

پیر شرف علی، انجمنی گوارہ، ۵۰

فِيهِ

وہ گیریانی : نووی فارس حامیہ خان

بیدار چو نه و مه ربه روشنی له چایانه کرد وو

پادشہ کو روئے

عاشور، احمد عیسی.

الفقه المیسر. کردی.

فقیهی ئاسان: (فقه المیسر) / نووسەر احمد عیسی عاشور؛ وه‌رگیرانی نوری

فارس حه‌مه‌خان؛ مصحح محمود احمد محمد. -- تهران: نشر احسان، ۲۰۰۷.

ISBN: 964-356-565-3 (دوره)

ج ۲.

ISBN: 964-356-563-7 (ج. ۱)

ISBN: 964-356-564-5 (ج. ۲)

فیبا.

کردی.

۱. فقه شافعی. الف. فارس، نوری، مترجم. ب. محمد، محمود احمد،

Muhammad, Mahmud Ahmad مصحح.

۲۹۷/۳۳۳

BP ۱۷۷/ع ۷۰۴۷

م ۸۵-۳۵۴۰۴

کتابخانه ملی ایران

فقیهی ئاسان (به‌رگی دووهم)

احمد عیسی عاشور

✦ نووسەر:

نوری فارس همه‌خان

✦ وه‌رگیرانی:

نه‌شری ئیحسان - تاران

✦ بڵاوکار:

یه‌که‌م - ۲۰۰۷

✦ چاپی:

مه‌ه‌ارت - تاران

✦ چاپخانه:

۳۰۰۰ دانه

✦ تیراز:

۸۳۱ ی سالی (۲۰۰۶) ی وه‌زاره‌تی رۆشنییری پێدراوه

✦ ژماره‌ی سپاردنی:

◀ فروشگاه شماره ۱: تهران - خیابان انقلاب - روی روی دانشگاه - مجتمع فروزنده - شماره ۴۰۶ - تلفن: ۶۶۹۵۴۱۰۴

◀ فروشگاه شماره ۲: تهران - خیابان ناصر خسرو - کوچه حاج نایب - شماره ۳۳ - تلفن: ۳۳۹۰۲۷۵۰

صندوق پستی: تهران ۳۸۵ - ۱۱۴۹۵

ژماره‌ی نیونه ته‌واپه‌تی (ج ۲): ۵-۵۶۴-۳۵۶-۹۶۴
ژماره‌ی نیونه ته‌واپه‌تی ده‌وره: ۳-۵۶۵-۳۵۶-۹۶۴

ISBN: 964-356-564-5
ISBN: 964-356-565-3

نشر احسان

۲۴۳) باسی دابه شکردنی که له پوور له نیوانی که له پوور به رانیدا (فه رائیض):

(بر: ته جرید/ ۵ ز: ۸۸).

وشه‌ی (فه رائیض) له زمانا له وشه‌ی (فه رض) ی عهره‌بی
وهرگیراوه، که به‌واتا دانان و دیاریکردن و بریاردانه، خوای گه‌وره
ده‌فه‌رموی: {قَنْصَفُ مَا فَرَضْتُمْ - سورة البقرة - ۲۳۷/۲} واته:
هه‌رکاتی ژنتان ته‌لاقدا، وه مارمیتان بۆ دیاری کردبوون، وه له‌پیش
گواستنه‌وه‌دا ته‌لاقتاندا، نه‌وه نیوه‌ی نه‌و مارمیه‌یان ده‌که‌وئ که
دیاریتان کردوه بۆیان). له شه‌رعیشا (فرض) بریتیه له‌و به‌شه
پشکه‌ی که شه‌رع دایناوه بۆ خاوه‌ن پشک، له سه‌رده‌می نه‌زانیدا، عهره‌ب
که له‌پووریان هه‌ر به‌پیاوی گه‌وره‌ده‌دا، به‌شی ژن و منالیان نه‌ده‌دا،
به‌هۆی هاوپه‌یمانی‌شه‌وه که له‌پووریان له یه‌کتر ده‌گرت، له سه‌رده‌می
هاتنی ئیسلامیه‌وه هه‌روابوو، هه‌تا خوا به ناردنی نایه‌ته‌کانی
دابه‌شکردنی که له‌پوور نه‌و یاسایه‌ی هه‌لوه‌شانده‌وه. کاتی نایه‌ته‌کانی
سوورده‌تی نیساء له باره‌ی دابه‌شکردنی که له‌پووره‌وه هاتن خۆشه‌ویست
(درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌) فه‌رمووی: له راستیدا خودای بالاد‌ه‌ست و شکۆمه‌ند،
هه‌موو خاوه‌ن مافی، مافی خۆیی پێداوه، له‌به‌ر نه‌وه هۆشیار بن که
وه‌سیت بۆ که له‌پوور گر دانامه‌زرئ). (ئه‌حمه‌دو نه‌بو داوودو
ته‌رمی‌دیو: ئیبنو مه‌جاو داره قوطنی و نه‌سانی گێراویانه‌ته‌وه)
زه‌یله‌ی ده‌فه‌رموی: ئه‌م فه‌رمووده‌یه ده‌هاورپی پیغه‌مه‌به‌ر (درووده‌خواه

لهسەربە: گێڕاویانەتەو). زەمیلەعی دەفەر موئ: ئەم فەر موودەیه دەفەر موئ: هاوڕێی پێغەمبەر (مروودە خوا لەسەربە: گێڕاویانەتەو).

لە زانستی کە لە پوور دابەشکردندا ئەم چوارگەسە لە یارانی حەزەرت ناو داربوون: عەلی و ئیبنو عەبباس و ئیبنو مەسعوود و زەید (خۆشنوودی خودایان لیبی) ئیمامی شافعی (رەزای خوا و گەورە لیبی) رێبازگەی زەیدی هەڵبژاردو کردی بە سەرچاوەی مەزەهەبی خۆی، لە بابەت کە لە پوورەو، چونکە حەزەرت (مروودە خوا لەسەربە: فەر موویەتی: باشتەین فەرائیض زاننان زەیدی کۆری ئایە). لەبەر ئەوەش کە ئەم رێبازگەی زەیدە زۆر نزیکە لە قیاسەو، سەرەڕای ئەمانە هۆی پەسەندکردنی رێبازگەی زەید لە لایەن شافعییەو دەگەرێتەو و بۆ ئەو کە سەرنجی بەلگەکانی زەیدی داو، بەلگەکانی زۆررێک و پێک بوون، لەبەر ئەوە کاری پێکردوون، نەك لەسەر شیوەی لاسکایی کردنەوێ رووت و کوێرانە، بەلگەو لەسەر بناغەی سەرنج راکێشان و پەسەندکردن.

نێرینە کە لە پوور بەرەکان:

ئەو نێرینانەی کە کە لە پوور دەگرن ئەم دە کەسەن: کۆر، کۆر، کۆر، هەرچەندەیش بەرەو خواربڕا، باوک، باوکی باوک هەرچەند بەرەو ژوورتریش بڕا، کۆر، کۆر، هەرچەندەیش خاوبییتەو، مامە، کۆر، مامە، هەرچەندەیش دوور کەوتییتەو، میردوو ژن، خاوەنی پێشووی بەندە نازادکراوی خۆی. ئەم دە کەسە بەیەگرتن کە لە پوور وەردەگرن. ئەگەر ئەمانە واریکەوت لە مەسەلەیهکا هەموو

كۆيۈنەۋە، ئەۋە تەنیا ئەم سى كەسەيان كەلەپوور ومردەگرن: باوك و كوپو مىرد، لەم مەسەلەيەدا دەبى مردووۋەكە كەنىزىكى ئازادكراۋ بى، ئەۋسا دەگونجى كە ھەردەيان كۆبىنەۋە.

ئەۋ كەسانەيش كە بەيەكگرتن كەلەپوور ومردەگرن لە ژيانان:

ھەۋت كەسن: كچ، كچى كوپ، دايك، نەنك، خوشك، ژن، خاۋەنى بەندەى ئازادكراۋ كە خاۋەنەكە ژن بى. ئەگەر وارىكەۋت ئەم ھەۋت كەسە لە مەسەلەيەكا كۆيۈنەۋە، تەنیا ئەم پىنج كەسەيان كەلەپوور دەگرن: ژن و كچ و كچى كوپو دايك و خوشكى باوكى و دايكى. ديارە لەم مەسەلەيشدا دەبى مردووۋەكە بەندەيەكى خاۋەن ژنى ئازادكراۋبى، دىنا ناگونجى لە ھىچ مەسەلەيەكى تردا كە ئەم ھەۋت جۆرە مېيىنەيە كۆبىنەۋە.

ئەگەر وا رىكەۋت ئەۋ كەسانەى كە بگونجى لەم دوو تاقمەيە يەك بگرن، لە مەسەلەيەكا كۆ بوۈنەۋە، ئەۋە تەنیا ئەمانەيان كەلەپوور دەگرن: باوك و دايك و كوپو كچ و يەكلى لە ژن و مىرد.

سەربەلگەى كەلەپوور گرتنى يەكەيەكەى ئەم دوو تاقمەيە دەقى ئەۋ ئايەتانەيە كە لە دواۋە دىن لەگەل يەكگرتندا، بەلگەى ئەۋەيش كە كەسى تر بىجگە لەمانە كەلەپوور ناگرى پابەندبوۈنە بەم سەربەلگەيەۋە.

بزانن ھەركام لە نىرىنەكان ئەگەر بە تەنیا ھەر خۆى بوو، ومىراتبەرى ترى لە گەلا نەبوو، ئەۋە گشت كەلەپوورەكە دەبا بۇ خۆى،

تەنیا مېردو بىر ئايىكى نەبى، ئەم دوو كەسە ئەگەر بە تەنھا ھەر خۇيان بوون ھەموو كەلەپوورەكە نابەن. بەلام ھەركام لە ژنان ئەگەر بە تەنھا ھەر خۇى بوو، مېراتگى تىرى لە مەسەلەكەدا لەگەلدا نەبوو، گشت كەلەپوورەكە ناگرى بۇ خۇى، مەگەر نازادكەر مردووۋمەكە كە ژن بى.

بەشېرىن: حەجىب:

بەشېرىن دوو جۇرە:

(۱) بەشېرىنى ناتەواو، كە مشھوورە بە حەجىبى نوقسان، كە برىتتىيە لە كەم گردنەۋەى بەشە پىشكى مېراتبەر، بەلام بە تەۋاۋى بى بەشى ناكا، ۋەك ئەۋە بەھۋى مەندالەۋە بەشى مېرد لە نىۋەۋە دىتە خوارەۋە دەبى بە چۋارىيەك، ۋەبەشى ژن لە چۋارىيەكەۋە دەبى بە ھەشت يەك، ۋە بەشى دايك لە سىيەكەۋە دەبى بە شەش يەك.

(۲) بېبەشكردنى تەۋاۋ، يا بەشېرىنى تەۋاۋ، كە پىى دەگوتىرى: حەجىبى حىرمان، كە برىتتىيە لە بېبەشكردنى مېراتبەر لە بەشەپىشكى خۇى بە تەۋاۋى.

لەپاش ئەمە كەلەپوور گەرگان دوو بەشن، بەشىكىيان ناۋەندى نىيە لە نىۋان ئەۋان و مردووۋەكەداۋ بەھۋى كەسى ترەۋە ناگەنەۋە پىى بەلگۈۋە يەكسەر خۇيان پەيوەندىيان بە مردووۋەكەۋە ھەيە، ئەمانەش برىتتىن لە ژن و مېردوۋ باۋك و دايك و مەندال، ئەمانە بە ھىچ جۇرى بەھۋى ئەم جۇرە بېبەشكردنەۋە بېبەشناگرىن و ھەمىشە بەشە پىشكى دىيارىكراۋى خۇيان دەبەن، ئەگەر عەسەبەش بوون ئەۋە حىسابى ئەۋەميان بۇ دەگرى، بۇيە ئەمانە بېبەشى تەۋاۋ ناگرىن چۈنكە بەيەك

گهيه نهر نيه له نيوانى نهوان و مردوو هكه دا. به شيكى ترى
كه له پوور گرمان به هوئى گهيه نهر يكه وه دهگه نه وه به مردوو هكه، كه
بريتين له هه موو كه له پوور به ره گاني تر.

چهن كه سئ ههن به هيچ جوړئ كه له پوور ناگرن :

كه بریتين له م جهوت كه سه: بهنده و بهندهى پاشمهرگه، كه
پيى دهگوترئ مودمبهر، كه نه و بهنده يه به خاونه كه ي پيى بلئ له
پاش مردنى من تو ئازادى، هه روا كه نيزمكى دايقى منال، كه پيى
دهگوترئ (ام الولد) هه روا بهندهى كاغز پيدراو (موكاتهب) كه سيكيش
كه كه سئ بكوژئ ميراتى لئ ناگرئ، هه روا كاڤرى پاشگهز (مرتد) يش
كه له پوور له كهس و مرناگرئ و كه سيش كه له پوور له و مرناگرئ، هه روا
جياوازي نايينى ميراتبهرو مردوو هكه يه كيكه له نه هيله (موانع) ده گاني
كه له پوور گرتن، وهك موسولمانه تي و بي پروايي. واته: بهنده و كه نيزهك و
پاشمهرگه و كاغز پيدراو و كه نيزى دايقى منال له خاونه كه ي،
نه مانه كه رهگى كويله پيان تيا دايه كه له پوور و مرناگرن له مردوو هكان،
هه روا بكوژو پاشگهزو زه نديق كه مروى بينايينه، په پرهوانى دوو
ناييني جيا جيا يش له يه كترى كه له پوور و مرناگرن. كويله و نه وهى رهگى
كويله ي تياماوه بويه كه له پوور و مرناگرن چونكه خويان مائيان نيه،
كه واته: ههرچى و مرنگرن بو ناغاگه يان ده بئ، ناغاگه يش هيچى
مردوو هكه نيه و بيگانه يه، له بهر نه وه ناگونجى كه له پوورى لي بگرئ.
به لام بهندهى بهش بهش، كه پيى دهگوترئ (مبعض) راجيايى هه يه له
باريه وه، فهرمايشتى دروستو ساغ نه وميه كه وهك بهندهى ته واو

کهلهپوور ناگرئ، چونکه نهگهر میرات بگرئ ههندی له مالهکه دهبی بههی نهو کهسهی که خاوهنی بهشه نازادنهکراوهکهیهتی، نهویش بیانیه له مردووهکه. بهلام ههر مائیکی به بهشه نازادهکهی پهیدا کردبی، دهبی به کهلهپوور بۆ کهسوکاری، وهک نهوه نیوهی نازاد بووبی، لهو ماوهیهدا رۆژئ بۆ خۆی و رۆژئ بۆ ناغاگهی ئیشی کردبی. بکوژیش بۆیه له کوژراوی دهستی خۆی کهلهپوور وهرناگرئ چونکه پیغهمبهر (مرووده خواه لهسهره) دهفهرموی: بکوژ (قاتل) له کوژراوی دهستی خۆی کهلهپوور ناگرئ. ههروا دهفهرموی: بکوژ کهلهپووری بۆ دانانری، له گیرانهوهیهکی نهسانیدا دهفهرموی: له کهلهپوور هیچ بهربکوژ ناکهوی. ئیبنو عبدولبهر به فهرموودهیهیهکی ساغی داناوه، زیاد لهوه نهقل دهکا که یهک رایئ (اتفاق) لهسهر نههم برپاره ههیه، که بکوژ کهلهپوور ناگرئ. پاشگهزیش نهکهلهپوور لهکەس دهگرئ و نهکهسیش کهلهپووری ئی دهگرئ، کهلهپوورهکهی دهبی به مفتهمال (فیء) بۆ موسوئلیمان، نهبو بورده فهرمووی (رهزاه خواه لیه) پیغهمبهری خوا (مرووده خواه لهسهره) ناردمی بۆ سهراکابرایئ، باومژنی خۆیی مارمکردبووه، فهرمانی پیکردم که بچم له گهردنی بدهم و مالهکهیشی به تالانی بهرم، کابراکه پاشگهزبووهوه بوو. چونکه نهوهی به حهلال دانابوو، کهبه دهقی قورئان حهرام کراوه. پهپرهوانی دوو ئایینیش بۆیه کهلهپوور له یهکتر ناگرن چونکه پیغهمبهر (مرووده خواه لهسهره) دهفهرموی: نه موسوئلیمان کهلهپوور له ناموسوئلیمان وهردهگرئ و نه ناموسوئلیمان کهلهپوور له موسوئلیمان وهردهگرئ. (شهیخان). فهرمایشتی دروست نهوهیه که جوولهکهو گاور کهلهپوور له یهکتر وهردهگرن، به مهرجئ که ههردوو لایان خاوهن

پەيمان بن، يا كافرى ھەربىيىن، بەلام ئەگەر يەككىيان خاۋەن پەيمان بوو، ئەمەيتيان جەنگى بوو، كەلەپوور لە يەكتەر وەرناگرن، چونكە پەيۋەندى لە نىۋانىياندا پىچراۋە.

ھۆكۈمى كەسى بى سەرو شوپىن بى:

ئەگەر نەمان دەزمانى كەسى ماۋە يا مردوۋە، ۋەك ئەۋە دىار نەماۋ بى سەرو شوپىن بوو، يا ھالى نەدەزانرا، يا كەۋتە ناۋ جەنگستان (دار الحرب) ۋە، يا لە پاپۇرىكا بوو، پاپۇرەكە شكاۋ ھەۋالى نەما، نەم جۆرە كەسە كەلەپوورەكەى دابەش ناگرى، ھەتا بەلگە راست دەپپتەۋە لە سەرمردنى، جا ئەگەر پاش ماۋەيى قازى بىپارىدا كە ئىتر لەۋە زىاتر ناۋى ئەۋسا كەلەپوورەكەى لە نىۋان كەلەپووربەرەگانىدا دابەش دەگرى.

نەزىكىتەرىن باۋان:

باۋان بە ھەرەبى پى دەگوتى: ھەسەبە، ۋشەى ھەسەبە لە تەعسىب دارىژراۋە كە بەۋاتا پىشتىگىرىيە. لە عورفى شەرعا بەۋ كەسانە دەگوتى كە بەشە پىشكى دىارىكراۋيان نى، بەلام لەۋ كەسانەن كە بە يەكگرتن كەلەپوور دەگرن، باۋان ئەگەر بەتەنھا ھەر خۆى بوو ھەموو كەلەپوورەكە دەگرى، ۋەك كەسى بىمىر تەنیا كوپى كەلەپوورگرى ھەبىۋ بەس، ئەگەر خاۋەن پىشكى دىارىكراۋى لەگەل دابوۋ، چى لەۋ ماپەۋە بۇ ئەمە، ۋەك زنى مرد، مىردىك و كوپىكى ھەبوۋ، چۈرەكەى كەلەپوورەكەى بۇ مىردەكەيەتى، ماۋەكەى ترى ھەموو بۇ كوپەكەيەتى.

نزیکتین باوانیش کوږه، به پئی نهم فهرمایشتهی زاتی مهزن: {يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ - سورة النساء - ۱۱/۴} نهموتا لهم نایه تها به منداډ دهست پیکراوه، چونکه عهرمب له منداډه وه دهست پیډمکهن، سهرمړای نهمهیش نهموتا لهم نایه تهی تردا به هوئی منالته وه باوک له باوانی دهکوهی و ده پئی به خاوهن پشکی دیاریکراو، وهک دهفرموی: {وَلَا بَوِيه لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ - سورة النساء - ۱۱/۴} جا له شوینئ باوک به هوئی کوږه وه له باوانی بکهوئی باوانه گانی تر باشر ئی دهکوهن، که واته کوږ نزیکتین باوانه، له پاش کوږ کوږی کوږ، همر چهند به رهو خواریش برپوا، ریک وهک کوږ وایه له ههموو برپاره گانی تریشدا،

سینیه م: باوکه (۱).

(۱) لیتره دا بؤ پاساوی نهمه که باوک له ریزی باوانه سینیه م له نهموله کمو له نهمولی نهموله کهیشدا ناوا نووسراوه: (ثم الاب لانه بعصبه وله الولاية عليه بنفسه ومن عدا الاب يدلي به فقدم لقربه. نازانم باوک چؤن چؤنی کوږ یا کوږی کوږی خوی دهکا به باوان (واته: به عهصبه) نهموی ناشکرایه باوک و باپیره نه گمر کوږ یا کوږی کوږیان له گه ډا نه بوو ده بن به عهصبه. رهنګ بن مهبست لهم قسهیه نهمو پئی: که باوک هوئی بوونی منداډ به عهصبه، چونکه به هوئی دایکموه کس نابن به عهصبه، به م بؤ نه یوه.

موغنی محتاج ده فرموی (ومعنى العصبه لغة قرابة الرجل لابیّه).

- وهرگیتړ -

چوارهم: باپیرمیه، واته: باوکی باوک، هر چهند بهرمو ژووریش
بروا بهریز، به مهرجئ براو خوشکی مردووهکهی لهگه‌لدا نه‌بئ.

پینجه‌م: برای باوکی و دایکی.

شه‌شهم: برای باوکی.

هه‌وته‌م: کوپی برای باوکی و دایکی.

هه‌شته‌م: کوپی برای باوکی، هه‌تا بهرمو خواریش برپا بهریز.

نۆیه‌م: مامی باوک و دایکی.

ده‌یه‌م: مامی باوکی.

یازده‌یه‌م: کوپی مامی باوک و دایکی.

دوازده‌یه‌م: کوپی مامی باوکی.

سیازده‌یه‌م: مامی باوک و دایکی باوکی مردووه‌که.

چواردده‌یه‌م: مامی باوکی باوک.

پازده‌یه‌م: کوپی مامی باوکی و دایکی باوک.

شازده‌یه‌م: کوپی مامی باوکی باوک.

هه‌قه‌ده‌یه‌م: مامی باپیری مردووه‌که بهو جوړهی که باسکرا، یانی

مامی باوک و دایکی باپیره‌ی بی، یا مامی باوکی باپیره‌ی بی، نیت

هه‌روا هه‌تا هر شوینئ برپکا. جا نه‌گهر باوانی بنه‌چه نه‌بوو، واته:

عه‌سه‌به‌ی نه‌سب نه‌بوو، نه‌وجار که له‌پوور دهرئ بهو که‌سه که

مردووه‌که‌ی نازاد کردووه، نه‌گهر مردووه‌که نازاد کراو بوو، له‌کاتی وادا

نه‌و که‌سه‌ی مردووه‌که‌ی نازاد کردووه، پیاو بی یا ژن، نه‌و ده‌بی به

باوانى مردووډه، ئهگەر ئازادكهرمكهى نه مابوو كه له پوورمكهى دهرئ به باوانى ئازادكهرمكه، جارى پياوئ پياويكى هينا بؤ خزمهتى حمزمت (مردووډه خواډ له سهرېښ): عهرزى كر: نهى پيغه مبهري خوا! من خؤم نه م پياوډم به مائى خؤم كرپوډو ئازاد م كردووډ، كه له پوورمكهى بوگييه؟ فهرمووى (مردووډه خواډ له سهرېښ): ئهگەر له پاش خؤى باوانى هه بوو كه له پوورمكهى بؤ باوانيهتى، ئهگەر باوانى نه بوو بؤ هه قدارى ئازادكهره. له فهرمووډه يهكى ترا ده فهرموئ: سهرداريى هى نهو كه سهيه كه به ندمكه ئازاد دهكا. واته: كؤيلهى ئازادكراو، ئهگەر خزمى كه له پوورگرى له باوانى نه بوو، ئازاد كهرمكهى ده بؤ به هه قدارى و كه له پوورمكهى دهگرئ، جا ئهگەر مردووډه كه له پوورگرى نه بوو سامانهكهى دهرئ به گهنجينهى موسوئلمان، كه مه شهووره به به يتولمال، كه به واتا: گهنجينهى سامان و داراييه. به لام به مهرجئ كه به پيئى شهرى پيرؤز برئ به پوډه، دهنه ئهگەر گهنجينهى سامانى موسوئلمانان ريكو پئك نه بوو نهوه دهرئ به خالوان، چونكه به كؤى دهنكو به پيئى يه ككرتن كه له پوور له خاليواډا يا دهرئ به وان يا دهرئ به گهنجينهى موسوئلمانان، جا ههركاتى يهكيكيان دهستى نه دهډا، ده بؤ به حتمى بدرئ بهوى تريان.

رافعى ده فهرموئ: گهورمزاناكاني چيني دووډه مى مهزه بهى شافيعى كه ناودارن به موته نه خخيرين، نه م فهرمايشتهيان رهوا ديوه، كه له كاتى واډا كه له پوور بدرئ به خالوان. نهوهوى ده فهرموئ: له ناو فهرمايشته كاندا نه مه دروست ترين يانه. نه م زاتانهيش به دروستى داده نيئ و هه توايان پيداوه: ئيبنو سوراقه و صاحيبي حاوى و قازى

حوسهین و موته وه للی و کهسانی تریش. ئیبنو سوراقه^(۱) دمفهرموی: نه مه فهرمایشتی تیکرایی ماموستا گانمانه و نه مرؤ له ولاتا فهتوا له سهر نه مه یه.

کاتی که له پوور دهری به خالوان (واته: به زه ویلنه حرام) که کس له خاومن به شهکان له مه سه له که دا نه بی، مه گهر ژن و میرد، چونکه نه گهر که سی له خاومن به شهکان هه بی چی مایه وه له خاومن به شه دیاریکراوهکان به پردد دهگیردریته وه بو نه وان.

مه سه له یی:

نه گهر چهند که سی خزمی یه کتری بوون و به کۆمه ل مردن و نه دهنرا که کامیان پیش کامیان له مردوو، وهک نه وه هه موو پیکه وه له پاپوریکا نوقم بوون، یا له فرۆکه یه کا به ربوونه ته وه، یا دیواری یا خانووی روو خا به سه ریان، یا له جهنگیکا کوژران، نه مانه وا داده نرین که گشتیان پیکه وه مردوون، له بهر نه وه له ناوخیاناکه له پوور له یه کتری وهرناگرن، به لکوو که له پووری هه ریه کی له وان دهری به که له پوورگره زیندوووهکانی خوی.

^(۱) ئیبنو سوراقه له زانا گهوه کانی موته قه دیمینه، له پیش چوارسهدی کۆچیدا ژباوه. تماشای موغنی محتاج بمرگی سییم لاپره (۷) بکه.

خاٲوان کی و کیڻ؟:

خاٲوان له زماندا به بهرهی خاٲ دهگوتری، که بریتین له خرم و که سوکاری دایک، به ٲام له عورفی شهرعا: به هه موو خرمی دهگوتری که خاومن به شه پشکی دیاریکراو نه بی و، به پی عورفی شهرعیش له باوانی به مهنا عه صه به نه بی. نه مانه یش به کورتی نه یازده به شهن که زور به یان له خاٲوانن:

- (۱) نهو باپیرو نه نکانه که میراتبهری هه میشه پی نین.
- (۲) منالی کچی مردوو که، چ کور بن و چ کچ بن.
- (۳) کچی برا، خوا ی برای باوکی و دایکی بی، یا خود برای باوکی بی، یا برای دایکی بی.
- (۴) کوری برای دایکی.
- (۵) منالی خوشک چ کور بی چ کچ.
- (۶) مامی دایکی.
- (۷) کچی مام هر مامه یه ک بی.
- (۸) خوشکی باوک.
- (۹) خوشکی دایک.
- (۱۰) برای دایک.
- (۱۱) نهو که سانه ی که به هو ی په کی له م به سانه ی سهرده ده که نه وه به مردوو که.

(۲) نه گهر مردوو ده که نه مانه ی هه بوو که له خالوان:

ا- کچی کچ.

ب- کچی کچی کوږ.

ج- کچی مامی هه ق که له پووره که ناوا دابهش ده کړئ: وا دادهنرئ
که مه سه له که کچیک و کچیکي کوږو مامیکي هه قی تیا دایه، پشکی کچ
نیوه یه دهرئ به کچه که ی، پشکی کچی کوږ شه شیه که دهرئ به
کچه که ی، چی مایه وه بو مامیه که سییه که دهرئ به کچه که ی.

(۳) نه گهر مردوو ده که کچی کچی کوږو کچی برای هه ق
(شه قیق) ی هه بوو، مه سه له که ناوا ده کړتیه وه:

کچی کوږ، نیوه ی ده که وئ دهرئ به کچه که ی، برای هه قیش
باوانه چی مایه وه بو نه وه، که له م مه سه له یه دا نیوه یه دهرئ به
کچه که ی.

بناغه ی نه م بو چوونه نه م دوو مه سه له یه: جارئ مردووی بهس
خوشکیکی باوک و خوشکیکی دایکی ده بی، پیغه مبه ر (مروبه خواه له سه ربه) ناوا
که له پووره که ی بهش ده کا له نیوانیاندا: دوو سییه کی دها به خوشکی
باوکی و سییه کیشی دها به خوشکی دایکی، جاریکیش نیبنو مه سه وود
که له پووره که ی کرد به دوو به شه وه له نیوانی کچی کچ و کچی خوشکدا،
هر وه چو ن مردووی ته نیا کچیک و خوشکیکی هه بی، هه ریه که یان
نیوه ی ماله که ی ده که وئ ناوا.

فهرموده که ی پیغه مبهەر (مردووہ خواہ لہسہربہ) ئہوہ دہگہ یہنئ کہ لہکاتی دابہ شکردنی کہ لہ پووردا بہ سہر خالوانا تہ ماشای خودی خو یان ناکرئ، بہ لکوو حسییی ئہو کہ سہیان بؤ دہکرئ کہ دہیانگہ یہنئ بہ مردووہ کہ، کہ یا خاوہن بہ شن یا باوانن. دیارہ خوشکی باوک بہ ہوئی باوکہ موو خوشکی دایک بہ ہوئی دایکہ وہ دہگہ نہ وہ بہ مردووہ کہ، لہکاتی وادا کہ لہ پوورہ کہ ہی باوک وایکہ، سییہک: بہ بہش ہی دایکہ وچی مایہ وہ ہی باوکہ. رہوا دیتنہ کہی ئیبنو مہ سعوودیش ئہم تہفسیرہ بؤ مہ سہلہ کہ دوو بات دہکاتہ وہ. ئیمام ئہ حمہ دو دوایینان (متأخرین) لہ ملیکییہ و شافیعییہ کان ئہ گہر گہنجینہی سامانی موسوئمانان ریکوپیک نہ بوو، لہ سہر ئہم شیوہی یہ گہ مہ کہ لہ پوورہ کہ دابہش دہکن بہ سہر خالواندا، کہ بہ عہرہ بی ناودارن بہ زہویلئہر حام.

رینگہی دووہم: پیی دہگوترئ رینگہی خزمترین، ئہم دہستہ یہ، کئ خزمتر بی بہ مردووہ کہ ئہوہ وہ پیش دہحہن - بہ پیی ریزری باوان، لہ باوانا کوری کور دہخریتہ پیش باوکی باوکہ وہ، جا بہم شیوہ یہ لہ خالوانیشدا منائی کچ پیش باوکی دایک دہخرئ!.

٢٤٥) بہشہ دیاریکراوہ کان (الفروض المقدرة):

پشکہ دیاریکراوہ کان (کہ لہ قورئانی پیروژدا روون کراونہ تہ وہ) شہش پشکن: نیوہ، چوار یہک، ہہشت یہک، دوو سییہک، سییہک، شہشیہک. خاوہنی ئہم پشکانہ چہند تاقمہ یہکن، نیوہ بہشہ پشکی ئہم پیئج تاقمہ یہ:

یه گهم: تافه کچ، واته: نهوهی خوشک و برای خوی له گهلدا نه بی. یهزدانی مهزن دمه رموی: {وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ - سورة النساء - ۱۱/۴} واته: نه گهر تافه کچی هه بوو نیوهی که له پووره کهی ده که وئ.

دووه م: تافه کچی کور، نه خوشک و برای خوی و نه مندالی مردووه کهی له گهلدا نه بی، نه مهیش به یه گگرتن وایه.

سییه م: تافه خوشکی هه ق که برای له گهلدا نه بی، به پیی نایه تی: {وَلَهُ أُخْتُ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ - سورة النساء - ۱۷۶/۴}.

چواره م: تافه خوشکی باوکی، که نه بارو نه خوشکی هه ق و نه کور و کچی مردووه کهی له گهلدا نه بی چونکه نه مهیش به پیی رووکار (ظاهر) ی نایه ته که به رده که وئ.

پینجه م: میرد، که ژنه کهی منال و منالی منالی خاوهن که له پووری نه بی. خوی گه وره دمه رموی: {وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ - سورة النساء - ۱۲/۴} واته: نیوهی که له پووری ژنه کانتان بو نیوهیه، نه گهر مندالیان له پاش به جی نه مابوو. دیاره که به پیی ده قی نایه ته که نه وهی که هه ق منالی خوی (ولد الصلب) بی به رده که وئ، منالی کوریش (نه گهر نه وه به سلینین که بهر ناوی منال ده که وئ نه وه نه ویش) به رده قی نایه ته که ده که وئ، نه م نایه ته هیش نیشانه ی نه م بوچوونه یه که دمه رموی: (یا بنی آدم)

ئەومئا خودا لە پاش چەندین پشت بە بەرهی ئادەم دەفەرموئ: ئەی کۆرەکانی ئادەم! ھەروا ئەم ھەرموودەییەش نیشانەی ئەوێە کە وشەیی (ودەلد - منال) لە قورئانا منالی منال دەگریتەو، پێغەمبەر (ەرۆدە خواە لەسەربە) دەفەرموئ: (انا ابن عبدالمطلب: من کۆری عەبدولوطەلیبەم) چونکە ئاشکرایە کە پێغەمبەر (ەرۆدە خواە لەسەربە) منالی منالی عەبدولوطەلیبە، ئەگەر ئەو ئەسەلینین، ئەو بە یەگرتن، واتە: بە إجماع، منالی کۆر لە پایە کۆردایە، لە کەلەپوورو باوانیدا.

چواریەکیشت بەشە پشکی دوو تاقمە:

یەکەم: میردئ کە ژنەکەیی منال یا منالەزای میراتبەری ھەبئ.

دووەم: ژنئ، یا زیاتر لە ژنئ، تا چوار ژن، کە میردەکەیان منال یا منالی منالی ھەبئ، بەپێی ئەم ئایەتە: { فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوَصِّينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ } ھەشتیەکیشت بەشە پشکی یەك ژن یا زیاتر لە یەك ژن کە میردەکەیان منال یا منالەزای کەلەپوور بەری ھەبئ. وەك لە قورئانا دەفەرموئ: { فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمْنُ - سورة النساء - ۱۲/۴ } یەگرتنیش لە سەری دامەزراو. دوو سییەکیشت (واتە: دوو بەش لە سئ بەشی مال) بەشەپشکی چوار تاقمە:

یەکەم: دوو کچ، یا زیاتر لە دوو، بەو مەرجه کە برايان لەگەل

نەبئ.

دووهم: دوو کچی کور یا زیاتر، بهو مهرجه نه لهگهل برای خویانو نه لهگهل چینیکی لای سهرووی خویانا نهبن، له منالو له منالی منالی مرووهکه.

سپیهه: دوو خوشکی باوکی و دایکی یا زیاتر له دوو خوشک، بهو مهرجه نه لهگهل برای خویانا وه نه لهگهل منالی مردووهکه دا نهبن.

چوارهم: دوو خوشکی باوکی یا زیاتر، بهو مهرجه نه لهگهل برای خویانا، وه نه لهگهل خوشکی باوکی و دایکی، یا برای باوکی و دایکی دا، وه نه لهگهل منالی مردووهکه دا نهبن. دوو کچ یا زیاتر بهپیی نهم نایهته دوستپهکیان دهکهوئ: { فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ } . نهگهر بگوترئ: نهم نایهته بهلگهیه لهسهر نهوه که بهشه پشکی زیاتر له دوو کچ دوو سپیهکه، نهدی چوون دمبی به بهلگه لهسهر نهوه دیش که بهشه پشکی دوو کچیش هر دووسپیهکه؟ له وه لا ما دهلئین: نهم نایهته بههوی مهسهلهیهکی تایهته وه هاتووه، که ناوايه: ژنهکهی سهعدی کورې رهبیع، نهو دوو کچهی که له سهعد بوون، هیانانی بو لای پیغه مبهه (مرووه خواه لهسهر بهئ) عهرزی کرد: نهی پیغه مبهه ری خوا! نهم دوو کچهه کچی سهعدی کورې رهبیع، باوکیان له غهزای نوحودا لهگهل تودا بوو، که شههیدکرا، نیستایش مامهکهیان هرچی مالیان ههیه بردوویهتی بو خوئی وه هیچی بو نهمان نه هیشتوته وه، بهبی مالیش کهس نایان خوازی. ههرمووی (مرووه خواه لهسهر بهئ): خودا بو خوئی بو نهم بابته برپارده دا، پاش نهوه نایهتی دابهشکردنی که له پوور هاته خواره وه که دمفه رموی: { يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ } نهوجا

حه زرمٲ (مروودى خواء له سهر بء) ناردى به شوپن مامه كه ياناو فهرمووى: دوو سيئه كى مائه كه بده به ههردوو كچه كهى سهد، وه ههشتيه كى بده به دايكيان، وه چيمايه وه له وان نه وه هى تويه. (نه بو داوودو تيرمىذى گير اويانه ته وه، تيرمىذى به فهرمووده يه كى دروستى داناوه). نه وه تا مهوريدى فهرمووده كه به لگه يه له سهر نه وه كه به شى دوو كچيش ههر دوو سيئه كه. هه ندى ئاوا به لگه سازى ده كهن بو ئهم مه سه له يه: دمه فهرموون: كه وشه ي (فوق) له (فوق اثنتين) يدا زائيده يه، بو مه به ستى رهوانبىزيه، دهق وهك وشه ي نهو (فوق) ه وايه كه زائيده يه واه لهم نايه ته ي تردا كه دمه فهرموئ: { فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ } هه ندى تر ده ئين: مه به ست له وشه ي (فوق الثنتين) لهم نايه ته دا نه مه يه: نه گهر دوو كچ يا زياتر له دوو كچ بوون! واته: رواله تى نايه ته كه مه به ست نيه كه به رواله ت نه وه ده گه يه نى دوو سيئه كه به شى زياتر له دوو كچه. هه ندى زاناي تر نه مه ده كهن به به لگه: به يوه ندى خوشك به مردوو ده كه وه بى هيتره له به يوه ندى كچ، ده ي له شويى دوو سيئه كه به شى دوو خوشك بى، ده بى باشر بى به به شى دوو كچ! دوو كچى كوريش له بهر نه مه دوو سيئه كيان ده كه وى چونكه ياسايه كى ره سايه كه ههركاتى دوو كچى كور خويان به ته نها بوون ريك وهك دوو كچ وان. دوو خوشك و زياتر يش كه دوو سيئه كيان ده كه وى به پى ئهم نايه ته يه: { فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلَثَانِ مِمَّا تَرَكَ }. جابير (ره راه خواء لينب) فهرمووى: نه خو ش بووم، هو شم نه بوو، ههوت خوشك هه بوو، پيغه مبه ر (مروودى خواء له سهر بء) هات بو سهر دانم، گوتم: نه ي پيغه مبه رى خوا! چى له مائه كه م بكه م، ميراتو كه له پووره كه م بو كييه؟ چونكه من ته نيا

چهن خوشکیکم ههن، که کهلهپوورم لیبگرن و کهسی ترم نیه، نه باوک و نه دایک و نه منال، جا پیغه مبهه (مردوووه خواه لهسه ربه) دهرچوو له لای من و له پاشا که پرایه وه و فه رمووی: سه بارهت به بابتهی خوشکه کانت خودا قورنانی ناردۆته خواره وه، وه باسه کهی روون کردۆته وه، وه دووسیی کهی بۆیان داناوه! جابیر دهیغه رموو: ئایهتی که لاله هوی هاتنه کهی من بووم، دهی نهوا به پیی ئهم فه رموو دهیه دهرکهوت مه بهست له ئایه ته که ئهمه یه: پشکی دوو خوشک یا زیاتر له دوو خوشک دوو سییه که.

سییه کیش به شه پشکی دوو تاقمه یه :

یه کهم: دایکی مردوو وه که، بهو مهرجه که مردوو وه که منالی نه بی و کورمه زایشی نه بی، وه ژماره یه کیش له براو خوشکی نه بی.

دووهم: ژماره یه که له براو خوشکی دایکی، که له دوو کهس که متر نه بن، نیرو مییان تیادا هاوبه شن به یه کسان.

هه ندی جاریش سییه که دهری به باپیره که له گه ل براو خوشکی مردوو وه که کۆببیته وه. به شه پشکی دایک که له م دوو کاته دا ئاویه له م ئایه ته وهرگیراوه: { فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلَأُمُّهُ الثَّلَاثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلَأُمُّهُ السُّدُسُ - سورة النساء - ۱۱/۴ }. وه که له پیشه وه باسکرا کورمه زایش وه که کور وایه. ئه وه یش که ده ئین: ژماره ی براو خوشکه کان له دوو کهس که متر نه بن، گهرچی ژماره که یان له ئایه ته که دا به دارپژگه (صیغه) ی کۆیه، کۆ (جه مع) یش

لە سى كەسەۋە دەست پىدەمكا، نەك لە دوۋەۋە، ئەمە لەبەر ئەمەيە:
چونكە جارو بار بۇ دوۋىش كۆ بەكار دەھىنرى؟.

ئىبنو عەبباس بە عوسمانى فەرموو: تۆ چۆن بەشى دايك بە
دوو براى مردوۋەكە لە سى يەكەۋە دەبەى بۇ شەش يەك، كەى دووبرا
لە عەرەبىدا پىي دەگوترى (اخوة)؟ عوسمان (مەزەلە مەۋەيان بە)
فەرموۋى: ھەرشتى لە پىش جىنىشىنىى مندا، لە سەردەمى پىغەمبەرو
ئەبو بەكردا سەرى گرتىو بەناو ولاتو شارانا پەخش بوۋىتەۋە، من
ئاتوانم دەستكارى بكەم و ھەلى بوەشىنمەۋە، مەبەستى ئىمامى عوسمان
لەم وەلامە ئەۋەيە: كە پىش ئەۋەى كە ئىبنو عەبباس ئەم رەخنەيە
بگرى موسولمانان بە كۆمەلى بەو شىۋەيە بەشيان بۇ دايك داناۋە، ئەى
فەرائىز خوا! بزانه لە دوو وپنەدا دايك سىيەكى ئەۋە دەبا، كە پشكى
مىرد، يا ژنى لى دەردەكرى.

شىۋەى يەكەم: مىردىك و باوك و دايكى. نىۋەى ھى مىردەكەيە،
سىيەكى باقى (كە شەش يەكى سەرجەمى كەلەپوۋرەكەيە) بۇ دايكەو
ھەچىش لە دايكەكە مايەۋە كە دوو سىيەكى باقىيە بۇ باوكە.

شىۋەى دوۋەم: ژن و باوك و دايكى مردوۋ بكەۋنە يەك.
چۈاريەكى سەرجەمى كەلەپوۋرەكە بۇ ژنەكەيە، سىيەكى مەندە
(باقى) يەكەى بۇ دايكەكەيە، مەندەكەيشى بۇ باوكەكەيە. كەۋاتە:
پرسىار (ئەسئلەى) يەكەم لە شەشە، چونكە پشكى مىردەكە نىۋەيەو
پشكى دايكەكەيش سىيەكى نىۋەيەو لى دەرهىنراو (مەخرەج)ى
سىيەكى نىۋە شەشەو بەشى مىردەكەى لەناۋدايە، جا لەو شەشە مىردى

مردووه که سئ بهش دهباو دایکه که ی بهشیک، چونکه سییه کی نیو ده که که ماوه ته وه یه که، وه باو که که پیش دوو بهش دهبا. پرسپاری دوو ده میش له دوازدهیه، چونکه بهشی ژنه که چواریه که وه بهشی دایکه که سییه کی چواریه که باقی یه کانه. لی دهرهینراوی سییه کی چواریه که کان دوازدهیه و چوار له ناو دوازده دایه. سئ بهش له دوازده، که چواریه کی سامانه که یه بو ژنه که یه وه، سئ بهشی که سییه کی نو بهشه باقیه که یه بو دایکه که یه وه، شش بهشیش بو باو که که یه.

بهلام نیبنو سوره یح رای وایه: که لهم دوو کاته یشدا دایک سییه کی ته وای سهرجه می ماله که ی بو هیه، بهلگه یشی نه وه یه که رواه تی ناشکرای نایه ته که نه وه ده گه یه نی. نه وه پیش که گوتمان بهشی دوو برای دایکی، یا دوو خوشکی دایکی، یا زیاتر له ههر دوولا، سییه که به پیی نه م نایه ته یه: { فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي التُّلْتِ - سورة النساء - ۱۲/۴ } چونکه نه م نایه ته له باره ی که له پووری منالی دایکی یه وه هاتووه. شه شی هکیش بهشه پشکی جهوت تاقمه:

یه که م: دایکی مردووه که، بهو مهرجه مردووه که کوپ یا کوپ مزای ببی، یا خود ژماره یه کی له براو خوشک ببی له دوو که متر نه بن. بهلگه ی نه مه نه م فهرمایشته ی زاتی مه زنه: { وَلَا بَوِيهٍ لِّكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ - سورة النساء - ۱۱/۴ } له که ل نه م فهرمایشته یدا: (فان کان له اخوة فلامه السدس) له پی شه وه باسی

ئەوھمان کرد که کورەزا وەك کور وایه، باسی ئەوھیشمان کرد که جارو بار داریزگەهی کۆ بۆ دوویش بەکار دێ.

دووھم: نەنکی مردووھگە، بەمەرجی دایکی نەمابێ، ئیتەر خوای دایکی دایکی مرووھگە بێ، یا دایکی باوکی مردووھگە بێ جیاوازی نیە، ھەرچەند بەرھە زووریش برۆا، چونکە قوبەھەھە کورێ ذوئەھیب دەفەرموێ: نەنکی ھات بۆ خزمەتی ئەبو بەکر، داوای بەشە پشکی خۆیی لێ کرد لە ھی مردووھەك، فەرمووی: لە قورئانا کە نامەھێ خودایە، بە دەق ھێچ بۆ نەنک دیاری نەکراو، وە لە سوننەتی پەغمبەرشدا لە بارەھێ ئەم پرسیارە تۆوہ خۆم ناگام لە ھێچ وەلامێ نیە، جا تۆ برۆرەوہ ھەتا پرسیار لە ھاوڕێیان دەکەم، جا کە پرسیارێ کرد، موغیرەھێ کورێ شوعبە فەرمووی خۆم بە دیارەوہ بووم کە ھەزەرت (مروودە خواوە لەسەربە) شەش یەکییدا بە نەنک. ئەبو بەکر پێی فەرموو: کەسێ تر لەگەڵ تۆدا ھەبە کە ناگای لەم مەسەلەھە بێ؟ موھەممەدی کورێ مەسلەمەیش ھەئەسا فەرمووی: منیش بە دیارەوہ بووم. جا ئەبو بەکر شەش یەکەکەھێ داپێی. پاش ماوہیئ نەنکەکەھێ تریش ھات بۆ لای ھەزەرتی عومەر (رەزاە خواوە لایبە) داوای بەشی خۆی لێکرد، فەرمووی: لە قورئانا کە نامەھێ خواہ، بە دەق ھێچ بۆ نەنک دیاری نەکراو، ئەو ھوکمەیش کە لە سەردەمێ ئەبو بەکر داوہ بۆ نەنکەکەھێ تر بوو، بۆ تۆ نەبوو، منیش لە خۆمەوہ ناتوانم پشکی لە پشکەکانی کەلەپوور پتر بکەم، وەکی تریش خۆی ھەر ئەو شەشیەکەھە، جا نەگەر ئێوہی نەنک ھەردوولاتان یەکتان گرت: ئەوا شەشیەکەھە نیوھیتانە ھەر کامیکیشتان ھەر تەنھا خۆی بوو ئەوہ ھی خۆیەتی.

زەيدىش (رەزەل خۋەل ئېيە) فەر موۋى: بېغە مېمەر (مروۋە خۋەل لىسەربىن) شەشىەكى دەدا بە نەنك، مەر جى دايكى نە مابى، جا ھەر كاتى دوو نەنك كە لە بەيەك پايدە بوون كۆبوونەو نەو بەپىي نەسەرەكەى قوبەيە شەشىەكەكە ناو كۆپيانە. بەلام ئەگەر نەنكىيان لەوى تريان لە مردوۋەكەو نىزىكتر بوو، نەو سەرنج دەدەين ئەگەر نەو نەنكە نىزىكترە لە لايەنى دايكەو مېو، وەك دايكى دايك، لەگەل دايكى دايكى دايك، بى لەگەل دايكى باوكى باوكدا يەك بگرن، نەو نىزىكە كە دوورەكان، بى بەشى تەواو دەكات، خۋاى لە لايەنى دايكەو مېن، يا لە لايەنى باوكەو مېن، دايكى خۋى بۆيە بى بەش دەكات چۈنكە بەھۋى خۋىەو دەگاتەو بە مردوۋەكە، دايكى باوكى باوكىش بۆيە بى بەش دەكا چۈنكە دوور ترە، ياسايەكى رەساويشە كە پلەى نىزىك پلەى دوور لەكار دەخات. وەلى ئەگەر نەو نەنكە نىزىكترە لە لايەنى باوكەو بوو، وەك دايكى باوك و دايكى باوكى دايك، نەو نىزىكە كە دوورەكە بېبەش ناكە، بەلكو ھەردو لايان دەين بەھاوبەش لە شەش يەكدا، چۈنكە نەنكى لە لايەنى دايكەو مېن بە باوك بېبەش ناكى، دەى كەواتە بە نەنكى كە بەھۋى باوكەو بەگاتەو بە مردوۋەكە باشتر بېبەش ناكى.

سېيەم: شەشىەك بەشە پىشى كچى كۆرە كاتى لەگەل كچى ھەقى مردوۋەكە دابى، يا لەگەل كچى كۆرپكى لە خۋى نىزىكتر دابى و برايشى لەگەلدا نەبى. چۈنكە ھۋدەيلى كۆرپ شەرەحبىل (رەزەل خۋەل ئېيە) دەفەر موۋى: پىرسىار كرا لە نەبو مووسا: مردوۋەيەك ھەيە، كچىك و كچى كۆرپىك و خوشكىكى ھەيە، كەلەپوورەكەيان چۈن لى بەش دەكرى؟ فەر موۋى: نىوۋى بۇ كچەكەيەتى و نىوۋى بۇ خوشكەكەيەتى، وە كچى

كورەكەي ھىچى ناكەوئ، وەبشچۇ بۇلاى ئىبنو مەسعوود لەوئش بېرسە، دەبىنى ئەوئش ھەر وەك من دەئى، جا پىرسىاركرا لە ئىبنو مەسعوود، وە قسەكەي ئەبو موساشيان بۇ گىپراپەو، ئەوئش فەرمووى: ئەگەر وابى دەبى من رىگەم ھەلەكەردىي و سەرم لى شىوابى، بەلام من لەم مەسەلەدا وەك پىغەمبەر خۇى (مروودە خواە لەسەربە) بىرپار دەدەم و حووکم دەكەم: بۇ كچەكە نىو ھەيە، بۇ كچى كورەكەئش شەش يەك ھەيە، كە بە ھەردوولا دەكەنە دوو سىيەك، وە ھەرچىش لەوان ماپەو ە بۇ خوشكەكەيە. جا چووینەو ە بۇ لاى ئەبو موسا و قسەكەي ئىبنو مەسعوودمان بۇ گىپراپەو، فەرمووى: ئىو ە كە ئەم زانا گەورەيەتان لە ناوداپە لەمن مەپرسن (بوخارى و ئەبو داوود تىرمىذى و نەسائى). كچى كور ئەگەر لەيەك پتر بوون شەشيەك وەك يەك ناوگۇيى يانە بە يەكسانى، ئەگەر كچى ھەقى مردووەكەئش لە يەك زياتر بوون ئەو ە تەواوى دوو سىيەكەكە كە دەبەن بۇ خۇيان و ھىچ بۇ كچى كور نامىنئەو ە.

چوارەم: بۇ خوشكى باوكىيە، يەكئ بى يا زياتر، بەو مەرجه لەگەل خوشكىكى باوكى و دايكى دابى و برايشى لەگەلدا نەبى. چونكە ھەموو خوشكى لەيەك پلەدان، كە پلەى خوشكايەتييە بەلام خوشكى ھەق بەھۇى زياترى تەرمفى خزمایەتييەو ە پىشترە، بۇيە خوشكى باوكى لەگەل خوشكى ھەقدا حسيى كچى كورى بۇ دەكرئ لەگەل كچى ھەقى مروو ەكەدا (بنت الصلب للميت). جا خوشكە باوكىيەكان يەك بن يا پتر ئەو شەشيەكە ناوگۇييانە، رىك وەك چەند كچىكى كور كە لەگەل كچىكى ھەقدا كۆببەو ە شەشيەك ناوگۇييانە ئەمانەئش ئاوا.

پينجهه: بؤ باوکه، بهو مهرجه مردووهکه منال يا کورمزای ههبي چونکه خوای گهوره دهفهرموي: {وَلَا يَوِّيهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ - سورة النساء - ۱۱/۴}.

شه شهه: بؤ باپيريه، بهو مهرجه باوکی مردووهکه نه مابي، وه مردووهکه منال يا کورمزای ببي، نه مهيش به پي يه گگرتن.

جه وتهه: بؤ ته نهها براي دايکی يا ته نهها خوشکی دايکيه. چونکه خوای مه زن دهفهرموي: {وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ - سورة النساء - ۱۲/۴} نهه نايه ته بويه دهبي به به لگه بؤ نهه برپاره، چونکه بؤ روونکردنه وهی بهشی براي دايکی و خوشکی دايکی هاتوه، به به لگه ی خویندنه وهی سه عدی کوری نه بو وه قاص و ئيبنو مه سهوود (مهزاه خويان ليبي) که له قيرائه تي نه وانا ناوايه: {وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ مِّنْ بَعْدِ أُمِّ}. چونکه زانايانی شهرع دهفهرموون: (قيرائه تي شاذده له پايه ی فهرمووه دايه) که واته: برپاری پي ده چه سپي، واته: حوکمی پي ثابت دهبي.

٢٤٦) بي به شبوونی نه که کان به هو ی دايکی مردووه که وه:

نه ی که سه ده ته وي شارمزای زانستی که له پوور زانيبي! بزانه که هه موو نه نكي، خوای له ته ره فی دايکه وه بي، وه ک دايکی دايک، يا له ته ره فی باوکه وه بي وه ک دايکی باوک، هه ر چه نه به ره و ژور تريش برپوا،

به دایکی مردوووه که بئ بهشی تهواو دهبی. هوی ئەم بیبهشبوونهش
ئەومیه ئەم شەش یه که که دهری بهمان له بنهردتا هی دایکه، کهواته
ههرکاتئ دایک خوی مابوو دهری به خوی و هیچ بۆ ئەمان
نامینیتوه، ریک وهک چۆن ئەگەر باوک مابوو باپیر بئ بهش دهبی ئاوا.

لاباسئ:

پرسیاری: مردووی دایکی دایک و دایکی باوک و باوکی ههبی.
دهئین: نهنگی تهرمی دایک کهس بیبهشی ناگا دایک خوی نهبی، بهلام
نهنگی تهرمی باوک به باوکیش و به دایکیش بیبهش دهبی، کهواته له
پرسیاردا دایکی باوک که نهنگی تهرمی باوکه بیبهش دهبی به
باوکه که، بهلام دایکی دایک، که نهنگی تهرمی دایکه، شەشیهکی بۆ
ههیه به تهواوی، مهندهی ماله کهیش بۆ باوکه کهیه به باوهنیتی بۆی
ماوتهوه.

٢٤٧) بیبهشبوونی تهواوی براو خوشکی دایکی به هوی ئەم چەند که سهوه:

براو خوشکی دایکی بیبهشی تهواو دهبن به باوک و باپیره به
مندائی مردوووه که، خوی نیڕینه بن یا میینه، به کورمزایش براو
خوشکی دایکی دیسان بیبهش دهبن، ههر چەند بهرمو خواریش
بووبیتوه. چونکه خوی گهره کهلهپووری خوشک و برای دایکی لهناو
بهشی کهلاله دا داناوه. کهلاله واته: مردوویهکی کهلهپوور بهخش که
نهوهچهو نه بنهچهی نه مابی.

۲۴۸) بیټه شپوونى ته واوى براو خوشكى باوكى:

براو خوشكى باوكى به ته واوى بیټه ش دهن به باوك و به كورو
به كورى كورو به برای باوكى و دايكى، چونكه خوشه ويست (مردوده خواه
له سربښ) دمفه رموى: هه موو خاوه ن به شى، به شه پشكى ديارى كراوى خوى
پيښدن، به پيى دهقى نايه ته گانې قورئان، ئينجا هه رچى مايه وه له
خاوه ن به شه گان، نه وه بو خزمه ترين كه سه، به مه رچى كه نيرينه بى
(ش/ د/ ت) دهى بيگومان كه باوك و كورو كورى كور نزيكترن له برا،
برای باوكى و دايكى پيش ده خرئ له برای باوكى چونكه له ته ره دى
دايكيشه وه ده گاته وه به مردووه كه، پيغه مبه ريش (مردوده خواه له سربښ)
دمفه رموى: برای باوكى و دايكى كه له پوور له يه كترى ده گرن، نه گهر
برای باوكيان له گهل بوو، نه و كه له پوور ناگرئ.

۲۴۹) بيټه شپوونى ته واوى براى باوكى و دايكى و خوشكى دايكى و باوكى:

نه مانيش بيټه ش دهن به م سى كه سه: به كورو به كورى كورو
به باوك، چونكه نه م سى تاقمه له خوشك و برا نزيكترن به مردووه كه،
كه واته بهر برياره گشيه كهى فهرمايشته كهى پيغه مبه ر (مردوده خواه له سربښ)
ده كه ون كه دمفه رموى: (.. بو خزمه ترين كه سه..). ➡

۲۵۰) چوار کهس ههن خوشکی خویان دهکهن بهباوان (واته: بهعهصه به).

کورپو کورپو کورپو برای هه قو برای باوکی، خوشکی هاوپایه ی خویان دهکهن به باوان، بهم چوارکهسه نه بی، خوشک به کهسی تر نابی به باوان، جا له کاتی کۆبوونه وهی نه مانده له گهل خوشکیانا، که له پووره که ناوا دابهش دهکری: له بۆ کورپو دوو هه ندهی بهشی کچی ههیه. کورپو که خوشکی خوی دهکا به باوان به پیی نه م نایه ته پیرۆزهیه: {يُوصِيكُمُ اللّٰهُ فِيْ اَوْلَادِكُمْ لِلَّذِكْرِ مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِ} کورپو کورپش (وهك چه ند جار دووپاتمان کرده وه) بهرمنالی مروف ده که وئ، نه گهر به ربکه وئ نهوا باشه و نه ویش به پیی نه م نایه ته خوشکی خوی دهکا به به عه صه به، دهنه به قیاس له سه ر کورپو چه سپاوه که خوشکی خوی دهکا به باوان. برایش که خوشکی خوی دهکا به باوان به پیی نه م نایه ته ی تره: {وَإِنْ كَانُوا اِخْوَةً رِّجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذِكْرِ مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِ} بۆیه ویش ته نیا نه م چوارکهسه خوشکی خویان دهکهن به باوان و کهسانی تر بیجگه له مانه خوشکی خویان بۆ ناکری به باوان چونکه خوشک له غهیری نه م چوارکاته دا بی که له پووره، چونکه له دهسته ی خالوانه! بۆ نه وونه: مامه که برای باوکه خوشکی خوی بۆ ناکری به باوان، چونکه خوشکی باوکی مردووه که یشه، خوشکی باوکیش له خالوانه!.

۲۵۱) ئەم چوار تاقمەیش خۆيان كەلەپوور دەگرن، بەلام خوشكەكانيان كەلەپوور ناگرن:

مامەو كۆرى مامەو كۆرى براو باوانى ئازدكەر، مامەو كۆرى
مامەو كۆرى برا بۆيە كەلەپوور دەگرن چونكە خۆيان لە باوانن، بەلام
خوشكەكانيان لە خالوانن، باوانى ئازدكەريش بەپپى ئەم فەرمایشتەى
پيغەمبەر (موسى خواد لەسەربە) كەلەپوور دەگرن: سەردارىي واتە: ولاءى
بەندەى ئازادكراو دەق تانو پۆيە وەك تانو پۆى رشتەى ھاوپشتى،
نەدەفرۆشئو نە دەبەخشئ بە كەسكى تر. (ئىبنو خوزەيمەو ئىبنو
حەببانو حاكەم گىراويا نەتەو) حاكەم دەفەرمۆى: رشتەكەى ساغە،
بەلام بەيھەقى دەفەرمۆى: (زەمەدارە) ديارە كە ھاوپشتى رەچەلەك
بريتىيە لە بەردى باوان. جا ھەركاتى مافى سەردارىي بۆ كەسى
دامەزرا، وە خۆى مرد ئەو مافە دەچى بۆ باوانەكانى. كۆگر (ضابط)ى
ئەو كەسەى كە بەھۆى سەردارىيەو كەلەپوور دەگرئ: ھەموو
نيرىنەيى كە ببى بە باوانى ئازدكەر. جا لەسەر ئەم بنیاتە ھەركاتى
بەندە ئازادكراو كە لەپاش ئازدكەرە كەى مرد، وە لە ھاوپشتى خۆى
باوانى نەبوو، ئەو كەلەپوورەكەى (يا نەوەى لە بەشەپشك
دەمىنيەتەو) دەدرئ بەنيرىنەى باوانى ئازدكەرەكەى، بۆ نمونە: كۆنە
بەندەيى مرد، خاوەنە ئازدكەرەكەى نەمايوو، بەلام ئازدكەرەكەى
كۆرپك و كچك و باوك و دايك و بايەك و خوشكى بوو، كەلەپوورەكەى بۆ
نيچرىنەكەيانە، بەشى ميئەكانى لى نادرى.

۲۵۲) كەلەپوورى باپىرە لەگەل براو خوشكدا:

ھەركاتى باپىرە تەرەفى باوك لەگەل براو خوشكى باوكى و دايكىدا، يا لەگەل براو خوشكى باوكيدا كەوتنە يەك، ئەو ئەگەر خاومەن پشكىيان لەگەلدا نەبوو، كام بەشى زۆرتەرە لە سىيەكى ھەموو كەلەپوورەكە، يا لە براپەشى لەگەلئاندا، باپىرە ئەو دەبا، ئەو ھەيش بوزانىن كە براپەك بە دوو خوشك دەزمىررى، ھەركاتى باپىرە بە براپەشى كەلەپوورى گرت وەك يەك برا وایە، ئەگەر سىيەكى برد پاشماوھەكى كەلەپوورەكە لە نىوان خوشكەكاندا دابەش دەگرى. جارى وا ھەيە براپەشى و سىيەك وەكوو يەكن، وەكوو ئەو ۋارمەيان دوو ھاتى باپىرمبى، وەك باپىرە لەگەل دوو برادا، يا باپىرە لەگەل براپەك و دوو خوشكا، يا باپىرە لەگەل چوار خوشكا، لەم وینانەدا سىيەك و براپەشى بۇ باپىرە وەك يەكن، بەلام جارى وا ھەيە سىيەك باشترە بۆى، دەستورى كۆگر بۇ ئەمە ناوايە: ئەگەر براو خوشكەكان ۋارمەيان كەمتر بوو لە دوو ھاتى باپىرەكە، ئەو براپەشى ھازانجى زۆرتەرە، ئەگەر ۋارمەيان دوو ھاتى باپىرمبوو ئەو سىيەك و براپەشى وەكوو يەكن، ئەگەر ۋارمەيان لە دوو ھاتى باپىرە پتر بوو، ئەو سىيەك ھازانجى زۆرتەرە. جۆرى يەكەمى ئەم كۆگرە ئەم پىنج شىۋەيە ھەيە:

۱) باپىرە لەگەل يەك خزشكدا، لىرەدا پرسىارەكە لە سىيە، دوو بەش بۇ باپىرەكە بەشى بۇ خوشكەكە.

۲) باپىرە دوو خوشك، پرسىارەكە لە چوارە، دوو بۇ باپىرەكە دوو بۇ خوشكەكان.

۳) باپېرەو برا يەك، مەسەلەكە لە دوو، يەكی بۇ باپېرەو يەكی
بۇ براكە.

۴) باپېرە لەگەل براو خوشكێدا، پرسیارە كە لە پێنجە: دوو بۇ
باپېرەكەو دوو بۇ براكەو يەك بۇ خوشكەكە.

۵) باپېرەو سى خوشك. پرسیارەكە لە پێنجە دوو بۇ باپېرە، سى
بۇ سى خوشكەكان.

جۆرى دووهم: لە پێشەوە باسكرا.

جۆرى سێیەمیش: شیوەی زۆرەو صورەتەكانی لەبەر زۆرى
نازمیڤى، وەك ئەوە كە باپېرە كۆببیتەو لەگەل سى برادا. لیڤەدا
مەسەلەكە لە سێیە، چونكە سێیەك باشتەرە بۇ باپېرە، يەكێك بۇ باپېرەو
دوو بۇ سى براكە، كە بەشناكړى بە سەریاندا، جا سى دەدەین لە سى
دەبى بە نۆ، سى بۇ باپېرەو شەش بۇ سى براكە، يەكی دوو بەش.

هەتا ئیستا قەسەمان لەووبوو كە خاوەن پشكیان لەگەلدا نەبى،
بەلام ئەگەر خاوەن پشكیان لەگەلدابوو ئەو تەماشایەكەین و بە پێی
ئەم دەستوورەى دواوە بریار دەدەین، جارێ بابزانین ئەو خاوەن پشكانە
كۆ و كۆن كە دەگونجی لەگەل باپېرەو براو خوشكا كۆببنەو: بریتین
لەكچو كچى كۆرو دایكو نەنكو میڤردو ژن، كە شەش تاھمن^(۱).

(۱) بەراستی لیڤەدا ئەسلەكە زۆر كورتەوێكراوە، بۆیە كەمى درێژە بە باسكە
دەدەین تا خوێنەمى ئازیز بە باشى لێنى ھالى بێ. من بۆ ئەوى بۆ خۆم لە عیبارەتى
ئەسلەكە ھالى بېم دەبى زۆر بە وردى مۆتالای ئەم سەرچارانەى تری بۆ بكەم: (كفاية

جا كاتى باپىرمو خوشك و براو خاومن بەشەپشكى ديارى كراو لە
پرسىارىكا كۆبۈنەو، ئەو سەرنج دەدەين: ئەگەر خاومن پشكەكان
هەموو كەلەپۈرەكەيان دەبرد بۇ خۇيان و هيچ بۇ باپىرە نەدەمايەو، يا
بەس شەشيەك دەمايەو لىيان، يا كەمتر لە شەشيەك دەمايەو لىيان
ئەو لەم سى حالەتەدا خوشك و براكان بى بەشى تەواو دەبن و شەشيەك
دلەسر ئەم سى شىۋەى دوو دەدرى بە باپىرە.

۱- **حالى يەكەم:** باپىرمو براو خوشك و دوو كچ و دايك و مېرد.
ئەم پرسىارە لە دوازدەمە، بەھۆى عەولەو زىادى دەكەين بۇ سىازدە بۇ
تەواو كەردنى بەشى دايكەكە، وە بۇ پازدەيش بۇ پەيدا كەردنى شەشيەكى
باپىرەكە. وە لەم ژمارمەدا هەشتى بۇ دوو كچەكەو سى بۇ مېردەكەو
دووى بۇ دايكەكەو دووى بۇ باپىرەكەيەو براو خوشكەكە بى بەشن
بەھۆى ئەو دەو كە خاومن پشكەكان هەموو كە لەپۈرەكەيان داگرتوو وە
هيچ بۇ ئەوان نەماو تەو بە استغراق.

۲- **حالى دوووم:** باپىرمو دوو كچ و دايك و براپەك. لىرەدا
كچەكان دوو سىيەك دەبن و دايكەكە شەشيەك دەبا، مەسەلەكە لە
شەشە: چوارى بۇ كچەكان و يەك بۇ دايكەكەو يەك بۇ باپىرەكە،

الاخيار ومغنى المحتاج و شريعتى نيسلام و فتح المعين و سرچاوەكانى حەدىشيش.
كمواتە زۆر نەستەمە كە ئەم لاوانى تىنى و رووكاڤ بە باشى لىتى حالى بىن. خوايارى
ئەم وەرگەرەو باشتىن شەرح و راقەدەبى بۇ ئەم كىتەبە پىرۆزە.

- وەرگىت -

براکه‌یش بی‌بەش دەبێ، چونکه خاوەن بەشەکان هەموو بەشەکانیان داگرتوووە.

حالی سێیه‌م: باپیره‌و بڕایه‌ك و دوو كچ و مێردی. دوو كچه‌كه دوو سێیه‌ك و مێرده‌كه چواریه‌ك دەبا. جا له‌بەر ئەوه كه‌سێ و چوار موته‌بایین، سێ زه‌رب ده‌كه‌ین له چواردەبێ بە دوازدە، هەشتی بۆ كچه‌كان و سێی بۆ مێرده‌كه یه‌كێکی ده‌مێنێته‌وه شه‌شیه‌کی دوانزه ته‌واو ناكا، ژماره‌ی مه‌سه‌له‌كه ده‌گه‌یه‌نینه سیازده دوو بەشەكه ده‌ده‌ین به باپیره‌كه‌و، براكه بی‌بەش دەبێ بە‌هۆی داگرتنی هەموو كه‌له‌پووره‌كه‌وه له لایه‌نی خاوەن پشكه‌كانه‌وه.

هه‌تا ئیستا قسه‌مان له‌وه بوو كه له خاوەن پشكه‌كان شه‌شیه‌ك، یا كه‌متر له شه‌شیه‌ك بمێنێته‌وه، یا هیچ نه‌مێنێته‌وه لێیان، به‌لام نه‌گه‌ر زیاتر له شه‌شیه‌کیانی لێمايه‌وه، ئەوه ئەم سێ حاله‌ته گامیان قازانج‌تر بوو بۆ باپیره ئەوه‌یان بۆ هه‌یه:

(١) حالی یه‌كه‌م: بڕابه‌شی له‌گه‌ڵ براو خوشكه‌كاندا.

(٢) حالی دووهم: سێیه‌کی پاشماوه‌ی پشكه‌كان.

(٣) حالی سێیه‌م: شه‌شیه‌کی سه‌رجه‌می ماله‌كه.

جا ده‌ستووری ئەوه‌یش كه بزانین كام له‌م سێ حاله قازانجی پتره بۆ باپیره ئەمه‌یه: ده‌ئین: نه‌گه‌ر پشكه دیاریكراوه‌كه نیوه بوو، یا له نیوه كه‌متر بوو، وه‌ك چوار یه‌ك، یا سێیه‌ك، یا شه‌شیه‌ك، ئەوه نه‌گه‌ر ژماره‌ی براو خوشكه‌كان كه‌متر بوو له دوو ئەوه‌نده‌ی باپیره،

ئەوۈ برا بەشى قازانچى زۆرتەرە. وە ئەگەر لە دوو ئەومىندەى باپىرە
 زىاتر بوو، ئەوۈ سىيەكى پاشماۋەى بەشە پشكەكان قازانچى پترە، وە
 ئەگەر رىك دوو قاتى باپىرە بوو ئەوۈ برا بەشى و سىيەكى پاشماۋە
 ھەردوولا وەكوو يەكن. وە ئەگەر پشكەكان دوو سىيەك بوو ئەوۈ تەنھا
 لەم شىۋەيەدا برا بەش قازانچى پترە بۆ باپىرە كە يەك خوشكى
 لەگەلدابى، دەنا ھەر شەش يەكى سەر جەمى كەلەپوورەكە قازانچى پترە
 بۆى. وە ئەگەر بەشە پشكى خاۋەن بەش لە نيۋانى نيۋەو
 دوو سىيەكدا بوو، وەك نيۋە ھەشت يەك، ئەوۈ لەم سى شىۋەدا كە
 ژمارەى براۋ خوشكەكان ئەومىندەى باپىرەن يا كەمترن برا بەشى
 قازانچترە، سى شىۋەكان ئەمانەن: باپىرەو براپى، باپىرەو دوو خوشك، وە
 ئەگەر ژمارەى براۋ خوشكەكان لە باپىرە زىاتر بوون، وەك باپىرەو دوو
 برا، باپىرەو سى خوشك ئەوۈ شەش يەك قازانچترە.

بىزان:

خوشكى مردوو لەگەل باپىرەدا بەشە پشكى بۆ دانانرى، دەنا
 دەبى لە باپىرە زىاتر بەرى، لە راستىدا ئەم باپىرەو خوشك و برايانە،
 وەكو كۆمەللى براۋ خوشك وانە كە كەوتبەنە يەك، وە ئەو نيۋەى مائە، يا
 ئەو دوو سىيەكە كە لە ھەندى شويىنا پىيان دەدرى لەسەر شىۋەى خاۋەن
 پشكى و پشك وەرگرتن نەبوو. تەنھا مەسەلە يەك ھەيە لەو شويىنەدا
 پشك بۆ خوشك لەگەل باپىرەدا دادەنرى، كە ناۋدارە بە ئەگەرىيە كە
 بىرتىيە لە باپىرەو مىردو دايك و خوشكى ھەق يا خوشكى باۋكى.
 جالەم مەسەلە يەدا مىرد نيۋەو دايك سىيەك و باپىرە شەش يەك و

خوشك نيوه دهبا. كهواته نهصلی مهسئهلهكه له شهشه، وه بهعهول
(واته: پترکردن) پتر دهكری بۆ نو جا لهم ژمارهيه شیی بۆ میردمهكهيهو
دووی بۆ دایكهكهيهو يهكیكى بۆ باپیرهكهيهو سیی بۆ خوشكهكهيه،
واته: $\frac{9}{2}$ میرد $\frac{9}{1}$ بۆ باپیره $\frac{9}{2}$ بۆ خوشك $\frac{9}{2}$ بۆ ايك $= \frac{9}{3} + \frac{9}{1}$
 $+ \frac{9}{2} = \frac{9}{9} = 1$ ئهمجا لهبهر ئهوه كه باپیره لهگهڵ ئهوه خوشكهدا
وهك براو خوشك وایه، دهبی به دهستووری گۆبوونهوهی چهند باوانی،
ئهو يهك بهشهی باپیرهكه لهگهڵ سی بهشهكهی خوشكهكهدا دابهش
بكری به سهريانا، واته: دهبی لهم چواربهشه باپیره دوو ئهوهندهی
خوشكهكه ببا، چونكه بهپیی یاساو دهستووری باوان نیڕینه دوو
ئهوهندهی مییینه دهبا، جا لهبهر ئهوه كه چوار ناشکییهوه بهسهر
سیدا، سی زهړب دهكهين له نو، دهبی به بیستو ههوت. نووی بۆ
میردمهكو شهشی بۆ دایكهكهو دوازهی دهمینیتهوه بۆ باوانهكان كه
باپیرهو خوشكهكهن، ههشتی بۆ باپیرهو چواری بۆ خوشكهكه.

لیڤهده دهلیین: بۆیه لهم مهسهلهی ئهكدمرییهدا پشك بۆ خوشك
دادهنری، چونكه ئهگهر پشكى بۆ دانهنری كهسیكى خاوهن پشك بهبی
بهلگه بیبهبش دهكری، چونكه لهم مهسهلهیهدا كهسی نیه كه خوشك له
بهشی خۆی بی بهش بكا، ئهگهر باپیرهیش بیکا به باوان ئهوه پشكى
خۆی كه شهشیهكه كههكا، چونكه مهسئهلهكه ئاوا دهكریتهوه:
میردمهكه نيوه دهبا، دایك سییهكه دهبا، باپیرهو خوشكهكهیش دامان نان
به باوان، مهخرهجی نیو دووه، مهخرهجی سییهكیش سییه، جا لهبهر
ئهوه كه دوو و سی موتهبايینن دوو زهړب دهكهين لهسی، دهبی به
شهش، سیی بۆ میردمهكو دووی بۆ دایكهكهو يهكیك دهمینیتهوه،

دابەش ناکرئ بەسەر سێدا، کە ژمارەى باوانەکانە، چونکە باپیرە بە دوو دادەنرئ، زەربى ژمارەى سەرى باوانەکان دەکەین لە شەش دەبئ بە هەژدە، نوێ بۆ مێرد، شەشى بۆ دایک، سێى دەمینیتهوه کە رێک شەشیەکی هەژدەیه، بەلام بەتەواوى بەر باپیرناکەوئ، چونکە دووی بۆ ئەومو یەکیکی بۆ خوشکی مردوووەکەیه، کەواتە: خوشکەکە خاوەن بەش بئ بۆ هەردوولا قازانجترە!

بەلام ئەگەر لەم پرسیارەدا لە حیاتیى خوشکەکە برایەک بوایە، ئەو بەهۆى داگرتن (استغراق) ی کە لەپوورەکەو بە لایەن خاوەن پشکەکانەو بەبەش دەبوو، وە هیچی دەست نەدەکەوت، چونکە برا لە باوانە لە قورئانا، لە خاوەنى پشکی دیاری نیە، لەو باوان نەپشەو کە بەئىستغراق ببەش دەبن، بەلام خوشکی مردوو ئەگەر یەک بوو، وەنەیش دەکرا بە باوان، پشکی دیاریکراوى خۆی بەپێى ئایەت نیووەیه، لەبەر ئەو شیاوێیە بەهۆى استغراق واتە: گرتنەوێ کە لەپوورەو ببەش بکړئ!

و ئەگەر لەم پرسیارەدا لە حیاتی خوشکەکە دوو خوشک بوونایە، پرسیارەکە عەول (پترکردن) ی تئ نەدەکەوت مەسەلەکە لە شەش دەبوو، سئ بۆ مێرد، یەک بۆ دایک، چونکە پشکی دایک لەم کاتەدا شەشیەکە، چونکە ژمارەیهک لە خوشک هەن لە مەسەلەکەدا، پاشماوەکەیش کە دوو بە باپیرەو دوو خوشکەکەیه، بەپێى دوو بۆ نێرینەو یەک بۆ مێنەیه جا ژمارەى سەرى باوانەکان کە چوارە دەدەین لە شەش دەبئ بە بیست و چوار، دوازدەى بۆ مێردەکەو، چواری

بۇ دايكەكە، ھەشت دەمىنىتەۋە، چۈارى بۇ باپىرەكەيەۋ دوۋى بۇ ھەر يەك لە دوو خوشكەكە. لىرەدا باپىرە لە بەشى خۇى دانەپەرپوۋە، كە شەشيەكە، بەلگۈۋ بە تەۋاۋى ۋەرى گرتوۋە. (لەم شوپنەدا عىبادەتى ئەصلەكە ئەم ھەلەيەى تىايە كە دەفەرمۇى: (ولو كان بدل الاخت اخا سقط لحجه بالجد. لە كفايەكەۋ مغنى دابەس ئەۋەنەيە: ولو كان بدل الاخت اخ سقط). لە راستىدا برا بە باپىرەحەجب نابى، ئەگەر لە باتى خوشك برا بى بەئىستغراق حەجب دەبى ئەك بە باپىر - ۋەرگىر).

۲۵۳) باسى راسپىرى (ۋەسىت):

(بىر: تەجرىد / ۳ - ۲۶۸ ز: ۵۹).

راسپىرى لە شەرعا برىتتايە لەۋە كەسى مافىكى خۇى بدا بە كسىكى تر لە پاش مردنى خۇى. راسپىرى سۈننەتتىكى دامەزراۋە، وايش دەبى پىۋىست دەبى، لە سەرەتاي ئىسلامەۋە پىۋىست بوو لەسەر موسولمان كە ھەموو سامانەكەى بە ۋەسىت بدا بە خزمەكانى، بەپىى ئەم نايەتە پىرۋە: { كَتَبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرَ الْوَصِيَّةِ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ - سورة البقرة - ۱۸۰/۲ } بەلام لە دوايىدا ئەم جۆرە راسپىرىيە ھەلۋەشايەۋە، بەھۋى ھاتنى نايەتەكانى كەلەپوۋر دابەشكردنەۋە، ئىستائىش سۈننەتتىكى گەۋرەيە بەم دوو مەرچە:

یه کهم: له سییه کی مال پتر نه بی.

دووهم: بو که له پوور گر نه بی. خوشه ویست (درووه خواه له سه ربو) دمه رموی: هر موسولمانی شتیکی هه بی که بیهوی راسپیږی له باره یه وه بکا، هه ق وایه دوو شهوی به سه ردا تی نه په ری، هه تا راسپیږینه که ی به نوو سراوه یی له ژوور سه ری داده نی. (شه یخان). نه وه وی دمه رموی: شافیهی دمه رموی: مه به ست له م فه رمووده یه نه مه یه: جه خت کردنه، نه ک دوشه وو سی شهو، دوو ربینیش نه وه یه: سونه ته زور به زووی وه سی بکا، به لکوو وا سونه ته که له کاتی له ش ساغیدا وه سیته که ی بنووسی. به یه کگرتنی سه رجه می موسولمانان راسپیږی سونه ته.

بنیات (رکن) هکانی راسپیږی:

راسپیږی له م چوار بنیاته ی هیه به بی نه مانه دانامه زری:-

یه کهم: داریژگه ی گریدان، واته: نهو گوته یه که راسپیږیه که ی بی دمکری.

دووهم: کراو به راسپیږی (موصی به) مهرجه که ی نه وه یه نافه رمانی نه بی چونکه راسپیږی خوی بو نه وه یه بی به مایه ی چاکه و بو به سه ر گرتنه وه ی خیری که که له کاتی خویدا نه کراوه، دیاره که بی فه رمانی خوا بیچه وانیه نه وه یه، وه که له فه رمووده د دمه رموی: له کاتی سه ره مه رگا خودا خیری کی گه وره ی پیکردوون که ریگه ی بی داوون سییه کی مال ه کانتان بکه ن به خیر بو خوتان، هه تا بی به زیاده

چاگه و بچیته سهر چاگه‌کانی پیشووتان، هه‌تا بیکا به‌سه‌رباری کرده‌وه
باشه‌کانتان. (ئیبینو ماحه/ به‌زار/ به‌یه‌قی/ داره قوطنی). هه‌رمووده‌که
به‌لگه‌ی نه‌وه‌یه: بۆیه ریگه‌ی راسپیری دراوه که سییه‌کی سامان بکری
به‌خیر هه‌تا ببی به‌ زیاده‌خپرو چاگه، ده‌ی راسپیری‌کردن به‌کردنی
گونه‌وه‌وپه‌ری تاوانه‌وه‌و خواو پیغه‌مبه‌ری خوا ریگه‌ی شتی وایان نه‌داوه،
نه‌له‌ه‌ورئانداو نه‌له‌سونه‌تدا.

ده‌ی هه‌رجی سوودو به‌هره‌ی ئی وهرگرتنی ناره‌وابی، راسپیری له
باره‌یه‌وه‌ دانامه‌زری چونکه شتی حه‌رام به‌پیی شه‌رع بی به‌هره‌وه‌ بی
سووده، نه‌مه‌یش وه‌ک سه‌گی نه‌پینگرو مه‌ی و باده‌وه‌ به‌رازو تللیاک، چونکه
نه‌م جو‌ره‌ شتانه‌ حه‌رامن و حه‌رامه‌ سوود ئی وهرگرتنیان، ته‌نانه‌ت
ئه‌گه‌ر له‌ ده‌ستی که‌سیکیشدا بن به‌وه‌ نابن به‌هی نه‌وه‌! به‌لام مه‌رج نیه
که‌ راسپیری پیکراو زات بی، به‌لگوو دروسته‌ به‌هره‌ی شت بکری به
راسپیری، وه‌ک به‌هره‌ی خانوو و شتی وا بکری به‌ راسپیری. هه‌روا
دروسته‌ راسپیری کاتیی بی یا ئیجگاری بی، هه‌تا دروسته‌ به‌شتی دیاری
نه‌کراویش، وه‌ک نه‌وه‌ بلئ: مه‌ری له‌ مه‌ره‌کانم خیری، هه‌روه‌ها به
شتیکیش که‌ له‌ژیر رکیفدا نه‌بی و نه‌توانی بیدات به‌ ده‌سته‌وه‌، وه‌ک
مه‌ل به‌حه‌واوه‌، هه‌روه‌ها به‌شتی نه‌بووش وه‌ک نه‌وه‌ راسپیری بکا
که‌سکی نه‌م هوشتره‌ مینگه‌یه‌ خیری، چونکه نه‌م بابه‌تی راسپیرییه
له‌وانی تر فراوانتره‌.

بىياتى دووم:

راسپىرىكەر، مەرجهكەي ئەۋەپە گەردان (تەسەپروپ)ى لە
مالى خۇيدا دروست بى، گەۋاتە راسپىرى شىت و كەللەيى و شىتۇكە و
بەرسامدار دانامەزى، ھەروا راسپىرى مندالىش دانامەزى، چونكە
گەردانى مندالىش دانامەزى، ۋەلى بۇ نەقام راجىيى ھەيە، فەرمائىشتى
راست ئەۋەپە كە راسپىرى نەقام (سفىە) دادەمەزى.

بىياتى سىيەم:

راسپىرى بۇ كراۋ (موصى لە) ئەۋەپەش كە راسپىرىيەكەي بۇ
كراۋە ئەگەر لايەننى بى مەرچى ئەۋەپە گوناھ نەبى، جا ئەگەر راسپارد
كە جىگەيى بۇ ھەندى شتى ناپرەۋا دروست بىرى، ئەۋە راسپىرىيەكەي
پوۋچەلە، ئەگەر گوتى ئەمە راسپىرى بى بۇ خەباتى رىگەي خوا،
دەدرى بەۋ غەزاكەرانەي كە زەكاتيان دەدرىتى!

راسپىرى بە سىيەكى مال:

دروستە كە سىيەكى مال بىرى بە راسپىرى، بەلام لەپاش
دانەۋەي قەرز، چونكە بەراي كورى مەروور (خۇشنىۋىدى خوداى
لىيى) راسپىرىكرد بۇ پىغەمبەر (دروۋەي خواۋ لەسەربە) كە سىيەكى مالەكەي
بۇ بىكا بەخىر، پىغەمبەر (دروۋەي خواۋ لەسەربە) لىي قەبوۋلكردو لەپاشا
گىراپەۋە بۇ كەلەپوۋر بەرەكانى.

ھەروەھا بەپىي ئەم ھەرموودەيەش: سەعد ھەرمووى: ھەرزى
 ھەزرىتىم كەرد: ئەي باشە دوو بەشى مائەكەم بىكەم بەخىر لەپاش خۆم
 دروستە؟ ھەرمووى! نە، ھەرزىم كەرد: ئەي نىوہى؟ ھەرمووى: نە،
 ھەرزىم كەرد: ئەي سىيەكى؟ ھەرمووى: سىيەكى دەبى، بەلام سىيەكىش
 ھەر زۆرە، لە سىيەكىش كەمترى باشترە، چونكە تۆ لەپاش مردنت
 مىراتبەرەكانت بە دەولەمەندى بەجى بەئىلت گەلى لەوہ باشترە كە بە
 ھەژارى بەجىيان بەئىلى، كە لەپاش تۆ سوال بىكەن و لەپ لەم و لەو پان
 بىكەنەوہ (شەيخان و كەسانى تىرىش گىراويا نەتەوہ).

شياو نىە كە مەرفۇ راسپىرى بە پتر لە سىيەكى مالى خۆى بىكا،
 وە ئەگەر بە زىاتر لە سىيەك راسپىرى كەرد ئەوہ دوو راھەيە، ھەندى
 دەئىن: دانامەزى، چونكە پىغەمبەر (مەروودە خواھەسەرىن) رىگەى زىاترى بۆ
 سەعدنەداوہ، رىگە پىنەدانىش ئەوہ دەخوازى كە شتەكە دامەزراوہ.
 بەلام قەسى راست ئەوہيە ئەگەر كەلەپووربەرەكان رازى بوون
 راسپىرىيەكە جىبەجى دەكرى، دەنا راسپىرىيەكە بە زىاتر لە سىيەك
 بووچە، بۆيە دەئىن: زىاترىش بى دروستە بە مەرجى رازىبوونى ئەوا
 چونكە ئەم راسپىرىيە لە كاتىكدا رووى داوہ كە ئەو شتە ملكى خۆى
 بووہ. جا ئەم راسپىرىيە لە كاتىكدا رووى داوہ كە ئەو شتە ملكى خۆى
 بووہ. جا ئەم ھەلەوہشاندەوہ رىگەپىندانە دەبى لەپاش مردن بى
 چونكە ھەتا راسپىرىكەر خۆى مابى ئەو مائە ھى خۆيەتى، مافى كەسى
 ترى پىوہ نىە. ئەگەر گرىمان كەلەپووربەرى نەبوو ئەوہ راسپىرىيەكەى
 بە زىاتر لە سىيەك بووچەلە، چونكە جارى پىاويكى ئەنصارى، ھەموو
 مائەكەى تەنيا شەش بەندە بوو، لەسەرە مەرگا ھەرشەشيانى ئازادكەرد،

پېغەمبەرىش (دروود خواھ لەسەربە): بانگی کردن و کردنی بەسئ بەش و تیرو
پشکی لە نیوناکردن و ئەو دوانەیانى ئازادکرد که دموهکهیان بۆ
دەرچوو، وەچوارپانیشی بە کۆیلەیی هیلایەوه. هاوړپیانى مەرزهههه
شافیعی ددەرموون: ئەم پیاوه میراتبەری نەبووه، دەنا پېغەمبەر
دامەزرانی زیاتر لە سێهەکی دەبەست بە رازیبوونی ئەوانەوه.

راسپێری بۆ میرا پەڕ دروستە یانا؟

زاناکان لەمبارەیهوه رایان جیا جیایه، گوتراوه: بەهیچ کولۆجی
دانامەزری، چونکە ددەرموئ (دروود خواھ لەسەربە): (راسپێری بۆ
کەلەپووربەر دروست نییه) ئەم فەرموودەیه فەرموودەیهکی جوانی
ساغه، لەسەر فەرمايشتی ئیمامی تیرمیزی (تەماشای سنن الترمزی -
مع تحفة الاحوزی - ۳۰۹/۹ بکە) بەلام فەرمايشتی هەرە دروست
ئەوهیه کە دادەمەزری بە مەرچی کەلەپوور بەرهکان رێگهی بدن،
چونکە ددەرموئ (دروود خواھ لەسەربە): راسپێری بۆ میراتبەر دانامەزری
مەگەر کەلەپوور بەرهکان ئارەزوو بکەن. (دارە قوطني) کاتێ بە
کەلەپووربەر دادەنری کە لەکاتی مردندا کەلەپووربەر بووبی، ئەگەر
راسپێری بۆ ژنی کرد، ئەوجا ماری کرد، ئەوه راسپێریه بۆ میراتبەر.

راسپێری بۆ ئەم شتانه پەسەندە: بۆ دانەوهی قەرزو بۆ
گیرانهوهی شتی بەناهەقی براو بۆ خاوهنیو، بۆ جێبەجێ کردنی
راسپێریهکان و بۆ کارو باری منالان. نەوهوی ددەرموئ: راسپێری لەم
چەند حالەدا فەرزه: بۆ گیرانهوهی مافی بە نارەوا براو، بۆ دانەوهی
ئەو قەرزانهی کە لە حازردا نەتوانی بیداتهوه.

(سەرۋەسىت) :

مەرجى سەرۋەسىت ئەم پىنج شتەيە :

يەككەم: موسولمان بى، دروست نىە موسولمان پەيماندار (واتە: نىممى) بكا بە سەرۋەسىتى خۇى، چونكە راسپاردەيى (ويسايەت) سپاردەو ھەقدارىيە، واتە: ويسايەت ئەمانەت و ولايەتە، كافرىش شىاويى بۇ ئەم دوو پاىەيە نىە، دانانرى بە ئەمىندارو ھەقدارى موسولمان.

دوۋوم: بالقى و رەسىدە بوونە، دروست نىە كە منداڭ بكرى بە سەرۋەسىت، چونكە منداڭ شىاوى ھەقدارىيى نىە، چونكە ئەو خۇى لەژىر سەرپەرشتى ھەقداردايە، كەواتە چۆن چۆنى دەبى بە سەرپەرشتو سەرۋەسىتى كەسىكى تر، شىتتىش رىك وەك منال وايە، لە ھەمان كاتدا شىت دەستەلاتى گەردانى نىە بۇ خودى خۇى، دەى بۇ كەسىكى تر چۆن ئەو دەستەلاتەى دەبى.

سىيىيەم: ئازادىيە. چونكە كۆيلە بە كەلكى ئەوۋە ناپەت كە تەصەپرووف (گەردان) لە مالى كورى خۇيدا بكا، دەى ئىتر چۆن دەبى كە بكرى بە سەرۋەسىت بەسەر كەسىكى ترموۋ، ئەمە سەرەپراى ئەوۋە كە لەبەر خزمەتى ئاغاكەى دەستى ناپەرژى بۇ شتى وا.

چوارەم: دەستپاكى و سپاردە پەرۋەريە، كەواتە: دروست نىە كە بەدكار بكرى بە سەرۋەسىت، چونكە بەدكار شىاو نىە بۇ ھەقدارى و چاودىرىى، كە مەبەستى ھەرەمەزن لىى دەستپاكى و ئەمىندارىيە، ديارە كە بەدكار ناوى خۇى بە خۇيەوۋە، نانەمىنە.

پېنجهم: دېبې سەروەسىت دوزمنى ئەو منالە نەبې كە كاروبارى ئەوى پې دەسپېررى. دروستە ژن بكرى بە سەروەسىت، بەلكوو ژن لەم كارەدا لە كەسانى تر باشترە، دروستە كوڤرېش بكرى بە سەروەسىت لەسەر قسەى فەرمایشتى ھەرە دروست. ئەگەر كەسێ وەسىتى كرد كە خېرەكەى بدرى بە ھۆشيارترین كەس لە ناوشاردا، دەدرى بەو كەسەيان كە لە ھەموويان زیاتر دنیا نەویستە، زاتە: زاهیدە، ئەمەیش بەبېنى دەقى قسەى شافىعى خۆى (رەزە خواەلېبە).

٢٥٤) راسپېرى پېويست (الوصية الواجبة):

لە ياسای ژمارە (٧١) سالى (١٩٤٦)، ماددەى (٧٦) دەلى: ئەگەر مردوویى لە پېش خۆیدا، یا لەگەل خۆیدا، مندالى بمرى، با مردنى برپار - كوكم - یش بى، وە وەجەى ئەو مندالە مردووەمابى، وە مردووەكە بەقەد ئەو بەشە پشكە، كە مندالەكەى ئەگەر زیندووبوایە لە كەلەپوور دەگرت لى، ئەگەر مردووەكە بەقەد ئەو پشكە راسپېرى نەکردبوو بۆ وەجەكەى، ئەو بۆ وەجەى ئەو منالە مردووە، لە كەلەپوورى بنچەكەیدا، راسپېرى بەقەد بەشەپشكى كاتى ژيانى پېويست دەبى، مەرجى ئەم راسپېرىيە لە بەشەپشك زیاتر نەبى، وە لە سېيەكېش تېنەبەرئى، بە مەرجى ئەویش كە ئەو وەجەىە لە مردووى حازرى كەلەپوور بەرنەبى، ھەروا نابى مردووى حازرى بۆ ئەو وەجەىە لە لایەكى ترمو بە خۆراپى ھەقى ئەوئى بۆ كەربىتەو. تەنانەت ئەگەر لە رېگەىەكى ترمو شتىكى بە پیاوئى دابوو بەو وەجەىە بەلام

نەدەگەيشتە ئەم ئەندازمىيە كە بەپىنى ئەم ماددىيە بۆى دانراو، ئەو
لەسەر ئەوئەو راسپىرىيە پىويستەكەى بۆ تەواو دەكرى؟.

وہ ئەم راسپىرىيە بۆ ئەم كەسانەيە: بۆچىنى يەگەمى منالى
كج، وہ بۆ ھەموو چىنىكى منالى كور بە مەرجى لە پشەو بگاتەو بە
مردووگە، نەك لە سكەو، ھەرچەند بەرەو خوارىش برەوا.

لەگەل رەچاوكردنى ئەمەدا: گشت بنەچەيى وەچەى خۆى، نەك
وہچەى كەسىكى تر، بى بەش دەكات، وەپشكى ھەموو بنەچەيى بەسەر
وہچەكەى خۆيدا، ھەر چەند بەرەو خوارىش بووبنەتەو، دابەش
دەكرى بەسەرياندا لەسەر شىوئەى كەلەپوور، وەوا دادەنرى كە ئەو
بنەچەيە، يا ئەو بنەچانە، كە ئەو دەگەيەننەو بە مردووى حازرى لە
پاش مردووگە مردوون، وہ وايش دادەنرى كە بەرىز ئەو بنەچانە ھەر
كەسەيان لە پىش چىنى دواى خۆيدا مردوو. مادە (۷۱) تەواو.

دەستوورى دابەشكردنى كەلەپورىش ئاوايە: لە پىشدا ئەندازەى
راسپىرى واھ راسپىرى پىويست بى يا راسپىرى ئاسايى بى، لە كۆى
كەلەپوورەكە جيا دەكرىتەو دابەشەكرى بەسەر خاوەنەكانيدا،
ئەوچا باقى مەندەى سامان بەسەر كەلەپوورەكندا دابەش دەكرى.

چەند سەرنجى:

لەم ياسايەدا ئەم چەند سەرنجە رەچاو دەكرى: لە ھەندى
شىوئەدا وەچەى ئەو مەندالەى كە لەپىش باوكى يا دايكى خۆيدا مردوو
زىاتر لەو مەنلە مردوو دەكرى، كە ئەم دەگەيەنى بە مردووى حازرى،

يا زياتر له منائى ھەقى مردووى حازرى دەگرى. ھەق وابوو لە ھالى وادا راسپېرى بە ھىچ شېۋەيى لە پىشكى منداڤە مردوۋەگە زياتر نەبى چونكە ئەو ھۆى ئەۋەپە كە ئەم ۋەچە زىندوۋەى لەم مردووى حازرىيە كەلەپوور بگرى. ۋە مەبەستى تىكپراى ئەم ياسايش ھەر ئەۋەپە ۋەس، بەلام تەعبىرەگە كورت ھەلپەنە ۋەس ۋەس بەھۆى ئەم كېشەپە، ئادەى بفرموون لەگەل شىكردنەۋەى ئەم چەند نمونەپەدا:

(ا) بۇ نمونە ئەگەر پياۋى، كورپىكى لەپىش خۇيدا مردبوو، كورەگەى كچىكى لە پاش بەجى مابوو، لەپاشدا خۇشى مرد، ژنىك ۋەس كچى ھەبوو، ئەندازەى راسپېرى پىۋىست بۇ كچى كورە مردوۋەگەى، سىپەكى سەرچەمى ماڤەگەپە، گرېمان ئەم پياۋە (۳۶) دىنارى لەپاش بەجى دەمىنى، دوازەدى بۇ كورەزاكەپەتى، سىى بۇ ژنەكەپەتى، بىست ۋەسكى بۇ ۋەس كچەكەپەتى، شازەدى بەپىشك ۋەسبىنجى بەرەتكردنەۋە، بەھەر ھال پىشكى كچى كورپى كاپراى مردوۋ، لە پىشكى كچى ھەقى خۇى زياترە، شتى واپىش بەراستى جىگەى سەرسامىپە.

(ب) گرېمان پياۋى كورپىك ۋەسبىنجى لەپىش خۇپەۋە دەمرن، كورپى كچى ئەم كچە مردوۋەى ئىستا ماۋە، داپكى ئەم كورپەپىش مردوۋە، گرېمان ناۋەگانىيان ئاۋاپە: نەرىمان كورپى جەپىران كچى رەپىجان كچى ۋەسمان. ھەروا كچى كورپى ئەم كورپە مردوۋەپىش ئىستا ماۋە، باۋكى ئەم كچەپىش مردوۋە، گرېمان ناۋەگانىيان ئاۋاپە: خانزاد كچى ئازاد كورپى فەرھاد كورپى ۋەسمان ۋەسمان كە دەمرى كورپى كچىكى لەپاش بەجى دەمىنى، لەگەل نەرىمان ۋەس خانزاددا. دپارە كە راسپېرى پىۋىست لەكاتى

وادا نهريمان ناگريته وه، چونكه كورې كچې كچه، چونكه وهچې كچ
بهس چيني يه كه ميان بهرده كهن، كه واته راسپيري كه هه مووی بؤ
خانزاده، كه وهچې كورې كورپو له پشته وه دهگاته وه به وسمان،
نه ندازه ی نه م راسپيري هيش سييه كي سهرجه مي ماله كه يه، چونكه
راسپيري نابی له به شه كه له پوور زياتر بئ، وه له هه موو كاتي كيشدا نابی
له سييه كي مال زياتر بئ، گريمان وسمان (۴۵) ديناری له پاش به جیماوه،
گريمان فهرهادی كورې ماوه، له م باره دا كه له پوور ده كي ناوا دابهش
دهكرئ، ژماره ی سهری كه له پوور بهر دهكان نه صلی مه سنه له كه يه، كه دوو
كورپو يه ك كچن، كه واته مه سه له كه له پينجه، چلو پينج ته قسيم پينج
دهگاته نو، كچه كه نو ديناری ده كه وئ، هر كورپي هه زده ديناری
ده كه وئ، دمر كه ووت كه پشكي بنه چه مردووه كي خانزاد له سييه كي
مال كه بازده يه پتره، كه واته ده بئ راسپيري پيوست بؤ خانزاد له
سييه ك كه مترو زياتر نه بئ، جا نه و كاته ماله كه ناوا دابهش دهكرئ
۴۵ % ۳ = ۱۵ راسپيري پيوست بؤ خانزاد، مايه وه (۲۰) دينار، دابهشي
ده كه ين به سهر كورپو كچه كه ی وسماندا بيستی بؤ كورپه كه وه ی بؤ
كچه كه ی، ديسان پشكي كچې كورې كورپي مردووه كه، كه خانزاده له
پشكي كچې هه قی مردووه كه خوی زياتره، چونكه كچې كورپي كورپه كي
سييه كي هه موو ماله كي بردووه كه بازده يه، به لام كچه كه ی خوی
سييه كي دوو سييه كي هه موو ماله كي بردووه كه ده يه.

ج) گريمان پياوئ كورپي ده مري، كورپه كي كچي ك و كورپي
ده بئ، كورپي كورپه كيش ده مري، به لام كچي كي له پاش به جئ ده مي نئ.
واته وهچې كورپه مردووه كي كچي ك و كچي كورپه كي. له پاشا نه م پياوه

دهمړی، ژنیک و کورپک و کچکی دهن. لهم کاته دا راسپیری پټووست
سییه که، نهو سییه که دابهش دهگری به سهریه کهم چینی دوا کوره
مردووه که دا که بریتین له خوشک و برایه ک، خوشکه که سییه کی
سییه که که دهگری، براکه ی دوو سییه کی دهگری، چونکه نه م برایه خوی
مردووه به شه که ی ریگ دهری به که که ی.

گریمان نه م پیاوه (۱۸۰) دیناری له پاش به جیماوه، (۶۰) دیناری
راسپیری به (۲۰) دیناری بو کچی کوره که یه تی، (۴۰) دیناری شی بو کچی
کورپ کوره که یه تی! نه مه یش دیسان جیگه سهر سورمانه له م یاسایه دا.
نه مه چهند نمونو نه یی بوو عه تنیکه یی نه م یاسایه
ده چه سپټن^(۱).

(۱) دانمر (وعمه مته فواء لیتو) لیردا سی چاره سر بو حل کردنی کی شه کانی نه م
یاسایه داده ن، نه م یاسایه وه کوو یاسا جیایه له شمرع، لمبر نموه نیمه مولزده م نین
پتی، چاره سمری کی شه کانیشی بکه ین کهس به قسمان ناکا، کهواته: با له مه زیاتر
کات به فیرو نده ین. له نمونه (أ) دا، دانمر ده فرموی: نه گمر سر جهمی که له پوره که
(۱۸۰) پشک بن (۶۰) پشکی بو کچی کوره مردووه که یه، به همدو کچی
مردووه که خوشی (۸۰) پشک ده بن، که دوو سییه کی باقی مهنده ی (۱۸۰)
پشکه که یه. نه مه سهوه، ناوا حل ده کری ۱۸۰ % ۳ = ۶۰ پشک، سییه ک بو کچی
کوره مردووه که، مایوه سدو بیستی، هشتیه کی بو ژنه که یه، که ده کاته پازده، سمدو
پینجیشی بو دوو که که یه، هشتای به پشک و بیست و پینجیشی به گه رانه وه، واته به
(رد)

— وهرگیر —

۲۵۵) باسی ژنهینان (النکاح):

(بر: ته جریدی بوخاری ۵/ ز: ۷۰).

ژنهینان له عورفی شهرعدا بریتیه له گریدانیکی ناوداری زانراو، که دهبی بههوی دروستبوونی دروستبوون له گهل ژندا، وشه ی (نکاح) که عهره بییه، بهم مه به ستانه هاتوو، به خودی گریدانه که دهگوتری، که بریتیه له ژن ماره برین، خوی گه وره دمفه رموی: {فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ - سورة النساء - هروا دمفه رموی: {وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَى مِنْكُمْ - سورة النور - ۲۴/۳۲} وشه ی (نکاح) لهم دوو نایه ته دا به واتا ماره برینه، هروا لهم همرموودمیه ش به هه مان واتایه که دمفه رموی: (انحوا الولود الولود) (واته: ژنی سکوزا که ری بزۆکی میرد په رومر بهینن) جاروبار مه به ست له (نکاح) دروستبوونه له گهل ژندا وهک لهم نایه ته دا دمفه رموی: {فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ - سورة البقرة - ۲/۲۳۰}.

بریار (حوکم) ی ژنهینان:

سهر به لگه ی رهوایی ژنهینان نامه ی خوداو ریگه ی ره به رو یه کگرتنی نه ته وه ی ئیسلامه. خوا له قورئاندا دمفه رموی: {وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَى مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ} پیغه مبه ریش (دروود) خوا له سهریدا دمفه رموی: (تناکحوا تکثروا فانی اباهی بکم الامم: واته: ژن بهینن زور دمبن، چونکه من له ناو گه لانا شانازیتان پیوه دمکه م).

بزانن مهردوم له بارهی ژنهنانهوه دوو جوړن: ههیه ههزی لیږدکا، ههیه ههزی لیناګا، جا نهوی که ههزی لی دګاو پېویستی پېی ههیه، یا تفاقو نامادمی ههیه بو ژنهنان یا نییهتی، جا نهګر نامادمی ههبوو نهوه سوننهته که ژن بهینن، چونکه خوشهویست (مرویه خواه لسهبره) دمفهرموی: نهی دهستهی لاوان! نهی ګهلی حوانان! هر کهسه تهوانای سهرجییو ژنداریی ههیه با ژن بهینن، چونکه نهوه چاوی تیردهګاو داوینن له تاوان دمپاریزن، نهو کهسهپشی که له کیشیدا نیه ژن بهینن با به روژووبی، چونکه روژوو دهیخهسینو نارمزوی تهواو کهم دمکاتهوه ههتا خودا دمووری لی دمکاتهوه.

نهوهتا فهرموودهکه فهرمان دګا بهو کهسانه که توانای ژنهنانیان ههیهو نارمزویان لهسهریهتی که ژن بهینن، نهو جوړه فهرمانه، بهپېی بوچوونی زاناکان، نهوه دهګهیهنی که کارکه سوننهته نهک پېویست، نهوه کاتی وایه که پیاو لهناو ولاتی جهنگستان (دار الحرب) دانهبی، دنا ژنهنان سوننهت نیه بو، چونکه مهترسی نهوهی ههیه که مندالکهی بیی به بیپروا، یا بکری به ګویله، جا له کاتی وادا وا دادهنری که توانای نهکی ژنهنانی نیه، لهبهر نهوه له سهریهتی بو مراندنی نارمزوی دمروونی بهروژوو بیت. بهلام نهو کهسهی که نارمزوی ههیه بهلام توانای نهکی ژنهنانی نیه، وهک مارمیو شتی تری وا، نهوه چاتر وایه بو نهو جوړه کهسه، که ژن نههینن، بهلګوو وهک فهرموودهکه دمفهرموی: نارمزوی دمروونی به روژوو دابمرینن. وهلی نهګر به روژوویش نارمزوی دانهدمرا نهوا با ژن بهینن، نومیده که خوی ګهوره به بهخشی خوی دمووری لی بکاتهوهو بی نیازی بکا.

بهلام ههركاتي مهترسى نهوهى ههبوو كه له بهرېنې ژنى تووشى
شهروال پيسى دهې، نهوه پېويسته له سهرى كه ژن بهېنې، چونكه
خوپاراستن له نادروستى كاريكى پېويسته، خواى مهزن لهم بارميه وه
دمه رموى: { وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا - سورة
الطلاق - ٤/٦٥ } واته: ههركه سې پارېز له نافه رمانى خودا بكاو
ترسى خوداى ههې، خودايش بهرهمه تى خوۍ كارى بۇ ناسان دمكاو
دمرووى خيړى لى دهكاته وه.

نهو كه سەيشى كه حمز له ژنهينان ناكاو پېويستى پيى نيه،
نهمه نهو دوو حالته ى بۇ ههيه:

يه كه م: نه گهر ناماده يى و تفاقى ژنهينانى نه بوو نهوه ناباشه
بوۍ كه ژن بهېنې، چونكه دهې بجيته ژير نهركى كه پېويستى پيى
نيه!

دووهم: نهوه يه كه تواناى ژنهينانى ههيه، بهلام پېويستى پيى
نيه، وه هويه كى وايش نيه كه ريگه ى سهرجيى لى بگرى، نهوه بۇ نهم
جوړه كه سه ژنهينان باشه، ناباش نيه، به لى نهو منده ههيه لهكاتى وادا
خوۍ تهرخان بكا بۇ خوا پهرستى نهوه ى باستره، بهلام نه گهر به
خواپهرستيه وه خهريك نه بوو، نهوه ژنهينان باستره بوۍ، چونكه
نهو كا دهبه تالى و بى نيشى تووشى كارى ناشايسته ى بكن.

۲۵۶) سوننه ته کانی ژنهیتان:

سوننه ته ژنیکی به دین بهینى، پیغمبر (دروود خواه له سر به):
 دمفرموى: نهى ژن خوازی هوشمندا نافرتهی ناپینداری به دین له
 کیس خوت مده، تا له ژنهیتانا دسته شکین نه بی. سوننه ته کچیش بی،
 چونکه دمفرموى (دروود خواه له سر به): نهى جابیر! بیا کچیکت دهینا،
 پیکه وه ده سبازیتان دمکردا. سوننه ته ژنیکی بنه چه پاك بی، چونکه
 دمفرموى (دروود خواه له سر به): پهر بگرن له سهوزه گیای ناو بوگه!

یاران (رهزاه خوايان لېږه): عه رزیان کرد: قوربان مهبه ست له
 سهوزه گیای ناو بوگه چیه؟ فرموى (دروود خواه له سر به): ژنى جوانی
 ناخانه دانه. هه روا سوننه ته تهماشای دموو چاوو دسته کانی له پيش
 خواز بینیدا بکا، هر چند به بی ریگه پیدانیش بی.

۲۵۷) کۆکردنه وهی چوار ژن بهیه کوهه دروسته:

دروست نیه بو پیاوی نازد پتر له چوار ژن له خوی ماره بکا،
 چونکه ئیبنو عومر (رهزاه خوايان لېږه) دمفرموى: غهیلانی کوری
 سهله مهی سهقه فی له سردهمی نه زانیدا ده ژنى هیناوو، که خوی
 نیسلام بوو نه وانیش هر دهمان له گه لیا نیسلام بوون، پیغمبر (دروود
 خواه له سر به): فرمانی پیکرد که چوار ژنیان هه لېژیرئو نهوانی تریان
 بهرهللا بکا. بهلام کویله دروست ینه بوى که زیاتر له دوو ژن بهینى،

چۈنكى دەفەرمۇي (مەدەنىيەت)؛ نابى كۆيلىك كاتا زىياتر لە دوو
ژنى ھەبى. (مەدەنىيەت كۆيلىك تەھە. كەسەنى تىرىش راگوپز دەكەن كە
يەكگرتنى ھەپپەنى پېغەمبەر لەسەر ئەم بېرىارە ھەپە).

۲۵۸) بېرىارى مەرەكەنى كەنيزەك بۇ ئازاد:

دروست نىيە بۇ ئازاد كە نىزەكى كەسەكى تر مەرە بكا لەخۇي
مەگەر بەچەند مەرچى:-

يەكەم: تواناي مەرەپى ژنى ئازادى نەپىت.

دوۋەم: مەترسى ئەۋە ھەپپە كە لەبەر بى ژنى توۋشى
شەروالپىسى بى.

سەيپەم: تواناي ھىنانى ژنىكى موسولمانى ئازادى نەپى، ھەروا
تواناي خاۋەننامە (كىيىبى) يەپشى نەپى، لەسەر راي فەرمايشتى دروست
جا ئەگەر ژنى ئازاد ھەر دەست نەدەكەوت، يا دەست دەكەوت بەلام
پېشگىرى ھەبوو لە ھىنانى، ۋەك ئەۋە تات بوو، يا گول بوو، يا
نەيدەتوانى ئەركى ھىنان و گواستەنەۋە ئافرىتى ئازاد بگكىشى، ئەۋە
بۇ ھەپە كەنيزەك بەپنى. بەلگەي ئەمەيش دەقى ئەم فەرمايشتى
خوای گەۋرەپە: {وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلاً أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ
الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ فِتْيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ - سورة
النساء - ۲۵/۴} ھەتا ئەۋى كە دەفەرمۇي: {ذَلِكَ لَعِبْرَةٌ لِّمَن
يَخْشَى الْعَذَابَ}. ئەۋەتا خوداي گەۋرە باسى ھەر سى مەرچەكەي

کردووو چونکه (الطول) مارمیه، مهبهست له (المحصنات) ژنی نژاده که گهنیزهک نهبی، مهبهست له (خشى العنت) نهوه که مهترسی شهروال پیسی ههبی، لهبر نهمهیه که جابر (رهزاه خواه لیبه) دمهفرموی: ههر کهسێ توانای مارهی ژنیکی نازادی له شارهکهی خۆیدا ههبی، دروست نیه که ژنی گهنیز بهینێ بهلام نهگهر کهسێ توانای مارهی ژنی نازادی ههبوو، بهلام ژنی نژاده له شوینهکهی خۆی نهبوو، له شوینیکی تر ههبوو، وهك شاریکی تر، وه نهستهه بوو که لهوێوه بههینێ، نهوه دروسته بۆی گهنیزهک ماره بکا. گهنیزهک واته: نهمهته.

چوارهم: نهوهیه ژنی نازادی وای نهبی که بتوانی لهگهلیا دروست ببی، بهلام نهگهر ههیبوو، بهلام نهیدهتوانی دروست ببی لهگهلیدا، لهبر نهوه که ژنهکه بجووک بوو، یا پیربوو، یا دیارنهبوو، یا شیت بوو، یا گول بوو، یا بهلهک بوو، یا ههرشتیکی تری لهه بابتهته نهوه له سهر رای فهرمایشتی دروست دروسته گهنیزهک بهینێ.

پینجهه: دهبی گهنیزهکهکه موسولمانبێ نهوجا مارهی له موسولمان دئ، خوای گهوره دمهفرموی: {فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ فِتْيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ}.

هۆی پیشگیری له هینانی گهنیزهک:

هۆکهی پیشگیری له کۆیلهیی منال، چونکه منال له کۆیلهیی و نازادیدا دهچیتهوه سهر دایک. خودای داناو زانا که خۆی یاسادانهری ئیسلامه چاوی بریوهته نههیشتنی کۆیلایهتی. ههتا نهگهر گهنیزهکی

موسولمان ھى بېرۋايەك بوو دروست نىيە موسولمان بېھىنى، ھەتتا بېرۋا نەبىي بە خاۋەنى منالى موسولمان، گوتراۋىشە: دروستە مارەبكرى، چونكە مادەم دايكەكە موسولمانە منالەكەشى لە ناپىندا دەچىتەۋە سەر ئەۋو بە موسولمان دادەنرى. بزانه كە منالى كەنيزەكى شووكردو دەبىي بە ملكى خاۋەنەكەى، خواھ مىردەكەى ئازاد بى، يا بەندەبى.

۲۵۹) تەماشاكردنى ژنو پياو بۆيەكتەر:

تەماشاكردنى پياو بۇژن ھەۋت جۇرە:

جۇرى يەكەم: ئەۋەيە كە كارى بەۋ تەماشاكردنە نەبىي، ئەۋە لەكاتى وادا تەماركردنى پياو بۇ شەرمگاي ژنى بيانى بەبى مەرچ نارۋايە، مەبەست لە پياو نىرىنەى رەسىدە. مەبەست لە ژنىش ئافرەتى رەسىدەيە. گەرچى لە ھەندى كاتدا دەموچاۋو ھەردوۋ ھەست لە شەرمگانين، بەلام ئەگەر مەترسى ئازاۋەى ھەبوو تەماشاكردنى ئەۋ شۆينانەشى نادروستە، ۋەلى ئەگەر مەترسى نەبوو ئەۋە راجيايى ھەيە: ھەرمايشتى راستو دروست ئەۋەيە كە ھەرامە، چونكە بە يەكەدەنگىي واتەى موسولمانان ژنان رېگەيان پى نادرى كە بەسەرى رووتو بە مۇدەبىي لەمال دەرچن، لەبەر ئەۋەيش تەماشاكردن سەرەتاي وروۋزانى ئازاۋەيەو بزۋىنەرى ئارەزوۋە، لەبەر ئەۋە بۇ شەرع ۋا جوانە كە ئەۋ دەرگايە دابخاۋ جەۋو بۇ بەر بەرەللايى شل نەكا، ھەر ۋەك نادروستە پياۋو ژنى بيانى دوو بە دوو لە جىگەيەكى چۇلدا كۆبىنەۋە. تىكرى

واتای گشتی ئەم نایەتە بەلگەی ئەم بڕیارەیە: {قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَعْضُوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ - سورة النور - ۳۰/۲۴} میرد منال (موراهیق)یش وەك بالق وایە، چونکە ناگای لە شەرمگای ژن هەیهو بەرەبەرە کاری پێی دەبێ، لەبەر ئەوە پێویستە لەسەر ژن شەرمگای لە ناستی ببۆش، هەروا لە ناستی شیتیش. بەلام کێروگون لە بندا خشت کراو راجیایی لە بارەیهو هەیه، زۆرینە دەفەرموون: تەماشاکردنی بۆ ژنی بیانی وەك تەماشاکردنی بیاو وایە بۆ ژنی خۆیی، فەرماشتی دووهم: دەفەرموێ: وەك پیاوی کەل وایە لەگەڵ ژنی بیانیدا. بەلام پیاوێ بەس چووکی لە بنداخشتکراویی، یا هێلکە گونەکانی دەرھێنرابن، یا شلەپەتەبێ، یا پیریکی ئیختیار بێ، حوکمی ئەمانە وەك حوکمی کەلەپیاو وایە، لە سەر فەرماشتی زوربەیی زاناکان. پیاویکیش کە بەندەیی ژنی بیت رای راستر ئەوویە کە وەك پیاوی خۆیی وایە، چونکە حەزرەتی عایشە (رەزاه نوام لیبێ) زەکوونی بەندەیی خۆی بەرنوێژی بۆ دەکرد. ئەوویش لە (نکت المہذب)دا دەفەرموێ: بەندەیی ژن لە ناستی خاوەنەکەیی کە خانمەپەتی وەك پیاوی بیگانە وایە، ئیبنو رەفعە لە (المطلب)دا ئەم فەرماشتەیی ئەووی بە راست دەزانێ. کەسانی کە دەفەرموون تەماشاکردنی دروستە، بە مەرج دەگرن کە ئەو بەندەییە متمانەبێ. ئەوە کە دەلێین: وەك خۆیی وایە، جوۆرە چاولێخشانیکی تیا دایە، چونکە ئەگەر لە یەکتەر بکەون مسۆگەر کە دەسنوێژی هەردوولایان دەشکێ، دەیی کەیی خۆیی لە خۆیی دەسنوێژی دەشکێ؟

ئەمەي كە باسماڭ كەرد مەبەست تەماشاكەردنى پىاۋە بۇ ژنى ئازاد، بەلام ئەگەر ژنەكە كەنيزەك بوو، واتە: ئەمەتەبوو، ئەو ئەم درېژە پېدانەي تىاھەيە: ئەگەر كەنيزەكەكە شىۋاۋ (شۈھاء) بوو ئەو بەس تەماشاي نىۋانى ناۋكىۋ ئەژنۆي دروست نىە، تەماشاكەرنى شوپنەكانى تى ناباتشە، بەلام ئەگەر جوان بوو، قسەي راست ئەومىيە كە ددان بنرى بەمەدا: كە وەك ژنى ئازاد، تەماشاكەرنى نادروستە، چونكە ئەوئەي كە دەبى بەھۆي نادروستىي تەماشاكەردن جوانىيە، چونكە جوانى دەبى بەھۆي ئازاۋەو گىرۆ دەبوون. ئەگەر ژنى ئازاد پىرژن بوو، غەزالى دەفەرمۇئ: پىرژنىش وەك گەورەكچ واىە، چونكە ئارمزوو زەوت ناكەي. بەلام رەويانى دەفەرمۇئ: ئەگەر گەيشە رادەيەكى وا كە دووربوو لەو كەس گىرەتارى بىي، ئەو دروستە كە تەماشاي روخسارو ھەردو دەستى ھەتا ھەردو موۋجى بىرى. چونكە خۋاي گەورە دەفەرمۇئ: {وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا - سورة النور - ٢٤/٦٠}. تەماشاكەردنى ژنىش بۇ پىاۋى بىيانى راجىيى تىايە، لەسەر ئەم شىۋەيە:

يەكەم: بەلای رافىيەيەو بۇي ھەيە تەماشاي ھەموو لەشى بكا، نىۋانى ناۋكىۋ ئەژنۆي لى دەرچى.

دوۋەم: ژن بۇي ھەيە تەماشاي ئەو شوپنەنە لە لەشى پىاۋ بكا كە پىاۋ بۇي ھەيە تەماشايان لە لەشى ئافرىمت بكا. نەومۇي دەفەرمۇئ: لەلای كۆمەلئ ئەم فەرمائىشە راسترە، چونكە خۋاي گەورە دەفەرمۇئ: {وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَعْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ - سورة النور -

۳۱/۲۴ {واتە: ئەي پېغەمبەر! بە ژنە بېرۋادارەكانىش بىفەرموو: با تەماشای نارەوای پیاوۋى بىانى نەكەن!} ۋە ھەروھە پېغەمبەرى سەرۋەر {مروودە خواۋ لەسەربە} دھەرموۋ: خۆ ئەۋا ئەۋ كۆپرە، خۆ ئۆۋە كۆپرە نىن، گوايە ئۆۋمىش ئەۋ نابىنن!^(۱)

جۆرى دوۋەم: تەماشاكردنى پىاۋ بۆ ژنى خۆۋى بۆ كەنيزەكى خۆۋى كە مېرددار نەبى، درۋستە تەماشای ھەموو شوپىنىكىيان بكا، ئەۋەندە ھەيە راستر ئەۋەيە كە تەماشاكردنى شەرمىگايان ناباشە، واتە: مەكروۋەھە، ھەروھە ناباشە بۆ مرۆڧ كە تەماشای شەرمىگای خۆۋى بكا بەبى بەھانەى رەۋا. جا ئەگەر كەنيزەكەكەى شوۋى كردبوو، يا كاغەز پېدراۋ (مكاتبە) بوو، يا ھاۋبەش بوو لە نىۋانى ئەۋ و كەسىكى تردا، يا مەجوۋسىيە بوو، يا بىتەرست بوو، يا لە ئىسلام ۋەرگەرۋابوو، ئەۋە تەماشاكردنى نىۋانى ئەژنۆۋ ناۋكى نارەۋايە. تەماشاكردن ژنىش بۆ مېردى خۆۋى ۋەك تەماشاكردنى مېرد ۋايە بۆ ژنە خۆۋى. ھەروھە تەماشاكردنى كە نيزەكىش بۆ خاۋەنەكەى ۋەك تەماشاكردن خاۋەنەكەى ۋايە بۆ ئەۋ.

^(۱) تەماشای رياض الصالحين بەرگى چۈرەم لاپەرە (۱۱۹۹) بىفەرمو چاپى يەكەم يا ژمارە: ۱۹۲۶/۵ - ۹۱ بەرگى ۲/ ل - ۷۴ چاپى دوۋەم.

جوړی سییه م: ته ماشاگردنی ژنی خوږی (مه حرهم) و که نیزمکی که شووی کردبې. دروسته ته ماشای هه موو له شیان بکا، نیوانی ناوک و نه ژنویان نه بې، چونکه نه م نه ندازه یه شهرمگایه، نایه تی: {وَلَا يُبْدِيَنَّ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ - سورة النور - ۳۱/۲۴} به لگه ی دروستبوونی نه م ته ماشاگردنه یه، وهکی تریش خوږه تی (مه حرهمی) حالیکه نادروستی خواستن و شووپیگردن پیویست دهکا، که واته وهکوو دوو پیاو وان، نابینی که پیاو و ژنی خوږی دهنویژیان له یه گتر ناشکی. له سر فهرمایشتی دروست به هوږی خزمایه تییه وه خوږی بن، یا به هوږی ژن و ژنخوازییه وه، یا به هوږی شیرخواردنه وه هه موو بو ته ماشاگردن وه که یه کن. له قیلیکا: پیاو هر مافی نه وهنده ی هه یه: چه نده ی ژنی خوږی له کاتی کارو فرمانا دمرده که وې، ته ماشای نه وې بکاو به س.

روانینی پیاو بو هه موو شوپنیکي له شی پیاو دروسته نیوانی نه ژنوو ناوکی نه بې، راجیایی له مه دا نیه. به لام به بې راجیایی ته ماشاگردنی کوړې خه تی نه دابې به حه زلی گردنه وه نارموایه، بگره روانین بو کوړې که مووی لی نه هاتبې له هی ژن نارده واته، هه ووه که به بې راجیایی ته ماشاگردنی خوږی به شه هوه ته وه حهرامه، به لام نه گمر به بې نارده ووی دهر وون بوو حهرام نیه.

ته ماشاگردنی ژن بو ژن وه که ته ماشاگردنی پیاو بو پیاو وایه، به مه رجی هه ردوو ژنه کان موسو لمان بن، به لام ته ماشای ژنه بیروا بو ژنه موسو لمان وه که ته ماشای پیاوی بیانی وایه، له سر فهرمایشتی دروست، چونکه زاتی پاک دمهرموی: (او نسائهن) ده ی که ی ژنه کافر

به‌رژنه موسوئلمان ده‌که‌وئ؟ به‌لکوو عیززی کو‌ری عه‌بدوسه‌لام ده‌فه‌رموئ: ژنی به‌دکاریش حو‌کمی ژنه کافری نیممی هه‌یه، که‌واته پی‌ویسته له‌سهر کاربه‌ده‌سته‌کان که ری‌گه نه‌ده‌ن ژنه بی‌پروای په‌یماندارو ژنه موسوئلمانی به‌دکار له‌گه‌ل ژنه موسوئلمانی داوین پاکدا پی‌که‌وه بچن بو‌گه‌رماو، جا نه‌گه‌ر له‌به‌ر که‌مه‌ترخه‌می کاربه‌ده‌ستان نه‌م فه‌ده‌غه‌کردنه نه‌سته‌م بوو، با ژنه موسوئلمانی نازاد خو‌ی خو‌ی له‌شتی وا بپاریزی‌و مه‌ودا نه‌دا که ژنه موسوئلمانی فاسقه‌و ژنه کافر ته‌ماشای نار‌ه‌وای بکه‌ن. بزنان هه‌رچی له‌کاتی جیا‌نه‌بو‌ونه‌وه‌دا ته‌ماشاکردنی نادرست بی، له‌کاتی جیا‌بو‌ونه‌وه‌یشدا دیسان ته‌ماشاکردنی نادرسته، وه‌ک چوو‌کی نی‌رینه‌و باسکی ژنی نازادو مو‌وی سه‌ری و پارچه نی‌و‌کی بی‌ی و مو‌وی به‌ری پیا‌وو ژن و نه‌و پارچانه‌ی تریان که داپ‌وشینیان پی‌ویسته، له‌به‌ر نه‌وه پی‌ویسته ژن و پیاو کاتی مو‌وی به‌ریان ده‌تاشن مو‌وه‌که بشارنه‌وه، هه‌روا ژن کاتی سه‌رشانه ده‌کا ده‌بی نه‌و مو‌وه‌ی به‌ده‌م شانه‌که‌وه دی‌ته‌وه بی‌شاری‌ته‌وه، نه‌بادا بیانی چا‌وی پی‌ی بکه‌وئ. هه‌ر شو‌ینیکی مرو‌ف که ته‌ماشاکردنی بو‌ پیاو یا بو‌ ژن نار‌ه‌وابی، ده‌س لی‌دانیشی نار‌ه‌وایه، بگره پتریش چونکه ده‌س لی‌دان له‌ ته‌ماشاکردن خو‌شتره، بو‌یه دروست نیه بو‌ پیاو به‌بی په‌رده ده‌ست بدا له‌ رانی پیاو، هه‌تا نه‌گه‌ر رووتیش نه‌بی، به‌لام مه‌ترسی نازا‌وه‌ی هه‌بی، جاری وا هه‌یه ده‌ست‌لی‌دانی شو‌ین دروست نیه به‌لام ته‌ماشاکردنی دروسته، هه‌ندی شو‌ینی خو‌یی ته‌ماشاکردنی دروسته به‌لام ده‌س لی‌دانی دروست نیه، وه‌ک سک و پشت و پی‌و شو‌ینی تریش، ته‌نانه‌ت ژنه‌که دایکیشی بی یا کچیشی بی ده‌س لی‌دانی نه‌و شو‌ینانه‌ی ژنی خو‌یی دروست نیه،

ههروا ههrame ماچکردنی دهمووچاوی ژنی خۆیی، قهفقال دمفهرموئ: ههrame بۆ پیاو لهگه‌ڵ پیاویکی تردا لهیهك نویندا پیکه‌وه پال بکه‌ون، ههروا بۆ ژنینش لهگه‌ڵ ژنیکی تردا ههrame له یهك نویندا بخه‌ون. به‌لام نه‌وه‌وی دمفهرموئ: ئەمه کاتی وایه که ههردوولا ژنیان نه‌هینابی، واته، ره‌به‌ن بن. خوشک و برای منالیش که ته‌مه‌نیان بوو به دهمال ئیتر پیاویسته نوینی خه‌وتنیان بۆ جیا‌بکریته‌وه، چونکه پیغه‌مبه‌ر (مرووده‌خواه له‌سه‌ریه‌) دمفهرموئ: منالتان که ته‌مه‌نیان بوو به جه‌وت سال فه‌رمانیان پیکه‌ن به‌ نوێژ، که بوون به دهمال و به‌ پیگوتن نوێژیان نه‌ده‌کرد له‌سه‌ر نوێژ نه‌کردن لیان بدن، له‌م ته‌مه‌نه‌دا نوینی نوستنیان بۆ جیا‌بکه‌نه‌وه له یه‌گتری.

جۆری چواره‌م: ته‌ماشاکردن به‌ نیازی ماره‌کردن، که ته‌ماشاکرنی وا کاریکی پیاویسته، چونکه پیاویستی جۆری زۆره جۆریکیان ئەم ته‌ماشاکردنه‌یه.

جا هه‌رکاتی پیاوی خواستی که ژنی بخوازی سونه‌ته که ته‌ماشای بکا، چونکه موغیره (ره‌زه‌خواه له‌یه‌) دمفهرموئ: داخوازی ژنیکم کرد بۆ خۆم، پیغه‌مبه‌ر (مرووده‌خواه له‌سه‌ریه‌) فه‌رمووی پیم: ته‌ماشای بکه هه‌تا ببی به‌ هه‌وینی نه‌هین و مایه‌ ته‌بایی له‌ نیوانی هه‌ردوولاندا، وه‌ ببی به‌ مایه‌ پایه‌داریی خوشه‌ویستی و هاوسه‌ریتی هه‌تا سه‌ر له‌ نیوانتانان. (نه‌سانی و ئیبنو ماجه‌ گیراویانه‌ته‌وه، تیرمیذی به‌ جوانی دادمنی، ئیبنو حیببان به‌ دروستی دادمنی!) وه‌ دمفهرموئ: به‌پیی مه‌رجی هه‌ردوو پیره، واته: به‌پیی شه‌رتی شه‌یخه‌ینه. به‌لکوو دروسته

چەند جار ئ تەماشاکردنەکەى دووبارە بکاتەو، هەتا بە باشى کارەکەى بۆ روون ببیتەو. ئەگەر خۆى ئەمەى بۆ نەدەلوا با ژنى بنیرى بە وردى سەرنجى بداو ئەوجا بىگىرپتەو بۆ ئەو کە چۆنەو چۆن نیه، چونکە پیغەمبەر (ەروودە خواە لەسەربە) ئوممو سولەیمى نارد بۆ تەماشاکردنى ژنى وە پپى ھەرموو: سەرنجى شادەمارەکانى سەرھنگەپاژنەى بدمو بۆن بکە بە لۆچەکانى لاملیەو.

بۆ ژنیش ھەمان شت لە ھەمان کاتدا بۆ ھەمان مەبەست دروستە، چونکە ئەوەى لە ژەندا سەرنجى پیاو رادەگىشى، لە پیاویشدا سەرنجى ژن رادەگىشى. وەك ئیمامى عومەر وا دەفەر موئ (رەزاه خواە لیبە). ئەوئەندە ھەبە دەبى بەس تەماشای روخسارى و ھەردوو دەستى تا مووچەکانى بکاو بەس، ھەرقى بەرى دەستى و پشتى دەستى نیه. ئەم تەماشاکردنە بە نیازى ھاوسەرى رەوايە، تەنانەت ئەگەر مەترسى ئازەویشیان ھەب. کاتى ئەم تەماشاکردنە لە پاش قرم خۆشکرنە لە مارەکردنى، بەلام لە پيش خوازبییندا، نەبادا لە پاش خوازبیینى تەماشاکردن ببى بەھوى وازلپهينانى، کە ئەو ئازادى دەدا، جا ئەگەر تەماشای کردو بە دلئ نەبوو با بى دەنگ بى و نەلئ: نامەوى، چونکە ئەو ئازارى دەدا.

جۆرى پینچەم: تەماشاکرنە بۆ دەرمانکردن، جا لەکاتى وادا ھەر شوینى پپووستى بە دەمانکردن بى تەماشاکردنى دروستە، وەك خوین ئى گرتن، یا کەلەشاخ لیگرتن، یا ھەر جۆرە تیمارکردنیکى تر. چونکە ئوممو سەلەمە (رەزاه خواە ھەروە لیبە) داواى لە پیغەمبەر کرد کە رێگەى

بدا که که له شاخ له خوئی بگری، پیغه مبه ر (درووه خواه له سهر به) ریگهی نه وهی داو فهرمانی به نه بو طه یبه کرد که که له شاخی ئی بگری (موسلیم).

به لام پیویسته له کاتی تیما کردنه که دا خوئی - مه حره م یک یا میړدی ژنه که به دیاره وه بی، نه بادا پیکه وه بوونی دوو به دوو (خه لوه) رووبدا، که شتی وا له گه ل پیاوی بیانییدا نارپه وایه. به و مهرجه که نه و دمرمانکردنه به ژن نه کری، یا له و شوینه دا ژن نه بی که بیک، هه روا نه گهر تیمار کراو پیاو بوو دمبی پیاو دمس نه که وئ نه وسا دروسته ژن تیماری بکا. چاک وایه هه تا موسو ثمان هه بی هاوپه یمان کاری وا نه انجام نه دا.

جوړی شه شه م: ته ماشا کردنه که له بهر ناچاری تر، وه ک شایه تیدان و سه و داو مامه له کردن، جا له کاتی وادا به تایبه تی ته ماشا کردنی روخساری ژن دروسته و به س، چونکه ناچاری نه وه ده خوازی، نه و ناچار یه ییش به وهنده چار ده کری که ته ماشای دهموو چاوی بکا به ته نها و به س.

جوړی جه و ته م: ته ماشا کردنی که نیزه که له کاتی کرپندا، دروسته ته ماشای نه و شوینانه ی بکری که له کاتی نه م دیودیو کردندا پیویستی به دیتن هه یه، وه ک روخسارو هه ر چوار په لی، دروست نیه سه یرکردنی شهرمگای، مه گهر قزی چونکه مه به سته گانی کرپن په یوهندی به قزه وه هه یه.

۲۶۰) گریدانی ماره‌برین (عقد النکاح):

به‌بی هه‌قداریکی نی‌رینه‌و دوو شایه‌تی دادپه‌روهر گریدانی ماره‌برین دانامه‌زرئ، ئه‌وه‌تا سه‌بارت به هه‌قدار خوی گه‌وره ده‌فه‌رموئ: { فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكَحْنَ أَرْوَاجَهُنَّ - سوره - ۲/۲۳۲ } هوی هاتنی ئه‌م نایه‌ته ده‌گه‌رپته‌وه بۆ ئه‌وه: مه‌عقیلی کوپی یه‌سار خوشکیکی هه‌بوو، می‌رده‌گه‌ی ته‌لاقی دابوو، خوشکه‌که‌ی ده‌یویست شوو بکاته‌وه به می‌رده‌گه‌ی، به‌لام مه‌عقیل سوپندی خوارد که لیی ماره‌ناب‌رپته‌وه. ئه‌م فه‌رمووده‌یه له بوخاری شه‌ریفدا هه‌یه. ده‌ی نه‌گه‌ر ژن خودسه‌ر خوی مافی ئه‌وه‌ی هه‌بی که خوی ماره‌برپئ له که‌سی به‌بی فه‌رمانی هه‌قداری، ئیتر خودای گه‌وره بۆ نه‌یی ده‌کرد له عه‌ضلیان. عه‌ضل ئه‌وه‌یه: که هه‌قداری ژن رپگه‌ی نه‌دا شوو بکا به هاوکوفی خوی. پی‌غه‌مبه‌ر (درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌): سه‌بارت به پی‌ویستبوونی هه‌قدار و دوو شایه‌ت بۆ ماره‌برین ده‌فه‌رموئ: به‌بی هه‌قداری ژن و دوو شایه‌تی راست و دروستی دادپه‌روهر ژن ماره‌ی نایه‌ت، هه‌ر ماره‌برپنی ئاوا نه‌بی ئه‌وه به‌تاله. (ئیب‌نو حیب‌بان له سه‌حیحه‌که‌یدا گیراویه‌ته‌وه) و فه‌رموویه‌تی: سه‌بارت به باسکردنی پی‌ویستبوونی دوو شایه‌ت له ماره‌برپندا جگه له‌م فه‌رمووده‌یه، فه‌رمووده‌ی تری وا نیه که بگاته‌ پایه‌ی فه‌رمووده‌ی ساغی دروست. ئه‌بو هورمه‌ره‌ش ده‌فه‌رموئ: پی‌غه‌مبه‌ر (درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌): ده‌فه‌رموئ: ژن مافی ژن ماره‌برپنی نیه، ته‌نانه‌ت ناتوانی که خوشی ماره‌برپئ له که‌سی. جاران ئیمه له ناوخۆماندا ده‌مانگوت: هه‌ر ژنی به‌بی ره‌زابوونی هه‌قداری

خۇي ماره بېرىڭ لە كەسنى داۋىنېيس خۇيەتى! (دارە قوطنى گىراۋىيەتەۋە، رشتەكەي بەپىي مەرجى صەحيحە) عائىشەيش (رەزە خۋە لىبە) دىفەرمۇئ: پىغەمبەر (مروودە خۋە لەسەربە) دىفەرمۇئ: ھەر ژنى بەبى را لەسەر بوونى ھەقدارەكانى شووبكا شووگەي پوۋچو بەتالە. ھەزەرت (مروودە خۋە لەسەربە) سى جار لەسەر يەك بۇ تەنكىد فەرمۇئ: شووگەي بەتالە، شووگەي بەتالە، شووگەي يەتالە (نەبو داۋودو ئىبنو ماجەو تىرمىذى گىراۋىيەتەۋە) تىرمىذى دىفەرمۇئ: فەرموودەيەكى جوانە. ئىبنو حىببان و ھاكىمىش گىراۋىيەتەۋە، ھاكىم دىفەرمۇئ: بەپىي مەرجى ھەردوو پىر ئەم فەرموودەيە دادەنرى بە دروست (صحيح). ئىمامى شافىئى (رەزە خۋە لىبە) دىفەرمۇئ: ئەگەر لەناو كاروانىكا ژنى ھەبوو، ھەقدارى نەبوو، پىاۋىكى كرد بە ھەقدارى خۇي كە مارهى بېرى لە كەسنى دروستە، چونكە شتى وا جۇرىكە لە ناۋبىزىۋانى (تەھكىم) ناۋ بىزىۋانىش رۆلى فەرمانرەۋا دەبىنى.

مەرجەكانى ھەقدار:

مەرجى ھەقدار ئەۋەدەيە: موسولمان و رەسىدەو ھۇشيارو ئازادو نىرىنەو عادل بى، مەبەست لە عادل ئەۋەدەيە كە فاسق نەبى. ئىسلام بۇيە مەرجە چونكە خۋاى گەۋرە دىفەرمۇئ: {وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ - سورة التوبة - ۷۱/۹} واتە: موسولمانان لەناو خۇيانا، بە پىاۋو ژنىانەۋە دۇستى يەكترىن، پىشتو پەى يەكترىن، كەسو ھەقدارى يەكترىن. كەۋاتە پىاۋى بىرۋا نابى بە ھەقدارى ژنى موسولمان و لەسەرى ناكاتەۋە چونكە ئايىنيان جىايە لە

یهك، ههروا دروست نیه بۆ پیاوی موسولمان كه ببی به ههقداری ژنه بیپروا. چونكه خوای گهوره دمه رموی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ} - سورة المائدة - ۵۱/۵ {واته: نهی موسولمانینه! جوولهكهو گاور مهگرن به دوستی خوټان. نهوان كه میللهتی كوفرن پشتی یهكتری دهگرن و دوستو ههقداری یهكترن). نهوهتا خودای پاك و پیروزو گهوره لهم نایهتهدا رشتهی دوستایهتی و ههقداری له نیوان موسولمانان و بیپروایانا بریوه، نهم نایهته بهلگهی نهومیه كه پیاوی بیپروا دهبی به ههقداری ژنه بیپروا.

رهسیدهبوون و هوشی ساغیش بۆیه مهرجن، چونكه منال و شیټ دروست نین ببن به ههقداری كهس لهكاتی وادا ههقداری دهگوپزیتهوه بۆ ههقداری پاش نمو منداله یا ههقداری پاش نهوشیته، وه ههتا ههقدار دهست بكهوی، چ نزیك، چ دوور ههقداری ناپروا بۆ قازی.

بزانن كه تیكچوونی بیرو هوش لهبهر پیری، یا لهبهر شیټی، یا بههوی پیشهاتهوه، پیشگیری له ههقداری دهكاو له ههقداری نزیكهوه دهگوپزیتهوه بۆ ههقداری دووری پاش خوئی، حیجر له سهردانانیش لهبهر نهقامی پیشگیری له ههقداری (ویلایهت) دهكا، چونكه نهقام كه له عورفی شهرعا پیی دهگوتری سفیه نهقلی به خیرو شهرپی خوئی ناشکی، كهواته چۆن نهقلی به بهرزهوهندی كهسیکی تر دهسکی، بهپیی دهقی فهرمایشتی شافیعی {رهزاه نواه لیبی} كهئهصحابی مهزهههیش

په پرموييان لىي كړدووه تيځچوونى بير به هوى نه خوښى و نيش و نازارى
زورموه نه وېش ههقدارى راگويز دهكا بو ههقدارى دوورتر.

نازادپېش بويه به مهرج گيراوه له ههقداردا چونكه كويله
دهست نادا بو خاوه نيټى و بوون به ههقدار، تهنانهت خاوهنى خوښى
نيه، نيتړ چوڼ كه سيكى تر بدا به شوو.

نيړينه پېش بويه مهرجه چونكه ژن نابى به ههقدارى خوښى و
ناتوانى سهر به خو به بى رماي ههقداره كهى خوى بدا به شوو، دهى بو
كه سيكى تر چوڼ دهگونجى كه ببى به ههقدارى و بيدا به شوو، نيرو
ميپش واته: خونا - ههروا دهست نادا بو ههقدارى و ناتوانى ژن بدا
به شوو. عه داله تپش بويه مهرجه چونكه حه زړهت (دروېده خوداى كه پوره له سهر بى)
دهفهرموى: به بى ههقدارى كى خاوهن روشد مارمېرېن دانامه زرى. دهى
به دكار كهى به خاوهن روشد داده نرى، له بهر نه وېش كه به دكاريى،
واته: فاسقى، شايهت له شايهتى دهخا، دهى ههقدارپش له ههقدارى
دهخا، ته نيا ناغاي كه نيزهك له م برپاره چهرت دهكرى، نه و دهتوانى،
نه گهر به دكاريش بى، كه نيزهكى خوى مارمېرې له كه سيكى تر، چونكه
له سهر راي فهرمايشتى راستر ناغا به سيفهتى ناغايى و خاوه نيټى
كه نيزهكى خوى ددها به شوو، نهك به سيفهتى ههقدارى.

رافيعى (رهزاه خواه لېبى) دهفهرموى: زورپنهى چينى دووه مى
زانايانى مه زه بى شافيعى رمايان داوه كه فاسق (واته: به دكار) ده بى
به ههقدار له مارمېرېنداو دروسته ژن بدا به شوو، به تايهت
خوراسانيه كان رايان وايه، رمايانيش نه م رايهى به په سهند داناوه.

نهووهی دهفهرموئ: له باره‌ی هه‌قداری به‌دکاره‌وه له غه‌زالی
پرسیارکراوه، فهرموویه‌تی: نه‌گهر هه‌قداری له به‌دکار قه‌دمغه بکه‌ین
دهبئ نه‌قل ببئ بۆ حوکمرانی که شتی وا ده‌کا پئی به‌دکار ده‌بئ.
که‌پولال ده‌توانئ هه‌م ژن به‌ینی و هه‌م ژن بدا به‌ شوو، به‌ مهرجئ
خه‌تی هه‌بئ، یا نامازه‌یه‌کی تیگه‌یه‌نهری هه‌بئ. بزانی نه‌و مهرجانه‌ی
که بوونیان پئویسته له هه‌قداردا، هه‌بوونی هه‌مان مهرج له
شایه‌ته‌کانیشدا مهرجه. له‌بهر نه‌وه ماره‌کردن دانامه‌زئ مه‌گهر به
ناماده‌بوونی دوو شایه‌تی موسولمانی موکه‌لله‌فی، واته: ئه‌رک له سه‌ری
نازادی: نی‌رینه‌ی دادپه‌روه‌ری بیسه‌ری بینای زرنگ، که زمانی هه‌ردوو
لا ژن ماره‌که‌رو ژن ماره‌پر بزانی، به‌لگه‌ی نه‌م برپاره‌یش نه‌م
فه‌رمووده‌یه‌ی پی‌غه‌مبه‌ره (درویده‌خواه له‌سه‌ربد) که ده‌فهرموئ: به‌بئ
هه‌قداریکی خاوه‌ن روشدو دوو شایه‌تی راست و دروست ماره‌پرینی ژن
دانامه‌زئ.

واته: مکلف. هوی نه‌مه‌یش دووربینیه‌ بۆ نامووس، هه‌تا
ماره‌کردن تووشی حاشا لی‌کردن نه‌بئ، وه‌ رشته‌ی بنه‌چه له‌ تی‌کچوون
رزگاری ببئ. ناماده‌بوونی نه‌م چوار که‌سه له‌کاتی ماره‌پریندا پئویسته
بۆ دامه‌زراندنی: هه‌قدارو می‌ردو دوو شایه‌تی راست و دروست، وه‌ئ
هه‌قدارو می‌رد بۆیان هه‌یه که وه‌کیل بگرن.

نزیکت‌رین هه‌قدار:

نزیکت‌رین هه‌قدار باوکه، چونکه گشت هه‌قداره‌کانی تر به‌هوی
نه‌وه‌وه ده‌گه‌نه‌وه به‌ ژنه‌که، له‌پاش باوک له‌ پێشترین هه‌قدار باپه‌ری

که ههقداری بایه خداری تری نیه. (شافیعی و نه بو داوودو ئیبنو حیبب و کهسانی تریش گیراویانه ته وه. به شیکه له فهرمووده کهی عانیسه).

جا ئەم ریزه له سەر ئەم شیوهیه بۆ ئەو ههقدارانەى که مافی ژن مارهبرینیان ههیه مەرجه بۆ دامه زراندى مارهبرین.

کهواته ههتا نزیک وهستای دوور مافی نهوهی نیه که ژن به شوو بدا، چونکه ئەم مافه ی به هو ی باوانه تییه وه بۆ ماوته وه، دهق وهک که له پوور وایه، تا نزیک هه بۆ دوور بۆ به شه.

(۲۶۱) باسی خوازبینی ژن:

سوننه ته: بۆ ژنخواز، یا بۆ جیقداری، خوازبینی بکا له ژنه که خۆی، یا له ههقداره کهی، به مەرجهی نهو ژنه بۆ میردبۆ و له عیده دا نه بۆ، خوای نهو خوازبینیه به قسه ی راسته و خۆو بۆ پیچ و په نا بۆ، یا به مهعنا بۆ. وه به ههچ جوړی دروست نیه خوازبینیکردنی ژنی که له ژیر رکیزی میرددابی، یا له عیده ی رجعیدابی، چونکه ژن له عیده ی رجعیدا هه ر به ژن حلییه، به لام ژنی که له عیده ی میرد مردندا بۆ، یا له عیده ی ته لاقی بائینه دابی، یا له عیده ی هه لوه شانه وه ی مارهبرین دابی، دروسته به مهعنا وه خوازبینی ئی بکری، به لام به راشکاوی دروست نیه، به پیی ئەم نایه ته: {وَلَا جُنَاحَ عَلَیْكُمْ فِيمَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ - سورة البقرة -

۲/۲۳۵}. له بهر نه وهیش که فاطیمه ی کچی قهیس میړده که ی به نیجگاری ته لاقی ددها، پیغه مېهر (مرویده خوا له سه وېږي) پټی دغه رموی: کاتی عیددمت ته واو بوو، که کاتی نه ویه شوو کردنت جه لال دې، ناگادارم بکهر وه.

جیاوازی نیوانی خوازبټنی ناشکراو خوازبټنی به مه عنا نه ویه: نه گمر به ناشکرا نارمزووی خوازبټنی نه و ژنه بکا دوور نیه، که له بهر زور بو هیانانی نارمزووی دموون، یا له بهر هر هوپه کی تر، به درو بلی عیدده که ی ته واو بووه، به لام نه گمر خوازبټنیه که به مه عناوه بی شتی وا روو نادا.

خوازبټنی بی پیچو په نا به قسه یی ده لټن که سوور نه وه بگه یه نی که نه و که سه نارمزووی له خوازبټنی نه و ژنه هیه، وه که نه وه که پټی بلی: نارمزووه هیه که مارمت بکه م بو خوم، یا وه که نه وه پټی بلی: هرکاتی عیدده که مت ته واو بوو من مارمت ده که م. خوازبټنی به مه عنایش (ته عریض) قسه یه که نه ویش هه ل بگری و واتای تریش بگه یه نی، وه که نه وه پټی بلی: کی هاورپی وه که تو ی دمست ده که وئ. یاخود بلی: تو داخوازیکه رت زوره. یاخود بلی: هرکاتی که عیددمت ته واو بوو پټم بلی! یا وینه ی نه م کوتانه.

نهمه هه مووی بو نه وکاسانه یه که خویان خاوه نی عیدده که نین، به لام خاوه ن عیدده یی که مافی نه ووی هه بی له و عیدده یه دا ماری بکا، نه وه بو ی هیه که به راشکاوی داخوازی بکا.

۲۶۲) ھۆيەكانى ھەقدارى (أسباب الولايه):

بزانن به ھىزترين ھۆى ھەقدارى (ويلايەت) باوكايەتییە، ئەمجا باپیرایەتییە، چونكە ئەم دوو كەسە ئەوپەرى دلسۆزییان ھەيە بۆ جگەرگۆشەكانیان، جا لەبەر ئەوە ئەم دوو كەسە مافى ئەوهمیان ھەيە كە كچ، گەورەبى يا بچووك، مارەبېرن لە ھاوكفى خۆى، لەسەر مارەيى وینەى خۆى، لەبەر بەرزەوھەندى كە خۆیان رەچاوى بكەن، ئەم بەزۆر بەشوووانە بەستراوہ بە كچینیيەوہ، نەوہك بە گچكەيیەوہ، وەك ئەبو حەنەیفە دەفەرەمۆى.

جا ئەگەر كچى شىت و منال بوو باوك و باپیرە دەتوانن بەبى را وەرگرتن، مارەى بېرن، چونكە شىتى كە چووہ پال مندالى ھەقدارايى پتەو تر دەبى، بەرزەوھەندىش ئەوہ دەخوازى كە بدري بەشوو، بۆ ساخبوونەوہى بەرزەوھەند ئەوہنە بەسە كە كچەكە مارەيى و ژىوار (نەفەقە) ى دەست دەكەوئ، رىئى تى دەچى كە چاكىش ببیتەوہ، تەنانەت ئەگەر بەشىتى رەسىدە ببى، بە گەورەيىش باوك و باپیرە بەبى فەرمانى خۆى بۆیان ھەيە كە بیدەن بەشوو، ھەروا دروستە بۆ فەرمانرەوايش، ئەگەر باوك و باپیری نەبوو، بیدات بەشوو، بەمەرچى نیشانەى پىداويشتى دیارى بدا، وەك ئەوہ گومانى ئارمەزووکردنى لیبكرئ، يا پزیشك بلئ: بەھۆى شووگردنەوہ ھىواى چاك بوونەوہى لیدەكرئ.

وا سوننەتە كە باوك و باپیرە داواى فەرمان (ئىذن) لە كچى گەورەى رەسىدە بكەن، ھەتا دەرەزبەن لە راجیايى كەسانى كە دەلین:

پټوښته ئیښن له کچی رسیده ودرگیری، له بهر نه مفرموده یه
پیغه مبه ریش (دروود خواه له سره): بیومژن (بو ماره پرینی خوی) خوی زیاتر
مافی نه وهی هه یه له هه قداره که ی، کچیش پرسى پټ ده کړی، جا نه گهر
قسه ی نه کړدو نارمزایى دهر نه بری نه وه مانای وایه که رازییه
(موسلیم).

به لام بیومژنى هوښیار (ناقل) ی رسیده به بی فهرمانی خوی
ماره نا کړی، فهرمانه که یشی ده بی به قسه بی، چونکه پیغه مبه (دروود خواه
له سره): دمه رموی: بیومژن ده بی قسه ی لی ودرگیری بو ماره پرینی که
رازییه و رخنه ی نیه. به پی یه کگرتنیش قسه لی ودرگرتن ده بی له پاش
رسیده بوون بی. بیومژن که سیکه کچینی به هو ی یه ک لی له م
حاله تانه وه نه ماب: به هو ی به ده ست گرتنى رواوه، یا به هو ی
چوونه لای شوبه وه، یا به هو ی داوین پیسییه وه، به لام نه گهر به هو ی نه م
شانه ی دواوه کچیتی نه مابوو نه وه له سره فهرما یشی دروست وه
کچ وایه: به هو ی که وتنه وه، یا به هو ی په نجه وه، یا به هو ی خورزمی
بینویژییه وه، یا به هو ی قهیر مییه وه، که گه وره کچ هه تا قه دره ده بی
شووناکا، نه گهر به زور به ده ست گیرابوو، یا له خه ودا، یا به شیتی نه وه
راستر وایه که وه بیومژن وایه، له (قیل) ټکا ده لی: نه م حاله تانه یش
ههروه کچ وایه، گریمان نه گهر ژنی له بنه رمتدا به سروشت کچینی
نه بوو هه به کچ داده نری.

۲۶۲) باسی نهو ژنانه‌ی که ماره‌یان نایه‌ت:

نهو ژنانه‌ی که ماره‌کردنیان نادرسته سی جوړن، چونکه سی هؤ هه‌یه بو حهرامبوونی ئیجگاری، که بریتین له خزمایه‌تی و شیرخواردن و ژن و ژن خوازی (مصاهره).

هؤی یه‌که‌م:

که خزمایه‌تییه، به‌هؤی خزمایه‌تییه‌وه هه‌وت تاقم ماره‌یان نایه‌ت، به‌پیی نه‌م نایه‌ته که دم‌فرموی: {حُرْمَتٌ عَلَیْکُمْ اُمَّهَاتُکُمْ وَبَنَاتُکُمْ وَاَخَوَاتُکُمْ وَعَمَّاتُکُمْ وَخَالَاتُکُمْ وَبَنَاتُ الْاَخِ وَبَنَاتُ الْاُخْتِ - سورة النساء - ۲۳/۴} واته: به‌فرمانی خوا له‌سهر ئیوه‌ی موسولمان، ماره‌کردنی نه‌م ژنانه حهرامکراوه: دایکتان و کچتان و خوشکتان و خوشکی باوکتان و خوشکی دایکتان و کچی براتان و کچی خوشکتان). به‌لام ناموزاو پوورزاو خالوزاو میمکرا، دووربن یا نزیك، ماره‌یان دیت له ناموزاو خالوزاو پوورزای خو‌یان.

هؤی دووه‌م:

بریتیه له مه‌مک خواردن، به‌م هؤیه‌وه دووکه‌س ماره‌یان نایه‌ت، دایکی شیر و خوشکی شیر. به‌پیی نه‌م نایه‌ته پیروزیه: {وَأُمَّهَاتُکُمُ اللَّاتِی أَرْضَعْنُکُمْ وَأَخَوَاتُکُم مِّنَ الرِّضَاعَةِ}.

جا بزانه ههر نافرته‌ی له بنه‌چه‌دا به‌هؤی خزمایه‌تییه‌وه حهرام بئ، به شیرخواردنیش حهرامه. چونکه خوشه‌ویست (درووه خوا له‌سهره‌یه)

دەفەر موی: ھەرچی بە خزمایەتی و زاوژی ھەرام ببی بەھوی
مەمکخواردنیشەو ھەرام دەبی. (شەیخان) لە گیرانەو ھەیکە: ھەرچی
بەھوی سکوزاو کە سایەتییەو ھەدەغە بی بەھوی شیرخواردنیشەو
ھەدەغە دەبی.

بە ئی ھەندی کەس ھەن لە بنەچەدا ھەدەغەن ئەک لە شیردا.

یەکەم: ژنی کە شیری دابی بە برات یا بە خوشکت، ئەو لە
شیرپێداندا ھەدەغە نیە لیت، چونکە بیگانەییە لیت، بەلام لە بنەچەدا
ھەرامە لیت، چونکە یا دایکتە یا باوژنتە.

دووەم: دایکی شیری کورەزات یا کچەزات. ئەمە لە شیرپێداندا
ھەڵاڵە، کەچی لە بنەچەدا ھەرامە، چونکە یا کچی خۆتە یا بووکتە،
واتە: ژنی کورەتە.

سێیەم: نەنکی منالت، یا دایکی ژنی کە شیری دابی بە منالی تو،
ئەمەیش لە شیرپێدانا دروستەو لە بنەچەدا نادروستە، چونکە یا دایکتە
یا خەسووتە یا دایکی شیری ژنتە!

چوارەم: کچی ژنی کە مەمکی دابی بە منالی تو. ئەمەیش لە
شیرپێداندا ھەڵاڵەو لە بنەچەدا ھەرامە، چونکە یا کچی خۆتە یا
ھەنەزاتە، واتە: کچی ژنتە^(١).

^(١) لێرەدا ھەڵەبەکی چاپ، کە بوو بەھۆی وەھمیکی گەررە لە دەقە عەرەبییە کەدا
ھەبە دەلی: (وهی فی النسب حرام لانها أم بنتك) راستەکە ئاویە: (.. لانها إماما

پینجهم: نهنگی منالت، چونکه یا دایکی خوټه، یا دایکی ژنټه.

بیدارین:

چوارژن هه ن له لائن پیټ که چی به دیمه ن له حه رام ده چن.

یه گهم: خوشکی بنه چهیی برای بنه چهیت، واته: خوشکی نه سه بیی برای نه سه بیت، که خوشکی به نه چهیی خوټ نه بی، وهک ئه م نموونه یه: شیرین شوو دهکا به هیمن هیفی له هیمن ده بی، له پاشا هیمن دهرئ شوو دهکا به روټه م له روټه م نه ریمانی ده بی، روټه م له ژنیکی تری کورپکی هه یه ناوی زؤرابه، برای باوکی نه ریمانه، دهی خوشکه که ی نه ریمان که ناوی هیفییه به زؤراب دهش که برای باوکییه نه ریمانه.

دووهم: خوشکی شیریی برای بنه چهیت.

سییه م: خوشکی بنه چهیی برای شیریت. بو نموونه: برایه کی دایکی شیریت هه یه، که ئه ویش خوشکیکی بنه چهیی هه یه، له باوکه وه یا له دایکه وه، یا له باوک و دایکه وه. تو دهنوانی نه و خوشکه ی مارمبکه ی.

بنتک..). له زنجیره (۲۵۸) دا، له (نزیکتین هه قدار) دا ئه م هه لیه ی تریش هه یه، ده لئ: (والا فی الابن فانه لا یزوج بالبنوة وان قدم فی النکاح انه لا مشارکة..). راسته کی ناوایه: (وان قدم فی الارث، لانه لا مشارکة.. الخ.

- وەرگێژ -

چوارهم: خوشکی شیریی برای شیریت. بو وینه: کورئ شیرى
دایکی توئ خواردووو شیرى ژنیکی تریشى دیسان خواردووو، وه نهو
ژنه شیردوره کچیکی ههیه که خوشکی شیریی براشیرییه کهی توئه، دهی
تو دهتوانی نهو کچه ماره بکهی^(۱).

^(۱) لهم شوتندا له (الفقه المیسر) هکدار له نهصله کهیدا نهمه نورسراوه: (.. وقد
نظمها بعضهم فقال):

أربع في الرضاع هن حلال

واذا ما ناسبتهن حرام:

جدة ابن، واخته، ثم أم

لاخيه، وحافد، والسلام

نهم دوو شیعره همق وابوو له پیش نهم (بیداری) ییدا بوایه. چونکه نهم دوو
شیعره قسه لمو چوار جوړه ژنه ده کمڼ که له پیش نهم بیدارییموه باسماڼ لى کړا، نهک
لهم چوار ژنمى که له پاش نهم بیدارییموه باسیان لیده کړی، نهم تیهه لکیش کردنه ش
مرزو به هه لهدل دهبا، سر له خوینسر ده شیوتنئ. بهنده بههزی مغنی محتاج و
شهریعتی نیسلاموه توانیم راستی بکهموه. وهرگتیر. نهمه ش به شیعر
وهرگه پراوه که یانه:

هینی بنه چته نهم چوار ژنانه

حه رامن، هی شیر به پیچه وانه:

نه کی منالتو، خوشکی، پاش نهووت:

دایکی براو خوشک، دایه نی نهووت!

هۆی سییه م:

بریتهیه له ژنو ژنخوازی، بههۆی نه میشهوه به ئیجگاری ههتا ههتایه چوار تاقم حهرام دهین:

یهگه م: دایکی مارهبرپاوی پیاو، ههر بهزاتی مارهبرپینی ژنی له پیاو، دایکی بنهجهیی و دایکی شیرێ ئهو ژنه لهو پیاوه بۆ ههمیشه حهرام دهین، بهپێی نایهتی: (وامهات نسانکم).

دووهم: کچی ژن که له میردێکی تری ئهو ژنه بیته که پێی دهگوترێ ههنهزا، ههر چهند بهرهو خواریش برپوا، وهك كچو كچهزای ههنهزا، بهو مهرجه که چووبیتهلای دایکهکه، ئهگینا به تهنیا مارهبرپینهکه کچی مارهبرپاوهکهی لی حهرام نابێ. بهپێی فهرمایشتی زاتی مهزن: {وَرَبَائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُم مِّن نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُم بِهِنَّ فَإِنْ لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُم بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ}.

کچی شیریی مارهبرپاوی به دهستگیراویش رێک وهك کچی بنهچهوايه، مارهی نایهت له میردی دایه نهگهی. رستهی (فی حجورکم)

ئیبینو رفعه ئهم چوار جزره ژنهی تریشی پتر کردووه: ژنی که شیرێ دابی به مامت، یا به خالت، یا به پوورت، یا به میمکت (له مغنیداو شهریعتی ئیسلامدا ئاماژه بۆ ئهم مهبسته دهفرموی: جیاکردنوهی ئهم شتوهکارانه له راستیدا شتیکی دیمهنگارییهو به رواتهت جیاکردنوهیه. چونکه ئهمانه ئهو هۆیانیهیان تیادا نیه که دهین به هۆی حهرامبوون ههتا جیا بکرتهمه).

- وهرگێتر -

لەم نایەتەدا بەیانی حاڵی غالبە دەنا بۆ ئەو نە ئەگەر ئەو هەنەزایە
لە لای باوە پیاوێکی نەبێ مارمیی لێی دی.

سێیەم: مارەپراوی باوک و باپیرە بەرەوژووتریش، خوای
باپیرە باوکی بێ، یاخود باپیرە دایکی بێ، یا باوک و باپیرە
بنەچەبن، یا باوک و باپیرە شیرێ بن! بەپێی نایەتی: {وَلَا تَنْكِحُوا مَا
نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ - سورة النساء - ۲۲/۴}.

چوارەم: مارە برپاوی کۆر و کۆرەزاو بەرەو خوارتریش، خوای
کۆر و کۆرەزای نەسەب بن یا هی شیرێ بن. بەپێی ئەم نایەتە پێرۆزە:
{وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ} ئەم نایەتە سەبارەت بە
کۆر و پشە، ژنی کۆر و شیریش بەپێی یاسای: هەرچی بەهۆی
خزمایەتی و زاوێ و سکوزاوە حەرام بێ بەهۆی شیر خواردنیشەو
قەدەغە دەبێ. بەپێی رستە (من اصلابکم) لە نایەتەگەدا، کۆر و
جەعلی بەر ئەم قەدەغەکردنە ناکەوێ، وە ژنەکی مارە دی لە بەناو
باوکەکی!

مارەپراوی کۆر و کۆرەزا بە تەنها مارە برپنەکی لە باوک و
باپیرەیان قەدەغە دەبێ.

حەرام بوون لەکاتی کۆکردنەوەدا:

قەدەغەیه لەسەر پیاوی کە دوو خوشک بەیەکەو کۆبکاتەو
نیکاخی خۆیدا، خوای خوشکی بنچینەیی بن، یا هی شیرێ بن، قورئان
دەفرموی: {وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ} لە

سوننه تیشدا دمفهرموی: له عنمت لهو که سه بی که ناوی خوئی له مناللدانی دوو خوشکدا کۆده کاته وه. ههروهها قه دمغه یه کۆکردنه وهی ژن و پووری، جا خوشکی باوکی بی یا خوشکی دایکی بی. چونکه پیغه مبهه (هرووده خوا له سه ربه) دمفهرموی: ژن به سهه پوورو میمکی خوئی ماره ناکری، ههروهها پوورو میمکیش به سهه برازاو خوارزای خۆیان ماره ناکرین (شه یخان). ههروهها هه رامه کۆکردنه وهی ژن له گه ل کچی برایدا، یا له گه ل کچی برازایدا، یا له گه ل کچی خوشکید، یا له گه ل کچی خوشکه زایدا، بۆ ئه مه هیش براو خوشکی بنچینه یی و براو خوشکی شیري چون یه کن.

مه به ست له قه دمغه کردنی ئه م جوړه کۆکردنه وه یه پيشگيريه له روودانی برپینی رسته ی خزمایه تی. کۆگر بۆ ئه و ژنانه ی که دروست نین له گه ل یه کتردا کۆبکری نه وه ئه وه ته: هه ر دوو ژنئ که خزمایه تییه کی وهایان له نیواندا بی، به بنه چه یا به شیر، که ئه گه ر فهرز بکه یین یه کیکیان پیاو بی و ئه وی تریان ژنبی، مارهیان له یه کتر نه یه مت ئه و جوړه دوو ژنه کۆ کردنه وه شیان له ژنیتیی یه ک که س دا دروست نیه. بزائن هه موو دوو ژنئ که هه رام بی له نیکاحدا له گه ل یه کتردا کۆبکری نه وه، هه رامه به هوی که نیزه کی شه وه ئاغا که یان برپواته لای هه ردوولایان. واته: به نموونه ئه گه ر دوو خوشک، یا خوشکه زاو پووری که نیزه کی پیاوی بوون، دروسته برپواته لای یه کیکیان و به س.

۲۶۴) باسی ئەو نەنگانەى كە دەبن بەھۆى هەلۆەشانەوہى مارەبرین:

نەگەر پیاوہكە یا ژنەكە نەنگىكى لەم نەنگانەى دواوہ دۆزییەوہ
بەوێتریانەوہ ئەوہ مافى هەلۆەشانەوہى مارەكردنەكەى هەيە. ژن بەم
پینچ نەنگە دەدریتە دواوہ: بە شىتى و بە گولى و بە بەلەكى و بەتاتى و
بەھۆى ئەوہیشەوہ كە پارچە ئىسكى بەرى شەرمى گرتبى.

پیاویش بەھۆى ئەم پینچ نەنگەوہ دەدریتە دواوہ: بەھۆى
شىتى و گولى و بەلەكى و خېبوونى چووك و شلەپەتكەيى.

چونكە ژنەينان بۆ رۆژو دوو رۆژ نيەو مەبەستى سەرەكى لىي
رابواردنى راوايە، دەى ئەم نەنگانەيش هەيانە رىگەى دروستبوون
دەگرئ، وەك چووك بپراوى و شلەپەتكەيى لە پياوداو، وەك تاتى و ئىسكى
بەرى شەرمگا لە ئاھرەتدا، هەيشيانە دل تىك هەل دەشيوينى و ناھيلى
لەزەمت و خۆشى تەواو لە ھاوسەر وەربگيرئ، وەك شىتى و گولى و
بەلەكى.

جا لەبەر ئەوہ مافى پەشيمان بوونەوہ لە مارەبرين لەكاتى وادا
دامەزراوہ، هەتا نەبى بەھۆى زيانى هەميشەيى. لە ئىسلاميشدا: نەزيان
نە وەلامى زيان بەزيان، ياسايەكى دامەزراوہ.

سەر بەلگەى ئەم كارەيش ئەم فەرموودەيەيە كە دەفەرموئ:
كەعبى كورى زەيد (رەزائى خواد لىبە) دەفەرموئ: پىغەمبەر (مروودە خواد لەسەربە)
لە بەنى غيفار ژنىكى هينا، كە چووہ ناو پەردەوہ بۆى و جلەكانى داناو

له سمر نوینه که دانیشته، سهیری کرد قهبرغهی تووشی به له کی بووه، جا پیغمبر (درووه خواه له سمر به) له نوینه که دهکشیته وهو دهفرموی: جله کانت بدمروه به خوتاو بروره وه بۆ مالی باوانت، له بهر نهم عه به من تۆم ناوی، به که سوکاری ژنه که شی فرموو: نهم نهنگه تان هه شاردابوو، له منتان شاردبو وه. (به یه هقی له — السنن الکبری — داو حاکم له مستدرکا گپراویانه ته وه) جاوا به پیی نهم رووداوه هه لوه شان وه به هو ی به له کی وه دامه زراوه، نهنگه کانی ترش بهم پیودانه پیوراوان، چونکه له ریزی نهون، بگره هه یانه خراپتریشه، وه ک گولی که زۆر خراپتره له به له کی.

عومهر (دوام خواه لینه) دهفرموی: ههر پیای ژنی بهینی، ژنه که شیت بی، یا گول بی، یا به له کی بی، نه گهر بجپته لای و به دهستی بگری ئیت ژنه که ماره یی تهواوی ده که وی، به لام میرده که نه وه به هه هقداری ژنه که ده بزیری^(۱).

^(۱) مالیک و شافعی (دوام خواه لینه) گپراویانه ته وه. له بلوغ المراما دهفرموی: سه عیدی کوری مه نصورو مالیک و نیبو ئه بی شیهه گپراویانه ته وه، پیوانی رشته کی هه موویان برپا بکراوان. له نه صله کهو له نه صلی نه صله کهدا نهم نه سمره موقوفه له سمر نیبو عومهر. به لام له تاج الاصولو بلوغ المرامدا موقوفه له سمر نیمامی عومهر. له مغنی المحتاجیدا دهفرموی: نهم س عه به به صحیحی له عومره وه شافعی روایه تی کردوه. بۆیه بهنده نووسیم: عومهر، وه نهم نووسی: نیبو عومهر، به زه نیم نیبو عومهر له (کفایه الاخیار) کهدا هه له ی چاپه له فیهول موسه یده که شیدا نه قل و روونوسی بی ته حقه. ههر چۆن بی خوا پاداشی باشی

سهرمړای نهم به لگانه یش به لگه ی تریش بؤ هه لومشانه وه هه یه،
چونکه ژنه ینان گریدانیکه به رابهر به وه جهل، پو و چپو ونه وه قه بوول
دهکا، که واته دروسته به هو ی نهنگی کاریگه رموه پو وچ بکریته وه، ریک
وهک کړین و فروشتن. له شیتیدا جیاوازی نیه له نیوانی شیتی
همه می شه یی و شیتی پچر پچر دا، یا له نیوانی شیتی بی چاره و
شیتی به که چاره و تیمار بکړی. به کورتی نهنگه کان ه و تن: سیانیان
هاو به شن، هم له می ردا هم له ژندا روو دمدن، بریتین له شیتی و
گولی و به له کی، دوانیشیان تایبه تن به می رده وه، که بریتین له کی برپین و
شله په تکه یی. دوانیشیان تایبه تن به ژنه وه، که بریتین له تاتی به هو ی
پارچه گوشته وه، یا له تاتی به هو ی پارچه نیسکه وه که بهری شهرمی
نافرمت بگری و ری پی په یوه ندی ژنوم یږی بگری.

۲۶۵) سوننه ته ناوې رڼی ماره یی (تسمیه المهر):

ماره یی له عه ره بیدا پیی ده گوتړی: صیداق یا مهر، که
بریتیه له سامانی پو یست ده بی له سهر می ردا، که بیدات به ژن به هو ی
ماره گردنیه وه، یا به هو ی دروست بوون له گه لیدا به هو ی چوونه لای هه له
(وطء الشبهه) وه. ماره یی له عه ره بیدا گه ل ناوی تری هه یه، وهک:

همو لایهک بداتموه، نهوی که گومانم تیا دا نیه: نمان زور له من مه لاتربوون، وه
نیازیشیان ره زای خوا بووه، بهنده مه بهستم راست گردنمو ی ده که کانه، ده نا نه مه بهستم
زانایی خرمو نه مه بهستیشم خوانه خواسته تانو ره خنمی ناهه که لمان.

— وەرگړې —

نخله و فەریضه و ئەجرو سیداق، که ئەم چوار ناوهی له قورنانی پیروژدا هەن، له سوننەتیشدا ئەم ناوانە ی تری هەیه: مەرو علیقه و عقر.

سەر بەلگە ی ماریی نامە ی خواو ریگە ی رهه بهره، خوا ی مه زن دمفه رموی: {وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً - سورة النساء - ۴/۴} وشە ی نیخله له م ئایه ته دا به و اتا خه لات و به خشش و به خشینه، بۆیه وا ناو نراوه چونکه رابواردنی ژن له گه ل پیاودا به رابه ر به رابواردنی پیاوه که یه له گه لیدا، که واته ماریی وه ک خۆرای ی و به به لاش بی وایه، پیغه مبه ریش (مرویه خواو له سه ربه) به پیاویکی فه رموو که داوای ژنیکی کرد: ئایا هیچت هه یه که بیکه ی به ماریی؟ گو تی: نه به خوا نه ی پیغه مبه ری خوا... تا نه وی که پیغه مبه ر (مرویه خواو له سه ربه) پی ی فه رموو: شتی ک پهیدا بکه، با ئەنگوستیله یه کی ئاسنیش بی. جا له نه نجامدا چه زه رت (مرویه خواو له سه ربه) پی ی فه رموو: دم برۆ نه وا له سه ر نه وه که فی ری نه و قورنانه ی بکه ی که خۆت ئی ستا له به رته، ئەم ژ نه م ماره کرد له تۆ. ده ی که نه مه ت زانی بزانه که سوننه ت وایه له کاتی ماره برپندا ناوی ماریی بری، هه تا په ی ره وی پیغه مبه ر (مرویه خواو له سه ربه) بکری و سوننه تی نه و بکری به سه رمه شق، چونکه پیغه مبه ر (مرویه خواو له سه ربه) به بی ناو بردنی ماریی هیج ماره برپینیکی گری نه داوه، له راستیدا ناو بردن و دیاری کردنی ماریی له کاتی گریدا نندا ده بی به هو ی بنه بر کردنی کی شه و به ره.

به لام ماریی بنیات (روکن) ئی نه له بنیاته گانی دامه زرانندی ماره کردن، به لگه ی ئەم قسه یه یه ش ئەم ئایه ته پیروژه یه: {لَا جُنَاحَ

عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً
 - سورة البقرة - ۲/۲۳۶ { نهومتا بهیئی نهه نایهته ژن تهلاقدان له
 پېش بهدهست گرتنداو ژن مارمېرېن بهیئی ناوبردنی مارهیی به گونا
 دانانری، نهوهیش بهلگهیه لهسهر نهوه که گریدان بهیئی دیاریکردنی
 مارهیی دروسته و دادهمهزری، نهمهیش وهک نهوه ژنیکی قامیده
 رمسیده، بیومژن بی یا کچ، به ههقداری خوئی بلئی: بهیئی مارهیی بمده
 بهشوون ههقدارکهیشی وا بکا، نهوه مارهیی دی، جا خوا ههقدارکهی
 لهکاتی مارمېرېنهکهدا ناوی مارهیی نههینئ، یا به دهق بلئی: نهوا بهیئی
 مارهیی نهو ژنهم ماره کرد لهتۆ.

بههوی یهکئ لهه سئ شتهوه مارهیی ناسایی (مهر المثل: مارهیی
 وینهی خوئی) پئیویست دهیئ بو ژن لهسهر میردی:

یهکههه: کاتی قازی مارهیی دابنئ بو ژن لهه دوو حالتهدها:

یهکههه: میرد نهیهوئ مارهیی دیاری بکا بو ژنهکه.

دووهم: ژن و میرد کیشهیان بی لهسهر ئهندازهی ناوبراو.

دووهم: ژن و میرد خوئیان بریاری مارهیی ناسایی بدن.

سییهه: کاتی میردهکه له پېش نهومدا قازی مارهیی دابنئ بو
 ژنهکه، نهو برپاته لای، یا لهپېش نهومدا که خوئیان بریاری مارهیی
 ناوبراو بدن نهو به دهستی بگری، لهه سئ شیوهیهده مارهیی عادهتی
 لهسهر میردهکه بو ژنهکهی دادهمهزری. له مارهیی ناساییدا بایهخ به
 روژی ماره برینه، نهگهر له پېش دانانی مارهییدا، یا لهپېش

بەدەستگرتندا یەكێ لە ژنو میرد مرد ئەووە مارەیی عادەتی پێویست دەبێ. ئەبو داوودو تیرمیزی و نەسائی (بە رشتەییەکی ساغ) دەگێرنەووە: بڕسیارکرا لە ئیبنو مەسعوود (ڕەزاه نووادی مەروەلییە) ئەگەر پیاوی ژنی مارە بکاو مارەیی بۆ دیاری نەکاو بە دەستی شی نەگرتی تا خۆی دەمری مارەیی ئەم ژنە چییەو چی نیە؟ فەرمووی: مانەندی مارەیی کە سوکاری خۆی مارەیی بۆ دادەنری، وەك دایکی، یا خوشکی، یا پووری، بەبێ کەمو زۆر، وە بەشە کە لە پووریش دەگرتی، وە عیددە (وفات) یشی لەسەرە.

مەعقیلی کوری سینانی ئەشجە عیش هەلسا فەرمووی: پێغەمبەریش (مروودە خوا لەسەر بێ) لە شانی بەروەعە کچی واشیقدا دەق وەك ئەم بڕیارە تۆ بڕیاری دا، ئیبنو مەسعوودیش ئەم قسەیی گەلی پێ خۆشبوو (تەماشای تاجول ئوصول، بەرگی سی، لاپەرە (۸۳) بە کوردی، بکە - وەرگێڕ).

بزانی کە مانەندی مارەیی بەو ئەندازەیە دەگوتری کە دەگرتی بە مارەیی ژنانی هاوشانی خۆی، جاکێ لە کە سوکاری لە ژنە کەووە نزیکتر بێ مارەیی ئەو رەچاو دەگرتی وەك خوشکی، یا دایکی، یا پووری، تەنانەت ئەگەر پیاوی ژنیکی تەلاقدا، لەپیش بەدەستگرتن و ناوبردنی مارەیییدا، ئەووە پێویستە مۆتەعی بداتی، کە بڕیتییه لە مائی کە پیاووە کە دەیدا بەژنە کە لەپاش جیابوونەووە لە یەکتەر. بەپێی مەفهوومی نایەتی {وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ - سورة البقرة - ۲/۲۳۷} ئەوەتا بەپێی دەقی ئەم نایەتە نیوەی مارەیی دەدری بەوژنە کە مارەیی بۆ دیاریکرا بێ،

به‌لام له‌پیش به‌دهست گرتندا ته‌لاق درایی، دهی نه‌گهر مارهیی بو دیاری نه‌گرا، وه له‌پیش به‌دهست گرتندا ته‌لاقدره نه‌وه هه‌قی موعه‌ی هه‌یه به‌پیی ئایه‌تی {وَمَتَّعُوهُمْ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدْرَهُ وَعَلَى الْمُقْتَرِ قَدْرَهُ - سورة البقرة - ۲/۲۳۶}.

خوا جه‌زکا له دواوه باسیکی موعه ده‌که‌ین.

مارهیی نه‌ندازه‌ی بو دیاری نه‌کراوه:

له‌بهر نه‌وه هه‌رجی دروست بی بیی به به‌هاو نرخ بو زاتی، یا بو که‌لکی، دروسته بی‌شکری به مارهیی، به‌پیی فهرمووده‌که‌ی سه‌حیحه‌ین که جه‌زعت (درووده خواه له‌سه‌ربه‌) به پیاوه‌که‌ی فهرموو: شتی په‌یدا بکه با نه‌نگوستیله‌یه‌کی ناسنیش بی. که له دواپیه‌که‌یدا پیی فهرموو: نه‌وا له‌سه‌ر نه‌وه که فی‌ری نه‌و قورنانه‌ی بکه‌ی که خۆت ئیستا له‌بهرته نه‌م ژنه‌م ماره‌کرد له‌تۆ. نه‌م فهرمووده‌یه به‌لگه‌ی نه‌م دوو شته‌یه:

یه‌که‌م: نه‌و په‌ری که‌می له مارهیی دا ره‌جاوبکری.

دووهم: دروسته که‌لک بکری به مارهیی. به‌پیی نه‌م فهرمووده‌یه‌یش: عامیری کو‌ری ره‌بیعه فهرمووی: ئا‌فره‌تیکی به‌نی فهرزمیی له‌سه‌ر جووتی سۆل شووی گردبوو، پی‌غه‌مبه‌ر (درووده خواه له‌سه‌ربه‌) فهرمووی: له حیاتی خۆت و مالت به جووتی سۆل رازی بووی؟ گوتی: به‌لێ. پی‌غه‌مبه‌ریش (درووده خواه له‌سه‌ربه‌) ماره‌ب‌پینه‌که‌ی دامه‌زراند (ئیبنو ماجه‌و تیرمیذی گێ‌راویانه‌ته‌وه. تیرمیذی ده‌فه‌رموی: فهرمووده‌یه‌کی

جوانه، ههروا به پئی ئەم فەرموودمبەیتیش: پێغه مبهەر {دروودە خواە لەسەر بێ} فەرمووی: مارهی جیبه جی بکهن. یاران فەرموویان: چی دەبی به مارهی؟ فەرمووی: ههرجی ههردوولا پئی رازی بوون دروسته بکری به مارهی.

ئەمە کاتی وایه که ژنه که فامیده بێ، وه ئاغا کانیزه کی خۆی ماره بپری له کهسێ، به لām ئەگەر ههقدار ژنیکی حیجر له سهر دانراوی له کهسێ ماره بپری، ئەوه بۆی نیه که له سهر کهمتر له مارهی مانهندی خۆی مارهی بپری. به ههر حال سوننه ته که مارهی له ده درهم کهمتر نه بێ، ههتا له راجیایی ئەبو حه نیفه دهرباز ببین، چونکه له لای ئەو پیویسته مارهی له ده درهم کهمتر نه بێ، ههروا سوننه ته له ئەندازهی مارهی هاوسهره گانی پێغه مبه ریش زیاتر نه بێ، که بریتی بووه له پینج سهد درهم. به لām مارهی ئوممو حه بیبهی هاوسهری پێغه مبهەر {دروودە خوا لەسەر پێغه مبهرو رهزاه خوا له هاوسهره گانه} که چوار سهد دیناری زی پری ئەو کاته بووه، ئەوه پێغه مبهەر خۆی نه یکردووه، به لگوو ئەوه نه جاشی به پیاو هتی کردوویهتی {رهزاه خوا له لیبی} وه له مائی خۆی داویتی، بۆ ریزو قه دری حه زرمته ئەوهی کردووه، کهواته ئەم برپاره بهم حالته هه ل ناوه شیته وه.

که ی نیوهی مارهی له کۆل ده کهوی؟

بزائن که ژن ده بی به خاوهنی مارهی خۆی ته نیا به گرێدان نیکی دروست، یا به ناو بردنی مارهی، به مهرجێ ناو بردنه که له سهر شیومه کی رهوابێ. دهن مانهندی مارهی ده کهوی.

مارهیی ژن له سهر میږد داده مه زړی به هوئی یه گئی له م دوو
ریيازگه یه وه:

یه که م: به هوئی چوونه لاوه، ههر چهند چوونه لاکه یش نادروست
بی، وهك ئه وه میږد له کاتی بی نو یژیدا، یا له ناو ئی حرامدا بپرواته لای
ژن، به لگهی ئه م حاله ته یش ئه م نایه ته پیروزه یه: { وَكَيْفَ تَأْخُذُوهُ
وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ - سورة النساء - ۲۱/۴ } واته:
چوون زات ده که نو له خوودا ناترسنو ئه و ماره ییه و مرده گرن له و ژنه
داماوانه، ئه مه له کاتی کا که ئی وهی ژن و میږدو حه لال و هاوسهر دهری
تی که ل بوون. دهی ئه مه به لگهی ئه وه یه که به ده سترگرتنی ژن له لایه ن
میږده وه ده بی به هوئی دامه زرانندی ماره یی.

دوو هم: ماره یی داده مه زړی به هوئی مردنی یه کیکیانه وه، ههر
چهند هیشتا به ده ستیشی نه گرتبی چونکه به مردنی لایه ك ماره برین
دیته کو تایی، که واته ریک وهك حاله تی به کریدان وایه ده بی گری له سهر
دراو به ته واوی بدری به خاوه نی. به لام ئه گهر نه چوونه لا رووی دا، وه
نه مردن رووی دا، وه به بی هو یه ك له ژنه که وه، با له میږده که وه، جیا
بوونه وه رووی دا، وهك ئه وه له خو یه وه ته لاقیدا، یا ته لاقدانی سپارد به
ژنه که خو ی و ژنه که یش وایکرد، یا ته لاقدانی ته علیق کرد به شتی که وه،
وهك چوونه ناو خانویه ك، یا خولعی له گه لدا کرد، له هه موو ئه م
حالانه دا ماره یی ده گری به دوو که رته وه، نی وهی ده گه رپ ته وه
بو میږده که و نی وهی ده می یت ته وه بو ژنه که، به پیی نایه تی:
{ وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً
فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ }.

۲۶۶) باسى ھەقى مۇتە:

مۇتە: ناوھ بۇ مالىي كە مىرد دەيدا بەژنى خۇي لە پاش
جىابوونەوھ لىي. جىا بوونەوھ دوو جۆرە:

جۆرى يەكەم: جىابوونەوھ بەھۇي مردنەوھ، ئەمە بە يەكگرتنى
راي زاناكا، نابى بەھۇي پەيدابوونى مافى مۇتە.

جۆرى دووھم: جىا بوونەوھى كاتى ژيانى ھەردوولا، جا جىا
بوونەوھى وا ئەگەر لەپىش بەدەستگرتن دابوو وھ ناوى مارەيىش
نەبرابوو ئەوھ ھەقى مۇتە ھەيە بۇ ژنەكە، بەلام ئەگەر لەپاش
بەدەست گرتن تەلاقى دابوو ئەوھ مانەندى مارەيى خۇيى دەكەوئ، لە
مافى مۇتەدا موسولمانو پەيماندارو پىاوى ئازادو پىاوى كۆيلەو ژنى
ئازادو كەنيزەك چۈن يەكن، وا سوننەتە كە مۇتە لە سىيى درەمى زىو
كەمتر نەبى، پىاوو ژن لەناو خۇياندا لەسەر ھەرچى پىك بىن ئەندازەى
پىويستى پى جىبەجى دەبى، بەلام ئەگەر بوو بە كىشەو بەرەيان ئەوھ
قازى بەپىي كۆشش واجتھادى خۇي، وھ بەپىي دەولەمەندى و ھەزارىي
كابراي مىردى ژنەكە ئەو مافەى بۇ دىارى دەكا، دروستە كە مالى مۇتە
لە نيوھى مارەيىش زىاتربى، چۈنكە ئايەتەكەى مۇتە بەرەھايى باسى
مۇتە دەكا، كە دەفەرموى: {وَمَنْعُوهُمْ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدْرُهُ وَعَلَى
الْمُقْتَرِ قَدْرُهُ - سورة البقرة - ۲۳۶/۲}.

٢٦٧) بریاری ژن به ژن:

ژن به ژن پووجه له، چونکه له حه‌دیشکی بوخاری و موسلیمدا دمه‌رموئ: پیغه‌مبه‌ر (درووده‌خواه له‌سهرې) جلّه و گیری ده‌کرد له ژن به ژن، ژن به ژنیش نه‌وه‌تانی که دوو پیاو به کچی خوځیان ژن به ژن بکه‌ن به‌بئ ماره‌یی. به‌پئی ئەم فه‌رمووده‌یه‌و چه‌ند فه‌رمووده‌یه‌کی تر ژن به ژن نه‌وه‌تانی که پیاوئ به پیاوئ تر بلئ: هه‌قدارمه‌کی خوتم ئی ماره بکه‌ منیش هه‌قدارمه‌کی خوتم ئی ماره ده‌که‌م، به مهرجی نه‌وه که به ده‌ستگرتنی هه‌رکامیکیان ببئ به ماره‌یی نه‌وی تریان، نه‌ویش فه‌بووئی نه‌وه‌بکا. به‌لام نه‌گه‌ر به ده‌ستگرتن نه‌که‌ن به ماره‌یی، وه‌ک نه‌وه هه‌ردوولا له‌کاتی ماره‌بریندا باسی ماره‌یی نه‌که‌ن ولئی بئ ده‌نگ بن، نه‌وه ماره‌برینی هه‌ردوولا داده‌مه‌زری، چونکه له‌سه‌ر ئەم شیوه‌یه ته‌نیا نه‌وه‌ی تیاپه که بۆ دامه‌زراندنی گرێدانی ماره‌برینی یه‌که‌م مهرجه گرێدانی ماره‌برینی دووه‌میش سه‌ره‌بگری، شتی وایش ماره‌برین پووجه‌ل ناکاته‌وه، وه له‌م کاته‌دا نه‌و دووژنه‌ی که به‌بئ ماره‌یی ژن به ژنیا‌ن پیکراوه، هه‌ر که‌سه‌یان مانه‌ندی ماره‌یی خوځی بۆ هه‌یه.

٢٦٨) نانی شایی:

نانی شایی به‌عه‌رمبی پئی ده‌گوترئ وه‌لیمه، له (ولم) دروست بووه، که به‌واتا کوڅوونه‌وه‌یه، چونکه ژن و می‌رد له‌م کاته‌دا کوڅه‌بنه‌وه.

ئیمامی شافعی (ره‌زاه‌خوداه‌که‌وره‌له‌یبه‌) دمه‌رموئ: (ولیمه به‌و دمه‌وه‌ته ده‌گوترئ که به بۆنه‌یه‌کی خوشه‌وه ساز ده‌درئ، وه‌ک شایی ژنه‌پنان و مندا‌ل سونه‌تکردن و شتی تری له‌م باب‌ه‌تانه).

وهلیمه له عهره‌بیدا به‌پیی شوین و بۆنه ناوه‌که‌ی ده‌گوتری، له
 کودیشا هه‌روایه، ده‌عوته‌ی ژنه‌یان پیی ده‌گوتری: وه‌لیمه، واته: نانی
 شایی، ده‌عوته‌ی سوننه‌تکردن پیی ده‌گوتری: اعذار واته: ئاهه‌نگ،
 ده‌عوته‌ی منداڵ بوون پیی ده‌گوتری: عه‌قیقه، واته: حه‌وته، ده‌عوته‌ی
 رزگار بوونی ئافه‌رمه‌ت له‌کاتی منداڵبووندا پیی ده‌گوتری: خورس، واته:
 مه‌ولوودی، ده‌عوته‌ی هاتنه‌وه له سه‌فه‌ر پیی ده‌گوتری: نه‌قیعه، واته:
 قاوه‌توون، ده‌عوته‌ی خانوو دروستکردن پیی ده‌گوتری: وه‌گیره، واته:
 به‌ره‌دپرکانه، نان دروستکردن به بۆنه‌ی ناخۆشه‌وه پیی ده‌گوتری:
 وه‌ضیمه، نانی شین، نانی پرسه. نان دروستکردن به‌بێ بۆنه‌یه‌کی
 تایبته‌ پیی ده‌گوتری: مه‌ئدوبه، واته: ده‌عوت، یا بانگه‌یشتن ته‌ماشای
 (مختصر المزنی بهامش الأم - ۳۹/۴) له‌گه‌ل القاموس مادده‌ی (ولم)
 به‌فرموو).

حوکه‌که‌ی:

نانی شایی سوننه‌ته، له قیلێکا ده‌لێ: پێویسته. چونکه
 پێغه‌مبه‌ر (مرۆبه‌ خواه له‌سه‌ربه‌) به عه‌بدوره‌حمانی گوپی عه‌وفی به‌فرموو:
 نانی شایی دروست بکه، هه‌ر هه‌یج نه‌بێ مه‌رێ بکه به نانی شایی.
 (شه‌یخان گێراویانه‌ته‌وه). له‌به‌ر ئه‌وه‌یش که پێغه‌مبه‌ر (مرۆبه‌ خواه له‌سه‌ربه‌)
 نه له مائه‌وه‌وه نه له سه‌فه‌ردا نانی شایی ته‌رك نه‌کردوه‌وه.

به‌لام به‌فرمووده‌ی رۆشنه‌ر ئه‌وه‌یه که سوننه‌ته، چونکه حه‌زرمه‌ت
 (مرۆبه‌ خواه له‌سه‌ربه‌) ده‌فه‌رموی: مافی که له ساماندا هه‌یه بۆ خه‌لکی ته‌ر هه‌ر
 زه‌کاته‌و به‌س. له‌به‌ر ئه‌وه‌یش چونکه هه‌ر تایبته‌ نیه به ئاتاجه‌گانه‌وه،

دەولەمەندیش لای دەخوات، کەواتە دەق وەك قوربانی وایەو سوننەتەو
پێویست نیە، بە قیاس لەسەر هەموو جوۆرە قاوەلتی و دەعوەتێکی
تریش. فەرموودەی (نانی شایی دروست بکە..) دەپرین بەسەر ئەوودا
کە زۆر سوننەتێکی گەورەپەو لە هەمووان دروست کردنیکی تری لەم
بابەتە سوننەتەرە.

لای کەمی نان دروستکردن بۆ شایی مەرپکە چونکە پێغەمبەر
(مروودە خواە لەسەر بێ) کە زەینەبی کچی جەحشی گواستەووە مەرپکی کرد بە
نانی شایی، ئەوەندە هەیه هەرشتی بەم بۆنەپەووە سوودو قازانجی هەبی
بریتی نانی شایی دەکەوی، چونکە پێغەمبەر (مروودە خواە لەسەر بێ) کە
صەفییە گواستەووە قاوتو خورمای بۆ کرد بە نانی شایی.

گوتمان دروست کردنی نانی شایی سوننەتێکی گەورەپە بەلام
ئەگەر کەسێ بانگ کرا بۆ سەر شایی بۆ نانخواردن پێویستە بپروا،
لەسەر فەرماشتی سەنگین، چونکە چەن فەرموودەپەکی دروستو ساغ
لەم بابەتەووە هەیه، وەك ئەووە دەفەرموی: ئەگەر خوێك کران بۆ سەر
نانی شایی بچن بۆی. لە فەرموودەپەکی تردا حەزەرەت (مروودە خواە لەسەر بێ)
دەفەرموی: خراپترین نان نانی شایی و شیرینی و شتی وایە، چونکە
دەولەمەندان بانگ دەگرین بۆی و هەزاران بانگ ناگیرن، ئەو کەسەشی
خوێك بکری و نەچێ ئەووە لە خوداو لە پێغەمبەری خوا یاخی دەبی!
(موسلیم گیراویەتەووە) بەلام بانگکردن بۆ سەر غەیری نانی شایی،
بەهەر بۆنەپەکەووە بی سوننەتە، هەر وەر وێشتنیش بۆی سوننەتە.

۲۶۹) مهرجی پیویستبوون یا سوننه تبوونی چوون بۆ سەر ده عوهت:

(۱) بانگهیشتنه که دهبی له سەر ئەم شیومیه گشتی بی، بۆ گشت هۆزەکه بی، یا بۆ گشت دەر و دراوسی بی، یا بۆ گشت هاویشەکان بی، به دهوله مەندو هەژاریانەوه، نابێ به تایبەت بۆ هەندێ کەس بی و بۆ هەندێ کەسی تر نه بی، یا هەر بۆ دهوله مەندان بی و هەژاران لیی بیبەش بن، خۆشه ویست (دروودە خواە لەسەر بی) دهفەر موی: بەدترین نان نانی شای و شیرینییه، ئەوهی که خۆی دەیهوێ بجێ بۆی رێگهی نادەن، ئەوهی دەعیه ی نایا خوێکی دەکەن بۆ سەری، ئەو کەسه یشی خوێکی بکری و نه چێ ئەوه له خوداو له پیغه مبهری خودا یاخی دهبی! (موسلیم) له فهرموودهیه کی تردا خۆشه ویست (دروودە خواە لەسەر بی) دهفەر موی: بەدترین نان نانی شای و شیرینییه، تیروتەسەل بانگ دهکری بۆی و له برسی قەدەغه دهکری (طه به رانی).

(۲) ئەوه ته به تایبەت خۆی پێی بلێ، یا کەسی بنێری به شوینیدا. به لام ئەگەر دەرگای مالی خسته سەرپشت و گوتی: کێ دهیهوێ بابی، بهوه چوون بۆ سەرنانی شای پیویست نابێ.

(۳) ئەوهیه که لهو کۆرو دانیشتنه دا کەسیکی وا نه بی که ئەم پێی نارەحەت بی، وهکوو مهردومی خوێری و هیج و پووچ، خۆشی خانه دان و خاومەن رێزی.

۴) ئەومىيە لەۋى كارىكى ناشايىستە نەبى ۋەك بادىنۇشى ۋە
رەشەلەك ۋە دەھۇل ۋە زورناۋ ھەلپەرگى ۋە سەمەي ناپەۋا، لەكاتى ۋادا
چوون نە پىۋىستە ۋە سۈننەت، مەگەر بەھۇي رۇيشتى ئەمەۋە ئەۋ
ۋەزە ناشايىستە لاجى، ئەۋە لەسەرىيەتى كە ئامادەي بېي ھەتا ئەۋ
بارە خراپە نەمىنى. ئەمە قەسمان لەۋمىيە كە لە پېشا بە ناشايىستەكەي
زانىبى، بەلام ئەگەر ھەتا كاتى ئامادە بوون پىي نەزانى ئەۋە نەپيان
لەۋ بى شەرىيە لى دەكا، جا ئەگەر ۋازيان نەھىنا دەبى لەۋى دەربجى،
نابى لەگەلئان دابنىشى، چونكە دانيشتى ۋا نادروستە، بەپىي
فەرمايشتى زاتى مەزن: { فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ
- سورة الأنعام - ۶/۶۸ }.

۵) ئەومىيە كە دەمۋەتى شايى ژن گواستەۋە لە رۇژى يەكەم
دابى ۋە دەمۋەتكەنى تر يا رۇژى يەكەم يا رۇژى دوۋەم بى، لە رۇژى
دوۋەما چوون پىۋىست نىە بۇ سەرنانى شايى، بەلكوۋ لە رۇژى
سېھەما چوون ناباشە.

۶) دەبى بانگكەر موسولمان بى، دەنا ئەگەر بانگكەر ناموسولمان
بوو ئەۋە دروست نىە كە بچى، چونكە شتى ۋا دۇستايەتى ۋە
خۇشەۋىستىي بېرۋا دەگەيەنى. كە خۇدا نەيى لى دەكاۋ دەفەرمۇي:
{ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَكُمْ أَوْلِيَاءَ تَلْقَوْنَ
- سورة الممتحنة - ۱/۶۰ } تا كۇتايى نايەت. ھەندى لە زاناكان
دەفەرموون: دۇستايەتى ۋە خۇشەۋىستىي موسولمانى بەدكارىش بەر
بېرارى ئەم نايەتە دەكەۋى، كەۋاتە ھانشىنى بەدكاران بۇ دەمە تەقىۋ

شتی وا نادرسته، بۆیه جارئ سوفیانی نهوری تهوافی بهیتی دهکرد، لهو
 حهلهدا وا ریکهوت هاروونه رمشید هات بۆ تهوافی بهیت، سوفیان
 تهوافهکهی بری و رۆیشتو ئهم ئایهتهی خویندموه: {لَا تَجِدُ قَوْمًا
 يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ}
 تاکووتایی ئایهت. ئیبنو ئهبی وهراډیش وایکرد، ئهم زاتانه لهم
 بۆچوونهیاندا پهیرهوی تیکرایی فهرمایشتهکه که دهکهن (تیکرایی
 فهرمایشت - عموم اللفظ).

گریمان چهن کهسن خولکی بکهن، دهچئ بۆ سهر دموعتی ههره
 پیشینهکهیان، خۆ نهگهر ههموویان پیکهوه خولکیانکرد، دهچئ بۆ سهر
 دموعتی خزمترینیان، نهوجا هی نهومیان که مالهکهی زۆر نزیکتره.

٢٧٠) نۆرهکاری (قهسم) له نیوانی هاوسهراندا:

پنویسته لهسهر ژن و میرد دوو هاوسهری تهبا بن و پیکهوه به
 خوشی به شیومهکی رهوا ژیان بگوزهرینن و ههر کهسهیان مافی سهری
 بهرابهر بههاو سهری جیبهجئ بکا، زولم و زۆرو ناههقی و چاووراو له
 یهکتر نهکهن و لهگهڵ یهکتردا رووخۆش و گونجاوو سازاوبن. زاتی پاک
 دهفهرموی: {وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ - سورة البقرة -
 ٢٢٨/٢} واته: پیاوو ژن بهپنێ شهیعت ههق و مافیان چون یهک
 لهسهر یهکتری ههیه، تهنا ئهومنده ههیه که پیاوان یهک پلهیان ههیه

بەسەر ژانەھە). لە ئايەتتىكى تردا دەفەرموئ: {وَعَاشِرُوهُنَّ - سورة النساء - ۱۹/۴} واتە: لەگەڵ ھاوسەرمەكانتاندا بە جوانى ژيان پىكەھە بېنەسەر بەپىي ياساى چاكە خوازى). شافىعى دەفەرموئ: شىرازە سەر روشتەى ھەموو چاكەيى ئەوھە: كە واز لە ئازارى خەلك بەيىنى، ئەگەر مافى كەسيكىشت لەسەربوو، بەسەر راستى بىدەيتە دەستى، ناچارى ئەوھى نەكەى كە ئەو بە شوپىن تۆدا بگەرى ھەتا ھەقەكەى بىدەيتەھە (چاكە واتە: مەعروف - وەرگىي).

كاتى پياوئ چەند ژنىكى ھەبوو، دەبى لە نىوانياندا ھەقانىي بى، سەم لە كەسيان نەكا، بەشەو بەسەرە لەلايان بى، دەبى بەھوى دەووتىرو پشكەھە نۆرە ئەويان بۆ ديارى بكا، يا لەسەر رمزاي ژنەكانى ترى لە ژنىكەھە دەست بە نۆرەكارى لە نىوانياندا بكا. چونكە فەرمان كراوھ بە داد لە نىوانياندا، شتى وايش بەشيكە لە دادپەرورى لەم بارەيەھە. بۆ ئەمە كاتو شوپىن رەچاو دەكرين، لە لاينى جىگەھە دروست نىە كە ژنەكانى لەيەك مالىدا كۆبكاتەھە، ئەگەر بۆ تەنيا شەويكىش بوو، مەگەر لەسەر رەزامەندىي خويان چونكە سەر دەكىش بۆ ناكۆكى زۆر، ئەوھيش دەبى بەھوى لە فەرمان دەچوونيانو دەبى بە ماكى ئازاھى ناو خىزان، چونكە ئەوان بە سروشت نامۆيى لە يەكترى دەكەن، ئەوھيش دوورە لە موعاشەرە بە مەعرووف، كە خودا لە قورئاندا فەرمانى پى دەكا. وەكى تريس ھەرژنى لەوان مافى مالى سەربەخوى خوى ھەيە، ھەرەك چۆن لە جل و بەرگا دەتوانى ھاوبەشى كەسى تر نەكا لە خانوويشدا ھەروا.

له لایه‌نی وه‌ختیشه‌وه سهره‌کی (ئه‌صل) له دابه‌شکردنی کاتدا به‌سهر ژاندا شه‌وه، چونکه شه‌وکاتی هه‌سانه‌وه‌یه‌وه خوا دایناوه بۆ هه‌وانه‌وه، به‌لام رۆژ بۆ هه‌ول و تیکۆشان و گه‌رانه به شوین کارو فرمانا، گهرچی ئه‌مه زوربه‌ی کات وایه‌وه مهرج نیه که هه‌موو کهس له شه‌وا وچان بگرئ و به رۆژ ره‌نج بدا، جا له‌بهر ئه‌مه ئه‌گهر کهس به شه‌و نیشی ده‌کردو به رۆژ بی نیشبوو، وه‌ک نیشکچی شه‌و، ئه‌م جوړه که‌یانه ده‌بی رۆژ دابه‌ش بکه‌ن به‌سهر ژنه‌کانیاندا، له‌م حاله‌دا شه‌وده‌بی به پاشکۆی رۆژ. بۆ ریبواریش کاتی لادان وچان گرتن ده‌کرئ به‌سهرچاوه‌ی نۆرمکاری، له‌که‌م که‌م و له زۆر زۆر، هه‌رامه‌ پیاو له سهره‌ی ئه‌صلی ژنیکا برواته لای ژنیکی تری، مه‌گهر له‌بهر ناچاری، به‌ئێ ئه‌گهر له رۆژا بۆ نیش چوو بۆ مالی یه‌کیکیان ئه‌وه دروسته‌وه هه‌زای ئه‌وه‌ی له‌سهر نیه، وه‌ک ئه‌وه بجێ شتێ له‌وئ دابنێ، یا شتێ وهر بگرئ، یا نه‌فه‌قه ته‌سلیم بکا، یا بۆ کاری تری له‌م جوړه. به‌لام ئه‌گهر له‌بهر ناچاریه‌ک چوو، وه‌ک نه‌خۆشی سه‌خت، یا مه‌ترسیدار، ئه‌وه ده‌بی زۆر نه‌مینیته‌وه، ده‌نا ئه‌گهر زۆر مایه‌وه ده‌بی بۆ ژنه‌ خاوه‌ن سهره‌که نۆره‌که‌ی هه‌زا بکاته‌وه به‌قه‌د ئه‌وه ماوه‌یه. له هه‌دیشتا ده‌فه‌رموئ: ئه‌بو هوره‌یره فه‌رمووی: خۆشه‌ویست (درووه، خواوه له‌سهر به‌) ده‌فه‌رموئ: که‌س دوو ژنی هه‌بی به‌لام یه‌کیکیانی پتر بوئ ولایه‌نی ئه‌وه زیاتر بگرئ ئه‌وه له رۆژی قیامه‌تا که دیت لایه‌کی لاره‌سه‌نگه. (ئه‌بو داوودو ترمیذی و که‌سانی تریش گیراویانه‌ته‌وه. ئیبنو هه‌ببان به فه‌رمووده‌یه‌کی ساخی دروستی داناوه) حاکمیش ده‌فه‌رموئ: به‌پێی

مهرجی هەر دوو پیره، که دایان ناوه بو فهرموودهی دروست (هەر دوو پیر واتە: شەپخەین: بوخاری و موسلیم).

پیاو ئەگەر بەهێی شەرع ئەوەندە لەبەر چاوه، لەنگەری هاوسانی لە نیوانیاندا رابگری ئیتر گلهیی ئەوەی ئی ناکرێ که بەدل هەندیکانی زیاتر خوش بوێ، تەنانت هاوسانی لە دروست بوونیشدا مەرج نیە، هەروا لە هەموو لەزەت وەرگەنێکی تردا، بەلام لەم لایەنەشەوه هەر یەکسانی لە نیوانیاندا سوننەتە، لە راستیدا هەزی دل بە دەست مەرۆف خوێ نیە، عایشە (ڕزاه نواە لیبە) دەفەرموێ: پێغەمبەر (مروودە نواە لەسەربە) نۆرەکاری و لەنگەری دادگەریی لە نیوان ژنەکانیدا رادەگرت، وەك پەك نازی دەگرتن و وەك یەك جل و بەرگی بو دەکردن و وەك یەك بەشەو لەلایان دەمایەوه، ئینجا دەیفەرموو: خودایە ئەمە نۆرەکاریی منەو من هەر ئەم دابەشکردنەم لە دەست دێ، ئیتر لەسەر ئەوەی که بە دەستی تۆیەو دەستەلاتی منی تیادا نیە، که هەزو مەیلی دلە، لەسەر ئەوه سەر کۆنەو سەرزەنشتم مەگە. (ئەبو داوودو تیرمیزی و نەسائی بە رشتەیهکی باش - سند صالح - گێڕاویانەتەوه، ئیبنو حەببان بەساخی داناوه، حاکمیش دەفەرموێ: بەهێی مهرجی موسلیمە).

بزانی که دابەشکردنی وەخت بە هاوسانی پێویستە ژنی نەخۆش و تاتو بێنویژو زەستان بگریتهوه، هەروا ژنی ئیحرامدارو ژنی که میردهکە ییلا ی لەگەل داگردبێ و ژنی ظیهار ی لەگەلدا کرابێ و ژنی مەلکارو ژنی شیت، ئەگەر شیتەکه جیگە ی مەترسی نەبوو، چونکه

مه به ست هاو دهنگی و دمه ته قییه. به لام ژنی که له فرمانی میړده کی دمرچووبی و یاخی (ناشره) بی لئی مافی شهو چوونه لای نیه، همروا ژیاور و نه فقهه شی ناکه وی.

۲۷۱) دهوکردنی کاتی ریښواری:

کاتی میړد ویستی ژنیکی خوی له سهفهردا ببا له گهل خوی دمبی تیروپشک له نیوان ژنه کانیدا بکا، چاپشک به ناوی هر کامیکیان هوه دمرچوو نه وه بیان دهبات له گهل خوی. سر به لگهی نه م برپاره نه م همرمووده ی عائیشه یه (خوشنوودیی خودای لیبی) که دمفه رمی: دستووری پیغه مبه ر (درویده خواه له سه ربه) وابوو کاتی دهیویست بجی بؤ سهفه ر، تیروپشکی ده کرد له نیوان ژنه کانیدا پشک به ناوی هر ژنیکی هوه دمرچوایه نه وه یانی دمبه ر له گهل خوی بؤ نه و سهفه ره. (شه یخان).

جا نه گه ر به هو ی دهوکردنه وه ژنیکیانی له گهل خوی برد بؤ سهفه ر ماوه ی هه ردوو سه ری ریگه که و، ماوه ی مانه وه بؤ جیبه جی کردنی کارو فرمانی سهفه ر که له شارو شوینه کان، نه و ماوه یانه که گه راپه وه بؤ ولاتی خوی هه زاناکاته وه بؤ ژنه کانی تری، مه گه ر نه و ماوه یه که گه یشتو ته جیگه ی مه به ست و پتر له ماوه ی ریښواران تیادا ماوه ته وه، چونکه خوشه ویست (درویده خواه له سه ربه) عائیشه ی برد بؤ سهفه ری که گه راپه وه هه زای ماوه ی سهفه ر که ی نه کردنه وه بؤ ژنه کانی تری، له بهر نه وه یش که ریښوار له سهفه ردا نه رکی زور ده کی شی، ده ی

نهگمر بمهوی له باتی نهوهی بلیم: نههس فهرمووی: سوننهت وایه..
تاد، دهلیم: نههس فهرمووی: پیغه مبهر (مرویه خواه لهسرب): فهرمووی:
نهگمر کچی هیئا بهسمر.. تاد (شهیخان) واته: نهگمر کچیکی تازهی هیئا
مافی ههیه جهوت شهو لای بمینیتتهوه، وه نهگمر بیوهژنیکی هیئا مافی
نهوی ههیه سی شهو لهلای بمینیتتهوه مهبهست لهم چهن شهو مانهوهیه
لای ژنی تازه بو نهوهیه که ههر دوو هاوسهر شهرمیان له یهکتر بشکی،
پیویسته نههم جهوت شهوو سی شهوه بهسهریه که وه بنو پچر پچر
نهبن، چونکه نهگمر شهوهکان پچر پچر بن سهرمیان له یهکتر ناشکی.
سوننهتهکه بیوهژن خاتر خو بکا له بهینی سی شهودا بهبی
قهزاکردنهوه یا جهوت شهو لهگهل قهزاکردنهوهدا بو ژنهکانی تری،
چونکه پیغه مبهر (مرویه خواه لهسرب): کاتی ئوممو سهلهمهی گواستهوه له
نیوانی نههم دوو ژماریهدا خاتر خوئی کرد. بهلام نهگمر پیاوکه له
خویهوه، نهک لهسهر خواستی ژنه تازهکهی جهوت شهو لهلای بیوهژن
مایهوه، نهوه ههر چوار شهوه زیادهکه قهزادهکاتهوه بو ژنهکانی تری.

٢٧٢) ژنی له میرد یاخی: ناشزه = نافهرمان:

نافهرمانی ژن نهوهیه له فهرمانی میرد دمرچی، جا خواه به
گوتار له فهرمانی دمرچی، یا به کردار، هی گوتار وهک نهوه ژنهکه
لهوهپیش زمانی شیرین بووه لهگهل میردهکهی، بهلام نیستا که گۆراوه
وانه ماوه، هی کرداریش وهک نهوه له وهوپیش رووی خوش بووه نیستا
مۆن و نامۆبووه، یا وهک نهوه میردهکهی داوای سهرجیی لیبکاو، نهو
مل نههات، جا ههر کاتی شتی وا رووی دا میرد به قسهی باش

نامۇزگارى ژن دەكا، فەرمانى پى دەكا بە لە خودا ترسان، وه هەرمشەى سەرمىجامى خراپى ئەو كارەى ئى دەكا، بەپىي ئەم نايەتە: {وَاللّٰتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ - سورة النساء - ٣٤/٤} واتە: ئەو ژنانەى كە مەترسى ئەوەيان ئى دەكەن كە بېگويىي و نافەرمانىتان بكنە بە شيوەيهكى دانايانە نامۇزگاريان بكنە. لەم ھۇناغەدا نابى جىي ئى جيا بكاتەو، يا لىي بىدا، چونكە ھەل دەگرئ كە بە نامۇزگارى لە ھەئەى خۆى پەشىمان بېيئەو، عوزر خوايى بكاو داواى لىيوردن و چاو پۇشى بكا، بەلام ئەگەر بە نامۇزگارى چارى نەكرا، وەكارەكە سەرى دەكشا بۇ كىشەو بەرەو سەراسى ئەو ئەوسا جىي ئى جيا دەكاتەو بەلام قسەى ئى دانابرى، ھەتا ئەگەر قسەى ئى دابرى نابى لەسى رۇژ پتر قسەى ئى دابرى، لەم بارمىەو خۆشەويست (درویدە نواە لەسەربە) دەفەرەموى: نادروستە بۇ موسولمان لە سى رۇژ پتر قسە لە براى ئايىنى خۆى دابرى. بەئى ئەگەر قسە ئى دابراو پياويكى بە درەفتاربوو (وەك ئەو بەدكاربوو، يا بىدەتكاربوو، يا شتىكى لەم بابەتە بوو) ئەو دروستە لە سى رۇژ پتر قسەى ئى دابرى، ھەروا ئەگەر قسە ئى دابرىنەكە خىرى شەرعىي قسە دابرى، يا قسە ئى دابراوى تىادا بى، چونكە پىغەمبەر (درویدە نواە لەسەربە) زياتر لە سى رۇژ دەنگى لە كەعبى كورى مالىك و دوو ھاورپكەى دابرى، وه فەرمایشتى كرد بە ھاورپيانى خۆى كە قسەيان لەگەل نەكەن و دەنگيان ئى دابرىن.

بەلام ئەگەر نا فەرمانى چەند جار دووبارە بۆو، وەژنەكە لە كەلى شەيتان نەھاتە خوارئ ئەو بۆى ھەيە كە دەنگى ئى دابرى، ھەروا بۆى ھەيە كە لىي بىدا، بەبى راجيايى زانايان لەم بارمىەو، بەس

ئەوئەندە ھەيە ئەم جۆرە لیدانە مەبەست لیی تەمیکردن و نامۆزگارییە، مەبەست کوتەککاری و ئیش پیگەیانەدنی زۆر نیە، نابیی لیدانیکی خۆیناوی بی، یا زیان بەخش بی، نابیی لە روخساری بدا، بەلکوو بە ئاسپایی بۆ تەمیی و تەسکین لە جیگەیهکی بی مەترسی دەداو بەس. ئەوئەندە ھەيە زمان درێژی دانانری بەنا فەرمانی، وەك زۆر لە ژنان لە رووی نازەوہ شەرمیان لە میردیان شکاوہو لە رووی میردیاندا دەمەدەمیی دەکەن و دەچنەوہ بە گزەمیاندا، بەلام بەم دەم درێژی و دەمەومرپیە ژن گوناہ باردەبی، وە شایستەیی ئەوہ دەبی کە بەپیی حال تەمبی بکری چونکە شتی وا ئازاری دلی میرد دەدا.

٢٧٣) باسی خولع، واتە: ژن دامالین:

خولع واتە: دارپین یا دامالین، یا لەبەر داکەندن، دەگوتری: (خلع الثياب). واتە: جلەکەیی لەبەر خۆی داکەند) لە شەرعی شەریفیشدا بریتییە لە جیاپوونەوہی ژن لە میرد بەرابەر بە وەجەتیکی مەبەست کە بگەریتەوہ بۆ میردەکە. بە یەکگرتنی دەنگی زانیانی شەرع ژن خولەکردن دروستە، گەرچی خولع لە خۆیدا ناباشە، باسی ژن خولع کردن لە قورئانی پیرۆزو سوننەتی نازداردا ھاتووە، یەزدانی پاک لە بابەت ژن خولەکردنەوہ دەفەرموی: { فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ - سورة البقرة - ٢٢٩/٢ } واتە: ئەوہ لە بارودۆخیکی وادا لە پێشەوہ باسکرا، ژن و میرد گوناھیان ناگا، لەسەر ئەوہ کە ژنەکە لە تۆلەیی بەرەلاکردنیدا بری مال بدا بە میردەکەیی.

ئیبنو عەبباسیش (ڕەزای خوادایە) دەفەر مووی: ژنەکە ی ثابتی کوری قەیس هاته لای پیڤه مبهەر (مرووده خوادایە مبهەر) گوتی: ئە ی پیڤه مبهیری خودا! گله ییم له رهوشت و به دینی ثابت نیه، به لام دهرسم نه گهر به شیوهیهکی رها دهستم له دهستی نه بیتهوه خوّم کافر بکهم. پیڤه مبهیریش (مرووده خوادایە مبهەر) فەر مووی: ئەو باخه ی که له باتی ماریی دوائتی پیت دهیده یتهوه پیی؟ گوتی: به ئی، فەر مووی به ثابت: باخه کە ی ئی و مبرگهرو تاقه یهک ته لاقی بده (بوخاری).

ئەو ماله ی که ژنی له سه ر خولع ده کړی دروسته یه کێ له م شتانه بی: ژن خولع بکړی له سه ر مارییه کە ی، له سه ر هه مووی، یا له سه ر هه ندیک، یا له سه ر هه رمالیک تر، ئیتر له ئەندازه ی مارییه که متری یا پتر بی، جیاوازیش نیه له نیوانی زات و فەرزو قازانجا. کوگری ئەمهیش نه وه یه: هه رچی دروست بی بی به مارییه دروستیه بی به وه جه ل له کاتی ژن خولع کردن، به پیی تیکرای (عموم) ی فەرما یشتی یهزدانی پاک: { فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ } چونکه خولعیش وهک ماره برین گریدانی که له سه ر شه ر مگا (فهرج) ی نافرم.

مه رجه کانی وه جه لی خولع:

مه رچی وه جه ل نه وه یه زانراوی و مال بی، له گه ل مه رجه کانی تری وه جه لدا، وهک توانای به دهسته وه دان و مو لکی ساغی خاومه نه کە ی بی و.. تاد، چونکه ژن خولع کردن ری دانی ئالشتی قازانج به قازانجه، له بهر نه وه دهق له فروشتن و مارییه دهکا.

نهمه مهرجی خولعی دامه زراوه، به لام له خولعی دامه مه زراودا
مهرج نیه تۆله (وجهل - عوض) ده که زانراوبی، تهنانهت نه گهر میرد
له گهل ژنه کهیدا له سهرشتی نه زانراویش خولع بکا، یا له سهر مهرجیکی
پووجهل خولعی له گهل بکا، وهك نه وه ژنه که دووگیان بی میرده کهی
له سهر نه وه خولعی له گهلدا بکا، ههتا عیددهی سکه کهی ته و او ده بی له و
ماوهی هدا نه فقهی نه کهوی، یا وهك نه وه له سهر ههزار خولعی له گهلدا
بکا بۆ ماوهی هکی نادیار، یا له سهر وینهی تری نهم مهرجه پووجهلانه،
نهمه لهم حاله تانهدا ته لاقی ژنه که ده کهوی و له میرده کهی بائین
ده بی و ژنه که له باتی نه و وجهله پووجهله مانهندی مارمی ده کهوی.

نه نجامی خولع:

نه نجامه کهی نه وهیه ژنه که ده بی به خاوهنی خوی و له ژنیتهی
میرده کهی رزگاری ده بی، به بی رهامه نی خوی میرده کهی ناتوانی
بیاته وه ژیر رکیزی خوی و سهر له نوئ ماره ی بکاته وه له خوی،
چونکه ژنه که نه و ماله ی که داویتی به میرده کهی له پیناوی
رزگارکردنی خویدا داویتی.

بریاره کهی:

ژن خولعکردن له کاتی بینوژی و له کاتی پاکیدا دروسته،
چونکه خودای گه وه به ره های و موطله قی و به بی به ندو مهرج
ده فهرموئ: {فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ} له بهر نه وهیش
پیغه مبه ر [وه وهی خواد له سه ربه] به بی به ندو مهرج ریگهی دا به ثابت

ژنه‌که‌ی خولع بکا، نه‌ومبوو له‌ حاله‌که‌ی نه‌کۆلییه‌وه، بئینوئیزیش بو نافرمت کارئکی ناساییه، کارئ نیه‌ که‌ به‌ ده‌گمه‌ن رئ بکه‌وئ، هه‌تا بگوترئ: بۆیه‌ پئغه‌مبه‌ر له‌ کاره‌که‌ی نه‌کۆلییه‌وه‌وه. شافیعی (ره‌زاه‌خواه‌ ایبه‌) ده‌فه‌رموئ: نه‌کۆلینه‌وه‌ له‌ مه‌سه‌له‌کانی بارودۆخ، که‌ چه‌ند باری هه‌لبگرئ، نیشانه‌ی نه‌وه‌یه‌ که‌ نه‌و فه‌رمایشته‌ بو گشتیه‌. نه‌وه‌تا له‌ مه‌سه‌له‌یه‌دا پئغه‌مبه‌ر (درووده‌خواه‌ له‌سه‌ربه‌) له‌ بارودۆخه‌که‌ نه‌کۆلییه‌وه‌وه، که‌ ئایا نه‌و ژنه‌ بئینوئیزه‌ یانا؟ به‌لام نه‌وه‌ی که‌ ژن ته‌لاق‌دان له‌ بئینوئیزیدا قه‌ده‌غه‌یه‌ نه‌وه‌ نابئ به‌ به‌هانه‌ی نه‌وه‌ که‌ خولع‌کردنیش له‌ بئینوئیزیدا قه‌ده‌غه‌یه‌، چونکه‌ قه‌ده‌غه‌کردنی ته‌لاق‌ له‌م کاته‌دا بو پاراستنی مافی ژنه‌، هه‌تا ماوه‌ی عیدده‌که‌ی درئزه‌ نه‌کی‌ش و به‌هۆی نه‌وه‌وه‌ زیاندار نه‌بئ، به‌لام نه‌گه‌ر ژن خۆی خولع‌ سازبدا مه‌عنای وایه‌ که‌ رازییه‌ به‌ درئزه‌ کی‌شان، له‌گه‌ل ره‌چاو‌کردنی نه‌وه‌یش که‌ به‌خشینی مال له‌ لایه‌نی ژنه‌که‌وه‌ نه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نی که‌ ژنه‌که‌ زۆر تامه‌زرۆی رزگاربوونه‌ له‌ ریکی‌فی می‌رده‌که‌ی، له‌به‌ر نه‌وه‌ به‌هه‌ر به‌هایه‌ک بووه‌ قوتاربوون مسۆگه‌ر بکا، گه‌رچی به‌درئزه‌وه‌ بوونی عیدده‌که‌یشی بووه‌.

ژنی خولع‌ له‌گه‌ل‌ دا‌ کراو‌ ته‌لاق‌ نالکئ‌ پئیه‌وه‌:

ته‌لاق‌ نالکئ‌ به‌ ژنی‌که‌وه‌ خولعی له‌گه‌ل‌ دا‌ کرابئ، چونکه‌ به‌هۆی خولعه‌که‌وه‌ له‌ ژنی‌ کابرا‌ ده‌رده‌چی‌ و‌ لئی‌ جیا‌ ده‌بیته‌وه‌ ده‌بئ به‌ بائین، ده‌ی ژنی‌ بائین به‌ بی‌گانه‌ داده‌نرئ له‌به‌ر نه‌وه‌ ته‌لاقی پئوه‌ نالکئ، ژنی خولع‌ له‌گه‌ل‌ کراو‌ نه‌گه‌ر بائینه‌ نیه‌ بۆچی له‌پاش خولع‌ ته‌ماشاکردنی نادروسته‌و نادروستیشه‌ که‌ می‌رده‌که‌ی دوو به‌دوو له‌گه‌لی کۆبیته‌وه‌.

۲۷۴) باسی ژن ته للاقدان:

وشه‌ی (طه لاق) له زمانی عه‌ره به‌کاندا واته: گردنه‌وه‌ی کوټو پیوه‌ند، عه‌رمب ده‌لی: (ناقة طالق) واته: نه‌و خوش‌تره مییه به‌ره‌لایه، پیوه‌ند نه‌کراوه، له هه‌ر لا ئاره‌زوو بکا بو خوی ده‌له‌ومړی، وشه‌ی (ته لاق) له شهرعی پیروژدا: ناوه بو گردنه‌وه‌ی پابه‌ندی نیکاح و ژن و میړدی.

وشه‌ی (طه لاق) له سه‌رده‌می نه‌زانی پيش ئیسلامیشدا هه‌رباو بووه، شهریه‌تی ئیسلامیش په‌سه‌ندی گردووه‌و هیشتوو په‌ته‌وه، ته لاق ره‌وایه‌و دروسته به‌پیی ده‌قی قورئان و ده‌قی سوننه‌ت و په‌گگرتنی نه‌ته‌وه‌ی ئیسلام. قورئان ده‌فه‌رموی: {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ - سورة الطلاق - ۱/۶۵} واته: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! کاتی ژن ته لاق ده‌دن، له عیده‌دیاندا ته لاقیان بدن. پیغه‌مبه‌ریش (مرووه‌ خوا له سه‌ربه‌) ده‌فه‌رموی: دزیوترین جه‌لال له لای خودای گه‌وره ژن ته لاق دانه (نه‌بو داوودو حاکم به رسته‌یه‌کی ساخ گیراویانه‌ته‌وه). (رسته‌ی ساخ واته: سند صحیح - و مرگړی).

برپاری ته لاق:

ته لاق له شهرعا دروسته، به‌لام ناباشه، مه‌گه‌ر له حالی ناچاریدا، نه‌وه قه‌یدی نیه، خو شه‌ویست (مرووه‌ خوا له سه‌ربه‌) ده‌فه‌رموی: هه‌ر ژنی به‌بج به‌هانه‌یه‌کی ره‌وا، داوای ته لاق له میړده‌گه‌ی بکا بوئی به‌هه‌شت ناگا. (نه‌م فه‌رموودمیه له نه‌وبانه‌وه نه‌م زاتانه

گیراویانه ته وه: نه حمه دو نه بو داوودو ئیبنو ماجه و تیرمیزی، تیرمیزی به جوانی داناوه). (فهرمووده ی جوان: حدیث حسن - و مرگین).

بنیات (رهکن) هکانی ته لاق:

بنیات هکانی ته لاق یه کیکیان گفت (لهفظ) ه، به بی گفت و قسه یی ته لاق به نیازی رووتی ناو دل دانا مه زری، یه کی تریان نه وهیه که له کاتی ته لاق دانه که دا خو ی گو یی له قسه ی خو ی بی، به لام نه گهر له ژیر لیوه وه به بی دهنک زمانی به ته لاق بزواند نه وه دوو فهرمایشت ههیه، له سهر فهرمایشتی ته لاق هه که ده که و ی، چونکه شتی وا له نووسین که نیازی له گه لدا بی به هیز تره، ده ی به نووسینی که نیازی له گه ل دابی ته لاق ده که و ی، که واته له م حاله ی شدا ده که و ی. له سهر فهرمایشتی تر به مه ته لاقی ناکه و ی، چونکه نه وه گفت و قسه نیه.

ئیمامی نه وه و ی (ره راه خواه لیبه) ده فهرموی: فهرمووده ی دیاریتر فهرمایشتی دوو ده مه، چونکه شتی وا له ریزی نیازی رووتی ناو دل دایه و بهس، بنیات یکی تریان نه وهیه که ته لاق به گوتهیه کی روشنی بی پیچ و په نا بی، یا به گوتهیه کی به پیچ و په نابی، که ناسراوه به کینایه، گوته ی روشن (له فزی صهریح) نه وهیه بو که و تنی ته لاق پیویستی به نیاز نیه، چونکه له بنه رته دا نه وه گوتهیه بو نه وه مه بهسته دانراوه که ته لاق دانه، له بهر نه وه واتایه کی تر هه لئا گری، به لام گوته ی ناروشن، که کینایه ی بی ده گوتری، بو که و تنی ته لاق پیویستی به نیازی ناودل ههیه، چونکه له زاتی خویدا بو مه بهستی ته لاق دان دانراوه، له بهر نه وه هه ل ده گری که مه بهست لیی ته لاق نه بی، به لگوو شتی تر بی.

گوتهی روشن سی وشهی بو دانراوه، له عمره بیدا ئه مانهن: ته لاق، واته: بهرهلابوون، فیراق، واته، له یهك حیا بوونهوه، سهراح، واته: دهمسهرداربوون، یا بهرهلابوون، بهلگهی ئهوهی كه ته لاق گوتهی روشنه دهقی قورئانه، كه له چهند نایه تیكا دووباره بوتهوه، وه بهم واتا ناوداره ناسراوه، كه بریتیییه له كردنهوهی گریی ژن و میردی و هه لال و هاوسهری، بهم واتایه له سهردهمی نه زانی و له سهردهمی نیسلامدا چهسپاوه، وه كهس له مهدا رهخنه ی نیه. خودای گه وه دهفه رموی: (الطلاق مرتان) وه ههروهها دهفه رموی: {وَالْمُطَلَّاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ - سورة البقرة - ۲/۲۲۸} وه دهفه رموی: {وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ - سورة البقرة - ۲/۲۲۵}. بهلگهی ئهوهیش كه (فیراق) و (سهراح) یش گوتهی روشن (واته: له فظی صهریحن له ته لاقدا) ئهوهیه: كه ئهم دوو گوتهیهیش له زاراوی شه ریعه تدا بهم واتایه هاتوون، له چهند جیگهیه کیش له قورئاندا به واتای ته لاق هاتوون، وهك ئهم نایه ته: {وَسَرَّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا - سورة الأحزاب - ۳۳/۴۹} وهك ئهم نایه ته ی تریش: {فَتَعَالَيْنِ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ - سورة الأحزاب - ۳۳/۲۸} وهك ئهم نایه ته ی تریش: {أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ - سورة الطلاق - ۴/۱۳۰}.

جاری پرسیار له پیغه مبهه (درووده خوا له سه بهه) کرا: ته لاق سییه م کامهیه؟ فه رموی: ئهوهیه كه لهم نایه ته دا باس کراوه كه دهفه رموی: (او تسریح باحسان) (داره قوطني گپراویه ته وه، ئیبنو هه تتان به

فهرموودهیهکی ساخی داناوِه) نهوِتا لهم حدیتهدا پیغه مبهَر (مرووده خواه
له مهربنا وشه ی (ترح) ی به مه عنا (طلاق) لئک داووته وه.

بیزانسی:

كە وشەى (طلاق) و ئەو وشانەى كە لە (طلاق) دروست بوون لە
 ریزو حوكمى وشەى (طلاق) دان، لە بارەى ئەومووە كە ئەمانیش گوتەى
 رۆشن و گەفتى بى پىچ و پەنان. جا ئەگەر مێرد گوتى: تۆ تەلاق دراوى،
 يان گوتى: تۆ تەلاق كە وتووى، يا گوتى: ئەى تەلاق دراوا يا گوتى: ئەى
 تەلاقكە وتووا تەلاقى دىكەوى، با نيازى تەلاقىشى نەبى. ھەروەھا ئەگەر
 مێرد بە ژنى خۆى گوت: (انت مفارقة: تۆ جىابووومەوى) يا گوتى:
 (فارقتك: من لەتۆ جىابووومەوى) يا گوتى: (انت مسرحة: تۆ بەرەلاى) يا
 گوتى: (سرحتك: من تۆم بەرەلاكرد) بەم وشانەيش بە ەرمەى
 يەكانيان بەبى نيازىش تەلاقى دىكەوى (عەللامە عەبدولكەرىم المدرس
 - خودا پاىەدارترى بفرموى و {بەمەستە خواە ايەبە} دفرموى: تەرجمەى
 كوردى (فراق) و (سراح) بە صەرىح دانانىڤن، چونكە وەك تەرجمەى
 تەلاق مەشھوورو بلاونىن - وەرگىڤ بەلام ئەگەر گوتى: انت طالق من
 وثاق: تۆ لە پەت بەربووى: تۆ لە كۆت و زنجىر بەربووى) يا گوتى: -
 سرحتك الى بغداد: ئەوا تۆم بەرەلاكرد كە بچىت بۆ بەغدا) يا گوتى:
 (فارقتك في المنزل: ئەوا لە جىگەدا لىت جىابووومەوى) لەم كاتانەدا
 تەلاقى ناكەوى، چونكە ئەم رستانە لەسەر ئەم شىوہە دانانىڤن بەبى
 پىچ (صەرىح) بەلام دادەنرڤن بە كىنايە، لەگەل نيازدا ئەوسا تەلاقىان
 بى دىكەوى.

ههركاتى جگه لهو سى وشه صهریحه وشهیهكى تر بۆ مهعناى تهلاق مهشهوور بوو، وهك نهوه باوه لهناو خهلكا دهلێن: (انت على حرام: تۆ لهمن جهرامى) رافیعى دهفهرموئ: شتى وا دهلكى به بهشى وشهى صهریخهوه، بهبى نیازیش تهلاقى پى دهكهوئ، چونكه بههوى بهكار هیئانهوه بووه به باوو تیگهیهشتنى پى دهگرئ. بهلام موتهوهللى دهفهرموئ: رای شهنگین نهوهیه: كه نهه جۆره گوتهیه له بهشى صهریخ نیه، چونكه صهریخ نهوهیه كه له قورئان وهرگیرابى، یا كهوتبێته سهر زارى ههلگرانى شهریعت، دهی نهه جۆره رستیه وانین، نه له قورئانا شتى وا ههیه، نه لهناو زانایانى شهریعتدا شتى وا بیسراوه. نهوهویش دهفهرموئ: ههره سهنگین نهو رایهیه كه نهه جۆره رسته تازانه كه بوون به باو کینایهن، تهلاقیان پى ناکهوئ، مهگر لهگهئ نیازدا، ئیتر مهشهوور بوون و نا مهشهور بوونیان هیچ له مهبهست ناگوئى!

کینایه: به پیچ و پهنا: گوتهى نارۆش:

کینایهى تهلاق نهوهیه كه به روالهت (واته: به ظاهر) واتای تهلاق، یا واتای شتى تر ههلبگرئ، به یهكگرتنى رای زاناکان لهگهئ ههبوونی نیازى تهلاقدا، تهلاقى پى دهكهوئ. دهگیرنهوه كه پیاوئ به ژنهكهى خۆى دهلێ: (حبلک علی غاربک: جلّهوت به دهستى خۆته) عومهریش (رهزاه خواه لیبه) بهو پیاوه دهفهرموئ: سویندت ددهم به خودای نهه رستهیه مهبهستت چى بوو له گوتنى نهه رستهیه؟ ئایا مهبهستت پى تهلاق بوو یا مهبهستت شتى تربوو؟ پیاوهكهیش گوئى:

ئا، مەبەستت پېئى تەلاق بوو. عومەرىش فەرمووی: گەواتە مەبەستت جى بووبى پېئى ئەو مەبەستە دېتەجى!).

عائیشە {رەزە خەوا لەسەرىبە} فەرمووی: کاتى بىنتول جەونيان بە بووکی گواستەوہ بۆ پېغەمبەر {ەرۆودە خەوا لەسەرىبە} وە پېغەمبەر {ەرۆودە خەوا لەسەرىبە} چوو بەلایەوہ، بىنتول جەون گوتى: {اعوذ بالله منك: پەنا دەگرم بە خودا لە تۆ} پېغەمبەرىش {ەرۆودە خەوا لەسەرىبە} پېئى دەفەر موئى: بەراستى پەنات بىردە بەر خودایەکی گەورە، بچۆرەوہ بۆ سەر کەسوکار. {بوخارى گېراوېتەوہ} (*). دەى ئەم فەرموودەى بوخارى بەلگەى ئەوہىە کە ئەم گوتەىە گوتەى بە پېچو پەنايە ئەگەر نیازى پېئى تەلاق نەبى تەلاقى پى ناکەوئى، چونکە کەعبى کورى مالیک لە پېش گیرابوونى تەوہبەکەیدا، کاتى حەزەمت {ەرۆودە خەوا لەسەرىبە} ھەوائى بۆى نارد کە لە ژنەکەى کەنار بگرئى، ھەمان وشەى بەکارھېناو بە ژنەکەى گوت: {الحقى بأهلك: بچۆرەوہ بۆ لای کەسوکار} بەلام لەبەر ئەوہى کە کەعب مەبەستى لەم قەسەىە تەلاق نەبوو، کاتى تەوہبەکەى گیراکرا، پېغەمبەرى {ەرۆودە خەوا لەسەرىبە} لەیەکی جیانەکردنەوہ. ھەروا دەلئین: بۆیەش دەلئین: گوتەى بە پېچو پەنا پېویستى بە نیازو نیەتە، چونکە لە ئەشەرەکەدا سویندانى تەلاقدرەکە لە لایەنى عومەرەوہ، ئەگەر وانەبى، مەعنای نابى.

(*) بۆ گەشتنى تەوار، لە داستانى گواستنەوى بىنتولجەمن بۆ پېغەمبەر {ەرۆودە خەوا لەسەرىبە} پروانە بەرگى پېنجەم لە موختەصرى صحیحى بوخارى — بە کوردی — لاپەرە / ۵۹ ھەتا ۶۱ = فەرموودەى ژمارە / ۱۷۸۸.

(گفته‌کانی به پیچو په‌نا: الفاظ‌الکنایه):

گفته‌کانی به پیچو په‌نا گهل ژورن، نه‌م چهن قله‌یان باس ده‌کهن: وده‌کوو، وشه‌ی (خلیه‌ی عهره‌بی، یا (بریه) یا (بته) یا (بتله) یا (بائن) یا وشه‌ی (انت حرة) یا (اعتدی) یا (استبرئی رحمک) یا (الحقی بأهلك) یا (اخرجی) یا (اذه‌بی) یا (سافری) یا (تقنعی) یا (تستری) یا (بینی) یا (ابعدی) یا خود وی‌نه‌ی نه‌م وشانه، همرکاتی می‌رد له‌گهل ژنی خویدا یه‌کئ له‌م وشانه به‌مه‌به‌ستی ته‌لاق‌دانی به‌کار به‌ی‌نی ته‌لاق‌ی ده‌که‌وی، به‌لام به‌کار هی‌نایان به‌بی نیازی ته‌لاق، ته‌لاق‌ی پی‌ ناکه‌وی.

نه‌مه‌یش به‌ریز ته‌رجه‌مه‌و ودرگه‌راوی نه‌م وشانه‌یه: ۰ انت خلیه: تۆ به‌تالی، واته: بی‌می‌ردی). (انت بریه: تۆفرت به‌سه‌ر می‌رده‌وه نیه). (انت بته: تۆ جیاو‌مبووی) واته: په‌یو‌هن‌دی نیوانمان پ‌چراوه (انت بتله: تۆ بیو‌ه‌ژن که‌وتووی. یا بووی به‌ بیو‌ه‌ژن) (انت بائن: تۆ له‌ من جیاوه‌ بوو‌یت‌ه‌وه). (انت حرة: تۆ سه‌ر به‌ستیت) واته: له‌ژیر رکیفی می‌رددا نه‌ماوی (اعتدی: بکه‌وه‌ره عید‌ده‌ی بی می‌ردییه‌وه) واته: چونکه‌ من تۆم ته‌لاق‌ داوه، ژنیش که‌ ته‌لاق‌ درا ده‌که‌وی‌ته‌ عید‌ده‌وه. (استبرئی رحمک: من‌الدانت پاک بکه‌روه له‌ ناوی می‌رده‌که‌ت). (الحقی بأهلك: بر‌وره‌وه بۆ مالی باوانت) واته: چونکه‌ من ته‌لاق‌م داوی. هه‌روا نه‌م وشانه‌ی تریش: (اخرجی: له‌م ماله‌ دهر‌چۆ). (اذه‌بی: بر‌ۆ). (سافری: بر‌ۆ بۆ سه‌فه‌ر. (تقنعی: په‌چه‌بگره‌وه). (تستری: خۆت دا‌پۆشه‌). (بینی: جیاوه‌به‌) (ابعدی: دوور‌مو‌ده‌که‌وه‌).

ههروا ئهم رستانه‌ی تریش: (حهقم نیه به سه‌رته‌وه) یا حه‌فت
 نیه به‌سه‌رمه‌وه) یا (ونبه له‌بهر چاوم) یا (من که‌لگی تۆم بپوه نیه) یا
 تۆبه که‌لگی من نایه‌یت) یا (مه‌سره‌فت له‌سه‌ر من نیه) یا (هاورپیتی تۆ
 بۆ من حه‌رامه) یا (تۆ بۆ هاوسه‌ری من ده‌ست ناده‌ی) یا (برپۆ
 به‌ره‌للآبه) (تکایه ته‌ماشای به‌رگی سییه‌می شه‌ریعه‌تی ئیسلام لاپه‌ره
 (۳۳۴) بکه. هه‌روا به سه‌رنجه‌وه ته‌ماشای په‌راویزی لاپه‌ره (۱۵۲) له
 به‌رگی سییه‌می تاج الاصول به کوردی بکه). له راستیدا جیهان
 گوپراوه، که‌سانێ له ناوماندا په‌یدابوون، له کوردستاندا بوون به
 بلوێرو بلندگوێ کفری جیهانی، به‌ناو رۆشنبین، وه‌کی تر کرێ
 گرتە‌ی سه‌لیبییه‌ت و سه‌هیوونییه‌تن، رادیۆ و ته‌له‌فیزیۆن و
 گوڤار رۆژنامه‌یان بۆ ئاماده‌کراوه، کاری سه‌ره‌کی یان جنیودانه
 به ئیسلام و موسوڵمانان، به ناوی ئازادی و مافی کریکار و مافی
 ئافره‌ته‌وه ده‌سدریژی له هه‌موو مافیکی مرۆفی ئابروو مهند
 ده‌که‌ن، به ئاشکرا جنیو به خوا، گالته به قورئان، هی‌رش له‌سه‌ر
 ئیسلام، جنیو به مه‌لا و مزگه‌وت و شیخ و مشایه‌خ ده‌ده‌ن، له
 هه‌مووی سه‌یرتر ئه‌وه‌یه ئهم لایه‌نه ئیلحادییانه له‌گه‌ڵ لایه‌نه
 ئیسلامیه‌کاندا زۆر به‌ینیان خۆشه، سویند به سه‌ری یه‌کتری
 ده‌خۆن! بگره‌ گه‌نی جار هاوپه‌یمانان!! خودایه! فریای گه‌لی کورد
 که‌وه، له‌م پاشا که‌ردانی و به‌ره‌للاییه‌ رزگاری بکه (به‌روانه:
 به‌رگی پینجه‌می ته‌جریدی بوخاری به کوردی لاپه‌ره/ ۳۶۳
 هه‌تا ۳۶۶ - ژماره/ ۲۱۰۳ و رافه‌که‌ی).

جا له بهر نهوه پټويسته ژن مارهبرين و ژن ته لاق دان به باشي
رېك بخري و ياسايه كي رېك و پېكي به پي دمه گاني قورشان و سوننت
بو دابمه زري - و مرگير.

(۲۷۵) ته لاقى بيدعى و ته لاقى سوننى:

له كؤن و نوډا زاناكان هم دوو زاراوو بو ته لاق به كار دمهينن:
ته لاقى سوننى و ته لاقى بيدعى، ته لاقى سوننى واته: ته لاقى دروست،
ته لاقى بيدعى واته: ته لاقى نادرست، مهبهست له نا دروست نه وهيه
كه ته لاقدان له و كاته دا حرامه و نارې وايه، دنا ته لاقه كه دادمه زري و
دهكه وي.

له زاراي شهر عدا ته لاقى سوننى نه وهيه: ميړد ژنى به
دهسگيراي خوى له پاكيدا ته لاق بدا، به مهرجن ژنه كه دوو گيان نه بى،
يا منډال (صغيره) نه بى، يا بيټويزي نانو ميډ (نايسه) نه بى.

ته لاقى بيدعش نه وهيه: كه ميړد ژنى به دهسگيراي خوى له
يه كي له كاتانه دا ته لاق بدا: له كاتى بيټويزيدا، يا له زميستانيدا، يا له
پاكيه كدا كه چوو بېته لاي له و پاكيه دا، به لام هيشتا دمرنه كه وتبى
كه سكي هيه يانا. ته لاق جوړيكي تريشى هيه كه نه وهيه: نه سوننى
بى و نه بيدعى بى، وهك ته لاقى مارهبراي به دهست نه گيراوو ته لاقى
ژنى سكېرو له ژنى بيټويزي نانو ميډو ژنى منډالې ره سيده نه بوو. هم
جوړانه ي ته لاق له ه ديهته و مرگير اوو: ئيبنو عومر (ره زاه خوا له خوى و بابې)
دهمه رموى: به سه رينى حه زمرت خوى (مرومه خوا له سه ربڼ) ژنيكم بيټويز

بوو ته لاقم دا، عومهر (رمزاه خواه ايښئ) بو ئه مه له چه زړهت (دروود خواه له سهر بئ) ده پرسی، چه زړهت (دروود خواه له سهر بئ) ده فهرموئ: پيى بلئ با ژنه کهى بگيرپته وه بو ژير نيکاحى خوى، نه و جا له لای خوى بيهيلىته وه هه تا له بينويزى پاك ده بيته وه جار يکى تر ده که ويته وه بينويزى و ديسان پاك ده بيته وه ئير له وه دوا نه گهر ئارموزو ده کا راي بگرئ لای خوى و زنى خويه تى، نه گهر ئارموزوش ده کا بهر له وهى که بجيته لای ته لاقى بدات، نه مه نه و عید دمه يه که خواى گه وره له قورئاندا فهرمانى کردو وه که زنى تيدا ته لاق بدرئ، که ده فهرموئ: (فطلقوهن لعدتهن). (شه يخان گير اويا نه ته وه) له سهر نه مه ته فسیره نه مه لامى چه رفى جه ره که وا له م نايه ته دا به واتا (فى) يه، شتى وايش له عه رمبيدا نموونه ي زوره، وهك {وَنَضْعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ - سورة الأنبياء - ٤٧/٢١} هه ندئ ده فهرموون: لامى لعدتهن بو ته وقيته، نه وکاته ته فسیره کهى ئاوايه: له وکاته دا که له دوايه وه يه که سهر ژن ده که ويته عید دمه وه. نه مه فهرمووده يه راي نه وان پووج ده کاته وه که ده ئين: ته لاقى بيدى ناکه وئ. چونکه نه گهر و ابو وايه، پيغه مبه ر (دروود خواه له سهر بئ) به عومهرى نه ده فهرموو: به عه بدوللاى کوړت بلئ: با ژنه کهى بگيرپته وه بو ژير نيکاحى خوى. چونکه و تاى نه مه فهرمايشته وايه که ته لاقه بيدى يه کهى ئيبنو عومهر که و تو وه ژنه کهى له ژير نيکاحى نه و دا نه ما وه هه تا نه يگيرپته وه ژير رکيفى خوى نايي ته وه به زنى.

ته لاقى بيدعش که نه وه يه: له بينويزيدا به ئارموزو ته لاقى بدا عید دمه ژنه که يش به (اقراء) بئ، واته: به بينويزى و پاکی بئ، به و

مەرجه ژنهکه خۆی قوبوولئی خولعی نهکرد بئ له پیاوهکه، یا ئهوهیه:
له پاکیدا تهلاقی بدا، بهو مهرجه که لهو پاکیهدا چووبیته لای، یا له
حهیزی پاش ئهو پاکیهدا چووبیته لای، وهژنهکهیش له سکوزا
نهکهوتبئ و سکیشی دهرنهکهوتبئ. پهندو حکمهتی ئهمهیش ئهوهیه:
که تهلاق له بئینوژیدا دهبی بههوی دریزبونهوهی عیددهی ژنهکه،
چونکه ماوهی ئهو بئینوژییه بهعیدده دانانری، دهی شتی وایش
زیاندانه له ژن به ناههق، تهلاقی کاتی پاکیش که لهو پاکیهدا
چووبیته لای بۆیه دادهنری به بیدعی چونکه ههڵ دهگری که ببئ
بهمایه پهشیمانی، لهپاش دهرکهوتنی سک، چونکه ههبوونی منال له
نیوانی ژن و میرددا زۆربهی کات ری له تهلاق دهگری.

٢٧٦) ژماره‌ی ته‌لاقی پیاوی ئازاد و پیاوی به‌نده (کوێله):

پیاوی ئازاد له‌سه‌ر ژنی خۆی، ژنه‌که‌ی ئازاد بئ، یان که‌نیزه‌ک
بئ، خاوه‌نی سی ته‌لاقه. به‌پیی ئهم فهرموده‌یه‌ی که ئیمامی ئه‌نه‌س
{ره‌زاه‌ خواه‌ لیبئ} ده‌یگی‌رپه‌وه: پیاوی ها‌ته‌ خزمه‌تی هه‌زره‌ت {درووده‌ خواه‌
له‌سه‌ربئ} عه‌رزى کرد: قوربان! من گویم له‌ قورئانه که فهرمایشتی
خودایه‌ ده‌فهرموی: {الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ - سورة البقرة - ٢٢٩/٢}
واته: ژن ته‌لاق دان دوو جار. ده‌ی که‌وايه‌ ته‌لاقى سییه‌م کامه‌یه‌؟
فهرمووی {درووده‌ خواه‌ له‌سه‌ربئ} (ته‌لاقى سییه‌م ئه‌وه‌یه که له‌دوا ئهمه‌وه
ده‌فهرموی: {امساك بمعروف او تسريح باحسان} {ئیبنو قطان: به
فهرموده‌یه‌کی ساخی داناوه‌ کردووشیه‌تی به به‌لگه‌ی ئهم باسه‌،

عانیشه و ئیبنو عه عباسیش (رهراه خوايان لیبه) به هه مان مه عنا ته فسیری
 ئه م نایه ته ده کهن، که واته نایه ته که به ته وای نه مه و اتا که یه تی):
 (الطلاق مرتان فامساك بمعروف أو تسرح بإحسان: زن ته لاق دان
 دوو جاره، ئیتر له پاش نه و دوو جاره میرد ده بی یا به جوانی نه و ژنه
 رابگری، یا نه گهر بۆ جاری سییه م ته لاقی دایه وه ئیتر فیری به سه ریه وه
 نامینی و مافی نه وه ی نامینی که له ماوه ی عیدده دا بیهی نیته وه). بۆ
 ژیر رکیزی ژنی تی خوی هه ندی زانا دمفه رموون: ته لاقی سییه م نه وه یه
 که له م نایه ته دا باس کراوه، که دمفه رموی: {فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ
 مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ - سورة البقرة - ۲/۲۳۰} واته:
 نه گهر له پاش نه و دوو ته لاقه ی که له نایه تی (الطلاق مرتان) دا باس
 کرا، میرد ده که بۆ جاری سییه م ژنه که ی ته لاق دا، خوا به خورایی بی یا
 له سه ر مال بی، نه وه ئیتر نه و ژنه جه لال نابیته وه بۆ نه و پیاوه هه تا
 شوو ده کا به میردیکی ترو له ویش ته لاقی ده که وئ).

پیاوی به ندهیش خاوه نی دوو ته لاقه. به پیی فه رمایشته که ی
 (درووه خواه له سه ربه) به نده ی زه پخریده دوو ته لاقی هیه. ئیمامی شافعی
 (رهراه خواه لیبه) ده گپریته وه: کۆیله یه کی کاغه ز پیدراو، که هی ئوممو
 سه له مه بوو، ژنیکی ئازادی هه بوو، دوو جار ته لاقیدابوو، ویستی
 بیگپریته وه بۆ ژیر رکیزی خوی، بۆ نه مه له عوسمانی پرسی، زهیدی
 کوری ثابتیش له وئ بوو به جووت به توورپی پیاوان فه رموو: نه و ژنه
 له تو حه رام بووه، له مه دا جیاوازی له نیوانی کۆیله ی کوری کۆیله و
 کۆیله ی باوک ئازادو کۆیله ی پاشه مه رگه (واته: موده ببه ر) و کۆیله ی
 کاغه ز پیدراو و کۆیله ی به ش به ش (واته: موبعه ض) دا نیه.

ههركاتيکيش مَیَرِد (نازاد بئ یا کۆیلە) ژمارەى تەلاقى خۆى تەواوکرد، ئیتەر ئەو ژنەى ئى حەرام دەبێ و هەتا مَیَرْدِکى تر نەکا حەلال نابیتەووە بۆى، بە مەرجى ئەوەش مَیَرْدى تازە بە دەستى بگرێ و لێى جیا بیتەووە و عیددەى بەسەر بچێ، بەپێى فەرمايشتى زاتى مەزن: {فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ}.

٢٧٧) باسى چەرتکردن (استثناء) لە تەلاقا:

چەرتکردن ئەوەیە بڕیارى بۆ کۆمەڵى بەدەى بەلام هەندى لە گرتنەووەى ئەو بڕیارە دەرێکەى. چەرتکردن یا جیاکردنەووە لە شەرعا دروستەو یاسایەکی ناسراوە، لە دەقى ئایەتى قورئان و فەرموودەدا هەیە. چەرتکردن دوو جۆرە.

یەكەمیان: ژمارە هەل دەرێ وەکوو ئەووە مَیَرْد بلى: سى بەسى تەلاقى بکەو، یەك تەلاق یا دوو تەلاق نەبێ، دووهمیان ئەوەیە کە ئەصلى تەلاقە کە ببەستى بە حەزو مەیلی خوداوە، یا بە حەزو ئارەزووى کەسیکەووە.

لە جۆرى یەكەما ئەمانە مەرچن:

یەكەم: لکابى بەرستەکەووە لەکاتى قسەکردنەکەدا بە جۆرى کە لە عورفدا بە یەك قسە بژمیرێن.

دوووم: نهوويه چهرتكردن ههموو چهرتليكراوهكه نهگريتهوه،
واته: نهووندهي ژماره ي نهو نهبي، كهواته نهگهر گوتي: سي تهلاقت
كهوتبي سي تهلاق نهبي، نهوه سوودي نيهو ههر سي تهلاقهكه ي
دهكهوي.

سيههم: نهوويه: كابرا نيازي نهو لي چهرتكردنه ي بي، بو
نمونه له پيش تهواوكردي رسته ي تهلاقهكه دا نهو نيازهي هبي، با له
سهرهتاشيهوه نهيبووې. وهك نهوه به ژنهكه ي خوي بلي: سي بهسي
تهلاقت كهوتبي، يهك تهلاق يا دوو تهلاق نهبي، وه به پهيوهستي
رستهكه بلي، نيازي له گهلابي، نهوه ژماره چهرتكرراوهكه ناكهوي.

بهستني تهلاق به هزي خواوه، وهك نهوه بلي: تهلاقت كهوتبي
نهگهر خوا هزكا.. نهوه تهماشادهكهين: نهگهر رسته ي خوا هزكا)
بهبي مهبهست هات بهسهر زماندي دا، وهك باوه قسهگهر لهم كاتانهدا
بهبي نياز، نهو رستهيه دي به دهميدا، يا مهبهستي پيروزي و پيتو فهر
وهرگرتن بوو له يادو ذيكري خوي گهوره، يا مهبهستي له گوتني نهو
رستهيه نهوه بوو كه له حهقيقهتدا ههموو كاري به خواستي خوا
خويهتي، يا بههيچ جوړي مهبهستي نهوه نهبوو كه كهوتني تهلاقهكه
بهستني بهمهيلو خواستي راستهقينهي خوداوه، نهوه لهم كاتانهدا
گوتني وشهي (ان شاء الله: نهگهر خوا خواستي لهسهربي) كاريگهري
نيهو بي سوودمو تهلاقهكه دهكهوي. بهلام نهگهر مهبهستي له گوتني
نهوهبوو كه كهوتني تهلاقهكه بهستني به خواستي راستهقينهي خواوه،
نهوه تهلاقي ناكهوي، چونكه بوونو نهبووني مهيلو خواستو هزي

خودا لای ئیمه دیار نیه، وه مادام (معلق علیه) نه زانراو بی (معلق) نایه ته جی. بۆیه ده لئین: بنه رمت (ئه سه له) مانه وه ی ژن و می ر دییه، هه روا نه گهر ته لاق به سه ستی به خواستی زهیده وه، وه پیش نه وه ی بوون و نه بوونی خواستی زهید بزانی، زهید بمری، نه وه ته لاقه ناکه وه ی، چونکه ته لاقه که به سه تراوه به بوون یا به نه بوونی خواستی زهیده وه نه وه یش نه زانراوه له هه دیثدا هه یه ده فهر موئ: ههر که سه که سه له کۆیله یی ئازاد بکا، یا ژن ته لاق بدا، وه هه ندیکی ئی چهرت بکا، چهرت کردنه که ی داده مه زری.

له کاتی ئی جیا کردنه وه ئی چهرت کرندا جیاوازی نیه له نیوانی ئهم جوړه گوتنانه دا، وه که نه وه بلئ: (انت لق ان شاء الله: ته لاقت که وتبی نه گهر خوا هه زکا) یا (ان شاء الله فانت طالق: نه گهر خوا هه زکا ته لاقت که وتبی) یا (متی شاء الله: ههر کاتی خوا مهیل بکا) یا (اذا شاء الله: کاتی خوا خواستی له سه ربی).

٢٧٨) باسی ته علیقی ته لاق:

ته علیق بریتیه له به ستنی واتای رسته یه که به واتای رسته یه کی تره وه به جوړی که هه تا (معلق علیه) نه یه ته جی (معلق) نه یه ته جی. که واته ته علیق واته: پیوه هه ل سپاردن، یا پیوه به ستن، یا به ستنه وه به شتی که وه. له پاش ئهمه بزانی: ته لاق وه که به تهنجیز داده مه زری، به ته علیقیش داده مه زری تهنجیز واته: ده سه جی، یا جیبه جی. به لگه ی ئهمه یش ئهم فهر مایشته یه تی (مرووه خوا له سه ربی): موسو لمانان پابه ندی

مهرجی رهوای خوځانن! ههروا قیاسیش بهلگهی دامه‌زاندنی ته‌علیقی ته‌لاقه، چونکه دهق هه‌یه له‌سهر نه‌وه که نازادکردنی کۆپله نه‌گهر ببه‌سترئو ته‌علیق بکړئ به دواى مردنیشه‌وه داده‌مه‌زړئ، دهی ته‌لاقو به‌نده نازادکردن له زۆر بریاردا له یه‌کتره‌وه نزیکن. مه‌به‌ست له به‌ستنمه‌وهی ته‌لاق به‌شتیکه‌وه، نه‌وه‌یه که ژن گه‌لئ جار له هه‌ندئ مه‌به‌ستا له دژى می‌رد ده‌وه‌ستئ، می‌رده‌که پئی ناخۆشه که به ناره‌زووی خو‌ی ژنه‌که‌ی ته‌لاق بدا، چونکه ته‌لاق له زاتى خویدا دزیوترین هه‌لاله له‌لای خودا، له‌به‌ر نه‌وه ده‌یه‌وئ که ژنه‌که خو‌ی بکا به سهرپشک، له نیوانی نه‌وه‌دا که یا واز له بئ دلى می‌رده‌که‌ی به‌ینئ، یا بی‌گویی و لاساری خو‌ی ببئ به‌ه‌و‌ی ته‌لاق که‌وتنى، جا له‌م هه‌ل و مهرجه‌دا ته‌لاقه‌که‌ی ده‌به‌ستئ به شتی‌که‌وه‌و ژنه‌که‌ی تی ده‌گه‌ینئ که خۆت سهرپشکیت له ته‌لاقدانى خۆت به‌کردنى نه‌وشته یا به نه‌کردنى.

دهی کاتئ نه‌مه‌مان زانى بابزانين که له‌پاش ته‌علیق په‌شیمان بوونه‌وه مه‌حاله، وه هه‌رکاتئ ته‌علیقی ته‌لاق کرا به‌شتیکه‌وه هه‌تا نه‌وشته نه‌یه‌ته‌جئ ته‌لاقه‌که ناکه‌وئ، خواى په‌یدا بوونى نه‌و شته دیاری بئ، وه‌ک: کاتئ خۆر هه‌له‌هات ته‌لاقت که‌وتبئ. یاخود بوون و نه‌بوونى وه‌ک یه‌ک بئ، وه‌ک: نه‌گهر به‌جیته ناو نه‌و خانووه‌وه ته‌لاقت که‌وتبئ. نه‌م قسه‌یه‌یش به‌هه‌مان واتایه: (على الطلاق لا افعـل کذا او افعـله: ته‌لاقم بکه‌وئته سهر نه‌و کاره ناکه‌م) یا (ته‌لاقم بکه‌وئته سهر نه‌و کاره ده‌که‌م). جا هه‌ر کاتئ مهرجه‌که جیبه‌جئ بوو به مهرجگراوه‌که‌یش ده‌یته‌جئ، که ته‌لاقه‌که‌یه، له‌پیش نه‌وه‌دا که

مەرجهكە بېتەجى چوونەلای ژنى تالووق كراو دروستە، چونكە ھېشتا تەلەقكە نەكەوتوۋە.

ئەۋەندە ھەيە ئەگەر تالووقكەر گومانى بۇ بەيدا بوو كە مەرجهكە ھاتۇتەدى يانا، يا شتەكە جېبەجى بوۋە يانا، ئەۋە تەلەقكە ناكەۋى، چونكە بىنەرەت (ئەۋەل) نەبوۋى ئەۋەيە.

بەرموون ئەۋە چەند نموونەيەكە بۇ تەعليقى تەلەق ھەتا بىكرىن بەسەر مەشق بۇ ئەم بابەتە :

(۱) مېردى بە ژنەكەي بلى: تەلەقت كەۋتبى ئەگەر ئارموزودەكەي، لەم نموونەيەدا دەسبەجىيى لە كۆرى گوشتوگۆكەدا پېۋىستە، لەبەر ئەۋە مەرجه ژنەكە دەس بەجى بلى: (ئارموزوم ھەيە) دەنا ئەگەر درەنگ ئارموزوۋى دەرپرئى و بەينى كەۋت تەلەقى ناكەۋى، چونكە ئەم جۆرە تالووق كىرنە مەبەست لىي داۋاي بەياني ئارموزوۋە لە ئىستادا كەۋاتە پېۋىستە ۋەلامەكەي دەس بەجىيى.

لەبەر ئەۋە ئەم جۆرە پىرسو ۋەلامە ۋەك ئىجابو قوبولئى عوقود مامەلەيان لەگەلدا دەكرئ، كەۋاتە دواخستن ھەلئەگرئ!.

يا دەلىلېن: چونكە ئەم جۆرە تالووق كىرنە پېسپاردنە، واتە: تەلەق دانە دەستى ژنە (تفوريض) كە بىرئيتيە لە كىرنى تەلەق بە مالى ژن، دەي كەۋاتە مەرجه ژنەكە دەسبەجى ئارموزوۋى خۇي دەرپرئ، ھەر ۋەك مەرجهكە لە پېسپاردن (تعويض) تەلەقا ژنەكە گورج خۇي تەلەق بىدا، دەنا تەلەقى ناكەۋى! بەلام ئەگەر پىي گوت: ھەركاتى خوت

ئارمزووت ھەبوو تەلاقت كەوتىپ، ئەو ھەركاتى ژنەكە ئارمزوو بكا تەلاقى دىكەوئ، با كۆرى كوفتو گۆكەش بەجى بهيلى، چونكە ئەم جۆرە تەعليقە بەستەنەو دىكە بە شتىكى واو دىسبەجىيى ناخوازى وەك بىيى بلى: لەھەر كاتىكا خۆت ئارمزوو دىكەى لە تەلاق تەلاقت كەوتىپ.

٢) میڙدی به ڙنهکھی ٻئی: ٺهگر بجیت ٻو ٺهو ماڻه یا قسه
لهگل نهريمان بکھی تهلاقت کهوتبی، ٺهوه به کردنی ههریهکی لهم
دووشته تهلاقی دهکهوی. بهوه که بجیته ناو ماڻهکهوه یا قسه لهگل
نهريمان بکا، بهلام به کردنی ههرکام لهم دوو شته له پيشدا تهلاقیکی
دهکهوی و سوينهکھی تهواو دهبو و بايهخی نامینی، ٻويه ٺهگر لهوهدوا
دو ههميشيان بکا بهوه تهلاقی تری ناکهوی. وهلی ٺهگر ٻئی: ٺهگر
بجیت ٻو ٺهو ماڻهو قسه لهگل نهريمان بکھی تهلاقت کهوتبی، ٺهوه
گهرکه ههر دووشتهکه بکا ٺهوسا تهلاقی دهکهوی. چونکه واوی عهطف
لهم جوړه جيگهيهدا ٻو کوکړدنهوهی مهعطووفو عهلهيهو مهعطووفه
لهيهک برياردا.

(۳) پپى بلئ: ئەگەر ئەو مېشتە مېۋە بخۇى تەلەقت كەوتبى
 ژنەكەيش مېۋەكە بخوات يەك دەنكى نەبى، تەلەقى ناكەوى، چونكە
 تەلەق پېۋە بەسراۋەكە نەھاتۆتەدى، كە برىتتییە لە خواردنى گشت
 مېۋەكە. بەم پېۋدانەرەفتار لەگەل ھاو وینەكانى ئەم نمونەيە دەكرى،
 وەك نەۋە بلئ: ئەگەر ئەم ھەنارە بخۇى.. ژنەكەيش ھەنارەكە بخوا يەك
 دەنكى نەبى تەلەقكە ناكەوى.

۴) نه گهر بهردئ که و ته ماله که و هو میرد گوتی به ژنه که ی: نه گهر پیم نه لئی کئ ئه م بهرده ی تیگرت ته لاق ت که و تبئ. ژنه که هیش گوتی: دروستکراوئیکي خوا تیگرت، ته لاقی ناکه وئ، به لام نه گهر ژنه که گوتی: مروفتی فرهیداوه ته لاقی ده که وئ، چونکه هه ل ده گری با هه لی دابئ! یا مهیموونی، یا شتی وا، له م باره دا هوئ سویند که و تنه که هه یه، نه و ه ی که ناهیلئ ته لاقه که بکه وئ گومانی تیا پهیدا بووه، چونکه وه ک گوتمان هه ل ده گری فریدم مروفت بی یا هه وایی، بنه رتهیش نه بوونی نه هیله (نه هیل واته: مانع - و مرگپ).

۵) پیی گوت: (نه گهر فیسار ببینی ته لاق ت که و تبئ) به زیندوویی یا به مردوویی یا به خه و توویی چاوی پیی بکه وئ ته لاقی ده که وئ، بو ئه مهیش نه و نه ده به سه که چاوی به هه ندئ له له شی بکه وئ.

۶) پیی بلئ: (نه گهر شتی له من بدزی ته لاق ت که و تبئ) نه گهر کیسه یه کی بداتی، هه نئ شتی ئی دهر بیئی و بیبا بو خوی ته لاقی ناکه وئ، چونکه نه و ه گزیبه نه ک دزی. له قیلیکا ده فرموئ: نه گهر ته لاق خوره که نه خوینده وار بی ته لاقه که ده که وئ، چونکه نه خوینده وار جیاوازی ناکا له نیوانی گزی و دزی دا.

۷) پیی بلئ: (نه گهر قسه ت له گه ل بکه م ته لاق ت که و تبئ) له پاشا هه مان قسه دووباره بکاته وه، یا پیی بلئ: نه و ه باش بزانه، له م دوو شیوه یه دا ته لاقی ده که وئ، چونکه له هه ردوو شیوه که دا (معلق علیه) هاو ته جئ و قسه ی له گه لدا کردووه. نه گهر پیی بلئ: نه گهر من له پیشدا

قسم له گهل كړدى، يا سلاوم ن كړدى ته لاقت كهوتبى، وه ښه كه له پيشدا قسهى له گهل نهو كړد، يا سلاوى ليكرد ته لاقى ناكهوى، سوينده كه پيش به قسه كړدى ښه كه له پيشدا يا به سلاو كړدى ده كړي ته وهو بابه خى ناميڼى.

(۸) پياوئ به پياوئ بلئ: نه گهر قاوه لتى له لای من نه كهى ته لاقى ښه كه م كهوتبى. له وه دوا هه ركاتى قاوه لتى له لایكا ته لاقى ناكهوى، سوينده كه پيش به وه نده ده كړي ته وهو كاري گهرى ناميڼى. به لام نه گهر مبه ستى نه وه بوو كه نانى نهو نيومروپه لى له گهل بخوات وه نه خوارد ته لاقى ده كهوى.

(۹) به ښه كهى بلئ: نه گهر نه م مريشكانه نه فروشى ته لاقت كهوتبى. مريشكيان مرد ته لاقى ده كهوى، چونكه تازه ناتوانى هه موو مريشكه كان بفروشى، به لام نه گهر مريشكيان سهر بېرئ و سهر براوه كه له گهل زيندو وه كانا بفروشى ته لاقى ناكهوى.

(۱۰) پيى بلئ: (نه گهر سبه ينى به روژوو نه بى ته لاقت بكهوى) وار يكهوت بو سبه ينى كهوته بېنويزييه وه راجيايى هه يه له كهوتنى نه م ته لاقه دا، هه ندى ده لين: ده كهوى، هه ندى ده لين وه كه ته لاقى زور ليكراو وايه ناكهوى.

(۱۱) پيى بلئ: (نه گهر تووړم كړدى ته لاقت كهوتبى) جا له كور په كهى بدا ته لاقى ده كهوى، باليدانه كه پيش بو ته مي كړد بى، چونكه ليدانه كه سهر ده كيښى بو تووړه بوونى ښه كه.

(۱۲) پئی بلی: (نهگهر رۆژی له مالى منا برسیت بوو ته لاقت كهوتب) به بهرسیتی کاتی به رۆزوو بوون ته لاقى ناکهوى.

(۱۳) نهگهر پئی بلی: (نهگهر تۆ له مانگ جوانتر نهی) یا رووت له مانگ جوانتر نهی ته لاقت كهوتب) بهوه ته لاقى ناکهوى، بهپئی نهم نایهته: {لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ - سورة التین - ۴/} بهپئی نهم نایهته مروف له جوانترین شیوهدا دروستکراوه.

(۱۴) نهگهر پئی بلی: (نهگهر كهوتیه بینویزی خۆتو ههویكهت ته لاقتان كهوتب) زنهكیش به درۆ بلی: بینویزم، ته لاقى خوی دهكهوى بهلام ته لاقى ههویكهى ناکهوى، لهسهه فهرمایشی دروست، چونكه گومان لیکراوه.

۲۷۹) ته لاقدان له پیش ماره کردندا:

مهرجی كهوتنى ته لاق نهوهیه ته لاقدمر میردی حازری ته لاقدراوی، كهواته ته لاقى كهسى كه میردی ژنی نهی دانامه زری، نیت ته لاقدانه كه بهتهنجیزی وهك نهوه پیاوی به ژنیکی بیانی بلی: (ته لاقت كهوتب) یا بهشیوهی تهعلیق بی وهك نهوه به ژنیکی بیانی بلی: ههركاتی من تۆم ماره کرد ته لاقت كهوتب. بهلگهی نهمهیش نهم فهرمووده ی پئغممبههه (درووده خواه لهسهه): (ته لاقى كهسى دهكهوى كه خاوهنی ژنهكه بی). (چهند كهسى گیراویانهتهوه) حاکم دهفهرموی: رشتهكهى ساخه، تیرمیزیش دهفهرموی: فهرموودهیهکی جوانهوه

جوانترین فەرمووده‌ی شه که به‌م بوونه‌یه‌وه گێڕاوه‌ته‌وه، له ئیمامی بوخاریشم پرسی: که دروستترین شت سه‌بارت به ته‌لاق‌دانی پیش ماره‌کردن چیه؟ فەرمووی: نه‌و فەرمووده‌یه‌یه که عه‌مری کوری شوعه‌یب له باوکیه‌وه له باپریه‌وه ده‌گێڕێته‌وه. واته: نه‌م فەرمووده‌یه‌ی که ئیستا رابورد که ده‌فه‌رموی: ته‌لاقی که‌سی ده‌که‌وی که له‌کاتی ته‌لاق‌دانا ژنه ته‌لاق دراوه که له‌ژێر رکیفی نه‌ودا بی.

٢٨٠) نه‌م چوار که‌سه ته‌لاقیان ناکه‌وی:

ته‌لاقی منال و شیت و خه‌وتوو و زۆر لیکراو ناکه‌وی، نه‌مه‌یش به‌پێی نه‌م فەرموودانه:

١) نه‌م سی که‌سه قه‌له‌می ته‌کلایان له‌سه‌ر نه‌یه: خه‌وتوو هه‌تا خه‌به‌ری ده‌بیته‌وه، منداڵ هه‌تا ره‌سیده ده‌بی، شیت هه‌تا هۆشیار ده‌بیته‌وه. (نه‌بو داوودو تیرمیزی گێڕاویانه‌ته‌وه. تیرمیزی ده‌فه‌رموی: جوانه).

٢) چه‌ز رت (دروود خوا له‌سه‌ر بی): ده‌فه‌رموی: نه‌ژن ته‌لاق‌دان به زۆر سه‌ر ده‌گرتو نه‌ به‌نده نازا کردن. (نه‌بو داوودو ئیبنو ماجه‌و حاکم گێڕاویانه‌ته‌وه، حاکم ده‌فه‌رموی: به‌پێی مه‌رجی ئیمامی موسلیمه).

٣) ده‌فه‌رموی (دروود خوا له‌سه‌ر بی): نه‌م سی شته حسیب ناگیرن له‌سه‌ر گه‌لی نیسلام: کاری هه‌له، له‌بیر چوون، هه‌رچیش به زۆر بیان بکری. (ئیبنو ماجه‌ گێڕاویه‌ته‌وه، ئیبنو حیبب و حاکم به

فهرموودهیهکی ساخ - هه دیسیکی سهحیح - یان داناووه، حاکم
دهفهرموئ: بهپئی مهرجی ههردوو پیره).

بزانن:

که مهرجی زۆر لیکردن نهوهیه که زۆرکههر توانای نهوهی ههبی
که ههپهشهکهی خوئی بینیتهدی. تواناکهیشی به یهکی لهم شیوانهیه: یا
دهسهلاتداره بهپئی شهرع، وهک کهسێ تهلاق بخوات قهرزی فیسار
نادهمهوه، فهرمانداری شهرع به زۆر قهرزهکهی پی بداتهوه، یا تهلاقی
خوارد که دهبی ژنهکهی نویژی نیومپۆ بکا، بهلام ژنهکهی له سهرهتای
نیومپۆوه کهوته بینویژییهوه، لهم دوو بارههه تهلاقی ناکهوی. یاخود
بههوی زۆری زۆردارهوه توانای ههبی، یاخود زۆرکههر بههوی شالوی
خویهوه بتوانی زۆرهکهی جیبهجی بکا. مهرجی زۆرلیکراو نهوهیه: بی
دهستهلات و ناتهوانابی، نهتوانی رابکا، یا بهرگری له خوئی بکا، یاخودی
رزگار بکا، یا هانا بۆ کهسیکی تر بهری که پهناي بدا، له ههمانکاتدا
باومپی وابی نهگهر تهلاقی ژنهکهی نههه زۆردارهکه ههپهشهکهی
جیبهجی دهکاو نهو نیشهی بهسهره دینی، وه دهبی زۆرلیکراو بههیج
جوړ ئارمزووی له تهلاقدانی ژنهکهی نهبی و هیج بهلگهیهک نهبی
لهسهر شتی و، نهگهر نیشانهی شتی و ههههه که کابرای تهلاقدهر
خوئی شتیکی به دهست بووهو بۆره ئارمزوویهکی بووه، وهک نهوه که
زۆری لی بکهن بهسێ تهلاقه تهلاقی بدا کهچی نهو بهیهک تهلاق تهلاقی
بدا، یا زۆری لی بکهن بهگفت (لهفظی) بی پیچ (صهریح) تهلاقی بدا
نهو به مهعنا (واته: بهکینایه) تهلاقی بدا، نهوه لهم کاتانههه تهلاقی

دهكهوئ. نهگهر دزوجهرده گرتیان و گوتیان: بهرت نادمین ههتا تهلاقمان بۆ دهخۆی که باسی نهم کهین و بهینه ناکه‌ی، نهویش تهلاقی خوارد، نهگهر خه‌به‌ریان لۆ بداو باسه‌که ئاشکرا بکا تهلاقی ناکه‌وئ، چونکه به زۆری نهوان تهلاقی خواردوو.

زۆر لیکردن:

بهم شتانه دیتهدی: به هه‌ره‌شه‌ی کوشتن، به هه‌ره‌شه‌ی نه‌ندام برین، به لی‌دانی زۆر، به چه‌سکردنی زۆر، به بردنی مال، به له‌ناوبردنی، وه‌ک له پێشه‌وه باسکرا خه‌وتوو تهلاقی ناکه‌وئ، هه‌روا که‌سێ بوورابیته‌وه له‌سه‌ر هۆشی خۆی چوو‌بێ، هه‌روا که‌سێ له‌ بیرى نه‌مابێ، جا نه‌گهر که‌سێ یه‌کێ له‌ دوو ژنه‌کانی خۆی ته‌لاقدا، دوا‌یی له‌ بیرى نه‌ما که کامیانی ته‌لاقداوه، نه‌وه دروست نیه که له‌گه‌ڵ که‌سیان رابو‌یرئ هه‌تا بیرى ده‌که‌ویتته‌وه، جا نه‌گهر ژنیکیان گوتی: من ته‌لاقداوه‌که‌م، وه‌ پیاوه‌که‌یش گوتی: له‌ بیرم نه‌ماوه، یا گوتی: نازانم، نه‌وه داوا له‌ پیاوه‌که‌ ده‌کړئ که سو‌یند بخوا له‌سه‌ر نه‌وه که له‌ بیرى نه‌ماوه، یا له‌سه‌ر نه‌وه که نازانئ نه‌وه یا نه‌و نیه، نه‌گهر سو‌یندی نه‌خوارد، سو‌یند ده‌درئ به‌ ژنه‌که، نه‌گهر ژنه‌که سو‌یندی خوارد، حوکم به‌ سو‌یندی ژنه‌که ده‌کړئ و ته‌لاقه‌که ده‌که‌وئ. نه‌گهر به‌ناو نه‌برای ته‌لاقیدا، وه‌ک نه‌وه می‌رد به‌ چه‌ن ژنیکی خۆی بلئ: ته‌لاقى یه‌کیان که‌وتبێ، وه‌ له‌ ده‌وه مه‌به‌ستی یه‌کیکیان نه‌بێ به‌ تاییه‌تی، نه‌وه ته‌لاقى یه‌کیکی ناو نه‌برایان ده‌که‌وئ، له‌وه دوا می‌رد به‌ ئارم‌زووی خۆی ناوه‌که‌ی دیاری ده‌کا.

بزانن:

که سهرخوښ ته لاقى ده که وى، به مهرجى که خوځى ده ستي
له سهر خوځييه که ويدا هه بوو بى، چونکه سهرخوښ بهر پرسپاره له
کردارو گوشتارى خوځى، هه روا که سيکيش دهرمانى بخوا يا بخواته وه
سهرخوځى بکا، يا بپهوشى بکا ته لاقى ده که وى، به مهرجى کارى به
به کارهينانى نه وه دهرمانه نه بوو بى، چونکه نه دوو که سه ده ستيان
هه يه له م ناهه قيه دا که له خوځيانى ده که ن. گوتراو يشه: ته لاقى ناکه وى،
گوايه نه ميش وهك شيت وايه، چونکه هه ردوکیان بى هوښ، مهرجى
بهر پرسپاريش (ته کليف) هوځى ساخه که له م دوو کاته دا هه بوونى نيه.

٢٨١) ته لاق دوو جوړى هه يه: رجعى و بائن:

يه که م: ته لاقى رجعى — وشى رجعى له (ره جعت) ى عه ربى
و مرگير او، که به مه عنا گيرانه وى شته بو سهر حالى پيشووى خوځى.
له شهر عدا بریتييه له هينانه وى ژنى ته لاق دراو بو ژير رسته ى ژنو
ميړدى به بى گريدانى تازه، له پاش ته لاقدانى غه يره بائين له ما وى
عیده دا. سهر به لکه که ى نامه ى خوداو ريگه ى ره بهرو يه گگرتنى
نه ته وى ئيسلامه.

خوای گه وره ده فرموى: {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ
فَطَلَّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ - سورة الطلاق - ١/٦٥}
هه روا ميړده کانيان له و ما وى عیده دا مافى ته و او يان هه يه بو
هينانه وى نه و نه ته لاقدر او انه بو ژير رکيفى خوځيان).

خۆشه‌ویستیش (دروودى خواه له‌سه‌ربى) ده‌فه‌رموئى: ئه‌ى عومهر به
 كورمه‌كه‌ت بلى: كه ژنه‌كه‌ى بگيرپه‌ته‌وه‌ بۆ ژير ركه‌يفى ژنو مي‌رديى خوى.
 نيمامى عومه‌رپش (ره‌زاه خواه ليپى) ده‌فه‌رموئى: پيغه‌مه‌هر (دروودى خواه له‌سه‌ربى)
 حه‌فصه‌ى ته‌لاقدا له‌پاشا گيرپه‌ته‌وه‌ بۆلاى خوى. (ئهبو داوودو نه‌سانى و
 ئيبنو ماجه گيرپه‌ته‌وه‌. حاكم ده‌فه‌رموئى: فه‌رمووده‌يه‌كى دروسته‌،
 به‌پيى مه‌رجى هه‌ردوو پيره‌).

ده‌ى هه‌ر كاتى مي‌ردى ئازاد يه‌ك جار، يا دوو جار، ژنى خوى
 ته‌لاقدا، ياخود به‌نده‌: يه‌ك جار ژنى خوى ته‌لاقدا، ئه‌م ته‌لاقدا نه‌يشيان
 له‌پاش به‌ده‌ست گرتن بوو، وه‌ له‌سه‌ر وه‌جه‌ليش نه‌بوو، واته‌: به‌
 خۆپايى بوو، به‌ خولع نه‌بوو، ئه‌وه‌ مي‌رده‌ ته‌لاقده‌كه‌ بۆى هه‌يه‌ كه‌
 ژنه‌كه‌ى بگيرپه‌ته‌وه‌ ژير ركه‌يفى خوى، به‌لام به‌مه‌رجى ئه‌و گيرپه‌ته‌وه‌يه‌
 له‌ پيش به‌سه‌ر چوونى عيده‌ى ژنه‌كه‌دا بى. بۆ دامه‌زراندنى
 گيرپه‌ته‌وه‌يش له‌سه‌ر فه‌رمايشتى دروست، شايه‌ت گرتن مه‌رج نيه‌، به‌لام
 به‌بى گومان كه‌ سوننه‌ته‌، هه‌ر چه‌ند شافيعى راي وايه‌: كه‌ ئه‌وه‌
 پيويسته‌، چونكه‌ رووكارى ئه‌م ئايه‌ته‌ نيشانه‌ى ئه‌وه‌يه‌ كه‌ شايه‌ت گرتن
 به‌م بۆنه‌يه‌وه‌ پيويست بى: {وَأَشْهَدُوا ذَوِي عَدْلٍ مِّنْكُمْ} - سورة
 الطلاق - ٢/٦٥ { له‌به‌ر ئه‌وه‌يش كه‌ گيرپه‌ته‌وه‌يش وه‌ك ماره‌كردن
 وايه‌، ده‌ى ماره‌كردن خودا فه‌رمانى كردووه‌ به‌شايه‌تگرتن بۆى، بزانن
 كه‌مي‌رد بۆى هه‌يه‌ ژنى ته‌لاقدا روى خوى به‌ته‌لاقى رجعى، به‌يئيته‌وه‌
 بۆ ژير ركه‌يفى خوى به‌بى فه‌رمان و ره‌زا بوونى ژنه‌كه‌، به‌لام به‌مه‌رجى
 له‌ماوه‌ى عيده‌دا بى.

٢٨٢) داریژگهی ژن گِیرانه‌وه (صیغه الرجعة):

داریژگهی ژنگیرانه‌وه، بئی پیچ و به‌پیچی هه‌یه بئی پیچ و هک
 ئه‌وه پئی بئی: (ئه‌وا تۆم هینایه‌وه ژیر رکیزی خۆم) یا (ئه‌وا تۆم
 هیشه‌وه له‌لای خۆم) یا (ئه‌وا تۆم برده‌وه بۆ لای خۆم) یا (ئه‌وا ژنه‌که‌م
 گِیرایه‌وه بۆ ژیر نیکاحی خۆم) یا (وا ژنه‌که‌مم برده‌وه بۆ لای خۆم)
 له‌و شوینانه‌دا که پێوست به‌ گوتنی وشه‌ی (بۆ لای خۆم) بئی، ده‌بئی ئه‌م
 وشه‌یه‌ی بۆ زیاد بکا. داریژگهی به‌ پیچیش و هک ئه‌وه پئی بئی:
 _دوو باره‌ تۆم کرده‌وه به‌ هه‌لالی خۆم) یا (هه‌لالم کردیته‌وه له‌ خۆم)
 یا (وا مارهم کردیته‌وه له‌ خۆم).

گِیرانه‌وه‌ی ژن بۆ ژیر رکیزی می‌رد به‌ چوونه‌لایش داده‌مه‌زری،
 هه‌روا به‌ ماچ و ده‌سبارزیش ئه‌گه‌ر به‌ ئارم‌زووه‌وه‌ بئی، به‌ مه‌رجی
 مه‌به‌ستی له‌وه‌ گِیرانه‌وه‌ بئی.

بۆ دامه‌زراندی گِیرانه‌وه‌ ئه‌م چه‌ند کاره‌ مه‌رجن:

یه‌که‌م: ده‌بئی عیدده‌ی ژنه‌که‌ ته‌واو نه‌بووبی، چونکه‌ ئه‌گه‌ر
 عیدده‌که‌ی به‌ سه‌رچوو گِیرانه‌وه‌یش له‌ ده‌ست ده‌چی، چونکه‌ له‌ دوا
 عیدده‌ یه‌که‌سه‌ر حیا‌بوونه‌وه‌ (واته‌: به‌ینوونه‌) رووده‌دا.

دووهم: ده‌بئی ژنه‌که‌ ده‌ست بدا بۆ ئه‌وه‌ که‌ هه‌لال بێته‌وه‌ بۆ
 می‌رده‌که‌ی، گریمان ژنه‌که‌ یا پیاوه‌که‌ له‌ ئایین هه‌لگه‌رانه‌وه‌، گِیرانه‌وه‌
 له‌کاتی وادا دانامه‌زری، بزانی که‌ ژنی رجعی ته‌لاق‌ی تری پێوه‌ ده‌لکی له‌
 ماوه‌ی عیدده‌یدا، هه‌روا خولع و ئیلاوظیه‌اری له‌گه‌ڵ ده‌کری.

ژنی رجعی چەند تە لاقی دەمینی:

ئەگەر میرد ماره برینی کۆنە ژنی خۆی تازە کردەو، لە پێش ئەویدا کە شوو بکاتەو بە میردیکی تر، یا لەپاش ئەو، وە لەپێش ئەویدا کە میردی دوووم بە دەستی بگرێ، یا لەپاش بە دەست گرتن، لە گشت ئەم شیوانەدا ژنە کە دەبیتهو بە ژنی میردی پیشووی، وە چەند تە لاقی لە شووی یە کەمی بە میردی یە کەمی مابوو ئیستا خاوەنی ئەوێندە تە لاقە و بەس، چونکە شووکردنی دوووم ژمارە تە لاقە کەوتووێکانی بۆ زیندوو ناکاتەو، بەپێی ئەم داستانە: دەگیرنەو: لە عومەر پرسیارکرا: ئەگەر کەسێ دوو جار ژنی تە لاق بدا، ژنە کە عێددە بەسەر بجێ و شوو بکا بە میردیکی تر، وە لەوێش جیا ببیتهو، ئەوجا میردی یە کەمی ماره بکاتەو، ئەم ژنە لەکاتی وادا چەند تە لاقی ماو؟ عومەر فەرمووی: چەند تە لاقی مابوو لە شووی یە کەمی ئیستایش هەر ئەوێندە ماو!

ئەم رایە دەگیرنەو لە عەلی و زەیدو موعازو عەبدووللای کورێ عومەرەو، عوبەیدە سەلمانی و سەعیدی کورێ موسەییەبو حەسەنی بەصریش (رهزاه خواه لیثا) هەمان رایان هەیه.

٢٨٣) تە لاقی بائن:

تە لاقی بائن دوو بەشە: بەینوونە صوغراو بەینوونە کوبرا. بە کوردی واتە: جیابوونەو تەواو جیابوونەو ناتەواو، یاخود جیابوونەو راستەقینەو بۆرە جیابوونەو، یا جیابوونەو بجووک و جیابوونەو گەورە.

ژنی بائن به جیابوونه‌وی نا ته‌واو نه‌و ژنه‌یه که له‌پیش به ده‌ست گرتندا ته‌لاق درابن، یا له‌پاش به‌ده‌ست گرتن خولعی له‌گه‌ل کرابن. مهرجه‌که ته‌لاقی سئ به سئ له‌لایهن می‌ردی ئازاده‌وه نه‌درابن، یا دوو ته‌لاق نه‌درابن له لایهن می‌ردی کوپله‌وه، چونکه یه‌ک ده‌نگی و یه‌ک گرتن هه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه. ژنی جیاوه‌بوو به بو‌ره جیابوونه‌وه‌یه حوکه‌که‌ی نه‌مه‌یه: به‌هوی ماره‌ب‌پ‌ینی تازده‌وه له‌سه‌ر مارهی تازده، به‌فه‌رمان و ره‌زابوونی ژنه‌که خوی یا هه‌قداره‌که‌ی دیسان ده‌بیته‌وه به ژنی می‌رده‌که‌ی.

ژنی بائن به جیابوونه‌وی ته‌واو نه‌و ژنه‌یه که له‌لایهن می‌ردی ئازاده‌وه سئ ته‌لاقه درابن، یا له لایهنی می‌ردی کوپله‌وه دوو ته‌لاق درابن، خوی نه‌و ته‌لاق‌دانه له پیش به‌ده‌ست گرتندا بن، یا له پاشی بن، وه خوی نه‌و ته‌لاق‌دانه له‌یه‌ک ماره‌ب‌پ‌یندا بن، یا له پ‌تردا، وه خوی نه‌و ته‌لاق دانه به‌یه‌ک جار نه‌نجام درابن، یا به چه‌ند جارن. ب‌پ‌یری نه‌م ژنه جیاوه بووه نه‌مه‌یه: حه‌لال ناب‌یته‌وه بو می‌رده‌که‌ی هه‌تا له دوا ته‌واو بوونی عیدده‌که‌ی شوونه‌کا به می‌ردیکی تر، وه می‌رده‌که‌ی دووهمی به شهرمگای (به‌فه‌رج) ب‌چ‌یته‌لای و به ده‌ستی ب‌گری و دوا‌یی به ئارم‌زووی خوی ته‌لاقی بداو که عیدده‌که‌ی ته‌واو بوو نه‌وسا به ره‌زای خوی شووب‌کاته‌وه به می‌ردی یه‌که‌می. چونکه زاتی پاک ده‌فه‌رموی: (الطلاق مرتان) هه‌تا ده‌گاته {فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ} مه‌به‌ست له (نکاح) له‌م ئایه‌ته‌دا به ده‌ست گرتن و چوونه‌لایه، به‌پ‌یی نه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی حه‌زهرتی عانیشه ده‌گ‌پ‌رته‌وه: ژنه‌که‌ی زفاعه‌ی قوره‌ظی هاته لای پ‌یغه‌م‌به‌ر (درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌ن) گوتی:

ئەى پېغەمبەرى خودا! رىفاعە بە ئىجگارى تەلاقى داوم و لە پاش ئەو شووم کردوو، بە ئەورپەحمانى كورى زەبىرى قورەزى بەلام چووكى ئەورەحمان وەك پەتك وایەو دروستبوونى پى ناكړى. عەبدورپەحمانىش گوتى: ئەى پېغەمبەرى خوا! ئەم ژنە درۆدەكا، بەلام ئەمەبىانووه دەيهوئ بگەرپیتەوه بو لای میږده پيشووەكەى ئەگینا من وەك چۆن كەول خۆشه دەكړئ ئاوا دەى هەژینم. جا پېغەمبەر (دروودە خواە لەعەربە) زمردهخەنەيئ گرتى و فەرمووى: نایا دتەهوى بگەرپیتەوه بو لای رىفاعەى میږدى پيشووت؟ شتى وا نابى هەتا تۆو عەبدورپەحمان خۆشى جووتبوون لە يەكترى دەچيژن و وەك ژن و میږد لەگەل يەك دروست دەبن. وەكى تریش ئەگەر ئیمة چوونە لا، لە شووکردنى دووهدا كە بە مەرجى رهواى خۆى دەبى بەهوى حەلال بوونەوى ژنەكە بو میږدى يەكەمى، ئەگەر ئیمة ئەم چوونەلایە بە مەرج نەگړین مەعنای وایە مەبەست لە ژن هینان و شووکردنى حەلالبوونە بو يەكترى و بەس، وە مەبەس لە زەمت لەیەك وەرگرتن نیە، ئەمە لە كاتیكا كە شتەكە بە پېچەوانەوهیە چونكە مەبەست لە ژن هینان رابواردنە نەك حەلال بوونى رووت.

ئەگەر میږدى:

بە ژنى بەدەست گىراوى خۆى گوت: تەلاقى كەوتبى، تەلاقى كەوتبى، تەلاقى كەوتبى، سى جار ئەوه ورد دەبینەوه: ئەگەر لە نیوانى ئەم سى جارەدا نیستیكى وای كرد كە زیاتر بوو لە نیستى پشووى هەناسەدان ئەوه: هەرسى تەلاقى دەكەوى، با مەبەستى دووپات

کردنه و هیش بئ، چونکه دوو پات کردنه وه پیچه وانه ی رووکاری ئەم رستانه یه، به لām ئەوه ندده هه یه نه گهر خۆی گوتی: مه به ستم له جاری دووهم و سێهه دوو پات کردنه وه بوو، ئەوه هه وانه ی ئایینی خۆی ده گری واته: له به یینی خۆی و خویا ته لاقی ناگه وئ نه گهر راست بکا (تکایه ته ماشای موغنی موحتاج (ب/ ۳ ل/ ۲۹۶ - ۲۱۲) بهرموو: بو راست کردنه وه ی ئەم شوینه یه - و مرگړ).

به لām نه گهر نیستی نه کردو مه به ستمی دوو پات کردنه وه بوو نه و قسه یه ی ئی و مرده گری، له بهر نه وه یه ته لاقی ده که وئ، به لām نه گهر مه به ستمی تیه له چوونه وه (استئناف) بوو نه وه سی ته لاقه ی ده که وئ، هه روه ها نه گهر به ره های بیانی، له سه ر فه رمایشتی رۆشنتر، به پیی رووکاری قسه که، چونکه هه ر رسته یی له م سی رسته یه سه ر به خو بن له م شوینه دا، نه و نه گهره به هیژ تره هه تا نه گهری دوو پات کردنه وه.

۲۸۴) سی ته لاقه به یه ک گفت (له فظ):

نه گهر که سی به ژنه که ی خۆی بلئ: سی به سی ته لاقته که و تبی، هه ر سی ته لاقه ی ده که وئ، نه گهر گوتی: ته لاقته که و تبی، وه نیازی دوو ته لاق یا سی ته لاق بوو به قه د ژماره ی نیاز ده که ی ده که وئ، به پیی فه رموو ده که ی روکانه، که پیغه مبه ر (درووده خواه له سه ربه) سویندی داو پیی فه رموو: مه به ستم له ئیجگاری چی بوو؟ نه ویش ده ئی: مه به ستم یه ک ته لاق بوو، فه رموو: بلئ به خودا، گوتم به خودا. فه رموو: ده مه به ستم چی بووی هه ر نه وه حه له.

دهی نه گهر سئ ته لاقه به به کجار بهیهک ته لاق دابنری ئیتر
سوودی ئهم سویندانه چییه؟! نه مهیش که سئ ته لاقه بهیهک گفت سئ
ته لاقی پئ ده که وی ری بازی جه ماوهری زناکانه له چینی شوینکه و توان و
زۆرینهی چینی هاوړی یانی پیغه مبهرو پیشه واکانی ههر چوار
مه زه به که. به لگه شیان بو ئهمه نه مهیه:

یه که م: { فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ
زَوْجًا غَيْرَهُ } وه ئایه تی { وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ } وه
ئایه تی: { لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ } . نه وئا ئهم ئایه تانه به
مه رجیان نه گرتوو که پیاو ده بی بهیه کجار یا به دوو جار یا به سئ جار
ژنی خوئی ته لاق بدا، ههروها ظاهر و رووکاری ئهم ئایه تهیش: (الطلاق
مرتبان) به لگهی ئه وهیه که دروسته پیاو ژنی خوئی به جارئ یا به دوو
جار یا به سئ جار ته لاق بدا، وه ژمارهی هه موو ته لاقه کان لهیهک
جاردا کو بکاته وه، یا دابه شیان بکا به سهر جهند جار یکاو بهینیان بخت،
ههروهک نیشانهی ئه وهیشه که ته لاق لهم حالانه دا له هه موویانا
ده که وی.

دووهم: ئهم قسه یه ی ئیبنو عومره، که له چیرۆکی ته لاقدان
ژنه کهیدا به پیغه مبهرو (درووه خوا له سه و ب) ده فرموی: ئهی پیغه مبهری
خوا! پیم به فرموو نه گهر سئ ته لاقه ی بدهم ئایا دروسته بۆم که
بیگیرمه وه بۆلای خویم؟ فرمووی: نه.. له حالی وادا فری توئی
به سه ره وه نامینی، وهستی وایش گونا هه.

سپییه: عوبادهی کوری صامیت فهرمووی: باپیرهه ژنیکی ههزار به ههزار ته لاقدا، جا من چووم بو خزمهت هه زهت (درووده خواه له سه ره به) نه مهه بو باسکرد، پیغه مبهه ری (درووده خواه له سه ره به) پیی فهرمووم: نهی عوباده؟ باپیرهه ته قوای خودای به جن نه هیناوه لهه کارهیدا، چونکه نهو بهس سی ته لاقی ههیه، نو سه دو نهو دوو هه وته که ی تری دهسدریزی و تاوانه له نهستویدا (عه بدور مزاق له - مصنف ی خویدا گپراویه ته وه) له گیرانه وهیه کا: باپیرهه به پیی نایه تی {وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا} رهفتاری نه کردوو هه تا خودا لهه مه سه له یه دا دهروویه کی بو بره خسینی، فپی به سه ره ژنه که یه وه نه ماوه هه رسی ته لاقی که وتوو، به لام له سه ره نهو شیوهیه که په سه نده له شه ریه تی خودا ته لاقی نه خواردوو، نهو نو سه دو نهو دوو هه وته ی تر تاوانه له نهستویدا.

چوارهم: شافیهی له (الام) دا ده فره موئ: نادرست نیه بو میرد که دوو ته لاقه ی ژنی خو ی بدا یا سی ته لاقه ی بدا، چونکه خوا ژن ته لاقدانی به رهوا داناوه، شتیکیش که نهو رهوای بکا له که سی خو ی قه دهغه نابی، وه ده فره موئ: عوویمیری عه جلانی له خزمهت پیغه مبهه ردا ژنه که ی خو ی سی به سی ته لاقدا، پیغه مبهه (درووده خواه له سه ره به) نه وه ی پی نه فره موو بوو، وه له پیش نه وه ی شدا که هه وائی پی بدا که هه ره به شه ره نه فره ی (لعان) ده که ته لاقه که ی ده که وئ. ده ی نه گهر نه وه قه دهغه بوایه، پیغه مبهه (درووده خواه له سه ره به) چو ن لیی بیده نگ ده بوو، دیاره که نه هی لی ده کردو نه ویشو خه لکه که ی که له خزمه تیدا بوون ناگاداری ده کردنه وه له وه. فاطیمه ی کچی قه یسیش ده ئی: که میرده که ی

به نیجگاری (واته: سى بهسى) ته لاقى داوه، دهى نهمان بیستوو که پیغهمبهر (دروودى خواه لهسهرېښ) نه یی لیگرد بى لهوه، روکانیش ژنه کهى خوۍ به نیجگاری (نه لبه تته) ته لاقدا، له بهر نه وهى نهم وشه یه هه ل دهگرى دمهست لى یه که ته لاق بى یا سى ته لاق بى پیغهمبهر (دروودى خواه لهسهرېښ) لى پرسی مهبهستت چیبوو، وه لهسهر نه وه که نیازی چیبوو له وشه یه سویندى داوه، وه نه گه یوه ته وه به نیمه که پیغهمبهر (دروودى خواه لهسهرېښ) ریگه ی نه وهى نه دابى که کهس به نیجگاری (واته: بهسى ته لاق) ژنى خوۍ ته لاق نه دا، عه بدوره حمانى کورى عه وفیش به یه کجار له یه که کوردا به یه که گفت ژنه کهى خوۍ ته لاقداوه (فه رمایشته کهى شافیعی) (دهزاو خواه مهوره لیتې) هاته کوتایى.

شت هیه له دیندا پیى دهگوترى (إقامة الحجة) به پیى بۆچوونى بهنده نهم بارودوخه ی نیستامان - إقامة الحجة ی دین و دنیا یه. به لام سیاستمه داره مهستهکانى کورد وا بوغرا بوون، مه گهر له رهویکی نویدا رووی رهشیان به باشى بۆ میللت دهریکه وى جاوا لهم گۆشه یه وه نهمه دهنووسم. نه وهى که لیردها نووسیومه له چاپى یه که ما کرتاوه نه نووسراوه.

٢٨٥) رای جه ماوهرى شه عزانه کان:

بزائن:

که جه ماوهرى شه عزانه کان رایان وایه که سى ته لاق به یه کجار له یه که گوتهدا کۆ دهکریته وه، وه که نه وه میرد به ژنى خوۍ بلئ: (هه رسى ته لاقت که وتبى) به لگه یشیان نهم چهند شته یه:

(۱) بهیههقی له سونهنیداو ته بهرانی و کهسانی تریش دهگیرنه وه: نیراهیمی کورې عه بدول نه علا له سوو دهیدی کورې غه فله وه دهفرموی: (عائیشهی کچی ففضل ژنی حه سهنی کورې عه لی بوو، که نیمامی عه لی شه هیدبوو، حه سهن له شویننی باوکی بوو به جینشین. جا بهم بونهیه وه عائیشه پیروزبایی پایهی تازهی له حه سهن کرد. حه سهن پئی فهرموو: کهی کاتی پیروزباییه نه وه شاده کامی و پیخو شبوون بهم بونهی کوشتنی باوکه وه که فهرمانرپه وای موسو لمانان بوو، دهرده پری؟! که واته همرسی ته لاقت که وتبی، وه هزار دیناری بهم موعه پیدا.. له پاشا حه سهن فهرمووی: له بهر نه وه نه بی که له باپیرهم بیستووه، یا فهرمووی: له باوکه بیستووه که باپیرهم حه زرفتی پیغه مبهه (درویده خواه له سرب) فهرمووی: (اذا طلق الرجل امراته ثلاثا عند الاقراء او طلقها ثلاثا مبهمه لم تحل له حتی تنکح زوجا غیره لراجعته). رشته کهی دروسته.

(۲) نیمامی عومهریش (دراه خواه لینه) نامه ی نووسی بو نه بو مووسای نه شعهری (دراه خواه لینه) که همر که سی به ژنی خو ی بلای: سی ته لاقت که وتبی، نه وه وه همرسی ته لاقی ده که وی (نه بو نه عیم).

(۳) له صه حیجی بو خاریدا دهفرموی: عوویمیری عه جلانی شهړنه فرینی له گهل ژنه کهی کرد، له کوړه که دا که شهړنه فرینه که ته و او بوو، عوویمیر فهرمووی: نه ی پیغه مبهه ری خودا! نه گهر رایبگرمه وه له لای خو م دیاره که بوختیانم پیا کردووه، نیت له دوا شهړنه فرینه که، بهر له وه که پیغه مبهه (درویده خواه له سرب) پئی بلای و

فهرمانی پپییکا نهو له خوځیهوه ژنهکهی خوځی سڼ بهسڼ ته لاقدا..
 پیڅه مېهر (دروودى خواږه گه وړمه له سهرېښه) له سهر نهوه رخنه ی ئی نه گرت. دهی
 نه مه بهلگه ی نهوه یه که سڼ ته لاقه به سهر یه که وه، به یه ک له فظ
 ده که وئ. ئی بنو جهزم ده فهرموئ: نه گهر سڼ ته لاق به سهر یه که وه
 نه که و تايه پیڅه مېهر (دروودى خواږه له سهرېښه) لیى بڼ دهنک نه ده بوو، وه
 رخنه ی له عوومیمیر ده گرت، بوخاریش (رهزاه خواږه لیږه) هه روا له م
 مه سه له یه حالى بووه، بو یه نه م فهرموودیه ی له صه حیه که یدا
 گیراوه ته وه له (باسی که سانی که سڼ ته لاقه به سهر یه که وه رهوا
 ده بین).

٤) ئی بنو هه مامیش له (فه تحولقه دیر) دا ده فهرموئ: ژماره ی
 شه رعزانه گه وره کان که پایه ی موخته هیدو کوششکاریان هه بووه، له
 هاوړپیانى پیڅه مېهر (دروودى خودا له خوځه و رهزاه خودا له ماوړپیانى) ناگاته زیاتر له
 بیست که س، وه ک هه چوار یاری پیڅه مېهر وه هه چوار عه بدولاکه وه
 زه یدى کوړى سابیتو موعازى کوړى جه بهل و نه نه س و نه بو هور هیره
 (رهزاه خواږه لیږه) وه چهنه که سیکی تری که م، ئیتر نهوانى تریان له کاتى
 پیو یستا پرس و رایان به مانه ده کردو داوای فه توایان ئی ده کردن، دهی
 ئیمه رای زور به ی نه م زاتانه مان راگو یز کردو وه که به فهرمایشتى
 روشنى بڼ پیچ و په نا برپاری نهوه میان داوه: که سڼ ته لاقه
 به سهر یه که وه به یه که جار ده که وئ، وه که سیش لاری له م برپاره ی نهوان
 نه بووه، که واته وه ک خوا ی گه وړه ده فهرموئ: {فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا
 الضَّلَالُ - سورة یونس - ۳۱/۱۰} واته: دیاره که ریگه ی حق

یه‌گهو روون و ناشکرایه هه‌رچی نه‌ورپیه نه‌گرئ سهر لیشیواوو
گومرایه).

جا له‌سهر نه‌م بناغه‌یه‌یه که ئیمه ده‌لین: نه‌گهر هاتوو
فه‌رمان‌په‌وایی فه‌رمان بکا به‌وه که (سئ ته‌لاقه‌که به‌یه‌ک جار له‌ دم
دم‌ربجئ دادهنرئ به‌ یه‌ک ته‌لاق) نه‌گهر ده‌سه‌لاتداری برپاری وا بدا
ئیمه جیبه‌جیی ناکه‌ین، چونکه شتی وا قه‌بوولی اجتهاد ناکا، به‌لکوو
کاری وا دووبه‌ره‌گی نانه‌وه‌یه، پئی ناگوترئ راجیایی زانیانی شهرع! که
دادهنرئ به‌ مایه‌ی رحمه‌ت و هو‌ی ناسانکاری.

گیرانه‌وه‌یه‌کیش له‌ نه‌نه‌سه‌وه هه‌به که نه‌نه‌س ده‌فه‌رموئ: نه‌م
جو‌ره ته‌لاقه‌ دادهنرئ به‌سئ ته‌لاق، طه‌حاوی و که‌سانی تریش رسته‌ی
نه‌م گیرانه‌وه‌یان روونکردوته‌وه. فه‌رمایشتی ئیبنو هه‌مام ته‌واو.

رووکاربین (ئه‌هلی ظاهر) ده‌کانیش له‌گه‌ل کۆمه‌لیکی تردا ده‌لین:
ته‌لاقی سئ به‌سئ ته‌لاق‌ده‌ر به‌ یه‌کجار به‌ ده‌میایی دادهنرئ به‌یه‌ک
ته‌لاق، گفت (له‌فظ) رۆل نابینئ له‌ دابه‌شکردنی جاره‌کانی ته‌لاقدا،
به‌لگه‌شیان رووکاری نه‌م نایه‌ته‌یه: (الطلاق مرتان) هه‌تا (حتى تنکح
زوجا غیره) نه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی بوخاری و موسلیمیش ده‌که‌ن به‌
به‌لگه‌یه‌کی تر: ئیبنو عه‌بباس (ره‌زاه‌خوايان‌لینبعا) ده‌فه‌رموئ: جاران به‌
سه‌رینیی پیغه‌مبه‌ر خو‌ی و له‌ سه‌رده‌می جینشینی نه‌بو به‌رگردا
ته‌لاقی سئ ته‌لاقه‌ یه‌ک ته‌لاق بوو، تا دووسالیش له‌سه‌رده‌می
جینشینی عومه‌ر رو‌یشت نه‌م حاله‌ هه‌روا مابوو، له‌پاشا عومه‌ری
کورپی خه‌ط‌طالب فه‌رمووی: نه‌م خه‌لکه له‌ پێشدا له‌م کاره‌دا به‌ شینه‌یی

بوون و پشوو دريژ بوون، به لّام نیستا سهریان تیگردووه، زور لیی به به لهن، که و ابو با حوکم بکهین به کهوتنی سی ته لاقه، جا له پاش راویژ کردن له گهل پارانیدا بو نه م مه سه له یه حوکمی کرد به کهوتنی ته لاق سی به سی). ههروا نه م فهرموودمیه ییش ده کهن به به لگه: نیبنو نیسحاق له عیکریمه وه له نیبنو عه به با سه وه ده گپریتته وه: روکانه له یه ک کوری دانیشتن دا، ژنه که ی خوی سی ته لاقه ددها، له پاشا زور به شیمان ده بیته وه بو ژنه که ی به روش ده بی، جا پیغه مبه ر لیی ده پرس: (چونت ته لاق داوه؟) ده فهرموو: به یه ک جار له یه ک کوری دانیشتن دا، سی به سی ته لاقم داوه. پیغه مبه ر (مرووده خواه له سه ربدا) ده فهرموو: نه مه به یه ک ته لاق داده نری. جا نه گهر نارمزوو ده که ی ژنه که ت به یینه ره وه.

لایه نگیرانی جه ماومری زانایان رهددی نه مانه به م شیومه ده دهنه وه: له زمانا گوتنی سی، سی شتی پی نیسپات ده بی: شت به خش و پیلینه رو ته لاقده رو به نده نازادکهر وه که یه که به نارمزووی خویان چه نده نارمزوو بکه ن ژماره له سه ر خویان ده چه سپین، وه له سهریان ده بی به مال، شت به خش به یه ک گفت ده لی: نه و نه و سی شته یه م به خش به تو، دیاره که به خشینه که له هه ر سی شته که دا داده مه زری، ههروا فروشیارو پیلینه رو نازادکهریش که ده لئین: نه و سی شته، یا نه و جوراشته، یا نه و پینج شته م فروشت به تو، یا نازادم کرد، یا شتیکی ناوا ده لئین، نیتر نه و ژماره یان له سه ر ده بی به مال، وه پیویست به دووباره کردنه وه ناکا، ههروا نه م شیعرمیش ده کهن به به لگه، شاعیری له گهل دوو هاوپی خویدا شه ره شیعر ده کا، بو سهروای پیتی ثنی

عمره بی داده مینن، له بهر نه وه ناوا ژنه که ی خو ی ته لاق دمد او ده لئ: (و ام عمر طالق ثلاثا..) هه روا شاعیر یکی تری عمره ب ده لئ:

وانت طلاق والطلاق عزيمة ثلاث ومن یغرق اعق وأظلم

واته:

وا تو م ته لاقدا، سئ به سئ ته واو زو لئ له خو م کرد، بووم به گیله پیاو

سه ره رای نه مانه یس سئ ته لاقه به یه کجارو به یه ک گفت و له یه ک کو ردا کار یکی ناسراو بووه له ناو هاوړ یانی پیغه مبهرو چینی دوو می موسو لمانان و له ناو شه رعزانه کان و له ناو گه لی عمره بدا، وه ک له پی شه وه در یژه ی هه ندئ له مانه رابورد، نه وه تا له هاوړ یان عومه رو نه بو موسا ناگایان له ته لاقی سئ به سئ هه یه، ئیبرا هیمی نه خه عیش که له تابیعینه ناگای له سئ ته لاقه هه یه و هوکمی پئ دهکا، شه عبی له باره ی زانایی نه خه عبیه وه دمه ره موئ: له سه رده می ئیبرا هیمدا کهس له و زانتر نه بوو.

که واته داوای نه وانه که ده لئین: ژماره له ئینشادا بئ بایه خه، نه م داوایه بئ به لگه یه، نه له نامه ی خودادا، نه له ریگه ی ره به ردا، نه له یه ک گرتندا، نه له قیاسدا، نه له زماندا به لگه ی نیه، ده ی نه مه نیشانه ی نه و میه وه ک ئیبنوتین دمه ره موئ: کو کرد نه وه ی سئ ته لاقه له یه ک جاردا جیگه ی یه ک رای ی هه موو نه و زانایانه یه که بایه خ به فهرما یشتیان ده کری.

لە وەلامى ھەدىسەكەى ئىبنو عەبباسىشدا گەوا لە
 ھەھىھەىندا دەلىين: لە ھەقى و شاگردەكانى ئىبنو عەبباس بەس
 طاووس ئەم ھەدىشەى لىوھ گىراوھتەوھ، بەلام زوربەى ھەقى
 ناودارەكانى بە پىچەوانەوھ ئەوھ لە ئىبنو عەبباس دەگىرنەوھ كە
 دەفەرموى: (كۆكردنەوھى سى تەلاقە لەيەك گەفتا دروستە، وھ ئىبنو
 عەبباس خۆى كارى بەوھ كردوھ) ھەندى لەم ھوتابىانەى سەعیدى
 كورپى جوبەيرو موحاھىدو عەطاو عومەرى كورپى دىنارو كۆمەلئ ترە،
 ئەمانە ھەموو دەلىين: سى تەلاقە پىكەوھ كۆدەكرىتەوھ، ھەرموودەكەى
 ئىبنو ئىسحاقىش وھمەو ھەلەبوونە، چونكە كەسانى باوھ پىكراوى
 تەواو لەسەر ئەم شىوھىە دەگىرنەوھ: روكانەى كورپى عەبدوھەزىد
 (رەزەلە خواھ لىيە) ھەرمووى: چووم بۆ خزمەتى ھەزرىت (دروودە خواھ لەسەرىت)
 ھەرزىم كرد: ئەى پىغەمبەرى خودا! ژنەكەم بە ئىجگارى تەلاق داوھ.
 ھەرمووى: مەبەستت لە ئىجگارى (ئەلبەتتەتە) چى بوو! گوتم
 مەبەستم يەك تەلاق بوو. ھەرمووى: بلى بەخودا، گوتم: بەخودا.
 ھەرمووى: دەى مەبەستت چى بووبى ھەر ئەوھ ھەلە، ئەوھتا لەم
 گىرانەوھدا دەفەرموى: روكانە ژنەكەى بە ئىجگارى تەلاقداوھ،
 نافەرموى: ژنەكەى سى بەسى تەلاقدا، ئەم دوو قسەيەيش جىاوازيان
 زۆر زۆرە، چونكە ئەم گىرانەوھى دووھە نابى بە بەلگە لەسەر
 بۆچوونى رووکاربىنەكان!.

۲۸۶) سویندکاری (سویندکاری) و ژن له خو حه رامکردن:

نیلا له زماندا واته سویند خواردن، له شهرعی شهریدا بریتیه له سویند خواردنی میړدیکي وا که دروست بی ژن ته لاق بدا وه له سهر نه وه سویند بخوا که هرگیز نه چیته لای ژنه که یی، یا زیاتر له چوار مانگ نه چیته لای. له سهردهمی نه زانیدا (واته: له جاهیلیه تدا) نیلا داده نرا به ته لاق، به لام یاسادانه ری نیسلام که خودای گهوره یه برپاره که ی گوړی. سهر به لکه ی سویند کاری هم نایه ته پیروزمیه: {لَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ - سورة البقرة - ۲/۲۲۶} واته: نه وانه ی که سویند ده خون که له گهل ژنه کانیاندا دروست نه بن، هه قیان هه یه هه تا چوار مانگ چاوه پروانی بکه ن جا نه گهر پیاوه سویند خوړه کان گهرانه وه بو سهر یاسای ژن و میړدی و له و ماوه یه دا چوونه لای ژنه کانیان نه وه خودای گهوره لیخو شبو و میهره بانه، وه نه گهر ته لاقیاندا نه و خودا هه موو شتی ده بیستی و ناگای له خشی مارو میرووه.

نیلا (یا سویندکاری) کاتی داده مه زری که میړد سویند به زاتی خودا، یا به نیشانه یی له نیشانه کانی خودا بخوات. نیمامی شافعی (ره) هه خوا لایه له هه رمایشتی نوییدا برپاری وایه: که مهرج نیه هم سوینده هر به زاتی خودا و به سیفه ته کانی بی، به لکوو به سویندی تریش داده مه زری، چونکه نه یاته که به ره های یی باسی هم سویند خوارده ده کا. که واته نه گهر بلای: نه گهر هاته لات نه زری له سهرم روژی به

رؤژووبم، یا نویتزئ بکه‌م، یا حه‌جی مائی خوا بکه‌م، یا به‌نده‌یه‌ک
 نازادبکه‌م، یا شتی ئاوا بلئ، ئه‌وه ئه‌م جوړه نه‌زرانه‌یش داده‌نرئ به
 نیلاو سویندکاری.

برپاری سویندکاری:

هر گاتئ سویندکاری به‌پئی مهرجه‌کانی خوئی دامه‌زرا ئه‌وه له
 سه‌ره‌تایه‌وه چوار مانگ مؤلته‌ت بؤ سویندخوړ (ولی) داده‌نرئ به‌پئی
 رووکاری ئایه‌ته‌که، له‌به‌ر ئه‌وه‌یش که ئه‌م ماوه‌یه که شهرع دایناوه
 به‌پئی سروشتی پیاوو ژنه، که پتر له‌و ماوه‌یه ناتوانن صه‌بر له‌سه‌ر
 یه‌کتری بگرن، جا له‌پاش ماوه‌ی چوار مانگه‌که ژنه‌که‌ی ده‌توانئ شکاتی
 ئی بکا، به‌ مهرجئ می‌رده‌که‌ی نادیار نه‌بئ و له‌سه‌فه‌ر نه‌بئ و له‌مال بئ.
 جا نه‌گه‌ر ژنه‌که داوای سه‌رجیئی ئی کرد، وه نه‌هیئئ نه‌بوو له‌ چوونه‌لا،
 وه پیاوه‌که چووه لای ئه‌وه مافی ژنه‌که‌ی به‌جئ هیئاوه، لای که‌می
 دروستبوونیش ئه‌وه‌یه که گو‌مکه‌ی سه‌ری چووک ون ببئ له‌ناو شهرمی
 ژندا، بؤ ئه‌مه جیاوازی نیه له‌ نیوانی بی‌وه‌ژن و کچدا، به‌لام بؤ کچ
 مهرجه‌که لیی ببئ به‌ زاواو رووسووری بی‌ژنیئ و کچیتی نه‌میئئ،
 چونکه زوربه‌ی کات (التقاء الختائین) به‌وه دیته‌جئ له‌ کچدا.

وه‌کی تریش نه‌گه‌ر سوینده‌که‌ی به‌ خوداو به‌ یه‌کئ له
 نیشانه‌کانی بوو ئه‌وه ده‌بئ که‌فاره‌تی سویندیش بدا، جا نه‌گه‌ر له‌پاش
 داخوازی ژنه‌که، می‌رد ژنه‌که‌ی ناشت نه‌کرده‌وه، ئه‌وه داوای ته‌لاهدانی
 ئی ده‌کری، به‌پئی ئه‌م گیرانه‌وه‌یه: سه‌هلی کوری صالح له‌ باوکیه‌وه
 ده‌فه‌رموی: (له‌ دوازدکه‌سم پرسی له‌ هاوړپیانئ پیغه‌مبه‌ر (مروبه‌ه) خواو

لهسهره: پیاوئ ئیلا لهگهل ژنی خوی بکا بریارهکهی چییه؟ ههموویان
 فهرموویان: (ههتا چوار مانگ هیچی لهسهر نیه، لهپاش چوار مانگ
 قازی ههرمانی پی دهدا یا به یاسای ناسایی ژنهکهی ناشت بکاتهوهو
 بجیته لای، یا تهلاقی بدا، نهگهر قوبووئی یهکن لهمانهی کرد ئهوه
 باشه، دهن قازی بهحهپسو شتی وا زووری بو دینن که تهلاقی بدا، یا
 ژنهکهی ناشت بکاتهوه. نهگهر ههر نهیکرد ئهوسا قازی لهسهر
 داواکردنی ژنهکه یهک تهلاقی رجعی ژنهکه دهدا.

۲۸۷) باسی ظیهار:

(ظیهار) له زماندا له (ظهر) دروست بووه، که جیگهی
 سواربوونه، چونکه ژن سوارگا (مهركووب)ی میرده، ههندي دهلین:
 بهواتا بهرزموهوبوونه، وهك لهم نایهتهدا (ظههر) بهواتا (علو)ه، که
 بهواتا بهرزموهوبوونه، خوا دهههرموئ: {فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ -
 سورة الكهف - ۹۷/۱۸} جا ئهمه وهك ئهوه وایه که ظیهارکههر
 بهژنی خوی بلئ: چی سواری تۆبمو چی سواری دایکم بم.

له سهردهمی نهزانیدا ظیهارکردن به تهلاق دادهنرا بهلام
 شهرعی پیروژ بریارهکهی گوپی و کردی به مایهی حهرام بوونی ژنو
 کههارمتی لهسهر پیویست کردوو، ظیهارکردن له شهرعدا بریتیه لهوه
 که میرد ژنی خوی بجوینن به ژنیکی خوئی (محرم)ی خوی له
 حهرامیدا. سهر بهلگه لهم بارهیهوه، بهر لهوهی ببی به یهك دهنگی و به
 یهکگرتن، ئهه نایهتهیه: {وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ

لَمَّا قَالُوا { تَا كَوْتَايِي نَايَهت. ظيهار حهrame به يهگگرتن، بهپيی ئەم نايهته: {وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُورًا}.

شیوهی ظیهار:

ئەوێهه که می‌رد به ژنی خۆی بڵی: (تۆ بۆ من وهك پشتي دايكم وای) ئەم شتانهيش دهق وهك پشت وان: سكو شهرمو سينگو دهست و قاچو موو و لهشو زات، چونكه شوبهاندنه به ئەندامیكى ژنی خۆییهوه، كهواته له پشت دهچي، ئەم جۆره گوتنانه‌ی تریش به ههمان واتان: تۆ لهگه‌ڵ مندا، يا له‌لای من، يا له‌كن من، يا له‌ناستی من، وهك پشتي دايكم وای، يا تۆ وهك پشتي دايكم وای وشه‌ی (بۆ من) نه‌ئي، به‌لام ئەگه‌ر گوتی: (تۆ بۆ من وهك دايكم وای) يا (وینه‌ی دايكم وای) ئەوه ئەگه‌ر مه‌به‌ستی ظیهاربێ ئەوه ظیهاره، دهنه ئەگه‌ر مه‌به‌ستی له قه‌درو ریزدا بێ ئەوه ظیهار نیه. ئەگه‌ر به ره‌هاییش گوتی به‌پيی بنه‌رمت دانانری به‌فیهار، چونكه بنه‌رمت نه‌بوونه. به‌لام ئەگه‌ر چواندی به‌ژنیکی خۆی بنه‌چه‌وه، وهك كچو خوشكو پووورو كچی براو، كچی خوشك، ئەوه راجیایی وا تیا‌دا، به‌پيی مه‌زه‌هب مه‌زه‌هب داده‌نری به‌ظیهار به‌لام قیلی دمه‌فرموی: ئەگه‌ر نیازی ظیهاربێ ظیهاره، وه ئەگه‌ر نیازی ته‌لاق بێ ته‌لاقه، چونكه ئەم قسه‌یه هه‌ردوولا هه‌ل ده‌گرێ، وهك ظیهار لی‌ج‌وونی تیا‌دا‌یه، وهك ته‌لاقیش حه‌رام بوونی تیا‌دا‌یه.

نه نجامی ظیهار:

یه کهم: حه رامه چوونه لا هه تا که فارمت ددها.

دووهم: که فارمت پیویست ده بی به په شیمان بوونه وه، که پیشی ده گوتری: عه ود، واته: که رانه وه. ظیهار که ره نه گهر ده سبه جی ژنه که ی ته لا قدا یا به ههر شیومین دهستی له دهستی بووه نه وه دانانری به که راره (عاند) و که فارمتی ناکه ویتته سهر، دهنه که فارمتی ده که ویتته سهر، چونکه لیچوواندنی ژن به دایکه وه نه وه ده خوازئ که جاریکی تر به چاوی ژنیتی ته ماشای نه کا، دهی ههر کاتی وه ک ژن رایگرتته وه واتای وایه که له قسه ی خو ی په شیمان بوته وه.

که فارمتی ظیهار:

که فارمتی ظیهار به ریز به یه کی له م سئ شته جیبه جی ده بی، به م رهنگه نه گهر یه که میان ده سگیر نه بوو بجیتته سهر دووه میان و نه گهر دووه میشیان ده سگیر نه بوو نه و جا بجیتته سهر سییه میان،

یه کهم: نازا کردنی به نده یه کی موسولمانی وا که نهنگی وای پیوه نه بی که زیان به کارو کاسپی بگه یه نی، وه کوو کویری و گو دی و گوجی. جا نه گهر نه وه ی ده سگیر نه بوو نه وه پیویسته دوو مانگ له سهر یه ک به رۆزووبی، جا نه گهر نه م دووه مه پیشی ده سگیر نه بوو نه وه ده جیتته سهر سییه م که بریتتیه له وه: خۆراک بدا به شهست که سی نه دارا، وه ههر یه کی (مودد) یك دانه ویلله یان بداتی که بو سهر فتره بشی، نه مهیش دمقی قورنانه، خوای گه وره ده فهر موی: {وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ

مِنْ نُسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا { ههتا } { فَاِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا - سورة المجادلة - ۵۸/۳-۴ } . سه له مهی کوری صه خر {رهزاه خواه لایب} فهرمووی: پیاوی بووم زۆرم ههز له ژن بوو، جا که رهمهزان هات نه بادا له رهمهزانا بچه لای ژنه کهم، هاتم ظیهارم له گهل ده کرد، ههتا رهمهزان دهر و ا شهوی ژنه کهم خه ریک بوو خزمهتی ده کردم لهو کاته دا له پر چاوم به شوینیکی کهوت و نیتر خۆم بۆ رانه گیراو ههل پهریمه سهر کوئی و چوومه لای، جا بۆ سبهینی قسم بۆ خزمه کانم کردو گوتم: وهرن له گهلما ده چین بۆ خزمهتی پیغه مبه ر {مرووه خواه له سه ربه} گوتیان: نه به خودا نایهین، جا خۆم چووم بۆ خزمهتی و عهرزیم کرد، فهرمووی: نه مه یشت کرد ئه ی سه له مه! گوتم: نه ی پیغه مبه ری خودا! به ئن نه مه یشم کرد، نه مه یشم کرد، به لام نه مه تام راوه ستاوم له بهر باری خودای گه وره و شکۆمه ندا، خودای گه وره فه رمانی به چیه به وه حوکم بده، من ملم که چه بۆ نه وه، فهرمووی: به نده ی نازاد بکه، منیش دهستم مالی به لاملاو گوتم: به و که سه که توی کردووه به پیغه مبه ری راست و دروست جگه له خۆم که به نده ی خودام به نده ی تر گومان نابهم. فهرمووی: ده دوو مانگ له سه ریه ک به روژووبه. گوتم: ئاخر من به هو ی روژووه وه تووشی نه م کیشه و به ریه بووم! فهرمووی: ده شه ست مه ن خورما دهر خواردی شه ست هه ژار بده. گوتم: به و که سه که توی کردووه به پیغه مبه ری راست و دروست خۆم و ژنه کهم به ی شیو سه رمان ناوه ته وه، وه نه وه ی پی بگوتری خۆراک نه مان بوو. فهرمووی: ده برۆ بۆ لای سه رکاری سه ر زه کاتی به نی زوره یق، زه کاته که ی ئی

وهرېگره، شهست مهن خورمای لی بده به شهست ههزارو باقی مهندهکیشی بۆ خۆتو خیزانت بیخۆن بۆ خۆتان. جا منیش گه پرامه وه بۆ لای خزمانم پیم گوتن: ئیوه سهری دنیا تان له من هی نایه وه یهك و راتان خراب بوو، به لام پیغمبههر (مرومه خوا له سه ربه) دل فراوان و به حموسه لایه وه رای فره خاسه، وه فهرمووشی که زه کاته که تان بۆ من بی. (نه حمه دو ئه بو داوودو تیرمیژی و حاکم و ئیبنو خوزیمه گیراویانه ته وه. حاکم به ساخی داناوه، تیرمیژی به جوانی داناوه).

٢٨٨) شهره نه فرین (لیعان):

لیعان له زمانا له (له عن) دروست بووه، که به و اتا دوور خستنه وه یه، بۆیه وانا و نراوه چونکه شهره نه فرین که رهکان دوو که سن، مسوگهر یه کیکیان درۆ ده کهن، درۆزنیش مه له و ونه، واته نه فرین لی کراوه، له بهر ئه وه ییش چونکه هه ردوو نه فرین که ره هه تا هه تایه له یهك حه رام ده بن، له بهر ئه وه له یه کتریش دوور ده که ونه وه.

شهره نه فرین له شهر عدا بریتییه له چه ند قسه یه کی دیاری، کراوه به مه هانه ی ره وای بۆ پیاوی ناچار که تۆمه تی داوینپیسی بده ته پال ئه و که سه ی که نابرووی له که ردار کردووه.

سه ر به لکه که ی ئه م فره مایشته ی خودای گه وره یه: {وَالَّذِينَ
يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ - سورة النور -
٦/٢٤}. هۆی هاتنی ئه م نایه ته ئه م رووداوه یه هیلالی کوری ئومه ییه

هاته خزمهتی حەزرەت (ەرۆدە خواە لەسەربە) شەریکی کۆری سەمەحای نا بە قنگی ژنەکە ی خۆیەووە گوتی: بەسەر ژنەکەمەووە گرتوووە، حەزرەت (ەرۆدە خواە لەسەربە) فەرمووی: شتی وا بە قسە ی رووت، بەبێ بەلگە سەر ناگرێ، یا بەلگەو شایەت راست دەکەیتەووە یا داری حەددی بوختان لە پشتت دەدرێ! گوتی: ئە ی پێغەمبەری خودا! ئەمە چۆن حالیکە، کاتێ پیاوی بەسەر پشتی ژنی خۆمانەووە بگرین، بپۆین بە شوین بەلگەو شایەتدا بگەرپین! حەزرەت (ەرۆدە خواە لەسەربە) فەرمووی: هەر ئەوێهە یاخود بەلگە پەیدا دەکە ی یا خۆت نامادەکە بۆ داری حەددی بوختان بۆ ژنی مەرد.

هیلالیش گوتی: بەو خودایە کە ئەم ئایینە راست و دروستە ی بە تۆدا ناردوووە بۆ ئێمە، قسەکەم راستە، کەوابوو لێم روونە کە خودا سرووش (وەحی) بۆ تۆ دەنێرێ و پشتی من رزگار دەکا لە داری حەدد، چونکە خودا لەگەڵ هەقە. ئێتر حەزرەتی جوبرائیل ئەم ئایەتانە ی بۆ حەزرەت هێنا.

بەریارەکانی شەرەنەفرین:

هەرکاتێ مێرد بوختانی داوین پێسی بداتە پال ژنی خۆی شایانی داری حەدد دەبێ چونکە پێغەمبەر (ەرۆدە خواە لەسەربە) دەفەرموێ: یا بەلگەو شایەت راست دەکەیتەووە یا داری حەددی بوختان لە پشتت دەدرێ. بەلام بە یەکی لەم دوو شتە لە داری حەدد رزاگاری دەبێ. یا بە بەلگەو شایەت، یا بە شەرەنەفرین، وەک لە دەقی فەرموودەکەدا رابووورد، جا هەر کاتێ مێرد سوور زانی کە ژنەکە ی داوین پێسە، یا

ژنەكە خۇي پېي لېنا، يا قاوبلاو بۆۈە كە كابرېيەك دەستى لەگەل
ژنەكەيدا تېكەل كىردوۈ، يا لەكاتى گومان لېكراۋدا پياۋئ ھاموشۇي
دەكا، يا پياۋئكى لەسەر شېۋەيەكى ناشايستە لە ژېر پېخەفى ژنەكەيدا
بېنى، ئەۈە لەم شېۋانەدا مېرد بۆي ھەيە كە تۆمەتى داۋىن پېسى لە
ژنى خۇي بىدا. ئەگەر مىندالېشيان ھەبۈۈ، مېردەكە سوور دەيزانى كە
ئەۈ مىندالە لەۋنىيە، ئەۈە لە سەرى پېۋىستە كە بەھۋى
شەرنەفرىنەكەۈە حاشا لەۈ مىندالەيش بكا، ھەتا لەھى ئەۈ دەرچىۋ
بەزۆل دەرچى. كاتى بۆي ھەيە كە حاشا لەۈ مىندالە بكاۋ بلى: ھەق
دەزانم كە ئەم مىندالە لە مىن نىيە: كە ھەرگىز بە دەستى نەگرتى، يا بە
دەستى گرتى بىلەم مىندالەكە بە كەمىر لەشەش مانگ لەدايك بوۋى، يا
بە زياتر لە چۈار سال لەدايك بوۋى.

شېۋەي شەرنەفرىن ئاۋايە :

كاتى كار گەشت بە شەرنەفرىن، ئەنجام دانەكەي ئاۋايە: مېرد
دەلى: شايتە دەدەم بە خوداۋ خودا دەكەم بە شايتە كە لەم تۆمەتى
داۋىنپىسىيەدا كە دەيدەم لە فېسارە كەسى ژنەم، راست دەكەم بوختانى
بۇ ناكەم، ۋە ئەم مىندالە، يا ئەم كۆرپەلەي ناۋ سكى ئەم ژنە لە
داۋىنپىسىيەۋ لە مىن نىيە. دەبى ئەم شەرنەفرىنە بە فەرمانى
فەرماندارى ۋلات بى، يا بە فەرمانى چىدارى بى، چونكە شەرنەفرىن
دادەنرى بە سوپىند، دەي گشت سوپىندى دەبى بە فەرمانى قازى بى كە
چىدارى فەرماندارە. ۋا باشە كە لەسەر مېنبەرىش بى ۋە لەناۋ كۆمەل
موسولماندا بى، چونكە ئەۈە دەبى بەھۋى گرنگى كارەكە، ئەۈەدەش

باشتر مەردوم چاوترسىن دەكا. ئەگەر ژنەكەي لەوى ئامادە نەبوو
بەناوى خۆى ناوى دېنى، لە ھەمان كاتدا ناوى بىنەچەيشى دېنى ھەتا لە
كەسكى تر جيا بېيتەو، بەلام ئەگەر ژنەكە لە كۆرەكەدا ئامادە بوو
ئەوئەندە بەسە كە ئامازەى بۇ بكا. جا مېرد چوار جار لەسەر يەك
لەھەل و مەرچىكى ئاوادا ئەم سوپىندەى پېشەو دەخوات و لەجارى
پېنچەمدا دەلى:

شاھەتى دەدم بەخودا كە من راست دەلېم لەوئەدا كە دەلېم بە
ژنەكەم، كە وەپالدىنى حېزىتتېيە، لەعنەت و نەفرىنى خودام لە سەربى
ئەگەر درۆ بكەم لەم شاھەتتېيەدا. چونكە دەقى قورئان لەسەر ئەم جارى
پېنچەمە بەم شېوئە ھەيە. جا كاتى مېرد گەيشتە سەر ئەم جارى
پېنچەمە كە بۇ پياو نەفرىن و لەعنەتى وا تىادا، ھەروا ژن كە گەيشتە
سەر ئەم جارە كە بۇ ژن غەزەبى خوداى تىادايە، سونئەتە بۇ قازى
كەپنى بلى: ئەم جارى پېنچەمە سزاي ھەردوو جىھان مسۆگەر دەكاو
مايەى رىسوايى دىن و دىنايە، لەبەر ئەو لەخودا بترسەو ئەگەر دەزانى
راست ناكەى وازبېنەو پى لە راستى بنى، چونكە بەراستى من مەترسى
ئەووم ھەيە ئەگەر راست نەكەى لەعنەت و نەفرەتى خودا بۇ خوت
مسۆگەر بكەى. ئەم ئامۇزگارپىيە بۇ ئەوئەيە كە پەشىمان بېنەو،
سونئەتە ئەم ئايەتەيان بۇ بخوئىنى: {إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ
وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ} - سورة آل عمران -
۷۷/۳. ھەروا گەرەكە كە ئەم فەرموودەيەى پېغەمبەرىشيان
بەسەردا بخوئىتەو: ھەر ژنى بە درۆ مندالى بلكىنى بە ھۆزىكەو، كە

لهوان نه‌بڼ، نه‌وه به‌شی له‌خودا بر‌اوه، وه خودا نی‌باته به‌هه‌شت، وه هر باوگن حاشا له منالی خو‌ی بکا، که به به‌رچاویه‌وه بی‌و بچن، نه‌وه خودا له رو‌ژی قیامه‌تدا خو‌یی پی‌ن پیشان نادا، وه له به‌رچاوی پی‌شینان و پاشینان ته‌ریقی ده‌کاته‌وه. له گټ‌رانه‌وه‌یه‌کا: له‌به‌ر چاوی گشت دروستکراوانی خودا ریسوای ده‌کا. (نه‌بو داوودو نه‌سائی و نی‌بنو ماحه گټ‌راویانه‌ته‌وه. نی‌بنو حبیبان به دروستی دانا‌وه. دروست: ساخ: صه‌حیح).

نه نجامی نه‌م شایه‌تییه‌ی می‌رد نه‌م پی‌نج شته‌یه :

یه‌که‌م: هه‌ددی بوختیانی له کو‌ل ده‌که‌وئ، به‌پئی نه‌م نایه‌ته: (فشه‌اده ا‌حده‌م) واته: هه‌دده‌که له کو‌لی ده‌کاته‌وه. چونکه به‌پئی ری‌زمانی عه‌ره‌بی وشه‌ی (فشه‌اده) مو‌بته‌دایه، خه‌به‌ره‌که‌ی مه‌حذووفه، ته‌قدیره‌که‌ی ناوایه: (فشه‌اده ا‌حده‌م.. تدرا عنه الحد). به‌لام وشه‌ی (أربع شهادات) له نایه‌ته‌که‌دا خه‌به‌ر نیه بو نه‌م مو‌بته‌دایه، نه‌و خه‌به‌ره بو مو‌بته‌دایه‌کی تری مه‌حذووف، که (هی)‌دیه، ته‌قدیره‌که‌ی ناوایه: (هی أربع شهادات).

دو‌وه‌م: هه‌ددی داوین‌پییسی له‌سه‌ر ژنه‌که مسو‌گه‌ر ده‌بی نه‌گه‌ر شه‌ره‌نه‌فرین نه‌کا، وه‌ک خوای گه‌وره ده‌مه‌رموئ: {وَيَذَرُ عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ - سورة النور - ۸/۲۴}.

سییه: جوودابوونهوه له نیوانیاندا مسۆگهر دهبی. بهلگهی
 ئەمەیش ئەوهیه: ژن و میردی لهسەردهمی ههزرهتدا شهپهنهفرینیان
 کرد، پیغهمبهر (مرووده خوا لهسهره) لهیهکی جیاکردنهوهو منالهکهی لکان به
 دایکهکهوه! (بوخاری و موسلیم له ئیبنو عومرهوه گیراویانهتهوه)
 (تهماشای تاجول ئوصول ب/ ۳ ل/ ۱۶۹ بهرموو - وەرگیر).

چوارهم: منالهکه دهبی بهی ژنهکهو له مندالی پیاوهکه
 دمردهچی و بنهچهو نهسهب نامینی له نیوانیاندا.

پینجهم: به ئیجگاری بۆ ههیشه ههتا ههتایه ئەو ژن و میرده
 له یهکتری حهرام دهبن. بهپیی فهرموودهی خوشهویست (مرووده خوا لهسهره)
 که دهفهرموی: ههر ژن و میردی شهپهنهفرین نهنجام بدەن ئیتر نابنهوه
 به ژن و میردی یهکتری! بهپیی ئەم فهرموودهیهی تریش، پیاویکی
 عهجلانی شهپهنهفرینی لهگهڵ ژنهکهی خۆی کرد، پیغهمبهر (مرووده خوا
 لهسهره) پیی فهرموو: ئیتر ئەم ژنه لهژنی تۆ دمرچوو، فرت پیوهی نهما.
 چونکه ئەگەر ئەم جیابوونهوهیه به ئیجگاری نهبوایه پیغهمبهر
 ماوهکهی بهیان دهکرد، که ههتاکهیه، ههر وهك له ژنی سی بهسی تهلاق
 دراودا ماوهکه بهیان گراوه بهم نایهته: (حتی تنکح زوجا غیره).

شیوهی شهپهنهفرینکردنی ژنهکه:

ژنهکهیش دهلی: شایهتی دهمم به خودا که ئەم میردهی منه
 درۆدهکاو من داوینپاکم و بوختیانم بۆ دهکا. وه چوار جار ئەمه دووباره
 دهکاتهوه، ئەو جا قازی ئامۆژگاری دهکا لهسهر شیوهی پییشهوه که

باسکرا، نهوجا له جاري پينجهمدا ژنهکه دهلی: خهشمو توورپییو غهزمبو قاری خودا لهسهر من بی نهگهر نه مېردهی من راست بکا. نهنجامی نهمهیش نهوهیه: حهددی داوینپییسی لهکۆل ژنهکهیش دمکهوئ. بهپیی نایهتی: {وَيَدْرَا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ}. نهگهر مېردهکه لهوئ بوو ژنهکه نامازهی بو دمکا، نهگهر لهوئ نهبوو به جوړئ ناوی دههینئ که پئی بناسریتهوه!

(۲۸۹) عیدده (العدة):

عیدده له زماندا له (عهدهد) وهرگیراوه، که به واتای ژمارهیه، چونکه زوربهی کات عیدده ژمارهی تیادایه. له شهرعی شهریفدا بریتیه له خورگرتنی ژن بهبی مېرد لهبهر یهکئ لهم هوپانه: ههتا بزانی که مندالدانی چۆلهو خلییه له مندا، یا لهبهر (تعبد) و خواپهرستی، یا لهبهر دهربرینی تازیباری بههوئ مردنی مېردهوه. بهوشهی (ژن) پیاو دمردهچئ، چونکه پیاو له دوو حالتهدا نهبی عیددهی لهسهر نیه:

حالهتی یهکهه: مېردئ ژنهکهی به تهلاقی رجعی تهلاق بدا، وه بیهوئ ژنیکی خوئی نهو ژنه ماره بکا که دروست نهبی ههردوکیان به یهکهوه ژنی بن، وهك خوشکی، یا پووری، نهوه دهبی نهو مېرده چاوهروانی بکا ههتا عیددهی ژنهکهی تهواو دهبی.

دوۋەم: مېردى چوار ژنى ھەي، يەككىيان بە تەلاقى رجى تەلاق بىدا، ئەۋەش دروست نىە ژنىكى نر مارە بكا ھەتا عىددەى ژنە تەلاقىدراۋە رجىيەكەى بەسەردەچى. بە وشەى (ھەتا بزانرى كە مىنالدانى چۆلە) ژنى مىنالد نا باققو نا ئومىدو ژنى بە دەست نەگىراۋى مېرد مردوو و ژنى كورى مىنالدو ژنى پياۋى چووك بىراۋ دەردەچى، چونكە عىددەى ئەمانە بۇ پاكبۈنەۋەى مىنالدان نىە، بەلكو بۇ پەرستش و خواپەرستىيە.

عەيدە چوار چۆرە:

چۆرى يەكەم: بەرابوردنى سى پاكىيە وايە كە لە پىش و پاشيانەۋە خۆينى بىنويژى بىي. ئەمەش بۇ ژنىكە كە خاۋەن بىنويژىيى و ئازادىي، چونكە خوا دەفەرمۇي: {وَالْمُطَلَقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ - سورة البقرة - ۲/۲۲۸} بەلام نەگەر ژنەكە كە نيزەكى خاۋەن بىنويژىيى بوو عىددەكەى دوو پاكىيە، بەپىي ھەرمائىشتەكەى عومەر (رەزەۋاۋە لىيە) كە دەفەرمۇي: عىددەى كەنيزەك دوو پاكىيە، لەبەر ئەۋەش كە كەنيزەك لە ھەندى شتدا نيوەى ژنى ئازادى بۇ ھەيە، كە لىرەدا دەكاتە پاكى و نيوى، بەلام نيو پاكىيەكە دەكرى بە يەك پاكى تەۋاۋ، چونكە پاكى زەحمەتە بەش بەش بكرى، دەق ۋەك تەلاق، چونكە ژمارەى تەلاقى كەنيزەك نيوەى ژمارەى ژنى ئازادە، كە دەكاتە تەلاق و نيوى، بەلام لەبەر ئەۋەى كە تەلاق لەت لەت ناكرى نيو تەلاقەكە دەكرى بە تەلاقىكى تەۋاۋ. مەبەست لە پاكى

قورنە، كە وشەيەكى قورنانييە، كە برېتتيە لە پاکی يەك لە نيوانی دوو بېنوئزیدا.

جا ئەگەر لەكاتی پاکیدا ژنی تەلاق درا، ھەر چەند يەك دھيقە لەو پاکيە مابن، عیددەگەي تەواو دەبى بە دەستکردن بە بېنوئزى سېيەم، واتە ماوەی ئەو پاکيە دادەنرى بە پاکيەگى تەواو. بەلام ئەگەر لەكاتی بېنوئزیدا تەلاق درا، عیددەگەي تەواو دەبى بە دەستکردنى بە بېنوئزى چوارەم. گەسى پاکی تەواويان تى دەگەوى. ئەگەر ژنەكە دەستوورېكى رېكوپېكى بۇ بېنوئزى نەبوو، وە گوتى عیددەم بە سى پاکی تەواو بوو، وە قسەگەي رى تى دەچوو ئەو بەاومرى پى دەكرى، خو ئەگەر گومانی خراپى پى برا گەرمەكە كۆلینەوى لەگەل بكرى و سویند بدرى ئەوسا باومرى پى دەكرى، بەلام ئەگەر دەستوورېكى رېكوپېكى ھەبوو بەبى سویند بەپى ئاسایی باومرى پى دەكرى.

جۆرى دووهم: ژنى مندال و ژنى ناومید (صەغیرەو ئایيسە) ئەم جۆرە ژنانەيش ئەگەر نازاد بوون عیددەگەيان سى مانگی تەواو، چونكە خواى گەورە دەفەرموى: {وَاللّٰی یُسِّنَ مِنَ الْمَحِیضِ مِّنْ نَّسَائِكُمْ إِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللّٰی لَمْ یَحِضْنَ - سورة الطلاق - ٤/٦٥} واتە: ئەو ژنانەتان گەبى هیوا دەبن لە ھەیزو بېنوئزى لەبەر پىرى ئەگەر نازانن عیددەیان چەندەئەو بەزانن كە عیددەیان سى مانگە، ھەروەھا ئەو ژنانەيش كە لەبەر مندالى هیشتا نەكەوتوونەتە سەر بېنوئزى.

ئەم جۆرە ژنانە ئەگەر ئازاد نەبوون عىددەيان مانگو نىۋىكە.
تەمەنى ئائومىد بوون بۇ ژن لە بىنۋىژى، قىلى دەفەرمۇي: پەنجا
سالە، قىلىكىش دەفەرمۇي: شەست سالە، بەلام ھەرە مەشھور ئەوھىە
كە شەستو دوو سالە.

ۋەكى تىرىش بۇ ئائومىد بوونى ژن ئائومىد بوونى ژنانى خەلكى
ۋلاتەكەى رەچاۋ دەكرى، گوتىيار (قىل)ئ دەلى: ئائومىد بوونى
كەسوكارى دايك ۋاۋكى رەچاۋ دەكرى، ئەگەر ژنى خويىنى وشكى كىردە
خۋاى ئازادىي يا ئازاد نەبى، ئەو دەبى خۋى بگرى تا دەكەۋىتەۋە سەر
بىنۋىژى، ئەۋكاتە بە چەند پاگىيەك عىددەى تەۋاۋ دەبى، دەنا بە
مانگ عىددە دەكرى، نەفەقەى لەم ماۋەدا بەردەۋام دەبى، بە خۇراك ۋ
جلو بەرگىەۋە ھەتا دەكەۋىتەۋە بىنۋىژى، يا دەگاتە تەمەنى
ئائومىدى ۋ بى ھىۋايى لەسەر راي باۋەرپىكراۋ.

جۆرى سىيەم: ژنى مىرد مردو، ئەگەر ئازاد بى عىددەكەى
چۋار مانگو دەۋۋە بە شەۋەكانىەۋە. چۈنكە يەزدانى پاك دەفەرمۇي:
{وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ
أَشْهُرٍ وَعَشْرًا - سورة البقرة - ۲/۲۳۴} واتە: ئەۋ پياۋە موسولمانانە
كە دەمرن ۋ ئەكانىيان لەپاش خۇيان بەجى دەھىلن، دەبى ئەۋ ژنانە تا
ماۋەى چۋار مانگو دەشەۋ چاۋەرۋانى بكنە ۋ لەۋ ماۋەيەدا
شۋونەكەنەۋە. بەلام ئەگەر ژنى مىرد مردو كەينزەك بوو ئەۋە
عىددەكەى نىۋەى عىددەى ژنى ئازادە، كە دەكاتە دوو مانگو پىنج
رۇۋا.

جۆرى چوارەم: ژنى دوو گيان (واتە: سىكې) خىواي ئازاد بىي يا كەنيزەك بىي، عىددەكەي بە دانانى سىكەكەيەتى، چونكە زاتى مەزن دمەرموى: {وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجْلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ} - سورة الطلاق - ٦٥/٤ { واتە: وه ئەو ژنانەيش كەسكىان ھەيە ئەو ھاوئى عىددەكەيان تا دانانى سىكەكەيانە).

جا خىواي سىكەكە زىندووبىي يا مردووبىي، وه خىواي پارچەيى گۆشتى تەھاوئى رەسابىي، يا پارچەيى گۆشتى ناتەھاوئى نارەسابىي، بەلام نوظفەو ەلەقە دانانرىن بەسك نوظفە واتە: تنۆكە ئاوى باوك. ەلەقە: خويىنپارە. وه خىواي مىرد مردووبىي يا مىرد زىندووبىي، چونكە رووكارى ئايەتەكە نيشانەي ئەو ەيە، لەبەر ئەم فەرموودەيەي بوخارىش كە ئەمە پالفتەي واتاكەيەتى: ھەندئ زانا دەيانفەرموو كە عىددەي ژنى مىرد مردوو بەدواھەمىنى دوو عىددەكەيەتى.

يەكەميان: بەپيى ئايەتەكەي بەقەرە چوار مانگو دە رۆژە.

دوو ەميان: بەپيى ئايەتەكەي سوورەتى تەلاق (كە گەئى لەدوا بەقەرە ھاتوو) بە دانانى سىكەكەيەتى. جا كە ئەم قەسەيە دەگاتەو بە ئىبىنو مەسعوود لەسەر ئەم شىو ەيە رەخنەي ئى دەگرئ: چۆن وادەبىي؟ ئىو ە ئەگەر سىكەكەي بارى گران بكاو عىددەكەي درىژ بكاتەو بۆ زياتر لە چوار مانگو دە رۆژ ئەو ەي بۆ بىرپار دەدەن، كەچى ئەگەر سىكەكەي بۆي بىي بە بار سووكىو عىددەكەي لە چوار مانگو دە رۆژ كەمتر بكاتەو، ئەو ەي ئى قەبوول ناكەن و دەلئىن: دەبىي چوار مانگو دە رۆژ تەھاو بكا؟ قەسەي راست ئەو ەيە كە لە ھەموو ھالىكا عىددەي ژنى

سکېر، خوای میړد مردوو بی یانا، به دانانی سکه که یه تی، چونکه
 نایه ته که ی سوورمتی ته لاق له دوا نایه ته که ی سوورمتی به قمره هاتووه،
 واته: مه به ستی نیبنو مه سعوود نه و د یه نایه تی { الْأَحْمَالِ أَجْلُهُنَّ أَنْ
 يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ - نایه تی - وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ } نه سخ
 ده کاته وه. نه مه پوچته ی مه به ست له م قمر مووده یه یه، له عه ینیدا
 ته ماشای سوورمتی به قمره سوورمتی ته لاق بکه (ج/۸ ص ۱۲۲ - ج ۱۹
 ص ۲۴۶). به ننده لیړه دا نه م پرسیاره ده که م: چوڼ حه دیث ناوا له کتیبی
 شه رعدا نه قل ده کړئ: دانهر (هممه ته خوا له لېبه) لیړه دا ناوا به لکه به م
 قمر مووده یه ده هی نیت ته وه: { ولما فی البخاری عن ابن مسعود (رضی الله
 عنه) فی المتوفی عنها زوجها وهی حامل قال: (اتجعلون علیها
 التغلیظ ولا تجعلون لها الرخصة) فنزلت (وأولات الاحمال...)!!
 نه مه ده قی نه م نوسخه یه که وا له بهر ده ستی مندا (ج/۲ ص ۱۸۹)،
 چونکه وشه ی (فنزل) نه وه ده که یه نی که فاعیلی وشه ی (قال) ه،
 پیغه مبه ربی، وه رسته که ی دوا وه قسه ی حه زرت بی، به لام نه مه
 وانیه، زه میری (قال) ده که ری ته وه بو نیبنو مه سعوود، وه که له صه حیجی
 بو خاریدایه، ده ی چوڼ له دوا وه فاتی پیغه مبه رب نه م ره خنه ی نیبنو
 مه سعووده ده بی به هو ی هاتنی نایه ت؟. نه مه ده قی نه م حه دیثه
 ده سکاری کرا وه یه: (عن محمد بن سیرین... فلقیت مالک بن عامر..
 قلت کیف کان قول ابن مسعود فی المتوفی عنها زوجها وهی
 حامل؟ فقال: قال ابن مسعود: اتجعلون علیها التغلیظ ولا
 تجعلون لها الرخصة.. لنزلت سورة النساء القصری - سورة

الطلاق - بعد الطولی - سورة البقرة). بېروانه (عمدة القارى ج/۱۸ ص ۱۲۲) له بهرگى نۆزدهى عومده تولقاریندا له لاپهړه (۲۴۶) دا ناخړى نهم حهدينه ناوايه (عليها الرخصة لنزلت سورة النساء القصرى - الطلاق - بعد الطولی واولات الاحمال اجلهن ان يضعن حملهن). خودا به میهرمبانى خوى په نامان بدا له هه لى گه وره له خولیبایى بوون - و مرگړې).

نوبه یه کورې که عېب (ره زه خوا لېبه) دمه رموى: گوتم: قوربان! نهى پتېغمبه رى خودا! بېړيارى نهم نايه ته {وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ} بؤ ژنيکه که سى جار ته لاق درابى، يا بؤ ژنيکه که میړده کهى مردبى؟ فهرمووى: نهم نايه ته بؤ هه ردو ولايانه (نه حمه د/ داره قوطنى) زوبه یرى کورې عه وام (ره زه خوا لېبه) دمه رموى: نوممو کولشوومى کچى عقبه ژنم بوو، دووگيان بو، پى و مانگى خوى بوو، پىى گوتم: يهک ته لاقم بدهو بيکه به ما يه د لڅوش بوونم، منيش يهک ته لاقمداو نه و جا چووم بؤ مزگهوت بؤ نويز، که هاتمه وه نوممو کولشووم سکه کهى دانابوو (واته: بائين بوو بوو به به ينوونهى صوغرا - و مرگړې) جا له تاوانا گوتم: نای نهم ژنه چوون خه لى تانمى و ده ستى بېريم خوا توله نهم فيله لى بکاته وه! له پاشا چووم بؤ خزمه تى هه زرمه ت و باسه کهم عه رزى کرد، فهرمووى: تازه کار له کار ته رازاوه، نامه ی خوا حوکمى مه سه له کهى بېړيو ته وه، که نه وه يه عیددهى دووگيان به دانانى سکه که يه تى. که واته دوو باره خوازيبى بکه ره وه بؤ خوت، نه گهر رازى بوو له خوتى ماره بکه ره وه، دما تازه له ژنى تۆ دمرچووا!

نوممو سه له مه (ره زاه خواه لایب) فهرمووی: سوبه یعهی نه سه له مییه، له پاش مردنی میړده که ی، به چهند شهوی مندالی بوو، وه نه مه ی باس کرد بو پیغه مبه ر (مرویده خواه له سه رب) پی پی فهرمووی: ده توانی شووبکه یته وه. (بوخاری) له گیرانه وه یه کا: له دوا مردنی میړده که ی به نیومانگ مندالی بوو.

عومه ریش دمه فهرمو: نه گهر ته رمی میړده که ی له سه ر تاته شو ربی سکه که ی دابن، ماره ی دی له میړدی نوی! چونکه عیدده ی ته واو بووه.

مه رجه که سکه که بهری جوونه لایه کی ره وایی، یا هی جوونه لای شوبه بی. به لام مندالی زوړل بو عیدده روّل نابینی، چونکه ناوی داوین پیسی بیړیزه.

ته لافدراوی به دهس نه گراو، چ کچی چ بیوه ژن، عیدده ی نیه، به پی نایه تی {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا - سورة الأحزاب - ۴۹/۳۳} واته: نه ی که سانی که خاوه ن باومرو نیمان! کاتی ژنانی موسولمانتان ماره گرد بو خو تان، وه له پیش نه وه دا که بچنه لایان ته لاقتان دان، نه وه هه ی عیدده تان به سه ریانه وه نیه تا حلیبی بکه ن له سه ریان).

۲۹۰) منالدان پاك كردنه وه (الاستبراء):

پاك سازى منالدان به عهره بى پيى دهگوترى: ئىستبراء، ئىستبراءيش له زمانى عهره باندا واته: داواى پاكي و پاكر اگرتن، له شرعيشدا برىتييه له وه كه كه نيزه كه له كاتى گوپىنى خاوه نيدا ماوهيه كى ديارىكراو چاوه پروانى بكاو ئاغاي نوپى دروست نه بى له گه لى هه تا منالدانى پاك ببىته وه له ناوى ئاغاي كوئى، به نيازى خواپهرستى. سهر به لگه كهى ئهم فهرمووده يهى حه زمرته (مرووده خواه له سه ربه) كه له بارهى ژنه تالانىيه كانى هوژى ئه و طاسه وه يه: كه نيزه كى سكر نابهى خاوه نى بر واته لاي، هه تا سكه كهى داده نى. كه نيزه كى قسرىش هه تا يه كه بينويزى ته واوده كا (ئه بو داوودو كه سانى تر گير اوپانه ته وه).

هوئى پاكسازى منالدان (دووشته):

يه كيكيان: پهيدا بوونى خاوه نييتيه له كه نيزه كدا، ئيتىر چ به هوئى كه له پوور گرته وه ئاگاهى بووبى به خاوه نى، وه چ به هوئى كرين و پييه خشين و راسپيرى و ديل كردنه وه بووبى به ئاغاي، ئيتىر خواى كه نيزه كه كه مندال بى، يا گه وره بى، قسرى يا سكداربى، كچ بى يا بيوه زن بى، وه خواى له وه وييش پاك سازى منالدانى كردبى يانا، وه خواى خاوه نى پيشووى پياو بووبى يا زن بووبى، زهلام بووبى يا كورپكى مندال بووبى چونكه فهرمووده كهى ژنه ديله كانى غه زاي هوژى ئه و طاس گشتايه تى دهگه يه نى. وهكى زانراويشه ئه و ژنانه ژنى هه مه جوريان تيدا بووه، كچ و ژن و بيوه زن و بيره ژنيان تيدا بووه.

جا سەرنج دەدەپن: ئەگەر كەنيزەكەكە خاۋەن بېنويۇزى بوو
 منالدىنى بە يەك بېنويۇزى پاك سازى دەكا، گوتيارىكىش دەلئ: بە يەك
 پاكى، چونكە عىددەى ژنى كەنيزەك بەيەك پاكىيە، ئەمىش وەكوو
 ئەو، بەلام ئەگەر خاۋەن بېنويۇزى نەبوو، لەبەر منالئ يا نانومىدى، دوو
 راھەيە، قىلئ دەلئ: بەسئ مانگ خۇى پاك سازى دەكا، قىلئ تر دەلئ:
 بەپئى فەرموودەكە بە يەك مانگ. ئەگەر دوو گىيانىش بئ ئەوۋە خۇى
 پاك سازى دەكا بە دانانى سەكەكەى، چونكە فەرموودەكە بەلگەى
 گشتايەتتايە لەم بارەيەوۋە.

ھۆى دووھەم:

بۇ پېويستبوونى پاكسازى منالدىن نەمانى خاۋەنئىتتايە لە
 كەنيزەكى بە دەستگىراۋدا، كە بەھۆى ملكايەتتايەوۋە ئاگاگەى چووبىتە
 لاي، خۋاي نەمانەكەى بەھۆى مردنى ئاگاگەيەوۋەبئ يا بەھۆى ئازاد
 بوونى خۇيەوۋە بئ، جا گەرەكە منالدىنى پاكسازى بكا، چونكە خاۋەنى
 نوپن نەماۋە، ئەگەر كەنيزەكى خاۋەن مانگ بئ پاكسازىيەكەى بەيەك
 مانگە، بەيەك بېنويۇزىيە ئەگەر خاۋەنى بېنويۇزى بئ، بەھىچ جۇرئ
 دروست نىە بدرئ بە شوو لەپىش پاكسازى منالدىنىدا، بەلام لە پىش
 ئەوۋەدا فروشتنى دروستە.

٢٩١) مافی ژنی عیددهگر:

ژنی عیدده گر چند جور، یه کیکیان ژنی ته لاقدرای رجعییه،
 ئهم ژنه له ماوهی عیدده که یدا ههقی ژیاوارو جیگای دانیشتنی ههیه به
 یه کدهگری و، به پیی ئهم فهرمایشتهی (درویده خواه له سربه): ههر ژنی
 له عیددهی ته لاقی رجعیدا بی، مافی ژیاوارو نیشته مهنی ههیه.
 (داره قوطني و نه سائی).

یه کێ تریان: ژنی ته لاقدرای جیاوه بووه، خوای جیاوه بوون
 (بهینوون) دهکی به خولع، یا به هوێ سی ته لاقه وه بی، ئهم ژنه بهس
 مافی جیگای دانیشتنی ههیه، خوای سکپ یا قسرب، به پیی نایه تی
 { اَسْكِنُوْهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِّنْ وَّجَدِكُمْ - سورة الطلاق - ٦/٦٥ }
 واته: ئهو ژنه ته لاقدر او انه تا له عیدده دان دایان بنین لهو شوینانه دا که
 خۆتانی تیادا داده نیشن، به پیی دارایی و تهوانایی خۆتان) وه به پیی ئهم
 نایه تهی تریش { لَّا تُخْرِجُوْهُنَّ مِنْ بُيُوْتِهِنَّ وَّلَا يَخْرُجْنَ اِلَّا اَنْ يَّاتِيَنَّ
 بِفَاحِشَةٍ مُّبِيْنَةٍ - سورة الطلاق - ١/٦٥ } واته: ئهو ژنه
 ته لاقدر او انه له هۆدهو مالی شهرعی خۆیان دمرمه کهن، تا عیدده که یان
 تهواو ده بی، نابێ خوشیان له هۆدهو مالی خۆیان دمرچن، مه گهر کاریکی
 ناباری ناشیرینیان لی دمرکه وێ. به لام هه ندی زانا دمه رموون: ئهم
 جوره ژنه ییش دیسان ههقی ژیاوارو نشیمه نیان ههیه، چونکه زانراو له
 ریبازی پیغه مبه ر (درویده خواه له سربه): ئه و میه: له ههر شوینی نشیمه ن
 پیویست بی ژیاواریش پیویسته.

ژنیگیش: که له عیددهی مردنی می‌رددایی مافی نشیمه‌نی هه‌یه، چونکه کاتی می‌رده‌که‌ی فوره‌یه‌ی کچی مالیک کوژرا پیغه‌مبهر (درووه) خواه له‌سهره‌ی پپی فهرموو: له مائی خۆت بمینه‌رموه وهك خودا ده‌فه‌رموئ: {حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ - سورة البقرة - ۲/۲۳۵} واته: هه‌تا نه‌و ماوه‌ی بۆ عیدده پیویسته ده‌گاته کۆتایی. فوره‌یه‌ی ده‌یگوت: ئیتر چوار مانگو ده‌ روژ عیدده‌م گرت.

به‌لام ژنی ته‌لاقدراوی نافه‌رمان (ناشزه) نه‌هه‌قی نشیمه‌ن و نه‌ هه‌قی ژیاوی هه‌یه، چونکه ژنی نافه‌رمان نه‌گه‌ر له ژیر رکیزی ژنو می‌ردایه‌تیش دایی ژیاوو نشیمه‌نی نا‌که‌وئ، ئیتر چۆن به‌ ته‌لاقدراوی ژیاوو نشیمه‌نی بۆ هه‌یه. قازی حوسین وا ده‌فه‌رموئ (ره‌مه‌ته‌ خواه لینه‌).

۲۹۲) پیویستبوونی تازیباری و ره‌شپۆشی بۆ ژنی می‌رد مردوو له‌ ماوه‌ی عیدده‌که‌یدا:

(احداد) له‌ زماندا به‌کار نه‌هینانی تیغی تیز بۆ لابردنی موو، له‌ شه‌رعا بریتییه‌ له‌ نه‌کردنی نه‌و شتانه‌ که‌ ده‌بن به‌هۆی خۆرازان‌ه‌وه‌و خۆئارا‌یشکردن، وه‌ك پۆشینی جل و به‌رگی جوان و له‌به‌رکردنی خشل و به‌کاره‌ینانی بۆنی خۆش!.

ئه‌م ره‌شپۆشییه‌ پیویسته له‌سه‌ر ژنی که‌ له‌ عیدده‌ی می‌رد مردندا‌یی، چونکه پیغه‌مبهر (درووه) خواه له‌سهره‌ی ده‌فه‌رموئ: هه‌ر ژنی باوه‌ری به‌ خوداو به‌ روژی داوایی هه‌یه‌ دروست نیه‌ بۆی که‌ له‌سێ روژ

زیاتر ماتم بگرئ بۆ مردوو، مه گهر بۆ میرد که دهبی نهو چوار مانگو ده شهو تازیباری. لهو ماوهیهدا نابی جلو بهرگی رنگین لهبهریکا، مه گهر بهرگی که له پيشا رنگ کرابی و له پاشا چنرابی، یا چاو برپژئی، یاخوی بۆن خوش بکا، نهوهنده ههیه لهو ماوهیهدا که له بینویژی پاك دهبیتهوه کهویستی خوی بشۆری ریگهی نهوهی پیدهدری که بهقهه پیویست عوودو گولاو نهختی بۆ وانیک بهکار بیینی (شهیخان).

ههموو جوړیکی خشل، زێربیی یا شتی تربی، پۆشینی دروست نیه، بۆنی خوشیش نهبۆ جهستهو نهبۆ جل نابی بهکار بهیئی، ههروهها خهنهو شتی وایش نابی بهکار بهیئی، بهلام نهخشانندن و رازانهوهی نوین و پیخهف دروسته، ههروهها کههرستهی ناو مال، ههروا دروسته که پاك خوی بشۆری، سهرو لهشی بشۆری، سهری شانه بکا، نینۆکهکانی بکا، چلک و پیسایي له خوی و لهجل و بهرگی دووربخاتهوه، چونکه نهمانه دانانرین به نارایشتو خو جوانکردن. بهپیئی نهو فهرموودیه دروسته کهسی روژ یا کهمتر تازیباری بگریئ بۆ کهسانی تر جگه له میرد.

بزانه:

که پیویسته لهسهه عیددهگر، که لهمال دمرنهچی وه دروست نیه بۆ کهسی تریش که به زۆر لهمال دمرئ بکا، بهپیئی نایهتی: {لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ} مه گهر بۆ کاری پیویست، نهوه

دروسته له مال دهرېچې، وهك نهوه ترسی له خوۍ یا له مالی ههې، له مه پشدا عیددهی میرد مردن و عیددهی ته لاق وهك یه كه.

نادروسته بۆ میرد كه له گهل ژنی عیدده گدا دابنیشی، مه گهر له عیددهی ته لاقی رجعیدابی، چونكه نهوه سهر دهكیشی بۆ كۆبوونه وهی دوو به دووی دوو كهسی نامه حردم، شتی وایش هه دهغه یه، به لام ژنی رجعی درسته له گهلیدا دابنیشی.

٢٩٣) شیر خواردن (رضاع):

دهضاع له عهره بیدا ناوه بۆ مژینی مهك و خواردنه وهی شیره كهی، له شهرعی شهریفدا ناوه بۆ دهر خواردانی شیری ژنی بۆ مندالیتی ساوا له ته مه نیکی دیاریکراودا.

سهر به لگهی ئەم باسه نامه ی خوداو ریگهی ره به ره یه کگرتنی نه ته وه یه. زاتی مه زن دهفه رموی: {وَأُمّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرِّضَاعَةِ - سورة النساء - ٢٣/٤}.

عائیشه (ره زاه خواه لایب): دهفه رموی: پیغه مبه ر (مرووده خواه له سه ربه) دهفه رموی: ههرچی به هو ی خزمایه تی و زاوژی حه رام ببی به هو ی مه مکه خوادرنیشه وه حه رام ده بی (شه یخان).

هو ی حه رام بوون:

بو یه كا مه مکه خوادن ده بی به هو ی حه رام بوون چونكه شیره كه به شیکه له له شی شیر دهره كه، كه منداله كه ده یخوا ده بی به به شی له

لەشى ئەۋىش جا دەق وەك تۆماۋى ژنەكەى ئى دى كە منداۋەكەى ئى
 دروست دەبى! ئىتر ئەو ھۆيە دروست دەبى كە مايمەى حەرام بوونە، كە
 بىرئىتتە لە بە عزىيەت، واتە: پارچەيى لە دايەنەكە دەبى بە پارچەيى
 لە شىرە خۆرەكە، جا ھەرچى بەھۆى ھاۋىنەچەيىيەۋە پەيدا دەبى
 بەھۆى مەمكخواردنىشەۋە پەيدا دەبى، وەك حەرامبوونى مارەكردن و
 شوۋپىكردن بە ئىجگارى، وەك دروست بوونى تەماشاكردن و دانىشتن
 پىكەۋە دوو بە دوو، دەستىۋىژ نەشكان لە يەكترى، بەلام لەبەر ئەۋەى
 كە شىرخواردن بى ھىزترە لە پەيۋەندى ھاۋىنەچەيى، ھەموو
 بىرپارەكانى ھاۋىنەچەيى بى ناچەسپى، وەك كەلەپوور لە يەك گرتن و
 ژىۋارو ئازادبوون بەھۆى ملكايەتتەيىۋەۋە نەكۈشتنەۋەۋە قەبوۋل نەكردنى
 شايتەتى!.

واتە: دايەن و منالى شىرى كەلەپوور لە يەكتر ناگر، ئەگەر
 يەككىشىيان بوو بەملكى ئەۋى تريان ئازاد نابى، بەلام دايك و باوك
 ئەگەر بوون بە ملكى مندالى خۇيان ئازاد دەبن، ئەگەر دايەن و منداۋە
 شىرىيەكەى يەككىشان ئەۋى تريانى كۈشت دەكۈزىتەۋە لە جياتى،
 بەلام باوك و دايك لە تۆلەى مندالى خۇياندا ناكۈزىتەۋە، دايەن و
 مندالى شىرى شايتەتيان بۇ يەكتر قەبوۋل دەكرى، بەلام شايتەتى منال
 بۇ باوك و دايك يا بە پىچەۋانەۋە رەد دەكرىتەۋە.

شىردانى حەرامكەر ئەم سى بنىاتەى ھەيە :

بنىاتى يەكەم: شىردەرە، كە پىشى دەگۈترى دايەن، مەرچەكەى
 ئەۋەيە: ژن بى و زىندوۋىي و تەمەنى لە نۆ سال كەمتر نەبى، چونكە ژن

لهم ته مه نه وه ده گونجی که منالی ببی، شیردانش وهك بنه چهی (نه سهب) وایه بهر پیتچوون (احتمال) سهر ده گری و رۆل ده بینئ.

بنیاتی دووهم: شیر، مهر جی نه مهیش نه وهیه شیر ی ژنی زیندووبی، وه مندا له که پینج جار شیر ی نه و ژنه ی خواردبی و ههر پینج جاره که شیر که گه پشیتبته ناو گه دمو بۆشایی لهشی، وه له سهر متای جاری پینجهمی شیر خواردنه که وه ته مهنی له دوو سال که متربی! دهنای کاری گهر نابی، چونکه خوشه ویست (دروود خواه له سهر بی) ده فهرموی: شیر خواردن کاتی مبی به هو ی حهرام بوون که ته مهنی مندا له دوو سال که متربی (بهیه هقی) له گیرانه وهیه کی تیر میزید: شیر خواردن کاتی مبی به هو ی حهرام بوون که له مه مکوه بر واته ناو ریخۆله ووه ریخۆله کان کش بینئ و گه شه به لهش بدا. نه مهیش کاتی روودهدا که هیشتا مندا له شیر نه برابیته وه! تیر میزی (دعمه ته خواه لیبی) ده فهرموی: فهرموودهیه کی ساخی دروسته.

ههر کاتی مندا له گه پشته ته مهنی دوو سال، یا پتر شیر کاری گهری نامینئ و نابی به هو ی فهدمغه بوون، چونکه عائیشه (رهزاه خواه لیبی) ده فهرموی: جاری پیاوی له لام دانیشتبوو حهرزت (دروود خواه له سهر بی) له وکاته دا ته شریفی هات بۆ لام، که نه مهی دی له بهری گران بوو، ته ماشای دهموچاویم کرد تووړه بوو، جا عهرزیم کرد: نه ی پیغه مبهری خودا! نه مه برای شیریمه بیگانه نیه، پیت ناخو ش نه بی. فهرمووی: باش سهرنج بدن له براو خوشکی شیریتان، چونکه مه مکخواردن کاتی حه له، که له کاتی ساوایدابی، که له بهر برسیتیبی. (شه یخان).

دهی نهم فهرموودمیه نهم راستییه روون دهکاتهوه که شیر کاتی
دهبی بههوی حهرامبوون که خوراکی سهرهکی ساوایی، دیاره که
کهورهکاری بهشیر خواردن له مهکی ژن نیه.

بنیاتی سییه: شیر خوره، مهرجی نهمیش نهوهیه که
زیندووییو شیرکه له ریگهی مزینهوه به دم، یا له ریگهی دوشینهوه
که به مه مییه بیخوا، یا له ریگهی تکاندنه ناو لووتیهوه بگاته ناو
بوشایی گهدهی، بهلام نهگهر بهشاف منالکه ههلی بگری کاریگهر نییهو
روژ نابینی.

مهرجی شیر خواردنی قهدهغهکهر:

نهوهیه که له پینج ژهم کهتر نهبی، به پینی چهند به لگهیی:

یه کهم: عایشه (رهزاه خواه کهورمه لینه) دهفهرموی: له پیشدا نه مه
نایهتی قورئان بوو: (عشر رضعات معلومات یحرم) ده ژهم
مه مکخواردنی دیاریکراو شیردمرو شیرخوره له یه کتر حهرام دهکهن) له
دوااییدا نهم دژمه هه لوهشایهوهو بووبه (خمس رضعات معلومات
یحرم) پینج ژهم مه مکخواردنی دیاریکراو شیردمرو شیرخور له یه کتری
قهدهغه دهکهن) له دوا دوااییدا نه مهیش له تیلاوه تدا نه سخ بووه، بهلام
برپار (حوکم) دهکی ههرماوه، ته نانهت که پیغه مبه ریش (درووه خواه له سه ربه)
گیانی پاکی سپارد هیشتا هه ندی کهس بهم نه سخ بوو نهوه یان
نه زانیوو، له بهر نهوه تا ماوه یه کیش نه مه یان به نایهتی نه سخ
نه کراوی قورئان دهمانیو، له کاتی دهور گردنهوهی قورئاندا دهوریان
دهکردموه (موسلیم و کهسانی تریش گپراویانه تهوه).

دوووم: پشتگیری ئەم رایە دەگا هەندئ گیرانەوێ داستانەکە ی
سەهەلە، کە عانیشە (ڕەزاه خواە لەسەربە) داستانەکە ناوا دەگیرێتەو: سەهەلی
کچی سوهەیل کە خیزانی حوزەیفە بوو، هاتە خزمەتی حەزرت (دروویدە
خواە لەسەربە) عەرزى کرد: قوربان! سالم گەورە بوو و بوو بە پیاو، وەك
پیاو لە هەموو ستئ حالى دەبئ، بەهۆی پەيوەندى کۆمەلایەتی
نیوانمانەو هەموو شۆی مالمان دەگا، بەزەینم ئەبو حوزەیفە میردم ئەم
هەموو شۆی لەبەر گرانە.

پێغەمبەر (دروویدە خواە لەسەربە) پێی فەرموو: مەمکی پێ بدە دەبئ بە
کۆپی شیریت و تۆی ئ حەرام دەبئ. (موسلیم) لە هەندئ گیرانەو:دا:
پێنج جار مەمک بدە بە سالم ئیتر تۆ دەبئ بە دایکی شیرى بۆی و لێی
حەرام دەبئ.

سێیەم: لە فەرموودەیهکی موسلیمدا دەفەرموئ (دروویدە خواە لەسەربە):
بە ژەمئ یا بە دوو ژەم شیر خواردن، یا فەرمووی: بە مژئ یا بە دوو مژ
مەمکخواردن ژن و پیاو لەیهك حەرام نابن و قەدەغەبوونی شیرى
دروست نابئ.

چوارەم: لەسەر ئەم بنیاتەو لەبەر هۆی زۆری تر ئەم پێشەوا
گەورانە پێنج ژەم لە شیر خواردنی حەرامکەردا بە مەرج دەگرن: ئیبنو
مەسعوود و عانیشە و عەبدوللای کۆپی زوبەيرو عەطاو طاووس و
سەعیدى کۆپی جوبەبرو عورووی کۆپی زوبەيرو لەیشی کۆپی سەعدو
شافیعی و ئەحمەدو ئیسحاق و ئیبنو حەزم و کۆمەلئ زانای گەورە
گەورە تر، وەك ئیمامی عەلی و نەووەوی (ڕەزاه خواە لەسەربە).

به لّام جاماومری زاناکان رایان وایه: همر ئه ندازه یی شیر با که میش بی دهبی به هوئی قه دمه غه کردن، به مهر جی بگاته ناو بو شایی. ئه بو حه نیفه و مالیک (ره زاه خوماه که وره له مهوریان بئ) له سهر ئه م رایهن، به لگه یان ئه م نایه ته یه: { وَأُمّهَاتُکُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ } تا کو تایی. ئه مه میش ئه وه ده خوازی که ئه وه ی پئی بگوتری شیر پیدان که م و زوری چونیه که.

بزانن:

ئه گهر شیر دهر گومانی هه بوو که پینج یا که متر شیری داوه به منداله که، یا نایا شیر که گه یشتوته ناو گه ده ی یانا؟ ئه وه نابی به هوئی حه رام بوون، ئه وه نده هه یه له کاتی وادا وهرع زور سوننه ته، وهرع ئه وه یه: موسولمان هه تا بو ی بکری توخنی شتی گومان لی کراو نه که وئ. هه روا ئه گهر هه ق دمیزانی که پینج زه م شیری پیداو، به لّام گومانی له وه دابوو که ته مه نی منداله که له و حه له دا له دوو سال که متر یا زیاتر بووه ئه و میش نابی به هوئی قه دمه غه بوون، چونکه بنه رمت نه بوونه، یا بلّین: بنه ما نه بوونه، ئه صل عه دمه.

کاتی که شیردان هاته جی:

منداله که دهبی به مندالی شیری ئه و ژن و پیاوه که شیر که یانی خوار دووه ئه بن به مه حره می یه کتری، ئه و حه رامییه ی که به هوئی شیر دانه وه په یدا دهبی، له ژن و پیاو که وه دمرواو دهنه نیته وه بو باوک و دایک و باپیرو نه نکیان (که به مانه ده گوتری: ئوصول، واته: بنه چه و

رەسەن) ھەروا دەتەنیتەو ھەروا مەنالەزايىشان (كە بەمانە دەگوتىرى
 ۋەچەو نەو) ھەروا دەتەنیتەو ھەروا براۋ خوشكىشان (كە بەمانە
 دەگوتىرى دەروپشت، واتە: ھەواشى) ۋە لە شىرەخۆرەكەو ھەروا
 ھەروا مەنالەزاي، ناتەنیتەو ھەروا بىنەچە ۋەچە ۋەچە بىنەچە ۋە
 دەروپشتى).

ۋاتە: شىر دەركە دەبى بە دايكى مەنالەكەو مىردەكە دەبى بە
 باۋكى، بەپىي نەم بەلگەيە: عائىشە {رەزەلە خەۋەلەيە} دەفەرمۇي: لەپاش
 ھاتنى ئايەتى ھىجاب، ئەفلەھى براى ئەبولقوعەيس داخۋازى كەرد كە
 بى بۇ سەردانەم، مەنىش گوتەم: بەخودا رىگەي سەردانى پىنادەم ھەتا لە
 پىغەمبەر {دەروۋە خەۋەلەسەربە} نەپرسەم، خۇ مەن شىرى نەم پىاۋەم
 نەخۋاردوۋە، مەن شىرى ژنەكەي ئەبولقوعەيسەم خۋاردوۋە، جا كاتى
 پىغەمبەر {دەروۋە خەۋەلەسەربە} ھات بۇ لام گوتەم: ئەي پىغەمبەرى خودا! خۇ
 مەن شىرى نەم پىاۋەم نەخۋاردوۋە، مەن شىرى ژنەكەي ئەبولقوعەيسەم
 خۋاردوۋە، ئىتر چۇن دايىنىم بە خۇيى؟ فەرمۇي: كچى! عەمرت
 نەمىنى رىگەي پى بدە كە بى بۇ دىنىت، چۈنكە مامى شىرىتە. لەوۋەدوا
 عائىشە دەيفەرمۇ: ھەرچى بەھۇي بىنەچە ۋاتە: بەھۇي نەسەبەو،
 ھەرام بىي بەھۇي شىر خۋاردنىشەو ھەرام دەبى. ئەوۋەتا لەم
 فەرمۇدەيەدا ئەمەرۋون دەبىتەو: ئەبولقوعەيس دەبى بە باۋكى
 شىرى عائىشە، چۈنكە مىردى شىر دەركەيەتى، ئەفلەھى برايشى دەبى
 بە مامەي شىرىي عائىشە، چۈنكە براى باۋكى شىرى عائىشەيە.

٢٩٤) ژيوارو پيويستکھري:

نهفهقه (که به کوردی پيی دهگوتری: ژيوار) له نینفاق و مرگيراهه، که بریتييه له ئیخراج، واته: دهرکردن، بهلام دهرکردنی باش، وهك نهوه دهگوتری: زهكات دهردهکا، بههوی سی شتهوه ژيوارو نهفهقه لهسهر مروّف پيويست دهبي: خزمایهتی و ملکایهتی و ژنيّتی.

هوی یهکهه: که خزمایهتییه ژيوار پيويست دهکا لهسهر خزم بۆ خزم، وهکوو یهك له ههردوو سهروهه بهپيی یاسای شهرع، چونکه کومهلهی خزم لهناو خویناندا سهرو قنگی یهکترین و خوینیان تیکهلهو پارچهی یهکترین و دلسۆزی یهکترین، نهمه له لایهك، دهقی نایهتی قورنانیش لهسهر نهمه ههیه که دهفهرموی: {وَأُولُوا الْأَرْحَامَ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ - سورة الأنفال - ٧٥/٨} واته: نهوانهی که خزم و خویشی یهکترین و رستهی خویشایهتی له نیوانیاندا ههیه، نهوانه له پيشتن بۆ یهکتری به پيی یاسای قورنان، ههتا کهسیکی تری بیگانه (دانهر - وممهته خوداه لیبه!) له پهراویژدا نامازه بۆ نایهتی شهشهه دهکا له سوورتهی نهحزاب، بهلام نهه نایهتهی نهحزاب (اخص) تره له نایهتهکهی نهنفال که من نامازهه بۆی کرد، چونکه له نهحزابه (مفضل علیه) گوتراوهو دیاری کراوه، که نهمهیه: {مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ - سورة الأحزاب - ٦/٣٣} بهلام له نهنفالدا موقهدهمه، که نهمهیه: (من الاجانب) کهواته: بهلگه سازی به نایهتهکهی نهنفال لهبار تره، چونکه دانهر خویشی نامازه بۆ گشتایهتی (مفضل) و (مفضل علیه) له مهسهلهکهدا دهکا. نهه وردهکارییه بۆ کهسی خوی زۆر به سووده - و مرگير).

جا لەسەر ئەم بنیاتە ژێوار پێویستە لەسەر مەژۆن بۆ خۆی و بۆ
 باوک و دایک و بۆ منال و منالەزاو بۆ کەسانی تریش وەک نەنک و باپەرەو
 بەرمەو ژوورتیش، وەک منالی منالەزاو بەرمەو خوارتریش، لەمەدا
 جیایی نیه لە نیوانی خزمی نێرینەو خزمی مێیینەدا، هەروا جیاوازی
 نیه لە نیوانی خزمی نزیک و دووردا، یا خزمی کە لەپوور گرو کە لەپوور
 نەگەردا، هەروا فەرق ناکا دینیان یەک بێ یا دینیان جیا جیا بێ.
 ئەوەندە هەیه بۆ جێبەجێکردنی ئەم بەرنامەیە یاسایەکی دامەزرێو
 هەیه، لە کتێبە گەورەکانی شەریعەتدا بە درێژی باسکراوە.

بە لێکەڵی پێویستبوونی ژێواری بنەچە لەسەر وەچە :

ئەم نایەت و حەدیانەیه: خۆی گەورە دەفەرموێ: (وصاحبهما
 في الدنيا معروفا - لوقمان) واتە: نامۆژگاری ئادەمیزادمان کردووە کە
 زۆر باشی لەگەڵ دایک و باوک و نەنک و باپیریدا) وە هەروا دەفەرموێ:
 {وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا - سورة الأحقاف - ۱/۱۵}.

پێغەمبەریش (ەرۆدە خواوە لەسەربە): دەفەرموێ: مندالی پیاو بەشیکی
 لە کاسپی ئەو، لە کاسپی پاكەكەیشی، كەوابوو لەكاتی پێویستدا لە
 مائیان بخۆن (ئەبو داوود و تیرمیزی و نەسانی) لە فەرموودمەکی تردا
 دەفەرموێ: پیاوی هاتە لای خۆشەویست (ەرۆدە خواوە لەسەربە) گوێی : ئەو
 پێغەمبەری خودا! من بەشی خۆم مال و منالەم هەیه، وە باوکیشم
 پێویستی بە مالهەم دەبی؟ فەرمووی (ەرۆدە خواوە لەسەربە): خۆشت و
 مالهەشت مائی باوکت! ئەبو داوود بە رشتەیهکی جوان گیراویەتەو.

له فهرموودمیهکی تردا چه زرهت {هرووه، خواه لهسه رب} دمفه رموی: منال
خهلاتی خودایه، مالی منال مالی خوتانه لهکاتی پیویست دا. نایهتی:
{مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ} بهلگهیه لهسه ر نهوه که مندال
بهشیکه له کاسپی باوکی^(۱). بزنان باپیرو نهنگ برپاری باوک و دایکیان
ههیهو لهم برپارهدا دهن به پاشکوی نهوان، نهگهر بهر عوموومی واتای
باوکایهتی و دایکایهتیش نهکهون، ههروهک چون لهم بابتهانهی تریشدا
دهن به پاشکوی نهوان، واته: له بابتهی نازاد بوون و تولهی کوشتنهوهو
شتی تری لهم چهشنه، چونکه خوین تیکه لن و دلسوزن بو یهکتری.

ژیواری باوک و دایک و بنهچه لهسه مندال و وهچهی خویان به
چهند مهرجی پیویست دهی:

یهگهم: نهو کهسهی که ژیوارهکهی دهکهو پته سه زیاده له
ژیواری خوی و خیزانی شتیکی ببی له روژی سهرفی ژیوارهکهدا، جا
نهگهر هیج له مهسرهفی خوی و خیزانی نهمایهوه دادهنری به
دهستهنگ لهبهه نهوه هیچی لهسه نابی. ههرشتی بو دانهوهی قهرز به
زیاده دابنری و قازی بیفروشی بو نهو مهبهسته ههمان شت بو دانی
ژیواریش دمفروشری، وهک زهوی و زارو شتی وا، چونکه ژیوار مافیکی
سامانییه، بی وهجه لهو شتی تر بریتی ناکهوی، کهواته دهق له قهرز

^(۱) چونکه مهبهست ماله کهی و عوتبی کورپهتی، که له ریگی شام به بهرچاری
کاروانییه کهوه شیرخواردی.

دهگا. لهسهر بریاری فهرموودهی دروست وهچهو نهوه نهگهر مائیان نهبوو بهلام توانای کاسپیان ههبوو داویان لی دهکری که کاسپی حهلال بهپی تواناو شانی خویان بکهو ژیار بو کهسوکار بهدهس بهین. وه ئهمهرای جهماوهی زانیانی شهرعه.

دووهم: نهو بنهچانه خویان مائیان نهبی.

سییه: نهتوان کاسپی شایانی شانی خویان بکهو چونکه کاسپیکردن سهرچاوهی سامانه. بهلی لهسهر فهرمایشتی فهرموودهی دروست بنهچهی لهش ساخ داوی لی دهکری که بو پیژوی و ژیاروی خوی و خیزانی کاسپی حهلالی شایانی شانی خوی بکا، ههرچهند لهسهر فهرمایشتی دووههم که بهرابهری ئهم رایهیه، داوی نهوهی لیناگری، چونکه خوی گهوره دهفهرموی: {وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا} دهی کهسی به زوری قازی کاسپی به باوک و دایک و بنهچهی خوی بکا، بو بهرپوهچوونی زیانیان، کهی نهوه رهفتاری کردوو بهم نایهتهه پرۆزه، کهی باشی و خوش رهفتاری لهگهل باوک و دایکا ناوا دهبی؟

به لگهی پیویستبوونی ژیاروی وهچه لهسهر بنهچهی:

خوی نزیك بی یا دوور، وه خوی نیرینه بی یا میینه چهند شتیکه، وهک نایهتی {وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ - سورة البقرة - ۲/۲۳۳} چونکه بهپی ئهم نایهتهه ژنی تهلاقدرای پیاو نهگهر مههمك بدا به مندالی خوی و میرده تهلاقدرهکهی پیویسته لهسهر باوکهکه، که رۆژی و پۆشاک بو نهو ژنه

دابىن بكا، لەباتى كرىي مەمك پېدانەكە، كەواتە رۆزى و ژىوارى خودى
 منالەكە خۆى دەبى باشتر دابىن بكا لە نايەتېكى تردا خوداى گەورە
 دەفەرموى: { فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَارْحَمْنَ أُمَّهَاتَهُنَّ - سورة الطلاق -
 ٦/٦٥ } واتە: ئەگەر ئەو ژنە تەلاقداوانەتان شىريان دەدا بە
 منداڵەكانتان كرىي تەواويان پېبدەن. دەى لەحالى وادا دەبى پېويستى
 ژيانى منالەكە باشتر دابىن بكري. جارېكىش پياوى ھاتە خزمەتى
 ھەزەرت (مروودە خواە لەسەربە): گوتى: دىنارىكم ھەيە، ھەزەرت (مروودە خواە
 لەسەربە): ھەرمووى: سەرفى بکە بۆ ژيانى خۆت، پياوەكە گوتى: دىنارىكى
 تریشم ھەيە، ھەرمووى (مروودە خواە لەسەربە): سەرفى بکە بۆ خەرجى
 منالەكانت. لە وەلامى پرسیارىكى ھىندى ژنى ئەبو سوفياندا ھەزەرت
 (مروودە خواە لەسەربە) پىي ھەرموو: لە مالى ئەبو سوفيان، با خوشى نەزانى،
 ئەوھەندە ببە كە بەشى مەسەرفى خۆت و منداڵەكانت بكا بە شىوھەكى
 پەسەند.

مەرجى پېويستبوونى ژىوارى منداڵ چەند شتېكە:

يەكەم: ئەو كەسەى ژىوارەكەى دەكەوێتە سەر دارابى، واتە: زیاد
 لە مەسەرفى خۆى و خىزانى شتېكى تری ھەبى لە رۆزى سەرفى
 ژىوارەكەدا، بۆ ئەوھەيش كە بنەچە دەبى كاسپى بکەن بۆ پەيداكردى
 ژىوارى وەچەى خۆيان دوو ھەرمایشت ھەيە، ھەرمایشتى دروست
 دەفەرموى: بەئى بۆ ئەو مەبەستە كاسپى بکەن.

دووھەم: ئەوھەيە كە نابى منداڵەكە يا وەچەكە خۆى مالى ھەبى،
 يا بتوانى كاسپى بكا، ئەگەر مال يا كاسپى ھەبوو ژىوارى لەسەر باوك و

دایک و بنه‌چه‌ی نیه چونکه پیویستی به ژپواری نه‌وان نیه. به‌لئ
 نه‌وونده هه‌یه نه‌گهر کوپ مائیکی دووری هه‌بی که دهستی پیی نه‌گا،
 پیویسته له‌سهر بنه‌چه‌ی که به‌قهرز مه‌سره‌فی بکا هه‌تا دهستی له
 ماله‌که‌ی خو‌ی گیر ده‌بی نه‌وسا مه‌سره‌فه‌که‌ی نه‌مان ده‌گیرپته‌وه بو‌یان.

ژپوار به پیی پیویستییه :

ژپواری خزم نه‌ندازه‌ی بو دیاری نه‌گراوه، به‌لکوو به‌پیی
 به‌سبوون (کیفایه‌ت)ه. که به‌پیی گه‌وره و بچووک و پیداووستی (الحاجه)
 نه‌گورپ، چونکه هه‌ندی شت بو گه‌وره پیویسته که‌چی بو بچووک به‌کار
 نایه‌ت، هه‌روا به پیچه‌وانه‌یشه‌وه، که‌وابوو ده‌بی نه‌و ژپواره نه‌و‌نده‌بیی
 که گوزمرانی پیی بچپ به‌ری‌وه، نه‌ک هه‌ر نه‌و‌نده‌بیی به کوله‌مه‌رگی
 پیی بژی. پیویسته پو‌شاک و نی‌شته‌منی بو دابین بکا. گریمان نه‌گهر
 ئاتاجی به‌نو‌گهر هه‌بوو ده‌بی نو‌که‌ری بو بگری. به‌لام نه‌و‌نده هه‌یه
 نه‌گهر نه‌م کارانه هاتنه‌جی به‌هوی می‌واندارییه‌وه، یا به‌هوی به‌خشین و
 خه‌لاته‌وه له کوژ نه‌و که‌سه ده‌که‌ون که پیویستن له‌سه‌ری. نه‌گهر
 مه‌سره‌فه‌که‌ی ته‌سلیم به خزمه‌که‌ی کرد، به‌ده‌ست نه‌وه‌وه فه‌وتا، یا
 خزمه‌که‌ی خو‌ی فه‌وتاندی، پیویسته که بریتی بکاته‌وه، به‌لام له‌حالی
 فه‌وتانی دوو‌مه‌دا کاتی بریتی ده‌کاته‌وه که هه‌بیی!.

نه‌گهر تاما‌وه‌یی ژپواری خزمی نه‌دا، ژپواری نه‌و ما‌وه‌یه نابی به
 قهرز به سه‌ریه‌وه، ئیتر خوی له‌و نه‌دانه‌دا که‌مه‌تر خه‌می کردبی یانا،
 چونکه هوی ره‌وابوونی نه‌م ژپواره دل‌دانه‌وه‌یه، به‌لام له بارودۆخی
 که‌مه‌تر خه‌می کردن‌دا ناهه‌رمانی خودای گه‌وره ده‌کا. به پیچه‌وانه‌ی

ژېۋارى ژنەۋە، چۈنكى ژېۋارى ژن بۇ دلدانەۋە نىيە، بەلگۈۋە ۋەجەللى
ئەۋمىيە كە ژنەكە خۇي دەدا بە دەستەۋە، لەبەر ئەۋە لەكاتى وادا دەبىي
بە قەرز بەسەرىيەۋە.

٢٩٥) ژېۋارى كۆيلەۋ نائەل:

گوتمان ھۇي سىيەم بو پېۋىستېۋونى ژېۋار ملگاىەتییە، جا ھەر
كەسى كۆيلەيەكى ھەبى يا كەنىزەكى، دەبى ژېۋارى بۇ دابىن بكا، واتە:
پېئىژىۋى ۋ پېئۇرۇ پۇشاك ۋ خەرجى پېۋىستى ترى بۇ پەيدا بكا، ئەبو
ھورەيرە (رەزە ۋەلەبىي) دەفەر مۇئ: پېغەمبەر (مۇۋە ۋەلەسەرىيە) دەفەر مۇئ:
بەندەى زەپخەپدە ھەقى خۇراك ۋ پۇشاك ۋ جەلۇ بەرگى ھەيە لەسەر
ئاغاي، ۋەكارو فرمانى گرانى ۋاى نادىرئ بە سەردا كە لە كېشيانەبى.
(موسلىم) لە گېرپانەۋەيەكا: بەسە بۇ گوناھبارى پىاۋئ كە نان ۋ ئاۋ
بگىرئەۋە لە ژىر دەستەى خۇي (موسلىم). لەبەر ئەۋەش چۈنكى ئەۋ
بەندەۋ ژىر دەستەيە ھەرجى پەيدا بكاۋ ھەر كاسپىيەك بكا بۇ
خاۋەنەكەيەتى، كەۋاتە دەبىي خاۋەنەكەى مەسەرفى بكىشئ. بەھىچ
جۇرئ نابى ناھەقى لى بكا، دەبىي كارىكى ۋاى نەدا بەسەردا كە لە وزەى
نەيەت، ئەگەر شەۋكار بوو دەبىي بە رۇژ ۋچانى بىدا ھەروا بە
پېچەۋانەۋە، لە ھاۋىنا مۇلەتى بىدا، بە تايبەتى لەكاتى ۋچانى قىرچەى
گەرمای نىۋەپۇدا. كورتو پوخت بەكوردى پەتى: چەندە بارى سووك
بكا خودا پىي خۇشەۋ لەسەر ئەۋە پاداشتى باشى دەداتەۋە. لە حەدىشى
شەرىفا دەفەر مۇئ: چەندە بارى سەرشانى نۇكەرى خۇت سووك بكەى ۋ

كارى بۇ ئاسان بىكەي و ئىشى قورسى بى نەكەي لى رۇژى قىيامەتدا بۇت دەبى بە پاداشتى باش لى تەرازوى خىرەكانتا. (ئىبنو حەببان لى صەحىحەكەيدا گىراۋىيەتەۋە).

لەسەر بەندەۋ كەنيزەكيش پىۋىستە كە بەپى تۈنا درىقى نەكەن لى بەرژەۋەندى خاۋەنەكانيان و لى كارو فرمان و نەركى سەرشانى خۇيانا خاۋە خاۋو سستە سست نەكەن).

هەرۋەك چۇن ژىۋارو مەسەرفى زەپخىدە پىۋىستە لەسەر خاۋەنى ئاۋايش مەسەرفى ئاژەل و ولاخى خۇيى دەكەۋىتە سەر، ۋەك لەۋمەران وئالىك و ئاۋدان، بىرىتى ئەۋە دەكەۋى كە بەرەللى بىكا بۇ لەۋمەران و بۇ چۈۋنە سەر ئاۋ، بە مەرجى لەۋ جۇرە گىانلەبەرەنەبى كە بۇ خۇيان دەلەۋمەپىن و زەۋىش بىزۋىن بىۋ بەرەلستىش نەبى. جا ئەگەر لەم لايەنەۋە بە نەركى سەرشانى خۇي ھەل نەسا قازى بە زۇر پىي دەكا، لى ھەمان كاتدا تاۋانبارىش دەبى. لى صەحىحەيندا حەزەرت (مەۋەدە ئاۋە لەسەربە) دەفەرەمۇ: ژنى لەسەر پىشلىەپى سزادرا، پىشلىەكەي بەند كىرەۋو، ھەتا لى بىرسانا مەدبۇو، لەۋ ماۋەيەدا نە خۇي ئاۋو نانى دابۋو پىي، نە بەرەللى كىرەۋو ھەتا بۇخۇي لى جىرو جانەۋەمى ناۋ زەۋى بىخوات لەسەر ئەۋە خۇدا خىستىيە ناۋ ئاگرى دۇزەخەۋە.

جارىكيش پىغەمبەرى خوا تەشرىفى بىردە ناۋ باخە خورمايەكى پىاۋپىكى ئەنصارى، ۋىترىكى تىابۋو، كە چاۋى بە حەزەرت كەۋت بەزەمى بە زەۋۋونى خۇيدا ھاتەۋەۋ فرمىسك بەھەر دۋو چاۋەكانىدا ھۇن ھۇن ھاتە خاۋەۋەۋ سىكاللى لى دەستى خاۋەنەكەي كىرە

له خزمەت پېغەمبەر دا (دروود خوا لىسەربى) جا پېغەمبەر روښت بو لای و
 دىستى هېنا به سەر پشتیداو دلنەوايى دایه وه، وشتره كەيش زیر بووه و
 داسه كىنا. ئەو جا پېغەمبەر (دروود خوا لىسەربى) فەرمووی: ئەم وشتره نېره
 هى كییه؟ كى خواهنى ئەم وشتره یه؟ لاویكى ئەنصارى هات گوتى: هى
 منە ئەى پېغەمبەرى خودا! حەزرەت (دروود خوا لىسەربى) پېی فەرموو: ئەوه
 بو له خوا ناترسى، له باره ی ئەم ئازەله به سه زمانه وه كه خوا تو ی
 كرووه به خواهنى؟ ئەمەتا شكات لى دىكا له لای من، دىل برسىم دىكا،
 وچانم نادات سەرو مېكارم پى دىكا. (نېمامى ئەحمەدو به یههقى
 گېراویانه ته وه، رسته كەى له موسلىمدا هیه، حاكىم دىفەرمو ی:
 رسته كەى دروسته). له بهر ئەوه ییش كه ئازەل و ولاخیش خاوم هەست و
 گيان، لهو رووه وه له كۆيله دىگەن، كهواته وهك زەمخریده (مملوك)
 نابى ناهەقىيان لى بكړى و زیاتر له توانای خو یان كاریان پى بكړى.

بزان:

كه ئازەلى شىردار دروست نیه هەتا دواچۆرى شیره كەى
 بدۆشرى، بهرادهیه كى وا زیان به به چكه شیره خۆره كەى بگه یهنى،
 بهلكوو دىبى چى له تیره خۆرى به چكه كەى زیاد بى ئەوه بدۆشرى و
 بهس، واباشه كه شىردۆشه كه نینۆكى بكا هەتا ئازارى گوانى نەدا،
 هەروەك پېویسته له سەر خاوم هەنگ بهشى هەنگه كه خوى هەنگوین
 له پووره كەدا بهیلتیه وه، بو خواردنى هەنگه كان له كاتى بى له و مېدا.

۲۹۶) ژیاواری ژن (نفقة الزجة):

گوتمان هوی سییه م بۆ پیویستبوونی ژیاواری ژنیتیه. به لگهی روون و ناشکرا، له قورئان و ریگهی ره بهیرو یه کگرتنی نه ته وهدا له سهر پیویستبوونی ژیاواری ژن له سهر میردی ههیه.

زاتی مه زن دمفه رموی: {الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ - سورة النساء - ۳۴/۴} پیاوان له سایه ی خوداوه سه رگه وره ی ژنان و خودا کردوونی به گه وره و چاودیر به سه ریا نه وه.

یه گهم: به هوی نه وه وه که به فەزل و به خششی خوی به هره ی باش و له شی ته واناو هۆشی به هیزو ئایینی ته وای پیاوان داوه.

دووهم: به هوی نه م به هره خوا ییه وه پیاوان رهنج دهمدن و نارهق دهریزن و به نارهقی ناوچه وان مال پەیدا ده کهن و ده توانن مه سهرقی مال و منال بکه ن و خیزان به خیو بکه ن و ده بن به بهر پرسیار له ژیاواری مال و میوان و خیزان و خزم و که سوکار (قوام) له ئایه ته که دا به وانا (قیم) عهره بییه، به کوردی واته: کار به ده ست، یا سه ره پرشت، سه ره پرستیش که سیکه که ناگاداری که سی یا شتی بکاو مایه ی ژیا، یا گوزهرانی بۆ دابین بکا.

له ئایه تی تر دا دمفه رموی: {وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ - سورة البقرة - ۲۳۳/۲}.

ئەوە بوو وەك له بەلگەى پڻوڻستبوونى ژيواردا رابوورد پڻغه مەبەر
(مروودە خواە لەسەر بێ) بەهیندى ژنى ئەبو سوفيانى فەرموو: ئەو مەندە ببە كە
بەشى مەسرهفى خۆتو مەندالەكانت بكا بەپڻى ياساى شەرع.

له فەرموودەى حەجى مائناواييدا كە موسليم و ئەبو داوود له
جابر موه گيڤاويانەتەو، حەزرىت (مروودە خواە لەسەر بێ) دەفەرموئ: (.. وە
دەربارى ئافەرتانىش له خودا بترسو بئ دادى و ناھەقيان لئ مەكەن و
رەفتارتان جوان بئ لەگە ئياندا، چونكە ژنان ئەمانەت و سپاردەى خواى
گەورەن لەلای ئيوە پياوان، پياو ھەر خيانەت بكا، نابئ خيانەت له
ئامانەتى خوداى خوئ بكا! ژنان لەسەر فەرموودەى خودا و بەپڻى
فەرمایشتى شەرىعەتى ئەو حەلال بوون بۆتان و دڻنە باخەلتان و دەچنە
لايان. وە مافى ئيوە لەسەر ئەوان ئەومىيە كە ئەو كەسە كە ئيوە حەزى
لئ ناكەن نەبھڻنە سەر بەرھەتان و نەھڻل بڻنە مائنان، جا ئەگەر شت
وايان كرد كە بەدلى ئيوە نەبوو، ئەوا ھەتا دەتوانن چاوپۆشيان لئ
بكەن و بە نەرمونيانى لەگە ئيانا رەفتار بكەن، وە بەبئ ھۆيەكى رەوا
تەلاقيان مەدن، بەلام ئەگەر بەم شيوە شيرىنەيش چاريان نەكرا ئەوا
شەرىعەت رڭەتان دەدا كە بە ناسپايى لڻيان بدن، وە مافى ئەوانيش
لەسەر ئيوە ئەومىيە كە بە باشى و بە پڻى باوى باشى ناو ولاتى خۆتان
روژى و خۆراك و بەرگ و پۆشاكيان پئ بدن، وەكى ھاوسەرى ھاوشانى
خۆتان، تا ھەست بە ھاوسەركەمى نەكەن).

وه من یاسایه کی وهایشم له پاش خۆم بۆتان به جیهیشتوووه
نه گهر بێتو پهیرهوی بکهن له ناو خۆتانا ههتا ههتایه جاریکی تر
سهرتان لێ ناشیوئ، نهویش ئهم هورنانهیه که نامه ی خودایه.

یه کگرتن له سههر ئهوه دامه زراوه که ژیاواری ژن له سههر میرد پیویسته.

جوهره کانی ژیاوار:

ژیاواری ژن له سههر میرد جووری زۆره:-

یه کهم: خواردمه نییه که پیبژێو (قووت) بێ، به پێی حالی
کابرای میرد له دهوله مهندی و دهسکورتی و مامناوهندی، نیت
په یوهندی نیه به بهرزی و پهستی ژنه کهوه، له بهر ئهوه ژنه که
موسوئمان بێ، یا پهیماندار بێ، یا ئازادی، یا که نيزهک بێ جیاوازی نیه،
چونکه وهجه ئه له بری خۆ به دهسته وهدانه. جا پیویسته له سههر پیاوی
دهوله مهنده هه موو روژی دوو (مد) وه له سههر گه دایهک (مد) وه له سههر
مامناوهندی (مد) و نیو له پیبژێوی ساخی زیاتر به کار هاتووی ئه
شوینه که ژنه که ی تیا نهژی، بدا به دهستی ئهوه ژنهوه. مه بهست له
مودده ئهوه موددهیه که له سهردمی پیغه مبهردا باوبوووه، که به
عیاره ی میسری به پیوانه دهگاته نیو (قهدهح) یا پارهی بایی ئهوه
بداتی (له شهریعتی ئیسلامدا ماموستا مه لا عهبدول کهریم - خودای
گهوره لێ خوش بێ) دهفه رموی: (مودد) بریتییه له وهزنی سهدهو
حهفتا و یهک دره مو سێ حهوت یه که دره میك... تاد: واته:
فهرمایشته که ی ماموستا تهواو بوو - وه رگیڤ).

بۆيە پېيژىو لە ژىواردا رەچاۋ دەكرى چۈنكە خۋاى گەۋرە لەسەر شىۋەيەكى پەسەند ژىۋارى پىۋىست كىردۈۋە، دەى شىۋەى پەسەند ئەۋەپە كە لە خۇراكى باۋى ناۋ زوربەى خەلكى ئەۋ شۋېنەبى، بە قىياس لەسەر خۇراكى كەفارەتىش، چۈنكە ئەۋىش پىۋىستە پېيژىۋى. بەلگەى ئەۋەش كە ژىۋار بەپىيى خالى مىردە ئەم ئايەتە: {لَيُنْفِقَنَّ ذُو سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهِ وَمَن قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ - سورة الطلاق - ۷/۶۵} واتە: ئەۋى ھەيەتىۋ دەۋلەمەندە بە بەپىيى تواناى خۋى، ۋەك ھاۋشانى خۋى، مەسرف بۇ ئەۋ ژنە بكا، رمزىلىۋ چۈۋروۋكى نەكا، ئەۋەى نىيەتىۋ دەست كورتە بەپىيى تواناى خۋى، لەۋبەشۋ بارەيەى كە خۇدا پىيى داۋە، مەسرفى بۇ بكا.

دوۋەم: پېخۇرە: كە دەبىي لەۋ جۇرەبى كە زوربەى خەلكى ۋلاتى ژنەكە دەيكەن بە پېخۇر: ۋەك رۇن زەيتوۋن ۋ رۇن ۋ چەۋرى، ئەۋەى لىرەدا رەچاۋ دەكرى زوربەى پېخۇر بە گۇرانى چۋار ۋ مرزە جۇرەكانى دەگۇرېن، ۋەكوۋ شىرو ماست ۋ دۇۋ بەنىرو بامىەۋ تەماتەۋ باينجان ۋ كوۋلەكەۋ پەتاتەۋ گۇشت ۋ شتى تىرىش، جا ئەگەر جۇرە ميوەيى لەكاتى خۇيدا بوۋ بە خۋاردنى زوربەى خەلك ئەۋە ئەۋ جۇرە پىۋىست دەبىي، پىۋىستە ھەموۋ ھەفتەيى گۇشتى دەرخۋارد بىدا، نەدارا رەتلى، دارا دوۋ رەتلى، مامناۋەندى رەتلى ۋ نىۋى، ئىمامى شافىعى (رەزە ۋاۋە لىيە) ۋا بە پەسەند دەزانى كە گۇشت بکەۋىتە رۇژى ھەينىيەۋە، چۈنكە ۋا باشە كە مەرۇف لە رۇژى ھەينىدا شادى ۋ خۇشى ۋ ھەرەحى بختە ناۋ مال ۋ منالى خۋى ۋ خۋاردنى باشيان بۇ دروست بكا. ئەم ئەندازىيە بۇ

شوینیکه که گوشت کم بی، به لام نهگەر زۆر بوو ئەوا بهیپی دەستووری ئەوشوینە ئەندازەکی بتر دەکا.

سییه‌م: کاره‌کەر، یا ژنێ که خزمه‌تی بکا، نه‌گهر ژنه‌که له مائی
خوێان کاره‌که‌ری بووبی، ده‌نا ده‌بیخ خوئی خزمه‌تی خوئی بکا.

چوارەم: پۆشاک و بەرگە، بەپێی بەسبەون بەرگ پێویستە،
 ئەمیش بەپێی وڵات دەرگۆڕی، ھەروا بەپێی سەرماو گەرما، ھەروا بەپێی
 گۆرانی و مرزی ھاوین و زستان، چونکە بەرگی زستانە جیاپە لە بەرگی
 ھاوینە، ھەروا بەپێی دارایی و دەست گورتیی میرد جل و بەرگ دەرگۆڕی،
 چونکە ژنی دەوڵەمەند جوړی دەرپۆشی کە بە ژنی ھەژار ناپۆشری
 ھەروا..

دېسان دەبىي قاپو قاچاخو قۇرىو پيالەو نوڧن و پېخەفو
پېداوېستىيەكانى ترى گوزمرانى بۇ دابىن بكا، وەك ناوو جېگەو چراو
نەوتو يارەى ناوو كارەيا بە گوڧرەى حالى كابرەى مېرد.

٢٩٧) ژيوار به چي و کهي يئويست ده بي؟

به‌وه پښوېست د مېنې که ژن خوی بدا به د سته‌وه، واته: نه‌گەر
خاومن قام بوو بلن: وا من نامادهم بوئ نه‌وهی که می‌رد که م پښته لامو
دروست ببی له‌گه‌لم، نه‌گەر نه‌قام بوو هه‌قدار که ی ریگه‌ی نه‌وه بدا که
می‌رد که ی بی‌گو یزیت‌ه‌وه. به‌م چهند شته‌ی دواوه خو به‌د سته‌وه و مدان
ده‌فوتی.

يەكەم: نەھىلى مىرد لەگەلى دروست بىي بەلام ريگەي رابواردنى تىرى ئى نەگرى وەك ماچو دەستبازى و شتى تىرى خۇشى نيوانى ژنو مىرد، يا ھەر نەھىلى ھىچ لەزەتلىكى رەواي ئى وەربگرى، بە مەرچى ژنەكە مەھانەي رەواي نەبى، يا نەھىلىكى رەوا لە ئارادا نەبى، دەنا مەھانەدارە، وەك ئەوۋ نەخۇش بىي، يا زامى بە شويىلىكى واپەوۋىي كە جووتبوون خراپ بىي بۆي، لەم كاتەدا مافى ژپوارى ھەيە، بە مەرچى مىردەكەي بەجى نەھىلى.

دوۋەم: تۆران و مالى مىرد بەجى ھىشتىن و سەفەرکردن بەبى رازى بوۋنى مىرد ژپوار دەفەوتىنى.

سەيىھم: ژنەكە بچوۋك بىي و مىردەكەي گەورەبى، يا بەپىچەوانەوۋ، لەم دوو حالەدا ژپوارى ناكەوئى، چونكە خۇ بەدەستەوۋەدانى تەواۋ كەسەر دەگىشى بۇ لەزەت وەرگرتنى تەواۋ لەم دوو كاتەدا لە ئارادا نىيەو نەھاتۋتە جى، كەواتە ژپوار پىۋىست نابى بۇ ژن لەسەر مىرد.

چوارەم: بە ھەندى پەرسىتىش و خودا پەرسىتىش خۇ بەدەستەوۋەدان دەفەوتى و ژپوار پىۋىست نابى، وەك ئەوۋ ژنەكە بەبى مىردەكەي بچى بۇ ھەج يا بۇ ەمەرە، با مىردەكەي ريگەشى پىيدا، چونكە سەفەرەكەي بۇ مەبەستى تايىبەتى خۇيەتى، بەلام ئەگەر مىردەكەي لەو سەفەردا لەگەلىدا بوو ئەوۋ ھەقى ژپوارى ھەيە، ئەگەر ژن بەبى فەرمانى مىرد رۇژوۋى سوننەت بگرى ژپوارى ئەو رۇژەي ناكەوئى، بەلام ئەگەر مىردەكە ريگەي پىيدا ژپوارى دەكەوئى.

۲۹۸) كاتى مىرد تواناي ژيوارى ژنى نه بوو:

كاتى مىرد تواناي دابىنكردنى ژيوارى ژنى خوى نه بوو، وه
كوليدا له مەسرهف بۇ كردنى، نه وه ژنه كه خوى سهرېشكه له يه كى
له مانه:

يه كه م: نارام بگرئو له مالى خوى مەسرهف بكا بۇ خوى، يا
قهرز بكاو سهرفى بكا بۇ خوى. ژيوارى له م دوو حاله دا دهبى به قهرز
له سهر مىر ده كه ي، كه ي هه ي بوو دهبى بيداته وه.

دوو هم: دمتوانى له لای قازى داواى هه لوه شان هوى هاوسهرى تى
(نيكا ح) بكا.

له خو شه ويست (درويه خواه له سهر ب): پرسيار كرا: نه گهر كه سى له بهر
هه ژارى و دهستكورتى نه توانى ژيوارى ژنه كه ي دابىن بكا چى لى دمكرئ؟
قهرمووى (درويه خواه له سهر ب): له يه ك جيا دمكرئ نه وه. (داره قوطنى).
له بهر نه وه ديش كه چوك برأوى و شله په تكه يى مافى هه لوه شان هوى
هاوسهرى ده چه سپيئن، دهى دمه سوسان بوون له دابىنكردنى ژيوار باشت
نه و مافه ده چه سپيئن! چونكه مرؤف دمتوانى به بى رابوران له گه ل
حه لال و هاوسه ردا بژى و گوزمران بكاو نارام بگرئ به لام له سهر بى
نانى و بى ناوى و بى جيگه و ريگه يى ناتوانى نارام بگرئ، ديسان له بهر
نه وه ديش كه له كاتى وادا دوور نيه ژنه كه بۇ دابىنكردنى گوزمرانى
تووشى داو نپيسى بى!

نهونده ههیه نهگەر میرد لهکاتی وادا قهرزی لهسەر ژنهکەى هه‌بوو، وه ژنهکەى دموڵهمه‌ند بوو، وه میردهکەى پپی گوت لهو قهرزهى من که له‌سه‌رتە ژپواری خۆت دابین بکه. نهوه ژنهکه مافی سه‌رپشکی هه‌لومشانه‌وى نامینى، به‌لام نه‌گەر ژنه‌که‌یش ده‌ست کورت بوو نه‌وه هه‌مان مافی ده‌مینى، چونکه له هه‌موو بارو دۆخیکا قهرزازی نه‌دارا مافی موڵتدانی هه‌یه. گریمان که‌سى به پیاوه‌تى ویستی ژپواره‌که دابین بکا له باتی می‌ردی نه‌دارا، ژنه‌که ده‌توانی نه‌وه قه‌بوول نه‌کا، چونکه منه‌تى به‌لاش بۆ هه‌لبگرى، له‌بهر نه‌وه مافی هه‌لومشانه‌وى هه‌ی.

بزانه می‌رد چ به سامان چ به کاسپی ژپوار دابین بکا چونیه‌که، توانایی وه‌ک به‌هۆی مائه‌وه ده‌بی به‌هۆی کاسپیشه‌وه ده‌بی. جا نه‌گەر هه‌موو روژى به‌قه‌د ژپواری نه‌و روژه کاسپی ده‌کردو روژانه کریکەى سه‌رو به‌ر ده‌ری ده‌ینا نه‌وه ژن هه‌قی هه‌لومشانی نیه، هه‌تا نه‌گەر به‌هۆی نه‌خۆشییه‌وه یه‌ک دوو روژى نه‌یتوانی ئیش بکا مافی هه‌لومشانی نیه، به‌لام نه‌گەر نه‌خۆشى درێژه‌ی کیشاو له سى روژ هه‌لى بوارد مافی هه‌لومشان هه‌یه! چونکه زیان له ژن ده‌که‌وى. گریمان می‌ردی دارا ژپواری می‌ردی نه‌دارای دا به ژنى خۆی مافی هه‌لومشان نامینى، به‌لام باقى مه‌نده‌ی ژپواره‌که ده‌بی به قهرز به‌سه‌ر می‌رده‌که‌وه.

مه‌رجی هه‌لومشان نه‌وه‌یه: ده‌سکورتیی می‌رد مسۆگەر بى، جا به‌هۆی پیلینانی می‌رده‌وه بى، یا به‌هۆی شایه‌تو به‌لگه‌ی ره‌واوه بى نه‌م مه‌رجه دپته‌جى، ئیتیر خ‌واى می‌رد له رووبى، یا نادریاربى. توانانه‌بوونی ماره‌ییش نه‌گەر له پپیش به ده‌ست گرتندابى ده‌بی به

هوئی مافی هه‌لوه‌شان، نه‌وه‌نده هه‌یه هه‌رکاتێ ژن هه‌ندی له مارمیی وهرگرت ئیتر هه‌قی هه‌لوه‌شان نامینی، چونکه بو می‌رده‌که به‌هوئی دانه‌دهستی هه‌ندی له مارییه‌که‌وه، هه‌ندی له له‌زه‌تگا (بوضع) ی ژنه‌که ده‌که‌ویته دهستی، به‌لام نه‌گهر له توانا نه‌بوونی مارمیی که‌وته دواي گواستنه‌وه‌و به ده‌ستگرتن نه‌وه ریگهی هه‌لوه‌شان نامینی، چونکه به ده‌ست گرتن وه‌جه‌له‌که‌ی (که له زه‌تگای ژنه) ده‌فه‌وتی و وه‌جه‌له‌که ده‌بی به قهرز له نه‌ستوی می‌رددا. له هه‌مان کاتدا به ده‌سته‌وه‌دانی نه‌و وه‌جه‌له له لایه‌نی ژنه‌که‌وه نیشانه‌ی نه‌وه‌یه که ژنه‌که رازییه به‌وه که به‌قهرز نه‌و وه‌جه‌له‌ی بداتی، به پیچه‌وانه‌ی پیش جوونه‌لاوه.

گریمان پیاو نه‌ی ده‌توانی که ژیاور بو نه‌و که‌نیزه‌که‌ی دابین بکا که بووه به دایکی مندالی، که له عورفی شهرعی شهریفا ناوداره به ئوموول وه‌له‌د نه‌وه زۆری ئی ده‌کری که یان ئازادی بکا، یان بیدا به‌شوو، نه‌گهر داخوزیکه‌ری هه‌بوو، دنا ده‌بی ریگهی بدا که کاربکاو به کاسپی خوئی به‌خپو بکا.

٢٩٩) سیغه‌کردن (نکاح المتعه):

موتعه (یاسیغه‌کردن، یا ماره برینی کاتی) بریتییه له هه‌موو جوړه ماره‌کردنیکی کاتی، که ماوه‌یه‌کی دیاریکراوی بو دانرابی، ئیتر ماوه‌که کورت بی یا درێژ، وه‌ک نه‌وه پیاو به ژن بلی: نه‌وا تۆم ماره‌کرد له‌خۆم بو ماوه‌ی روژی، یا ده‌ روژ، یا مانگی، یا هه‌تا له‌م شاره ده‌چمه دهره‌وه، یا وینه‌ی نه‌مه. ئه‌م جوړه ماره برینه پووجه‌و نه‌یی لیکراوه‌و

بەيەك كەوتنى فەرمايشتى زانا پېشەۋاكانى ھەر چوار مەزھەبەكە نا دروستو ئارەۋايە. بەلگەيان لەسەر ئەمە زۆر شتە. ۋەك سەبەرە (رەزە) خوا (ئېبە) دەفەرمۇئ: لە بەينى گۆشەى حەجەرولئەسۋەدو دەرگای كابدەدا پېغەمبەرم بە چاۋى خۇم دى لەۋئ راۋەستابوو، لەكاتى حەجى مال ئاۋايىدا دەيفەرموو: خەلگىنە! ئەى موسولمانىنە! لەمەۋەپېش ئەۋە بوو خۇم رېگەم بە ئىۋەدا بوو كە ژن سېغە بكەن (ۋاتە: ژن بۇ ماۋەيەكى كاتىي، ديارى كراۋ مارە بكەن) بەلام لەم دەمەۋە ھەتا رۇژى قىامت خودا ئەۋەى حەرام كىردوو (موسلىم ۋ ئەبو داۋودو نەسائى) شەفيعى (رەزە) خوا (ئېبە) دەفەرمۇئ: ھەۋائى بە ئىمە داۋە سوفيانى كورپى عويەينە لە زوھرىيەۋە، لە رىبىعى كورپى سەبەرۋە لە باوكىيەۋە: پېغەمبەر (رەۋە) خوا (ئېبە) نەيى كىردوو لە سېغەكىردنى ژن، عومەرىش (رەزە) خوا (ئېبە) لەكاتى جىننىشىنىي خۇيدا لەسەر دوانگە ژن سېغەكىردنى حەرام كىرد، ھاورىكانى پېغەمبەرىش (رەۋە) خوا (ئېبە) سەلماندىان بۇى، ئىتر بوو بە يەكگرتن. بەيھەقى لە جەغفەرى كورپى موحەممەدەۋە راگوئز دەكا: لە بارەى مارەكىردنى ۋەختىيەۋە پرسىارى ئى دەكرئ دەفەرمۇئ: بىرئىيە لە داۋىنپىسى بەبئ كەمۇ زىاد.

رۇژئ لە رۇژان مەئموون وىستى كە جارى رەۋا بوۋونى ژن سېغەكىردن بدا، قازى يەحياى كورپى ئەكئەمى تەمىمى بە شەئەزاۋى چوو بۇ لاي، مەئموون لىي پرسى ھۇى ئەم رەنگ تىكچوون ۋ شەئەزاۋىيەت چىيە؟ فەرموۋى: ئەى فەرمانرەۋاى موسولمانان! خەفەتتىكى گەۋرە روۋى داۋە، كارەساتى لە دىندا قەۋماۋە، بە ئاشكرا

جاړ دراوه که شهروالپیسې ره وایه و حالل کراوه! مهنموون گوتی: شهروالپیسې؟ چوڼ؟ یه حیا فهرمووی: بهلئ ژن سیغه کردن شهروالپیسیه نهی چییه؟ مهنموون گوتی: چوڼ بیسهلینه بوم، نهمهت له کوئ هیناوه؟ یه حیا فهرمووی: هم له نامه ی خودادا هیه و هم له فهرمووده ی پیغه مبهری خودادا هیه، خوی گه وره دمهرموئ: {وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ، إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ. فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ} (تهماشای تاجول نوصول بهرگی هوته م لاپره (۲۷) بفهرموو: بؤ رافه ی هم نایه ته پیروژانه. زوربه ی هم نایه تانه ی وان له م کتیبه پیروژدها له تاجدا نهفسیر کراون به کوردی. خوژگه روژئ له روژان سوود له و رافانه ی نهوئ بؤ رافه ی نیرمیش و مرده گرا - و مرگپ) نهوجا قازی یه حیا رووی دهمی کرده مهنموون و پپی فهرموو: نهی فهرمانرپه وای موسولمانان نایا ژنی سیغه کرا و بهر {مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ} دهکوهئ که خوا ره وای دیوه؟ گوتی: نه خهیر بهر هم جوړه حالله ناکه وئ. فهرمووی: باشه خو بهر نه و ژنه مارمېروامیش ناکه وئ که خوا به شهکه له پووری له میړدهکه ی، بؤ داناوه، وه له ویش به شه که له پووری اناوه بؤ میړدهکه، وه هم جوړه ژنه چهند مهرجی خوئ هیه؟ گوتی: خهیر بهر نه مییش ناکه وئ. یه حیا فهرمووی: که واته به پپی هم نایه ته حالل و هاوسهر دوو جوړی هیه، له و دوو جوړه بترازئ (عدوان) و له سنووری شهرع دمرچوونه و بهر هم ههرمشیه دهکوهئ که دمهرموئ: {فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ} واته: ههرکه سی جگه له م دوو جوړه حالل و هاوسهریه

جۆریکی تر دابهینئ ئهوه یاساو سنووری چه لالۆ هاوسهری دهبه زینئ).
 ئه مه به لگهی قورئانی، بهرموو له سوننهتی پیغه مبه ریش (مرووده خوا
 له سه ربه) به لگهت بۆ بهینمه وه: نه وه تا بهرموو دهمزانی گه وه ره ئیمامی
 زوهری دهگیرپته وه له عهبدو لالۆ له سه نی کوری موحه مه دی کوری
 چه نه فییه وه، له باوکیه وه له عه لی کوری ئه بو طالیه وه (ره زاه خوا له مروویه
 به) ده فهرموئ: پیغه مبه ری خوا (مرووده خوا له سه ربه) فهرمانی پیکردم له سه ر
 فهرمانی ئه و به ناو مه ردومدا جارمدا: گه رچی پیغه مبه ر (مرووده خوا
 له سه ربه) له مه و به ر ریگهی ژن سیغه کردنی داوه به لام له م رۆ به داوه ژن
 سیغه کردن چه رامه، خودا نه یی لی کردوه، جا مه ئموون له
 بهرموو دهمزانه گانی پرسى ئایا ئه م چه دیته ی زوهری له ناو بهرموو ده
 شوناسه گاندا له بهر گراوه و شتی وا هه یه؟ عه رزیان کرد بلئ، جا کاتی
 مه ئموون زانی که ئیمامی مالیک ئه و بهرموو ده یه ی گیراوه ته وه، له رای
 خۆی به شیمان بۆوه و بهرمووی: داوای لیخۆشبوون له خودا ده که م، من
 هه له بووم. ئه و جا فهرمانی دهر کرد جارپاندا: که ژن ماره کردنی کاتی
 چه رامه.

٣٠٠) باسی پهروه کرده کردنی ساوا (حضانه):

پهروه کرده کردنی منداڵ که به عه ره بی پپی ده گوئری: حضانه،
 به واتا گرتنه ئامیزو باوه شه، پهروه کرده کردن له شه رعا بریتیه له
 ناگاداری و سه ر به رشتی کردنی که سی که نه توانی خۆی پهروه ده بکا،
 پهروه کرده کردن جۆره خاوه نیتی و هه قداریه که، وه لی ئه وه منده هه یه ئه م

جۆره هەقدارییه که پئی دهگوترئ حەضانە، یا پەرورمەدەکردنی ساوا،
 بۆ ژن لەبەرترەو لە بارتەرە، چونکە ژنان بۆ ساوا دلسۆزترن و باشتەر لە
 لەیو پەرورمەدەکردن شارمزان و پتر ھۆگری ساوان و لە کاروباری کۆرپە
 دەزانن. بەلگەئە ئەمەیش که ژن لە پێش ترە بۆ لەلەیی ساوا ئەمەیه:
 عەمری کورپی شووعەیب لە باوکیەو، باوکی لە باپیری خۆیەو، که
 عەبدوللای کورپی عەمری کورپی عاصە دەگێریتەو: عەبدوللای
 دەفەرموئ: ئافەرەتئ ھاتە خزمەتی پێغەمبەر (مروودە خواە لەسەربەئ) گوئی:
 ئەئ پێغەمبەری خودا! ئەم کورەمەم نۆ مانگ بە چەرمی سک
 ھەلگرتوو، بەشیری مەمکەم گۆشەم کردوو، لە کۆشما پەرورمەدەم
 کردوو، ئیستایش باوکی تەلەقی داوم و بەرەلای کردوو، مەچی
 دەیهوئ بە زۆر کورەمەشەم ئی بسینئ. پێغەمبەریش (مروودە خواە لەسەربەئ)
 پئی فەرموو: تا شوونەکەیتەو تۆ لە پێشتی بەم کورە - واتە: شەرع
 دەیدا بە تۆ (ئەبو داوود/ حاکم. حاکم دەفەرموئ: رشتەکەئ دروستە)
 بەلام ئەم بېرپارە که منال ھی دایکە بۆ ھەموو کاتئ وانیه، ئەمە کاتئ
 وایە که منال نەقامئ و چاک و خراپئ خۆئ نەزانئ، جا ھەر کاتئ قامئ
 کردوو، خۆئ ناسئ خۆئ دەکری بەسەر پشک لە نیوانی باوک و دایکدا،
 بە ئارەزووی خۆئ ھەرکامێکیان ھەلگیرئ دەدرئ بەوھیان، بەپئی ئەم
 فەرموودە: ئەبو ھورەیرە (رەزە خواە لەبەئ) دەفەرموئ: پێغەمبەر (مروودە
 خواە لەسەربەئ) جاری کورپکی میرد منداڵی کرد بە سەرپشک، که بە
 ئارەزووی خۆئ، لای باوکی، یا لای دایکی ھەلگیرئ و لەلای ئەوھیان بئ
 که خۆئ حەزدەکا (ئیبنو ماجەو تیرمیدئ گێراویانەتەو. تیرمیدئ بە
 فەرموودەکی جوانی داناو) لە گێرانەو، دایکەئ ئەبو داوود و حاکمدا:

کورمهکه دمستی دایکی گرت، نیتز دایکهکهی بردی بۆلای خۆی (حاکم دمفهرموئ: رشتهکهی دروسته) تهمهنی خۆناسین جهوت ساله، یا لهو دموروبهره دایه، همر فامین بهس نیه بهئکوو دهبئ هۆشی بهوهیش بشکی که بۆچی نهو لایه ههئ دهبزیرئ، چونکه لهسهر نهو بنیاته دهکری به سهرپشک که خۆی هۆشی به بهرژموهندی ئاگاداریکردنی خۆی باشت دهسکی. خۆناسین نهوهیه که منداڵ به تهنها خۆی بهبئ یارمهتیدانی کهسیکی تر بتوانئ نان و ئاو بۆ خۆی بخواو خۆی له سهراوکردن پاک بکاتهوه به تهنیا بهبئ یاریدهی پهرومردهکه ر.

بزانه :

برپاری دایکی دایک که کۆببیتهوه لهگهئ باوک و باپیردا دهق وهک برپاری دایک وایه که کۆببیتهوه لهگهئ ئهم دوو کهسهدا. جا نهگهر ههرمیینهی پهتی بهبئ نیرینه کیشهیان بوو لهسهر پهرومردهکردنی منال، نهوه لهم کاتهدا دایک پێش پێش دهخرئ، نهوجا دایکی دایک و نهو نهنکانهی دایک که بههۆی میینهوه پئی دهگهنهوه، کامیان نزیکتر بئ لهو نهنکانه نهومیان پێش دهخرئ، نهوجا دایکی باوک نهوجا دایکی دایکی باوک و نهو نهنکانهی دایکی باوک که بههۆی میینهوه پئی دهگهنهوه، نهوجا دایکی باوکی باوک که به ههمان شیوه بگاتهوه پئی، نهوجا نهو نهنکانهی دایکی باوکی باوک که بهههمان شیوه بن، نهوجا دایکی باوکی باپیرهکه بهههمان شیومبئ، نهوجا نهو نهنکانهی دایکی باوکی باپیرهکه به ههمان شیوه بن، نهوجا خوشکی باوک و دایکی، نهوجا خوشکی باوکی، نهوجا خوشکی دایکی، نهوجا

خوشكى دايك، ئەوجا خوشكى باوك. ئەگەر مىۋ نىر كۆبۈنەۋەدە
لەسەر پەرۋەردەى منال بوو بە كىشەيان دايك پىش دىخىرئ ئەوجا
دايك و نەنكى دايك كە بەمىنەى پەتى بگەنەۋە پىي، ئەوجا باوك،
ئەوجا باپىرە، ئەوجا خوشك، ئەوجا خوشكى دايك، ئەوجا خوشكى
باوك و، ئەمەيش بەپىي دەقى ئىمامى شافىعى لەسەرى.

براو كوپى براو مامەو كوپى مامە ئەۋانىش ۋەك باوك و باپىرە
ۋان لە مەسەلەى پەرۋەدەكردنى ساۋادا، كى نىكتىربى ئەۋە پىش
دىخىرئ بەرىز لەسەر شىۋەى رىزى كەلەپوور گران، ئەمەيش دىسان
بەپىي دەقى ئىمامى شافىعى لەسەرى.

بزانە :

لە بابەتى پەرۋەردەدا كچى خوشك پىش كچى برا دىخىرئ
ھەرۋەك خوشك پىش برا دىخىرئ.

۳۰۱) مەرجهكانى پەرۋەردەى ساۋا:

ۋەك زانىت منال پەرۋەردەكردن جۆرە سەرۋەرى ۋە ھەقدارىيەكە
كە پىۋىستى بە دەسلەتە، ۋە دايك پىش باوك و كەسانى تىش دىخىرئ،
ھەتا دايك ۋەستابى كەسى تر مافى پەرۋەردەى منالى نىە، چۈنكە زۆر
زۆر دىسۆزە بۆى، بەلام دايك ئەگەر خۆى ئارمىزۋى لە پەرۋەردەى
منالى بوو بەم چەند مەرجه ھەقى ئەۋەى ھەيە:

يەكەم: دەبىي ژىرو ئاقل بى، دايكى شىت مافى منال
پەرۈمردەكردنى نىيە، چۈنكە شىتى و ئاگادارى و سەرپەرشتى كۆرپەيان
نەگۈتوۋە، شىت خۇي پىۋىستى بە كەسىكە سەرپەرشتى بكا ئىتر چۈن
دەبىي بە سەرپەرشتى كەسىكى تر.

دوۋەم: ئازادىيە، دايكى كۆيلە مافى پەرۈمردەي نىيە، چۈنكە ئەو
كەلك و قازانجەكەي گشتى بۇ ئاگاگەيەتى، لەبەر ئاگاگەي نايپەرژىتە
سەر منالەكەي، لەبەر ئەۋمىش چۈنكە منالپەرۈمردەكردن جۆرە
سەرۈمى و ھەقدارىيەكە، دەي كۆيلە مافى ھەقدارى و سەرۈمى نىيە.

سېيەم: دايك دەبىي ئىسلام بى، ئەگەر منالەكە ئىسلام بوو، ھەر
مندال باۋكى موسولمان بى خۇشى دادەنرى بە موسولمان، ژنى بىپروا
مافى پەرۈمردەكردنى منالى ئىسلامى نىيە، چۈنكە منالپەرۈمردەكردن
سەرۈمىيە، بىپروايش نابى بەسەردارو سەرۈمى موسولمان، ديسان
لەبەر ئەۋمىش دەگونجى كە بىخەلەتتىنى و بەرمبەرە منالەكەيش خوۋە
خراپەكانى ئەو بگرى توۋشى بىپروايش و شتى وا بى.

چوارەم: دەبىي مەردبى، دايكى بەدكارى نامەرد مافى
منالپەرۈمردەكردنى نىيە، چۈنكە ۋەك گوتمان ئەم كارە سەرۈمى و
ھەقدارىيە، بەدكارو نامەردىش مافى ئەۋمىيان نىيە، سەرمرى ئەۋمىش
دوور نىيە كە چاۋوراۋى لى بكاۋ فىرى رەفتارى بەدى خۇيى بكا.

پىنچەم: دەبىي دەسپاك و ئەمىندار بى، دايكى دەستپىسى ناپاك
مافى پەرۈمردەي نىيە، چۈنكە دەگونجى گزى و ناپاكى لە بەخىۋكردنىدا
بكاۋ منالەكە بىفەۋتى.

شەشەم: نابى شووى كردىتەو، چونكە خوشەويست (دروود خوا) لەسەبىن دەفەرموى: تا شوونەكەيتەو تۆ لە پىشتى بۆ بەخيوکردنى ئەم منالە. سەرەراى ئەو دەيش دايك لەكاتى وادا لەبەر خەرىك بوون بە خزمەتى مێردو مالىەو ناپەرژىتە سەر ئەو، شتى وايش زيان لە منال دەدا. بەلام ئەگەر دايك شووى كردهو بە پياوئ كە مافى پەرودەكردنى منالەكەى هەبى، وەكوو مامو ئامۆزای منالەكە، ئەو فەرمايشتى هەرە راست ئەو دەيه كە ئەو مافەى بۆ هەيه، چونكە ئەو هەقدارە مافى بەخيوکردنى ئەوى هەيه، لە هەمان كاتدا دلسۆزىيەتى چونكە كەسيەتى، كەواتە ئەو دايكەكەى پىكەو بە باشى سەرپەرشتى دەكەن.

هەوتەم: نىشتەجىيە، كاتى دايك مافى بەخيوكرنى هەيه كە خۆى و باوكى منالەكە لەيهك شاردا نىشتەجى بن، بەلام ئەگەر هەر كامىكيان لەو شارەو بچن بۆ سەفەرى نيش و كار، وەك سەفەرى حەج و بازرگانى و غەزاو عەمرە، ئەو نابى منالەكە لەگەل خۆى ببا بۆ ئەو سەفەرە، چونكە سەفەر جىگەى مەترسى و نارەحەتییە. بەلكوو لەو ماوەیدا منال لەلای نىشتەجىيە يان دەبى هەتا ئەو وىتران دىتەو، نىتر ماوەى سەفەرەكە كورت بى يا درىژ، بەلام ئەگەر سەفەرەكە سەفەرى گواستەو لە شوينىكەو بۆ شوينىكى تر بوو، ئەو باوك هەقى هەيه كە بيسەنىتەو لە دايك و لەگەل خۆيدا بى، بە مەبەستى پاراستنى ناوو رەسەنى خۆى، چونكە رەسەن و بنەچەو بنەمالە بە باوكە بە دايك نىه، سەرەراى ئەو دەيش بەرژەومەندى تەمى و ئامۆزگارى و فیرکردن لەو دایەو ناسانتريش بەخيو دەكرى. بەلام ئەگەر دايكىش لەو سەفەرەدا لەگەل

باوك بوو ئەوۈ بەخپوكردن مافى خۆيەتى، ھەروا ئەگەر لە سەفەرى گواستەنەو ەيشەو ە گەرايەو ە بۆ شارەكەى جارانى مافى بەخپوكردن دىگەرپىتەو ە بۆ دايك. مەرجە كە رىگە ئەمىن بىۋ ئەو شارەى كە دىچى بۆى ئەمەن و ناسايشى تىابى، دىنا مافى نىيە مئالەكە لە ژنە بەخپوكرەكەى بىسەنىتەو ە.

بىزانە :

گشت باو ەنەكانى تىرىش ھەمان مافى باوكيان ھەيە، دىتوانن لەم كاتانەدا مئدال لە ژنەبەخپوكرەكەى بىسپىننەو ە، بەمەرجى خۆيى بىن و نامەحرەم نەبن، وەك باپىرەو براو مامە، چۈنكە ئەمانەيش مافى پاراستنى ناوى رەسەن و بىنەچەى خۆيان ھەيە، ھەروا ئەگەر نامەحرەمىش بىن، وەك نامۇزا، بەلام بە مەرجى ئەو ە لەم شىۋەيەدا مئالەكە كور بى، چۈنكە ئەگەر كچ بى نادىرئ بە دىستى باوانى نامەحرەم، بەلام ئەگەر خرمى خۆيى لە باوان نەبوو لە خالۋان بوو ئەو ە مافى سەندەو ەى نىيە، وەك خالۋ مامى دايكى، چۈنكە ئەمانە مافىيان بەسەر رەسەن و بىنەچەو ە نىيە.

ئايا بۆ چەسپاندنى مافى دايكى بەخپوكر ئەگەر مئالەكە شىرە خۆرە بوو مەرجەكە مەمكى پېيدا يانا؟ دوو راھەيە، يەككىيان دىفەرمۇئ: مەرج نىيە، بەلكوو لەسەر باوكە كە دايەنى بۆ بگرئ، راي دروست ئەو ەيە: كە ئەو ە مەرجە، چۈنكە زەحمەتە بەكرىگرتنى دايەن.

۳۰۲) تاوانكارىيەكان (الجنایات):

تاوانكارىيەكان زۆرن، چوار جۇريان لە شەرعە تۆلەيان بۇ ديارى كراوە، كە بەو تۆلەيە لە زاراوى شەرعە پېنى دەگوترى حەدى شەرعى:

جۆرى يەكەم: ئەو چەشنە تاوانكارىيە كە زيان بدا لە لەش و گيان و ئەندام، بەم جۆرە دەگوترى: كوشتن يان زاماركردن.

جۆرى دووهم: ئەو چەشنە تاوانەيە كە زيان بدا لە شەرمگا و لەزەتگا، بەم جۆرەيش دەگوترى: داوینپېسى و حيزى.

جۆرى سێيەم: ئەو چەشنە تاوانەيە كە زيان بدا لە سامان، ئەمەيان دەبى بە چەن چەشنەو، ھەر سامانى بە شەپ داگیر بكړى، وە ئەو شەپ ھىچ تەئويلىكى بۆ نەكړى ئەو ھەرھوودو راوړووتە، ئەگەر تەئويلى بۆ بكړى ئەو بەغيە، واتە: دەسدرېزى و زوڼم و زۆرە، ھەر سامانىكىش بە دزكە بە نەينى لە شوينى پاراستنى ئاسايى خۆيدا بېرى ئەو دزىيە، ئەو ھى كە بەھيزى بازوو، وە بە زۆرى زۆردارى و بەھيزى دەستەلانتو بەھوى بەرزى پاىو پلەو بەرى ئەو زەوت كردنە).

جۆرى چوارەم: ئەو چەشنە تاوانەيە كە زيان بدا لە ئابروو و لە نامووس و شەرمەف، بەم جۆرەيش دەگوترى: بوختان.

۱) تاوانكارى كوشتنى بە قەستى (جناية القتل العمد): كوشتن سى جۆرە: كوشتنى بە قەستى پەتى، كوشتنى ھەلەى پەتى، كوشتنى نيوەقەستى و نيوە ھەلە، كوشتنى بە قەستى پەتى ئەو ھى: كە بكوژ

نیازی کوشتنه کەیش و نیازی کەسە دیاری کراوە کەیشی کردبێ بەهۆی شتیکەووە کە زوربە ی کات ئەو شتە کوشندەبێ، خۆی ئەوشتە نامیڕبێ یاشتی تربێ، وەک چەقۆو دەمانچەو زەهر. دە ی ئەگەر بکوژێ نیازی نیشەکە ی نەبوو - واتە: بە مەبەستی کوشتنی کەس ئەو کارە ی نەکرد، کە بوو بەهۆی کوشتنی کەس - وەک قاجی لە شتی هەلکەوئ و بکەوئ بەسەر منالیکاو منالەکە بەو بەمرئ - ئەو تۆلە لێسەندن و کوشتنەو ی لەسەر نیە. هەر وا ئەگەر بەنیازی کوشتنی کەسیکی تایبەت و بە نیازی کوشتنی کەس ئەو کارە ی ئەنجام نەدابوو ئەو دیسان کوشتنەو ی لەسەر نیە، وەک کەسێ لە تەقە ی خۆشیدا گوللە ی وێل بیکوژێ و دەر بکەوئ کە ئەو گوللە یە حەمەلاو تەقاندوو یەتی ئەو حەمەلاو ناکوژرێتەو لە حیاتی ئەو کوژراو.

کوشتن بە نامیرو بەشتی تریش دەبێت، وەک ئەو: کەسێ بەند بکا نەخۆی نان و ناوی بداتی و نە بهێلی خۆی هەوێکی ئەو بەدا هەتا لە برسانا دەمرئ، ئەو کوشتنەو ی لەسەرە، هەر وا ئەگەر حەپسی بکاو رووتی بکاتەو هەتا لەسەرمانا بەمرئ، یا بە بەندی لەبەر خۆر رایبگری هەتا تینی هەتاو کە دەیکوژێ، ئەمەش کوشتنەو ی لە سەرە، یا وەک ئەو دوو کەس یا پتر شایەتی بدن کە نەریمان ئەورەحمانی کوشت، وەقازی نەریمان لە تۆلە ی ئەورەحمانا بکوژیتەو، پاشان شایەتەکان پەشیمان ببنەو و بڵێن بە درۆ شایەتیمان لە نەماندا، ئەمە دەبێ بەهۆی گۆشتنەو ی ئەم شایەتانە. یا وەک ئەو خۆراکیکی زەهراو ی بە نیازی کوشتنی بەدا بە کەسێ و ئەو کەسە بەمرئ، لە کاتی وادا تۆلە پێویستە. یا وەک ئەو سەری بیرئ لە دالانیکا بە فیل بگری و میوانی

دمعومت بکا بۆ مائهووی به نیازی ئهوه که به نامهردی بیخاته ئهوه
بیرمهوه، ئهویش لهسهر شوینهکهوه برپاوه بکهوێته ناو بیرمهکهو بمیرئ
ئهمههیش کوشتنهوهی لهسهره.

بزانن:

که مروڤ کوشتن به ناپهوا تاوانیکی گه‌لئ گهورمیه له پاش
بیبامپی به خوای گهوره گهورترین گوناھی گهورمیه، نایه‌تو
حه‌دیثی زۆر فره‌هه‌یه که هه‌ره‌شه‌ی سه‌خت ده‌کا له کاری وا
ناهه‌مواری ناله‌باری ناپه‌وا، وه‌ک: {وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ
جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا - سورة النساء - ۹۳/۴} واته: هه‌ر که‌سێ به
ناپه‌وا موسوڵمانێ به‌قه‌ستی بکوژئ، ئه‌وه‌ سه‌زای ئه‌وه‌ بکوژه‌ دۆزه‌خه‌و
حالی وایه‌ هه‌تا هه‌تایه‌ له‌ دۆزه‌خدا ده‌مینێته‌وه‌. له‌ سه‌حه‌حی
موسلیمدا هه‌زه‌مت واته: بنووسرئ (مروود هه‌وا له‌سه‌ربه‌) ده‌فه‌رموئ: به‌ هه‌یج
جوړئ کوشتنی موسوڵمان دروست نیه‌، مه‌گه‌ر به‌یه‌کێ له‌م سێ شته‌:
موسوڵمان بووبئ و له‌ ئیسلام هه‌لگه‌را بیته‌وه‌، یا خاوه‌ن هاوسه‌ر بووبئ و
له‌ پاشا داوینپیی بکا، یا به‌ ناهه‌ق و به‌ زۆری زۆرداری مروڤیکی بئ
تاوانی کوشتبئ. له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی تردا ده‌فه‌رموئ: له‌لای خودای گهوره
ئه‌م جیهانه‌ هه‌مووی له‌ناو بچئ نه‌وه‌کا موسوڵمانێ به‌ ناپه‌وا بکوژرئ
(تیرمیدئ و نه‌سائی به‌ رسته‌یه‌کی ساخ گیراویانه‌ته‌وه‌) له‌
فه‌رمووده‌یه‌کی تردا ده‌فه‌رموئ: هه‌ر که‌سێ کۆمه‌کی بکا له‌سه‌ر کوشتنی

موسولمانن به نارپوا با بهنیو وشهیش بی^(۱)، رۆزی قیامت که دهچی
بۆ دیوانی خوا، بۆ پرسینهوه، لهناو چاوانی نووسراوه: ناهومید له
رهحمهتی خودا.

برپاری کوشتنی قهستی:

ههر کهس لهسهر نهو شیوهی باس کرا موسولمانن به نارهزوو به
نارپوا بکوژی کوشتنهوهی پئویست دهبی، بهپیی نهه نایهته:
{كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ
وَالْأُنْثَى بِالْأُنْثَى - سورة البقرة - ۱۷۸/۲} واته: نهی
موسولمانهکان! خوداوهندی مهزن دایناوه له سهرتان، تۆله سهندن
لههوی کوژراوهکانهوه، به یهکسانی، بهه رهنگه لهباتی ئادهمیزادی
کوژراوی نازاد ئادهمیزادی بکوژی نازاد دهکوژریتهوهو له جیاتی بهنده
بهندهو له باتی میینه میینه (بهپیی نهه نایهتهی تریش: {وَلَكُمْ فِي
الْقِصَاصِ حَيَاةٌ - سورة البقرة - ۱۷۹/۲} واته: نهی هۆشمهندانو
هۆشیاران! له دامهزاندنی یاسای تۆله سهندن به یهکسانی، که
بریتییه له کوشتنهوهی بکوژ لهباتی کوژراو، بۆ ئیوه، ههیه ژیانو

(۱) له (النهاية في غريب الحديث والاثر) دا دهفرموی: (وهك نوره بلی: نوق له وشى
(نوق تول) دا، واته پینی بلی: ییک له وشى (بیکوژه) دا نهه له چهشنى نهو
فرموده پینهمبهره {فرموده خوا لهسهره} که دهفرموی: کفی بالسيف شا) یرید
شاهدا. خوا پهنامان بدا، بهراستی له ولاتی ئیمدا پیار کوشتن له نار خواردنهر
ناسانه. سهد پیار بکوژهو بهچهره پالی حیزبن ئیتر دهبی به پالمان.

زینده گییه کی گه وره به نرخ). به پیی ئەم فەرمووده یی پیغه مبه ریش
(مرووده خواه له سه ربه) که دمه رموی: (به هیج جوړی کوشتنی موسولمان
دروست نیه، مه گهر به هو یه کی له م سئ شته وه..تاد) له
(صه حیحه یین) و شوینانی تریشدا هه یه که حه زره ت (مرووده خواه له سه ربه)
دمه رموی: هه رکه سئ که سیکی بکوژی خوی سه رپشکه له یه کی له دوو
کاره کامیان به باش دزمانی نه وه میان هه لژیژی: یا خوین و مرگری، یا
بکوژ بکوژیته وه.

جا له سه ر ئەم بنیاته هه قدری کوژراو هه قی کوشتنه وه ی بکوژی
هه یه، به چی شیوه یه ک کوژراو هه کی کوشتووه ریک ئاوا به بن
زیاده و نه تکه پیکردن بیکوژیته وه، وه ک زاتی پاک دمه رموی:
{وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ
- سورة الإسراء - ۱۷/۳۳} واته: وه هه رکه سئ به ناروا کوژرا
شه ریه تی خودا ریگه ی هه قدره کی دها که تۆله له بکوژه کی به
ته واوی بسینی، وه نابی نه و هه قدره زیاده رموی له کوشتنه وه که دا بکا.

جا گریمان بکوژ به ئامیژی زه لامه کی کوشتبوو، وه ک نه وه به
گولله کوشتبوو، خو شی به گولله ده کوژیته وه، نه گهر به زهر
کوشتبوو، - که ئامیر نیه - خو شی به زهر ده کوژیته وه، نیتر
هه روا، نابی زیاده رموی له کوشتنه وه که دا بکا، وه ک نه وه نه تکی پی بکا،
جا هه وه ک مافی تۆله سه ندنی هه یه مافی نه وه یی هه یه که
بکوژه که به حش. وه ک خوی مه زن دمه رموی: {فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ
أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبَاعْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٍ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ - سورة البقرة

— ۱۷۸/۲ { نه‌گهر کوژراومه‌که خوۍ له پيش گيان دمرچوونیا بکوژه‌که‌ی نازاد کرد له خوینی خوۍ، يا يه‌کئ له که‌سو کاری کوژراو بکوژی نازاد کرد له به‌شه‌که‌ی خوۍ له‌و خوینه، ئیتر نابئ بکوژ بکوژریتته‌وه، ودمبئ به‌پئی باوی ناو خویمان و له‌سهر یاسایه‌کی جوان خوین و مرگرن، وه بکوژیش خوینه‌که بدات به خاومن خوین به چاکی مه‌به‌ست له (عه‌فو) له‌م نایه‌ته پیرۆزه‌دا نه‌وه‌یه که هه‌قدار واز له کوشتنه‌وه بی‌نی له کوشتنی به قه‌ستیدا، له جیاتی نه‌وه به خوین و مرگرن رازی بی. ئیتتیباغ به مه‌عروفیش نه‌وه‌یه که خاوه، خوین له داوای خویندا توندی و تیژی به‌کار نه‌هینئ. بکوژیش دهبئ به‌بی به‌قنځاخستن و خاومن خاو خوینه‌که به ته‌واوی بدا. ئه‌م داستانه‌یش دیسان به‌لگه‌ی نه‌وه‌یه که هه‌قدار خوۍ سهر پشکه یا هه‌ق ده‌سینئ یا بکوژ له کوشتنه‌وه نازاد ده‌کا. چه‌زره‌ت (درووه‌خواه له‌سهره‌ت) فه‌رمووی: نه‌ی کۆمه‌له‌ی خوزاعه! نه‌ومتا ئیوه ئه‌م کوژراومتان کوشتووه، که له هوزی هوزه‌یله، نه‌وا من به‌خودا خوینه‌که‌ی دهم، به‌لام له‌پاش ئه‌م رووداوه هه‌رکه‌سئ که‌سئ بکوژی، که‌سوکاره‌که‌ی خویمان سه‌رپشکن، کام له‌م دوو کاره به چاک دزمانن نه‌وه هه‌لبژیرن: نه‌گهر پییان خوش بوو نه‌وا بکوژ بکوژنه‌وه، نه‌گهر پیشیان خوش بوو خوین و مرگرن. (نه‌بو داوود / تیرمیزی).

جا وه‌ک گوترا خاومن ماف نه‌گهر تۆله‌ی سه‌ند نه‌وا کاره‌که دیارو ناشکرایه، نه‌گهر کابرای به‌خشی خوین پئویست دهبئ که بریتیه له سه‌د و شتر، دمدري له خوینی موسولمانی نازاددا، جا نه‌گهر کوشتنی به قه‌ستی بوو نه‌وا به له سئ رووه‌وه خوینه‌که قورستر دهبئ.

یه که میان: خوینده که ده که ویتنه سهر خودی بکوژده که، ناکه ویتنه سهر که سوکاره که ی (عاقله).

دووهمیان: پیویسته دهسبه جی به بی دواخستن.

سییه میان: بهم شیوه قورستر ده کړی: هم سالی وشتره کان گه وره ده کړن، هم به شه کان له پینج به شه وه ده کړن به سی بهش له سهر نه م شیوه یه: پیویسته بکوژ خوی له مای خوی نه م ژماره وشترانه بدا له خویندا: سیی وشتری میچکه ی سی سالانه، سیی وشتری میچکه ی چوار سالانه، چل وشتری ناوس، به لکه ی نه م برپاره نه م فهرمووده یه تی (مرووده خوا له سهر به): ههر که سی به نارمزوو موسولمانی بکوژی نه وه ددریته دهستی خویند سهره کانی کوژراوه که، نیت نه وان نارمزووی خویانه یا بکوژ ده کوژنه وه، یا خوین وهرده گرن، خویندبایش سهد وشتره، له سهر نه م شیوه یه: سیی وشتری میی سی ساله و سیی وشتری میی چوار ساله و چل وشتری ناوس. وه همردوو لایش له سهر ههرچی ریك بکه مون دروسته نه مه ییش بویه وایه تا خویندبایی گران بی و خه لك سل له خوین رشتن بکاته وه (تیرمیزی و نه بو داوود — تیرمیزی ده فهرموی: فهرمووده یه کی جوانی غه ربه).

(۲) کوشتنی هه لای په تی (الخطأ المحض): هه لای په تی بهم دوو نموونه یه روون ده که پنه وه:

یه که م: وه که نه وه تیری بنی به شتی که وه، وایزانی که نیچیره، یا درنده یه، یا شتی تری خوین ره وایه، به لام بهر پیاوی بکه وئو بیکوژی.

لهم نموندها بکوژ نیازی نیشهکهی بووه، بهلام نیازی کهسهکهی نهبووه.

دووه: نه نیازی نیشهکهو نه نیازی کهسهکهی نهبی، وهك له کاتیکا که به ریگه‌دا دهروا پیی هه‌لکهوئ له منالیک و بکهوی به سهریاو بیکوژی، یا شتیکی گوشندهی به دهسته‌وهبی دهستی بلهرزی و برژی به‌سمر کهسیکا و بیکوژی.

برپاری کوشتنی هه‌له :

پیویستبوونی خوینباییه، به‌پیی نایه‌تی: { وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَّةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ - سورة النساء - ۹۲/۴ } واته: موسولمانی به هه‌له موسولمانی بکوژی نه‌وه پیویسته له‌سهری که به‌ندهیه‌کی موسولمان نازاد بکا وه خوینیش بدا به خوینره‌سی نه‌و کوژراوه. نه‌وه‌تا لهم نایه‌ته پیرۆزهدا خودای گه‌وره خوینبایی پیویست کردووه به‌لام باسی تۆله سهندنی نه‌هیناوده‌ته ناراه. له‌فه‌رمووده‌دا هه‌یه که حه‌زهرت {درووه‌خواه له‌سهری:} نامه‌یی ده‌نوسی بو خه‌لکی ولاتی یه‌مه‌ن تیایدا ده‌فه‌رموی: خوینبایی مروّف سه‌د وشتره. خوینبایی له کوشتنی هه‌له‌ی په‌تیدا له‌سی لاوه سووک ده‌کری:

یه‌که‌م: خوینه‌که له حیاتی سی به‌ش ده‌کری به پینج به‌شه‌وه له‌سهر نه‌م شیوه‌یه: بیست وشتری میچکه‌ی یه‌ك سالانه، بیست وشتری میچکه‌ی دوو سالانه، بیست وشتری نی‌ری دوو سالانه، بیست وشتری میچکه‌ی سی سالانه، بیست وشتری میچکه‌ی چوار سالانه. به‌پیی نه‌و

فهرمووده‌یه که ئیبنو مه‌سعوود گیراویه‌ته‌وه، که ئەم تەفصیلاتە‌ی
تیادایه، که هه‌ندئ وایان گیراوه‌ته‌وه که ئەو فهرمووده‌یه فهرمایشتی
پێغه‌مبهره. به‌ههر حال رای جه‌ماوهری هاوڕێانی پێغه‌مبهر له‌سهر
ئهوویه که خوێنبایی هه‌له‌ ده‌کری به‌ پێنج به‌شه‌وه.

دووهم: خوێنبایی له‌م کاته‌دا ده‌که‌وێته‌ سهر که‌سو کاری کابرای
بکوژ، که پێیان ده‌گوترێ (عاقیله) که بریتین له‌و نیڕینه‌ ته‌کلێف له
سه‌رانه که له‌کاتی روودانی تاوانه‌که‌دا هه‌ن و نه‌گهر کابرای تاونکار
بمرئ که‌له‌پووری ئی ده‌بن، به‌ مه‌رجێ بنه‌چه‌و وه‌چه‌ی تاوانکاره‌که
نه‌بن، وه‌ک باوک و دایک و باپیر و نه‌نک و کوڕ و کچ، ئەمانه‌ له‌ که‌سوکاری
به‌ واتا (عاقیله) نین. سه‌ربه‌لگه‌ی ئەم برپاره ئەم فهرمووده‌یه: ئەبو
هوره‌یره (ره‌زاه‌ خواه‌ لیب‌ه‌) ده‌فه‌رموئ: دوو ژنی هوذه‌یلی بوو به‌ شه‌ریان
یه‌کیکیان به‌ردیکی گرتە ئەوی تریان و خۆی و سکه‌که‌ی گوشت، جا که
بو‌ دادخوایی دادیان برده‌ لای خۆشه‌ویست (درووه‌ خواه‌ که‌وره‌ له‌سه‌ربه‌)
برپاریدا: که‌ خوێنی سکه‌که‌ی ده‌کاته‌ سه‌رئ، ئیتر ئەو سه‌ره‌ به‌نده‌بێ یا
که‌نیزه‌ک بێ ده‌بێ وه‌ برپاریشیدا که‌ خوێنی ژنه‌ کوژراوه‌که‌و خوێنی
یکه‌که‌ی له‌سه‌ر خوێن‌په‌سانی ژنه‌ تاوانباره‌که‌یه، نه‌ک له‌سه‌ر ژنه‌که‌
خۆی. وه‌ که‌له‌پووری ژنه‌ کوژراوه‌که‌یشی دا به‌ منداڵه‌کانی و به‌
خزمه‌کانی تری.. تا کوژتایی فهرمووده‌که‌ که‌ بوخاری و موسلیم و ئەبو
داوود و تیرمیزی و نه‌سائی گیراویانه‌ته‌وه (دانه‌ر — ره‌ممه‌ته‌ خواه‌ لیب‌ه‌) به‌
ته‌سه‌رووف فهرمووده‌یه‌کی راپێچ کردبوو. به‌نده‌ ده‌قه‌که‌یم له‌ تاجول
نوصوله‌وه راگوێز کرد — وه‌رگیر).

بۆيەكا لەم بارەدا خويىن دەكەوئىتە سەر خويىنرەسەكان، چونكە
 ھەلەو نىمچە ھەلە زۆر روو دەدەن، لەبەر ئەو و بەباش دەزانرى كە
 كۆمەكى تاوانبار بدرى، تا تووشى ھەزاراى و دەسكورتى نەبى و بەھوى
 ھەزارىشەو تووشى دەيان ھەلەى تىرىش نەبى، كابرە خۇشى بۆرە
 مەھانەپەكى ھەپە، بە پىچەوانەى كوشتنى بە قەستىيەو، چونكە ئەو
 بەھىچ جۆر مەھانەدار نى، لەبەر ئەو شايستەى يارمەتى و دل
 پىسووتان نى، لە ھەمانكاتدا ئەم خويىنە بە چەند قىستى دەدرى،
 خويىنى نىرىنەى موسولمان بە ماوہى سى سال دەدرى، ھەر سالەى سى
 يەكى دەدرى، خويىنى ژنە موسولمان بە دوو سال دەدرى خويىنى بىپروا
 بە يەك سال دەدرى، لەبەر ئەو دانەكەى زۆر گران نابى لە سەريان.
 (ئەمەى كە نوسيمان لە بارەى خويىنى ژن و خويىنى بىپرواوە قەسەى
 شەرىعەتى ئىسلامى مامۇستا مەلا عەبدولكەرىم و دەقى فەرموودەى
 ئەصەحى مینھاجە. بەلام دانەر راى بە جۆرىكى ترە بۆيە لە بېرگەى
 سىيەمدا دەفەرموى):

سىيەم: خويىنەكەيش بە قىست لە ماوہى سى سالدا دەدرى
 شافىعى (رەزەا ھوۋە لىبە) دەفەرموى: ئاگام ئى نىە كە كەسى ھەبى لارى لەو
 ھەبى كە ساخ بۆتەو كە پىغەمبەر (مروودە ھوۋە لەسەربە) بىپارى داوہ كە ئەو
 خويىنەى خويىنرەس بىدەن بە سى سال ئەدرى.

وەكى تىرىش عومەر و عەلى و ئىبىن و عەبباس و ئىبىن و عومەر (رەزەا
 ھوۋە لىبە) وەھايان داناوہ كە ئەم جۆرە خويىنە لە ماوہى سى سالدا بدرى،
 وە كەسىش رەخنەى لە بۆ چوون و راى ئەم زاتانە نەگرتووە، لەبەر

ئەو بەرپارەکیان بوو بە یەگرتن، چونکە ئەم زاتانە لە زانا
گەورەکانی سەحابەکان، شتی و گرنگ لە ئاییندا بەرای خۆی نائین،
مەگەر بە (توقیف)^(۱).

(۲) کوشتنی نیمچە قەستی و نیمچە هەڵە. نیمچە قەستی ئەو مەیه
نیازی نیش (فیعیل) دەگوو کە سەگە ی هەبێ، بەلام بە شتیک نیشەگە
ئەنجام بدا کە زۆرتر وابێ کوشندە نەبێ، وەگوو بە قەمچی یا بە تووئ
یا بە بەردیکی بچووک بدا لە کەسێ و بەو لێدانە سووک و کەمە
بەریکەوت بمرێ. بەم جوۆرە کوشتنە کوشتنەو پێویست نابێ، بەلام
خوینیکی قورس دەکەوێتە سەر خوینەرەس (عاقیلە) بەپێی تەمەنی
و شترەکان و ژمارە ی سەلەکان کە سێن و زیاتر نین خوینەگە قورسە، جا
پێویستە کە سێی و شتری میچکە ی سێ سالانەو سێی و شتری میچکە ی
چوار سالانەو چل و شتری ناوس بدن بە خاومن خوین. بەپێی ئەو مەش
کە دانی خوینەگە دەس بەجێ نیەو مۆلەتدارە هەتا سێ سال دادەنرێ
بە خوینی سووککراو. بەلگە ی ئەمەیش داستانێ دوو ژنە هۆمیلییەکانە
کە لە پێشەوە رابورد.

بەلام ئەگەر کابرای کوژراو منال بوو، یا نەخۆش بوو، وە زوربە ی
کات وەک گەورەو ساخ بەرگە ی ئەو جوۆرە لێدانە ی نەدەگرت، یا گەورەو
بەهیزبوو بەلام کابرای تاوانبار کەرکوژی بەو تووئە ی بەو قەمچیە

(۱) توقیف ئەو مەیه سەرچاری زانیاری لە بارە ی بریارو چۆتیتێ و هەوالتی شتەو
بگەڕیتەو بۆ سەر سەروشی خرای.

دايگرت ههتا مرد، نهوه دادهنرئ به گوشتنى بهقهستى، وهكو شتنهوهى
دمكهويته سهر (واته: ئاميرو هوى تاوان بهپى كهسو بارودوخ دهگورئ
— و مرگير).

٣٠٣) مهرجهكانى پيوستبوونى تولهسەندن:

نەم چوارە لەكاتى مسۆگەر بوونى كۆشتنەوهدا مهرجن:

مهرجى يەكەم: دهبى بكوژەكه تهكليفى لەسەربى، واته: رهسیدهو
هۆشياربى و ببهرپرواى جهنگهر نهبى. كهواته گوشتنەوه نيه لەسەر
نارهسیدهو شىت، چونكه وهك له پيشهوه له فهرموودهدا رابورد ئەم
جوړه كهسانه تهكليفيان لەسەر نيه، ههروا خهوتوویش كه له خهودا
بهبى ئاگا بهدهم خهوهوه بتلپتهوه بهسەر كهسيكداو بيكوژئ، ئەميش
تۆله سەندنى لەسەر نيه بهپى ههمان فهرموودهى پيشهوه، ههروا
كۆشتنەوه لەسەر زيندهومریش نيه، چونكه ئازەل و زيندهومران، مروقى
ئى دهرجى، تهكليفيان لەسەر نيه.

بهلام ههموو كاتى بوونى هۆشى ساخ مهرج نيه، وهك نهوه كابراى
بكوز به نارهزوو، بهبى مههانهى رهوا، خوى سهرخوش بكا به شتىكى
نارهوا، كه پى دهگوترئ سهرخشى تاوانكار، لهم كاتهدا تۆلهى لەسەرە.
ههروا ئەگەر به خواردنهوهى دهرمانى كه پى تاوانيار ببى هۆشى خوى
لاببا، ههروهك لهم حالانهدا تهلاقى تهلاقخوريش دهكهوى، نهك هه
تهلاق بهلكوو لەسەر ههموو كردارىكى تريش بهر پرسياره.

له ههمان كاتدا نهگەر برپارى كوشتنه وهى نه دهمين مه عنای وایه
ريخوش دهكەين بۆ هه موو كهس، هەر كاتى ويستيان كهس بكوژن بچن
له پيشدا خويان سهرخوش بكهن هه تا نه كوژرينه وه! دهى شتى واته:
سهر دهكيشى بۆ خوينپرشتنى زورى نار هوا.

مه رچى دووهم: نه وهيه كه بكوژه كه زيادى نه بى به سهر
كوژراوه كه دا، به هوئى ئيسلامه وه، كه له م كاته دا كوژراو به سيفه تى
بيپر وايى كه ميبى ههيه بهر اهر بكوژ، كه واته: موسولمان ناكوژر يته وه له
جياتى بيباوهر (ئيمامى بوخارى و ئيمامى موسليم (رهزاه خوايان لىبه)
هه رموودهيه كيان له م بابته وه گير اوته وه) (بروانه تاجول ئوصول به
كوردى ب - ۱ ل - ۸۸ ز - ۱۶ ف - ۱ + ب - ۳ ل ۲۷۵ ف - ۱ ز
- ۹۹ - وەرگير) نه مهى كه دهفه رموى: موسولمان له جياتى بى بر و
ناكوژر يته وه مه ذهه بى ماليك و نه حمه دو ئيسحاقه. نه بو حه نيفه
دهفه رموى: موسولمان له جياتى بيبرواى په نادراو (زمى - نه و
كافرانهى له په ناى ئيسلامدا ده زين) دهكوژر يته وه، به لام له جياتى
بيپر وايى په يماندار (موعا هه د - خاو من عه ه دو په يمان، به لام له ولا تى
خوى بژى، نه ك له ناو موسولماناندا) و له جياتى بيبرواى جهنگى
ناكوژر يته وه.

هه قايه تى ده ئى: جارى موسولمانى بيبرواى دهكوژى، بۆ دادگايى
دهيبه ن بۆ خزمه ت نه بو يوسف - كه يه كيكه له شاگرده گه وره كانى
نه بو حه نيفه - نه بو يوسف برپار ده دا كه موسولمانه كه له جياتى

بیبرواکه بکوژریتتهوه، جا پیاوئ کاغه زیکی بو دهبأ نهه شیعرانهی تیا
دمبئ:

یا قاتل المسلم بالکافر جرت، وما العادل کالجائر
یا من ببغداد وأطرافها من فقهاء الناس أو شاعر
جار علی الدین أبویوسف بقتله المسلم بالکافر!
فاسترجعوا وابکوا علی دینکم واصطبروا فالاجر للصابر

واته:

له جیاتی کافر دهکوژی موسوئمان!
کهی نهه داده نهی خاوئن وئژدان
نهی خهئکی بهغدا، نهی خهئکی جیهان!
له مهلای زاناو له شاعیری جوان
وا نهه بویوسف دینتانی فهوتان:
له جیلتییی کافر دهکوژی موسوئمان
(انا لله) کهن، بگرین بو دینتان
پاداشی خوگر واته: لهلای یهزدان!!!

ههروا دمبئ بکوژهکه زیادی نهبی بهسهه کوژراوهکهدا به نازادی.
کهواته: نهگهه نازادی بهندهیی بکوژی ناکوژریتتهوه له جیاتی.
خوای نهو کوپلهیه بهندهیی، یا پاشه مهه رگه (مودهه بهه) بی، یا
کاغهه پیدراو بی، یا که نهه زهکی دایکی منال بی، به پیی نایه تی
{الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ زنجیره - ۲۹۸}.

ئىمامى عەلى (رەزە ئىمام ئىبنى) دەفەرمۇي: بوو بە ياساى شەرىعت
كە ئازاد لە جىياتى بەندە ناكۆزىتەو. بەلگەيەكى
ترىش ئەوئە: (كە ئەندامەكانى موسولمانى ئازاد لە
جىياتى ئەندامەكانى كۆيلە نابىرئىن، كەواتە: چۆن گىانى لە
جىياتى گىانى ئەو دەرەكرى، ئەم خراپترە چۆن شتى وا دەبى).

مەرجى سىيەم: نابى بكوژەكە باوك و باپرو دايك و نەنكى
كوژراوئەكەبى، با بەرەو ژوورتريش بى، واتە: بنچىنە ناكۆزىتەو لە
جىياتى وەچەى خۆى، بەپىي ئەم فەرمائىشتەى عومەر (رەزە ئىمام ئىبنى) كە
لەھۆى داستانىكەو دەفەرمۇي: (لەبەر ئەو نەبى كە بەگوپى خۆم لە
زارى پىغەمبەرم بىستوو (دروود ئىمام ئىبنى) دەيفەرموو: باوك
ناكوژىتەو لە جىياتى كورپى خۆى، لەبەر ئەمە نەبوايە دەم
كوشتىتەو. دەى زووكە خوينەكەى بىنە، ئەويش خوينەكەى هينا بۆ
عومەر، عومەرىش دايە دەستى كەلەپوور گرەكانى كوژراوئەكە
(بەيھەقى، دەيش فەرمۇي: رشتەكەى دروستە، حاكمىش ھەروا
دەفەرمۇي). وەكى ترىش بنچىنە ھۆى پەيدا بوونى نەوئەى خۆيەتى،
لەبەر ئەو نەبى وەچەى خۆى كە خۆى مايەى بوونىەتى بىي بەھۆى
نەمان و ھەوتانى ئەو.

مەرجى چوارەم: ئەوئە كە خوينى كوژراوئەكە پارىزراوبى ئەگەر
وا نەبوو خوينى بەفەرۆ دەرۋا، وەك ئەو داوئىنپىسى ھاوسەر داربى
(زان محصن) خۆى داوئىنپىسىيەكەى بە بەلگەو شايتە چەسپابى يا بە
پىلئىنان.

۳۰۴) كۆمەلئ لە جياتى يەك كەس دەكوژيئەوہ :

ھەر كاتى چەند كەسى بە ھاوبەشى كەسيكىان كوشت، وە مەرجهكانى تۆلە سەندن ھاتنەجى، ئەو ھەموويان دەكوژيئەوہ، بە مەرجى ئەو ھە كە كارى ھەركامەيان بە تەنھا بگيرئ ببئ بەھۆى كوشتنى كوژاروہكە، چونكە ئەم ئايەتە گشتايەتى دەگەيەنئ كە دەفەرموئ: {وَمَنْ قَتَلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَّهِ سُلْطَانًا}.

لەبەر ئەو دەيش كە ئىمامى عومەر {رەزە ئوۋە لېئە} ھەوت كەس يا پېنج كەسى لە خەلكى سەنعاى يەمەن لە جياتى يەك كەس كوشتەوہ، وە فەرموئ: ئەگەر سەرچەم خەلكى يەمەن دەستيان لە كوشتنى ئەم كوژاروہدا ھەبوايە ھەموويانم وەك ئەم چەند كەسە لە جياتى دەكوشتەوہ. ھەروا ئىمامى عەلىش {رەزە ئوۋە لېئە} سئ كەسى كوشتەوہ لە تۆلەى يەك كەسدا، موغیرەيش {رەزە ئوۋە لېئە} ھەوت كەسى كوشتەوہ لە تۆلەى كەسيكدا. ئىبنو عەبباسش {رەزە ئوۋە لېئە} دەفەرموئ: ئەگەر كۆمەلئ بگەنە سەد كەسش يەكئ بكوژن بپارى كوشتنەوہى ھەموويان دەدەم. كەسش رەخنەى لەم فەرمایشى ئىبنو عەبباس نەگرتوہ، لەبەر ئەو ھەو ھە بگەرتن، ديسان لەبەر ئەو دەيش كە ھەتا يەكئ لەو بكوژانە بمىنئ كەسوگارى كوژاروہكە ئۆخەى ناكەن، وە لەسەر ئەم شىوہەيش تۆلە نەسىئرئ چاوترسان دروست نابئ.

۳۰۵) تۆلەي ئەندام (قصاصى ئەطراف):

ھەر وەك چۆن ھاۋكفى و ھاۋچەشنىي بكوژو كوژراو مەرج بوو بۆ
تۆلە و مرگرتن لە بكوژ، ئاۋمھا ھاۋسانى و ھاۋ چەشنىي ئەندامى
ھەردوولا مەرجە. دەي ئەگەر كەسى لە جياتى كەسى نەدەكوژرايەو،
وەك ئەو بكوژ بنجىنەي كوژراو بوو، ئەو ئەندامىشى لە جياتى
ئەندامى ئەو كەسە نابرىتەو، چونكە ھاۋ چەشنىي پىۋىست فەوتاو،
كەواتە: دەستى موسولمان لە جياتى دەستى بىپروا نابرى، ھەروا
دەستى ئازاد لە جياتى دەستى كۆيلە، ھەروا دەست لە جياتى پى
نابرى، ھەروا لووت لە جياتى گوئ، ھەروا دەستى راست لە جياتى
دەستى چەپ، يا دەستى چەپ لە جياتى دەستى راست نابرى. ھەروا
ھەموو ئەندامەكانى تىرىش. نە چاۋى راست لە جياتى چاۋى چەپ و نە
چاۋى چەپ لە جياتى چاۋى راست كوڤر دەكرىن، وە نەلىۋى خوارو و لە
جياتى لىۋى سەروو دەبرى، نە بە پىچەوانەو، نە پەنجە تووتە لە
جياتى پەنجە كەلە دەبرى نە بە پىچەوانەو، وە نە سەر پەنجەي
پەنجەي لە جياتى سەر پەنجەي پەنجەيەكى تر كە لە چەشنى خۆي
نەبى دەبرى، چونكە ھاۋ جوړى و ھاۋ وىنەي فەوتاو، چونكە ھەر
ئەندامەي رىگەو جىگەو قازانجى تايبەتى خۆي ھەيە كە جيايە لە
ھىنى ئەوانى تر. ھەروا دەستى ساغ لە جياتى دەستى ئىفلىج نابرى،
يا چاۋى ساغ لە جياتى چاۋى كوڤر دەرناھىنرى يا كوڤر ناكرى، بە
پىچەوانەي گوڭچكەي ئىفلىجەو كە لە جياتى گوڭچكەي ساغ دەبرى،
چونكە كەلكى ھەرمادە، دەنگ كۆ دەكاتەو و جروجانە و مەرىش لە
كركپاگە دوور دەخاتەو.

٣٠٦) تۆلهی برین (قصاص له جراحاتدا):

هەر وهك تۆلهی سهرو تۆلهی نهندام دهستیئرئ تۆلهی چهند برینیکى تایبهتیش دهستیئرئ. بهپیی ئهم فهرمایشتهی زاتی مهزن: {وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ - سورة المائدة - ٤٥/٥} واته: هەر برینى مهودای نهوئ ههبی كه تۆلهی بسیئرئ بهبی زیادو كه تۆلهی بهپیی خوئ دهستیئرئ).

روونکردنهوهی:

برین ههیهتی جیاکه رهوئ پارچهیه که له لهش، ههیهتی جیاکه رهوئ نیه، برینی جیاکه رهوئیش یا له جمگه دا دهبی، یا له شوینیکى تر دا دهبی، جا ئه گهر له جمگه دا بوو ئه وه تۆلهی ههیه و به دوورو دریژی له ناو کتیه کانی شه ریه تدا باسیان کراوه، ئه گهر برین له جمگه دا نه بوو ئه وه تۆله (قیصاص) ی نیه، چونکه ئه سته مه زه بتی هاو وینه یی له نیوانی برینی تاوانکارو برینی هه قسیندا بکری، وهك ئه وه دهستی له نیوهی له پیدای بکرتینى، ئه مه تۆلهی ناسه نرى، به لام (حوکوومه تی) نیو له پی هه یه، له سه ر فهرمایشته ی فهرمووده ی دروست (حوکوومه ت: بریتیه له ئه ندازه یهك پاره که حاکم برپاری ددها به بهرابهر بهو شکسته یه - شه ریه تی ئیسلام. مامۆستا عبدالکریم - وهرگیر) گریمان له ناوه رپاستی باسکیدا دهستی کرتاند، له مووچی دهستیدا دهستی ده برئ حوکوومه تی نیوه ی باسکیشی ئی دهستی ئی، ئه گهر به خشی ئه وه خوینی له پی ده که وئ له گه ل حوکوومه تی نیوه ی

باسكى، شكاندىنى ئىسكىش تۆلەي نىيە، چونكى لە شتى وادا ھاو وىنەيى دابىن ناكىرى، بەلام دىقەبلىنىرى بە پارەوپارەكى دەدرى بەئىسك شكاوەكە، وەكى تىرىش جياكرىنەوۋى پارچەيش لەلەش ئەگەر لە جىمگەدا بوو ئەو تۆلە پىۋىستە. ئەمانە دادەنرىن بەجىمگە: سەرپەنجە، گىرى پەنجە، موۋج، كەشكەژنۇ، جىمگەي پى، جىمگەي ران سەر جىمگەي شان، جا ئەگەر دەتوانرا تۆلە وەربىگىرى ئەوا تۆلە وەردەگىرى، لەجىياتى دەست دەستى دەبىرى، بەلام بەمەرجى نەبى بەھۋى ئەو كە تەنىشتى ئەندامە براۋەكە كۈنى تى بىۋى و ناوسكى دەربىكەۋى، ئەگىنا تۆلە سەندىيان تىا دروست نىيە، گەرچى تاوانكار ناوسكىشى دەرخستى، چونكى ئەم جۆرە بىرىنە قولانە زەبىت ناكىرىن، شتىش كە ئەندازەي نەزانرا تۆلەي ناسەنرى. ھەر بىرىنى ئەندام لە لەش جىا نەكاتەو تۆلەي تىا نىيە، يەك جۆرە بىرىن نەبى كەپپى دەلىن: (موضحة: ئىسك دەرخەر) ئەم جۆرە بىرىنە لە سەرو روخسارو سىنگو شوپىنەكانى تىرى لەشىش دەكرى، وەك باسكو وردىلەي پەنجە، بۆيە وا ناو نراوە چونكى پىستو گوشت لە ئىسك دادەمالتى و ئىسكەكە دەردەخا. بىرىنى ئىسك دەرخەر بۆيە قىصاصى تىادا ھەيە چونكى ھاوۋىنەيى لە ئەندازەي روبەردا دابىن دەكرى، جا ئەگەر قىرۇنجانەكە لەسەردا بوو، ئەوا بە موسى سەرى تاوانبار دەتاشرى، ئەوجا بەقەد ئەندازەي بىرىنى تاوان لى كراو لەسەرى تاوانكار دىارى دەكرى، ئەوسا بە تىغى ئىسقانەكەي دەردەخىرى! بەلام نابى بە شمشىر ئەم تۆلە سەندەنە ئەنجام بدىرى، چونكى دەمى شمشىر گەورەيە، كەمى و زۆرىيى بىرىنەكەي پى دابىن ناكىرى، ھەروا نابى بە بەردو دارەستىش بىرىنەكە لە لەشى تاوانبار

دروست بکرى، با تاوانبار بهم شتانه‌يش برينه‌کەى له جهسته‌ى تاوان ئى
کراو کردبى، چونکه ئهم جوړه برينه مه‌ترسیدارانە بهم جوړه ئاميرانه
سه‌يته‌ره ناکرى به سه‌ريانداو كونتروللى له‌مپه‌ريان ناکرى. بايه‌خ
دانانرى بۇ نه‌ستورى و ته‌نكى و که‌م و زیادى پي‌ست و گوشت و قه‌له‌وى و
له‌رى و قه‌به‌يى و بوو ده‌له‌يى له نيوانى تاوانکارو تاوان ئى کراودا، له
کاتى تۆله و مرگرتنى سهر (نه‌فس) و نه‌نداما، و که‌وو ياسايه‌کى گشتيش:
(هه‌ر تاوانى له‌مپه‌رى كونترول نه‌کرى ده‌ قه‌بللى به پاره به‌پيى ياساى
حوکه‌مت و مرگرتن).

٣٠٧) خوينبایى: خوين (ديه):

خوينبایى له شه‌رعدا بریتىيه له سامانى پيويست ده‌بى له‌سه‌ر
مروفيكى نازاد به‌هوى کردنى تاوانپکه‌وه، که کردوويه‌تى له سه‌ريا له
ئه‌ندام. خوينبایى دوو جوړه: خوينى قورس و خوينى سووک، خوينى
قورس بریتىيه له سه‌د سه‌ر و شتر له‌سه‌ر ئهم شيويه: سىي و شترى
ميچکه‌ى سىي سالانه، سىي و شترى ميچکه‌ى چوار سالانه، چل و شترى
ئاوس، که ده‌درئ له خوينى گوژراويكى موسولمانى نازادى ني‌رينه‌دا.
ئهمه ده‌قى پيغه‌مبه‌ر خويه‌تى (درويه‌ خوا له‌سه‌ر) له‌و نامه‌دا که ناردى بۇ
خه‌لكى يه‌مه‌ن. به قسه‌ى ئيبنو يونس يه‌ك ده‌نگى و يه‌كگرتن له‌سه‌ر
ئهمه دامه‌زراوه (له ئه‌صله‌كه‌دا ده‌فه‌رموى: ئيبنو يوسف. برپاوه كفايه
الاخيار - و مرگي) خوينى سووكه‌له‌يش بریتىيه له سه‌د و شتر له‌سه‌ر
ئهم شيويه: بيست و شترى ميچکه‌ى يه‌ك سالانه، بيست و شترى ميچکه‌ى

دوو سالانه، بیست و شتری نیری دوو سالانه، بیست و شتری میچکهی سی سالانه، بیست و شتری میچکهی چوار سالانه، بهپیی نهو فهرموودهیهی که نیبنو مهسعوود دمیگیرپتهوه: حه زهرت (درویده خواه لهسهر به) دهفه رموی: خوینی کوشتنی هه له دهکری به پینج بهش، ههر بهشهی پینج یه که. جه ماوهری سه حابه کان له سهر نهو هن که دهکری به پینج بهشی یه کسانه وه له ژمارهی وشتره کاندای. نه مه له پیشه وه به روونی رابورد.

جا ههر کاتی خوین کهوته سهر کهسی، خوای تاوانبار که خوی بی، خوای خوین پر سه کانی بی، نه وه سهرنج دهدهین و دهلین: نه گهر کابرای خوین دمر خوی و شتری هه بوو نه وه پیویسته له وشتره کانی خوی بیدا، ههر وهک پیویسته زهکات لهو ماله بدری که هی خاومنیه تی و که یشتوته رادهی زهکات! له سهر فهرمایشتی دیاریتر: نه گهر تاوانبار و خوین پر سه کانی خویان و شتریان نه بوو دهبی به هاگهی بدن، نیتر بکاته ههر چه ندی له سهر یانه که بیدهن، چونکه پیغه مبه ر خوی (درویده خواه لهسهر به) وشتری له سهر خه لگی دیهات دهقه بلاند به پاره، دستووری وابوو که وشتر گران ده بوو نرخه کهی پتر دهکرد، که نرخه وشتر داد مبه زی نرخه کهی کهم دهکرد دهوه!.

له بهر نهو وش و شتر وه جه لیکه شیاوی فهوتانه، وه کوو یاسایه کی گشتی ههر شتی خودی خوی له جیگهی دهست نه که هوئ ده گهر پینه وه سهر به ها فه بلا وه کهی!.

نه قسه یه به پیی فهرمایشتی نویی نیمامی شافیه یه (دراوه خواه لیبه) به لام به پیی فهرمایشتی دیرینی شافیهی نه گهر خویند مر

خوی و شتری نه بوو ئاوا خوین ددها؛ خاومن زیر هزار لیره ی زیر ددها،
خاومن زیو دوازده هزار درمی زیوین ددها، چونکه خوشه ویست (مرویه
نوا له سر به) کاغه زی نووسی بو خه لکی یه مهن، لهو کاغه زدها
فهرموویه تی؛ (له سر خاومن زیره کان خوینبایی دهکاته هزار لیره ی
زیر، له سر خاومن زیو دهکان دهکاته دوازده هزار درمی زیو).

۳۰۸) به هوی چهند شتی که وه خوینی هه له قورس ده بی:

وهك له پیشه وه رابورد خوینبایی هه له له سی روو وه
سوو که له یه، چونکه دهگری به پینج به شه وه ده که ویته سهر
خوینرپس و مؤله تدار (مونه ججهل) یشه، به لام هندی جار شتی
روو ددها ده بی به هوی قورس بوونی، وهك نه سی حالته:

۱) وهك به هه له بهستی مه که ده که سی بکوژی، به لام له حه رده م
(بهستی) مه دینه دا شتی وا رؤل نابینی.

۲) یاخود له یه کی له چوار مانگه حه رامه که ده تاوانه که روو بدا،
که بریتین له نیو جه ژنان و قوربان و موچه رده م و ره جبه.

۳) یاخود خزمی کی خوی خوی بکوژی، وهك براو خوشک و پوور،
به لام کوشتنی خزمی ناخوی واته: نامه حه رده م و مکوو ئاموزاو پورزا
خوینبایی پی قورس نابی. به لگهی قورس بوونی خوینبایی هه له به
بۆنه ی نه م هویانه وه نه وه یه که سه حابه کان (خوه نووه خودایان له سر به) ئاویان

کردووه. به قسه‌ی هندی له زانیانی شهرع نهم کاره‌ی سه‌حابه‌کان
 دهنکی داوخته‌ووو کهس ره‌خنه‌ی له‌مه نه‌گرتوووو سهرمنجام بووه
 به‌یه‌کده‌نگی و به‌یه‌ک گرتن. ئیمامی عومهر (ره‌زاه‌خواه‌لېبه) دم‌فه‌رموئ:
 (ههر کهس له‌ناو سنووری به‌ستی مه‌ککه‌دا کهس بکوژئ، یا خرمئ
 بکوژئ، یا له مانگه ری‌زداره‌کانا کهس بکوژئ، که له زاراوی شهرعی
 شهریفاناویان نه‌شهورو لهوروکه، نه‌وه خوینیکی ته‌واوو سییه‌مه
 خوینئ ده‌که‌وینته سهری). ژنیکیش له‌گاتی ته‌وافدا بوو به ژیر
 پیوه، ئیمامی عوسمان (ره‌زاه‌خواه‌لېبه) برپاریدا که خوینه‌که‌ی ده‌کاته
 هه‌شت هزار درم، شش هزاری خوینی ناسایی ژنه، دوو هزاریشی
 له‌بهر خاتری ری‌زی به‌ست. کابرایه‌گیش له‌ناو به‌ستی شاری مه‌ککه‌دا، له
 مانگی حه‌رامدا، به هه‌له‌ پیاوئ ده‌کوژئ، ئیبنو عه‌بباس (ره‌زاه‌خواه‌لېبه)
 دم‌فه‌رموئ: خوینه‌که‌ی ده‌کاته بیست هزار درم، چونکه خوینی
 ناسایی پیاو دواژه هزار درمه، چوار هزار درمی ده‌خریته سهر
 له‌بهر خاتری شکندی ری‌زی مانگی حه‌رام، چوار هزاری تریشی
 ده‌خریته سهر له‌بهر خاتری ری‌ز شکندی به‌له‌دول‌حه‌رام، سهرجه‌می
 ده‌کاته بیست هزار درم، که‌سیش له‌هاورپییانی پیغه‌مبهر (مرووده‌خواه‌المغوه
 و ره‌زاه‌خواه‌لېبانه) لارییان نه‌بوو له‌م برپاره‌ی ئیبنو عه‌بباس. له‌بهر نه‌وه
 بوو به نیجماع و یه‌گگرتن. ده‌ی نهم جوړه کارو باره شهرعیاننه به
 کوشکاری و نیجتیه‌اد په‌ییان پی نابرئ، به‌لکوو ته‌نیا له ریگه‌ی
 وهرگرتن له پیغه‌مبهره‌وه دهمانرین و به‌س. که به‌وه له زاراوا
 ده‌گوترئ: ته‌ره‌قیف.

۳۰۹) خوینبایی ژن:

خوینی ژن نیوهی خوینی پیاوه به پئی فەرمووده که ی عه مری
 کوری حه زم: پیغه مبه ر (درووده خواوه له سه ربه): ده فهر موی: خوینی ژن نیوهی
 خوینی پیاوه. نه مه ده گیر نه وه له عومه رو عوسمان و عه لی و له هه ر
 چوار عه بدوللا کانه وه (ره زاه خوا یان لینه): وه رای نه م زاتانه به هه ر چوار لادا
 بلا و ده بیته وه، له گه ل نه وه دیشا که س ره خنه ی لیان نه بو وه، نیتر بو وه
 به یه کگرتن. عه بدوللا کان که چوار که سن و ناودارن به عه بادیله،
 خویمان و باوکیان سه حابه ن. نه مه یش ناوه کانیانه: عه بدوللا ی کوری
 عومه ر، عه بدوللا ی کوری عه بباس، عه بدوللا ی کوری عه مری کوری
 عاص، عه بدوللا ی کوری زوبه یر.

۳۱۰) خوینبایی خاوه ن نامه کان:

خوینی جووله که وه مه سیحی سییه کی خوینی موسولمانه. خوا ی
 په یمانداربن، یا خاوه ن نه مان بن، یا خاوه ن عه ه دو په یمان بن، شتی وا
 له پیغه مبه ره وه ده گیر نه وه، ده گیر نه وه نیمامی عومه ر (ره زاه خواوه لینه):
 خوینی جووله که یه کی کوژراوی دانا به چوار هه زار دره م،
 مه جوو سییه کیش کوژرابوو بریاریدا که خوینه که ی هه شت سه د دره می
 زیو بی (به یه هقی گیراویه ته وه به رشته یه کی دروست) له به ر نه وه دیش
 چونکه نه مه که مترین نه ندازه ی خوینی نه مانه یه که قسه ی لی کرابی،
 بنه ره تیش نه وه یه که نه ستو خاوینه له هه ر شتی که له مه زیاتربی،
 هه تا به به لگه یی نه وه پترییه ده چه سپی!.

بهمه رجی خوین ددری به ناگر په رست که نه مان پی دراوبی،
 دهی نه م جوړه بریارو نه ندازه دانانه هه روا له خووه به قسه نابن،
 مه گهر به ودرگرتن له سوننه تی پیغه مبه ر (مرویده خوا ده سه ربه). وهک
 دمرکه وت خوینی ناگر په رست و نه و نه ته وانه ی تر که له ریزو پایه ی
 ناگر په رستانن پینج یه کی خوینی خاوه ن نامه گانه، نه وده یش
 ده گه پته وه بو کارکردن به م سه رنجه: گا ورو جووله که خاوه نی نامه ی
 خودایین، که ته وراتو نینجیله، له بنچینه دا له سه ر نایینی راست و
 دروست بوون، ژن خواستن لیان دروسته، گوشتی نازه لی سه ر براوی
 ده ستیان بو موسولمان جه لاله، هه ر کاتی سه رانه بدن له سه ر حال و
 مالی خو یان نیقرار ده کرین. به لام مه جووسی (واته: ناگر په رست) له م
 پینج به هرمیه ته نیا یه کیکیانی بو هه یه که نه وده یش نه وده یه: به هو ی
 دانی سه رانه وه نامان ددرین و سه رو مال و نامووسیان ده پاریزرین!

بزانن:

که خوینی بته په رست و روژ په رست و گا په رست و دارو به رد
 په رست و زه ندیق و بی نایین ده ق وهک خوینی ناگر په رست وایه، به زیو
 ده کاته هه شت سه د دره م، به زیپ ده کاته: بیست لیره ی زیپ، به وشر
 ده کاته: شه ش وشر و دوو سییه کی وشری، خوینی ژن و نیرو میشیان
 نیوه ی خوینی پیاویانه.

۳۱۱) برینو له کارخستنی ههندی ئەندام خوینیکی تهواویان دهکهوی:

وهك زانیت خوینی سهر (نهفس) دهكاته سهه سهر وشتر، لهسهر
فهرمایشتی نوئی نیمام، وه دهكاته ههزار لیره ی زیڕ، یا دوازه ههزار
درهم لهسهر فهرمایشتی دیرینی نیمام (رهزاه خواه لیبه) له ههمانكاتدا
ئهوههیشمان زانی كه تاوان یا تاوانه لهسهر، یا تاوانه له شتی تری لهش،
تاوان له بهشهگانی لهش یا تاوانه له ئەندام یا تاوانه له شتی تر، جا
بزانه كه ههر تاوانی بهپێی گهورهو بجووكی خوئی جوړه تۆله، یا
بژاردن، یا قهبلایوکی ههیه، تۆله: قیصاصه، بژاردن: ئهرشه، قهبلاو:
حوکوومهته، كه لهمهولا قسه لهم باسانه دهكری. جا ههر تاوانی
بژاردنی بۆ دیاری كرابی یا كهلگی ئەندامهكهیه، وهك نهمانی بینایی
چاو، یا ئەندامهكهو كهلكهكهیهتی پێكهوه، وهك ههردوو دهستو
ههردوو پێو ههردوو گوئی، كه ههرگامی لهمانه برپاری خوئی ههیه.

جا وا دهبی له دهسچووهكه له تاوانهكهدا بهس ئەندامهكهیه، یا
ههر كهلكهكهیهتی، لهگهڵ ئهوههیشا خوینی ئهوهفهوتاو، خوینی ئهوه له
دهسچووه دهكاته خوینی مروؤفیکێ تهواو. بۆ نموونه: له برینی ههردوو
دهستا تهواوی خوینی پێویست دهبی، كه دهكاته سهه وشتر، له برینی
یهك دهستدا نیو خوینی تهواو پێویست دهبی. چونكه پێغه‌مبهر (دروود)
خواه لهسهری: دمهفرموی: له فهوتانی ههردوو دهستا خوینی پێویست دهبی.
وهك له فهرموودهكه‌ی جابیردا وا دمهفرموی: لهو نامه‌یه‌دا كه ناوداره
به نامه‌كه‌ی عه‌مری كوری حه‌زم (رهزاه خواه لیبه) كه پێغه‌مبهر (دروود) خوا

لهسهرېدا ناردی بۆ خه لکی یه مهن نه مه ی تیدا بوو: هر کهس له خۆیه وه به قهستی موسولمانیکی بئ سووچ بکوژی و به شایهتو به لگه نیسپات ببئ لهسهری نه وه له حیاتی دهموژریته وه، مه گهر خاوهن خوینه کان به خوین وهرگرتن رازی بن.

خوینی هه موو که سیکیش دهکاته سه د وشر، لووتیش نه گهر به ته وای قرتا بوو یه ک خوینبایی ته وای ده که وئ، زمانیش نه نه گهر برا خوینیکی ته وای ده که وئ، هه روها هه ردو و لئو، هه روها هه ردو و هیلکه ی باتوو، وه هه روها چووک، هه روها بر براگه، هه روها هه ردو و چاو، یه ک پئش نیو خوینی ده که وئ، وه نه و زامهیش بگاته په رده ی میشک خوینه که ی دهکاته سییه کی خوینبایی، هه روها نه و زامهیش که بگاته بوشایی سهر یا سینگ یا سک، وه نه و زامهیش که توخی سهر ئیسک بگوژی ریته وه (المنقله) خوینه که ی دهکاته پازده وشر، خوینی هه موو په نجهیه کیش (چ هی دهست بئ چ هی پا) دهکاته ده وشر، خوینی هه موو ددانیکیش دهکاته پینج وشر، خوینی نه و زامهشی که ئیسکی دهرخستب دهکاته پینج وشر، وه بیگومان که پیاویش له حیاتی ژن دهکوژریته وه، وه نه و که سهیش که زیړی ههیه و دهیه وئ به زیړ خوین بدا نه ک به وشر ده بئ هه زار دیناری زیړ بدا (ن/ د/ ت).

مه بهست له دهست له په هه تا مووچ، به پئی نایه تی { فَاَقْطَعُوا اَیْدِيَهُمَا - سورة المائدة - ۳۸/۵ } واته: دهستی دز، چ پیاو بئ، چ ژن بئ بېرن). چونکه پیغه مبه ر (هرووه خوا لهسهرېدا) دهستی دزی له جمگه ی مووچی دهستیدا ده بری، نه وهیش راهه ی نه م نایه تهیه به کرده وه، وه

نیشانهی نهومیه که دهست بریتیه له په‌نجه‌و ناو له‌پ هه‌تا موج، هه‌م له زمانا هه‌م له شه‌رعا.

به‌لام ئه‌مه کاتێ وایه که دهسته‌که ساغ بێ، چونکه هاوسانی له نیوان نه‌ندامه‌کاندا مه‌رجه، که‌واته دهستی ساغ له جیاتیی دهستی ئیفلیج نابهری، به‌لکوو نه‌وه قه‌بلای تیا هه‌یه، چونکه دهست دوو به‌هری هه‌یه: که‌لک و جوانی، له‌م کاته‌دا قه‌بلای به‌راهر به‌ جوانی یه‌که‌یه‌تی. برینی هه‌ر دوو قاجیش خوینیکی ته‌واوی ده‌که‌وئ. پیغه‌مبه‌ر (درووده‌خواه له‌سه‌ربێ) ده‌فه‌رموئ: له برینی هه‌ردوو پێدا خوینێ پیویست ده‌بی، وه‌ک له‌ فه‌رمووده‌که‌ی ئیبنو شوعه‌ییدا وا ده‌فه‌رموئ: سه‌رنجی فه‌رمووده‌که‌ی (درووده‌خواه له‌سه‌ربێ) که به‌ کاغه‌ز ناردی بۆ خه‌لکی یه‌مه‌ن به‌فه‌رموو به‌لام له‌ قاچا فه‌رقی قاچی شه‌ل و قاچی ساغ نیه، چونکه عه‌یبه‌که له‌ خودی قاچه‌که‌دا نیه، به‌لکوو شه‌لییه‌که یا وا له راندا، یا وا له‌لا‌قدا، یا وا له‌ ره‌گدا به‌هۆی کورتبوونه‌وه‌و شتی واوه ده‌شه‌ل، لووتیش: نه‌رمه‌ لووته (مارن) که بریتیه له‌ سێ په‌رده، که عیبارمتن له‌م لا‌ولای نه‌رمه‌ی لووت له‌گه‌ل نه‌و تیغه‌ گۆشتینه‌ی که له نیوانی هه‌ردوو کونه‌ لووتدا هه‌یه، که بێ ئیسکن، جا له برینی ئه‌م سێ په‌رده‌یه‌دا خوینیکی ته‌واو هه‌یه، چونکه که‌لکی ئه‌م نه‌رمه‌ لووته‌یه ئه‌ومیه له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه بۆن کۆده‌کاته‌وه له‌ناو بۆری لووتا، ده‌ی که بپرا نه‌و که‌لکه ده‌فه‌وتی، چونکه پیغه‌مبه‌ر (درووده‌خواه له‌سه‌ربێ) ده‌فه‌رموئ: لووتیش نه‌گه‌ر به‌ ته‌واوی قرتابوو یه‌ک خوینبایی ته‌واوی ده‌که‌وئ. نه‌گه‌ر دنیا‌بوو نه‌رمه‌ی لووتی به‌هه‌ر سێ په‌رده‌که‌یه‌وه بپری له‌گه‌ل هه‌ندی له‌ بۆری لووتی نه‌وه خوینیکی ده‌که‌وئ له‌گه‌ل قه‌بلا‌ویکا. له

برپینی هەردوو گویدا خوینی پێویست دەبێ، بە مەرجێ لە بندا
خشتیان بکا، بە لگهی ئەمە حوکمکردنی عومەرو عوسمانە لەم
مەسەلەیدا لەسەر ئەم شیوەیە، وە کەسێش لاری لە بریارەکیان
نەبوو، لەبەر ئەوەیشت دوو ئەندامن ئەمانیش خاوەنی دوو بەهرەن،
دەق لە دوو دەست دەچن لەم بارەییەو. کە لگەکیان ئەوەیە لەهەر چوار
لاو دەنگ کۆدەکەنەوێو دمیگەییەننە ناو کێکراگهی گۆی، کە جیگهی
پەردە ی ناو گۆییە کە دەنگ دەبیستی، هاوکات لەگەڵ ئەویدا ناھێڵی
ئاو و هەوای ساردو گەرم بپرواتە ناو کونی گۆیچکەو، لەمەدا (واتە: لە
برپینی گۆی خشت لە بندا) جیایی نیە لە نیوانی بیسەر و کەپدا، گۆیی
کەرو گۆیی بیسندە لەکاتی برپندا خوینیکی تەواویان دەکەوێ. لە
هەنگۆلینی هەر دوو چاودا خوینی دەکەوێ، بەپێی نامەکی عەمری
کۆری حەزم، لەبەر ئەوەیشت چاو لە مەزنترین ئەندامەکانی جەستەییە،
لە کەلکا مانەندی کەمە، کەوابێ چاو باشتەر خوینی دەکەوێ. وە لە
پێویست بوونی خویندا جیاوازی نیە لە نیوانی چاوی ساغ و چاوی
ناساغ دا، وەك چاوی تیژو چاوی کز، وەك چاوی ساغ و چاوی زەمەدار،
وەك چاوی تانە ی لەسەری، یا چاوی کەتکەتک بکا، یا شەو کوێربێ، یا
خێلێ، یا بچووکی، بە مەرجێ بینایی تەواوبێ. یەك چاو نیو خوینی
دەکەوێ، چونکە حەدیثی هەییە لە بابەتی ئەوێو کە خوینی یەك چاو
نیو خوینە، لەبەر ئەوەیشت کە بوو بە یاسا هەر دوو ئەندامی کە
پێکەوێ خوینەکیان بکاتە خوینیکی تەواو خوینی یەکیکشان بە تەنها
دەکاتە نیو خوین، وەك هەردوو دەست و هەردوو قاچ، لە برپینی هەر
پێلویەکی چاویشتا چواریەکی خوینی هەییە، وە لەهەر چواریاندا

خوینی کهسه که به ته‌واوی پیویست دهبی، چونکه رنگ و روخساریان
 پی ته‌واو دهبی و دهبن به مایه‌ی جوانی و به‌هوی که‌لک، له‌بهر نه‌وه له‌م
 لایه‌نه‌وه و مگوو دوو دهسته‌وان، خواه نه‌و پیل‌ووانه برژانگیان ببی یا
 نه‌یانبی، وه خواه پیل‌ووی چاوی بینابن یا هی چاوی کویربن، بویه هر
 پیل‌ووه‌ی چواریه‌کی خوینی تیایه چونکه مه‌سه‌له‌که په‌یوه‌ندی به
 دابه‌شکردنه‌وه هه‌یه. له برینی ته‌واوی زماندا له‌بندا خوینی پیویست
 دهبی، چونکه چه‌زرت (درویه خواه له‌سه‌ربه) ده‌فهرموئ: (له برینی زماندا
 خوینی هه‌یه) هاوکات له‌گه‌ل نه‌ودا که نه‌مه فهرمایشتی نه‌م
 زاتانه‌یشه: نه‌بو به‌کرو عوم‌هرو عه‌ل (مراه‌خوایان لیبی) نه‌بیستراوه که
 که‌سیش لاری له قسه‌که‌یان هه‌بی. نه‌مه سه‌رپر‌ای لایه‌نی جوانکاری و
 لایه‌نی که‌لک. نه‌مانه هه‌موو په‌کسانن: عه‌رمبو و عه‌جه‌م و پس‌ک و تورو
 لاله‌په‌ته‌و زمان قورس که به‌گران قسه‌ی بۆ بکری و زمان پس و یا که‌سی
 پیتی بکا به پیتی‌کی تر وه‌ک هه‌ندی که‌س له جیاتی (گا‌ر‌ه‌ش) ده‌لین:
 (گا‌غ‌ه‌ش)!! له بریتی هه‌ردوو لیویشدا خوین‌باییه‌کی ته‌واو هه‌یه.
 چونکه چه‌زرت (درویه خواه له‌سه‌ربه) له نامه‌که‌ی که‌نوسی بۆ عه‌مری کوری
 چه‌زم نه‌مه‌ی تیادا باس کردبوو له‌بهر نه‌وه‌یش دوو لیوه به‌راستی
 مایه‌ی جوانی و هوی که‌لکن، که‌واته نه‌وانیش وه‌ک دوو دهسته‌وان. له
 برینی هر لیوین‌کدا نیوه خوینی هه‌یه، نه‌گهر که‌سی به‌تاوان دوو لیوی
 نیفلیج‌کرد خوین‌یکی ته‌واوی ده‌که‌وینته‌ سه‌ر، ده‌ق وه‌ک نیفلیج‌کردنی
 دوو دهسته، هه‌روا له برینی چووک ۰ نه‌ندامی نیرینه‌ی پیاو)دا ته‌واوی
 خوین‌بایی پیویست دهبی، هه‌روا له برینی هر دوو هیل‌که‌ی گوندا
 خوینی هه‌یه، له برینی په‌ک هیل‌که‌دا نیو خوین هه‌یه. سه‌ر به‌لگه‌ی

نهم دوو برپارەش فەرموودەگەى عەمرى كورۈ حەزمە، لەبەر
نەوەش چۈنكە ئەندامى پىاو ھۆى سەرەكى كەلگى زاوژىيە، كە
مەزنىرەن گەلگە، لەمەيشدا شلە پەتەو خەسنىراوو ساغ يەكسانن،
چۈنكە شلە پەتەيى نەنگىكە وا لە غەيرى چووكدا، سەرەراى ئەو
بەلگەيەى كە دەربارەى دوو ھىلكەى گون لە فەرموودەگەى عەمرى
كورۈ حەزمدا ھەيە بەلگەيەكى تىرىش ھەيە كە ئەمەيە: چۈنكە نهم
دووہ تەواو كەرى ھەيكەلەو بنىادى لەشنو عەمارى تۆۋى زاوژىن،
ئەگەر ھەردوو ھىلكە گون بېرى و ببى بەھۆى ئەوہ تۆۋىشى نەمىنى دوو
خوینى دەكەوئتەسەر.

(۳۱۲) باسى لابرەنى كەلگە ھىز:

لەپاش نهم روونكرەنەويانە لە بارەى تاوانكرەن لە ئەندام
دەينە سەر باسى نەمانى كەلگە و لابرەنى ھىز لە گيانى ئادەمىزاددا،
ئەو ھىزانەى كە بزارەنى تايبەتى ھەيە بەرابەر بە نەھىشتىيان
ئەمانەن.

يەكەم: ھىزى قسەكرەنە. لە لابرەنى ھەموو ھىزى قسەكرەنە لە
زامنى گۆيادا خوینى كەسى بە تەواى پىۋىست دەبى. چۈنكە بووہ
بەھۆى لە كىسچوونى باشتىن كەلگى زمان، دەق وەك سۆماى چاو، وە لە
لابرەنى ھىزى گوتنى ھەندى پىتدا بەشە خوئىنبايى بۆ دادەنرى، بەپىي
رئزەى تىكرەى ئەو پىتانە كە لە زامانى ئەو كەسەدا بە عادەت بەكار

دەھینرین. بەلام ئەگەر کەوتەووە سەر قسەکردن و زمانی بەربوو ئەووە دەبێ خۆینەکە رەت بکاتەووە.

دووهم: ھیزی چاوە. لە لابردنی ھیزی بیناییدا تەواوی خۆینبایی کەسێ پێویستە، چونکە کەلکی ھەردوو چاوە بریتییە لە ھیزی دیتن، واتە: سۆمای چاوە، دەی لەناوچوونی ئەو سۆمایە رێک لەناوچوونی ھیزی ھەردوو دەست دەکا، کە ئیفلیج کرابن، کەوابێ ئەمیش وەك ئەو دەبێ بەھۆی پێویستبوونی خۆینێ لەسەر تاوانکارەکە.

سییەم: ھیزی بیستەنە. لەلابردنی ھیزی بیستنی ھەردوو گوێدا خۆینێ ھەیە، چونکە ئەمە برپاری ئیمامی عومەرە (رەزایەوا لەئێوە) کەسێش راجیایی نیشان نەداوە، لەبەر ئەوەمیش کە ھیزی بیستن لە نازدارترین ھەستەکانی مەرۆقە، لەبەر ئەوە رێک وەك بینایی وایە لەم بارەییەووە.

چوارەم: ھیزی بۆن کردنە. لە لابردنی ھیزی بۆن کردندا بە تەواوی، خۆینێ دەچەسپێ لەسەر تاوانکار، چونکە ھیزی بۆنیش یەکیکە لە پێنج ھەستە، لەبەر ئەوە لە بینایی دەچێ! گوتیارێ دەبیژێ: لە لابردنی ھیزی بۆنکردندا خۆین نیە، بەلکۆ قەبلاو (حوکومەت) ھەیە، چونکە کەلکی دەسگای ھەستی بۆنکردن لە چاوە دەسگای ھەستەکانی تردا زۆر لاوازو بی ھیزە.

پێنجەم: ھیزی ژیریە، کە پێشی دەگوترێ: ھۆش: ئەقل. لە لابردنی ھیزی ئەقلدا خۆینێ ھەیە، واتە: ئەگەر کەسێ بە نارەوا بەھەر شیوہی، ئەقلی کەسێکی نەھێشت، ئەوە دەبێ تەواوی خۆینی ئەو

کەسەبدا، چونکە لەو نامەبەدا کە حەزەرت نووسی بۆ ئالی عەمری کوری حەزەم لە یەمەن ئەمە ی تیا دا بوو، لەبەر ئەوەیش کە ئەمە فەتوای عومەر و زەید بوو، وە کەسێش راجیایی نیشان نەداو، لەبەر ئەوەیش کە هۆش لە نازدارترین هەستەکانە، کەواتە: لەناو گشت هەستەکاندا ئەو لە گشتیان لە پێشترە لەویدا کە خوینی تەواوی بکەوێ لەکاتی فەوتانیدا. مەبەست لە ژیری کە لابردنی خوینی پێویست دەکا ئەو هۆشە زکماکیهیه کە تەکلیفی پێو پەيوهسته بەلام ئەو ژیری و زرنگیهیه کە لە ئەنجامی خویندن و رۆشنیری و هەول و تەقەللای زۆردا پەیدا دەبێ و مروۆفی پێ رۆشنیرو زرنگ دەبێ ئەو قەبلاوی تیایه (لە شەریعەتی ئیسلامدا مامۆستا مەلا عەبدولکەریم دەرەموی: ئەم هیژانە چواردەن، ئەمانەیش ئەوانی تریانن: (٦- هیژی دەنگ ٧- هیژی چەشتن ٨- هیژی جاوینی خواردەمەنی ٩- هیژی هەلمەتی دەست ١٠- هیژی هەلمەتی پێ ١١- هیژی دەرپەرنندی ئارەزووی مروۆفە ١٢- هیژی خوۆشی وەرگرتنە لە چوونەلای ژن ١٣- هیژی ئاوس کردنی ژنە ١٤- هیژی ئاوس بوونی ژنە) تکیایە بروانە: شەریعەتی ئیسلام بەرگی چوار لاپەرە (٦٧) وەرگێڕ).

٣١٢) باسی برینی ئیسک دەر خەرو ددان:

لە خوینی برینی ئیسک دەر خەر (موضیحه) و یەک ددان دا پێنج و شتر دەدرێ، چونکە بە دەق لە هەندێ گێڕانە وەکانی فەرموودهکە ی عەمری کوری حەزەمدا (رەواە خواە لێبە) وا دەرەموی: وەک لە پێشەو

رابورد، نهویش بزانه همرکاتئ ژماره‌ی برینه‌کان، یا ژماره‌ی ددانه‌کان زیاد بکه‌ن ژماره‌ی بژاردنه‌کیشیان به‌قهد ژماره‌ی شهوان زیاد ده‌کهن، که‌واته: خوئینی دوو زامی نیسکدرخهر دمکاته ده وشر، خوئینی خستنی ده ددان دمکاته په‌نجا وشر.. ئیتر هه‌روا. به‌لگه‌ی ئەم دوو بپریمیش له پیشه‌وه رابورد.

(۳۱۴) خوئینی نه‌و نه‌ندامه‌ی که سوودی دیاری نیه:

هەر نه‌ندامئ که‌لکی که‌وره‌ی دیاری کراوی نه‌بئ، هه‌روا هەر زامو برینئ که بژاردنی بۆ دیاری نه‌کرا‌بئ، هه‌روا هەر تاوانئ له له‌شو له هۆش که بژاردنی تایبه‌تی بۆ بپریم نه‌درا‌بئ، هه‌روا شکاندنی نیسک، ئەم جووره تاوانانه حوکمرانی شهرع نه‌ندازه‌یه‌ک پاره بپریم دمه‌دا له به‌رابه‌ریدا، که له زاراوه‌ی شهرعی پیروژدا به‌و نه‌ندازه پاره‌یه ده‌گوترئ (حوکومه‌ت – قه‌بلأو). ریژه‌ی ئەم نه‌ندازه پاره‌یه له‌چاو کابرای تاوان لئ کراودا وه‌کوو ریژه‌ی ئەو نه‌ندازه‌یه‌یه که که‌می کردووه له نرخو به‌های کابرای تاوان لئ‌کراو به‌هۆی برینه‌که‌وه یا به‌هۆی تاوانو شکسته‌که‌وه له‌چاو به‌هاکه‌یدا به‌ساغی. بۆ نمونه: وا داده‌نیین همه‌لاه که موسولمانیکی نی‌رینه‌ی نازاده له‌پاش تاوانه‌که‌و له پیش تاوانه‌که‌دا نه‌گه‌ر به‌نده بوایه بایی چهند دهبوو، با بلئین له پیش تاوانه‌که‌دا بایی سه‌د لیره دهبوو، له‌پاش تاوانه‌که‌ بایی نه‌وه‌د لیره دهبوو، که‌واته: ده‌یه‌کی به‌هاکه‌ی که‌م بۆته‌وه، ده‌ی که‌وابئ ده‌یه‌کی خوئینی خو‌ی که موسولمانیکی نی‌رینه‌ی نازاده خوئینی له جیاتی ئەم تاوانه‌که‌ه‌وئ، که

بە وشتر دەكاته دە وشتر، بەزېر دەكاته سەد دىنارى زېر. ئەگەر تاوان لىكراو ژن بى، يا خاۋەن نامە بى، يا ئاگر پەرست بى، يا بەندە بى، يا كەنيزەك بى، بە ھەمان شىۋە ئەندازە بۇ خويىنى زىانەكەى دىارى دەكرى، كەۋاتە لەم نموونەيەدا لە جىياتى ھەمە لاۋ دادامىن بى، كە ژنىكى ئازادى موسولمانى مەردە، خويىنەكەى ئاۋا دەفەرموى: دۆزىنەۋە: دەئىين: ئەگەر ئەم ژنە ئازادە تاوان لى كراۋە ئەگەر كەنيزەك بى بايى چەندە؟ دەئىين بايى دە دىنارە لە پېش تاۋانەكەدا، بەلام لە پاش تاۋانەكە بايى نۇ دىنارە، كەۋاتە: دەيەكى خويىنى خۇى دادەنرى بە قەبلاۋى ئەم تاۋانە. كە بە حوشتر دەكاته پېنج حوشتر، ۋە بە زېر دەكاته پەنجا دىنارى زېر، چونكە خويىنى ژن نيوەى خويىنى پياۋە.

۳۱۵) باسى خويىن بايى بەندەۋ ئاۋەلمەى ئاۋسك:

ھەركاتى كەسى بەندەيى يا كەنيزەكى بكوژى پېۋىستە لە سەرى كە بەھاكەى بە تەۋاۋى بدا بە خاۋەنەكەى، ئىتر بكاۋە ھەر چەند دەبى ئەۋ ئەندازمىە بدا، بە مەرجى ئەۋ كەسە برپرسىار بى لە ضەمانەتى ئەۋ بەندەۋ كەنيزەكە، چونكە بەندەۋ كە نيزەكىش جۇرېكن لە سامان، لەبەر ئەۋە ۋەك گشت سامانىكى تر بزاردىن بۇ ھەيە، ئەگەر كەسى سىكىكى لە بارى كەنيزەكى برد، بەھۋى تاۋانىكەۋە، دەيەكى نرخى دايكەكەى خويىنى ئەۋ سەكە لەبار براۋەيە. چونكە كۆرپەلەيەكى ئادەمىيە، لەبەر ئەۋە دەستە بەردەكرى بە دەيەكى بەھاي دايكى. نرخى

ئەو رۆژەى دايكەكە حايىبە كە زەبرەكەى ئى دراو، چونكە ئەو زەبرە بوو بەهۆى لەبار چوونى. بەلام خوینى كۆرپەلەى ناو سەك كە كۆرپەلەكە موسولمانى نازادى، خاى نىرىنە بى يا ميينە، ئەگەر كەس بە تاوان لەبارى بەرى دەكاتە سەرى كۆيلە، خاى ئەو كۆيلەيە بەندەى يا كەنيزەك بى دەبى. چونكە پىغەمبەر (ەروودە خواە لەسەربە) لە مەسەلەيەكا كە براووتە خزمەتى ئاواى بربارداو (شەيخان فەرمودەيەكيان لەم بارەى وەرگىراووتەو. بپوانە تاج / ۲ ل - ۲۲۰ ز - ۸۴) بەهەر حال نابى خوینى ئەم كۆرپەلەيە لە نيوەى دەيەكى خوینى باوكى كەمترى، يا لە دەيەكى خوینى دايكى كەمترى، كە دەكاتە بەهاى پىنج و شتر، چونكە عومەر (ەزاە خواە لىبە) نرخى سەرە كۆيلەكەى دادەنا بە پەنجا دىنارى زىر، كە دەكاتە دەيەكى خوینى دايك و بىستىەكى خوینى باوك، هەروا عەلى و زوەيدىش بەهاى ئەو كۆيلەيان بەو جۆرە بپيار دابوو، كەسش سەربىچى لە كارەكەيان نەكردوو.

۳۱۶) چەند مەسەلەى:

ئەگەر كەس قىراندى بەسەر منداللىكى نەفاما كە لەسەر قەراخى سەربانى بوو، يا لەسەر كەنارى چۆمى بوو، يا لەسەر لىوارى بىرى بوو، وە مندالەكە لە قىزەكە ترساو راجەنى و كەوتە خوارەو و پىى مرد، ئەو خوینى پىويست دەبى، بەلام بەبى كوشتنەوەى قىزەكەرەكە، گریمان منالەكە لە زەويپەكى تەختاييدا بى بەو قىزەيە بمرى، لە سەرراى فەرمودەى سەنگىن ضەمان و دەستە بەرى لەسەر كابراى

پېر مګر نابې، چونکه مردن به هوی شتی واوه له وپهړی دووریدایه، شیتو دیوانه یی که به هوی شتی واوه سهر سام ده بی و تووشی دلته راوګی ده بی، هه روا خه وتوو و ژنی بی هیژیش له م مهسه له یه دا وهك مندالی نهقام وان. په لاماری چه گدان له که سی و هه ر شه ی توند له م مهسه له یه دا برپاره که بیان وهك برپاری قیزه و قېره وایه، نه گهر که سی قیزان دی به سهر منالیکي گچکه دا، مناله که له ترسا نه قلی فه وتاو هو شی نه ما، دهسته بهری پیویسته نه گهر که سی کیش به شم شیروه نیشته سهر که سی، مهسه لا، وه کابرا له بهری رای کرد، وه له ترسا خو ی هه لدایه ناو چه م، یا له هه لدیړیکي به رزمه وه خو ی فرېدایه خواره وه، یا خو ی خسته ناو بیړی، وه مرد نه وه دهسته بهری نه وه که سه له سهر شم شیر به دهسته هه لفرېنه که ی نیه، چونکه هه لته اتوو که خو ی هه لساوه به ده سپی شخه ری له مردنی خویدا، له کاتی وایشدا نه وه ی راسته وخو هه لسی به تاوانی پیش نه وه که سه ده خری که بووه، به هوی نه و تاوانه!

وهل نه و منه هه یه نه گهر هه لته اتوو له م بارو دوخه دا ناګای له هو ی نه و سهر تیاچوونه ی خو ی نه بوو، وهك نه وه به بی نارمزووی خو ی که وته خواره وه، له بهر نه وه که کویر بوو، یا له تاریکیدا بوو، یا دنیا شهو بوو، چاوی له بهر پیی خو ی نه بوو، نه وه له م کاته دا دهسته بهری پیویسته.

نه گهر که سی منالی بداته دهستی مه له وانی هه تا فیړی مه له ی بکا، مناله که له ناوه که دا بخنګی، نه وه خوینی نیمچه قهستی ده که وئ، له سهر قسه ی فهرمووده ی دروست، هه روه ها نه گهر ماموستا بو ته میګردن له منال بداو به و ته می و لیدانه به ری نه ویش خوینی نیمچه

قەستى دەكەوئ. خاكو خۆلى ناو مال و توپكىلى كالهك و شووتى و مۆزو شتى ترى وا، ئەگەر لە وێرانەيى يا لە سەلوپىنك و زبلىدان فرەبدرين، وە بوون بەهۆى نەمانى كەسى، يا بوون بەهۆى فەوتانى سامانى، نابيت بەهۆى دەستە بەرى، بەلام ئەگەر لە سەرەمپى فرەيان بدا، وە زيانىكى سامانى، يا زيانىكى گيانىي بە هۆيانەو و رووبدا خاومەن زبەكە دەبى بە دەستەبەر، بە مەرجى ئەو كەسەى كە ئەو زيانەى لى دەكەوئ خۆى ئەو نەزانى، بەلام ئەگەر خۆى بە ئارەزوو بە سەريا روپشت و قاچى هەلخلىسكاو قاچى شكا، يا سەعاتەكەى دەستى شكا، مەسەلا، ئەو هەيچى ناكەوئ. بەلام ئەگەر بۆ بەرژەومەندىي گشتى سەر جادەكەى ئاورشەين كرد، هەتا تەپوتۆز لە هاتوچۆكەرمەكان نەنیشى، وە مەروڤى لىي هەلخلىسكا، يا ئازەلى، ئەو دەستە بەرى لەسەر نىە، بەلام ئەگەر ئەو ئاورشەين كەردنە بۆ قازانجى خۆى بوو ئەو دەستەبەرە، هەروەها ئەگەر قورپى سەرەمپى تەر بكا تەو دەبى بە دەستەبەرى هەرشىي بەو قورە بڤەوتى، هەروەها ئەگەر سەكۆيى لە بەردەم دەرگای مالهەكەيدا دروست بكا وە ببى بەهۆى فەوتانى مەروڤى ياخود فەوتانى زىندەومەرىكى تر دەبى بە دەستەبەر.

(۳۱۷) باسى پاكانه (قەسامە):

پاكانه (واتە: دىپاك كەردنەوەى كەسى بە سوپىند بۆ خواردنى) لە شەرا برىتييه لە نيشانەيهكى وا كە هيز بدا بە دروستىي و راستىي داواكار لە داواكەيدا. شيوەكار (صوورەت)ى پاكانه ئاوايه: تەرمى

كوژراوى شوپىن بى، نەزانرى كە كى كوشتوويەتى، بەلگەش نەبى
لەسەر ھۆى كوشتنەكەى، ۋە ھەقدارەكەى تۆمەتى كوشتنى بدا لە
كەسىكى ناوبراۋ، ياخود لە كۆمەللىكى ديارى، ھاۋكات لەگەل ئەۋمدا
نیشانەۋ قەرىنەيەكى ۋا لە ئارادا ھەبى كە بۆنى ئەۋەى لىبى كە قەسەى
خوڭن رەسەكان راستە، كە بەۋە دەگوترى: (اللوث: البينة الضعيفة: وردە
بەلگە: قولاخ: سوۋسە) پاكانە زياتر ئەۋەيە كە داۋاكار پەنجا سوڭند
بخۋا لەسەر راستىي ئەۋ داۋاى كوشتنەى كە دىكا لە داۋا لىكراۋ، جا
ھەر كاتى لەسەر داۋاكەى پەنجا سوڭندى خۋارد، ئەۋە لە كوشتنى
دەستەنقەستىدا خوڭن لەسەر داۋا لى كراۋ خۆى پىۋىست دەبى، ۋە لە
كوشتنى ھەلەۋ نىمچە ھەلەدا خوڭن لەسەر خوڭنرەسەكانى داۋا لىكراۋ
پىۋىست دەبى نەك لەسەر خۆى.

وردە بەلگە (لەۋث) نمۋنەى زۆرە، ۋەك ئەۋە تەرمى كابراى
كوژراۋ لەناۋ ھۆزىكا، يا لە قەلەيەكا، يا لە گۈندىكى بچوۋكا، يا لە
گەرەكىكى بچوۋكابى، كە بەشى بى لە گەرەكىكى گەرەتر، ۋە ئەۋ
شوپنەى كە تەرمەكەى لى ھەيە ھى كەسانى بى لە دوژمنانى خاۋەن
تەرمەكە، بە مەرچى دوژمنايەتتەيەكەيان ئاشكرا بى، يا ۋەكوۋ ئەۋە
كۆمەللى كۆبىنەۋە لەسەر كەسى، ۋە پاش ئەۋە كە بلاۋەيان كرد تەرمى
كابرايەكى كوژراۋ لەۋىدا بەجى بمىنى، يا ۋەكوۋ ئەۋە كۆمەللى بۆ كارى
لە شوپنىكا كۆبىنەۋە، ۋەك مزگەۋت، يا بىستان ۋ باخ، يا سەرە رىگەيى،
يا سارايى، ئەۋە دەبى بە وردە بەلگە، ئەگەر لە دۋا بلاۋەكردنىان تەرمى
لەۋ ناۋەدا كەۋتېۋو، ۋەكوۋ ئەۋە يەك پىاۋى ئازادى دادپەرۋەر شايەتى
بدا لە سامان كە ئەۋ رەحمانى كوشتوۋە، ئەمەش رىگەيەكى ترە لە

رېځه‌ګانې سوسه‌ګردن و ورده به‌لګه و څو لاڅکرډن، له مه‌سه‌له‌ی پاکانه‌دا. به‌لام نه‌ګر ګوم‌لئ له زن، یا له منال، یا له به‌نده پیکه‌وه هاتن و شایه‌تییاندا که نه‌ریمان سامانی ګوشت‌ووه، نه‌وه له‌سهر رای مه‌رجووح (ناسه‌نګین) نابئ به ورده به‌لګه، به‌لام له سهر‌رای سه‌نګین (راجیج) ده‌بئ به ورده به‌لګه، هه‌روا نه‌ګر ټاک و ته‌را به رودوا هاتن و نه‌و شایه‌تییان دا نه‌وه ده‌بئ به ورده به‌لګه.

سهر به‌لګه‌ی:

نهم مه‌سه‌له‌یه‌ی پاکانه‌یه نهم فهرمووه‌یه‌یه: رافعی ګوړی خه‌دیج (ره‌راه‌خواه لیبئ) فهرمووی: موچه‌ییسه‌ی ګوړی مه‌سعوودو عه‌بدو‌ل‌لای ګوړی سه‌هل ده‌چن بؤ خه‌یبه‌ر، نه‌و کاته خه‌یبه‌ر له‌ګه‌ل موسولماناندا ناشت بوو، رېځه‌وتن له نیوانی دانیش‌توانی و له نیوانی موسولماناندا هه‌بوو، جا له‌وئ به‌ناو باخه خورماکانیدا بلاوده‌بنه‌وه، وه عه‌بدو‌ل‌لایان ده‌کوژرئ، کاتئ موچه‌ییسه‌ ده‌چئ بؤ لای عه‌بدو‌ل‌لای دهر‌وانئ وا له خوینی خویدا ګه‌وزاوو کوژراوه، جا ته‌رمه‌که‌ی له‌وئ ده‌نیژئ و خوی دیت‌ه‌وه بؤ مه‌دینه، وه ګومان ده‌خنه سهر جووله‌که‌ګانې خه‌یبه‌ر، جا عه‌بدو‌ره‌حمانی برایی و دوو ناموزای (که حووه‌ییسه‌و موچه‌یه‌ بوون) هاتنه خزمه‌تی هرزمرت (درووه‌خواه له‌سهر‌بئ) جا عه‌بدو‌ره‌حمان (که له‌وان بچووکتر بوو) ویستی باسی براکه‌ی بکا، پیغه‌مبه‌ر (درووه‌خواه له‌سهر‌بئ) پیی فهرموو: ریژی له خوت ګه‌وره‌تر بګره، یا فهرمووی: با ګه‌وره ده‌ست پیبکا، نیر نه‌ویش بئ ده‌نگ بوو، جا نه‌وان هه‌ردوو‌ګیان باسی داستانی ناموزاګه‌یانیان کرد، پیغه‌مبه‌ریش

(مرووده خواه له سه‌ربە) فه‌رمووی: په‌نجا که‌س له ئیوه سویند بخۆن له‌سه‌ر
پیاوئ له‌وان، ئەو پیاوه پەت ده‌کری و ده‌دریته ده‌ستتان له جیاتی
کوژراوه‌کاتان بیکۆژنه‌وه، گوتیان: شتی که به‌دیاریه‌وه نه‌بووبین ئیمه
چۆن سویندی له‌سه‌ر بخوین؟ فه‌رمووی (مرووده خواه له‌سه‌ربە): که‌واته
جووله‌که‌کان په‌نجا که‌سیان سویندتان بۆ ده‌خۆن و به‌وه پا‌کانه‌تان بۆ
ده‌که‌ن، گوتیان: ئەه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا! هۆزیک‌ی بی پر‌وان و سویندی
ئه‌وانه له کوئ بایه‌خی هه‌یه؟ جا پێغه‌مبه‌ر (مرووده خواه له‌سه‌ربە) خو‌ی
خوینی کوژراوه‌که‌ی له و‌شتری زه‌کات دا (ش / د / ت / ن = شه‌یخه‌ین /
ئه‌بو داو / تیرمی‌دی / نه‌سانی - ره‌زا و خودا له‌م‌و‌و‌یا‌ن به‌) ئەم فه‌رمووده‌یه له
سه‌ه‌لی کو‌ری نه‌بو خه‌یشه‌مه‌یشه‌وه گ‌یراوه‌ته‌وه. ئەم فه‌رمووده‌یه
ته‌رخانه‌کەر (م‌خ‌ص‌ص‌) ی گ‌شتایه‌تی ئەم فه‌رمووده‌ی ته‌ره که ده‌فه‌رم‌وئ:
به‌لگه له‌سه‌ر داوا‌کا‌ره‌و سویند له‌سه‌ر داوا‌لی‌ک‌راو. دا‌ره ق‌و‌ط‌نی ئه‌مه‌ی ئی
پ‌تر ک‌رد‌و‌وه: ته‌نیا مه‌سه‌له‌ی پا‌کا‌نه (قه‌سامه‌) ی ئی د‌م‌ر‌چ‌ی.

بایستی ئه‌وه که له پا‌کا‌نه‌دا له پ‌ی‌ش‌دا سویند ده‌درئ به‌ داوا‌کا‌ر
ئه‌مه‌یه: لایه‌نی داوا‌کا‌ر له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا به‌هۆی ئه‌و ورده به‌لگه‌یه‌وه که
هه‌یه هه‌ندئ به‌ ه‌ی‌ز‌ته‌ره، له‌به‌ر ئه‌وه شه‌رع له پ‌ی‌ش‌دا سویند ده‌دا به‌و،
ده‌ی ئه‌گه‌ر ق‌و‌لا‌خ و ن‌ی‌شا‌نه‌و ورده به‌لگه له ئا‌را‌دا نه‌بوو ئه‌وه سویند
ده‌درئ به‌ داوا‌لی‌ک‌راو به‌پ‌ی‌ی یاسای دامه‌زراوی شه‌رع: به‌لگه له‌سه‌ر
داوا‌کا‌ره‌و سویند له‌سه‌ر داوا‌لی‌ک‌راوه.

۳۱۸) باسی که فاره تی کوشتن:

هر که سئ که سئ به نارهوا بکوژی که فاره تی پیویست دهی
 له سهری خوی به ده سهنقه ست بیکوژی، یا به هه له، یا به نیمچه هه له.
 که فاره ته که بریتیه له نازا کردنی به ندهی، که موسولمان بی و پاک
 بی لهو نه گانه ی که له شتی فروشتندا به نهنگ دهژمی رین. نه گهر
 به نده ده ست نه که وت، یا بکوژ لات بوو نه وه پیویسته دوو مانگ له سهر
 یه که به رۆژووبی. خواه کوژرا وه که موسولمان بی یا بیروا، پهیماندار بی
 یا خاومن پهیمان، نازاد بی یا به نده، به نده ی بکوژه که خوی بی یا
 به نده ی که سیکی تر، ژيرو خاومن هوش بی یا شیت، منال بی یا گه وره،
 له دایک بووبی یا کۆرپه له ی ناوسک بی. کوگری نه مه نه وه یه: خوینی
 کوژرا وه که به هوی نیمانه وه یا به هوی نه مانه وه پاریزراوبی.

که فاره تی پیویست نابی به کوشتنی بیروای جهنگی و له نیسلام
 وهر گه راوو جهرده و ریگرو داوینپیسی هاوسه ردارو به کوشتنی ژن و
 منالی بیروایان له کاتی غهزاو جهنگدا، چونکه کوشتنی ژن و منال
 له کاتی غهزادا گهرچی نادرسته به لام له بهر ریژی خویان نیه، به لکوو
 له بهر به رژه وهندی موسولمانانه، تا دهمایه ی گوزمرانیان زیانی پی
 نه گا.

پیویستبوونی که فاره تی له کوشتنی هه له دا به یه کگرتن
 چه سپاوه، دمقی نایه تیش هه یه له سهری که خوی گه وره ده فهرموی:
 {وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ - سورة النساء -
 ۹۲/۴} هه تا کۆتایی نایه ت. واته هر موسولمانی موسولمانیکی تر

بکوژئ ئهوه له سهري پيويسته كه بهندهيهكي موسولمان نازاد بكا، وه خوینیش بدا به خوینرهسی ئهه كوژراوه.

پيويستبوونی كهفارهت له كوشتنی دهسهنقهستيشدا بهم فهرموودهيه چهسپاوه: وائيلاه كورپ ئهسهقهه دهفهرموئ: هاورپيهكمان بههؤي موسولمان كوشتنهوه دۆزهخي بؤ خؤي مسؤگهر كردبوو، جا بهم بۆنهيهوه چووينه خزمهتي حهزرت (درووده خواه لهسهربه) فهرمووي: له حياتي خؤي بهندهي بؤ نازاد بكه. له گيرانهوهيهكا: با بهندهيي نازاد بكا، خوداي گهوره له حياتي ههر ئهنداميكي ئهه بهندهيه ئهنداميكي ئهه له ئاگري دۆزهخ نازاد دهكا (ن/د) ئيبنو حبيبانو حاكم به دروستي دادهنين. حاكم دهفهرموئ: فهرموودهيهكي دروسته بهپئي مهرجي شيخي بوخاري و شيخي موسليمه) دياره كه بكوژ كاتي ئاگر مسؤگهر دهكا بؤ خؤي كه به قهستي به ناههق كهسيكي كوشتبي، سههرپاي ئهوهيش ئهههه ههر كوشتني ئادهميزادي خوين قهدهغه كراوه لهبههر ريزداري خوينهكهي، كهواته له ميشدا كهفارهت وهكوو كوشتني ههله پيويسته ئهگهر گۆمهنيك پيكهوه يهكيكيان كوشت، گهرهكه لهسههر ههر يهكيكيان سهربهخؤ كهفارهتيكي تهواو بدا، چونكه ئهه كهفارهته ههقيكه پهيوهندي به خودي كوشتنهوه ههيه، بهش بهشيش ناكري، لهبههر ئهوه پيويسته دهق وهك تۆله لئسهندن ههر كهسهپان كهفارهتيكي تهواو بدا، سههرپاي ئهوهيش كه ماناي پهريستني تيادايه، عيبادهتيش بهش بهش ناكري. ههيشه دهفهرموئ: بهه هههموويان يهك كهفارهتيان لهسههره چونكه كهفارهت مائيكه بههؤي كوشتنهوه پيويست دهبي. ئهگهر بكوژهكه منال، يا شيت بوو،

ھەقدارەكانيان ھەر كەسەيان لە مالى خۇي كەفارەتەكەيان بۇ دەدا، ھەر وەك چۆن زەكات لە مالى خودى منالەكە ياخودى شىتەكە دەرەكەرى. بەلام بە بەھىچ جۆر ھەقدارو سەرپەرشت لە جياتى منال، يا لەجياتى شىت بەرژوو نابن، بەلكوو رۆژوو لەسەر خۇيانە لە پاش رەسىدە بوون، بە مەرجى خاوەن ھۆش بن.

٣١٩) باسى تۆلەي تاوان كە ناودارن بە ھەدە شەرعىيەكان:

تۆلەي تاوان بە عەرمبى ناوى (الحدود)ە كە كۆي (حد)ە ھەددىش لە زامانا بە واتا سنوورە كە نيشانەي سەرەتاي ھەدەغە بوون و رى لىگرتنە، جا بۆيە تۆلەي تاوان وا ناوئراوہ چونكە رىگە لە روودانى كارى شەرم ئاوەرى نالەبارى ناھەموار دەگرى و سنوورى بۇ دادەنى.

تۆلەي تاوان (يا ھەددى شەرى) لە شەرى پىرۆزدا برىتييە لە تۆلەيەكى تايبەتى لەسەر تاوانى كە پىويست بووہ لەبەر ئەوہى كە ھەقى خودايە، وە لە بابەتى داوین پىسىدا وايە، يا لەبەر ئەوہى كە ھەقى مەروفە، وەك تۆلەي بوختان. بە پىچەوانەي تەمىكردنەوہكە لە شەرى پى دەگوترى: تەعزىر، چونكە تەمىكردن سزايەكى نادىارىيە فەرماندار بە كۆشش دايدەنى.

۳۲۰) تۆلە (ھەددى) شەروالپىسى:

شەروالپىسى دوو جۆرى ھەيە: ھاو سەردارو بى ھاوسەر واتە: محصن و ناحصن.

مروڧى خاومەن ھاوسەر، چ پياو بى چ ژن، تۆلەكەي ئەوھەيە ئەگەر داوینپىسى لەسەر چەسپا، بە گەمتەك و بەردى پەر بە مشتو بچووكتەر سەنگەسار دەكرى ھەتا دەمرى، بەلام دارى ھەددى ئى نادرى، بى ھاوسەریش (واتە: كوپو كچيش) سەد داريان ئى دەدرى و تاماوى سالتىكىش شار بەدەر دەكرىن. كۆگرى ھۆى ئەم تۆلەيە ناوايە: مروڧىكى رەسىدەي خاومەن ھۆش بە ئارەزووى خۆى ئەك بە زۆرى زۆردار، سەرى چووكى خۆى، ئەو ئەندازەيەي كە خەتەنە دەكرى، يا بە ئەندازەي ئەوە نوقوم بكا بە زىي ژنىكى زىندووى وادا كە پىي ھەرام بى، لە ھەمان كاتدا گومان و شوبەھى ھەلالبوون لە ئارادا نەبى، ياخود ژنى كەرەسىدەو ھۆشدار بى بە ئارەزوو ھەبوولئى ئەوە بكات. پياوو ژن وەك يەك تۆلەيان لەسەرە، چونكە ئىمامى عومەر (رەزە خواە لىبە) لە وتارىكا ھەرمووى: بىگومان كە خودا موھەممەدى ناردووە لەگەل ئايىنى راستداو قورئانى ناردۆتە خواروہ بوى، ئايەتى بەردەبارانكردى داوینپىسيان جاران ئايەتى بوو لە قورئان كە ئەمە دەھەكەيەتى: (الشيخ والشيخة اذا زنيا فارجموهما البتة) واتە: پياوو ژنى سەرە ئەگەر داوینپىسيانكرد بەبى چەندو چوون سەنگەساريان بكەن. ئىمە بەخودى خۆمان ئەو ئايەتەمان خويندۆتەوہو لە مەستەكەي تىگەيشتووین، ھەرچەندە ئەم ئايەتە لە تىلاوہتدا نەسخ بۆتەوہو لە

خوینندنه ودا سراووته ووه له قورئاندا نانووسری، به لام دهگهرو
 برشته کهی هه ماوه هیشتا حوکی پیده کری، بویه پیغه مبهه خوی
 (مرووه خواه له مهربه) داوینپیسانی بهرده باران دهکرد، نهومتانی نیمهش له پاش
 نهو بهرده بارانیان دهکهین، به لام دهترسم که موسولمانان بکهونه
 چه رخی که وه، که سێ پهیدا ببی بلی: له نامه ی خودادا نایهتی
 بهرده باران کردنی تیادا نیه. جا به نه کردنی نه رکێ که خودا له قورئانا
 دایناوه له سهریان تاوانیار دهبن و له ریگه دهرده چن! بیگومان که
 بهرده باران کردن فهرمانی نامه ی خودایه و راست و دروسته، وه نه
 فهرمانه (حوکه) ه بۆ نهو پیاوو ژنانه یه که له وه و پیش ژنیان هیئانبی و
 به دهستیان گرتبی، یا خود شوویان کردبی و میرد به دهستی گرتبن، وه
 له هه ل و مه رچیکا که به لگه هه بی که بریتیه له چوار شایه تی نیرینه ی
 دادپهروهر یا سک دیاری بدا، یا پیلینان و چوونه ژیر له کایه دا بی.

سویندم به زاتی خودا نهوه نه بی که خه لک بلین: عومه ر شت له
 نامه ی خودا، نایهت له خویه وه له قورئان زیاد دهگا، دهنا نهیم
 نویسه وه! (شه یخان و نه بو داوودو تیر میزدی و نه سانی گیراویانه ته وه)
 نه م وتاره ی عومه ر له بهر چاوی گو مه لێ له یارانی پیغه مبهه بوو (مرووه
 خواه له مهربه پیغه مبهه ره زاه خودا له یارانه بۆ) له گه ل نه وهش کهس لاری لپی نه بووه.

وهکی تریش نه گه ر داوینپیس هاوسه ردار نه بوو (واته: روژی له
 روژان ژنی نه هیئانبوی، وه هیشتا هه ر بوخچه ی نه کراوه بوو، واته: کوپ
 یا کچ بوو) نه وه سه رنج ده دهین: نه گه ر زیناکاره که ئازاد بوو نه وه
 تۆله که یان بریتیه له وه یه کی سه د داریان لی بدری و بۆ ماوه ی سالی شار
 به دهر ده کرین. له باره ی دارکارییه که وه خوای گه و ره ده فه رموی:

{فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِئَةَ جَلْدَةٍ - ۲/۲۴} واتە: ژنی داوین
 بیس و پیاوی داوینپیس یهکی سهرو سهرداریان لی بدن) پیغه مبه ریش
 (مروودو خوا له سه رب) دمه رموی: کچ و کور یهکی سهرو سهرداریان لی ددری و
 تاماوهی سالیکیش شار به دمر ده کری. (موسلیم). مهرجه نهو شوینهی
 داوینپیس بۆ رهه نه ده کری ماوهی دوو قوناغ یا زیاتر دوور بی، که
 ماوهی کورتکردنه وهی نوێ له سه هردا، چونکه مبه ست لی نه وهیه
 که کابرا هه ست به نامویی و بی هاودهنگی بکاو دووربی له که سوکارو
 نیشتمانی خوی. گریمان پیشه وای موسولمانان وا به باش بزانی که
 دووری بخاته وه بۆ دوورتریش ده توانی. چونکه نه بو به کری صه دیق
 رهه نهی ده گرد بۆ فه ده ک و عومهر بۆ شامو عوسمان بۆ میصرو عه لی
 بۆ به صره، به لی پیویسته ژنه که له گه ل خویسه کی خویدا دوور
 بخریته وه، ههر چه ند به کریش له گه ئیدا برپوا، کریکه ییش له سه ر
 ژنه که یه.

جا ههر کاتی مروقیکی هۆشدار ی ره سیده ی سه پشک به ئاره زووی
 خوی داوینپیس نه نجام بدا، خوا ی موسلمان بی، یا په یماندار (نیممی)
 بی، یا هه لگه راوه بی، تۆله پیویست ده بی له سه ری. موسولمان به
 یه کگرتن، په یمانداریش له بهر نه وه که هه موو نه ته وه کان به یه ک دهنگ
 ده لی: شه روا لپیس نا دروسته، نه مه له کاتیکا که نهو په یمانداره
 پابه ندی برپاره کانی ئیسلام بووه و په یمانی داوه که سنوور ده کانی ئیسلام
 نه به زینی، که واته له م رووه وه له موسولمان ده چی و برپاری موسولمانی
 به سه ردا جیبه جی ده کری، سه ره رای نه م یه لگانه ییش به لگه یه کی روشنی
 تریش هه یه که کرده وهی پیغه مبه ره (مروودو خوا له سه رب) چونکه پیغه مبه ر

خۇي (مەۋەدە خەۋەر) ئۇن و پىاۋىكى جۈۋلەكەي بەردەبارانكرد كە داۋىنپىسىيان كەردبۇو، كە ھەردوۋىكىان خاۋەن ھاۋسەر بوۋن (بەروانە: تاج/ ۳ ل - ۲۴۳ - وەرگىي). ھەلگەپراۋەش باشتەر تۆلەي ئى دەسپىرنى، چۈنكە گشت بېرىپىكى ئىسلامى لەسەر جىبەجى دەكرى.

بەلام تۆلە لەسەر زۆر لىكراۋ نىيە، چ پىاۋىي چ ئۇن، لەسەر فەرمایشى دروست زۆر لىكردن بۇ پىاۋىش رىگەي تى دەجى، بەلام بۇ ئۇن رىتچوۋنى زۆر لىكردن بەبى راجىيى ھەيە.

دىسان بۇ پىۋىستبوۋنى ئەم تۆلەيە ئەۋەش مەرجه كە سوور بزائى كە شەرۋالپىسى نادروستە، لەبەر ئەۋە كەسئ كە ئەۋە نەزانئ ھەددى لەسەر نىيە، ۋەك كەسئ لە چۆلەۋانى گەۋرە بوۋىي، يا نۆ موسولمان بى، لەبەر ئەم مەرجهيە كە ھەزرىت (مەۋەدە خەۋەر) بە ماعىزى ھەموو: ئايا دەزانى كە داۋىنپىسى چىيە؟. دەي ئەگەر نەزانىنى واتاي داۋىنپىسى رىگەي لە جىبەجىكردنى تۆلە نەگرتايە پىغەمبەر (مەۋەدە خەۋەر) ئەم پىرسىارەي لە ماعىز نەدەكرد، سەرەپاي ئەمەش دەلىين: تۆلە پاشكۆۋ ئەنجامى تاۋانە، نەزانىش تاۋانبار نىيە! كەۋاتە: تۆلەي لەسەر نىيە.

ھاۋسەردارىي (الاحسان):

ئىحسان لە زمانى ەمرەبدا واتە: مەنە، مەنەش بە كوردى واتە: نەھىشتن، خۋاي مەزن دەفەرمۇي: {لِتَخَصِنَكُمْ مِّنْ بَأْسِكُمْ} — ۲۱ { واتە: ھەتا نەھىلئ زەبرو زمگ لە جەنگدا بە يەكترى بگەيەنن،

له عورفی شهرعدا به زور واتا هاتووه، به واتا نیسلام هاتووه، وهك ئەم
 نایهته { فَإِذَا أَحْصَيْنَ فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ - سورة النساء - ۲۵/۴ }
 بهپێی قەسەى هەندى رافه‌کار (احصن) لەم نایه‌ته‌دا به واتا (اسلمن) مەیه،
 به واتا نازادپیش هاتووه، وهك ئەم نایه‌ته: { فَعَلَيْنَهُنَّ نِصْفُ مَا عَلَى
 الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ - سورة النساء - ۲۵/۴ } لەم شوێنه‌دا
 موحه‌نه‌ت به واتا ژنانى نازاده، به واتا مه‌ردى و داوین پاكیش هاتووه،
 وهك { وَالَّذِينَ يَزْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ - سورة النور - ۴/۲۴ }
 لی‌ره‌شدا موحه‌نه‌ت به واتا ژنانى مه‌ردى داوینپاكه، به واتا به
 شوودانىش هاتووه، وهك { وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ - سورة النساء }
 - ۲۴/۴ { ژنه می‌رد داره‌كان، به واتا چوونه لایش هاتووه، وهك
 { مُحْصَنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ - سورة النساء - ۲۴/۴ } ئەو‌میش كه
 ده‌لێین: ئیحصان لەم باسه‌دا واتای وایه: كه دروستبوون و جووتبوون له
 هاوسه‌ریه‌كى دروستدا رووى دابى، به‌پێى ئەم فه‌رمایشته‌یه‌تى (موسى)
 خوا (له‌سەربە): هەر موسوڵمانى شایه‌تمان به‌یئى و بلى: (اشهد ان لا اله الا
 الله واشهد ان محمدا رسول الله): به دل باوم‌رم هه‌یه‌و به زمان ده‌لێم و
 شایه‌تى دده‌م كه هەر خودا خودا یه‌و به‌س، خودای تر نیه،
 موحه‌مه‌دى كورێ عه‌بدوڵلایش پێغه‌مبه‌رى ره‌وانه‌كراوى خودایه. ئیتر
 خوێنى ئەو كه‌سه حه‌رامه‌و به هێچ شی‌وه‌یى خوێنى به كه‌س ره‌وا
 نابێ، مه‌گه‌ر له یه‌كێ لەم كاتانه‌دا: بێ‌وه پیاوی داوینپیس بێ یاخود
 بێ‌وم‌ژنى داوین پیس بێ، یا كه‌سێ به ناره‌وا كه‌سێ بكوژى، یا له ئایینى
 خۆى و مرگه‌رایی و له كۆمه‌ڵه‌ى موسوڵمانان ته‌رابووێ! (شه‌یخان
 گێ‌راویانه‌ته‌وه) زاناكان به یه‌ك ده‌نگ دمفه‌رموون: وشه‌ی (الشیب: بێ‌وه

پیاو، یا بیومزن) لهم ههرموودهیهدا مه بهست لیی نهومیه. نهو پیاوه یا نهو ژنه لهووهپیش لهگهڵ ههوسهری هه لالی خویدا دروست بووبی.

٣٢١) مه ره هه کانی ههوسهرداری نه مانه ن:

یه کهم: نه کرداری و نه رک له سهری (ته کلیف) کهواته تۆلهو داری هه دد له سهر منال و شیت نیه، به لام به شتی که چاو ترسینیان بکا ته می دهکرین، وهک له سهر کردنی هه موو شتیکی نادرست ته مییه کی ناوا دهکرین که عاریان پینن.

دووه م: نازادی. کۆیله به ههوسهردار بهم مهعنایه دانانری، با لهووهپیش لهگهڵ هه لال و ههوسهری خویدا جووت بووبی! چونکه نازادی نیشانهی تهواوی و خانه دانی و گهردن بهرزی و سهر بهرزییه، خانه دانیش خوی له شتی وا دهپاریزی که نامووس و ئاپرووی بهری، به پیچهوانه ی کۆیله وه، چونکه کۆیله له پیکراوه نه و منده به چاوی سووک ته ماشاکراوه دهر بهستی نهوه نه ماوه که وهک مروفی نازاد پاریز له سووکایه تی بکا!.

جاران پیغه مبهرا (درووه خوا له سه ربه) که پهیمانی له ژنان و مرگرت، له سهر رهفتار کردن بهم نایه ته بهیعه تی ئی و مرده گرتن: {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ} که نه مه پوخته ی راهه که یه تی: نه ی پیغه مبهرا کاتی نافرته موسو ئمانه کان هاتن بۆلات که پهیمانت پی بدن له سهر نهوه پهیمانیان ئی و مر بگره که هاوبهش بۆ خودا برپار

نەدەن و دزى و حيزى و داوڭنپىسى نەگەن... تاڭۇتايى ئايەت، جا ھىند
(رەزەلە خەلەلەن) كە بۇ يەكەمجار ئەمەلى بىست بەسەرسامى لەو گۆشە
نىگايەو كە ئافەرەتلى ئازاد چۆن شتى وا دەكا گوتى: بۇچى ژنى
ئازادىش حيز دەبى؟!!

سېيەم: دروستبۇون لەگەل ھاوسەردا، بۇ ئەمە ئەومەندە بەسە كە
سەرى چووك ئەو ئەندازەيە كە سوننەت دەكرى، نوقم ببى لەناو
زىدا، با رەحەتبۇونىش روونەدا. مەبەست لە ھاوسەرى دروست و خەلال
ئەومىيە كە ژن و مىرد بە مارە بېرىنى دامەزراو بە يەك گەشتىن،
كەواتە مارە بېرىنى دانەمەزراو بەرناكەو، چونكە ئەو نەبى بەھۇى
ھاوسەردارى (احسان) چونكە نادروستەو نەبى بەھۇى مەردى و رەشت
تەواو. بزانە بۇ جېبەجېكرىنى تۆلە مەرج نىيە ھەردو و لا
ھاوسەردارىن، لەبەر ئەو ئەگەر كورى لەگەل ژنىكى ھاوسەرداردا ئەو
ئىشە كەرد، يا كچى لەگەل پياوئىكى ھاوسەرداردا ئەو ئىشە كەرد، لەم
دو و كاتەدا ھاوسەردارەكەيان بەردەباران دەكرى و بى ھاوسەرمەكەيان
داركارى دەكرى و سالى رەمەنە دەكرى.

۳۲۲) تۆلەي بەندەو كەنيزەك:

بەندە يا كەنيزەك ھەر كاتى داوڭنپىسىيان كەرد پەنجا دارى
خەددىيان لى دەدرى، بەپى ئايەتى: {فَعَلَيْنَهُنَّ نِصْفُ مَا عَلَى
الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ - سورة النساء - ۲۵/۴} لەبەر ئەومەش
كە كۆيلە بەھۇى كۆيلەيەو ناتەواو، كەواتە باوەك ژنەينان و عىددەو

تەلاق بەققەد نىۋەى ئازاد حىسبى بۇ بىكرى، چونكە بەندە بۆى ھەيە دووو ژن بەينى، عىددەى كەنيزەك نىۋەى عىددەى ژنى ئازادە، تەلاقى بەندەيش نىۋەى تەلاقى ئازادە، كەۋاتە با ھەدەكەيشى نىۋەى ھەددى ئازاد بى! كۆيلە نىو سال شار بەدەر دەكرى واتە: شەش مانگ.

۳۲۳) باسى نىربازى و چۈۋە لاي چۈار پى:

نىربازى و ھەتيوبازى تاۋانىكى گەلى گەۋرەيە، لە گوناھە ھەرە گەۋرەكانە، ھۆى بېۋىستىبۈۋنى تۆلەيە، بىرئىتيە لەۋە كە مەۋف بە پاش بېچىتە لاي مەۋفى نىرىنە. دەى ھەر كەسئ بە ئارەزوو بە پاش بېچىتە لاي مەۋفىكى نىرىنە، ئەۋە لە چەشنى تۆلەى داۋىنپىسى تۆلەى ئى دەسىنرى، ئەگەر ھاۋسەردارى بەردەباران دەكرى، ئەگەر بى ھاۋسەر بى سەددارى ئى دەدرى و سالى رەھەنە دەكرى، خواھ موسولمان بى يا پەيماندارى، يا ھەلگەراۋەبى، بە مەرجئ ئەرك لەسەر (مكلف) بى و بزائى كە ئەۋە نادروستە. چونكە خۇداى گەۋرە ئەم كارە پىسەيشى ناۋ ناۋە فاحىشە. واتە: كارى شەرماۋەرى ئابروۋبەر، ۋەك قورئانى پىرۋز لەسەر زمانى ھەزەرەتى لىۋىط (مەۋىدە خۇداۋە ئىبىدە) دەفەر مەۋى: { أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ - ۸۰/۷ } ھەروا دەفەر مەۋى: { وَاللَّذَانِ يَأْتِيَانِهَا مِنكُمُ فَاتُوهُمَا - سورة النساء - ۱۶/۴ } پىغەمبەرىش (مەۋىدە خواھ لەسەرىن) دەفەر مەۋى: (ئەگەر پىاۋى سۈارى پىاۋى بوو ھەدوۋكىان داۋىنپىسن) ھەيشە دەلى: بەبى بەندو مەرج تۆلەى كۈشتە، خۋاى ھاۋسەردار بى ياخود بى ھاۋسەرىن، بەلگەى ئەم

فهرموودهیه تی (مرووده خواه له سه ربه): (هه کاتی دیتان و ساخ بووه بۆتان که کهسی پیشه پیسه کهی هۆزی لووط دهکات - واته: به پاش سواری بهکی بووه - بکهرو بدمر ههردووکیان بکوژن) له گیرانه وهیهکا: نهوی سهروهو نهوی ژیرهوه ههردوو لایان بهردهباران بکهن. (نهبو داوودو تیرمیذی و ئیبنو ماجه. حاکم دمفه موی: رشته کهی دروسته).

چۆنیتی کوشتنی نیرباز:

له چۆنیتی کوشتنی نیربازدا راجیایی ههیه: ههیه دهلی: وهک هه لگه پراوه به شمشیر دهکوژری، چونکه له دیریندا کوشتن زۆرتر به شمشیر دهبوو، نه وهوی ئهم رایه به دروست دادهنی، هه پشه دهلی: بهرده باران دهکری، له بهر ئهم گیرانه وهی تر: نه وهی که له ژیره وهیه سهنگه سار بکهن. له بهر نه وهیش که هۆی ئهم کوشتنه چوونه لای نارهوایه، که واته دهبی وهک کوشتنی داوینپیس به بهردهباران بی، هه پشه دمفه موی: دهکری به ژیر دیواره وهو دیواری دهرووخی نری به سه ریدا، یا له هه لدیری که وه گولۆر دهکری ته وه هه تا دهری، نه مهیش له چۆنیتی سزای هۆزی لووت و مرگ پراوه وهک له قورناندا باس کراوه. جیاوازی نیه له نیوانی بیانی و نا بیانیدا، یا له نیوانی بهندهی خوی و بهندهی کهسیکی تردا، چونکه به هیچ شیوه یی کۆم هه لال ناکری، جا نه گهر ژنیکی بیانی و لێ کردو به کۆم چووه لای ژنی که ژنی خوی نه بوو، یا که نه یز کهی نه بوو، نه وا هه مان راجیایی پێشوو له باره ی بکه ره که وه له م حاله یشدا دووباره ده بی ته وه، چونکه له سه ره فرمایشتی هه ره دروست چوونه لای ژنی بیانی به پاش حوکه ی چوونه لای هه تیوی

ههیه. به لām سزای ژنه که له سهر رای ههره دروست: سه ددارو ره هه نه کردنه. نه گهر میرد به کۆم بپرواته لای ژنی خۆی نه گهر دووباره ی کرده وه ته می ده کری، به لām له جاری په که مدا ته می نا کری، نه مه ده قی هه رمایشتی شافیی خۆیه تی له کتیبی (المختصر) دا، کۆمه لئ تریش نه مه یان به راشکاو ی ناشکرا کردو وه، به هه رحا ل به کۆم بپرواته لای هه لالی خۆی کاریکی نادروسته وه له شه رعا ریگه ی نه دراوه وه نه یی لی کراوه.

هه روا چوونه لای چوارپا و ناژهل نا دروسته، به بی گومان چونکه نه میس داده نری به (فاحشه) وه تۆله ی داوینپیسی به سهر دا جیبه جی ده کری، له سهر قسه ی قیلئ، وه هه رقی هاوسه ردارو داراوبی هاوسه ر ده کری، چونکه نه میس تی پۆکردنی چو و که به زی دا، که واته وه ک تی پۆکردن به زی ژندا وایه، که واته بپاری نه وی هه یه، قیلئ تر ده هه رموی: تۆله ی کوشتنه (خوای هاوسه ردار بی یا بی هاوسه ر بی) به پیی هه رمو و ده که ی (درو و ده خوا و له سه ر بی): هه ر که سی بپرواته لای چوارپا (بهی مه) یی خۆی و چوارپا که بکوژن. (نه بو داوودو تیرمیزی و که سانی تریش گیراویانه ته وه. حاگم ده هه رموی: رسته که ی دروسته) قیلئ کیش ده هه رموی: ته نیا ته می کرن پیویسته. قسه ی نه م قیله راست و دروسته، به لگه ش نه م هه رمایشته ی ئیبنو عه بباسه (درو و ده خوا یان لیبی) که ده هه رموی: هه دد له سهر که سی نه یه که بپرواته لای گیان له به ران. (نه سانی) ده ی شتی و ئیبنو عه بباس له خۆیه وه نایی، به لگو و له سوننه تی و مرگرتو وه، سه رچا وه ی سوننه تیش سرووشی خواییه که نار دوویه تی بو پیغه مبه ر. ده ی و به پیی نه م هه رمایشته ی ئیبنو

عهبباس هدد نیه، کهواته ته میگردن دهچهسپی چونکه کابرا تاوانیکی وای نهنجام داوه که نه هددو تۆلهی ههیه نه کهفارت، دیسان بهلگهی دروستی قسهی ئەم قیلە ئەمەیه: ئەم جوړه زییه دلی مروقی دموون پاک به سروشت حمزی لیناکا هددیش له بنه پرتدا بۆ ئەوه دانراوه که مروف چاوترسین بکا نه بادا شتیکی حمزلیکراو بکا. ئەم رایه دهقی قسهی شافیعی لهسهره، ههندی زانایش بهبی سی و دوو به رای ههره دروستی دادهنین.

٢٢٤) حوکمی چوونه لایى به شهرمگا نه بی:

ههركاتی كهسی خوی ههلسووی له ژنیکی بیانی و خوی پی رهحمت کرد، بهبی ئەوه که زهکهری بکا به فهرجیدا، ئەوه هددی لهسهر نیه، کهرچی ئەندامی بکا به ناوکیدا، یا به دەمیدا، به پیی ئەم فهرموودمیه که ئەبو داوود له ئیبنو مهسعوودوه دهیگیریتیهوه: پیاوی هاته خزمهتی ههزرهت (مروود خواه لهسهری) گوتی: من خۆم ههلسووی له ئافهرتی خهلکی ئەو پهپی شاره، خۆم پی رهحمت کرد، بهلام به دەستم نهگرت، وا بهپیی خۆم هاتوومهته بهردهستی تۆ برپاری شهرعی خودام بهسهردا جیبهجی بکه. ههزرهتی عومه ریش (رهزاه خواه لیهی) فهرمووی: تۆ خودای گهوره سپی پۆشیوی، بۆ سپی خۆت ههلهمالی؟ پیغه مبهری خودا (مروود خواه لهسهری) وهلامی پیاوه کهی نه دایهوه، ههتا روشت، جا پیغه مبهر (مروود خواه لهسهری) پیاویکی دواخست، روشت ههتا گرتیهوه، لهسهر فهرمانی پیغه مبهر ئەم ئایهتهی بهسهردا خویندهوه:

{وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ
السَّيِّئَاتِ - سورة هود - ۱۱/۱۱۴} واته: هه موو شه وو روژی پینج
نویژه فهرزه کان له کاتی خویانا بکهن، ئەم نوێژانه له کردهوه ههره
باشه کانی ئیوهن، بزانه که یاسایه کی خوداییه که کردهوهی باش و کاری
چاکه هه میسه کردهوهی خراپ و تاوان لا ده بن و دهی سرنه وه تا کو تایی
نایهت. جا پیاوی گوتی: ئەی پیغه مبه ری خودا! ئەمه به تایبه تی ههر
بو ئەو وایه یا بو گشت که سی ههر وایه؟ فهرمووی: ئەم بریاره بو گشت
که سی وایه (موسلیم / تیرمیذی) (بروانه تاج/ ۱ ل - ۱۸۵ ز - ۴۳ -
ومرگیر).

به ئی ئەگهر دوو که سی بیانی که له یهك حهرام بن به گیانی
خویان، کۆم و زی ئی دهرچی، ئاوی خویان به یینه وه، یا ههر یه کیکیان
به وی تریان له سه ر ئەم شیوه یه خوی ره حهت بکا، ئەوه تۆله (واته:
حه دد) له سه ر ه یج که سیکیان پیویست نابێ، به لام ته می ده کرین.
ته می کردنی ش سزایه که نابێ له که مترین حه دد که ده قه مچییه تی به ر
بکا، چونکه خۆشه ویست (درووه خوا له سه ربه) ده قهرموئ: مه گهر بو حه ددی
شه رعی که شه رع ژماره ی جاره کانی دیاری کردووه ئەگینا له سه ر ه یج
شتیکی تر له ده دار، یا له ده قه مچی زیاتر له که سی بدات، نادری
(ش/د/ت/ن) له گیرانه وه یه کا: که سی به قه د حه ددی له که سی که
حه ددی له سه ر نه بی ئەوه ده ست درێژیکاره.

۳۲۵) باسى ئاۋ ھېنانەۋە (استمنا):

ئاۋ ھېنانەۋە خۆرەحەتكردن بە دەست نادروسته بەلگۈۋ لە گوناھە ھەرە گەۋرەكانە، ۋە كەسنى ئەۋە بكا بەر ئەم نەفرمت ۋە لەعنەتە دەكەۋى كەۋا لەم فەرموودەيەدا: نەفرمت لىكراۋ ئەۋ كەسەيە بە دەستى خۆى ئاۋى خۆى بەيئىتەۋە. ديسان لەبەر ئەم ھۆيەيش نادروسته: خۆرەحەتكردى ۋا بە ئەزموون دەرگەۋتوۋە سەر دەكيشى بۇ شىۋاۋى ھۆش ۋە ھېۋىنى ۋە لاۋازى لەش ۋە دىشېى بەھۆى ۋە جاخ كوپرى ۋە برانەۋەى نەتەۋە، بېيارەكەى ۋەك بېيارى خۆرەحەتكردن بە ژنى بيانى ۋايە، كە بە لەشى نەك بە پاش ۋە پىشى ئاۋى خۆى بەيئىتەۋە، كەۋاتە: ئەمىش تەمىكردى لەسەرە (مەبەست لە ژنى بيانى - المرأة الاجنبية - لەم جۆرە شوئنانەدا ژنىكە كە ھەللاۋ ھاۋسەر نەبى، ژنى خوۋىيش بۇ ئەم مەبەستە بە بيانى دادەنرى، چونكە مارەى نايەت لە پياۋى خۆى - ۋەرگىر).

۳۲۶) پانپانۋكىى ژنان (تساق النساء):

پانپانۋكى: خۇ بە يەكتەر رەحەتكردى ژنانە (تەماشى فەرھەنگى خال ۋە ھەنبانە بۆرىنەى ھەزار بفرمو - ۋەرگىر) ھەر ژنى كارى ۋا بكا تەمى شەرى - كە پىى دەگوترى: تەعزىر - دەكرى. چونكە كارىكى نادروسته، گوناھەكەى بەقەد گوناھى داۋىنپىسىيە، بەپىى ئەم فەرموودەيەى (مروودە خۋا لەسەربە): ژن سۋارى ژن بېى ھەردوۋ لايان دادەنرىن بە داۋىنپىس.

۳۲۷ بوختان (القذف):

بوختان - كە لە عەرەبىدا پىي دەگوترى (قەذف) واتە: فرەدان و بۆ ھەلەدان. ۋەك خۋاي گەورە دىمەر موى: (قافىزى ھى اليم) واتە: ئەوجا ھەلى بىدەرە ناو دىمىراي نىلەو، لە عورفى شەرى شەرىفا بىرىتىيە لە ھەلبەستنى تۆمەتى بوختانى داۋىنپىسى بۆ كەسى بە جۆرىكى ۋا كە توۋشى شەرمەزارى بكا. ئەم جۆرە بوختانە لە گوناھە ھەرە گەورەكانە، بەپىي نامەو رىگەي رەھبەرۈ يەكگرتنى نەتەو، ھەددى تايىبەتى خۇي ھەيە.

مەرجى بوختانكەر: ئەم سى شتە مەرجە:

يەكەم: دەپى رەسىدەو ھۆش ساغ بى، كەواتە: مىندال ۋ شىت ھەددىيان لەسەر نىيە، بەلام ئەگەر بەشى خۇيان قاميان ھەبوو بەپىي نەو تەمى دەكرىن.

دوۋەم: نابى بوختان بۆ كراۋەكە لە نەوۋى بوختانكەرەكە بى، واتە: بوختانەكەر لە بىنجىنەي نىزىك يا دوۋورى بوختان بۆ كراۋ نەبى، ۋەك باۋك ۋ دايك ۋ باپىرەو نەك. چونكە لە شۈينى بىنەچە لە جىياتى ۋەچەي خۇي نەكوژرىتەو ئىتر چۆن بەھۋى بوختان بۆي، دارى ھەددى لى دەدرى؟!

بەلام بىنەچە ئەگەر بوختانى داۋىنپىسى بۆ نەوۋى خۇيان بىكەن تەمى (تەغزىر) دەكرىن، چونكە بوختان ئىش بە دل دەگەيەنى.

سَيِّهَم: نهوهيه به نارمزووی خوۍ بوختانهکه بکا، به زور پيۍ نهکړئ، جا نهگهر کهسې به زور نهوهی کرد همدی لي نادرئ بهپيۍ همرمودهۍ: (فهلهمی تهکليف لهسهر نههم سي کهسه هه لگي راوه) (له شهر يعهتي نيسلامدا نههم دوو مهرجهی تريشی ههيه:-

چوارهم: نهوهيه برپار (نه حکام) هکاني نيسلامی له نهستو گرتيۍ، کهواته همدی بوختان نادرئ له بيپروای جهنگي.

پينجهم: نهوهيه کابرای بوختان بو کراو خوۍ ريگهي نهوهی نه دابي - و مرگيږي).

مهرجه کاني بوختان بوکراو:

نهوهيه که داوینپاکيۍ (واته: موحصن بۍ) چونکه زاتي مهزن دمهفرموي: {وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ - نوور - سورة النور - ۴/۲۴} وه نهو کهسانهۍ که نيسبهتي نافهرتي حورې بالغې عاقلې موسولمانې پاک له داوینپيسي ددهن. (تهفسي ري نامي) دياره که مهرجي نيحصان نيسلامو رهسيده بوونو هوۍ ساغو نازادی و داوین پاکي و مهرديبه. کهواته: نهگهر بوختاني داوینپيسي بکا بو بيپروايۍ، يا مندالي، يا شيۍ، يا بهندهيۍ، يا کهنيزهکي، يا زيناکاری نهوه همدی لهسهر نيه، چونکه به مهرج گرتنی داوینپاکي بهپيۍ نايهتهکه نهمانه بهرناکهون. بهلي نهومنده ههيه بو نهوهی نهبي بههوۍ نازارو نازاوه بهرپابوون، کهسې کاريکی وا بکا تهمی دهکړئ.

۳۲۸) هددى بوختيان:

هددى بوختيانكهرى رهسیدهى خاومن هوښى ساغى سهر بهست
(مختار) خواى موسوئمانبى، يا پهنادراوبى، يا پهيماندار بى، يا هه لگه پراو
بى، به پيى دهقى قورئان و سوننمت و يه كگرتن چه سپاوه، به مهر جى
ريگرئ نه بى، وهك نه وه بوختيارنكهر بنه چهى بوختيان بؤ كراوبى، يا
بوختيان بؤكراو مو حصن نه بى. جا نه و بوختيانكاره نه گهر نازاد بوو
هدهكهى ههشتا داره، به پيى نايه تى {فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً -
سورة النور - ۴/۲۴}. نه بوو داوود له عائيشه وه (رهزاه خواه ليه بى)
دهگير پته وه: كاتى كه نه و نايه تانه هاتنه خوارم وه كه باسى داو پناكى و
پاكى منيان تيا دايه، كه نه و بوختانهى بؤ منيان كرد بوو نه و نايه تانه
پو و چيان كردنه وه، پيغه مېهر (مرويه خواه ليه بى) ههستا چو وه سهر دوانگه و
وتاريكى خو پنده وه نه و باسهى باس كردو نايه ته گاني خو پنده وه بؤ
خه لگه كه، جا كه هاته خوارم وه له دوانگه كه فه رمانى فه رمو و دارى
هدهديان دا له هه رمو و پيا وه كه كه هه سسانى كورى سابيت و
ميسطه حى كورى ئوئانه بوون، وه هه رموها دارى هدهديان له ژنكه يشدا
كه هه منهى كچى جه حش بوو كه ژن خوشكى پيغه مېهر بوو.

طه حاوى دهفه رموى: واته: يه كى سهر و ههشتا داريان لى دان، بؤيه
هددى بوختان كه مته له هددى داو پناپيسى چونكه بوختان خوښى
كه مته له داو پناپيسى.

به لام نه گهر بوختيارنكهر كه كؤيله بوو هدهكهى چل داره،
ئيتړ خواى بهندهى ته واوبى، يا پاشمه رگه (موده مېهر) بى، يا دايكى

منال بێ، یا به‌شبه‌ش (مبعض) بێ. چونکه ئه‌بو به‌گرو عومهر و عه‌لى (ره‌اه‌خوايان لێبێ) هه‌روا کار به‌ده‌سته‌کانى تری دوا ئه‌وانیش له‌کاتى وادا چل داریان له‌ به‌نده‌ دهمدا، و هه‌که‌سه‌یش ره‌خنه‌ى ئۆ نه‌گرتوون، و هه‌کى تریش ئه‌م هه‌مده‌ له‌و جووره‌ هه‌دانه‌یه‌ که‌ هه‌بووئى به‌ش به‌شکردن دهما، که‌واته‌ له‌میشدا وه‌ک هه‌ددى داوێنپێسى یا هه‌ددى به‌نده‌ نیوه‌ى هه‌ددى ئازادبێ؟

نه گهر که سئ گوتی: نایه ته که ره هایه به بی مهر جو به ند
د مهر موی، هر که س بوختیان بؤ ژنی مهر دی داوین پاک بکا هه شتا داری
لی بدن، که واته نازادو به ند وهک ده گریته وه که واته ئیوه چو
ده ئین حه ددی بوختیانی به ند چل داره؟ له وه لاما ده ئین: نایه ته که
سه بارمت به مروفی نازاده، به لگهی نهم وه لاما مهر مووده ی زاتی مهر نه:
{وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا - سورة النور - ۴/۲۴} چونکه
به ند به بی بوختیان کردنی شایه تیدانی به یه خی نیه! نایه ته که یه
نهم ده که یه نی که نه مانه له پیش بوختیان که دا شایه تیان هه بوول
بووه و بایه خی بووه، که واته مه به ست لیان مروفی نازاده نه که به ند.

۳۲۹) بهیجی جه ددی بوختان له کۆل دهکه وی؟

بەم سۆزىگە يەنەم جەددە ئە كۆل دەكەوى:

يەكەم: راستگردنه وهی به لگه له سەر بوختان بۆکراو. خوای بوختان بۆکراو ژنی کابرای بوختانکەر بێ، یا ژنێکی بیانی بێ، به لگه ی

ژنى بىيانى ئەم ئايەتە پىرۋزىيە كە دەفەرمۇي: {لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً - سورة النورثم - ۴/۲۴} ئەمەت ئايەتەكە كاتى فەرمان دەكا بە جەلئە لىدان كە شايتەو بەلگە نەبى لەسەر راستى داواكە. بەلگەى ئەمەش كە بەراست كىرئەمەى بەلگەو شايتەمەتەمەدى بوختان لە كۆل مىرد دەكەوئى فەرموودەكەى هىلالى كورى ئومەيىيە كە لە باسى شەپە نەفرىندا رابورد، كە تۆمەتى ناپاكى لە ژنەكەى خۇيدا پىغەمبەر (مۇھەممەد سەلىمۇللىھى ئەلەيھىسسالام) پىي فەرموو: يا بەلگەو شايتەمەتەمەدى راستى ئەم قەسەيە راست دەكەيتەمە، ياخود پىشتى خۆت نامادە بكە بۇ دارى مەدى بوختان بۇ ژنى مەردى داوئىنپاك! وە چەند جارى ئەم گوشتوگۆيە لە نىوانى هىلال و پىغەمبەردا دووبارە بۆۋە.

دوۋەم: كاتى بوختان بۆكراو خۆى دانى نا بە تاوانى خۇيدا مەدەمە لەكۆل بوختانكەر دەكەوئى، چۈنكە پىلئىنان سەرومى ھەموو بەلگەكانەو باشتىن و رۆشنىرىن بەلگەيە.

سەيىھەم: لىخۆشبوونى بوختان بۆكراو، چۈنكە ئەم تۆلەيە مافى تايىبەتى خۆيەتى، لەبەر ئەمە بەبى رەزىبوونى خۆى ئەم تۆلەيە جىبەجى ناكى، جا كاتى لە كابرا خۆش بى تۆلەى لە كۆل دەكەوئى.

۳۳۰) مەيخۆر - بادەنۆش - مەينۆش:

بادەنۆشى تاوانىكى گەلى گەورەيە، لە گوناھە ھەرە گەورەكانە، ھۆش لاپەرەو دەبى بەھۇى لاپردنى ھۆش.

دهى ھەر شتى به شيوھيهكى ياساخ بېي به مايهى لابرډنى ھوش
 له شەريعتى ھەموو نەتەوھەگنا شتى وا ياساغ و نادروستە. چونكە
 ھوش يەككە لەپېنج ھەمەككەيەگان، كە ناودارن به (كلياتي خەمس)
 كە لە شەريعتى ھەموو ميللەتكا دەپاريزرين. ئەوھتا خوداى گەرميش
 لە نامەى نازدارى خويدا كە قورئانى پيروزە ھەرمائمان پى دەفەرموى
 كە بەھيج جورى توخنى ئارەق و مەى و بادە نەكەوين، وە بوى روون
 كەردوويناھەو كە شتى وا پيس و چەپەلەو لە كارو كەردەوھى شەيتانەو
 لە مروفي موسولمانى ھوشيار ناوھەشيتەوھ. خوا دەفەرموى: {إِنَّمَا
 الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ
 فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ - سورة المائدة - ۹۰/۵}

خوشەويستيش (دروودە خواھ لەسەربە): دەفەرموى: ھەموو سەرخوشكەرى
 نادروستە (موسليم) لە بوخارى شەريفا دەفەرموى: چەند ھوزى لەناو
 نەتەوھ (ئوممەت)ى مندا پەيدا دەبن ئەم سى شتە بە ھەلال دەرزان:
 ئاوريشم بۇ پياوو مەى و ئامپىرى مۇسقاو شتى وا لە گىرپانەوھەيەكا لە
 ئەبو ماليكى ئەشجەعبىھەو دەفەرموى: (دروودە خواھ لەسەربە): بەخودا رۆزى
 دى گەلى كەس لە نەتەوھى من مەى دەخۆنەوھ، بە ناويكى ترەوھ ناوى
 دەنن، بەزم و رەزميان بۇ ساز دەكرى و بلوړو زورناو شتى وایان بۇ ئى
 دەدرى، لە ئەنجاما گەلى لەمانە خودا بە ناخى زەويدا رۆيان دەچوینى و
 ھەندىكيشيان دەكا بە مەيموون و بەراز^(۱).

(۱) لە پيش جەنگى كەنداردا ھەندى مروفي وريژدان مردو بە ناوى ھەجەوھ دەچوون بۇ
 حىجاز، كە دەھاتنەوھ: كاغەزى قومار و ئيديو و يسكى و شتى وایان لە گەلى خويان

جەۋھەرى (مەزەنە خەۋەرلىرى) دىمەكچى: ھەر خوارىدەنەۋىيەك كە زۆرى
مىرۇق سەرخۇش بىكا كەمىشى ۋەكۈۈ زۆرى ھەرامە. چۈنكى دىمەكچى:
(مىرۇق خەۋەرلىرى): ھەر شىئى زۆرەكەى خەلگ سەرخۇش بىكا كەمەكەشى
ھەرامە ۋەك زۆرەكەى.

۳۳۱) ھەددى ئارقىچۇر:

ھەر مۇسۇلماننىكى رەسىدەى ھۇش ساغى سەرىشك (مختار) شتى
سەرخۇشكەر بخواتەۋە ھەددى لەسەر پىۋىست دەپى، مەرجى
جىبەجىكرەنى ئەم ھەددە چەند شتە:-
يەكەم: ئەۋىيە مەيخۇر مۇسۇلماننى.

دەپىنا مىنىش بەم بۆنەيدە ئەم شىعەرەم گوت:

ھاجى ۋە ئىدىزۇ قۇمارو ۋىسكى

ئەمە پىتى دەپىن ھاجى بىرىكى

مەبەستىم ئەۋىيە كە ئەۋ ھەپەشەيدى ئەم فەرمۇدەيدە كراۋە، ھاكەتەدى. جا
خودا پەناى ھاجى ۋە شىخو مەلاكان بىدا، چۈنكى بە راستى شىرازەى كىرۇبار تەۋاۋ
ئالۇسكارە لە ستايشى مەلاى سۇشالىستا گوتۇمە:

مەلا بانگى كىرد بە بانگى پارە

ۋىردى سەرزارى باسى دۇۋلارە

- ۋەرگىتېر -

دووم: نهرک له سهر (مکلف) بئ.

سپیهه: نهومیه سهرپشکبئ. واته: به نارمزووی خوی بئ.

چوارهم: نهومیه که بزانی نهوه مهیه دهیخواتهوه.

پینجهه: نهومیه بزانی که نهرهق خواردنهوه حهرامه.

بهلام مهرج نیه که نهوهنده بخواتهوه ههتا سهرخوی بکا. جا مهینۆشهکه نهگهر نازاد بوو چل داری ئی دهردی. چونکه وهلید نارمقی خوردهبووه، له خزمهت عوسماندا داری ههددیان لیدا، عهبدورهحمانی کورپی جهعفر دارهکانی ئی دها، عهلیش دهیزماردن، ههتا بوون، به چل دار، عهلی گوتی: نیت بهسه. ئینجا فهرمووی: پیغهمبهر خوی (مرووده خواه لهسهر بئ) چل داری ئی دها، نهبو بهکریش ههروهها بهلام عومهر ههشتا داری ئی نهدا، نهمانه ههموویان ههر شوننهتنو ریگهی شهرعن، بهلام من بهش بهحالی خۆم چلهکهه پنباشتره لهبهر نهوه که نهمه سوننهتی پیغهمبهر خۆیهتی (مرووده خواه لهسهر بئ) (موسلیم) له فهرموودهیهکی تری موسلیمدا دهفهرموئ: پیغهمبهر (مرووده خواه لهسهر بئ) فهرمانی کرد کابرایهکی مهیخۆریان دارکاری کرد، به دوو پهلکه خورما چل جاری لیدا. نهگهر پیشهواي موسولمانان وای بهباش زانی که داری ههددی نازاد بگهیهنیت ههشتا دارو داری ههددی بهنده بگهیهنیت چل دار دروسته بوئ که نهوه بکا. بهپیی نهو فهرموودهیهی که موسلیم دهیگیرپتهوه که دهفهرموئ: نیمای عومهر ژمارهی داری ههددی بادهنۆشی کرد به ههشتا دار. عهلیش به عومهری فهرموو: پیاو که خواردیهوه سهرخۆش دهبی، که سهرخۆش بوو دهبرسکینی، که

برسكاندى بوختان دهكا، دهى ژماره‌ى دارى حه‌ددى بوختيانكه‌ریش هه‌شتا داره، جا عومه‌ریش ره‌فتى به‌م فه‌تواى عه‌لییه‌ کرد، كه‌سیش ره‌خنه‌ى ئى نه‌گرت.

كه‌ى ئه‌م تۆله‌یه‌ جییه‌ جى ده‌گرئ؟

حه‌ددى شه‌رعى تۆله‌یه‌ كه‌ پئویسته‌ له‌سه‌ر تۆله‌ ئى سه‌نراو جییه‌ جى بگرئ به‌ هاتنه‌دى یه‌كئ له‌م دووشته‌:

یه‌كه‌م: كا‌برا به‌ده‌مى خۆى پئ له‌ تاوانه‌كه‌ى بنئ به‌بئ زۆرى زۆردار، چونكه‌ پئ‌لئ‌نان سه‌رومى به‌لگه‌كانه‌و گه‌وره‌ترین به‌لگه‌ له‌سه‌ر تاوانباریى تاوانبار ئه‌وه‌یه‌ كه‌ خۆى پئ له‌ تاوانى خۆى بنئ. وه‌ك ئه‌وه‌ بلئ: به‌ ئاره‌زووى خۆم بادهم نۆشیوه‌، هه‌قیش ده‌مزانى كه‌ ئه‌وه‌ مه‌یه‌ ده‌یخۆمه‌وه‌، باش باشیش ده‌زانم كه‌ مه‌یخواردنه‌وه‌ نادرسته‌.

دووهم: ئه‌وه‌یه‌ كه‌ دوو پیاو یا زیاتر شایه‌تى ئى بدن به‌ مه‌رجى مه‌رجى شایه‌تیا‌ن تیا‌دا‌بئ. به‌هۆى رشانه‌وه‌وه‌ یا به‌هۆى بۆنى ئاره‌قه‌وه‌ حه‌ددى ئى نادری، چونكه‌ هه‌لده‌گرئ كه‌ زۆر لئ‌كراو بووبئ، یا به‌هه‌له‌ بووبئ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ى تریش كه‌ گه‌ ئى شتى تریش بۆنى وه‌ك بۆنى مه‌ى وایه‌، بنه‌ره‌تیش پا‌كى و بئ تاوانییه‌و نه‌بوونى تۆله‌یه‌، یاسا‌دانه‌ریش (كه‌ خودا‌ى گه‌وره‌یه‌) به‌ ئاره‌زووى ته‌وا‌وه‌وه‌ چا‌وه‌نوا‌رى ئه‌وه‌یه‌ كه‌ به‌ نيمچه‌ مه‌هانه‌یئ حه‌دد له‌سه‌ر موسو‌لمان لا‌بیرئ.

۳۳۲) خۆتیمارکردن به مهی دروست نیه:

خۆشه‌وویست (مرووده خواه له‌سه‌ربە) هه‌والی داوه: که مهی دمردە نه‌ک
 دەرمان طاریقی نه‌ل — جەعفی - (هه‌زاە خواه لی‌بە) فه‌رمووی: عەرزی
 چه‌زرمتم کرد (مرووده خواه له‌سه‌ربە): من ئاره‌ق دروست ده‌که‌م، نه‌ویش ریگهی
 نه‌وه‌ی نه‌دام، یا فه‌رمووی: چه‌زرمتم پێی ناخۆش بوو که شتی وا بکه‌م،
 منیش عەرزی‌م کرد: خۆ من بۆ دەرمان دروستی ده‌که‌م نه‌وه‌ک بۆ
 خواردنه‌وه؟ فه‌رمووی (مرووده خواه له‌سه‌ربە): ئاره‌ق دەرمان نیه به‌لام دمردە!
 (ئه‌حمەد / موسلیم / نه‌بو داوود / تیرمیذی) ده‌ی ئه‌م فه‌رمووده‌یه
 به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه که دروست نیه خۆ دەرمانکردن به‌ باده بکری،
 چونکه خۆی دمردە، ده‌ی چۆن دمرد ده‌بی به‌ دەرمان؟! که‌واته: مه‌ی
 چه‌رامه‌ ری‌ک وه‌ک مرداره‌وه‌بوو وایه، به‌کاره‌ی‌نانی دروست نیه مه‌گه‌ر
 له‌کاتی ناچاریدا، به‌لام نه‌گه‌ر کابرا پارووی گه‌ریه‌ قورگی و له‌ ئاره‌ق
 به‌ولاره‌ شتی تر نه‌بوو خۆی پێ رزگار بکا، نه‌وه دروسته‌ بۆی نه‌وه‌نده
 بخواته‌وه که پارووه‌که به‌ریته‌ خواره‌وه. یا وه‌ک نه‌وه که‌سی تووشی
 کێشه‌یه‌کی دل‌ بێ، جگه‌ له‌ مه‌ی شتی تر نه‌بی که‌ چاری نه‌و کێشه‌یه‌ی
 پێ بکری نه‌وه دروسته‌ بۆی که نه‌وه‌نده بخواته‌وه که کێشه‌که به‌ری
 بدا، یا وه‌ک نه‌وه که‌سی وه‌خت بی له‌ سه‌رمانا ره‌ق ببیته‌وه، شتی تر
 نه‌بی که‌ گه‌رمی بکاته‌وه‌و له‌ ره‌قبوونه‌وه رزگاری بکا جگه‌ له
 خواردنه‌وه‌ی مه‌ی. به‌ئێ له‌ وێنه‌ی ئه‌م بارودۆخانه‌دا دروسته‌ نه‌وه‌نده‌ی
 ئی بخواته‌وه که زیانه‌که نه‌هێلێ. چونکه یاسایه‌کی ره‌سای دامه‌زراو
 هه‌یه ده‌فه‌رمووی: ناچاری چه‌رام چه‌لāl ده‌کا. به‌س نه‌وه‌نده هه‌یه: شت

لهکاتی ناچاریدا به ئەندازەى ئەو ناچارىیه ئەندازەى بۆ دیاری دەکړئ، نهک وهک کاتی ناسایى! بۆ زیاده روون کردنهوه دهلیین: گوشت لهکاتی ناساییدا چەند دهخوى بخۆ، ئەندازەى بۆ دیاری نهکراوه، بهلام گوشتى مردار، لهکاتی ناچاریدا ئەندازەى بۆ دیاری کراوه، دەبى ئەوهنده بخوى که بهرى دلت بگرئو له مردن رزگارت بکا، نابى وهک کاتی ناسایى تیرو تهسهلى ئى بخوى.

٣٣٣) باسى هەددى دزی:

دزی له عورفى شهرعا ئەوهیه مالى کهسیکی تر به نهینی به دزهکه دزهکه بهرى بۆ خۆت، به مهرجى ئەو ماله له جیگهى پاراستنى وینهى خۆیدا دانرابى. دزی دەبى بههوى دهست بپین به نامهو بهریگهى رهه بهرو به پهگرتنى نهتهوه. زاتى مهزن دههروموى: {وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءُ بِمَا كَسَبَا نَكَالاً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ - سورة المائدة ٣٨/٥} واته: دهستى پیاوی دزو دهستى ژنى دز لهسه دزیتى بپین، چونکه نهوه ئەو تۆلهیه که خودا برپووتهوه بۆیان، تاببن به پەند بۆ چاو ترساندنى خەلکی تریش.

صهفوانى کورى ئومهیهیه فهرمووی: له مزگهوت خهوتبووم لهسه کراسیکی خورى گول گولئى، کراسهکه دزرا، دزهکه مان گرتو بردمان بۆ لای پیغه مبهه (دروود خوا له سهربه) بۆ دادگایی، فهرمانى فهرموو که دهستى بپین، عهزیم کرد: قوربان! لهسه کراسیکی خورى دهستى

زهلامی دمبری؟ من کراسه که دمه خشم پیی. فهرمووی: دمبوو له پټش نه ودا که بیهینی بو لای من و شکاتی ئی بکهی نه ووت بکردایه) (نه بو داوود / ئیبنو ماجه / نه سانی / مالک / شافعی / حاکم. حاکم به دروستی داناوه).

٣٣٤) مهرجه کانی دهستبرینی دز:

مهرجه کانی دهسبرینی دز چهند شته: هه یانه له دزه کهدا ره چاو دهکری، هه یانه له دزراوه کهدا ره چاو دهکری. مهرجی دزه که نه وهیه: ره سیده ی هوش ساغی سه رپشک (مختار) بی، نیتر خوا ی موسو لمان بی، یا په یماندار بی، یا هه لگه پراوه بی دی هستی دمبری، که واته: دهستی منال و شیت و زور لیکرا و نابری. ماله دزراوه کهیش مهرجی نه وهیه بگاته راده ی خو ی، واته: بگاته نه و نه ندازه یه که دهستی له سه ر دمبری، که چاره که دیناریکی زی پری ساغی سکه لیدراوه، یا شتیکی تر بی نرخ ی بگاته چاره که دیناری، یا له م نه ندازه یه زیاتر بی. که واته: نه گهر که سی چاره که مسقالتی زی پری سکه ئی نه دراوی دزی، که نرخ ی که متر بی له سکه ئی دراو نه وه دهستی نابری. به پیی نه م هه دیشه که عانی شه (ره راز خواه لیب) گپراویه ته وه: هه زه رت (مرویه خواه له سه رب) ده فهرمو ی: دهستی دز کاتی دمبری که بایی چاره کی دیناری زی پر بدزی، یا بایی زیاتر بدزی (ش / د / ت / ن). نه وه ی که گوتمان: له سه ر نه وه ییش دهستی دمبری که شتیکی تر جگه له زی پر بدزی که نرخ ی بگاته چاره که دیناری، نه وه قسه ی ئیما می شافعی خو یه تی (ره راز خواه لیب) چونکه

پیځه مېهر (مرووده خواه له سه ربڼه) خوږی نه وهی گردووه نیښو عومهر
(ره زاء خوايان ليښه) دهغه رموی: پیځه مېهر (مرووده خواه له سه ربڼه) دهستی دزیکی
برې، له سهر دزینی قه لځانې، که بایي سږ درهم بووا (ش/د) (سږ درهم
له سهر دهمی پیځه مېهر دا بایي چاره که دینار یکی زیږ بووه، چونکه
دینار ی به دوا زده درهم بووه - و مرگيږي).

شاعیر ی قسه یه کی نه سته قی هیه، له م باره یه وه ده لئ:

يد بخمس ملین عسجد ودیت

ما بالها قطعت فی ربع دینار؟

قازی عه بدول وه هابی مالیکیش (ره ممتد خواه ليښه) ناوا وه لامي
دوداته وه:

عز الامانة أغلاها، وأرخصها:

ذل الخيانة فافهم حكمة الباري

شيعری يه که م هی نه بو عه لای موعه ررييه و مه به ستي ره خنه يه نه
شهر يعه ت و واتای ناوايه:

پنج سهد ليره ی زیږ خوینی دهستی بڼ

سه يره! ده بری له سهر يه ک روبغی!

شيعری دوو دهميش که وه لاه که يه تی مانای ناوايه:

ده ستي پاکي به های دهستی گران کرد

ده ستي سيش نرخي ته واو هه رزان کرد

مەبە بەكوپرى ياخى لە خودا

دانايى خودا فېربە ئەي گەدا!

(وەك بزانیڭ ئەو ئەلای موعەررى کوپر بوو — وەرگپر).

جا ئەگەر كەس ئشتىكى خودپىسى دزى وەك مەى و بادە ئەو دەستى نابپرئ، خودپىس واتە: نجس العین: یا زور ناو تەموورەو ئامپرى تری گەیفو رابواردنى دزى ئەویش دەستى نابپرئ، چونكە ئەمانە حەرامن پئویستە لەناو بدردن، دروست نیه راگرتیان و هێشتنەوهیان لەلای موسوئمان، مەرچىكى تری مالى دزراو ئەو مەیه: ئەو ماله بە یەكئ لەم دوو شیو مەیه پاریزراوبى، بەهوى چاودپرى كردنیهو لە لایەن كەسىكى تواناوه، یا ماله كە خوئ لە شوینىكى مەحكەم و قائمدا دانرابى، كە بەم شوینە لە زاراوى شەرعا دەگوترئ: حیرزى میثلى خوئ واتە: جىگەى قایمى پاراستنى وینەى خوئ. كەواتە: هەر مالى لە جىگەى قایمى پاراستنى خۆیدا نەبى، ئەگەر كەس ببیا بۆ خوئ دەستى نابپرئ، وەك ئەو قاتئ جل لەسەر تەنوور دابنرئ، یا لەبەر هەیان دابنرئ ئەو جىگەى راپاستنى خوئ نیه، ئەم مەرچە دەقى لەسەر هەیه. ئەم مەرچى پاراستنە بەپپى گۆرانی ماله كەو بارودۆخى رۆزگارو چۆنىتى جىگەو شوین دەگۆرئ. بۆ ئەم گۆرانیكارىبەش دەگەرپینەو بۆ سەر باوى ناسراوى ناو كۆمەل (عرف) چونكە (حیرز) - واتە: پاراستن - نە لە شەرعاو نە لە زماندا كۆگرى بۆ دیارى نەكراوه، هەشتىكیش لەم دووشتەدا كۆگرئ نەبى لە بارەیهو دەگەرپینەو سەر باوى باشى ناو كۆمەل. لەم گۆشە نىگایەو مەیه ماومردى (مەزەخواه لایەن) دەلئ: جا لەسەر

ئەم بىنايە شتى وا ھەيە لە ھەندى كاتدا دادەنرى بە پاراستن، بەلام لە ھەندى كاتى تردا ئەو شتە دانانرى بە پاراستن، چونكە رۇزگار دەگۇرپى و لەسەر يەك بار نامىنى، وە ھەموو شتى حسيىبى خۇى بۇ دەكرى.

بىزانە:

لە كاتى قات و قىر و گرانى گەورەدا دەست نابىرى، ئەم قەسەيەى عومەر كە لەم بارەيەو دەيكا بەسەر ئەم بۇچوونەدا دەبىرى كە دەفەرموى: لە سالى برسىتى و گرانى گەورەدا دەستى دز نابىرى لەسەر دزى.

مەرجىكى تىرى شتە دىزاو كە ئەو ھەيە: مالى كەسىكى تىرى مالى دىزەكە خۇى نەبى، وەك ئەو كابر مالى بارمەتى خۇى لە بارمەكەر بدزىتەو، يا لەو كەسە بدزى كە بەكرى گرتووە لى، يا لىى خواستووە، يا بە ئەمانەت لەلە دايانەو يا لە ئىشكەرى قازانچ بەھاوبەشى بدزىتەو، يا لە جىدارى خۇى، يا ھاوبەشى خۇى!

مەرجىكى تىرى دىزاو ئەو ھەيە: كابرلى دز بىانوى ملكايەتى و كۆلكە گومانى ملكايەتى لەو شتەدا نەبى كە دىزىوتى چونكە دەفەرموى: (دروودە خواە لەسەربە): ھەتا بۇتان دەكرى بە كۆلكە مەھانەيى، بە نىمچە گومانى ھەدد لەكۆل موسولمان بىخەن! كەواتە: دەستى منال و ئەو لەسەر دىزىنى مالى باوك و بابىرەو دايك و نەك و بىنەجەى خۇيان نابىرى، ھەروا دەستى بىنەجەيش لەسەر دىزىنى مالى وەجەى خۇى نابىرى، چونكە مالى ھەريەكى لە بىنەجەو وەجە ئامادەيە بۇ

جیبه جیکردنی پیویستی نهوی تریان، له بهر نهومیش گومانی نهومیش ههیه که نهمانه له ناو خویانا ههقی ژپواریان لهسهر یهگتری ههیه. ههروا دهستی بهنده لهسهر دزینی سامانی ناغای نابهری، چونکه گومانی نهوه ههیه که ههقی له سامانی ناغایدا ههیه، دهستی ژنیش لهسهر دزینی مائی میردی نابهری، چونکه شوبههی نیستیحقاقي نهفهقهی له مائی میردهکهیدا ههیه، چونکه ژپواری ژن لهسهر میرده، بهلام به پیچهوانهوه نهگهر میرد سامانی ژنی خوی بدزی له سهری دهستی دهبرری، چونکه ژپواری پیاو لهسهر ژن نیه، کهواته شوبههو گومانی ملکایهتی له شته دزراوهکهدا نیه ههتا ببی به مههانهی دهست نهبرین چونکه ههموو گومانیکی خاوهنیتی مههانهیه.

۳۳۵) سه رنهجامی دزی:

کاتی دزی ساخ بۆوه دوو شت پیویست دهبی:

یه کهم: گهرانهوهی ماله دزراوهکه بۆ خاوهنی، نهگهر خودی مالهکه خوی مابوو، دهنه وهجه لهکهی، چونکه فپی دزهکهی پیوه نیه له بهر نهوه دهبی یا خودی مالکه رهدکاتهوه یا ببیریری.

دووهم: دهستبرین پیویست دهبی، بهپی نایهتی {وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا} لهسهر نه م شیوهیه: دهستی راستی دزهکه دهبرری له جمگهی مووچیدا که یه کهم جمگهی دهسته، چونکه فهرمانی پیغه مبهر (مرویده خواه لهسهری) لهسهر نهوهیه، لهپاش خۆشی

هر چوار جینشیننه باشه‌گانی ناوایان کردووه. نهو کابرای که کراسه‌که‌ی سه‌فوانی دزی پیغه‌مبهر (درووده‌خواه له‌سهره‌بنا) فه‌رمانیدا که له مووچیدا دهستی به‌پرئ. جا نه‌گهر پاش نهووه دزه‌که جاریکی تریش دزیی کردهوه پیی چه‌پی ده‌پرئ له قولابه‌یدا، چونکه فه‌رمانی پیغه‌مبهر (درووده‌خواه له‌سهره‌بنا) له‌سهر نهووه‌یه، شافیعی فه‌رمووده‌یه‌کی له‌م باره‌یه‌وه گپ‌راوده‌ته‌وه، نه‌بو به‌کرو عومه‌ریش له جاری دووه‌مدا قاجی چه‌پی دزیان ده‌بری، که‌سیش سه‌رپیچی له کاره‌که‌یان نه‌کردووه،

به قیاس له‌سهر ریگرو جه‌رده‌یش، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئ: {أَوْ تَقَطَّعَ أَيْدِيَهُمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خِلَافٍ - سورة المائدة - ۳۳/۵}

بۆ‌یه‌یش پی له قولابه‌یدا ده‌پرئ چونکه عومه‌ر وای ده‌کرد. به‌لام مه‌رجی برینی قاج نهووه‌یه که جیگه‌ی ده‌سته به‌راوه‌که‌ی ساریژببی و چاک ببیته‌وه نه‌و‌جا قاجی ده‌پرئ‌ته‌وه، تا یه‌ک که‌وتنی برینه‌کان ته‌شه‌نه نه‌کمن بۆ سه‌رتیا‌چوون، جا نه‌گهر دووباره دزیی کردهوه دهستی چه‌پی و له جاری چواره‌مدا قاجی راستی ده‌پرئ، چونکه فه‌رمانی پیغه‌مبهر (درووده‌خواه له‌سهره‌بنا) له‌سهر نهووه‌یه، نه‌بو به‌کریش ناوای کرد له کابرایه‌کی ده‌ستو قاج به‌راو. نه‌گهر له پاش برینی هر چوار به‌لی کابرا هر دس به‌ردار نه‌بوو له دزی ته‌عزیرو ته‌می ده‌کری. چونکه ده‌ستو پا به‌رین له‌سهر به‌ریاری قورئان و سوننه‌تو یه‌ک‌گرتن چه‌سپاون، که‌واته باسی شتی تر نه‌کراوه، له هه‌مان کاتا دزی تاوانه، گشت تاوانی که تۆ‌له‌ی تایبه‌تی نه‌بی خاوه‌نه‌که‌ی ته‌می ده‌کری له‌سهری. قیلی ده‌لی: نه‌گهر له‌وه‌دوا دزیی کردهوه ده‌کوژری، چونکه له فه‌رمووده‌یه‌کی نه‌بو داوودو نه‌سائیدا ده‌فه‌رموئ: پیغه‌مبهر (درووده‌خواه

لهسهریدا تا چوار جار فهرمانی کرد به برینی دهستو پای دز، وه له جاری پینجهما فهرمووی: بیکوژن. بهلام فهرمایشتی یهکه م دورستی تهواوه، وهلامی ئەم فهرموودهیه ئاوا دراوتهوه: که ئەم هه‌دینه مونکهره. زوه‌ری دمفهرموئ: کوشتن هه‌لو‌مشاوتهوه، چونکه دزیکیان برد بو دادگایی بو لای پیغه‌مبه‌ر بو جاری پینجه‌م دزی کردبوو، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوا‌ه لهسهریدا) نه‌یکوشت! شافیعیش (ره‌زاه خوا‌ه لایه‌) دمفهرموئ: حوکمی کوشتنی دز به‌بی راجیایی له‌ناو زاناکانا هه‌لو‌مشاوتهوه دیسان له‌به‌ر ئەم به‌لگه‌یه‌ی تریش ناکوژری چونکه هه‌موو تاوانی که بیی به‌هوی تۆله‌یی دووباره بوونه‌وه‌ی بو چهند جار ئ نابی به‌هوی پیویستبوونی کوشتنی تاوانبار.

٣٣٦) باسی تۆله‌ی ریگرو جه‌رده (قطاع الطرق):

بۆیه‌وا ناو نراون چونکه ری له خه‌لك ده‌به‌ستن و مه‌ردم ناتوان له ترسی نه‌وان به ناسایی هاموشو بکه‌ن. له ده‌قی قورئاندا تۆله‌ی ریگرو جه‌رده دیاری کراوه، دمفهرموئ: {إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ - سورة المائدة - ٣٣-٥} واته: سزاو تۆله‌یی که به‌پی تاوانی نه‌و که‌سانه‌ی که له‌گه‌ل خودادا شه‌ر ده‌که‌ن و به‌گری پیغه‌مبه‌ری خودادا ده‌چن و نازاوه ده‌گیرن له‌ناو ولاتاو ناشوب و خراپه به‌ریا ده‌که‌ن له‌سه‌ر رووی زه‌وی، سزایه‌کی وا که شایسته‌ی نه‌مانه بی نه‌وه‌یه که بکوژرین و بو

په ندو عیبرمتیش بکړین به دارا، یاخود د هستو پیاښ بېړئ له سهر
شیوه ی راستو چهپ، یاخود رهه نه وشار به دمر بکړین و بهی پشودان
له م شارموه بو نه و شار دمر به دمر بکړین).

چه ته و جه رده و ریگر له شهرعا چوار جون:

یه که م: نه گهر نه م ریگرانه مالیان له خه لک نه دمه سهند، به لام
خه لکیان دمه کوشت نه وه دمه کوژرینه وه.

دووم: نه گهر هم خه لکیان دمه کوشت و هم مالیان له م هر دووم
دمه سهند نه وه دمه کوژرینه و له پاش شوردن و کفن کردن نویژیان له سهر
دمه کړئ و له پاش نه وه تا س رۆژ به داریکی پاندا ه لده واسرین، نه و سا
دمه یرینه خواره وه دمه یرینه.

سییه م: نه گهر هر مالیان له م هر دووم دمه سهند، خه لکیان
نه دمه کوشت نه وه دمه ستی راستو پی چه بیان دمه پری، به م هر چی نه و
ماله سهند راوه بگاته نه اندازه ی حده دی دزی که دمه کاته چاره که
دیناریکی زیړی سکه لیدراو.

چوارم: نه گهر هر خه لکیان دمه توفان، نه مالیانم له که س
دمه سهندو نه که سیان دمه کوشت نه وه به ندو چه پس دمه کړین و به هو ی
به ند کردن و شتی تری واوه ته عزیزو ته م دمه کړین، وه شار
به دمر کردن و رهه نه کردن. م هر ج نیه که جه رده و ریگر نیړینه بن، یا
کو مه ل بن، یا هر له دشت و دمر جه رده ی بکه ن، به لکوو نه گهر تاقه
که سیکیش بی، له ناو ناو دانیشدا تاوانه گانی نه انجام بدا داده نری به

رېځر، به مهرجئ نه وهنده بههیز بئ بتوانئ به ته نیا زال بئ به سهر خه لکداو به زور د سدریژی له سهر و مالیان بکاو به ناشکرا نه وه نه نجام بدا. نه م جوړه چه تهو رېځرانه دروست نیه بهریان بؤ بهرلا بکری، هه تا به که یفی خوځیان له ولاتا تهراتیڼ بکه و نازاوه بهرپا بکه، به لکوو پېویسته له سهر پېشه وای موسو لمانان بهزووی ته می خوار دوویان بکا، هه تا دروست نیه لییان خوځش بئ و عافواتیان بؤ دمر بکات، دهی نه فرمت و له عنه تی خودا له سهر هه موو سته مکارو زوردارئ، کهړئ به خه لک ده گرن و نازاوه بهرپا ده که و ناسایش له بهنده کانی خودا هه راسان ده که و رېځه به پیاده کردنی شهریه تی خودا نادمن (به تایبه تی نه مانه ی ناو کوردستان - وەرگیږ).

وهئ نه وهنده هه یه ههر سزایه ک بکه ویتته سهر رېځر بهه وئ ریځرییه وه، نه وه نه گهر له پېش نه وه دا که پېشه و دهستی به سهر دا بگری، به نارمزووی خوئ تهوبه ی کردو وازی له ریځری هیئا، نیت نه و سزایه ی له سهر لاده جئ، به لام نه وهی مافی تایبه تی خه لک بئ، وه ک کوشتنی بئ تاوان و خواردنی مالی خه لک به نارپوا، نه وه به تهوبه لانا جئ، خوا ه له پېش تهوبه دا یا له پاش تهوبه بگری. جا نه گهر فهرماندار له پېش تهوبه کردندا دهستی لی گیربوو، نه وه نه و توله یه که خوا بوئ برپوه ته وه له سهری جېبه جئ ده کری، ته نانه ت نه گهر له پاش ده سگری کردنی تهوبه بکا توله ی جهرده یی له کؤل ناکه وئ، به پېی چه مک و مه فهومی نه م نایه ته: {إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ - ۳۴/۵}. تهوبه کای پېش دهست لی گیربوون، نه گهر خه لکی کشتبوو، نه وه مهرج نیه که

بکوزریتتهوه، به لکوه ههقداری کوژراومکه بوئی ههیه که له جیاتی تۆله بیکوزریتتهوه، یا لیی خوش بی، وه نهگهر خه لکی کوشتبوو وه مالیشی له خه لک سهندبوو، نهوه هه لواسینه کهو پیویستبووی کوشتنی له کۆل دهکهوئی، چونکه نهه دووه مافی خوان به تهوبه ی پیش دهسگیرکردن له کۆل دهکهون به لام کوشتنهوهو دانهوهی ماله که ی له سهر دهمیئی، خاوهن خوین دهتوانی بیکوزریتتهوه یا لیی خوشبی، خاوهن مالیش بوئی ههیه یا ماله که ی پی دابین بکا یا لیی خوش بی. وه نهگهر بهس مالیان له خه لک سهندبوو نهوه دمت برین و قاج برینه که یان له کۆل دهکهوئی، چونکه نههه ههدهوه مافی خودایه، مافی خودایش به تهوبه ی پیش دهسگیربوون له کۆل دهکهوئی، به لام ماله که یان ئی دهسهنریتتهوه، چونکه مال و کوشتنهوه (قیصاص) ههقی ئاده میزادن، هه موو هه قیقی ئاده میزادیش به تهوبه لاناچی. به ئی ههدهدی داوینپییسی و دزی و مهی خواردنهوه، له پاش چهسپ (ثابت) بوونی ههرگیز لاناچی، چونکه نهو به لگانه ی نهه هه دانه یان پی ساغ ده بیتهوه به رهه یان و فهرقی ریگرو کهسانی تر ناگهن (مامۆستا عهبدولکه ریم - خودای گه وه ره دهست به ته مهنی پیروزی بگری و سهده هزار رهحه مهت له خوئی و باوک که سوکارو مردوو زیندووئی نهویش و ئیمهیش) له شه ریعه تی ئیسلامدا (ب/ ۱۵۲/ ۱۴) ده فهرموئی: له توحفه دا ده فهرموئی: هه موو نهه فهرموودانه به نیسه مهت ظاهری شه ره وه من، نه گینا له بهینی ئینسان خوئی و خوادا ههرکاتی تهوبه ی راسته قینه ی کرد هه موو هه ده دیکی له سهر لانه چی - و مرگی پ).

۳۲۷) باسى ھەلمەتھىنان (الصيال):

ھەلمەت: پەلامارو تاودانەسەر كەسىكى تر. لە شەرعا ئەوھىيە:
 كەسى بە نارەوا پەلامارى كەسى بدا. لەپىش ئەوھىدا كە يەكگرتن
 لەسەر ھەلمەتھىنان دابمەزرى سەر بەلگەى ئەم باسە ئەم ئايەتھىيە:
 {فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ -
 سورة البقرة - ۱۹۴/۲} واتە: دەى ھەركەسى دەسدرىزى لىكردن
 ئىوھىش بەقەد دەس درىزىيەكەى ئەو دەسدرىزى لى بكنەوھ. لەگەل
 ئەم ھەرموودەيدا (دروودە فواد لەسەر بە) يارىدەى براى خۆت بدە، لەسەر ھەق
 بى، يا لەسەر ناھەق بى! پىاوئىكىش گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا!
 ئەگەر لەسەر ھەق بى ئەوا جىگەى خۆيەتى يارمەتى دەدەم، بەلام پىم
 بھەرمو ئەگەر لەسەر ناھەق بى چۆن چۆنى يارمەتى بدەم؟ ھەرمووى:
 مەھىلە ئەو ناھەقىيە بكا ئەوھ باشتىن يارمەتىيە بۆى! (بوخارى) دەى
 ھەلمەتھىنەر ناھەقىكارە، كەواتە يامەتيدانى پىويستە، يارمەتىيەكەيشى
 بەپى ئەم ھەرموودەىيە ئەوھىيە كە نەھىلى ئەو ناھەقىيە بكا.

دەى ئەگەر كەسى بە نارەوا ھەلمەتى بردە سەر موسولمانى و
 ويستى بىكوژى ئەوھ دورستە بۆ ئەو ھەلمەت بۆھىنراوھ كە بەرگرى
 لەخۆى بكا، بەلام تا ئەو بەرگرىيە بە شىوھىيەكى سووك و بى زىان
 دەست بدا بۆى دروست نىيە بە شىوھىيەكى گران و زىانبەخش ئەنجام
 بدرى، بۆ نموونە ئەگەر بەراكردن، يا بەخۆ ھەشاردان لە شوپىنىكى
 قايمدا، يا بە پاراھو، يا بە ھەرمەشەكردن، يا بە ھاواربردن بۆ كەسى، يا
 بەھەر شتى ترى بى زىان چارى دەكرا نابى دەستى لى بوھىنى، چونكە

ئەو لە سەریەتی بەپێی ئەم نایەتە خۆی رزگار بکا، کە دەفەرموی: {ادْفَعْ بِأَلْتِي هِيَ أَحْسَنُ - سورة المؤمنون - ٣٤/٤١} واتە: تۆبە شیوەیهکی زۆر شیرین و جوان شتی خراب لە ناوا مەهیلە (قەسە) دروست و فەرماشتی ساغ ئەمەیه کە گوترا، بەلام هەیه دەلی: بۆی هەیه بەهەر شیوەیی بۆی دەلوێ بەرگری لە خۆی بکا، بە مەرجی پلە بە پلە بۆی بچی، هەتا بە قەسە و هاوار کردن و هاوار بردن بۆ کەسێ چارەسەری بۆ دەکرا، نابێ پەلاماری لێدان بدا هەتا بەلێدان بە دەست بەرگری بۆ دەکرا نابێ بە قەمچی لێی بدا، هەتا بە قەمچی بۆی دەکرا نابێ بەدار لێی بدا، هەتا بەزامارکردن بەرگری بۆ دەکرا نابێ ئەندامی بپڕی، هەتا بە ئەندام بپڕین چارەسەری هەلمەتەینەرەکی بۆ دەکرا نابێ بیکوژی، ئەگەر هەر چاری نەدەکرا مەگەر بە کوشتن نەبێ ئەو بۆی هەیه کە بیکوژی. ئیتر کابرای بکوژ نەکوشتنەوی لەسەرە، نەخوین، نە کەفارت، چونکە بەپێی ئەم نایەتە هیچ بەرپرسیارییهکی لەسەر نیە، کە دەفەرموی: {وَلَمَنْ اَنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِّنْ سَبِيلٍ، اِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ - سورة الشورى - ٤٢/٢٤} واتە: هەر کەسێ کە هەقی خۆی بستی پاش ئەو ستمی لێکرا ئەو جێگەى خۆیەتی، شتی وا لۆمەو سەرزەنشتی لەسەر نیە، رێگەى سەرزەنشت لەسەر ئەوانەیه کە ستم و ناھەقی لە مەردوم دەکەن... تا کۆتایی نایەت. لەبەر ئەوەیش هەلمەتەینەر ستمکارە، ستمکاریش دەسدریژیکەرە، شەڕکردن لەگەڵ دەسدریژیکارا راوێه، کەسیکیش شەڕکردن لە گەڵیدا رەوایی زیانی سەرو مائی بە فەرۆ دەرواو دەستەبەر ناکرێ.

۳۳۸) بریاری بهرگیکردن له گیانی خوئی:

رای زاناکان له باره‌ی بهرگیکردن له سه‌رو گیان جیا جیا،
 نه‌گهر هه‌له‌تدمر (صائل) موسولمانی نه‌رکدار (مکلف) بوو،
 قیلل ده‌لل: پئویسته به‌ربه‌ره‌کانی بکری، چونکه زاتی مه‌زن ده‌فه‌رموئ:
 {وَلَا تَلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ - سورة البقرة ۱۹۵/۲} (واته:
 به‌لام به ده‌ستی خۆتان خۆتان مه‌هاوینه ناو فه‌تارمت و فه‌وتانه‌وه) .
 ههر وه‌ك پئویسته له‌سه‌ر ناچار، به‌خواردن له مردار گیانی خوئی رزگار
 بکا له مردن، په‌لامار دراویش له سه‌ریه‌تی گیانی خوئی به‌پاریژی. به‌لام
 فه‌رمایشتی سه‌نگین (راجح) نه‌وه‌یه به‌ربه‌ره‌کانی فه‌رز نییه، چونکه
 خۆشه‌ویست (مرووه‌خواه له‌سه‌رب) کاتئ باسی نه‌و نا‌زاوانه‌ی کرد که‌وان
 به‌ریوه، حوذه‌یفه (ره‌زاه‌خواه له‌ب) فه‌رمووی: قوربان! نه‌گهر فریای نه‌و
 رۆژگاره که‌وتم فه‌رمانت به چیه که بیکه‌م؟ فه‌رمووی: له مائی خۆتا
 ئۆقره بگه‌رو سه‌ری خۆت کز بکه. حوذه‌یفه فه‌رمووی: قوربان! نه‌ی
 پیغه‌مبه‌ری خدا! پی‌م به‌فه‌رموو نه‌گهر نا‌زاوه گێر هه‌لی کوتایه سه‌رمو
 خوئی کرد به کونی ژوورا بۆم، فه‌رمانت چیه که بیکه‌م؟ فه‌رمووی:
 کاتئ بریقه‌ی شمشیری سه‌رسه‌رت دئی راجه‌نانی رووی خۆت دا‌پۆشه‌و
 خۆت بدمه‌ر ده‌ست قه‌دمر با بت کوژی، چونکه ببی به‌و به‌نده‌یه‌ی خودا
 که به ناهه‌ق ده‌یکوژن با‌شته، نه‌وه‌ك به‌و به‌نده‌یه‌ی خودا که با نا‌ره‌وا
 خوینی مه‌ردووم ده‌ریژی. له هه‌ندئ گه‌فتی نه‌م فه‌رمووده‌یه‌دا ئاوا به:
 تۆش وه‌کوو کو‌ره باشه‌که‌ی ئاده‌م بکه که براکه‌ی پی‌ی گوت: به خودا
 ده‌تکوژم، نه‌ویش به‌م ئایه‌ته وه‌لامی دایه‌وه {لَنْ يَسْطَئَ إِلَيَّ يَدَكَ

لَتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطِ يَدَيَّ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ
الْعَالَمِينَ - سورة المائدة - ٢٨/٥ { بهخودا من شتى وا ناکهم تو
برای نی، چۆن برا برا دهکوژی؟ تویش من بکوژی من دهستم ناچیته تو
که بتکوژم، چونکه من له خودای پهرومردگاری جیهانیان دوترسم.

نهو قسهیه راستو دروسته که دهفهرموئ: کاتئ ئیمامی عوسمان
گه مارؤ درابوو، چوار سه د بهندمو خولامی هه بوو، له دهوری بوون
ویستیان به شهرو بهزهبری چهك بهرگری له شههید بوونی عوسمان
بکهن، عوسمان نهیهیشتن و ریگهی ئهوهی پی نه دان، به لکوو پیی
فهرموون: ههر کهسئ چه که کهی فرئ بدا نازادبی. چه زره تیش له
فهرموودهیه که دهفهرموئ: نازاوه گه لیکی وا سهخت و گهوره و تاریک له
پیش سه ره ه ل دانی قیامه تدا بهرپاده بن، له بهر فه رته نه و ناشووب جیهان
وهك تاریکه شهوی ئهنگوسته چاوی لی دئ، مروؤ واته: ریگهی راست
هه له دهکا به هیج لایهکا سهر دهرناکا، دهبی به تی که و لی که یه کی وا پیاو
سهر له بهیانی موسولمانه، سهر له ئیواری به هوئ نازاوه ده بیروا ده بی،
سهر له ئیواری موسولمانه بو سبهینئ بهیانی بیروا ده بی، دانیشوو له
کاتی بهرپابوونی ئه م لی شاوی نازاوه دا باشتره له و کهسه که له و کاته دا
به پیوه راوه ستاوه، راوه ستاو له ری بوار باشتره، ری بوار له ههرا کردوو
باشتره، چونکه هه تا ناته و انتر بی، وهك حالی دانیشوو له چاو حالی
راوه ستاودا که ناماده تره له دانیشوو بو پهلاماردان له نازاوه کان دوور
تر ده بی، جا له و که ته دا شهرو شوپ مه کهن، به لکوو که وانه کانتان
بشکینن و ژیی تیرو که وانه کانتان بپچرینن و ده می شم شیر ه کانتان به
بهرد ورد کهن و چهك فری دهن، ته نانه ت نه گهر نازاوه بو تان هاته

مالھەۋە ئازاۋە گىپ لە كۈنى ژوورەۋەتان يەخەي پى گرتن مەچن بە دەمىيەۋە مەچن بە گزىدا، ئىۋەيش لەم كاتەدا كا ئازاۋە گىپ قەستى خويىنى سەسەرتان دەكا خۇتان بدەنە دەست قەدمرو چاۋ لە كۈرە باشەكەي ئادەم بىكەن، كە براكەي ھەپەشەي كۈشتىنى ئى كرد، ۋە لە پىش ئەۋەدا كە بىكوژى پىي گوت: بەخودا تۆيش من بكوژى من تۆ ناكوژم، ھابىلى شەھىد بىكەن بە سەرمەشق بۇ خۇتان نەك قابىلى پىاۋ كوژ! (ماجە/ داۋود/ تىرمىزى. تىرمىزى دەفەرمۇي: فەرموودەيەكى جوانە، ئىبنو حەببانىش بە ساغى داناۋە) شىخ تەقىيەدىنى ئىبنو لدەققولەيد لە (الافتراح)دا دەفەرمۇي: ئەم فەرموودەيە بەپىي مەرجى شىخى بوخارىيە كە بە مەرجى گرتوۋە بۇ ھوكمكردن بە صىحھەتى فەرموودەكانى سەحىجى بۇخارى. لەم شوپنەدا بۇيە بىپارى ئەۋە نادەين كە پەلامار دراۋ فەرزە لە سەرى خۇى رزگار بكاۋ بەرگرى لە سەرو گىانى خۇى بكا، ۋەك چۆن ناچار فەرزە لە سەرى لەكاتى ناچارىدا بە خواردنى گۆشتى مردار خۇى رزگار بكا، چونكە كۈشتن شەھىد بوۋنە، بە پىچەۋانەي مانگرتن لە خواردنى گۆشتى مردار چونكە شتى ۋا خۇكۈشتنەۋ خۇ كۈشتنىش ھەرامە.

ئەگەر كەسى ھەلمەتى ھىنا بۇ سەر سامانى - گەرچى ئەۋ سامانە كەمىش بى- ئەۋە شەرى رىگەي دەدا كە بەرگرى لە مالەكەي بكا، چونكە دەفەرمۇي: (مروودە خۋا لەسەربە): ھەر كەسى لەسەر مالى خۇى بكوژى شەھىدە (شەيخان) چۆنىتى بوۋنى ئەم فەرموودەيە بە بەلگە لەسەر ئەم داۋايە ئاۋايە: بەپىي فەرموودەكە كەسى لەسەر مالى خۇى بكوژى شەھىدە، واتە: ھەقى ھەيە لەسەر مالەكەي شەپ لەگەل پەلامار

دەر بکا، له حالې وادا زور جار يا نهو پهلامار دمر دهکوژرې يا پهلامار
 دمر نهو دهکوژرې وه نهو له سهرپهتي که بهرگري بکا همتا شهيد
 بوون، دهې لهکاتي وادا خوښي ههلمهت هيني پي راودهيه، تهنانهت
 نهگهر بيشي کوژرې دهسته بهري لهسهر نيه. بهلام بوي ههيه بهرگري له
 ساماني خوي نهکا، چونکه له ههموو کاتيکا بوي ههيه که مالي خوي
 رهوابيني بوي ههر کهسي دهيهوي. بهلي نهوهنده ههيه نهگهر مالهکه
 گيانلهبهر بوو کابرا دهيويست بيکوژرې نهوه له سهرپهتي که
 بهربهرهکاني بکا، چونکه گيان و گياندار ريږي خوي ههيه، ههروهها
 نهگهر پهلاماري نامووسيدا، وهک نهوه ويستي دهست دريږي له ږني، يا
 کهنيزهکي، يا له منالي بکا، خوي بهکوشتن بي يا به دهستدريږي له
 نامووس، نهوه لهم کاتانهدا پيوسته له سهرېکه دهسته نهژنو
 دانهنيش، بهلکوو پيوسته لهسهرې که پهلامار بداو بهرگري بکا.
 دهگيرنهوه جارې ږني دهچې بوي کوڅه چيلکه، پياويکيش دوي دهکهوي و
 تهماعي تي دهکا، ږنهکيش پهليکي تي دهگرې و دهیکوژرې، داواکه
 دهبنه خزمهت نيمامي عومهر (رهراه خواه لېته) که له حالهکه حالې دهبي
 دهفرموي: نهمه کوژراوي تيري غهبيبي خودايه که دي به هاواري زور
 ليکراوانهوه، بهو خودايه ههرگيز خوښي نهه ستهمکاره نادري! دهې
 کهسي سهرپيچي لهه بربراهي عومهر نهکردووه لهبهر نهوه بووه به
 يهگرتن (لېرهده ماموستا عاشور ناوا نهه رووداوه راگويز دهکا.. ولما
 روي ان امراة خرجت تحتب.. هتد، بهلام له کفایهکهده دهفرموي:
 وقد روي ان امراة.. تاد. من بهپي کفایهکه تهرجههم کرد، چونکه

ئەمە بەلگەى دوووم نیه بۆ مەبەستەکە، بەلکوو سەربەلگەیهتی ھتامل
- وەرگێر).

باشە ئایا مرۆف بۆى ھەیه کە بەرگی لە کەسانی تریش بکا، با
بیگانهیش بن و لە کەسوکاری خۆى نەبن؟ لەم شوێنەدا دوو ھەرمایشت
ھەیه، ھەرە دروستەکەیان ئەو ھەیه کە دەفەر موی: بەرگری لە بیانی
حوکمی بەرگری لە خودی خۆى ھەیه، لە میشتدا راجیاییەکەى پێشەو
ھەیه. ئەمە قەسەمان لەو ھەیه کە پەلاماردەر موسوئمان بێ، بەلام ئەگەر
پەلاماردەر بێچروا بوو ئەو بەرگری ھەرزە، ھەروا ئەگەر پەلاماردەر
ولاخ و درندەو چارپا بوو، بە مەرچئ گومانى بەھیزی نەبێ لەو ھەدا کە
دەرھەمتى ئەو دەعبایە نایەت و مەترسى لە گیانى خۆى بکا.

٣٣٩) دەستەبەر بوونی زیانى چوارپى:

ئەگەر کەسێ ولاخیکى بێ بێ، ئەو ولاخە ھەر زیانیکی گیانى یا
سامانى بدا، ئەو کەسە دەستەبەرە، خوا بەشەو ئەو زیانە بدا یا بە
رۆژ، وە خوا ئەو کەسە لیخوړى بێ، یا جلەوکیشى بێ، یا سواری
سەرپشتى بێ، چونکە ولاخەکە لە ھەموو ئەم کاتانەدا وا لە ژێر دەستى
ئەودا، کەواتە لە سەریەتى کە چاودێرى بکا، وە خواى ئەو کەسەى کەوا
لەگەڵ ولاخەکەدا خاوەنى بێ، یا رەنجبەرى بێ، یا بەکرى گرتبێ، یا
خواستبیتى، یا زەوتى کردبێ، بۆ ئەم مەبەستە جیاوازی نیه، لە
سەریەتى کە بیبژێرى، چونکە دەست دەست دەناسێ. بەلام ئەگەر
کەسێ نەقیزەھەکی لەناکاو ژەند لە ولاخەکەو، ولاخەکەیش لەقەھەکی
وہشاند، وەزیانیکی لە شتیدا ئەو تێوژنەکە دەستەبەر.

هەر ئازەل و وڵاخى كە بە جلەوو رەشمەو لغاو زەوت نەكرى نابى
لەناو بازاردا كەس سواری بى، جا ئەگەر كەسى سواری بوو، وە زيانىكى
دا ئەو سوارەكە دەستەبەرە، چونكە كەمتەرخەمى كردوو كە لە
شويىنى وادا سواری وڵاخى و سەر كەش بوو، چوار پای بەرەلەيش
ئەگەر زيان لە كشتوكال و شتى تر بدا، ئەگەر شتەكە لە رۆژدا روويدا
ئەو خاوەنەكەى دەستەبەر نى، بەلام ئەگەر بەشەو زيانەكە بدا ئەو
دەستەبەرە، چونكە دەستوور وایە كە بە رۆژ پاس و ئاگادارى كشتوكال و
بىستان و باخ لەسەر خاوەنیهى، گەرچىش بەردانى وڵاخىش بۆ لەومپان
كارىكى ئاسايە، بەلام دەستوور وایە كە بەشەو بى چاودىرى بەرەلا
نەكرىن، دەرنا خاوەنیاى سووچدارە، چونكە بەرپرسىارە لە
چاودىركردنیاى لە شەودا، كەواتە هەر زيانى بدەن لەسەر ئەو، بە
پىچەوانەى رۆژمەو كە چاودىرى شت لەسەر خاوەنیهى.

وەك روونمان كردەو لەم نمونەدا خاوەنى چوارپىكە دەستەبەرە،
بەلام بە مەرجى خاوەن مال كەمتەرخەمى نەكردى، وەك ئەو خۆى
شتەكە بۆ وڵاخەكە دەرنا، یا لەسەر چەقى رىگەو بان دایبى، لە كاتى
وادا دەستەبەرى دانامەزى!

ئەگەر كابراى لە مالەو سەگىكى درى هەبوو، یا وڵاخىكى
چەمووشى جووتە وەشینی هەبوو، كەسى چوو بۆ مالى كە كابرا خۆى
رىگەى پى دابوو، وە حالەكەى بۆ روون نەكردبوو، وە سەگەكە
پەلامارى داوگەستى، یا وڵاخەكە جووتەيهكى لى دا، ئەو كابراى خاوەن
دەستبەرە، با كابراى میوان چلو ساغیش بى، بەلام ئەگەر كابرا بەبى

رێگه پێدانی خاوهن مال چوو بۆ مائی، یا خاوهن مال تێی گهیاندهبوو
ئهوه دهستهبهری له ئارادا نیه. چونکه خۆی هۆی رووداوهکهیه.

بزانه:

که دهستهبهری گیان لهسهه خوینپرسه لهکاتی وادا، که له
عورفی شهرا ناودارن به (عاقله).

٣٤٠) باسی ئهوانه‌ی که یاخی دهبن له پیشه‌وای موسولمانان (البغاة – یاخیه‌کان):

مه‌به‌ست له یاخی بوو کۆمه‌له موسولمانیکه گه‌وره‌یه‌کی
فه‌رمانپه‌روای دادپه‌روه‌ریان هه‌بێ، به زه‌ه‌ری هێزو توانای خۆیان لێی
یاخی ببن و فه‌رمانی جێبه‌جێ نه‌که‌ن و بیانووه درۆینه‌یه بدۆزنه‌وه بۆ
ئهم یاخی بوونه‌یان!

هه‌یه ده‌لێ: مه‌رج نیه سه‌رۆکه‌که دادپه‌روه‌ر بی. له راستیدا
به‌گێکردن (طاعه‌ت)ی پێشه‌وا ئه‌ركێکی شه‌رعی سه‌رشانی گشت
موسولمانیکه، گه‌رجی سته‌مگه‌ریش بێ، به مه‌رجی ئه‌و به‌گێکردنه به
پێچه‌وانه‌ی شه‌رعی خوای گه‌وره‌وه نه‌بێ، چونکه وه‌ك زانراوه: فه‌رمانی
به‌نده‌ی خودا به مه‌رجی جێبه‌جێ ده‌كرێ كه به پێچه‌وانه‌ی فه‌رمانی
خودا نه‌بێ. بۆیه ده‌گوترێ یاخیه‌ووان چونکه یاخی و سه‌ركه‌شو
سته‌مكارو نا‌هه‌قیكارن و زۆرو خراپییان له راده به‌ده‌ره. سه‌ر به‌لگه‌ی
ئهم باسه ئهم فه‌رمایشته‌ی خودایه: {وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

اَقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا
الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ - سورة الحجرات - ۹/۴۹ {
واته: ههركاتئ دوو تاقم له موسولمانان لهناو خوځانا بوو به شهرو
ههرايان، ناوبزيبان بکهن و ريکيان بخهنهوه، جا نهگهر لایهکیان بهههق
رازی نهبوو، ملی نهداو به برایی و تهبايي رازی نهبوو، وه لهسهر
دهسدریزيهکهی بهردهوام بوو، نهوه به ههمووتان بچن به گز لایهنی
شهر فروشا، ههتا مل کهچ دهکا بو فهرمانی خواو لهگهل برای خویدا
ناشت دهبیتهوه.

مهرجی جهنگکردن لهگهلایان:

نهگهر نهه چهند مهرجه هاتنهدی لهسهر پییشهوايه که بچن به
گزینانا، بهپیی فهرمانی خوا که دهفهرموئ: (فقاتلوا التي تبغي: واته:
له پییشهوه رویشت):

یهکههه: دهبی کوومهلهیهکی بههیزی واین که خاوهن شهوکهتو
دهسهلات بن، بتوانن به رابهه پییشهوا بوهستن و بهربههکانیی لهگهل
بکهن، لهناو خوځاندا سهر گهورهیهکیان ههبی له فهرمانی دهرنهچن،
بهلام نهگهر چهند کهسیکی تاکو تهرايوون، به ئاسانی زهوت دهکران
نهوه بهر نهه جوړه یاخی بوونه ناکهون!

دوووهه: نهوهیه له ژیر رکیزی پییشهوااا نهمابن و له فهرمانی
دهرچوووبن، وهک نهوه مافی شهرعی سهریان نهدهن، خوای نهو مافه

مافى سامانى بىۋەك زەكات، يا مافى تىرىۋەك دارى ھەددو تۆلەي
پىياو كۆشتى!

سېيەم: ئەۋىيە بىيانوۋىيەك (واتە: ئەۋىلى) بىۋەك ھەددو بىيەك بە
مەھانەي دەرچوۋىيان لە فەرمانى پېشەۋا، ۋەك ئەۋە روۋكارى ئايەتى،
يا ھەدىۋى بىيەك بە دەسكەلاۋ بە مەھانەي ياخىيوۋنەكەيان، ۋەك
بىيانوۋەكەي زەكات نەدەرمانى كاتى ئەۋە بەگىرى سەدىق (رەۋا: ۋە
گەرە: لېئە) كە دەيانگوت: فەرمانمان پېكرۋە كە زەكات بىدەين بەگەسى
كە نزاۋ پارانەۋەي ئەۋە بۇ ئىيە دەبى بە مايە ئارامو ئاسايش بۆمان،
ئەۋە كەسەيش بەس پېغەمبەر بوۋ، ھەتتا لە ژيانا بوۋ زەكاتمان دەدايە.
ۋە روۋكارى ئەۋە ئايەتەيان دەكرد بە مەھانەي ئەۋە داۋا پوۋجەلەيان كە
دەفەرمۇ: { خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ
عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ - سورة التوبة - ۱۰۳/۹ } واتە:
زەكاتى شەرى لە مالىھەكانىيان ۋەربىگرە، ۋە بەھۋى ئەۋە زەكاتەۋە دلو
دەرۋوۋىيان لە گوناھو تاۋان پاك دەكەيتەۋە، ھەرۋەك زەكاتەكە خۋى
دەبى بە مايە بەرەكەتو نەشونامى مالىھەكانىيان، ۋە نزاۋ باشىشيان بۇ
بىكەۋ بۆيان بېارپېرەنەۋە، چۈنكە نزاۋ پارانەۋەي تۇ بۇ ئەۋان دەبى بە
مايە ئارامو ئاسايش بۆيان). ۋە دەيانگوت: نزاۋ پارانەۋەي كەسانى تر
جگە لە پېغەمبەر (دەرۋە: ۋەۋە لەسەربە) نابى بەھۋى ئەۋە بەھەرە گەرەمىيە
بۆمان، كەۋاتە پېۋىست ناكە كە زەكاتى پى بىدەين. يا ۋەك بىيانوۋى
خەۋارىچ كە لە فەرمانى سەرۋەرمان ھەزرىتى ەلى دەرچوۋوۋوۋو
دەيانگوت: ەلى دىزانى كە كىۋ كىۋ عوسمانىيان كۆشتوۋە، ۋە
دەسلەتەيشى ھەيە بە سەريانا بەلام بۆيە نايانكوزىتەۋە چۈنكە خۋشى

کوشتنی عوسمانی بڼې خوښه و دهستی تپیدا ههیه. نه مه له کاتیکدا که هه موو کهس د هزانې هق له گهال نیمامی علی بووه، چونکه پېغه مبهه (دروود خوا له سهر بڼه) مژده دی شهید بوونی به عه ممار داو پټی فهرموو: هاوار بو عه مارا دهسته ی ناهه قیکار دهیکوژن، عه ممار نهوان بانگ دهکا بو سهر ریگهی هق که ریگهی بهه شته، که چی نهوان نهو بانگ دهکن بو سهر ریگهی چهوتی خو یان که ریگهی دوزه خه. نهوه بوو عه مماري کوری یاسر (رهراه خوايان لښه) دهسته ی صه ففینی یاخی بانگ دهکرد بو سهر فهرمانبه ریی پېشه واهلی، که نهو طاعت و فهرمانبه ریه ده بې به هو ی چوونه بهه شت بو یان، که چی نهوان به پېچه وانه وه بهو یان دهگوت که لی ی یاخی بڼو پشستی بهردا، دیاره شتی وایش هو ی مسوگر بوونی ناگری دوزه خه، سهر مرای نهوه بهوه شهوه نهوه ستان کوشتیشیان.

جا له مه وه دمر کهوت که نهوان دهسته ی ناهه قیکارن، که به پټی فهرمایشتی پېغه مبهه (دروود خوا له سهر بڼه) عه ممار دهکوژن، وه حه ق له گهال پېشه واهلییه، چونکه عه ممار له دهسته ی علی بوو. گهوره مان مو عاوییه که توانای نهوه ی نه بوو که ره خنه ی له راست و دروستی نه م فهرمووده یه بگری، چونکه فهرمووده یه کی نایابی زور ساغ بوو، یه کی بوو لهو قسه بهرزو نیشانه گهورانه که به لگهی پېغه مبهه رایه تی پېغه مبهه بوون چونکه پېغه مبهه (دروود خوا له سهر بڼه) چونی فهرموو بوو ریك ناوا دمر چوو، به لی مو عاوییه که توانای نهوه ی نه بوو ویستی به جوړی کی بڼ هیزو لاواز ته نویلی بکا، نهوه بوو دهیگوت: کی هیناویه تی بو شهر نهوه داویه تی به کوشت!! نیمامی علی که نه م قسه یه ی مو عاوییه ی بڼ گه یشته وه فهرمووی: دهی نه گهر وایی پېغه مبهه ریش

{دروودی خواه له سه ربه} ئیمامی حه مزه ی به کوشت داوه، که کافر مه کان له غه زای
 نه و حوددا شه هیدیان کرد، چونکه نه و هینابووی بو نه و غه زایه!

نه م وه لامه ی عه لی وه لامیکی ده مکو تکه ره. به لگه یه کی زور روشنه،
 ره خنه ی ئی ناگیرئ، به لام له گه ل نه وه یشا دروست نیه که تانه و ته شهر
 له موعاوییه بدرئ، چونکه هاوړپئی پیغه مبه رو بووه، هاوړپییانی
 پیغه مبه ر {دروودی خودا له سه ر پیغه مبه رو ره زاه خودا له مبه رو هاوړپییانه به} هه موویان
 هه قانی و دادپه رومر بوون، له بهر نه وه دروست نیه تانه و توانجیان ئی
 بدرئ، له بهر نه م راو بوچوونه جوانه یه که خاومنی کتیبی (الجوه ره)
 به شیع ر ده فه رمووئ:

وَأُولَ التَّشَاخُرِ الذِّي وَرَدَ

ان خضت فيه، واجتنب داء الحسد

واته:

گشت کیشو به ره و هه راس ناو یاران

پینه و په پوکه به ته نویلی جوان!

نه که ی وه ک گاجووت، چه شنس لیته زان

شن و گیره که ی به جه نه پو چان

٣٤١) چۆنیتتى شەركردن لەگەڵ ياخيوان؟

چۆنئیتی شەپکردن لەگەڵ یاخیبوان رێک وەك چۆنئیتی
شەپکردن وایە لەگەڵ هەلەمەتەینەر، کە لە زاراوی شەرعاً ناودارە بە
(صائیل) وەك لە پێشەوێ رابورد، چونکە مەبەستی سەرەکی ئەوێە کە
نەمانە بگەرێنەوێ بۆ ژێر رکیزی پێشەوای موسوڵمانان، هەتا ئاستی و
ئاسایش بەرقەرار بێ، مەردووم لە وەزەیان رزگابن، دەرنا مەبەست
کوشتن و خوینەرشتنی رووت نیە. جا هەتا بە گرتن و بەدیکردن چار
دەگران نابێ بکوژرێن، هەتا بە زامارکردن چار دەگران نابێ بە تەواوی
زامار بکرین هەتا بکوژرێن، بەلام کەشەر گەرم بوو، وە بوو بە
تیکرێزان و شەری دەستەوێەخە ئیتر کارەکە زەوت ناکرێ و ئەم یاسایە
پەپەرەوی ناکرێ. بەلام دیلیان لە پاش دیلکردن ناکوژرێ، یا برینداری
پەککەوتووێان ناکوژرێ، ئەبو حەنیفە (رەزاعە خواە لیبە) دەفەرموێ: دیلیان
دەکوژرێ و زاماریشیان تا گیانی دەردەچێ زامارتر دەکرێ. بەلگە
مەزەبێ نیە کە شافعیین ئەم فەرموودە ی خۆشەوێستە (مروودە خوا
لەسەربە) کە بە ئیبنو مەسعوودی فەرموو: ئەی کورێ دایکی عەبد
حوکمی ئەوانە ی کە لە نەتەوێ ئیسلامن و لە پێشەوای موسوڵمانان
یاخی دەبن چییە؟ فەرمووی: خودا پێغەمبەری خودا خۆیان باشی
دەزانن. حەزەت (مروودە خواە لەسەربە) فەرمووی: حوکمیان ئەوێە: ئەوێ
پشتی هەلکرد لەوان و بەرە ی شەری چۆلکرد نابێ بنیشنە سەری و
بکەونە شوینی، نە زاماریشیان بە یەکجاری زامار دەکرێ هەتا دەمرێ و
نەدیلیان دەکوژرێ.

حوسهینی کوری عهلی (رهزاه خواپان لیبه) دهچی بۆ لای مهروان، مهروان پئی دهلی: کهسم نه دیوه وهک باوکی تۆ ئاوا دلپرو مهرد بی له رۆزی رووداوی جهمهلدا ههر ئهوهنده که زانی وا ئیمه ههلهاتین و بهزین، ئیتز یهکسهه جارچی به ناوی ئهوهوه جاریدا: شوین ههلهاتوو مهکهون و زامارریش مهکوژن! سههرمپای ئهم دوو بهلگهپهیش دهلین: چونکه مهبهست بنهبرکردنی زیانیانه، نهک گوشتنیان له بهر زاتی خوینرشتن!

شافیعی (رهزاه خواپان لیبه) ئهم نایهته دهکا به دهست کهلا که دهههرموی: {فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ} چونکه شافیعی (فهیا) لهم نایهتهدا به وازهینان له شهپر رافه دهکا، وه به گهپانهوهیش بۆ ژیر فهزمانبهیری پیشهوا. وه دهیش فههرموی: خودای گهوره فهزمانی بهوه کردوو پیمان که بچین به گزیاندا، نهک بیانکوژین، چونکه گوشتار جیا به له گوشتن، (واته: مهئموورو بیهیهکه قیتاله که بابهکهی بۆ موشارهکهیهو دهبی شهپرکردنهکه له ههردوو سههرموه بی - وهرگیر) ههروهک دروست نیه دیل و زاماریان بکوژین دروستیش نیه مال و سامانیان به تالان بری، چونکه نهوانیش ههر موسولمانن، مالی موسولمانیش به موسولمان رهوا نیه، مهگهر به رهزامهندیی خاوهنهکهی.

دهبی پیشهوا له پیش دهستکردن به شهپر، کهسیکی ئهمین و هۆشیارو زیرهک بنیری بۆ لایان، تا لیان بپرسی که لهسهه چی عاجز بوون و بۆچی له فهزمانی پیشهوای موسولمانان دهرچوون. جا نهگهر

بیانوویهکیان هه‌بوو بیانوویمان بېړئ و نامۆزگاری باشیان بکا. له‌م کاره‌دا نیمامی‌علی ده‌گرئ به‌سهر مه‌شق که ئیبنو عه‌بباسی نارد بو‌لای خه‌لکی نه‌هره‌وان، که نه‌وه بوو ناژه‌وا گیره‌کان قسه‌کانی ئیبنو عه‌بباس کاری تیکردن، هه‌ندیکیان په‌شیمان بوونه‌وه و هاتنه‌وه ریزی موسو‌لمانان به‌لام به‌داخه‌وه هه‌ندیکی تریان له‌سهر سه‌رکه‌شیی خۆیان به‌رده‌وام بوون.

٣٤٢) باسی پاشگه‌زبوونه‌وه (رده):

ریدده — یا پاشگه‌زبوونه‌وه — بریتیی‌ه له‌ پشت‌کردنه‌ شتئ و روو‌کردنه‌ شتئ تر، ئەم نایه‌ته به‌م واتایه که ده‌فه‌رموئ: {وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ - سورة المائدة - ٢١/٥} واته: پاشه‌و پاش پاشگه‌ز مه‌بنه‌وه و به‌ره‌و دوا مه‌گه‌رپنه‌وه). له‌ شه‌رعیشا نه‌وه‌یه: موسو‌لمانی له‌ نیس‌لام و مرگه‌رئ و بچیته‌وه سه‌ر بې‌پروایی و په‌یوه‌ندیی موسو‌لمانه‌تی بې‌چرئ، پاشگه‌زبوونه‌وه چەند جو‌ره: جاری واهیه، به‌ قسه‌و زمانه، جاری واهیه به‌ کرداره، جاری واهیه به‌ بیرو‌پروایه. له‌هه‌ر یه‌ک له‌م سئ جو‌ره له‌م سئ جو‌ره چەند نموونه‌یی ده‌یئینینه‌وه تا ببین به‌ نموونه بو‌ئنه‌وانی تریش، وه‌ک گو‌تره‌وه: مشتئ نموونه‌ی خه‌رواریکه.

نموونه‌ی پاشگه‌زبوونه‌وه به‌ گو‌فتار وه‌ک نه‌وه که‌سئ به‌ دوژمنی خۆی بلئ: نه‌گه‌ر خوايشم بئ نایه‌رستم، به‌م قسه‌یه کافر ده‌بئ هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر بلئ: نه‌گه‌ر ببئ به‌ پێغه‌مبه‌ریش باو‌م‌پئ پئ ناهینم! یا بلئ: ئەم مناله‌مم له‌ خودا خو‌شتر ده‌وئ، یا له‌ پێغه‌مبه‌ر خو‌شتر ده‌وئ،

یا ئەم ژنەمم لە خودا، یا لە پیغمبەر خوشتر دەوێ! یا نەخۆشێ لە پاش چاکبوونەوە بۆ: ئەوەی بەسەر من هات لەم نەخۆشییەدا ئەگەر ئەبۆبەگرو عومەریشم بکوشتایە شایانی ئەوە نەدەبووم چونکە قسەی وا دانەپالێ زۆرو ستەمه بۆ لای خودای گەوره.

هەروەها ئەگەر لافی ئەوە لێبدا کە سرووشی بۆ دێ، با لافی پیغمبەراییەتیش لێ نەدا، یا لافی ئەوە لێ بدا کە دەجێتە ناو بەهەشتو لە میوەکەیی دەخوات، یا بۆ: من بە شەو دەست دەکەمە ملی پەری بەهەشت. قسەی وا بە یەکگرتن کفرە، هەروا ئەگەر جەمێن بە پیغمبەرێ لە پیغمبەرەکان بدا، یا سووکیی بێ بکا، ئەوەدیش کفر و بێ برۆاییە، یەکن لە شیوەکاری لاقرتی و گالتهکردن بە نایین ئەوەیە کە ستەمبارەکان کاتی زۆردارەکان ئازاریان دەدەن، پەنا دەبنە بەر سەرۆمەری بێشینان و پاشینان و دەلێن بیکە بە خاتری پیغمبەر، وە کەسێ تریش باوەرێ پێی کرد هەر دوو لایان کافر دەبن، ئەگەر بەبێ تەئویل بەموسوڵمانێ بۆ: ئەو کافر! بەو قسەیە کافر دەبێ، ئەگەر بێپرۆایی وستی موسوڵمان بێ، وە داوای لە موسوڵمانێ کرد کە شایەتمانی بێ بۆ، ئەویش پێی بۆی لەسەر دینەکەیی خۆت بێنەرەو، بەو کافر دەبێ، هەروەها ئەگەر رێگەی کفر نیشانی موسوڵمانێ بدا، ئەگەر کافرێ وستی موسوڵمان بێ، ئەویش پێی بۆی جاری بچۆ خۆت بشۆر، بەمەش کافر دەبێ، چونکە لە ماوەی خوشۆردنەکەدا بە کوفری ئەو کابرایە رازی بوو! دیارە کە رەزا بوون بە کفر کفرە. ئەگەر بە کەسێ بێن: نینۆکت بکە، یا بەر سەمیلێ بقرتێنە چونکە سوننەتە، ئەویش بۆ: جا با سوننەتیش بێ من شتی وا ناکەم، وە مەبستی لەم قسەیە بێزکردنەو

بئ له سوننەت، بەو ە کافر دەبێ، ئەگەر خودا بەهۆی مالا و منالەو ە بەندەمەکی خۆی تاقی کردەو ە تووشی زیانیکی گیانی یا سامانیکرد، ئەویش بپزازی دەربری و بلی: خودا ەەر بە من دەوێری، مالهەمی بردهو ە، منالەهەمی گوشت، یا پپزازی و رەخنە ی تری لەم بابەتە دەربری، ئەو ەیش کفرو بپرواییه، ئەگەر کابرای لە منالی خۆی دەدا، کەسێ پپی بلی: خو تو لای خو ت موسولمانی بو وا لەم منالە دەکە ی؟ بلی: نەخەیر! من موسولمان نیم! کافر دەبێ. ەەر لەم بابەتە یە جنیودان بە ئایین و بە گەلی ئیسلام و بە شەریعەت و بە مەزھەبی لە چوار مەھەبەکان!.

نەوونە ی پاشگەزبوونەو ە بە کردەو ە وە کورپنووش بردن بو بت و رۆزو مانگ، وە ک فریدانی قورئانی پیرۆز لەناو زبەلانا وە ک قوربانی و گوشتی سەبرین بو بت و لاقرتیکردن بە ناوی لە ناوەکانی خودای گەورە، یا گالتەکردن بە فەرمان و نەییکردنی خودا، یا بە بەئین و وادەو ەەرەشە ی، یا بە خویندنی قورئان، یا بە دەف لیدانەو ە قورئان بخوینی، یا لەگەل ئاواز و موسیقادا، چونکە خودای مەزن دەفەرموی: {قُلْ اَبَاللهِ وَاَيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِؤْنَ} - سورة التوبة - ٦٦/٩.

هەرومەا ئەگەر (زنار) ببەستیتە پشتی وەکوو راھیبی گاوردەکان، یا صەلیب بکاتە ملی، یا کلاوی تاییبەتی ئاگر پەرستان لەسەر بکا، یا بە بەرگو نیشانە ی گاوردو جوولەکەو ە هاموشۆی کلێساو کنیشتەکانیان بکا.

نموونەي پاشگەز بوونەوۋە بە بىرو باومېر وەك ئەوۋە باومېرى وابىي
خودا نىيە، يا باومېرى بەم شتانەي كە لە ئايىنا چەسپاون بۇ خودا نەبى،
يا باومېرى بە شتى ھەبى بۇ خودا كە ئايىن حاشاى لى بكا، وەك ئەوۋە
بلى: خودا بىنا نىيە، يا رەنگى ھەيە، يا تىكەلى و پەيوەندى ماددى
لەگەل بوونەومردا ھەيە، يا شتى بە يەكگرتنى زانايانى شەرع ناپەوا بى
ئەو بلى رەوايە، يا نادروستت بى ئەو بلى: دروستە، يا شتى بە يەكگرتن
دروست بى ئەو بلى نادروستە، يا باومېرى بە پىويستبۈونى شتى ھەبى
كە خۇي لە ئايىندا پىويست نەبى. ئەم جۆرە بىروباومېرانە ھەموويان بە
بىپروايى دادەنرېت.

ئىمامى نەوۋى (مەمەتە خەۋالەيىتە) بېپارى كافىركردنى گورۇي
(الجسە)ى داوۋە، گورۇي (العطلە)يش وەك ئەوان وان، مۇجەسسەمە
ئەوانەن كە دەلىن: خودا ئەندامى ھەيە وەك دەست و چاۋو پى،
مۇعەططىلەيش ئەوانەن كە نەفى سىقات لە خودا دەگەن و دەلىن:
خودا بىناۋ زاناۋ داناۋ ژنەواۋ خاۋەن خواست نىيە، دەنا تەعەددودى
قودەما روو دەدات، واتە: فرەيى دىرىنەكان، ديارە تەنيا ئەم ئايەتە
پىرۇزە بەسە بۇ پەرچدانەۋەي قەسەي ئەم دوو گورۇھە سەر لى شىۋاۋانە
كە دەفەرمۇي: {لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ - سورة
الشورى - ۱۱/۲۴} واتە:خودايەكى واىە لە وپنەي نىيە، خودايەكى
بىسەرۈ بىنايە.

بزانه رمزا به کفر کفره، نیازکردنی کفر کفره، ههتا نهگهر دوو
دل بوو لهوه که کافر ببی یانا دهسبهجی کافر دهبی، ههتا نهگهر بلای:
ههرکاتی نهو شته رووبدا بیپروا دهم نهوه دهسبهجی بیپروا دهبی^(*)

٣٤٣) سزای پاشگهز (جزاء المرتد):

ههر کهسێ پاشگهز بوونهوهی ساغ بووه خوینی فیرویه چونکه
ناشیرینترین شیوهی بیپروایی پهسهند کرووه، که برپارهکهی زور
سهخته. زاتی مهزن دهفرموی: {وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ
وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ - سورة البقرة ٢/٢١٧} واته:
ههرکهسێ له ئیوه له ئایینی ئیسلام ههلهگهرپتتهوهو تهوبهی لی نهکا
ههتا به کافری دهمری نهوه له ههردوو جیهانا مایه پووج دهبی، ههموو
چاکهکانی پووج دهبیتهوه، نهو جوژه کهسانه له قیامهتدا ناگر به
بالایان برپاوه ههتا ههتایه). جا ههرکاتی پاشگهزبوونهوهی کهسێ
چهسپاو ساغ بووه، لهسهر قازییه دهمس بهجی داوای پهشیمان بوونهوهی
لیبکا. جا نهگهر کابرا پهشیمان بووه نهوا باشه، دهنه دهکوژری، بهپی
نهوهی که عایشه دهیگهرپتتهوه: له روژی ئوحووددا ژنی له ئیسلام

(*) له راستیدا عوامو رهشهخهلك لهم جوژه شتانه نازانن، وه زور جار لهم
جوژه شتانه بهسهر دهمیانا دیت، بهبی نیازو مههستی راستی خویان لهبر نهوه لهم
جوژه شته له جوژی ههرهشهیهو بهس.

هه‌لگه‌پایه‌وه، پی‌غه‌مبه‌ر (درووه‌خواه‌ل‌سه‌رب‌ن) فه‌رمانیدا که داوای ته‌وبه‌ی ئی بکری، نه‌گه‌ر په‌شیمان بۆوه‌ باشه‌ ده‌نا ده‌کوژری. دیسان له‌به‌ر ئه‌وه‌یش که هۆی چاشکه‌زبوونه‌وه‌ زۆرتر ده‌گه‌رپێته‌وه‌ بۆ گومان و دوودلی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ دروست نیه‌ که بکوژری به‌ر له‌وه‌ ئه‌و گومانه‌ی روون بکریته‌وه‌و وه‌لامی بد‌رپێته‌وه‌و ئه‌وجا داوای په‌شیمانبوونه‌وه‌ی ئی بکری! ده‌ق وه‌ک ده‌سته‌ی جه‌نگ (ئه‌ه‌لی حه‌رب) چونکه‌ ئه‌مانه‌ ناکوژرین هه‌تا بانگه‌وازی ئیسلامیان پێ راده‌گه‌یه‌نری و ئیظهاری موعجیزه‌ ده‌کری.

بزانه :

که موسوڵمان به‌ کردنی هیچ تاوانی، جگه‌ له‌ هاوبه‌ش په‌یداکردن بۆ خودا، کافر نابێ، با ئه‌و تاوانه‌ زۆر زۆر گه‌وره‌یش بێ، واته‌: موسوڵمان به‌ کردنی گوناھی گه‌وره‌ له‌ دائیره‌ی ئیمان و بازنه‌و جه‌غزی باوم‌ر دهرناچی! چونکه‌ خوا ده‌فه‌رموی: {إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ - سورة النساء - ١١٦/٤} واته‌: له‌ راستیدا خودا له‌ یه‌ک تاوان خۆش نابێ که ئه‌وه‌یه‌ که‌سی هاو‌پێ و هاوبه‌ش بۆ خودا قه‌رار بدا، وه‌ هه‌رچی له‌وه‌ بترازی ده‌که‌وێته‌ ده‌ستی خواستی خودا، ئاره‌زوو بکا لێی خۆش ده‌بی، ئاره‌زوو بکا تۆل‌ه‌ی ده‌سین. دیاره‌ که‌ مه‌به‌ست له‌ تاوانی که‌ له‌ خواری فره‌ خواییه‌وه‌ بێ، هه‌موو گوناھی‌که‌ خواه‌ گه‌وره‌ بێ یا بجووک. پیاوی به‌دکار و فاسیق ئه‌گه‌ر به‌بێ ئه‌وبه‌یش بم‌ری له‌ دۆزه‌خا هه‌تا هه‌تایه‌ نامینێته‌وه‌، چونکه‌ خودای گه‌وره‌ له‌ حه‌دیثیکی قودسیدا ده‌فه‌رموی: ئه‌وه‌ی به‌ قه‌د تۆس‌قائی باوم‌ر به‌ خودا له‌ناو دلیابوو له‌ دۆزه‌خ د‌ری به‌ین!

٣٤٤) چۆن چۆنی داواى په‌شيمان بوونه‌وه له پاشگه‌ز ده‌كرى:

له‌سه‌ر فه‌رمایشتى پاشگه‌ز تاسى رۆژ مؤلّه‌ت ده‌درى، نه‌گه‌ر له‌و ماوه‌یه‌دا په‌شيمان بۆوه باشه، ده‌نا ده‌كوژرى، چونكه جارى له شامه‌وه پیاوئ هاته خزمه‌تى عومه‌ر (ره‌زه‌خواه لایه‌ن) عومه‌ر پى فه‌رموو: نه‌رى هه‌والىكى باشت له‌هه‌یه‌هه‌یه‌؟ گوتى: به‌ئى، پیاویكى موسوئمان كا‌فر بوو بوو كوشتمان. عومه‌ر فه‌رموو: ده‌بوو سى رۆژ له پيشدا له‌مالىكا چه‌پستان بگردایه، خودایه‌! من نه‌فه‌رمانى نه‌وه‌م به‌وان كردوووه‌و نه‌رازیم له‌سه‌رى بووه، خودایه‌! من پاكانه‌ بۆ خو‌م له‌لای تو ده‌كه‌م كه‌ نه‌و خوینه‌ ده‌ستى منى تیا‌دا نیه‌. به‌لام فه‌رمایشتى ساغ نه‌وه‌یه‌ كه‌ مؤلّه‌ت نا‌درى، به‌لكوو ده‌سبه‌جى داواى ته‌وبه‌ى ئى ده‌كرى، ده‌ق وه‌ك فه‌رموو ده‌كه‌ى عانىشه‌ كه‌ له‌ پيشه‌وه‌ رابوو‌رد. له‌به‌ر نه‌وه‌یش چونكه‌ نه‌م كوشتنه‌ چه‌ده‌ده، چه‌ددیش دواناخ‌رى. هه‌ر كاتى پاشگه‌ز ته‌وبه‌ى كرد، ته‌وبه‌كه‌ى ئى و‌م‌رده‌گیرى، زاتى مه‌زن ده‌فه‌رموى: {قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ - سورة الأنفال - ٤٨/٨} واته: نه‌ى مو‌حه‌مه‌ده‌! نه‌ى پى‌غه‌مبه‌رى خو‌شه‌وىستى من! به‌فه‌رموو به‌ كا‌فران نه‌گه‌ر ده‌ست به‌ر‌دارى ك‌ض‌رب‌بن و وازى ئى بى‌نن و رى‌گه‌ى ئى‌س‌لام بگرن نه‌وه‌ هه‌رچى رابوو‌ردو خودا لى‌ى خو‌ش ده‌بى (حه‌ز ره‌تیش (مه‌روه‌ه‌ خواه له‌سه‌ر بى) ده‌فه‌رموى: خودا فه‌رمانى پى كردوو‌م جه‌نگ له‌گه‌ل نه‌و خه‌لكه‌ بكه‌م هه‌تا ده‌ئىن: (لا اله الا الله) نایه‌ت و فه‌رموو‌ده‌ى تر له‌م بابه‌تا نه‌زۆره‌.

جا نه گهر تهوبه ی نه کرد دهکوژری، چونکه پیغه مبه ر (مرووده خواو له سهره) دهفه رموی: به هو ی یه ک له م سئ شته وه خوینی موسولمان خه لال ده بی... تا دوا یی فهرمووده که له لوپیشه وه رابورد. کاتی پاشگهر به هددی شهرعی کوژرا نه ده شوژری، نه کفن ده کری، نه نویژی له سهر ده کری، نه له گورستانی موسولمانان دهنیژری، چونکه کافره و کافریش نه وه ی ریژی نایینی بی نییه تی! چونکه خودایش دهفه رموی: {وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّا تَأْتِيهِ - سوره التوبه - ۸۴/۹} واته: ههرگیز نویژ له سهر بیروایان مه که و له سهر گوره که یان نزایان بو مه که و شوین تهر میان مه که وه).

۳۴۵) به فیرو چوونی کرده وه ی پاشگهر:

پاشگهر بوونه وه کرده وه پووج دهکاته وه، چونکه خودا دهفه رموی {وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ - سوره المائدة - ۵/۵} واته: وه ههر که سئ باور نه کا به بهرنامه ی ئیسلام، به نه رکانی ئیمان نه وه ههر کرده وه یه کی باش بکا مایه پووج و بی بایه خه و له روژی دوا ییدا پاداشتی باشی نیه) وه لی گو تیاری ده لی: به مهر جی کرده وه ی باشی مایه پووج ده بی که هه تا مردن بهرده وام بی له سهر پاشگهر بوونه وه، چونکه زاتی مه زن دهفه رموی: {وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ} تا گو تای نیایه ت که توژی له مه و بهر رابورد، ده ی که واته نه گهر له پیش مردنیدا موسولمان بو وه نه وه به س پاداشی کرده وه که ی پووج ده بیته وه به لام کرده وه که ی به رووتی به بی پاداش بو حسیب

دهكړئ، واته: له سهری نیه که کردهوی پېش پاشگه زبونونه که ههزا بکاتهوه، وه له دوا روژدا داوای نهوهی لی ناکړئ. هر که سیکیش به زوری زورداری گوتهی کفر بی به دهیا بهوه کافر نابی، چونکه خودا دمفه رموی: {إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ} - سورة النحل ۱۰۶/۱۶ واته: به لام که سی که ناچار بکړئ، به زور کفری پی بکړئ، به مهرجی دلی دامه زرابی له سهر نیمان و باور، نهوه تاوانی نیه).

۳۴۶) بریار (حکوم) ی نویژنه کهر:

نه گهر موسولمانیکي نه رکدار (مکلف) وازی له کردنی نویژه فهرز مگان هیئا، نهوه له ویشدا مه هانه یه کی رهوای نه بوو، نهوه بی پروا دهبی، چونکه بروای به نه صلی له نه صولی دین نیه، که پیویستبونه که ی نه وهنده روون و ناشکرایه به لگه نه ویسته، چونکه بروا نه بوون به شتی واته: وهك بروا نه بوون به خودا وایه، به درو خسته نهوهی خواو پیغه مبه ره، دهی هر که سی خودا و پیغه مبه ره به درو بغاته وه کافر دهبی و دهکوژری، چونکه پیغه مبه ره دمفه رموی: (هر که سی نایینی خوی بگوژری بیکوژن) (بوخاری) برپاری نه م جوړه نویژنه کهره ریك وهك برپاری پاشگه ز وایه، وهك له پیشه وه رابورد.

به لام نه گهر نه کردنه که ی له بهر مه هانه ی رهوا بوو، وهك نو موسولمانی، یا وهك په رومرده بوونی ناو چو له وانی نهوه کافر نابی، له کاتی وادا فیری دهستوورو یاساکانی نویژ دهکړئ، جا نه گهر له پاش نهوه باومری پیی نه بوو کافر دهبی و هددی لی دهری، به لام نه گهر

باومری به پټو یستبوونی هه‌بوو به‌لام له به‌رسستی و که‌مته‌رخه‌می نه‌یده‌کرد، تا نوێژ که دهمچوو، قیلئ ده‌ئ: کافر ده‌بئ، به به‌لگه‌ی ئەم فەرمووده‌یه‌ی (درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌ئ): جیاوازی نیوانی به‌نده‌ی موسولمان و به‌نده‌ی بی‌پروا نوێژ نه‌کردنه (موسلیم) عه‌شاماتیکی زۆر کار به‌ رووکاری ئەم فەرمووده‌یه‌ی ده‌که‌ن و نوێژ نه‌که‌ر به‌ کافر داده‌نن، ئیمامی عه‌ل و عه‌بدو‌ل‌لای کورپی موباره‌ک و ئیسحاقی کورپی راهوه‌یه له‌سه‌ر ئەم رایهن، له‌ گیرانه‌وه‌یه‌کا له‌ ئیمامی نه‌حه‌مه‌ده‌وه هه‌مان را په‌سه‌ند کراوه.

به‌لام فەرما‌یشتی ساغ ئه‌وه‌یه که له‌م حا‌له‌دا کافر نابئ، ئە‌مه‌یش رای جه‌ماومری زانا‌یانی ئیسلامه‌، چونکه‌ زاتی مه‌زن ده‌فه‌رموئ: {إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ} ده‌ی به‌بئ گومان که نوێژ نه‌کردنیش له‌و گونا‌هانه‌ن که وان له‌ خوار فره‌ خوا‌ییه‌وه، که به‌ ته‌عیری قورئان پټیان ده‌گوت‌رئ: (ما دون الشرك) که‌واته نوێژ نه‌کردن به‌ر کو‌فر نا‌که‌وئ، ده‌نا به‌ر ئەم ئایه‌ته نه‌ده‌گوت که ده‌فه‌رموئ: {وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ} شیرک و کفری ئی دمرچئ، نه‌که‌ر خودا مه‌یلی له‌سه‌ربه‌ئ له‌ هه‌موو گونا‌هیکی تر خوش ده‌بئ، چونکه‌ پټ‌غه‌مه‌به‌ریش (درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌ئ) ده‌فه‌رموئ: خوینی موسولمان هه‌موو کاتئ نا‌په‌وا‌یه مه‌که‌رله‌ یه‌کئ له‌م سئ حا‌له‌دا: کافر بوونی پاش موسولمان بوون و داوین‌پ‌یسی داو ژنه‌ینان و شوو‌کردن بۆ مرو‌فی ئازادو گوشتنی که‌سئ به‌ نا‌په‌وا.

ده‌ی نوێژ نه‌کردن به‌ر هیج یه‌کئ له‌م سیانه‌ نا‌که‌وئ، که‌وابوو نوێژ نه‌که‌ر کافر نه‌بئ، وه هه‌روا ده‌فه‌رموئ (درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌ئ) هه‌رکه‌سئ

شایهتی بدا که بیجگه له یهزدانی پاك خودای تر نیه و موحه ممه د پیغه مبهری خودایه و عیسایش بهندمو پیغه مبهری خودایه و به فەرموودهی خودا له مرهیم بووه و رحمة تیکه و خودا ناردوویه تی، وه شایهتی بدا که بههشت راسته و دۆزه راسته، هر که سئ ئهم شایهتیه بدا له سهر ئهم شیویه خودا دهیخاته بههشت، ئیتر کردهوی هرچی بئ. دهی نه وه تا به پئی ئهم فەرموودهیه که شه یخان گیراویانه ته وه هر که سئ ئهم شایهتیه بدا له دهستهی بههشت ده بی، با نوێژ نه که ریش بئ، به لگه یه کی تریش هه یه له سهر نه وه که نوێژنه کهر کافر نابئ نه ویش ئهمه یه: کفر بیروباوهره، بیروباوهریش وا له ناو دلدا نوێژ کردهویه به ئه ندام ئه نجام دهدرئ، له هه مان کاتدا بیروباوهری نوێژنه کهر بیروباوهریکی دروستی ساغه. ئه و فەرمووده یه ییش که ئه وانه ی بریاری بیروباوهری نوێژنه کهر دهن به لگه سازی پئ ده که ن دهرپردرئ به سهر نه و نوێژنه کهرانه دا که باوهریان به فهرزبوونی نوێژ نیه. جا به هه ر حال نوێژنه کهر داوای په شیمان بوونه وه ی لئ ده کهرئ، چونکه حالی ئهم له حالی پاشگه ز به دتر نیه، ته و به که یشی نه وه یه که نوێژنه که ی بکا دهن ده کوژرئ، چونکه هه زرم ت (دروید خواه له سهر بئ) ده فهرموئ: فارمانم پئ گراوه که جهنگ به که م له گه ل ئهم خه لکه دا تا شایه تمان ده یئن و به زمان ده لئین: هر خودا خودایه و بهس هیج خودایه کی تر نیه، موحه ممه دیش پیغه مبهری خودایه، هاوکات له گه ل نه وهدا نوێژ به ریکوپیکی بکه ن و زه کات بدن، ئیتر نه و که سانه ی ئاوا شایه تمان به یئن و نوێژ بکه ن و زه کات بدن نه و سهر و مالی خوین له من قه دهغه ده که ن و خوین و مال و نامووسیان له من و

لهكار به دهستانى موسولمانان حەرام دەبى، مەگەر لەسەر حەقى شەرى بەپىي شەرىعەتى ئىسلام، ئىتر حىساب و لىپرسىنەوہى نیازى ناو دلیان لەو دنیا لەسەر خودایە (شەپخان — رەزە غوایان لایە). جا نوپژنەکەر هەر کاتی مرد دەشۆرری و کفن دەکری و نوپژى مردووی لەسەر دەکری لە گۆرستانى موسولمانان دەنیژری! چونکە وەك گوتمان: موسولمانە. گوتیارى دەبیژى: نە دەشۆرری و نە کفن دەکری و نە نوپژى لەسەر دەکری نە تەرمى بەرى دەکری، گۆرەکەیشى کوپر دەکریتەوہ تا ببى بە ریسوایى بۆی لەسەر ئەم کەمتەرخەمییە! کە فەرزىکى وای پشت گوی خستووہ کە دروشمىکى دیارى و لەبەر چاوہ لە ئایینی ئىسلامدا.

٣٤٧) تىکۆشان و غەزاکردن و خەباتگىران:

تىکۆشان لە عەرەبیدا ناوی جیهاد، جیهاد لە زمانى عەرەبدا لە جەھد و مرگىراوہ، کە بە واتا زەحمەتکێشان و تىکۆشانە، یا لە جوھد و مرگىراوہ کە بە واتا ئەرك و وزەيە، جا لەسەر ئەم بنەمايە موحاھید (واتە: تىکۆشەر) بۆيە پى دەگوترى موحاھید، وە بە کوردی پى دەگوترى: تىکۆشەر، چونکە تىکۆشەر بە هەول و تىکۆشانى خۆى ئەوپەرى وزەو توانا خەرج دەکا بۆ بەرگرى لە شەرى دوشمن، جیهاد (یا تىکۆشان، یا غەزاکردن) لە شەرعدا بریتىيە لە شەپکردن لەگەل ناموسولمانان لە پیناوى سەرکەوتنى ئىسلاما و بۆ بەرگرى لەگەل و نىشتمان. ئەم زاراوہ بە دوو واتا بە کاردى: يەكەم غەزاکردن لەگەل دوژمن و غەزاکردن لەگەل نەفس و شەيتان، مەبەست لە نەفس لەم

جیگه یه دا نهو هیزه خو به رسته یه، که هه رکاتی زال بوو به سهر دلو دموونی که سیکا، دهیکا به خو به رستو خوداو به ندهکانی خودا پشت گوئ دهخا^(۱). تیکو شان به یه کگرتن دامه زراوه، به لگهی دامه زرانی نه م نایه ته یه: {كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ - سورة البقرة - ۲/۲۱۶} واته: نهی پیغه مبه ری خو شه ویست! نهی به یره وانی نیسلام! جهنگردن له پیناوی نیسلاما فهرز کراوه له سهرتان، گهرچی شهرو شوړو کوشتار گرانو ناخو شه له سهر شان، چونکه ده بی به هو ی زه حمهتو ناره حه تی زوړ) هه روه ها نه م نایه ته یه: {وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً - سورة التوبة - ۹/۳۶} واته: وه کوو چو ن بی پروکان به شیوه ی گشتی هه موویان شه پ له گهل نیوه ده که ن نیوه ی موسو لمانیش ناوا هه مووتان به گشتی شه پ له گهلانا بکه ن) هه روه ها نه م نایه ته ی تریشه {وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ - سورة البقرة - ۲/۱۹۱} (واته: له هه رلایه ک کافران بهر هه ویلتان که وتن و چنگتان لیان گیربوو بواره یان مه دهن هه ر له ویدا بیانکوژن) سهر به لگه یه کی تری دامه زراوی غه زاو تیکو شان نه م فهرمووده یی هه زره ته: فهرمانم پی کراوه که جهنگ بکه م له گهل نهو خه لکه دا تا شایمتمان دینن و ده لئین... تا کو تایی، که می له مه وپیش رابورد.

(۱) وجاهد النفس بهذي الدار

باسی گه ورهیی خه باتگپران:

خودای گه وره دمفه رموی: { لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى - سورة النساء - ۴-۹۵ } واته: نهو موسولمانانهی که له جیگه و ریگهی خویان دانیشتون و بهبی بههانهیهکی رهوا تهرکی غه زایان کردوو بهکسان نین له گهل نهو موسولمانه تیگوشهرانهدا که له ریگهی خودادا سهرگهرمی تیگوشان و خه باتگپرانن و بهسهر و بهمال خزمهتی نایینی خودا دهکن، خودا بهرحمهتی خوی پایهی نهو خه باتگپرانهی که بهسهر و بهمال تیدهگوشن بهرز کردوتهوه بهسهر پلهی موسولمانه دانیشتوهکاندا بهههردوو لایش خودا مزدهی بههرهی چاکی له بهههشتا پی بهخشیون).

برپاری غه زاکردن:

خوای گه وره دمفه رموی: { فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ - سورة التوبة - ۱۲۲/۹ } واته: دهبوو لههر هوزیکتان دهستهیی راپه پینایه و بجوونایه بو غه زاو دهستهیه کیشتان له مالهوه بمانایه تهوه. دهی نهومتا بهپیی نه نایه ته دهرکهوت که غه زاکردن فهرزی کیفایهیه، نهک فهرزی عهین، له بهر نهوهیش نهگهر غه زاکردن خود فهرز (فهرزی عهین) بی نیش و کاری خه لک ههموو رادهوهستی و ولات ویران دهبی).

بەلام جارى وا دەبى شتى روودەدا بە ھۆيەو غەزا دەبى بەخود
فەرز، وەك ئەو ھۆزى كافىر لە لايەكەو سەنورى ولاتىكى ئىسلامى
بەزىنى، يا لە نىزىكەو ھەوار ھەل بدن، لەكاتى وادا غەزا خود فەرزە
لە سەرگشت نىرىنەيى كە دەستى چەك بگرئ لە خەلگى ئەو ولاتە، وە
بەپى تواناى خۇيان فەرزە لە سەريان پىشگىرى لە ھىرشى بىپروايان
بكەن و مەترىسيان لە ولات دوور بخەنەو. تەنانت ئەگەر يەك پياو يا
يەك ژنيان لە خۇمان دىلكردبوو، وە ھىشتا نەيشەتابوونە ناو
ولاتمانەو، پىويستە لەسەرمان ھەولئ رزگاركردى ئەو دىلەمان بدەين،
ئەگەر ئومىدى رزگاركردى ھەبوو، چونكە رىزى موسولمان لە رىزى
ولاتو نىشتان گەورەترە، كەواتە ئەمىش وەك پىويستە رزگار بكرئ.

لاى كەمى پىويستبوونى غەزاكردن:

بە لايەنى كەمەو ھەموو سالى غەزاكردن يەكجار فەرزە، چونكە
پىغەمبەر (مروودە خوا لەسەربە) دوا ئەو كە فەرمانى پى كرا بە غەزاكردن،
ھىچ سالى وازى لە غەزاكردن نەھىناو ھەتا سالى لە دنيا دەرچوونى،
يەكەم غەزاي ھەزرت (مروودە خوا لەسەربە) لە دواى كۆچى بۆ مەدينە
غەزاي (ودان) بوو، بەدر لە سالى دوومى كۆچيدا بوو، ئوحد لە
سەيەمدا، زاتورىقاع لە چوارەمدا، خەندەق لە پىنجەمدا، حودەيبىيە لە
شەشەم دا، فەتھى قەللى خەيبەر لە ھەوتەمدا، فەتھى مەككە لە
ھەشتەمدا، غەزاي تەبووك لە نۆيەمدا. دەى پەپرەويكردى پىغەمبەر
(مروودە خوا لەسەربە) فەرزە، لەبەر ئەو ھىش چونكە خواى پاك و پىرۆز
دەفەرموى: {أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ -

سورة التوبة - ۱۲۶/۹ { واته: سهیره! نهوه بۆچی نهمانه له بهسهرهاتی دلتەزینی خۆیان په‌ند وهرناگرن، نهوه‌تا به بهرجاویانه‌وه نه‌وه‌تی پیغه‌مبه‌ری خودا تەشریفی هاتوو بۆ مه‌دینه هەر سالی جاری یا دوو جار گیرۆده ده‌بن و تووشی کارمه‌ساتی ناخۆش ده‌بن، که‌چی نه‌وه‌نده بی‌عارن عیبرت ناگرن - ئیمامی موحدهید (ره‌مهت و ره‌زاه خوداه گه‌وره‌ لایه‌ن) ده‌فه‌رموی: سه‌بارمه‌ت به غه‌زاکردن هاتۆته خواره‌وه. له‌به‌ر نه‌وه‌یش چونکه غه‌زا له‌و فه‌رزانه‌یه که دووباره ده‌بنه‌وه، ده‌ی لای که‌میش بۆ دووباره بوونه‌وه‌ی فه‌رزیه‌ک سائه، وه‌ک رۆژوو، وه‌ک زه‌کات. نه‌وه‌نده هه‌یه هه‌رکاتی دووباره بوونه‌وه‌ی زیاتر له‌یه‌ک جار پێویست بوو له‌یه‌ک سالا، نه‌وه پێویست ده‌بی، چونکه غه‌زا فه‌رزێ کیفایه‌یه، له‌به‌ر نه‌وه به‌پێی پێداویستی نه‌ندازه‌ی بۆ دیاری ده‌کری.

٣٤٨) مه‌رجه‌کانی پێویستبوونی غه‌زاکردن:

حه‌وت مه‌رجی هه‌یه: ئیسلام و ره‌سده‌بوون و هۆشی ساغ و ئازادی و نێرینه‌یی و له‌شساغی و توانای شه‌رکردن. واته: هەر که‌سێ نه‌م هه‌وت مه‌رجه‌ی تیا‌دا هاته‌جێ، زانا‌کان به‌یه‌ک ده‌نگ ده‌فه‌رمون: نه‌و که‌سه له‌و ده‌سته‌یه که له‌کاتی پێویستدا غه‌زاکردنی له‌سه‌ر فه‌رزه.

ببێ‌روا بۆیه غه‌زای له‌سه‌ر نیه، چونکه خودای گه‌وره رووی قسه‌ی له موسو‌لمانانه، نه‌ک له ببێ‌روایان، کاتی ده‌فه‌رموی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ - سورة التوبة ۱۲۳/۹} واته: نه‌ی گه‌لی موسو‌لمان! جه‌نگ بکه‌ن له‌گه‌ڵ نه‌و ناموسو‌لمانانه‌دا که‌وان له نریک‌تانه‌وه‌و سنووریان وا به سنوورتانه‌وه، هه‌تا چاو‌ترسی‌ن

ببن و سامو ترسی نیوه بجیته ناو دلیانه و مو زهبرو زهنگو دلیریتان به چاوی خویشان ببینن، ههتا تهمن خوار ببن و چاوی تهماغتان تی نهبرن). لهبر نهوه دیش چونکه بیروا که سهرا نه دها بو نهوهیه که نیمه پاسی نهو بکهین نهک نهو پاسی نیمه بکا. مندالیش بویه غهزای لهسر نیه چونکه خوای گهوره دهفرموی: {لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ - سورة التوبة - ۹۱/۹} (واته: کهسانی لاوازو بی هیزو نهخوش و ههزاری نه دارا که مالیان نیه ههتا بهختی بکهن له ریگهی خودادا، نهگلهیی نه تاوان لهسر نهمانه نیه له نهکردنی غهزادا، به مهرجی دلسوزی خویشان بو خواو پیغمهبر دربرن لهکاتی خویا) دیاره که منداان بهر لاوازو بی هیزان دهگهون. دیسان لهبر نهوهی که پیغمهبر (مرویه خواه لهسر به) له روژی غهزای بهدردا نه زاتانهی بهبچووک دانا، لهبر نهوه ریگهی چوون بو غهزای پی نه دان، واته: زهیدی کوری ثابت و رافیعی کوری خهدیچ و بهرای کوری عازیب و نیبنو عومه (رهزه خواه له مموویان به) له صهحیههیندا دهفرموی: نیبنو عومه (رهزه خواه یان لیبه) دهفرموی: روژی غهزای نوحود چوارده سال بووم، ویستم بهشداری نهو جهنگه بکهم، پیغمهبر (مرویه خواه لهسر به) تهماشای کردوم و ههلی سهنگاندم تا بزانی بهرگهی شهر دهگرم یانا، بهلام لهبر بچووی تهمنم بهگهندی نهکردم، وهلی روژی غهزای خهندهق بازده سال بووم، پیغمهبر بو ههمان مه بهست سهرنجی دام، نهمجارهیان ریگهی غهزاگردن پیدام). شیتیش بویه غهزای لهسر نیه چونکه نهکردار (مکلف) نیه. بویه دیش نازادی مهرجه چونکه گویله غهزای لهسر نیه، چونکه زاتی مهزن دهفرموی: {وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ - سورة التوبة -

٤١/٩} واته: بهسهر و بهمال، به سامان و به گیان خهبات بگپرن - دهی
 ناشکرایه که کویله مالی نیه، له بهر نه وه بهر نه م نایه ته ده که وئ:
 {وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ}.

جابریش (ره زاه خواه لیبه) دهفه رموی: جاران کاتئ په کی دهاته
 خزمه تی حه زره ت (هرووه خواه له سه ره ب) که په میمانی بداتی، نه گهر
 نه یناسیایه دهیپرسی: آیا نه مه نازاده یا بهنده یه؟ نه گهر عه رزیان
 بکر دایه: نازاده، له سه ر ئیسلام و خه بات گپران په میمانی ئ و مرده گرت،
 نه گهر عه رزیشیان بکر دایه: کویله یه، هر له سه ر ئیسلامه تی په میمانی ئ
 و مرده گرت، له سه ر غه زا گردن په میمانی ئ و مرده ده گرت له غه زاشا
 پیغه مبه ر له تالانی به شه پشکی بو بهنده دانه دهنه، دهی نه گهر بهنده
 له و ده سته بوا یه که غه زا فه رزه له سه ر یان له تالانی جهنگی کافران
 وهک نازاد به شه پشکی بو داده نا گوتمان نیرینه یی مهر جی پیویستبوونی
 غه زایه چونکه میبینه غه زا له سه ر یان پیویست نیه، چونکه خودای
 که وره دهفه رموی: {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ -
 سورة الأنفال - ٦٥/٨} واته: نهی پیغه مبه ری خودا! هانی
 موسو لمانه کان بده له سه ر غه زا گردن و جه نکر دن - له عه رمبیدا
 (صیغه) داریژگهی پیاو جیا یه له داریژگهی ژن، لی ردها له م نایه ته دا
 داریژگهی نیرینه به کار هاتوو، که (المؤمنین) له لای ئیمامی شافیعی
 (ره زاه خواه لیبه) ژنان بهر نه م داریژگه یه ناکه و چونکه نه وان داریژگهی
 تایبه تی خو یان هه یه که (المؤمنات) ه، چونکه له لای شافیعی کاتئ ژنان
 بهر داریژگهی پیاوان ده که و ن که به لگه یه ک هه بی له سه ر نه و
 بهر که و تنه.

داریزگه واته: سیغه. له عانیشه‌یش {ره‌زاه‌خواه‌ایبم} پرسیارکرا. غه‌زای ژنان چیه؟ فهرمووی: غه‌زای ژنان چه‌جه. وه‌کی تریش ژن لازه‌بوون و بی وه‌جه له‌بهر نه‌وه بهر (الضعفاء) ده‌که‌وئ، که به‌پیی نایه‌ته‌که‌ی پیشه‌وه غه‌زایان له‌سهر نیه، هه‌روه‌ها نی‌رو می‌یش غه‌زای له‌سهر نیه. توانیش مهرجه، که‌واته نات‌ه‌وانا غه‌زای له‌سهر نیه، وه‌ک کو‌یرو نه‌خۆش و شهل، چونکه توانای ئه‌رک و زه‌حمه‌تی غه‌زایان نیه. نه‌وه‌تا یه‌زدانی پاک له‌م گۆشه‌ نی‌گایه‌وه ده‌فهرموئ: {لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ - سورة النور - ۶۱/۲۴} هه‌روا غه‌زا له‌سهر نه‌وه هه‌زاره‌یش نیه که نه‌توانئ مه‌سره‌فی خۆی و خیزانی دابینه‌کا، به‌ پیی نایه‌تی {وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ} به‌لام نه‌گهر دو‌ژمن له‌سهر سنوور یه‌خه‌ی پی‌گرتن بوونی مه‌سره‌فو ژبووار مهرج نیه. هه‌تا ئیستا قسه‌مان له‌وه‌یه که کافران پی‌یان نه‌نابی‌ته ناو ولاتی موسو‌ل‌مانانه، وه‌ دهن‌ا هه‌رکاتی رژانه‌ ناو ولاتمانه‌وه‌و دایان به‌سهر موسو‌ل‌مانانانه وه‌ موسو‌ل‌مانه‌کان سوور ده‌یانزانی هه‌ر کاتی کافران هه‌ر که‌سیک له‌وانبگرن ده‌یکوژن نه‌وه له‌ هه‌ل و مه‌رجی وادا پی‌ویسته له‌سهر هه‌موو موسو‌ل‌مانئ که چه‌نده‌ی بو‌ ده‌لوئ به‌رگری له‌ خۆی بکا، ئیتر له‌ کاتی وادا بو‌ به‌رگری به‌پیی توانا ساغو نه‌خۆش و ئازادو کۆیله‌و ژن و کو‌یرو شهل هه‌موو یه‌کسانن چونکه نه‌وه شه‌ری مان و نه‌مانه، کوشتاری وا به‌رگریه له‌ نایین و له‌ نیشتمان، بریتی نیه له‌ شه‌ر له‌ پی‌ناوی ولات گرتندا.

۳۴۹) بریاری دیلی بیبروایان:

دیلی بیبروایان دوو جۆرن :-

جۆری یه کهم: هر له گه‌ل گیران به خودی گرتنه که ده‌بن به کۆیله، نه‌مانه‌یش بریتین له ژنان و له منالان.

جۆری دووهم: به خودی دیلکردنه که نابن به کۆیله، نه‌مانه‌یش پیاوانی ره‌سیدهن.

جۆری یه کهم: کوشتنیان له‌پاش دیلکردنیان نادرسته، هه‌روه‌ها شیتیش، مه‌گه‌ر شیتێ که جه‌نگ بکا، چونکه پی‌غه‌مبه‌ر (درووه‌ خوا‌ له‌سه‌ربه‌) ری‌گه‌ی کوشتنی نه‌داون، ئیبنو عومه‌ر (ره‌زای‌ خوا‌یان‌ له‌به‌) ده‌فه‌رموئ: له‌ غه‌زایه‌کا پی‌غه‌مبه‌ر (درووه‌ خوا‌ له‌سه‌ربه‌) تی‌په‌ری ژنیکی کوژراوی بینی، نارمزیی ده‌ربه‌ری سه‌بارمه‌ت به‌ کوشتنی ژن و منال له‌ غه‌زادا (ش).

جا هه‌رکاتێ منالێ یا ژنی به‌دیل گیرا یه‌کسه‌ر ده‌کرئ به‌ کۆیله، چونکه پی‌غه‌مبه‌ر (درووه‌ خوا‌ له‌سه‌ربه‌) ژن و منالێ دی‌لیشی ری‌ک وه‌ک مائی تالانی به‌سه‌ر جه‌نگاو مه‌ره‌کاندا دابه‌ش ده‌کرد، شیتیش له‌م به‌ریاره‌دا ده‌ق وه‌ک منداڵ وایه. ژنان به‌ مه‌رجێ ده‌کرێن به‌ کۆیله که خاوهن نامه‌بن، به‌لام ژنی دی‌لکراو نه‌گه‌ر له‌ خاوهن نامه‌کان نه‌بوو، وه‌ک ژنی زه‌ندیق و بته‌ره‌ست، نه‌وه نه‌گه‌ر فه‌بووئی ئیسلام نه‌کا له‌لای شافیعی (ره‌زای‌ خوا‌ له‌به‌) ده‌کوژرئ.

جۆری دووهم: که بریتین له‌ پیاوانی ره‌سیده نه‌وه چاره‌نووسیان به‌ ده‌ستی پی‌شه‌وایه، خو‌ی له‌ باره‌پانه‌وه سه‌ره‌پشکه له‌ یه‌کێ له‌م چوار

شته: کوشتن، یا کردن به کۆیله، یا نازادکردنیاں به پیاوهتی، یا بهره‌للاکردنیاں بهرامبهر به تۆلهیی، جا ئەو تۆلهیه سامان بی یا دیلی خوومان بی که له‌لای ئەوان بی. پێشه‌وا له‌مانه کامیان به باش دهرانی ئەوه دهکا. به‌لگهی دروستبوونی کوشتنیاں - نه‌گهر پێشه‌وا به باشی بزانی - ئەم ئایه‌تهیه {فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ} پێغه‌مبهریش (هرووده‌خواه له‌سهره‌به‌) عقبه‌ی کوری ئەبو موعیطو نه‌ضری کوری حاریشی له‌ رۆژی به‌دردا دیلکردو به‌ندیکردن له‌ پاشا کوشتنی، به‌لگهی کردنی به‌ کۆیله‌یش ئەوه‌یه‌که، چه‌زهرت (هرووده‌خواه له‌سهره‌به‌) ژن و منالی به‌نی قورمیزله‌و به‌نی موططه‌لیقو هۆزی هه‌وازی‌نیکرد به‌ به‌ندی و کۆیله، به‌لگهی نازادکردنیش به‌ پیاوهتی ئەم ئایه‌تهیه {فَإِمَّا مَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءٌ} پێغه‌مبهریش (هرووده‌خواه له‌سهره‌به‌) له‌ رۆژی به‌دردا به‌ پیاوهتی ئەبو العاصی کوری ربیعی نازادکرد، هه‌روا ئەبو عیزه‌ی چه‌مه‌حی به‌ پیاوهتی نازادکرد، ئەوه‌بوو موسو‌ل‌مانان ثومامه‌ی کوری ئوشالیان دیلکردو به‌ستیانه‌وه به‌ کۆله‌که‌ی ناو مزگه‌وته‌وه، تا پێغه‌مبهر (هرووده‌خواه له‌سهره‌به‌) به‌ره‌للا کرد، به‌لگهی تۆله‌وهرگرتنیش ئەم ئایه‌تهیه {فَإِمَّا مَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءٌ - سورة محمد - ۵/۴۷} واته: جا پاش ئەوه‌ یا به‌ پیاوهتی دیله‌کان به‌ره‌لا بکه‌ن یا به‌ به‌رامبهر به‌ ئەندازه‌یی مال نازادیاں بکه‌ن - پێغه‌مبهریش (هرووده‌خواه له‌سهره‌به‌) دیله‌کانی غه‌زای به‌دری به‌ به‌رامبهر به‌ مال نازادکرد. ئەوه‌نده هه‌یه‌ نه‌گهر دیلکراوه‌که خۆی به‌نده بوو سه‌ره‌پشکی تیانایه‌ته‌جی، به‌لکوو یه‌کسه‌ر ده‌کرئ به‌ کۆیله. هه‌ر که‌سی‌کیش له‌ پیش دیلکردن و به‌یده‌ست کردنی‌دا موسو‌ل‌مان بیئ سه‌رو مالی خۆی ده‌پاریزی، به‌پێی فه‌رمووده‌که‌ی (هرووده‌خواه له‌سهره‌به‌):

فەرمانم پى كراوه كە جەنگ بىكەم لەگەل ئەم خەلكەدا.. تاد. لە باسى
 بېرىارى نوپۇز نەكەردا، لە پېش باسى غەزاوہ رابورد. مندائى بچووكى
 خوشى دەپارىزى، حوكم دەكرى بە ئىسلامەتى ئەوانىش دەبن بە
 پاشكۆى خۆى، لەسەر بېرىارى فەرموودەى ساغ ھەركاتى باپىرە
 موسوئلمان بوو كورمزاكانىشى دەپارىزى، بە مەرجى منال بن، لەمەدا
 شىتیش بېرىارى منالى بۇ ھەپە. ھەروا ژنىش ھەركاتى موسوئلمان بوو
 سەرو مال و منالى خۆى دەپارىزى. بەلام منالى گەورە بەھۆى
 موسوئلمانبوونى باوك و دايكەوہ ناپارىزى چونكە خۆى بۇ موسوئلمان
 بوون سەربەخۆيە!.

٣٥٠) موسوئلمانبوونى منال:

لەكاتى ھەبوونى يەكئ لەم سى ھۆيەدا بېرىارى موسوئلمانەتتى
 منال دەدرى:

يەگەم: باوكى يا دايكى ئىسلام ببى، بۇ ئەم مەبەستە باپىرەو
 نەنكىش لە پاىەى باوك و دايكان، بەپىئى ئايەتى {وَالَّذِينَ آمَنُوا
 وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ - سورة الطور -
 ٥٢/٢١} واتە: وە ئەو كەسانە كە باومرپان كردووہ لەسەر شىئوہيەكى
 تەواوى دامەزراو، وە بوون بەھۆى باومرپەننەنى نەتەوہگانىشيان، ئەوہ
 لە پاشە رۆژا نەوہگانىشيان دەبەينە پاىەى بەرزى ئەوان، بۇ چاوو دل
 رۆشكردنى ئەوان. وەكى تىرىش لە شوپىئى منال بۇ حوكمكردن بە
 موسوئلمان بوونى ببى بە پاشكۆى دىلكەرى موسوئلمانى، ديارە بۇ ئەوہ

باشتر دهبی به پاشکوی باوکی یا دایکی، چونکه باوک و منال، یا دایک و منال پارچه‌ی یه‌کترین و خوین تیکه‌ئن.

دووه‌م: به تهنیا دیلبکری، باوک و دایکی له‌گه‌لدا دیل نه‌کرای، دیلکه‌ره‌گه‌یشی موسولمانن، له‌م کاته‌یشا بریاری موسولمانه‌تیی دهری و دهری به پاشکوی دیلکه‌ره‌گه‌ی، نه‌مه‌یش به یه‌کگرتن وایه، سهره‌پای نه‌وه‌یش ده‌لئین: منال سهره‌وکاری خوی پی ناکری، قسه‌ی ده‌گه‌رو برشتی نیه، دهبی به دواکه‌وته‌ی دیلکه‌ره‌گه‌ی، چونکه به‌خیوکردن و په‌روم‌ده‌کردنی له‌سهر دیلکه‌ره‌گه‌یه‌تی ریک وهک له‌وه‌وپیشی باوکی.

سییه‌م: منالی دوزراوه‌ی ولاتی نیسلام بی، چونکه مادام زور تری خه‌لکه‌که موسولمانن و ولاتیش ولاتی موسولمانه نه‌و لایه‌نانه زال دهبن، له‌بهر نه‌وه‌یش نیسلام ههر سهرده‌که‌وی، نابی هیچی تر سهری بکه‌وی، وه له‌بهر نه‌وه‌یش که پیغه‌مبهر (مروهه‌ خواجه‌ له‌سهره‌) ده‌فه‌رموی: هه‌موو مندالی کاتی له‌ دایک دهبی به سروشت، به خودا کرد نه‌ماده‌یه بو خودا ناسین، به‌لام له‌وه‌دوا باوک و دایک و په‌روم‌ده‌کهری و نه‌ریت و باوی ناو کۆمه‌ل ده‌یگۆرن و له‌پری دهری ده‌که‌ن، جا یا ده‌یکه‌ن به جووله‌که یا به گاور یا به ناگر په‌رست، یا به بوت په‌رست و فره‌ خواو شتی تری و، پیاوی عه‌رزیکرد: قوربان! نه‌ی پیغه‌مبهری خودا! باشه پیمان بفه‌رموو نه‌گه‌ر نه‌و مناله به ساوایی له‌ پیش نه‌و گۆرپن و له‌پری دهرکردنه‌دا بمری چاره نووسی چیه؟ فه‌رمووی: خودا خوی باش ده‌زانی نه‌گه‌ر نه‌و منداله گه‌وره ببوایه کارو کردموه‌ی چی ده‌بوو (ش = شه‌یخان: بوخاری و موسلیم).

بىزانتى:

جوكمکردن به موسولمانهتیی منائی دۆزراوه تاییبەت نیه به ولاتی نیسلامهوه، بهلکوو ئەگەر ولاتەکه ولاتی کفریش بێ، برپاری موسولمانهتیی منائە دۆزراوهکه دەدەین، به مەرجی ئەو ولاتە موسولمانی تیابێ، چونکە پیغمبەر (ەرووبە خواە لەسەربە): دھەرموی: (نیسلام زیاد دەکا، کەم ناکا) (ئەبو داوود گێراویەتەو. برپوانەتاج/ ۳ ل ۵) بەلام بەهەر حال ئەگەر پەیماندار (نیممییە) یەك هات گوتی: مندائی منەو بەلگەى هەبوو، بەلگەىەکی وا کە بنەچەى پێ بچەسپێ، ئەو منائەکه دەلکێ بەووەو دەبێ بەهێ خۆی، لە کفریشدا هەر دەلکێ بەووەو، چونکە بەلگە لە ولات بەهێز ترە. واتە: ساخبوونەوێ بنەچە بە بەلگە بەهێز ترە هەتا ساخبوونەوێ نایینی بەهۆی ئەووەو کە لە ولاتی نیسلامدا لە دایک بوو دادەنرێ بە موسولمان.

۳۵۱) باسی کەلوپەلی کوژراو:

باسی هەیه لەم باسەدا پێی دەگوترێ (سەلەب) سەلەب لە زمانا واتە: شت بە زۆر سەندن، لە شەرا: بریتییە لەو موسولمانی لە عەزادا ناموسولمانی بکوژی و تفاق و کەلوپەلەکی رووت بکاتەو و بیبات بۆ خۆی. سەر بەلگەى ئەمە ئەم فەرموودەیتى (ەرووبە خواە لەسەربە): کەسێ لە غەزادا ناموسولمانی بکوژی و بەلگەى هەبێ لەسەر ئەو کە خۆی کوشتوویەتی، ئەو رووتی بکاتەو بۆ خۆی و تفاق و کەلوپەلەکی ببا بۆ خۆی. (ش) ئەبو داوود دەگێرێتەو کە ئەبو طلحە (ەزاد خواە لیبە) لە

روژی غهزای خهیبهرا بیست پیاو دهکوژی، وه تفاقو کهلوپهلی همر بیستیان دها بۆ خۆی. ئیتر خواھ له شهڕه مهیداندا بیکوژی، یا لهناو ریزی شهڕدا بیکوژی، یا له پشتیهوه بۆی بجۆ و بیکوژی یهکسانه، چونکه نهبو قهتاده (رهزاه خواه لایه) دمهفرموی، له سالی غهزای حونهپندا، لهگهڵ چهزهدتا (درووده خواه لهسهره) دهرچووین، کاتێ بهرهنگاری ناموسولمانهکان بووین له سههرهتاوه موسولمانهکان زāl بوون و سههری دوان سههرکهوتن، پیاوێکم دی له بتپهستهکان پیاوێکی موسولمانی دابوو بهزهویداو لهسههری دانیشتبوو دهیویست بیکوژی، منیش سوورپێکم بۆی خواردو له پشتیهوه بۆی چوومو شمشیرپێکم مائی بهسههر نهپهه شانیدا گهیاندمه سههر جیگهه کاریکههه، لهگهڵ نهوهپشا پهلاماری دامو باوهشی پیاما کردو به گوشینیکی وا گوشیمی مردنم به چاوی خۆم دی، بهلام دوا نهوه کهوته گیانهلاو تلیسایهوهو منی بهردا، بهره بهره سوپای نیسلام شکستیان تی کهوت منیش رامکرد، لهپێ گهیشتم به عومههری کورپی خهطاب (رهزاه خواه لایه) فهرمووی: نهوه نهو خهلکه جییانه بۆچی وا شکان؟ گوتم: فهرمانی خودا وابوو، چارهنووسی خودایی رهتبوونهوهی نیه، له پاشدا خهلکهکه گهپانهوهو شیرانهو مهردانه تی ههلهچوونهوهو له دموری چهزهدت (درووده خواه لهسهره) وهک شورای پۆلایین ناخلهیان داو گوئی سههرکهوتنیان له مهیدانا، به ههلهتهی پالنهوانهیان، به دوژمن بهجی هیشت و ئالای ههمیشه سههربهرزو سههرکهوتوو موچهمههیدیان دیسانهوه له مهیدان شهکانهوه، جا لهپاش سههرکهوتن چهزهدت (درووده خواه لهسهره) دانیشتو فهرمووی: کهسێ له غهزادا نا موسولمانی بکوژی و بهلگهی ههبن لهسههر نهوه، نهوه با کهلوپهلو تفاقهکهی رووت بکاتهوهو

بیانات بو خوی. تا نهوئ که دهفهرموئ: پیغمبر (مروود و خواو لهسهوبو)
تفاقی نهو کوژراوهی دابهمن (ش/د/ت) (له نهصلهکهو له نهصلی
نهصلهکهدا دهفهرموون: له سالی فهتجی قهلائی خهیبهردا. بهزمینم
نهمه ههلهیه، راستهکهی رۆزی غهزای حونهینه، وهک بهنده نوسیومه.
بروانه: تاج/۸ ل — ۱۴۸. کوردی تاج جلد/ ۴ ص ۲۸۲ عهرهبی. شهرجی
صهحیحی موسلیم نهوهوی/ ۱۲ ص ۵۷، عمدة القاری ج/ ۱۵ ص ۶۸، عمدة
القاری ج/ ۱۷ ص ۲۹۹، اقتران النیرین بهرگی/ ۴ لاپهړه/ ۲۸۹. به
بوچوونی من له کفایه الاخیارهکهدا ههلهی نووسیاره، یا ههلهی چاپه،
له دهست خهتهکهدا حنین باش نهنوسراوه به خیبر چاپکراوه، دانهری
فیهولویهسهرهکهیش بهبئ تهحقیق روونووسی کردوو. والله أعلم —
ومرگیږ).

نهگهر زیانیشی له کوژ بخا وهک کوشتنی وایه، وهک نهوه به
برینی زۆر کوژهواری بکا، یا نهندامه سهرهکییهکانی پهک بخا، وهک نهوه
کوږی بکا، یا هر دوو دهستی، یا ههر دوو قاجی بږی، له ههل و
مهرجی وادا تفاقی وکلهوپهلهکهی هی خویهتی، لهسهر فهرموودهی
رۆشنتر (الاضر) نهگهر دیلیشی بکا ههروایه، چونکه بهدیگردنیش
زیانی له کوژ موسولمانان دهکهوئ، نهگهر به کۆمهلی بیپروایی له
غهزادا بکوژن له کلهوپهلهکهیدا دهبن به هاوبهش.

۳۵۲) دابه شکردنى مالى تالانى:

تالانى به عهره بى ناوى (غهنيمه) يه، له غهنم ودرگير اووه که به واتا قازانجه، له زاراوى شهرعى پيروزدا؛ نهو ماله يه که به زور له بېر وای شهرکهر ودرده گيرى، که داده نرى به دهستکه وتى جهنگ، خواى به هوى کوشتاروه بى، يا به هوى غاردانى ماین و نه سپو وشترو هيسترو گويزرو پاپورو نوتومبيل و شتى ترى واوه بى، له هه موو جوړه که رسته و تفاقى ترى جهنگ. به وشى (شهرکهر) مالى پاشگهز ددرده چى، چونکه نهو به مفته مال (فهيا) داده نرى، نهک به تالان، بنه مای سهر به لکه بو تالانى نه م نايه ته يه (واعلموا انما غنمتم من شى فان لله خمسہ وللرسول - نه نفال - ۸/۴۱) واته: نهى گهلى ئيسلام! نهو تالانييهى که به جهنگ ودرې بگرن له بېر واکان، چ که مى چ زورى، نهو پيوسته که پينجيه کى بهش بکه نهو بهم دهستووره که وادى: پينجيه کى نهو پينجيه که بو خداو پينجه مېهر).

پشکى پينج يهک له سامانى تالانى جيا دهکريته وهو نهو چوار پينج يه که کهى ترى به سهر جهنگاو دره گانا له سهر نه م ياسايه دابهش دهکرى: يهک پشک بو پيادهو سى پشک بو سوار، چونکه پينجه مېهر (درووه خوا له سهر بى) له غه زای خه يبهردا ناواى کردووه، نه م سى پشمه که ددرى به سواره بهشى ديارىکراوى خو يه تى، له بهر نهو يهک ماینى پى بى يا زياتر ژماره ي پشکى بو زياتر ناکرى. چونکه له روژى خه يبهردا زوبه پير چهند ماینى کى پى بوو له گه ل نهو ویشدا پينجه مېهر بهشى يهک ماینى پى دا (ئيبنو ماجه) له گيرانه وه يه کى نه بو داووددا: يهک پشک بو

پيادە سى پشك بۇ سوارە، دوو پشك بۇ مايىنەكەي ژىرى و پشكى بۇ خۇي. لە گفت (لەفظ) يىكى بخاريدا: دو پشكى بۇ مايىن دادەناو يەك پشك بۇ خاوەنەكەي.

مەرجى ئەو كەسەي شايانى ئەم بەشە پشكەيە:

مەرجى يەكەم: ئىسلامە، بىپروا پشكى نيە، بەلام ئەگەر بە فەرمانى پېشەوا ئامادەي شەپکردن بوو سووكە بەشىكى پى دەدرى، چونكە جوولەكەكانى بەنى قەينوقاق، لە شەپدا يارمەتى پېغەمبەريان دا، لەسەر داواي خۇي (دروودە خواە لەسەربە) لە دواييدا لە دەسكەوتى جەنگ سووكە بەشىكى پېياندا، ئەگەر بەبى فەرمانى پېشەوا لە خۇيەووە ئامادەي جەنگ بوو هيچى پى نادرى، ئەو سووكە بەشە شتىكە ناگاتە پشكى پيادە. پېشەوا بەكۆششى خۇي ئەندازەي بەپيى شوين بۇ دادەنى، بۇ ويىنە زياتر بە شەپكەر دەدا هەتا كەسيكى تر، زياتر بە شەپكەري دەدا كە زياتر شەپكا هەتا ئەو كەسەي كە كەمتر شەپكا، هەروا زياتر بە سوار دەدا لەچاو پيادەدا، زياتر بەو ژنە دەدا كە تيمارى زامار دەكا لە چاو ئەو ژنەدا كە ئاگادارى تفاقيان دەكا. ئيتەر بەپيى سوودو قازانجى خاوەنى سووكە بەش بەشى بۇ زۆرو كەم دەكرى.

مەرجى دوووم: رەسىدە بوونە، منال پشكى نيە، گەرچى پېشەوايش ريگەي پى دابى، بەلام چكىكى پى دەدرى، چونكە هەرچون بى هەر قازانجىكى هەيە، هەر هيچ نەبى تارمايى موسولمانانى پى پتر دەبى و قەربانغيبان زۆر دەكا. فەرمايشتى شافيعى (رەزاي خواە لېبە) وا دەگەيەنى، كە پېغەمبەر خۇي (دروودە خواە لەسەربە) چكىكى پى داو، بەلام

پشك بۆ منال دانانرى، چونكه لهو دهستهيه نيه كه غهزاكردن له سهریان پيويسته (چك: شتى كهه: سووكه بهش).

مهرجى سييهه: نازاديه، له بهر نهوه بهنده پشكى نيه، چونكه نه ميس له دهستهى پيويستبوونى جهنگ نيه، به لام چكىكى پى دهرى، چونكه ههه سوودى ههيه، ههه تارمايى موسولانان له بهر چاوى بىروايان پتر دهكا، له بهر نهوهيش كه پيغمبههه خوى (درووهه خواه له سه رههه) له روى خه به رههه دهستههوتى جهنگ چهكىكى دا به عومه يرى بهندهى نه بهه له خم. (تيرمىنى گىراويه تهوه، وه دهفه ره موى: فه ره مووده يه كى جوانى ساغه) (چكىدان واته: رهضخ - وه ره گىر).

مهرجى چوارهه: هوشى ساغه، شىت پشكى نيه چونكه لهو دهسته نيه كه غهزاكردن پيويسته له سه ره يان له سه ره قسهى ئيمامى ماوه ردى (رهعهه وه ره زاه خواه لىبهه) پيغمبههه (درووهه خواه له سه رههه) چكىكى به شىت داوه.

مهرجى پيىنجهه: نىرينه ييه، زن پشكى نيه، چونكه نهوهيش له دهستهى پيويستبوونى غهزا نيه، به لام له دهسههوتى جهنگ سووكه بهشى پى دهرى، مىردى ببى يا نه بى يه كه سانه، چونكه ئىبنو عه بباس لهو نامه يه دا كه وه لامى نه جدهى هه ره وورى تىادا داوه تهوه دهفه ره موى: (به لى پيغمبههه (درووهه خواه له سه رههه) زنانى ده برد بۆ غهزا، نه ركيان نه وه بهو تىمارو دهرمانى زاماره گانيان ده كرد، له تالانىش به خشىشى ده دانى، به لام وهك پىاوان پشكيان بۆ دانه دهرهه) (م/ د/ ت/ ن).

نهه چوار پيىنجيه كه ناوا وهك باسكرا دابهش ده كرى پيىنج يه كه كهى تريس ناوا دابهش ده كرى: ده كرى به پيىنج به شه وه، پشكىكى

هی پیغمبهر خوی بووه لهکاتی ژيانی خۆیدا، بهپیی نایهتی (فان لله
خمسه وللسول) تهنیا بۆ پیرۆزی له سهرهتای نهم پشکهوه ناوی خودا
هینراوه، یا بۆ نهوه که بزانری که نهم پشکه تایبته نیه به کاتی ژيانی
پیغمبهرهوهو بهس، به جۆریکی وا که لهپاش مهرگی خوی تهواو بی،
بهلکوو له پاش خۆشی بۆ بهرژهوهندی موسولمانان خهرج دهکری،
چونکه عهمری کوری عهبهسه (رهزاه خواه لیبه) دهفهرموی: پیغمبهر
(هرووه خوداه کهوره لهسهره) جارێ لهلای وشتریکا - له مائی تالانییهکه -
نویژی بۆ کردین، که سلاوی دایهوه تهلی تووکی له تهنشتی وشترهکه
ههلگرتو فهرمووی: پینج یهکی لی دهرچن ناهم تهلهمووه چیه، له
دهستکهوتی مائی تالانی ئیوه به من ههلال نیه، له ههمان کاتا ئهو
پینج یهکهیش دیسان ههر دهگهڕیتهوه بۆ خۆتان. دهی ئهو پینج یهکه
کاتی دهگهڕیتهوه بۆ گشت موسولمانان، وهک فهرموودهکه دهفهرموی، که
خهرجیکری بۆ بهرژهوهندی گشتی، که گرنگترینیان قایمکردنی
کهلینهکانی سهر سنووره، چونکه هوی پاراستنی سهر و مال و نامووسی
ههموو موسولمانانه، له پاش نهویش ههرکاری گرنگترین پشتر دهخری.

پشکی دووه: دهری به خزمانی پیغمبهر (هرووه خوداه خۆه رهزاه خوداه
خۆمانه ب) که له نهوهی هاشمو له نهوهی موطهلیب بن و بهس، لیی نادری
به کهسی تر، بهپیی فهرموودهکهی جوبهیری کوری موطعیم (رهزاه خواه
لیبه) که دهفهرموی: من و عوسمانی کوری عهففان چووینه خزمهتی
ههزمت (هرووه خواه لهسهره) عهرزیمانکرد: قوربان! نهی پیغمبهری خودا!
له پینج یهکی پینج یهک (واته: له خۆمسولخومس) بۆچی بهشی
بهرهبابی بهنی موطهلیب و بهرهبابی بهنی هاشم ددهی کهچی بهشی

ئىمە ئادەى، وەلحال ئىمەو ئەوان ھەرسى لىمان بۇ تۇ يەكىن و بۇ خزمایەتى لە يەك پایەداين؟ ھەرمووى (مرويه خواه لەسەربە): ئاخر بەرەبابى بەنى موططەلىبو بەرەبابى بەنى ھاشم يەك شتن، لەبەر ئەودى كە لە سەردەمى پېش ھاتنى ئىسلام و لە دوا ھاتنى ئىسلامەوہ پىشتى يەكيان گرتووەو پىشتى يەكيان بەرنەداوە. جوبەير ھەرمووى: پېغەمبەر (مرويه خواه لەسەربە) ھىچ بەشى دانەنا بۇ بەرەبابى بەنى عەبدولشەمس و بۇ بەرەبابى بەنى نەوفەل. (بوخارى) جوبەير خۇى لە بەرەبابى نەوفەلە، عوسمانىش لە بەرەبابى عەبدوشەمسە، پېغەمبەرىش لە بەرەبابى ھاشمە. ھاشم و موططەلىبو نەوفل و عەبدوشەمس چوار برابرەون، ھەر چوارىان كورى عەبدومەنافن. ئەم پىنج يەكە وەك كەلەپوور بەش دەكرى بە سەريانا، دوو بەش بۇ نىرىنەيان و يەك بەش بۇ مېينەيان..

پىشكى سىيەم: دەدرى بە ھەتىوى ھەزار، چونكە ئەم پىشكە دانراوہ بۇ ئەوان ھەتا گوزمرانى پى بكەن بۇ ھەتىوى دەولەمەند نىە، چونكە دەولەمەندىى ھەتىو بۇ گوزمران لە باوك بەھىزترە، دەى لە شويىن مەنل لەگەل باوكى ھەزارا كە لەمال كەم ھىزترە لەم پىشكە بەشى نەدرى ئىتر چۆن خۇى دەولەمەند بى بەشى دەدرى.

پىشكى چوارەم: دەدرى بە ھەزاران، بەپى ئايەتە پىرۆزەكە، چونكە ھەزارىش بەر وشەى (مىكىن) دەكەوى، كە لە دەقى ئايەتەكەدا ھاتووە.

پىشكى پىنجەم: دەدرى بە رىبوار، بەپى ئايەتە پىرۆزەكە، دەق وەك زەكات بەپى ئەندازەى پىويستى سەرف دەكرى بۇيان، مەرجە

لهکاتی بهشپیداندا ریباره که پیویستی پیی ههبی، وهک نهوه پارهی لی
برایی.

۳۵۳) مفتہ مال (مال الفیئ):

مفتہ مال به عهرهبی ناوی فهینه، له زمانا له وشهی (فاء)
وهرگیراوه که بهواتا (کهپایهوه)یه. له شهرعا نهو سامانهیه که بهبی
شهرپو شور له کافران دهسینری، وهک مائی له ترسی موسولمانان به
جییان هیشتبی، یا وهک سهرانهو خهراج، یا وهک نهو مالهی که له
پهیمانداریکی مردووی بی کهلهپوورگر، بهجی مابی، یا ههر مائیکی
تری وا، یا وهک مائی پاشگهز، له پاش کوشتنی، یا لهپاش مردنی، جا
نهم مفتہ مالهیش دهکری به پینج پشکهوه، پینج یهکی دهری بهو
تاقمانهی که له باسی تالانیدا رابوردن. نهو چوار پینج یهکهکانی تری
لهگهل پینج یهکی پینج یهکی تالانی جهنگا هینی پیغهمبر بوون
لهکاتی ژیاانی خویدا، کهرهستهی جهنگی پی ناماده دهکرد بو چاو
ترساندن دوزمن، بهلام له پاش خووی مووچهی سهربازهکانی سوپای لی
دهدری، که پیشهوا نامادهیان دهکا بو غهزاکردن، که ناویان له دیوانی
دهولتا تومار دهکری، به مهرجی نهم مهرجانهیان تیادا بی: نیسلامو
نهرکداری (تهکلیف)و نازادی لهشساغی، چونکه بهم جوره کهسانه
دوزمن چاوترسین دهبی و زیانی دوور دهکوهیتهوه، جا پیشهوا چوار
پینج یهکهکهیان بهسهردا دابهش دهکا بهپی پیداویستی خویان، بهلام
مهرج نیه به یهکسان دابهش بکری به سهریانا، بهلکوو دروسته
مووچهی بریکیان پتر بی له مووچهی بریکی تریان. جا پاش نهمه
نهر شتیکی لی مایهوه خهرج دهکری بو بهرژهوهندهکانی تری

موسولمانان، له چه شنی تازه کړنده وهو قایم کړدنی قه لاگان و پر کړنده وهی که لینی سهر سنو وره کان و کړینی چه ک و شتی تری وا.

۳۵۴) بریاره کانی سهرانه (الجزیه):

جزیه وشه په کی عمره بیه، به کوردی ناوی سهرانه یه، له زمانا به و باجه ده گوتړی که له سهر به یمانداره کان دانراوه، بویه پیی ده گوتړی جزیه، چونکه جزیه به واتا له جیاتی و بریتی که وتنه، له م شوینه یشدا سهرانه که، له جیاتی کوشتنی خاونه که یه تی، چونکه نه م سهرانه یه بهرام بهر به وه یه که نیمه وازیان لی بهینین! له شهرعا: گریدانیکی تایبه ته: بیروا له نه ستوی خوی ده گری. بهر له یه کگرتن سهر به لکه ی رهوا بوونی سهرانه نه م نایه ته یه: {قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ - سورة التوبة - ۲۹/۹} واته: جهنگ بکه ن له گهل نه و که سانه دا که نیمان و باومړی ساخیان به خوداو به روژی دواپی نیه، چونکه نه وهی که خوداو پیغه مبه ری خودا قه دمه غیان کړدووه به هرامی داده نیی نه وان نه وه به حه لال داده نیی و به هرامی نازانن و رهفتار ناکه ن به رهفتاریکی وا که پرکی یاسای خودایی بی، نه و که سانه یش وه که نه و جووله که و گاورانه که نامه ی ناسمانییان بو هاتووه، به لام گوړپویانه و ده ستکارییان کړدووه، دهی به رده وام جهنگ بکه ن له گهل نه مانده دا هه تا به ملکه چی به دهستی خویان و به سهر شوړی سهرانه تان دده منی).

ئەو رەھمانى كۆرى عەوف (رەزە خەۋەلېيە) دەفەر مەۋى: پېغەمبەر
خۇى (مەۋەدە خەۋەلەسەربە) سەرەنەى لە ئاگر پەرستەكانى ولاتى ھەجەر
ۋەدەگرت. (ب/ د/ ت) ھەزرىت (مەۋەدە خەۋەلەسەربە) دەفەر مەۋى: رېك ۋەك
خاۋەن نامەكان رەفتارىيان لەگەلدا بىكەن (بوخارى) پېغەمبەر (مەۋەدە خەۋەلەسەربە)
سەرەنەى لە خەلگى نەجران ۋەردەگرت (ئەبو داۋود) ھەروەھا لە
خەلگى ئەيلەيش سەرەنەى ۋەردەگرت. ھىكمەتى ۋەرگرتنى سەرەنە
ئەمەيە: بۇ ئىمە دەبى بە مايەى كۆمەكى ۋە يارمەتى، بۇ ئەۋانېش دەبى
بە مايەى سەرشۆرى ۋە رېسۋاگرتن، دوۋرېش نىە كە بەرەبەرە ئەو
سەرەنەيە بې بەھۋى ئىسلام بوۋىيان.

بزانە:

پەيمانبەستەن لەگەل ئەمانەدا دەبى ھەر لەگەل پېشەۋادابى،
ئەگەر لەگەل خۇى يا لەگەل جېدارى ئەۋدانەبى دانامەزى، چونكە
شتى ۋا لە بەرژەۋەندە ھەرە گەۋرەكانە، لەبەر ئەۋە دەبى لەگەل
كەسكىكەبى كە مافى رەچاۋكردنى گشتى ھەبى!

۳۵۵) مەرەجەكانى پىۋىستېۋونى سەرەنە:

ئەم پېنچەن:

يەكەم: رەسىدە بوۋن، منال سەرەنەى لەسەر نىە.

دوۋەم: ھۆشى ساغ، شىت سەرەنەى لەسەر نىە چونكە پېغەمبەر
(مەۋەدە خەۋەلەسەربە) كە موعاۋى نارد بۇ سەر يەمەن پىۋى فەرمەۋى: كە لە

ھەموو سەرئى كە رەسىدە بووبى و موكلەلەف بى دىنارى سەرانەى ئى
بسىنى. دەى چەمك و مەفھووومەكەى ئەوھىيە: كە سەرانە لەسەر منال و
شىت دانانى، لەبەر ئەوھىش چونكە منال و شىت بەبى سەرانەىش
گيانىيان پارىزراوہ.

سىيەم: ئازادىيە، كەواتە سەرانە لە كۆيلە و مرناگىرى، بەپىي
فەرمودەكەى عومەر (رەزە خواھايىب) كە دەفەموى: كۆلە سەرانەى لەسەر
نيە. ماومردى ئەم فەرمودەيەى بە فەرمايشتى پىغەمبەرداناوہ. لەبەر
ئەوھىش چونكە كۆيلە خۆى مائە، مائىش سەرانەى لەسەر نيە، پاش
مەرگەو بەندەى بەش بەش و كاغەز پىدراویش لەم لايەنەوہ وەك كۆيلە
وان سەرانەيان لەسەر نيە.

مەرجى چوارەم: نىرىنەيە، سەرانە لەسەر ژن نيە، بەپىي ئايەتى
{ قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ } تاكوٹايى ئايەتەكە كە توژى
لەمەوېئىش رابورد. ژن بەر ئەمە ناكەوى چونكە عومەر (رەزە خواھايىب)
نامەى نووسى بۆ سەر لەشكرەكانى: سەرانە دابنىن لەسەر پياوان،
سەرانە دامەنن لەسەر ژن و منال. لەبەر ئەوھىش كە ژن خۆى بەبى
سەرانەىش خوينى پارىزراوہ، لە لايەكى تىرشەوہ ژن خوشى ھەرمائە،
مائىش سەرانەى لەسەر نيە.

مەرجى پىنجەم: ئەوھىيە ئەو كەسەى كە عەقدى جزيەى بۆ
دەكرى و سەرانەى ئى و مردەگىرى دەبى يەكى بى لەمانە: لە خاوەن
نامەكان بى، يا شوبھەو گومانى خاوەن نامەيان ئى بكرى، گاورو
جوولەكە خاوەن نامەن، ناگر پەرسىش شوبھەى ئەوھىيان ئى دەكرى كە

كاتى خۇي پېغەمبەرۈ نامەيان بوۈ، بەلّام بە تىپەر بوۈنى رۇژگار دىنەكەى خۇيان تىكداۈە.

چۈنكە پېغەمبەر خۇي (مروودە خۈاە لەسەربە) سەرانەى لە ئاگر پەرست و مردەگرت وە دەيفەرموو: رِيك وەك خاۈەن نامەكان حيسابيان بۇ بكن و چ رەفتار و مامەلەيى لەگەل خاۈەن نامەكان دەكەن ەمان رەفتاريش لەگەل ئاگر پەرستەكان بكن. بەلّام ئەوانەى كە نە نامەيان ەيە و نە گومانى خاۈەن نامەيان ئى دەكرى سەرانەيان ئى و مرناگىرى، ئەوانە يا دەبى موسولمان ببن يا دەكوژرىن، چۈنكە خۈاى گەورە فەرمان دەكا كە جگە لە قەبوۈلى نايىنى ئيسلام ەيچى تر لەھاو بەشپەيداكران قەبوۈل ناكرى وەك دەفەرموى: {فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَخْصِرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ - سورة التوبة - ۵/۹} واتە: ئەوجا لەھەر كوئ ئەم ھاۈبەشكەرانە بەر ەۈيلىتان كەۈتن دەستيان ئى مەپارىزن بيان كوژن و بيان گرن و تەنگيان پى ەلچن و لە ەممو لايەك بۇ سەيان بۇ بئىنەۈەو ژيانيان ئى تال بكن و مەھىلن ھاتوچوۈ ئالوۈيلى و مامەلە بكن، جا ئەگەر تۈبەيان لە كوفر كرى نويزەكانيان بەرىكوبېكى كرى زەكاتيان دا ئىتر ئابلۇقەيان لەسەر لابەرن و ريگەى ژيانى ئاسايان بدمن وەك خۇتانيان تەماشا بكن، لە راستيدا خودا تاۋانپۇش و خاۈەن رەحمەتە). ئەمانە وەك بتيەرست و رۇژ پەرست و مانگپەرست و ويىنەى ئەمانە، پاشگەزىش سەرانەى ئى و مرناگىرى، يا تەۈبە دەكا يا دەكوژرى.

٣٥٦) ئەندازەى سەرانبه (مقدار الجزية):

لای گەمی سەرانه دیناریکە، گە بریتییه له مسقالی ئالتوون، دادەنری ئەسەر هەزاری کاسپکار، گە سالی جاری ئەو سەرانهیی بەدا، ئەسەر پیاوی میانهی ئەهەزارو ئە دەولەمەند سالی دوو دینارە، ئەسەر پیاوی دەولەمەند چوار دینارە. ئەمە سەر مەشقی ئیمامی عومەرە (ره‌اه‌خواه‌لینە) ئەووبوو گە عوسمانی کوری حنیفی نارد بۆ سەر کووفە فەرمانی پیکرد گە بەم شیوه‌یه سەرانه له ناموسوئمانه‌کان وەربگری: له دەولەمەند چلو هەشت درەم، گە ده‌کاته چوار دینار له پیاوی میانه بیستو چوار درەم، له پیاوی هەزار دوازه درەم، گە ده‌کاته دیناری. بایه‌خ به دەولەمەندی و هەزاری به‌پیی کاتی وەرگرتنی سەرانه‌که‌یه نه‌ک به‌کاتی به‌ستنی په‌یمانی سەرانه‌که. به‌لگه‌یه‌کی تریش هه‌یه له‌سەر ئەوه که‌لای گەمی سەرانه دیناریکە ئەویش ئەمه‌یه: کاتی چه‌زمت (دروودخواه‌له‌سەربە) مو‌عاز دەنیری بۆ سەر ولاتی یه‌مەن فەرمانی پێده‌کا: که‌له هه‌موو پیاویکی ره‌سیده‌ی هۆشیار سالی دیناری سەرانه وەربگری، یا بایی دیناری مه‌غافیری وەربگری. مه‌غافیری جو‌ره‌جلو به‌رگیکه له گوندیکی یه‌مەن دروست ده‌کرا ناوی مه‌غافیر بوو، وه‌ک چۆن له ولاتی خو‌مان ده‌گوتری: شالی هه‌ورامان، یا رانک و چۆغه‌ی شاربازێر (حه‌دیه‌که ئەبو داوودو تیرمیذی گیراویانه‌ته‌وه. تیرمیذی ده‌فه‌رموی: فەرمووده‌یه‌کی جوانی دروسته، حاکمیش ده‌فه‌رموی: فەرمووده‌یه‌کی دروسته به‌پیی مه‌رحی هه‌ردوو یه‌ه).

سوننه ته بۆ پیشه‌وا که له بهیماننامه‌که‌دا، له پاش بریاردانی
 نه‌ندازه‌ی سه‌رانه به دینار، مهرجی نه‌وه‌یشیان له‌گه‌لدا بکا؛ که
 میواناری بهو موسوئمانانه بکه‌ن که به ناویان تی ده‌په‌رن بۆ ئیش و
 کارو غه‌زاکردن و شتی تری وا، چونکه پیغه‌مبه‌ر خو‌ی (مرووده‌خواه له‌سه‌ربه‌)
 سالی سی سه‌د دیناری له‌سه‌ر گاوره‌گانی ئه‌یله دانا، که خو‌یان سی سه‌د
 بیاو بوون، وه مهرجی نه‌وه‌یشی له‌گه‌لداکردن که تا سی رۆژ میوانداری
 بهو موسوئمانانه بکه‌ن که له لایه‌نه‌وه تیپه‌ر ده‌که‌ن، وه ناپاکیش له
 هیچ موسوئمانی نه‌که‌ن. عومهریش (ره‌زاخواه لی‌بی) بهیماننامه‌ی سه‌رانه‌ی
 بۆ خه‌لکی شام نووسی، مهرجی نه‌وه‌ی له‌گه‌لداکردن که تاسی رۆژ مافی
 میوانداری رابگرن. وه‌کی تریش ئه‌م میواندارییه هازانجی موسوئمانانی
 تیا‌دایه به تایبه‌تی هی هه‌زاره‌کانیان که‌واته سوننه‌ته.

به‌لام میوانداری ته‌نیا ئه‌رکی سه‌رشانی ده‌وله‌مه‌ندو میانه‌یه،
 هه‌زار میوانداری له‌سه‌ر نیه، چونکه ناو به‌ناو دووباره ده‌بی‌ته‌وه، له‌به‌ر
 نه‌وه بیی هه‌لناسووری. له سی رۆژیش نابی پتر بی چونکه پیغه‌مبه‌ر
 (مرووده‌خواه له‌سه‌ربه) ده‌فه‌رموی: میوانداری هه‌تا سی رۆژه، له‌وه زیاتر خیر
 پیکردنه.

به‌ستنی په‌یمانی سه‌رانه :

که ته‌واو بوو، ئه‌مانه‌ی به‌دوادا دی: واته ئه‌رکی سه‌رشانی ئیمه‌و
 ئه‌وان له پاش دامه‌زراندی سه‌رانه ئه‌مانه‌ن:

یه‌که‌م: نه‌وه‌ی که له‌سه‌ر ئیمه‌یه ئه‌م دوو شته‌یه:

(۱) نابی دہست بہرین بؤ سہرو مالیان، چونکہ ئەو سہرانہیہ بۆیہ دمدن ہەتا سہرو مالی خۆیان بپاریزن و کەس بە نارہوا دہست نہبا بؤ سہرو مالیان، نابی ئارەق و بادەیان بیفەوتینن، مەگەر ئاشکرای بکەن، ہەر کەسێ بەبێ ئاشکراکردن بیفەوتینێ پێی گوناہبار دەبی، بەلام بژاردنی لەسەر نیہ، چونکہ ئارەق نرخ و بەہای نیہ.

(۲) لەسەر پێشەوای موسوڵمانانە دەفەعی دوژمنی خۆیانیان ئی بکا، خوای ئەو دوژمنەیان لە دەستە ی جەنگ بن، یا لە پەیمانداران بن، یا لە موسوڵمانان بن، ئەمە بە مەرجێ کە لەناو ولاتی ئیسلاما بن، یا خۆیان بە تەنیا لە شارێکا بن لە بەنای ئێمەدا.

دووهم: نهووی که له نهستوی نهوانیشه نهه حوار شتهیه:

(۱) سەرانهگهی سهریان بهرێك و پێکی بدن، چونکه ئەمه جوړه کرێیهکه که لهسهر شیوهی سهر شوړی بۆیان، وهردهگیرئ لییان، که لهسهریانه بریارو ئەهکامهکانی ئیسلام له ئەستۆ بگرن و ریزیان بگرن و به سهریاندا جیبهجئ بکړئ، وهک لهخالی دووهمدا ئەم نوختهیه روون کراوتهوه، دهی چی سهر شوړیهک لهوه سهخته که بیاو ناچار بکړئ شتئ له ئەستۆ بگړئ که خوێ برؤای پێ نهبی، بهلگهی ئەم خاله ئەم نایهتهیه: {حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجَزِيَّةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ}.

وهلې نابې له سهر شيوهی توندو تیژی و سزادان و که ساسکردن
سهرانه یان لې و مرگیری، شتی و نادروسته. چونکه نیمامی موسلیم (رهزاه
خواه لینه) دهگیریته وه: هیشامی کورې حکیم (رهزاه خویان لینه) له شام
به لای تا قمی کا رمت بوو، له بهر هه تاوی سوور راگیرابوون و روڼی داخ

کراږو به سهر و گوڼلاکياندا، که نه مهی دی فهرمووی: نه مه چیه؟
گوتیان: نه وه له سهر باجو سهرانه نه شکه نه جو نازار ددرین! هیشام
فهرمووی: شایه تی ددهم که زور باش به گوڼی خوّم ژنه وتم له زاری
پیروزی پیغه مېهر خو شه ویستو نازیزو نازار دهیغه رموو: خودا سزاو
نازاري نه وانه دده که له جیهانا سزاو نازاري خه لک ددهن. نیمای
شافیعی (روژه خواه لېبې) به دهق برپاری داوه که سهرانه به نهرمونیانی
وهرده گری.

(۲) دې، ملکه چ بن بؤ برپاوی نیسلام له باره دی دهسته به ربوونی
سهر و مال و نامووسه وه. نه وانیش له سهریانه هرچی خوځان به
هرامی دزمانن نه یکه، وه هرچی خوځان به پیویستی دزمانن له
پاراستنی سهر و مال و نامووس بیکه، تهنانهت نه گهر کاري وا بکه که
خوځان به نادرستی بزنان، وهک داوینېسی و دزی، داری هددیان لې
ددری، چونکه نه وان چوونه ته ژیر نه وه که یاسای نیسلامیان به سهردا
جیبه جی بکری، جاري پیاویکی جووله که و ژنیکی جووله که یان هیئا بؤ
لای پیغه مېهر (دروژه خواه له سهرې) داوینېسیان کردبوو، پیغه مېهر (دروژه
خواه له سهرې) فهرمانی کرد: به رده بارانکران (ش) به لام نه گهر کاریکی وا
بکه که خوځان به نادرستی نه زان، وهک نارهق خواردنه وه، یا وهک
نه وه ناگرپه رست ژنی خوځی و خوشکی خوځان ماره ده که، نه وه
راجیایی هیه له جیبه جی کردنی هدد له سهریان، هیه ده لې: به لې
لهم کاته یسا هددیان به سهردا جیبه جی ده کری، هر وهک چوّن به پیی
مهذه بی شافیعی نه گهر هه نه فییهک خوځاو (نه بیذ) بخواته وه داری
هددی لې ددری گهرچی خوشی به هه لای دزمانی، ناوایش هدد

لهسەر پهيماندار جيټه جيټه دهكړي نه گهر شتي بكنه له نيسلاما همددي ههبي، با خوشيان به دروستتي دابننن! ههيشه دهلي: لهم كاته دا همدديان لهسهر نيه، چونكه نهوان بههوي داني سهرانهوه لهسهر كوهر موخاسه به ناكړين و ريگه ناييني پووجهلي خويان لي ناكړي، دهي كهواته لهسهر شتي كه به حهلاللي بزنان باشتر موخاسه به ناكړين. له راستيدا نهم فهرمايشته راستره. جيايي نيواني حالي نهمان و حالي حه نه فييه كه لهسهر خواردنه وهي خوشاو همددي لي بدري نهمه يه: نهو مهبهسته بهرزهي كه له بهر نهو همدد له باده نوش ددري له خوشاويشا ههمان مهبهسته هه يه، چونكه حه نه في به همدد ليدان چاو ترسي ن دهبي، به پيچه وانهي پهيماندار، چونكه نهم بويه دهي خواته وه به دروستي دهزاني و دايدنه ي به دين قايمي! وولي ههر چون بي، مافي نهو هميان نيه كه نارهق به بهرچاوي نيمه وه به ناشكرا زمقنه مووت بكنه، دهي نه گهر كاري و ناشايسته بكنه ته مي دهكړين!.

(۳) دهبي پهيمان بدن كه به هيچ جوړي ناوي ناييني نيسلام نه هينن مه گهر به چا كه، قه دهغه دهكړين له وه كه تانه له نيسلام و له قورنان بدن، دهبي به تايبت نه وه له نه ستو بگرن كه به هيچ شيوهي ناوي سهرومري پيشينان و پاشينان هه زره تي موحه ممد به خراپه نه هينن، جا نه گهر نامه قوولي وايانكرد، يا جنيويان به پيغه مبهري له پيغه مبهره كاندا نه وه ته مي دهكړين، پهيمانه كه پشيان هه لده وه شيته وه نه گهر له خودي پهيمانه كه دا دهقي واهه بوو كه له سهر شتي واهه لوده شي. ههروهك له سهريان پيوسته كه به ناشكرا كردار و گوتاري ناشايسته نه كهن، وهك مه سه لهي فره خوايي له وينه ي نهم

قسهیان که خودا له قورئانا له سهر زمانی نهوان دهیگیریتته وه بۆمان:
 {إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ - سورة - ۷۳/۵} واته: عیسا خودایه که وه
 مه ریهمیش خودایه که وه خودایش خودایه که وه، عیسا یه که می نهو سئ
 که سهیه، مه ریهم دووهمی نهو سئ که سهیه، خودایش سییه می نهو سئ
 که سهیه (!).

ههروه ها هه موو بیروباوهریکی تریان که به پیچه وانهی دهقی
 قورئانه، وهك نهوه گوایه مه سیح و عوزهیر (درووه خودایان له سهربه) کورپی
 خوان!

{سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا - سورة الإسراء
 - ۴۳/۱۷} واته خودای گه وره مه زن زۆر زۆر پاک و پیرو زو به دووره
 له وینهی نه مه قسه بی سهرو بنانهی که نه مه بیروایانه دهیلین له باره
 زات و سیقاتی خواوه. جا نه گهر به راشکاوی شتیکی ناویان کرد ته می
 ده کرین و ریگهی نهوه یان پی نادری، به لام به هوئی شتی واوه
 بهیمانه که یان هه ئاوه شیته وه.

٤) نابئ کاریکی وا بکه ن زیانی موسوئمانانی تیایی، وهك نهوه
 په نای خه فیه و سیخوری دوژمن بدن، هه تا جاسووسی به سهر سهرو
 مال و نامووس و هه ست و نهستی موسوئمانانه وه بکه ن و نه ئینییه کانیان
 ببه ن بۆ ناو ولاتی جهنگ، که پیی دهگوتری کافرستان، یا خو یان ببن
 به چاو ساغ بۆ دهستهی جهنگ و نه ئینی و هه ست و نهستی ئیمه یان پی
 نیشان بدن، یا ریگهی کفر و پاشگهز بوونه وه نیشانی موسوئمان بدن،
 یا موسوئمانئ بکوژن، یا شتی وا بکه ن. جا له هه موو نه مه شیوه کارانه دا

به پئی نهو کاره‌ی دهیکه‌ن شایانی چی هه‌ددی، یا چی ته‌می کردنی بین وایان لی ده‌کری. نه‌گهر که‌سیکیان به‌هوی شه‌پرکردنه‌وه په‌یمان‌ه‌که‌ی هه‌لو‌ه‌شان‌ه‌وه یه‌ک‌سه‌ر به‌بی مؤ‌له‌ت‌دان ده‌کو‌ژی، نا‌که‌یه‌ن‌ری‌ته جی‌گه‌ی له‌خۆ نه‌مین بوونی، چون‌که له‌کاتی وادا به‌ر برپاری نه‌م ئایه‌ته نا‌که‌وئ که‌ ده‌فه‌رموئ { ثُمَّ أٰبٰلِغُهُ مَآمَنَهُ - سورة التوبة - ٦/٩ } واته: ئه‌وجا بی‌گه‌یه‌نه‌وه جی‌گه‌ی نه‌مین خۆی) به‌ل‌کوو به‌ر برپاری نه‌م ئایه‌ته‌ی تر ده‌که‌وئ که‌ ده‌فه‌رموئ: { فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ - سورة البقرة - ١٩١/٢ } واته: نه‌گهر نه‌وان له‌ پيشا ده‌ستیان کرد به‌ جه‌نگ‌کردن له‌گه‌ل ئیوه‌دا ئیوه‌یش جه‌نگیان له‌گه‌ل‌دا بکه‌ن و بیان‌کو‌زن!).

ته‌نیا نه‌وه‌نده هه‌یه له‌م کاته‌دا مافی پيشه‌وايه خۆی سه‌رپشک بی له‌ نیوانی یه‌کی له‌م چوار شته‌دا: کوشتن یا به‌ کو‌يله‌کردن، یا ئازاد‌کردن به‌ پیاو‌هتی، یا تۆ‌له لی وەر‌گرتن به‌مال له‌ جیاتی به‌ره‌لل‌ا‌کردن، چون‌که بو‌ونه‌ته‌وه به‌ کافری بی په‌یمانی بی نه‌مان، له‌کاتی جه‌نگ‌یش‌دا پيشه‌وا خۆی سه‌رپشکه که‌ یه‌کی له‌م چوار ری‌گه چاره‌یه دهر‌حق به‌ دی‌لی جه‌نگی بکا.

٣٥٧) نیشانه‌کردنی جلو به‌رگیان:

نه‌گهر نه‌و په‌یمان‌دارانه له‌ناو ولاتی ئیسلام‌دا بن له‌ سه‌ریان‌ه که به‌ (غیار) خۆیان له‌ موسو‌لمانان جیا بکه‌نه‌وه، غیار بریتیه له‌وه پارچه‌یه‌ک له‌ ره‌نگی جیا له‌ ره‌نگی جله‌کانیان، بۆ نیشانه‌ بدو‌ورن به‌سه‌ر شانیان‌دا، یا به‌ شوینیکی تریان‌دا، هه‌تا بناس‌رین و به‌پئی شانی

خويان رەفتاريان لەگەڵ بکړئ، هەتا لەلای سەرۆکی کۆږو دانیشکەو دیوێخانەوێ دانەنیشن و لە پێشدا سلاویان ئی نهکړئ.

چونکه پێغه‌مبەر (مروودە خواوە لەسەر بێ) نهیی کردووێ لهوێ که ئیمه له سلاو کردندا دەست پێشکەری بکەین، وەک دەرەمۆی: ئیوێ له پێشدا سلاو له جوولەکەو گاور مەکەن، نه‌گەر له ریگه‌ی ته‌نگه‌به‌ریش تووشیان بوو خۆتان له‌سەر چه‌قی ریگه‌کەوێ بپۆن و نه‌وان ناچار بکەن که بکەونه ته‌نگه‌ به‌ریه‌کەوێ (موسلیم و کەسانی تر گیراویانه‌ته‌وه) هەر تاقمه‌یه‌کیان خووی به‌چی جوړه‌ جل و به‌رگی‌کەوێ گرتبوو هەر ئه‌وه له‌به‌ر ده‌کا، به‌لگه‌ی ئه‌مه ئه‌وه‌یه که عومەر (ره‌زاه‌ خواوە لێبێ) سه‌بارمه‌ت به‌ خاوه‌ن نامه‌کان نامه‌ی نووسی بو‌ فەرمانداره‌کانی سه‌ر شاره‌ گه‌وره‌کان که: مووی پێشه‌ سه‌ریان بپرن و زوننا‌ر له‌سه‌ر جله‌وه‌ ببه‌ستنه‌ پشتیان، زوننا‌ر کشته‌کی‌کی نه‌ستوو‌ره‌ ده‌کری‌ته‌ پشت وەک پشتین. له‌به‌ر ئه‌وه‌یش که دیسان عومەر (ره‌زاه‌ خواوە لێبێ) له‌سه‌ر ئه‌وه‌ری‌ک که‌وت له‌ گه‌لیان که نیشانه‌ (غیار) بدری له‌ پۆشاک‌ی به‌ریان، ئه‌مه‌یش به‌ ئاگاداری کۆمه‌لی له‌ هاو‌ری‌کانی پێغه‌مبەر بوو (مروودە خواوە له‌ پێغه‌مبەر و ره‌زاه‌ خواوە یارانه‌) (به‌یه‌قی) سه‌ره‌رای ئه‌مانه‌یش قه‌ده‌غه‌ی ئه‌وه‌یان ئی ده‌کړئ که سواری ولا‌خی به‌رزه‌ ببن، چونکه‌ خودای گه‌وره‌ دەرەمۆی: {وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ - سُوْرَةُ الْاَنْفَالِ - ٦٠/٨} واته‌: ئه‌ی موسو‌لمانه‌کان! ئه‌ی دو‌ستانی خودا! هه‌میشه‌ خۆتان! ئاماده‌ بکەن بو‌ جاری دو‌ژمنه‌کانتان، ئه‌وه‌ی که ده‌توانن له‌ هی‌زی جه‌نگ، له‌ فی‌ربوونی هونه‌ره‌کانی، له‌ چه‌ک و له‌ تفاق‌ی، له‌ ئه‌سپ و ماین و هی‌ستری مه‌شق

دېدەي قالۋ چوار ئال، ئەمانەۋ گشت كەرەستەيەكى ترى جەنگ بەپىي كاتو شوپن و حالۋ توانا ئامادە بىكەن، ھەتا بە تەۋاۋى دوژمنى خوداۋ دوژمنى خۇتانيان پى چاۋترسىن و تەمى خواردوۋ بىكەن) ئەۋەتا خوداۋ داناو زانا لەم ئايەتە پىرۋزەدا فەرمان بە دۇستانى خۇى دەكا كە رەۋگەمايىنى ئامادەۋ مەشق دىدە ئامادە بىكەن بۇ تۇقاندن و چاۋترساندىنى دوشمنى خوداۋ دوژمنى خۇيان، جا شتى مايەى بەھرەيەكى ۋا پىرۋزو گەۋرەبى چۆن رىگە دەدرى بە دوژمنانى خودا كە بەكارى بەيىن.

دىسان خۇشەۋىست (مروودە خۋاۋ لەسەربە) دەفەرمۇئ: ھەتا رۇۋى قىامەت لە كاكۇلۋ يالىۋ ولاخى بەرزە خىرو خۇشى گرىدراۋە كە برىتتىيە لە پاداشى باش و لە مالى تالانى ھەلال. (ش / د / ت / ن) دەى خىرو خۇشى لە كىۋىۋ بىپروۋا لە كىۋىۋ لە فەرموودەيەكى تردا دەفەرمۇئ: سەر پىشتى ولاخى بەرزە جىگەى سەر بەرزى و سەر كەۋتنە. دەى ئەمانە كەساسى و داماۋى و سەر شۆرى بە بالايان بىراۋە كە حالىيان ۋابى چۆن ھۋى سەربەزىيان دەخىتە بەردە ستا.

ھەروەھا ھەنگرتنى شىرو تىرو چەكيان ئى قەدەغە دەكرى.

۳۵۸) باسى نەچىرو سەربىراۋەكان:

نەچىر بە عەرەبى ناۋى (سەيدە) بە ۋاتا راۋكراۋە، ۋەك ئەم ئايەتە دەفەرمۇئ: { لَا تَقْتُلُوا الصَّيِّدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ - سورة المائدة - ۹۵/۵ } ئەى گەلى موسولمان! لەكاتى ھەج و عەرەكرىندا بە بەرگى

نیجرامه وه نه چیر مه کوژن. نه چیر لهم نایه ته دا به واتا گیانله بهری راوگراوه. سهر به لگهی حه لال بوونی نه چیر نهم نایه ته یه: {وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا - سورة المائدة - ۲/۵} واته: وه کاتی له نیجرامی حه جتتان بوونه وهو نیجرامی حه جتتان شکان ده توان راو بکهن وهك جاری جاران. فه رمانکردن به راوکردن لهم نایه ته دا حه لال بوونی راوگراوه که ده خوازی. نهم فه رمانکردنه پیی ده گوترئ نهمرئ نیباحه، چونکه یاسایه کی نوصوولی ده لی: فه رمانبه کردنی کارئ - له پاش قه ده غه کردنی - بو رهوا بوونیه تی، که کردن و نه کردنی یه کسا بی.

۳۵۹) باسی سهربرواکان (ذهبائیج):

ذهبائیج کوی ذهبیجه یه به کوردی واته: سهربروا، سهر به لگهی دروست بوونی سهربرواوه کان نهم نایه ته یه: {إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ - سورة المائدة - ۳/۵} واته: نهمانه ی که لهم نایه ته دا باسکراون هه موویان حه رامن، مه گهر نه وانیه یان که زوو فریایان بکه ون و له پیش نه وه دا گیانیان دهر بچئ سهریان بپرن. چونکه وهك له نایه ته که دهر ده که وی: نهم سهربرواوه له کو مه لی شتی حه رام جیاگراونه ته وه، که لهم نایه ته دا باسکراون: {حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخَنَازِيرِ وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ - سورة المائدة - ۳/۵} واته: حه رام کراوه له سهرتان مرداره وه بوو خوینی رهوان و گوشتی بهرازو خواردنی گوشتی

ئەو گيانلەبەرانەى كە لەكاتى سەربرېنپاندا ناوى غەيرى خودايان ئى
 ھىنرابى، وەك ئەو لەباتى باسەم اللە بگوتى باسەم اللات والعزى،
 ھەروا گوشتى خنكاو و لىدراو و بەرەو ھەو و لە شەرە قۇچا كوژراو و درپندە
 خواردو، ئەمانە ھەموويان ھەرامن بېچكە لەوانەيان كە سەريان بېرن.
 دەى جياكردنەو سەربرپا و لەوانە ئەو دەبەخشى كە سەربرپا و ھەلە،
 گيانلەبەرى ھەلەل دوو بەشە:

يەكەم: ئەو ھەى كە لە بەردەستا بى.

دووەم: ئەو ھەى كە لە بەردەستا نەبى، سەربرېنى بەشى يەكەم بەو
 دەبى بەشتىكى تىز، جگە لە ئىسقان و نىنوك و ددان، خواى چەقۇ بى يا
 پارچە شووشە بى، ھەموو قورقوراچكەى كە ھەناسەى پيا دىت و
 دەجىت، وە ھەموو سوورچىكەى كە خواردەو و خواردەمەنى پيا دىت و
 دەجى بېرىن.

بەشى دووەم: كە ئەو ھەى لەبەر دەستانەبى، ئەو لە جياتى
 سەربرېنى ئەو ھەى بەسە كە برىندار بىرى بەشتىكى تىزى وا كە
 ئەندامى بېرى، چ لە ئاستى قورگيا بى وە چ لە شوپىنىكى تىزى بى، كە
 لەپاش ئەم برىندار كەردنە مرد وەك گىندارى سەر بىرا و واپەو گوشتى
 دەخورى. ئەمەيش وەك و شىرى بەلەسە بووبى و چىكى ئى گىرنەبى، يا
 مەرى كەوتىتە ناو بىرىكەو، تىى ترىنجابى مەوداى ئەو ھەى نەبى
 بەزىندووى دەرى بەئىن، وەرىگەى سەربرېنىشى نەبى (ابو العشرى) لە
 باوكىيەو (دەزە خواىان لىبە) دەفەرموى: گوتە: ئەى پىغەمبەرى خدا!
 بوچى سەربرېن دەبى ھەر لە ئاستى قورقوراگەو لە بۆتەقەى ملدا بى؟

فەرموۋى: (دروودە خواھ لەسەربە) ئەگەر تېغى بىدەى لە رانىشى دەلا. (ئەبو داوود گىراۋىيەتەۋە). ۋە دەفەرموۋى: ئەمە ھەر بۇ بەردەۋە بوو و ئازەلى بەلەسەبوو دروستە ۋاى ئى بىرى. لە صەحىحەيندا دەفەرموۋى: گوتم: ئەى پېغەمبەرى خودا! ئىمە سبەينى بە دومن دەكەين، چەقۆيشمان پى نىيە، ئايا بە تەلە قامىش و بە چەقۆى بەردىن ئازەل سەر بېرىن؟ فەرموۋى: گورج بە، يا فەرموۋى: دەستوبردى ئى بىكەن تا لە چىر دەستامردار نەبىتەۋە، ئىتر بە ھەرچى سەرى دەپرى باشە، بە مەرچى فېچقە بە خوڭىن بىكاۋ لەكاتى سەرپىندا خوڭىنەكە بازمرەقە بىبەستى، ۋە ناۋى خوداى ئى بىرى، ۋە بەمەرچى ئەۋشتە ددان و نىنوك نەبى ئەۋە لىي بخۆ. تا ئەۋى كە دەفەرموۋى: جا تالانى وشترو رانمان ھىنا، وشتىر لە تالانىيەكە تەرابوو، پىاۋى تىرىكى پىۋەناۋ گلى دايەۋە، بەۋ تىرە مرد، پېغەمبەرىش (دروودە خواھ لەسەربە) فەرموۋى: ھەندى وشتىر ھەن سىل و سرىك ۋەك جانەۋەرى كىۋى سىرك تۋىرن، جا ئەگەر شتى ۋا روویداۋ چارتان نەدەگرد ۋەك ئەمە ئاۋاى لى بىكەن. (ش/ د/ ت/ ن) مەرچ نىيە كە بىرىنەكە كوشندە بى، بەلگۈۋ بىرىنىكى ۋا بەسە كە خوڭىنى ئى بىۋ رىي تى بچى كە بىي بەھۋى كوشتنى، تەنانەت ئەگەر سەگى بىكەتە گىانلەبەرىكى بەلەسە بەۋەش ھەلال دەبى، ھەروا ئەگەر وشتىر بەربۆۋە لەناۋ بىرىكا ترىجا بەسەر وشتىرى تىردا، رىمىكى كىردبە وشتىرەكەى سەرمەۋەدا لە وشتىرەكەى ژىرەۋە دەرچوو، ھەردوۋىكىانى سى، ھەردوۋىكىان ھەلال دەبن، ھەر ۋەك چۆن تىرى بىي بە نىچىرىكەۋە، لىي بىداۋ لىي دەرچىۋ بىدا لە نىچىرىكى تىرىش ھەردوۋىكىان ھەلال دەبن.

چونڀي سهربريني شهرعي :

سهربريني گيانله بهر له شهرعا پيشي دهگوترئ: ذهكات كه له زماني عهرهبا به واتا بؤن و بهرامهۍ خوښ و پاك و پوختييه، بويه واناو نراوه چونكه خواردنهكهۍ خوښ و رهوا دهبي، ذهكاتيش (واته: سهربرين) له شهرعا بريتييه له برينيكي تايبهتي، كه قورقورچكهۍ و سوورينچكهۍ به تهواۍ بېرئ، سورينچكه و لهژير قورقورچكهوه، و سوننهته نهو دوو شا دهماراندهش بېرڼ كه وان لهم ديوو نهو ديوۍ چورقورچكهوه. مهرجي نهو گيانله بهره كه سهردهبرئ نهوهيه لهكاتي سهربرينا گياني تيايي، جا نهگهر گيانله بهرهكه نهخوښ بوو هر نهوهنده بهسه با به حال نيمچه گيانكي تيا مابي، چونكه هويهكي تر نيه بؤ مردنهكهۍ، وه نهگهر ساغ بوو دهبي گيانكي جي گرتوۍ تيايي كه نيشانهكهۍ نهوهيه جم و جوول و پهله پهلتي بههيزي بي يا خوڼي بازرقه ببهستي، يا لهكاتي سهربرينا دنگ له قورگيهوه بي و خوڼنهكهۍ به ناساي رهوان بي، كهواته: نهگهر درنده مهرتي زماركرد، يا سهربان تهپا بهسهر نازهلتيكا، نهگهر ژيانكي جي گرتوۍ تيا مابوو نهوه حاله دنا نهگهر له پيش سهربرينهكهيدا گهيشتبوو پهلهقازهي مهرگو جم و جوولي سهرپراو نهوه حال نيه. ئيبنو صهباغ دمهرموئ: ژياني دامهزراو، كه پيشي دهگوترئ. ژياني جيگرتوو، كه له عورفو باۍ شهرعا پيۍ دهگوترئ: حهياتي موستهفيره، نهوهيه نهگهر وازي لي بهيني دهوري روژي بميني، ژياني دانهمهزراۍش نهوهيه دمهبهجي بمري.

ئەگەر بزنى گيايهكى ژەهردارى خوارد وەك کارووشە كيويە، که گيايهكى کوشندهيه، وە گەيشته گيانە لا پيى، ئەو بەسەر برين حەلال نابى، چونکە هۆيەك هەيه بۆ مردنەكەى جگە لەسەر برينەكە، که کارووش خواردنەكەيه، وەك بريندارکردنى درنده.

٣٦٠) راوکردن بە گوشتخۆره مەشق دادراوەکان (الإصطیاد بالجوارح المعلمة):

بۆ زیندە سوودو بەهرە بروانە: تەجریدى بوخارى بە کوردی بەرگی / ٥ ل - ١٦٦ زنجیرە/ ٧٥.

راوکردن بە درنده گوشتخۆرهکان دروستە، وەك سەگ و ویزو پلنگ و ئەمانە، هەروا بە مەلە گوشتخۆرهکانیش وەك هەلۆو شاھین و باز، بەپێى فەرمايشتى زاتى مەزن: {قُلْ أَحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ - سورة المائدة - ٤/٥} واتە: ئەى پێغەمبەرى خۆشەويست! پێيان بفەرموو: حەلالکراوە بۆ ئیو هەموو خواردەمەنى و خواردنەوهيهكى پاك و خۆش و باش، هەروا ئەو نەجیرەيش که ئەو درندهو پەلەوهرە راوکهراوە دەیانگرن بۆتان، که مەشقتان پى کردوون لەوێ که خودا فێرى ئیوێ کردووە، دەى بخۆن، لە گوشتى ئەو نەجیرەى که دەیانگرن بۆتان، بەلام لەکاتى بەرهەللاکردنى ئەو برینکەرە راوکهراوەدا بۆسەر نەجیرەکان ناوى خودا ببەن، بیسمیلا بکەن لەکاتى سەربرینیاندا. ئیبنو عەبباس (رەزاه نووا له فقه و له بابهم)

دەفەرمووی: جەوار یح بە سەگو و بالئەدی تالیم دادراو دەگوتری، لە (جەرج) وەرگیراوە، کە بە واتا (کەسب)ە، چونکە خاوەنەکانیان کاسپییان پێ دەکەن، ئەم نایەتەیش بەم واتایە کە دەفەرمووی: (ويعلم ما جرحتم) واتە: (ما کسبتم) عەدی کۆری حاتم (زەزاد خواوەڵی) فەرمووی: بۆ راوکردن بە باز پرسیارم کرد لە پێغەمبەر (دروودە خواوەڵە سەربە) فەرمووی: هەرچی دەگرتی بۆ تۆ بیخۆ. (تیرمیذی) دیسان عەدی فەرمووی: گوتە: ئەو پێغەمبەری خودا! من سەگی فێرە راوم هەیە کە دەیانکەمە نەچیر دەیگرن بۆمن، وە لەکاتی بەره‌للا کردنیشیان ناوی خودا دەهینم. فەرمووی: کاتی سەگی فێرە راوی خۆت بەره‌للا کردە گیانی نەچیر و ناوی خودات ئی هینا ئیتەر لە گوشتی نەچیرە کە بخۆ، ئەگەر بیشی کوژی هەر لێی بخۆ، ئەم نوسخەیهی و لەبەر دەستی مندا لەم دوو حەدێشە عەدی تیکەڵ و پیکەڵ کراون، بەلام من بەپێی کفایە کە راستم کردووە، فەرموودە دووهم: شەپخان و ئەبو داوود تیرمیذی و نەسائی گیراویانەتەووە بپروانە تاج/ ٤ ل - ٢٢ - وەرگێتی کەواتە: بەره‌للا کردنی درێندەو بالئەدە راوکه‌ره‌کان بۆ سەر نەچیر، ئەگەر زاماری بکەن یا بیگرن و بیکوژن بری سەربەپینی دەکەوێ، خاوەنەکە فریای سەربەپینیشی نەکەوێ هەر دروستە گوشتی ئەو نیچیرە بخوا، زامەکەیش لەهەر کوژی بکا یەکسانە.

مەرجی مەشق پێکردنیان:

ئەوێه: کە ئەوێندە مەشقیکردبێ لە قەسە خاوەنەکە دەرئەچێ و بە قەسە بکا، ئەگەر کردیە نەچیرە کە بپروا بۆی، ئەگەر تێی

خوری که نه چئ بوهستی و بگه پټه وه، وه که نه چیرمه کی گرت هیچی ئی نه خوا، وه نه م حاله نه وهنده چهند باره بیټه وه که مروڤ لهو باومردابی که هرگیز له فرمانی خاوه نه که ی دمر نه چئ. جا نه گهر راوچییه که به زیندووی پیما گه یشت نه بی سهری بری، نه گینا گرتنه که ی له جی سهر برینه که یه تی و خواردنی دروسته، به لام نه گهر یه کن له م هر جانه فهوتان به بی سهر برین دروست نیه لی بخوری.

نامیری سهر برین:

سهر برین دروسته به گشت شتیکی تیژ، که شت بری، خوی له ناسن بی وه ک گیردو چه قوو شمشیر و رم، یا له قورقوشم بی، یا له مس بی، یا له زیر بی، یا له شووشه، ته نیا به م سئ شته نابی: ددان و نینۆک و ئیسقان، ئیتر نه م سئ شته لکاوبن به له شه وه یا جیا بن و به له شه وه نه مابن چوون یه که. سهر به لگهی نه مه فهرمووده که ی رافیعی کوری خه دیجه که له باسی پیش نه م باسه دا رابورد که سهرم تاکی ئاوا ده ست پی ده کا: گوتم: نه ی پیغه مبه ری خودا! ئیمه سبه یین به دوزمن ده گه یین.. تاد.

نه یی کردن له سهر برین به نینۆک و ئیسک و ددان له سهر قسه ی عیززی کوری عه بدوسه لام ته عه ببودییه، ئیبنو ره فعه یش ده فهرموی:

حیکمه ته که ی نه وه یه که مردنی گیانله بهر به پارچه یی له خو ی نه بی به هو ی رهوا بوونی مردنی^(۱).

مهرجه گانی سهربر:

نه وه یه موسولمان بی، یا خاوهن نامه بی، واته: کیتابی بی، وهک جووله که و گاور. سهر به لگه ی نه مه نه م نایه ته یه: {إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ} سهر بارت به خاوهن نامه یش نه م نایه ته ی تره: {وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ - سورة المائدة - ۵/۵} (واته: وه خوارده مه نی نه و ناموسولمانانه که کاتی خو ی نامه ی خوداییان بی دراوه هه لاله بو نیوه). دیاره که گوشتی سهر بر اویشیان بهر وشه ی خوارده مه نی ده که و ی. به لام ده بی نه و خوارده مه نی یه یان له دینی خو مانا هه لال بی، وهک نان و ناو و گوشتی مهرو بز و شتی تری و، دنا هه رانه وهک مه ی و خو ی و مردار و گوشتی سه گو به راز.

سهربر او ی غهیری خاوهن نامه کان هه رانه، چونکه هه زرت (درویه خواه له سه رب) ده فهرمو ی: ریک وهک خاوهن نامه کان حیساب بو ناگر په رست بکه ن و چ رهفتار و مامه له یی له گه ل نامه دار (کیتابی) یه کان

^(۱) کوردیش به سروشتی پاکی خو یان ههستیان بهم حیکمه ته کردوه، بزیه پیشینان له زه می خو خوریدا فهرمو یانه: گوتیان دار بهروو شتی داهاتوه دت بریتسه، گوتی: کلکمی له خو م نه بی ناتوانی. به راستی نه مپو گه لی کورد وهک داری قهراخی لی هاتوه، تموری کلک کوردی لی پهیدا بروه به ناوی خیزیوه هاکا گشتی کرد به خه لوز. - وه رگتیر -

دهڪن، هه مان رمفتاريش له گهڙ نه وائدا بڪن، ته نيا ئم دوو خالهي ٿي
 دهرجي: گوشتي سهربراي دهستي ناگر په رست مه خون، ژنيشيان ٿي
 ماره مه گهن. ٻتپه رست خاوه ني نامه نين، هه روا ناگر په رستيش،
 گهرجي ناگر په رست گوماني نه وهيان ٿي دهڪري كه له بنه رتدا نامه دار
 بووين، سهر براي دهستي پاشگهز (مورته دد) يش ناخوري چونكه حالي
 ئم به دتره له حالي ناگر په رست و ٻتپه رست.

له موسوئمانانا دروسته منالي فاميدو ڪوپرو ژن بابينوڙيش بي،
 گيانله بهر سهر بڀرن، به لگهي دروستبووني سهر بڀرني ژن ئم
 فهرمووده ي بوخاريه: روڙي كه نيزه ڪيكي كه عبي ڪوري ماليڪ له
 (سهر) ان دهله وه پڻي، مهر ٿي له رانه كه ده نه نگوڙي، ڪجهه ڪيش فرياي
 دهڪه ويو به بهرديكي تيز سهر ي ده بڀري، كه ئم هيان له پيغه مبهري
 (درويه خواه له سهر بڀري) پرسی، فهرمووي: بيخون.

سهر بڀرني به چڪهي ناوسڪ:

سهر بڀرني دايڪ بريتييي سهر بڀرني به چڪهي ناو سڪيشي
 دهڪه ويو، به مهر جي به مردووي له ناوسڪي دهر ي بهينن، يا نيمچه
 گيانتيكي تيا مابي، پاش توڙي بمر ٿي، ئيتر خواردني دروسته به بي
 سهر بڀرنيش، به پڻي فهرمووده گهي (درويه خواه له سهر بڀري): سهر بڀرني
 گيانداري ناوس بريتييي سهر بڀرني به چڪه گهي ناو سڪيشي دهڪه ويو
 (نيمامي نه حمه د). نه بو سه عيد (ره راه خواه ليبي): ده فهرمووي: گوتمان نه ي
 پيغه مبهري خودا! ري دهڪه ويو كه وشري مينگهو مانگاو مهر و بزني
 ناوس سهرده بڀرين به چڪه گهيان له ناوسڪدايه، نيا نهو به چڪانه فري

بدهین یا بیانخوین؟ فہرمووی: نہگہر نارمزو دہکەن بیان خوڻ، چونکہ سہربړینی دایکہگہیان بریتیی سہربړینی ئہوانیش دہکەوئ (د/ ئہحمەد/ ت - تاج - ۴ ل - ۲۸) جووہینی {وہزاد خواہ لیبہ} دہفہرموئ: وہکی تریش ئہگہر سہربړینی دایک بریتیی سہربړینی بہچکہی ناوسکی نہکەوتایہ، کاتئ سکہکەی دہربکەوئ نابئ دروست بئ سہری بېرئ، ہمروہک دروست نیہ ژنی ناوس حەددی ئی بدرئ، یا بکوژریتہوہ تا سکہکەی نہبئ.

۳۶۱) بریاری ئہو پارچہیہی لہ زیندوو دہیتہوہ:

ہەر پارچہیئ لہ زیندوو دہبېرئ وەك مردووی وایہ، واتہ: ئہو گیانلہبەرہ ئہگہر بہ مردووی پاك بوو ئہوہ پارچہ جیاوہ بووہكەیشی پاكہ، وەك ماسی و كوللہو ئادەمیزاد، ئہگہر بہ مردووی پيس بوو پارچہكەیشی پيسہ، وەك پارچہی غەیری كوللہو ماسی و ئادەمیزاد، سەر بەلگەى ئہمەیش ئہوہیہ كہ دہگیرنہوہ: لہ حەزرت {مروودہ خواہ لہسەرب} پرسیار دہكرئ: ئایا پارچہیئ لہ دووگی وشتړ یا لہ دووگی مەر بېرئ حەللە یا حەرامہ؟ دہفہرموئ: ہەر پارچہیئ لہ ئاژەلئ زیندوو بېرئ ئہوہ ئہو پارچہیہ حوكمی مردووی ئہو گینلہبەرہی ہەییہ (حاکم دہفہرموئ: بہپیی مەرجی ہەردوو پیرہ، ئہبو داوودو تیرمیدیش گیراویانہتہوہ، تیرمیدئ دہفہرموئ: فہرموودہیہکی جوانہ. بہلام ئہم شتانہ لہم یاسا گشتییہ جیا دہگیرنہوہ: موو و پەر و خوری و كولگی ہەر گیانلہبەرئ گوشتی بخورئ پاكہ، چونکہ بہپیی ئایہتی قورئان

خودا ئەمانەى کردوو بە مایەى کەرەستەى ناو مال هەتا کاتى مردن! ديسان لەبەر ئەوەىش ئەم شتانه بى گيانن، لەبەر ئەوە بى هەستن هەست بە ئىش و ئازار ناکەن لەکاتى بپىندا، هەر لەبەر ئەمەيه کە هەندى زانا دەفەرموى: هەتا مووى گيانلەبەرىکيش کە گوشتى نەخۆرى پاکەو پيس نيه.

بەلام بەپىي راي فەرمایشتى ساغ شاخ و سم و نینۆک و ددان و ئیسقان ئەگەر بە زیندوویى لە گيانلەبەرەکە جیا ببەنەو پيس، چونکە ئەمانە زۆر تر لە ئەندامى سەربەخۆ دەچن، چونکە ئەمانە گيانيان تيايه، هەست بەشت دەکەن، هەست بە ئىش دەکەن، هەست و هەست بە ئیشکردن نیشانەى ژيانە، کەواتە ئەگەر بپىرپىن دەمرن و بەهوى مردنەو پيس دەبن و حوکمى مرداريان هەيه. ئەم ئايەتەيش بەلگەى ئەوەيه کە ئیسقان ژيانى تيادايه: {مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ - سورة يس - ۷۸/۳۶} دەلى: ئیسقانى رزىوى هەزاران سائە بەکى زیندوو دەکەیتەو؟ ئەى خۆشەويست! پىي بفرموو: ئەو کەسە زیندووى دەکاتەو کە يەکمەجار لە نەبوون دروستى کردوو.

۳۶۲) باسى خواردەمەنى (أحكام الاطعمة)

بپروانە: تەجريدى بوخارى بەرگى ۵/ ل ۷۷ - ز: ۷۳.

خواردەمەنى بە عەرەبى پىي دەگوترى طهعام، طهعاميش بە مەعنا مەطعوومە، وهك چۆن شەراب بە مەعنا مەشرووبە، كۆى طهعام ئەطعيمەيه، بۆيه لە ئەصلەكەدا وشەى (اطعمه) كراوه بە عینوان بۆ ئەم باسە.

سەر بەلگەى ھەللابوونى خواردەمەنىيەكان ئەم ئايەتە پېرۋەزىيە:
 {قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ
 يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ - سورة الأنعام -
 ۱۴۵/۶} واتە: جا تۆنەى پېغەمبەرى خۆشەويست! بۆ بەرپەرچى
 گومان بېرى شوبەھى خەلك جاپ بدمو بفرموو: من لەو نامەى خودادا
 كە بە سىرووش دى بۆ من خۆراكى نابىنم ھەم بى لەسەر خۆراك
 خۆرى مەگەر يەك بى لەم شتە قەدەغەو ھەرامانە: مرداربى، يا
 خويىنى رزاو بى، يا گوشتى بەراز بى. لەگەل ئەم ئايەتەى تردا: {وَيَحِلُّ
 لَهُمُ الطَّيِّبَاتُ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثُ - سورة الأعراف -
 ۱۵۷/۷} واتە: نىشانەيەكى ترى ئەو پېشەوا نازدارە كە خوا پېداوان
 پەپرەوى دەكەن ئەوەيە كە ھەر خواردنەو ھەم خواردەمەنىيەك
 سىروشتو تەبىعەتى مەرۋفى ميانەرەو بە پاك و باشى بزائى ھەللابى دەكا
 بۆيان، وە ھەرچى خواردنەو ھەم خواردەمەنىيەكىش سىروشتى پاكى
 مەرۋفى ميانەرەو بە پېس و چەپەللى بزائى ھەرامى دەكا لە سەريان).

لە راستىدا يەك لە مەبەستەھەرە كىرگەكانى ئايىن، زانىن و
 فېربوونى بېيارەكان (ئەھكام) ى خواردەمەنىيەكانە. چونكە گەران بە
 شوپىن رزق و رۆزى ھەللابى خود ھەرزە، واتە: ھەرزى ھەينە، پېويستە
 لەسەر ئەركدار (موكللەف) ھەوللى بۆ بدا، ھەتا ھەللابى، چونكە
 ھەپشەى سەخت ھەيە لەسەر خواردنى شتى ھەرام، چونكە لە
 ھەرموودەدا دەفەرموئ: ھەر گوشتى بە ھەرام پەرومردە بى خۆراكى
 ئاگرى دۆزەخە. تەنانت ئەگەر ھەرام پەردى سەندو تىكەللى گشت

شتى بوو، وه نانى حەلّال زۆر بە گران دەست دەكەوت، ئەو دەبى
بەپىي پىداويست لىي بخوا، نابى زىادە خۆرى بكا.

وهك مەشهوورە: كەمخۆرۇ پاڭخۆر، كەواتە: وا سوننەتە لە
خواردنى حەلّالشا زىادە مەسرهف نەكرى و موسولمان بە نان و ئاويكى
سادەى ئاسايى قنىيات بكا، بەلام لەبەر رەزىلى خىزانى خوى
نەچەوسىيىتەو، چونكە يەككى لە رەفتارە بەرزەكانى پىشىنانە
باشەكانمان ئەو بوو سك پەرورنەبوون و سەريان نەگردۆتە خواردن و
خواردنەو، بەلام ميوانە پەرورمى سوننەتە لەبەر ئەو ئەگەر
سفرەيشى بۇ بىرازىتەو جىگەى خۆيەتى، ھەرۇھا ئەگەر ساخ بۇ رەزى
خودا ھەرچەندە خزمەتى منال و خىزانى خوى بكاو نان و ئاوو جل و
بەرگى باش و خوش و حەلّاليان بۇ ھەراھەم بەيىن و تىرو تەسەليان بكا
پەسەندەو خوا پىي خوشە، بە مەرچى مەبەستى خوشگوزمرانى ئەوان
بى تا ھەست بە ھاوسەركەمى نەكەن، نەك بۇ شانازى و چاولىكەرى!

ئەوئەندە ھەيە نابى جلەو بۇ ئارموزووەكانى نەفس شل بكرى،
وھكوو ئازەل ھەر چاوى لە خەوو خواردن و رابواردن بى، چونكە زاناكان
لەم لايەنەو راجىيى و بۇچوونى جيا جىيان ھەيە لەسەر ئەم شىوہيە:
يەكەم: دەفەرموون نەفس قەدەغە دەكرى لە رابواردنى رەھاي
رەوا، چونكە سەردەكيشى بۇ بوغرا بوون!

دووەم: دەفەرموون ئارموزووەكانى نەفس جىبەجى دەكرى، ھەتا
گورج و گۆل بىي و ھەستى گيانپەرورمى تىادا بىزىتەو بەرەبەرە ھەست
بە چاكەكانى خودا بە سەريەو بكا.

سییه: دهفهرمون: مامناوهندیتی و میانهکاری باش و پهسهنده، چونکه نهگهر ههموو خوشییهکی ئی قهدهغه بکهی تووشی کهودهنی دهبی، نهگهر به تهواویش بهری بۆ بهره‌للا بکری زال دهبی. سوننه‌ته دهسته‌گان زۆربن له‌کاتی نان خواردندا، له سه‌ره‌تاوه ناوی خودا یاد بکری، له پاشیه‌وه سوپاس و ستایش بکری.

٣٦٣) خواردنه‌نی چه‌لال و خواردنه‌نی چه‌رام:

گشت خواردنه‌نییه‌کی پاکی باش چه‌لاله، که بریتییه له‌وهی که سوودی هه‌بی له خواردن و له خواردنه‌وه، وه ههموو خواردنه‌نییه‌کی پیس چه‌رامه، که بریتییه له گشت خواردن و خواردنه‌وه‌یی که زیانبه‌خش بن. مه‌به‌ست له (پاکی باش) نه‌وه‌یه که ته‌بیعت بیبات و نه‌فس چه‌زی ئی بکات، مه‌به‌ست له (پیسیش) نه‌وه‌یه که قیزه‌ون بی و دل پیی هه‌لشیوئ و سروشتی پاک نه‌یه‌وئ، وه‌کوو دهرکه‌وت خودا پاکیه کردووه به مهرجی چه‌لال بوون، پیسیشی کردووه به مهرجی چه‌رام بوون، دهی به‌هۆی ژیری و هۆشی ساغه‌وه دهرانین که مه‌به‌ست له پاک نه‌وه نیه که ههموو که‌سئ به پاکی بزانی، یا مه‌به‌ست له پیس نه‌وه نیه که ههموو که‌سئ به پیسی بزانی، چونکه شتی وا سته‌مه، ره‌فتار و سروشتی خه‌لک جیا‌جیان، نه‌وهی مامه پیی خوشه‌ کاکه پیی ناخوشه، له‌به‌ر نه‌وه دیاره که مه‌به‌ست خواست و ئاره‌زووی هه‌ندیکیانه، جا له‌به‌ر نه‌وهی قورئان به زمانی عه‌رب دابه‌زیوه له سه‌ره‌تاوه رووی قسه‌ی له

عەرمب بووۋو زۆرتى گوفتوگۇكان ئاراستەى عەرمب كراۋە، لەبەر ئەم
 ھۆيانە عەرمب لەم لايەنەۋە بۇ بىرپاردان لەسەر پاكى و پىسى شت لە
 پىشتىرن، لە لايەكى تىرشەۋە سەورشت و رەفتارى عەرمبەكانىش
 ھەموۋىەك نىن، بەلكوۋ جىاجىان، لەبەر ئەۋە زۆر ئەستەمە كە راي
 ھەموۋىان لەم بارەيەۋە لەسەر يەك شت يەك بگرئ، لەبەر ئەمە بىرپار
 دەدەين كە دەگەرۋ بايەخ بە عەرمبى سەردەمى ھەزرت خۆيەتى (دروۋە
 خواۋ لەسەربە) ئەمەيش قازى حوسىن وا دەفەرمۇئ!

ياساى سەرەكى بۇ ئەمە ئەم دەستوورەيە كە دەئى: ھەر
 گيانلەبەرئ عەرمب بە پاكى بزانئ ھەللا ئەمەگەر شەرع بە ھامى
 دابىئ.

جا كە ئەمەت زانى بىھرموۋ بوختەيئ لە خۆراكى پاك و پىس
 باس بىكەين، بزانە كە خۆراكى پاك ھەللا ھەر زۆر زۆرە، ۋە
 جۆرەكانى فرەيە، مالى و كىۋىلەى ھەيە، وشىرو رەشە ۋلاخ و مەرو بزن
 لە جۆرى مالىن، ئەم چۈارە بە يەكگرتن ھەللا، لە پىش يەكگرتندا
 ئەم نايەتە بەلگەى ھەللا بونيانە: {أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ -
 سورة المائدة - ۱/۵} (ۋاتە: خۇدا ھەللاى كىردوۋە بۇ ئىۋە خۋاردنى
 گۆشتى ئەۋ گيانلەبەرەنەى كە لە چەشنى ئازەلن) ھەروا ئەم نايەتەى
 تىرش: {وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ -
 سورة النحل - ۵/۱۶} (ۋاتە: ۋە خۋاى گەۋرە ئازەلئ بۇ ئىۋە دروست
 كىردوۋە، سوۋدى زۆريان تىاداىە بۆتان، لە خورى و موو و كۆلك و
 كەۋلەكانىان جل و بەرگو پىخەفو رايەخىان لى دروست دەكەن، كە

دهبن بههوی بهرگری له سه رماو گه رما، وه گه لی سوودی تریشیان ههیه، که یهکی لهوانه نهوهیه له گوشته که یان دهخون).

نهسپو ماینیش گوشتیان دهخوری، چونکه جابیر {ره راه خواه لیبه} دهفهرموئ: روژی غه زای خه یبه ر پیغه مبه ر {دهرومه خواه له سه ربه} جله وگیری کرد له خواردنی گوشتی که ری مائی، وه ریگهی خواردنی گوشتی ماین و نهسپی دا. (ش/ د/ ت/ ن).

له چار پیی کیویش گوشتی گا کیوی دهخوری، گامیشیش بهر جوژی گاو ره شه ولاخ ده که وئو له بهشی گیانله به ره پاک و باش و چه لاله کانه، هه روا گوشتی بز و مه پی کیوی دهخوری، چ بز و مه پین چ سابری و به ران بن، گوشتی که ره کیویش دهخوری، چونکه پیغه مبه ر خوی لی خواردوه، خوی مائی بووبی، یا هه ر کیوی بی، که ری مائی کیویش بی هه ر گوشتی نادرسته، ناسک و که متیارو ریوی و که رویشک و رزق {یه ربووع} و زیشک و ئیبنو عیرس^(۱) چه لالن چونکه پاکن، گوشتی بز نه مزه ییش دهخوری، چونکه خالیدی کوری وه لید دهفهرموئ: گوتم: نهی پیغه مبه ری خودا! نایا بز نه مزه حه رماه؟ فه رمووی نه ه حه رام نیه،

(۱) مامزستا مه لا عبدولکمری بیاره - بوقه ده مته خودا بیه} له دور رشتهدا ده فهرموئ: ئیبنو عیرس: له چه قل کزتر، به لهش دریتزه، گوئ کورت و سه رخپ. مامزستا سی عه لای سه ججادی {ده مته خواه لیبه} ده فهرموئ: مشکی خورما یه، به لام له موغیددا ری نهی نه مس له مشکی خورما ده کا، که مه ردوخ به مشکه خوره ترجمه می کردوه. به روانه فه رهنگی خال و هه نبانه بۆرینه.

بهلام له ولاتی ئیمه نیه له بهر نهوه دهبینم دلم نایبات، خالید
 ههرمووی: جا من بزنمژه کهم راکیشیت بو لای خووم و له بهر چاوی
 پیغه مبهه (مرووه خواه له سه ربه) دهستم کرد به خواردنی (ش/ د/ ت/ ن -
 تاج/ ۴ ل - ۵).

شتی پیس:

حه رامیش دیسان زۆرن، وهك مارو دووپشك و قولانچه به هه موو
 جوړه گانیانه وه وهك هه رچی ورده جانه و مری زهوییه له چه شنی گه نه و
 كړنو و نه سپی و رشك و په پووله و میرووله و گل خورکه و کرم و ته ته له
 میران و زه رده واله و هه نگ و وینه ی نه مانه. چونکه پیسن خودای
 گه ورهیش دهفه رموی: {وَيَحْرَمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثُ}

۳۶۴) بریاری نهوهی که لبهی هه بی یا چنگ و چرنووکی تیژی هه بی:

هه رچی دانقولاپی بی و که لبهی هه بی و هیژی تیك شکاندنی
 نه چیری هه بی خواردنی نادروسته و گوشتی حه رامه وهك شیرو پله نگ و
 گورگ و ورج و مهیموون و فیل و تیمساح (نه ههنگی وشکانی) و وشر گا
 په لنگ (زرافه) و چه قل، چونکه نه بو نه عله به (ره زاه خواه لینه)
 دهفه رموی: پیغه مبهه (مرووه خواه له سه ربه) هه ر درنده یی که لبهی هه بی،
 خواردنی گوشته که یی قه دهغه کردووه (ش/ د/ ت/ ن - تاج/ ۴ ل - ۱۴)
 له بهر نهوهیش (وهك نیمامی شافیهی) (ره ممت و ره زاه خواه لینه) دهفه رموی:

نهم جوړه درېدانه هميشه به كهلبهۍ خوږان راوى گورو نه چير دهكهن، هيچ درېندمي تر نهوان راو ناكه. زانايش ههيه دهلي: زمرافه و چهقل و فيل و تيمساح چهلالن.

گوشتى سهگ ناخوري چونكه نهویش له درنده پيسهكانه بهرازيش بهپي نايهت هم پيسه و هم حرامه، بهلام له پشيله دا راجيایي ههيه، فهرموودهۍ ساغ نهوويه كه حرامه، چونكه بههوۍ كهلبهۍ خوږه وه هيږى تيگشكاندنۍ ههيه، له ههمان كاتا پيس خوريشه، له صهحي موسليمدې دهفهرموۍ: نهبو زير دهفهرموۍ: له بارهۍ بههاۍ سهگو پشيله وه پرسيارم له جابر كرد، فهرمووۍ: پيغه مېهر (دروودۍ خواه له سهريښ) ههره شهۍ له شتي وا كړدووه، وه دهيفهرموو (دروودۍ خواه له سهريښ) له راستيدا هركاتي خوداۍ گه وړه شتي حرام بكا بههاكهيشۍ حرام دهكا. له گيړانه وويه كا دهفهرموۍ: جابر (دراه خواه لينښ) دهفهرموۍ: پيغه مېهر (دروودۍ خواه له سهريښ) هم خواردنۍ گوشتي پشيلهۍ قهدهغه كړدووه هم خواردنۍ بههايشۍ (م/د/ت/ن = موسليم و نهبو داوودو تيرميدۍ و نه ساني، پروانه تاج/ ٤ ل ١٦، هر نامازميۍ بو تاج و رياض الصالحين، بو لاپره به (ل) بكرۍ، بو و مرگه راوه كوردييه كه يانه، نه گهر به (ص) كرا بو نه صله عمره بيه كه يانه - و مرگيږ).

سەمۆر^(۱) و سمۆرەو فەنەك و (فاقم) لەسەر قسەى فەرمایشتى ساغ
 حەلألن، دمقى شافىعى لەسەر حەلأل بوونيان ھەيە. ھەر باندەىيى كە
 چنگى تىزىو نىنۆكى قولاپى و دىنووكى لارى ھەبى و راوى پەلەو ورو
 نەچىر بكا، وەك ھەلۆو سىساركەو بازو شەھىن و كۆلارە، ئەمانەيش
 بەھەر رەگى بن بەھەموو چەشن و جۆرەكانيانەو ھەرامن و گوشتيان
 ناخورى. چونكە ئىبنو عەبباس (وژاھ نوایان لىبە) دەفەرموى: ھەر
 دىندەىيى كە كەلەبەى ھەبى، يا ھەر باندەىيى كە چنگ و چىنووكى ھەبى
 پىغەمبەر (مروودە نوو لەسەرىن) خواردى

گوشتەكەيى قەدەغە كر دوو. (م / د) ھەروا ھەر شتى پىس خۆر
 بى و پىسايى و مردار و شتى وا بخوات گوشتەكەى نادروستە، واتە:
 ھەرامە، وەك قەلەبازەلەو قەلەپرەشە، كە لە قەلەبازەلە گەورەترە،
 چونكە ئەم دوانەيش بە پىس حلىبن.

(۱) مامۆستا مەلا عبدولكەرىم لە دوو رشتەدا دەفەرموى: سمۆر: كزتر لە
 چەقەل، سمۆرە نىيە. مامۆستای مەردۆخىش دەفەرموى: سەمۆر: سمۆرە، وئەى
 (السمور: سەمۆر) لە فەرھەنگى مەردۆخا دەق لە وئەى (السمور) دەچى لە
 (المنجد) دا. بۆ (فەنەك) یش مەردۆخ دەفەرموى: جانورى است از جنس روباه اما
 كوچكتر، و أن غير ذلك است: واتە: جانمەرەكە لە تىرەى رىتويىيە، بەلام بچكۆلەترە،
 بەلام دەلەك نىيە. بۆ عەرەبىيەكەيشى ھەر (فەك) ى نووسىو. بىروانە (المنجد) دەبىنى
 پىتاسەى (فەنەك) لە مۆخىدو لە فەرھەنگى مەردۆخا زۆر لەيەك نىزىكن. بەھۆى
 تەرجەمەى بى سەرو بىرەو ھەزاران ھەلە لە ھەموو بابەتەى پەيدا بوون. خودا پەنامان
 بدا لە شتى وا.

بزانه:

که هەر شتی پیسخۆر بئ خواردنی گوشتهکە ی ناباشه واته:
مهکرووه، نیتەر خوای مهرو گاو گۆتال بئ، یا مریشک و مراوی بئ
یهکسانه، گیانلهبهری پیسخۆر نهوهیه زووربهی خواردنی پیسای بئ،
چونکه ئینو عومەر (رهزاه نوایان لیبه) دهفه رموی: پیغه مبهەر (مرووده خواه
له سه ربه) خواردنی گوشت و شیر گیانلهبهری پیسخۆری قه دهغه کردووه،
له گیرانه وهیه کا: پیغه مبهەر (مرووده خواه له سه ربه) قه دهغه کردووه که سواری
و شتری پیسخۆربین، یا گوشت و شیر بخۆن. (د/ت/ن - س/ح/تاج -
۴ ل ۱۴).

بهلام کاتی دادهنری به ناباش که بۆگه نی لیبهیدا ببئ، وهک نهوه
نارمقی بۆنی پیسای لیبئ، یا گوشتهکە ی تامی بۆگه ن بئ، هەر
گیانلهبهری وابئ به پیسخۆر حلیبه، دهن نا. به پیی نهوهی که نهوهی
له نهصلی رهوضه دا ساخی کردۆته وه، بهلام به پیی نهوهی وا له
(التحریر) دا بایه خ به زۆری ئالفه، نه گهر زوربهی ئالفه که ی پیس بوو
نهوه پیسخۆرهو خواردنی گوشت و شیر که ی ناباشه، دهن پیسخۆر نیه
خواردنی گوشت و شیر و سواربوونی ناباش و مهکرووه نیه. نه
نهیههیش بۆ ته نزیهه بۆ ته حیریم نیه، چونکه خواردنی پیسی بهس
کار له گۆرینی بۆن و تامی گوشتهکە ی دهکا، زاته که ی ناگۆرئ، دهی شتی
وایش هەر ناباشی (که راهمت) دهخوای و بهس.

۳۶۵) کهی دروسته که مردار بخوری؟

قورئانی پیروژ به دهق دمه رموی: مردار نادروسته و حه رانه هه روا به دهق دمه رموی: نه مانه هه موو نادروستن: خوینی رژاو، گوشتی به راز، هه سهرپروئ ناوی غهیری خودای لی بهینری، یا هه رشتی به هه ر شیوهی مردار ببیته وه به چه قودا نه گاو به پیی شهرع حه لال نه بی و حه لال نه کرابی، وهک خنکاو، وهک به لیدان مردوو، وهک به ره وه بووی مردار، وهک له شهره شوقا کوژراو، که فریای سهربرپینی نه که ون، وهک درنده خواردوو، نه م برپاره بو کاتی فره حی و حالی ناساییه، به لام له کاتی ناچاریدا له بهر ناچاری، نوهندی که مروف له مردن رزگار بکاو بهری دلی بگری خواردن له مردار دروسته، چونکه به بی نه وه ژیانی ناچاریزی، خودای گه وره دمه رموی: {فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ - سورة البقرة - ۱۷۳/۲} واته: دهی هه که سی ناچار بوو بو خواردنی مردارو خوین و گوشتی به رازو سهرپروئ که له کاتی سهرپینه که پیداناوی غهیری خودای لی هیترابی، نه وه هیچ تاوانی له سهر نیه له خواردنی نه وانه دا، به مه رجی دمسدریژی له مافی ناچاریکی تری وهک خوئی نه گاو زیاده خوئی نه گاو له و نه ندازه یه تی نه په ری که پیویسته بو پاراستنی ژیان و گیانی). که واته: به هیچ جوژی نابی زیاد خوئی بکا، هه تا تی خواردنی ته وایش زور باش نیه و راجیایی دوورو دریژ له بارمی وه هه یه، له کتیبه گه وره گاندا به دوورو دریژی باس کراوه.

۳۶۶) مردووی ماسی و کولله:

گیانله بهر سئ بهشی ههیه :

بهشی یه گهم: گوشتی ناخوړئ، ئەمه مرداری و سهربرای
یه کسانن و وهك يهك حهرامن.

بهشی دووهم: گوشتی دهخوړئ، ئەمه به مهرجئ گوشتی دهخوړئ
كه بهپئ شەرع سهربرا بئ، یا حەلال كرابئ، وهك له پيشهوه رابورد،
مردارودهووی ئەم باشه حهرامه.

بهشی سێههم: گوشتی دخوړئ و سهربرینی لهسەر نیه، واته:
مرداریشی حەلاله، وهك ماسی و کولله، به گشت جۆرهکانیان هه، بهپئ
ئەم فهرموودهیهی ئیبنو عومەر (رهزاه خواپان لیبئ): دهفهرموئ: پیغه مبه
(مرووده خواه لهسهر بئ): دهفهرموئ: دوو مردارو دوو خوینمان بۆ حەلال كراون،
مردارمگان بریتین له ماسی و له کولله، دوو خویننهکانیش بریتین له
جهرگو له سبئ. (ئیبنو ماجه و حاکم گیراویانتهوه، رشتهی ئیبنو
ماجه لاوازه، حاکم له موسته درهکا به فهرموودهیهکی دروستی داناوه).
ئەبو هوریرهیش (رهزاه خواه لیبئ): دهفهرموئ: پیاوئ له پیغه مبه
پرسی: ئەه پيغه مبهی خودا! ئیمه کاتئ سواری کەشتی دهبین له
دمریادا کهمئ ناوی شیرین هەل دگرین، ئەگەر دەسنوێژی پئ بگرین
بهشی خواردنه و همان ناکاو توونیمان دهبئ، جا نایا به ناوی دمريا
دەسنوێژ بگرین یانا؟ فهرمووی (مرووده خواه لهسهر بئ): بهئئ دەسنوێژی پئ
بگرن، چونکه دمريا هەم پاكهو هەم پاكهو کهمريشه، وه مردارودهووشی

هه لاله و گیانله بهری ناوی کاتی دهری ههتا نهگه نی خواردنی دروسته.
(د/ت/ن - س/ص - تاج/۱ ل - ۱۰۲).

بزانه:

هه گیانله بهری که ههر له ناوا بزی وهکوو ماسی وایه، گوشتی
هه لاله و سهر برپینی ناوی، مهگهر گهوره بی و بهزه حمهت گیانی دهرچی،
نهوه سوننه ته بو رزگار کردنی له نیس و نازاری په له قازهی مهرگ
سهر برپری، خوی نهو گیانله بهره ناوییه له سهر شیوهی ماسی بی یانا،
ماسیش به ههموو جوړه کانیوه هه لاله، له بهر هوئی ناشکرا بهری وهک
پیاکی شان و لیدانی راوکه، یا له بهر هوئی ناسایی بهری، یا له بهر ههر
هوئی بهری هه لاله و گوشتی دهخوری. به پیی نایه تی: {أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ
الْبَحْرِ - سورة المائدة - ۹۶/۵} (واته: نهی موسو لمانه کان هه لال
کراوه بو نیوه نه چیری دهریا). وه به پیی فهرمو و دهگهی نه بو
هوره پیرهش که له کو تای بی بهشی سییه می گیانله بهره کانا رابورد.
شافیعی (ره ممت و ره زاه خواه گهوره ولین) به دهق ده فهرموی: مشکی ناوی و
به رازی ناوی دهخوری، له بهر نه وهیش به گشت گیانداریکی ناوی
دهگو ترئ ماسی و ناوی ماسی بو به کار دهی نری. نه وهنده هه یه
تیمساحی لی چهرت دهگری، چونکه به که لبه نه چیرتیک دهسکینی،
بو ق و قرزانگو کیسه لیش له سهر رای فهرمایشتی سهنگین (راجح)
ههرامن چونکه پیسن.

۳۶۷) باسی قوربانی:

بپروانه: ته جریدی بوخاری بهرگی/ ۵ ل - ۱۳۵ ز: ۷۶ + ل - ۱۰۰ ز:
۷۴ نامه‌ی جهوتم.

قوربانی له شهرعا بریتیییه له سهربرینی نازل له رۆژی جهژن و
سئ رۆژه‌ی پاش جهژندا که ناودارن به (ایام التشریق) به نیازی
نزیکبوونهوه له رمزای خودای مه‌زن، به عهره‌بی پیی ده‌گوترئ
(اضحیه) و (ضحیه). له‌پیش یه‌کگرتندا سهربه‌لگه له بارمه‌وه نه‌م
فه‌رمایشته‌ی زاتی مه‌زنه: {فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْزِرْ - سورة الکوثر-
۲/۱۰۸} واته: ئنجا نوێژ بکه بۆ په‌رومردگارت وه قوربانی بۆ سهر بپه‌ر
وه نه‌م فه‌رمایشته‌ی تریه‌تی: {وَالْبُذْنُ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَائِرِ اللَّهِ
- سورة الحج - ۳۶/۲۲} واته: ئیمه سهربرینی و شتری پینج سال
ته‌واکردووی پی له‌شه‌ش سال ناومان گیراوه به دروشم و نیشانه‌ی
ئیسلامه‌تی بۆ ئیوه‌و کردوومانه به‌و په‌رستشانه که خودای گه‌وره
دایمه‌زاندوون و کردوونی به نادابی جه‌ج).

قوربانی له مه‌ذه‌بی ئیمه‌دا سوننه‌ته‌و سوننه‌تییکی دامه‌زراوی
گه‌ل گه‌وره‌یه، دروشمیکی ناوداری له‌بهر چاوه له دروشمه گه‌وره‌کانی
ئیسلام، پئویسته که پارێزگاریی بکری و بره‌وی پی بدری، چونکه مایه‌ی
پاداشی زۆر باشه ته‌وه‌بوو یارانی پیغه‌مبه‌ر (درووه‌خواه گه‌وره له‌سهر پیغه‌مبه‌رو
ره‌زاه‌خواه یاره‌ه) عه‌رزێ خوشه‌ویستیانکرد: قوربان! قوربانی چیه؟
فه‌رمووی: (درووه‌خواه له‌سهره‌به‌): سوننه‌ت و نه‌ریتی ئیبراهیمی باب‌ه
گه‌وره‌تانه: گوتیان: بۆ ئیمه چی تیا‌دایه؟ فه‌رمووی: له باتی گشت

تەلھەموویئ کەوا بەو ئازەلانەوہ کہ دەیانکەن بە قوربانى يەك چاکەى
تەواوتان بۇ ھەيە. پېشەوا مالیک {دەزەخوۋە لېئە} فەرموویەتى: قوربانى
واجبە، واتە: فەرزو پېویستە. ئەبو حەنەیفەش {دەزەخوۋە لېئە} ھەروا
دەفەرموى: بەلام دەفەرموى: لەسەر دەولەمەندى نېشتەجىئى ناو شار
پېویستە.

دەولەمەند ئەو کەسەيە گە خاوەنى ئەندازمىن سامان بى
گەشتبىتتە رادەى زەکات {لە فېقھە عەلەلمەزاھىيىل ئەرەبەدا
دەفەرموى: (ولكن الحنفية قالوا: انها سنة عين مؤكدة لا يعذب
تاركها بالنار ولكن يحرم من شفاعۃ النبي {صلی اللہ علیہ وسلم} ويعبرون
عن ذلك بالواجب)، واتە: حەنەفییەکان دەفەرمون: قوربانى خود
سوننەتە {واتە: سوونەتى عەينە، سوننەتە بۇ ھەموو کەسئ بە خودى
خوى بىکا، بە گردنى کەسىكى تر لە کۆل ئەو ناکەوى} سوننەتیکى
دامەزراو، ئەگەر کەسئ نەیکا بە نەکردنەکەى گوناھبار نابى، کەواتە
بە ئاگرى دۆزەخ ئازار نادى، بەلام لە بەھرەيەكى زۆر گەورە ناھومىد
دەبى کە تەکاگارىي پېغەمبەرى سەرورە {دەروودە سەوۋە خەواد لەسەربە}
حەنەفییەکان بەم جۆرە سوننەتە دەلێن: واجب واتە: پېویستى بە
مەعنا دامەزراو – وەرگىڤ.

بەلام لافى پېویستبوونى قوربانى بە بەلگەى فەرمووى
پېغەمبەر {دەروودە خەواد لەسەربە} رەد دەکړتەوہ: لە تىرمىزىدا دەفەرموى:
خۆشەويست {دەروودە خەواد لەسەربە} فەرمووى: فەرمان کراو بەمن کە قوربانى
بکەم، قوربانى بۇ ئىوہ سوننەتە. فەرموودەيى تىرىش ھەيە لە مەيش

دمقتر و روونتره، داره قوطنی گیراویته وه دهمرموی: (مرووده خواه لهسه ربنا):
 قوربانیکردن لهسه ر من فهرزه، بهلام لهسه ر ئیوه فهرز نیه. له
 سهحیحی موسلیمدا، له فهرموودهیهکا که ئوممو سهلهمه (رهزای خواه لیبنا)
 دهیگیریتته وه: خوشه ویست (مرووده خواه لهسه ربنا) دهمرموی: نهگهر کهسێ
 دهیهوئ قوربانی بکا، که مانگی نوئی قوربان ههلهات ئیتز با نهموو
 لهخوی بکاته وه نه ناخونی خوی بکا، تا قورباننبه کهی دهکات. ئهم
 فهرموودهیه لهسه ر ئهم شیومیه دهبن به بهلگه بو سوننهت بوونی
 قوربانی: ئه وهتا سهروهر (مرووده خواه لهسه ربنا) کردنی قوربانی بهستوو به
 خواست و ئارمژووی قوربانیکه ره وه، دهی شتی فهرزو پیویست نابسه سترئ
 به خواست و ئارمژووی نه رکدار (موکه للهه ف) وه. ئهو فهرموودهیهی که
 قسه له پیویستبوونی قوربانی دهکا، له رشته کهیدا نه ناس (مهجهوول)ئ
 ههیه، گریمان فهرمووده که ساغیش بن دهبهرئ بهسه ر سوونهتی
 دامه زراودا، به پیئ ئهو یاسا دامه زراوهی که دهئئ: هه رکاتئ چه ند
 بهلگه یئ به روالهت یهکیان نه دهگرت، واباشه به پیئ توانا کار به
 هه موویان بکری، که بهمه له زاراوه دا دهگوترئ: جهمع بهینه ئه دیله
 (بروانه فیقهی ناسان - الفقه المیسر - بهرگی یه کهم لاپه ره (۵۴)
 و مرگپر).

بزانه:

له لای ئیمه ی شافیعی مه زههب قوربانی سوونهتی کیفایهیه،
 کهواته: نهگهر کهسیکی خاوهن خیزان خوی یا یهکی له خیزانه کهی
 قوربانایی کرد، ئیتز داوای قوربانی له وانی تر ناکری، لهگه ل

رەچاۋكردنى ئەۋمدا؛ ئەگەر كەس لەو خېزانە بەۋ سۈننەتە ھەلنەسا، ئەۋە ناپەسەندى (كەراھەت) ى بۇ ھەموويان ھەيە.

بزانن:

كەسى رووى ئى دەنرى كە ئەم سۈننەتە بكا كە موسولمانو رەسېدەو خاۋەن ھۆش و قامېدەو خاۋەن روشدو ئازادو مالداربى، مالدار ياخود توانا ئەۋمىيە كە ئەو ئازەلى قوربانىيە زىادبى لە خەرچى ژىۋارى خۆى و ئەۋانەى كە ژىۋارىيان لە سەرىيەتى بۇ شەۋو رۆزى جەژن و سى رۆژمەكى پاش جەژن.

۳۶۸) چى بۇ قوربانى دەست دەدا:

لە قوربانىدا چەند شتى مەرجه:

يەكەم: سەربېن، چۆنىتى سەربېنى رەۋا لە پېشەۋە رابورد لە ز/۳۶۰.

دوۋەم: سەربېر، باسى سەربېر لە پېشەۋە رابورد لە زنجىرە/ ۱۳۶۰.

سېيەم: كاتى قوربانى كەيە؟ ئىستا لەم باسەدا باسى ئەۋە بەروونى دى.

چۈارەم: ئەۋ ئازەلانەى بۇ قوربانى دەست دەدەن ئەمانەن: وشىرو رەشەۋلاخ و مەرو بزنن بە ھەموو جۆرمكانىيەۋە، گامېشېش لە زاراۋەى شەرعا بە رەشەۋلاخ دادەنرى، خوداى گەۋرە دەفەرموى: {لَيْشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّنْ

بِهِمَةِ النَّعَامِ - سورة الحج - ۲۸/۲۲ { واته: با موسولمانان بئین
بۆ لای تۆو بۆ سەردانی خانەى خودا، هەتا بە چاوی خوێان ئەو هەموو
سوودو بەهرانە ببینن کەوان لەم کۆرو کۆبوونەوانەدا، کە لەم چەند
رۆژە دیاریکراوانەدا دەبەستێن، بۆ ئەوەی لەم رۆژە پیرۆزانەدا
خوێان بەهرەمەندبێن لە بەهرەى جیهانی و ئایینی) وەك
جێبەجێکردنی هەج و عەمرە، وەك ئەنجامدانی کاری بازرگانی، وەك
دیتنی شوینی پیرۆزو شوینی میژووپی وڵات، وە با ناوی خودا ببەن لەو
چەند رۆژە دیاریکراوانەدا، بە تایبەت لەکاتی سەربرپینی ئەو ئازەلانەدا
کە خودای گەورە کردوونی بە رۆژی حەلال بۆ ئیوە. ئەوەتا بەپێی ئەم
نایەتە ئازەل دیاری کراوە بۆ قوربانی، ئازەلیش بریتییە لە وشتر و رەشە
و لاخ و مەرو بزن، کەواتە گیاندارى تر جگە لەم چوارە دەست نادا بۆ
قوربانی، یەكگتن لەسەر ئەمە دامەزراوە، کرداری پێغەمبەرىش بەلگەیه
لەسەر دروستیی ئەم برپارە، چونکە پێغەمبەر (دروودە خوا لەسەرە) هەر لەم
چوار جۆرە شتە قوربانی کردووە، ئەبێستراوە لە شتی تر قوربانی
کردبێ.

۳۶۹ مەرجەکانی دامەزراندنی قوربانی ئەمانەن:

(۱) لە مەڕ شەك یا لە شەك بە تەمەنتر دەست دەدا بۆ قوربانی،
شەك ئەوەیە کە سائیكى تەواو کردبێ و پێی نابێتە سائی دوووم، قیل
(گوتراو) دەئ: یاخود بەر لە تەواو بوونی سائی ددانە پێشینەکانی

کهوتبئ، گوتراوئ تر دمفه رموئ: ئه وهیه بهرگنه کهی ببئ به خوری، بهرگن له سه رپشت قیت و قنجه، خوری شۆرو سه ره و خواره. گوتراوئ تریش دمفه رموئ: ئه وهیه شەش مانگی ته و او کردبئ، به لام فه رمووده ی یه که م دروستترینی ئه م فه رموودانه یه.

(۲) له بزنی چتیرئ که دوو سالی ته و او کردبئ و کهوتبئته سالی سییه مه وه، له سه ره فه رمووده ی دروستترین ده ست ده دا بو قوربانی، بو یه پیش له شه ک به سال جیا یه چونکه گوشتی چتیر له گوشتی شه ک که م تره، له بهر ئه وه به هو ی زیاده ی ساله وه هه ولئ ئه وه دهرئ ئه وه که مییه پرپرکریته وه، گوتراوئ دمفه رموئ: بزنی سالیکی ته و او کردبئ و پیئ له سالی دوو م نابئ بو قوربانی ده ست ده دا. چتیر له عه ره بیدا ناوی (ئنی) یه، بو یه وای پی ده گوتری چونکه له و ته مه نه دا ده انه دوینه گانی دهر ده چی، که به عه ره بی ناویان (ئنی) یه^(۱)

(۱) ددان له مرؤ دا ئه م چه ند جوړه ی هیه، که له پیشه وه له ناوه راستی ریزی سه ره وه و ریزی خواره وه له سه ره ئه م ریزه ده ست پی ده که م:

۱- ئه نایا (ده انه دوینه کان).

۲- ره باعیات (ده انه چوارینه کان).

۳- ئه نیاب (که لبه).

۴- ضه و احیک (پیشه خری).

۵- ئه رحاء (خری). ئه م پینج جوړه هه ره جوړه چوار ددان، دوویان له ریزی سه ره وه و دوویان له ریزی خواره وه، به رابه ری یه کترین، کو ی هه مویان ده کاته بیست ددان، گشت ددانه گانی تریش پییان ده گوتری: ئه ضراس، واته: کاکيله. گه لی بابته و بریارو زانیاری په یوه ندییان هیه به ناو به جوړی ئه م ددانانه وه، له بهر ئه وه به باشم زانی که

(۳) و شتری قربانی دهبی پینج سالی تهواو کردبی و پیی نابیتته شهشوه به عهرهبی و شتر لهم تهمنه‌دا به نییری دهگوتری (ثنی) به میچکهی دهگوتری (ثنیة) گوتراویشه: دهبی شهشی تهواو کردبی و پیی نابیتته حهوتهوه به لام فهرمووده‌ی یه‌که‌م دروستتره.

(۴) رهشه‌ولاخیش دهبی دوو سالی تهواو کردبی و پیی نابیتته سیوه، گوتراویشه: پیی نابیتته چوارهوه.

(نهم جوړه نازهلانه دهست نه‌دمن بو قوربانی)

خه‌سینراو بو قوربانی دهست ددها، چونکه نازهل به خه‌سان قه‌لهو دهبی و گوشته‌که‌ی خوشتتر دهبی، هه‌روا کول و شاخ شکاویش دهست ددها، گهرچی به‌هوی شاخ شکاویشهوه خوینی لی بی، چونکه کار له گوشته‌که‌ی ناکا، که‌واته: وهک چون برینه‌وهی خوری و مووی نازهل زیانی نیه شاخ شکاویش ناوا زیانی نیه بو قوربانی.

بزانه:

جیایی نیه له نازهل قوربانیدا نیربنی یا می بی، به مهرچی سالی ره‌چاوکراو هاتبیتته دی. به‌لی له‌سه‌ر رای دامه‌زراو نییر بو قوربانی

نهم روونکردنوه‌یه بنووسم. تکایه پروانه: عمدة القاری شرح صحیح البخاری ج / ۲۱ ص ۲۵۴ لهم شوینه‌دا هه‌لمی چاپ زوره، له وه‌رگه‌پراوه‌که‌دا هه‌له‌کام به‌پینی کفایة الاختیاره‌که راست کردهوه. له هه‌ندی شوینی دیرئ دووان په‌ریوه.

۶- پروانه: مختصر صحیح البخاری / کوردی به‌رگی / ۴ ل - ۲۸۳.

- وه‌رگیتیر -

باشتره، چونکه گوشته‌که‌ی خوشتره (کورد گوته‌نی: به‌رخ‌ی نی‌ر بۆ سهربرین - وهرگیر).

وشرئ بۆ چهوت کهس دهست ددها، هه‌روا ره‌شه‌ولاخیش، به‌پئی ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی که جابیر ده‌یگیریت‌ه‌وه ده‌فه‌رموئ: سائی ریکه‌وتنی حوده‌یبیه‌ی که له خزمه‌تی چه‌زرتدا بووین ئیجرامی عه‌مره‌مان به‌ستبوو، به‌لام بت‌په‌رسته‌کان ریکه‌یان نه‌داین که عه‌مره‌که‌مان ته‌واو بکه‌ین، ئیتر ئیجرامه‌که‌مان شکان و به‌م شی‌وه‌یه‌ی فیده‌ماندا: به‌ چه‌وت کهس وشرئ یا گایه‌که‌مان سه‌رده‌پری (موسلیم) ئه‌بو ئیسحاق ده‌فه‌رموئ: وشر بۆ ده‌ کهس به‌ کاردئ. ئیبنو عه‌بباس (ره‌زا‌خواه‌لیبه‌): ده‌فه‌رموئ: له سه‌فه‌ریکا، له خزمه‌ت چه‌زرتدا بووین، بوو به‌ چه‌ژنی قوربان، جا چه‌وت کهس چه‌وت کهس له یه‌ک سه‌ر ره‌شه‌ولاخا ده‌بووین به‌ هاوبه‌ش و ده‌مانکرد به‌ قوربانی، وه‌ ده‌ کهس ده‌که‌سیش له یه‌ک سه‌ر وشرتا ده‌بووین به‌ هاوبه‌ش و ده‌یمانکرد به‌ قوربانی (تیرمیزی گیراویه‌ته‌وه‌و ده‌فه‌رموئ: فه‌رمووده‌یه‌کی جوانی نابال‌و (غهریب‌ه)، ئیبنو لقه‌ططانیس ده‌فه‌رموئ: فه‌رمووده‌یه‌کی دروسته. له بوخاری شه‌ریفدا شتی وا هه‌یه که شایه‌تی ئه‌م فه‌رمایشته‌ی ئه‌بو ئیسحاق بی (به‌زه‌ینم ئه‌و شته ئه‌مه‌یه: له بوخاریدا عانیشه (ره‌زا‌خواه‌لیبه‌): ده‌فه‌رموئ: پیغه‌مبه‌ر (درووه‌خواه‌له‌سه‌رب‌ه‌) گایه‌کی کرد به‌ قوربانی بۆ ژنه‌کانی، عه‌للایه‌ی عه‌ینی (ره‌زا‌خواه‌لیبه‌) ده‌فه‌رموئ: یه‌کی له‌و بریارانه‌ی له‌م فه‌رمووده‌یه‌ وهرده‌گیری ئه‌مه‌یه: پیغه‌مبه‌ر یه‌ک ره‌شه‌ولاخی کردووه به‌ قوربانی بۆ هه‌مو ژنه‌کانی. دیاره که ئه‌م چه‌جه

حه جی مائاوااییه نهو کاتهیش پیغه مبهه (مرووده خواه لهسه ربنا) نو ژنی بووه، دهی له شوینئ گا بو جهوت کهس زیاتر دهستبد، وشتر باشتر بو زیاتر له جهوت کهس دهست ددها، برپوانه: عومده تولقاری ب - ۳ ل - ۲۵۷ + تاج - ۲ ز - ۱۰۹ ل - ۲۱۵ ف - ۲ - و مرگیږ).

مهرو بزن بو یهک کهس دهست ددهمن، بهلام نهگه خیزانی، یا چهند خیزانی، ژيواریان لهسهه یهک کهس بوو، خاوهن خیزانهکان خوئی یا یهکئ لهو خیزانانه، مهړئ یا بزنیکی کرد به قوربانی له جیاتی هه موویان نهوه دروسته و بریتیی گشتیان دهکهوئ.

۳۷۰ چي بو قوربانی دهست نادا:

مهرجی ئازهلئ قوربانی نهوهیه نهنگی وای پیوه نهبی که گوشتی کهم بکاتهوه، وهک نهه چوار جوړه نهنگه که ئازهلئ پی عه یبدار دهبی و به کهلکی قوربانی نامینئ: ئازهلئ کویری دیاری و، ئازهلئ شهلئ تهواو لهنگو ئازهلئ تهواو نهخووش که نهخوشیه کهی پیوه دیاربئی و، ئازهلئ لهړک و لاوازی بی مؤخ، نهمانه به کاری قوربانی نایه، بهپیئ نهه سهه بهلگهیه لهه فهرموودهیهیدا (مرووده خواه لهسه ربنا): نهه چواره به کاری قوربانی نایه: ئازهلئ کویر که کویرییه کهی پیوه دیاربئی و ئازهلئ نهخووش که نهخوشیه کهی پیوه دیاربئی و ئازهلئ شهلئ تهواو لهنگو ئازهلئ له ړک و لاوازی بی مؤخ (تیرمیزی - رمزای خودای لیبی - دهفه رموی: فهرموودهیه کی جوانی دروسته). زاناگان دهفه رموون: هوئی دهست نههانی کویر بو قوربانی دهگه پتهوه بو نهوه که بههوی

كوپريه كه يه وه، له لای چاوه كوپر كه وه له و مړانی كه م دهكاو دهبی به هوئی له پری، یا له بهر نه وه به شی له گوشته پاكه خو شه كه ی نه ماوه، كه گلینه ی چاویه تی. هی شهلش دهگه پیته وه بو نه وه كه نازه لی ساخ پی شی دهكه وئی و زور به ی كات به هوئی نه وه وه له و مړی باشی بهرناكه وئی و نه وه یش دهبی به مایه ی له پوونی. هی نازه لی ته واو نه خو شیش نه وه یه چونكه نه خو شی گوشت بی كه لك دهكا، هی نازه لی له پك و لاوازی بی مؤخیش نه وه یه له ری زور گوشت له كار دهكا. نه م جوړه نازه لانه یش به كه لكی قوربان ی نایه ن: گه پو و شیت و گوئ قرتا و دووگ براو، یا هر نازه لی پارچه یی له له شی یا له نه ندامیكی برابی، گه پری كه م و زوری چون یه كه له سره فرموده ی دورستتر، دهبی به هوئی دهست نه دان، چونكه كه می و زوری گه پری گوشت بی كه لك دهكه ن، پی شه وا شافیعی (ره راه خواه كه ورسه لیت) دمه فرموی: گه پو لی له و چه شنه دمردانه یه كه گوشت و به زتیك دهده ن. شیتیش وا له نازه ل دهكا كه نه له و مړی و له ربی و گوشته كه ی خراب بی، جوړیكی هیه به به عه رمبی پی دهگوتری: نه ولاء، به كوردی پی دهگوتری: حو ل: گیزوو یژ، هه می شه دهكه ویته دوا رانه وه و زور جاریش تووشی سه ره خو لی دهبی و به دهوری خویدا وهك باوه خو لی بكا دهخولیته وه. هو ی دهستنه دانی گوئ براو و دووگ براویش نه وه یه كه به شی له گوشته پاكه حه لاله كه ی كه دهست دهدا بو خواردن نه ماوه.

۳۷۱) کاتی سهربرینی قوربانی:

کاتی سهربرینی قوربانی دمست پی دهکا به تیپهر بوونی ماوهی دوو رکات نویزو دوو وتار له پاش ههتاو کهوتنی رۆژی جهژنی قوربان، وه دمینیتهوه ههتا رۆژ ئاوابوونی رۆژی سییه می پاش رۆژی جهژن، که تیکرا دهکاته جوار رۆژ: رۆژی جهژن و سئ رۆژی پاش جهژن. بهلگهی دیاریکردنی ئەم کاته بۆ قوربانی ئەم فرمایشتهیهتی (مروودە خواە لەسەر): لەم رۆژه مانا یهکهەم شت که دەستی پی بکهین ئەوهیه که نویژی جهژن دهکهین، ئینجا دهگه پڕینهوهو قوربانی سهر دهبرین، جا ئەوهی ئاوا بکا ئەوه یاساو ریبارو سوننهتی نیهمی پیکاهو، وهی ئەوهی لهپیش نویژی جهژندا قوربانی سهر بپری ئەوه دانانری به قوربانی (ش/د/ ت/ تاج/ ۴ ز - ۱۳ ل - ۳۹ فهرمووده: ۷) به یهکههنگ (اتفاق)ی زاناکان کردنی نویژی جهژن مهرجی داهاتنی کاتی قوربانی نیه، بهلکوو تیپهر بوونی ماوهی دوورکات نویزو دوو وتار مهرجهو بهس، کاتی قوربانیکردن بهسهر دهچئ به تیپهر بوونی سئ رۆژی پاش جهژن چونکه دهفهرموئ (مروودە خواە لەسەر): رۆژهکانی مینا - که رۆژی جهژن و سئ رۆژهکانی پاش جهژن - ههموویان رۆژی قوربانیکردن (بروانه: تاج/ ۲ ز - ۱۰۱ ل - ۲۰۰ هـ - ۲ - ومرگی).

قوربانیکردن له شهوا ناباشه، واته: دروسته بهلام ناپهسهنده، چونکه مهترسی ئەوهی ههیه که گوشتهکهی به تهرو تازهیی دابهش نهکری.

۳۷۲) چی له کاتی سهربریندا په سنده:

نهم چهند کاره له کاتی سهربرینی قوربانیدا سوننه ته:

(۱) ناوی خواهیښان چونکه زاتی پاک دمفرموی: { فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ - سورة الأنعام - ۱۱۸/۶ } واته: دهی له گوشتی نهو گیانله بهرانه بخون که ناوی خودایان له سهر دهری، له کاتی سهربریناندا. له صه حیهینا هیه: کاتی پیغه مبهه (درویده خواه له سهریو) قوربانییه کهی خوی سهربری فهرمووی: (بسم الله: به پیروزی ناوی خودا).

به لام نه گهر له کاتی سهربریندا قوربانیکه ناوی خودایش نه با هره دروسته، چونکه خاوه نامه کان زورتر که گیانله بهر سهر دهرن ناوی خودا یاد ناکهن، له گهل نه وهیسا خودا سهربر او دکانیانی به حه لال داناو. دیسان له صه حیهیندا دمفرموی: عائیشه (ره راه خواه اییبه) فهرمووی: گوتیان: نهی پیغه مبهه ری خودا! ری ده که وی هندی که سی نو موسولمان که هیشتا به جوانی فیتری یاساکانی نیسلامه تی نه بوون، ری ده که وی نهو جوړه موسولمانانه گوشتان بو دهینن، نازانین که ناوی خودایان لی هیناوه یانا، جا ئایا لی بخوین یانا؟ فهرمووی: خوټان ناوی خودا بهینن و بیخون (د/ب/ن - تاج/ ۴ ل - ۲۸ ز - ۹) دهی نهم فهرمووده یه به لگه یه له سهر نه وه که بیسمیلاکردن سوننه ته نه ک پیویست، چونکه نه گهر له کاتی سهربریندا ناوی خواهیښان پیویست بواپه پیغه مبهه (درویده خواه له سهریو) ریگه ی خواردنی نهو گوشته ی نه ددهدان.

(۲) سه‌لاواتدان له دیداری خوشه‌ویست (درووه خواه له‌سهرېښه) شافیعی (ره‌زاه خواه له‌سهرېښه) له‌م باره‌یه‌وه هوشیاری راگه‌یان‌دووه که دروود له دیاری پیغه‌مبهر (درووه خواه له‌سهرېښه) له‌م کاته‌دا سوننه‌ته به قیاس له‌سهر شوینه‌کانی تر، له‌بهر نه‌وه‌یش که خودای گه‌وره ناوو شو‌رمت و پایه‌و شانی به‌رزموه کردووه، له‌م باره‌یه‌وه ده‌فرموئ: {وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ - سورة الشرح - ۴/۹۴} (واته: وه ناوو شو‌رمت و پایه‌و شانی تۆمان به‌رز کردوته‌وه، له‌ شایه‌تماندا، له‌ بانگدا، له‌ قامه‌تدا، له‌ ته‌حیاتا، له‌ وتاری خوازبیینیدا، له‌ زور بۆنه‌کانی تردا، ناوت که‌وته‌ پال ناوی خودا). له‌ راستیدا له‌ سایه‌ی خواداو له‌هرکوئ به‌ جوانی ناوی خودا ده‌برئ ناوی جوانی پیغه‌مبهریش ده‌برئ که‌واته له‌م شوینه‌یشا هه‌روا.

(۳) رووکردنه رووگه‌و رووی سهر‌بر‌پاوه‌که به‌رمو رووگه‌ بڼ له‌کاتی سهر‌بر‌پینیدا، چونکه‌ نه‌وئ باشت‌رین لایه‌ که‌ رووی تی بک‌رئ، له‌بهر نه‌وه‌یش که‌ پیغه‌مبهریش (درووه خواه له‌سهرېښه) هه‌ر سهر‌بر‌پاوی به‌ ده‌ستی خوی سهری ده‌بری رووی ده‌کرده رووگه‌.

(۴) نه‌للا‌هو نه‌کبه‌ر‌کردن. چونکه‌ نه‌نه‌س (ره‌زاه خواه لایبڼه) هه‌رمووی: خوشه‌ویست (درووه خواه له‌سهرېښه) دوو به‌رانی ته‌وی شاخ‌داری کرد به‌ قوربانی به‌ ده‌ستی خوی سهری بر‌پڼ، وه ناوی خودای هی‌ناو نه‌للا‌هو نه‌کبه‌ری کردو هه‌رمووی: بسم الله‌ والله‌ اکبر، وه‌ ه‌اچی دانا له‌سهر لاملیان، وه‌ له‌سهر لای چه‌پ به‌رمو قیبله‌ پالی خستن و به‌ ده‌ستی چه‌پی سهری گرتن و به‌ ده‌ستی راستی چه‌فۆکه‌ی گرت، ننج‌ا سهری بر‌پڼ (ش/د/ت/ن - تاج - ۴ ل - ۴۰ ف - ۱ ز - ۱۴).

۵) نژای گیرابوون، جابیر (ره‌زاه خواه لایبنا) فه‌رمووی: روژی جه‌ژنی قوربان، پیغه‌مبهر (درویده خواه له‌سهری) دوو به‌رانی شاخداري ته‌وی خه‌سای سه‌ربری و کردنی به قوربانی، له‌و کاته‌دا که رووی ده‌کردنه قیبله ده‌یفه‌رموو: (انی وجهت وجهی للذی فطر السموات والارض - علی ملة ابراهیم - حنیفا وما انا من المشرکین. ان صلاتی ونسکی ومحیای ومماتی لله رب العالمین. لا شریک له وبذلک ارموت وانا من المسلمین. اللهم منك ولك عن محمد وامته باسم الله والله اکبر). واته: وا من به دئیکی پاکه‌وه رووی خوّم ده‌که‌مه ته‌و که‌سه که ته‌م ناسمانانه‌و ته‌م زه‌وییه‌ی له نه‌بوون دروست کردووه، من له‌سهر نایینه بی گهرده‌که‌ی نیبراهیمم و له هه‌موو نایینیکی بووچ و له گشت بیرو باومرپکی به‌تالّ لام داوه، وه من به هیچ جوژی له‌و که‌سانه نیم که فره‌خوان و هاوړی بوّ خودا برپار دمدن، بیگومان نویژو خواپه‌رستیم و ناواو یاسای جه‌جکردنم و زیانم و مردنم ههر بوّ خودای په‌رومردگاری جیهانیانه‌و به ده‌ستی ته‌وه و پاداشم لای خو‌یه‌تی، هیچ هاوبه‌شیکی نیه‌و من به‌مه فه‌رمانم پیکراوه که‌وا به دئیکی سافو بیگه‌رده‌وه بلّیم من یه‌کیکم له موسولمانان، په‌رومردگارم! ته‌مه هی خو‌ته‌و بوّ خو‌ته‌و له تو‌وه خه‌لات کراوه به من، وا منیش پیشکه‌شی ده‌که‌مه‌وه به خو‌ت!

ده‌یکم به قوربانی له باتی موحه‌مه‌دو له باتی گه‌له‌که‌ی، به ناوی خودا، خودا له هه‌موو که‌س گه‌وره تره. ننجاً جه‌زرعت (درویده خواه له‌سهری) سه‌ری بری. (د - به رشته‌یه‌کی باشکه له: سند صالح - تاج/ ۴ ز

— ۱۵ ل — ۴۳ ف — ۱) ئەمەش نزیایەکی کورتە لەم بارەییەوه (اللهم هذا منك واليك فتقبل مني: خودا گیان! ئەمە خەلاتی تۆیە، تۆ ئەمەت خەلات کردوو بەمن، وا منیش پێشکەشی دەکەمەوه بە خۆت، ئەی خودایە! قەبوولی بکە لێم) بەلگە ی ئەمەیش ئەوەیە کە پێغەمبەر (مروودە خواوە لەسەربو): لەکاتی قوربانی کردندا فەرمووێتی: (باسم الله اللهم تقبل من محمد وآل محمد ومن أمة محمد: بەناوی خودا، خوایە گیان! ئەم قوربانییە قەبوول کە لە موخەممەد خۆی و لە کەسوکاری و لە نەتەوهی) (م/ د/ ت/ ن — تاج/ ۴ ل — ۴۱) نەتەوه: واتە: ئوممەت.

۶) سوننەتە خۆی ئازەلەکە سەر بچڕی، ئەگەر بزانی و بتوانی، لەمەدا حەزەرت دەکا بە سەرمەشق بۆ خۆی بەلام ئەگەر خۆی نەیدەزانی با ئازەلەکە بداتە دەست جێکار (وەکیل) و خۆی نامادەبی لەسەری، لەکاتی سەربرپینیدا چونکە فەرمووی (مروودە خواوە لەسەربو): ئەی فاطیمە! هەستە لەسەر قوربانییەکەت حازربە بە یەکەم دلوپی خۆینەکە ی خودا لە هەموو گوناھێ کە لەوەوپێش کردووتە لێت خوش دەبن وە بلی: (ان صلاتی ونسکی ومحیای ومماتی لله رب العالمین لا شریک له وبذلك امرت وانا اول المسلمین).

۳۷۳) چی لە قوربانی دەکری؟

قوربانی دوو جۆری هەیە: قوربانی سوننەت و قوربانی پێویست، یا نەزرکراو، جا قوربانی پێویست هەر کە ناوی قوربانی لێهێناو نەزری کرد نیتەر لە ملکی قوربانیکەر دەردهچی، تەنانەت ئەگەر بیفەوتیێن

دهبى بېبژيرئ، كاتيكيش سهرى برى دهبى گشت گۆشتهكهى بكا به
خىرو ببهخشيتوه بهسهر ههژاران، نابى نهخوى نه كهسى ژيوارى
لهسهرى بى لىي بخون، نابى بهشى دهوله مەنديشى لى بدات، به قياس
لهسهر تۆلهى نهچىرو خوینه پيويستهكان، كه كه مو كورى حەج و
عهمره پر دهكهنهوه (دماء الجبرانات) (بروانه: فيقهى ئاسان ب - ۱ ل -
۳۷۴ ههتا ل - ۳۸۷ - وەرگير) مەبهست له ههژار كهسيكه زهكاتى پى
بش.

تهنانهت نهگەر نهزركه رهكه لىي خوارد، يا ههنديكى لى هيشتهوه
ههتا فهوتا دهبى بېبژيرئ، چونكه له دهسته بهرىي نهودايه، له بهر نهوه
دهبى، به هاگهى بېژيرئ، گوتراویشه: دهبى ويتهى نهو گۆشته كه
خواردوو پهتاي يا فهوتاوه پهيدا بكاو ببهخشى به ههژاران، به ههرحال
له سهرى نيه كه له باتى نهو فهوتاوه ئازهلتيكى تر بكا به قوربانى،
چونكه قوربانىيهكهى كردوو. نه مەيش چۆنيتيى بهكارهينان
(تهسهرووف)ى قوربانى سوننهته:

هەر قوربانىيهكه كه سوننهت بى، سوننهته كه خاوهنهكهى لىي
بخوا، به لكوو گوتراویشه: پيويسته كه لىي بخوا، چونكه لهسهر قسهى
نهم گوتيارى فهركان لهم نايهتهدا بو پيويستبوونه كه دهفهرموى:
{ فَكُلُوا مِنْهَا } بهلام راي دروست نهويه: كه خواردن لىي سوننهته،
بهپيى نايهتتى { وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ - سورة الحج
- ۳۶/۲۲ } نهودتا بهپيى نهم نايهته قوربانى دانراوه به بههره بو
مروؤ نهوهك به نهركى سهرشانى!

به پیومر (قیاس)ی حه و تمیش بی خواردن له گوشتی قوربانی سوننه ته نهک پیویست. نهیسه باشر نهوهیه که گشتی بکا به خیر، چهند پاروویهکی نه بی بۆ پیروزی بیخوا. به لام نه گهر نهیویست همهووی بکا به خیر چی بکا باشه؟ گوتراوی دمه رموی: نیوهی بخواو نیوهی بکا به خیر، چونکه زاتی مهزن دمه رموی: {فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطَعُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ - سورة الحج - ۲۲/۲۸} (واته: جا خویشان لی بخون و دهر خواردی گیرۆدهی نه دارایی لی بدن). نهوهتا نایه ته که کردوویهتی به دوو نیوه، به لام له کاتی وادا دروستترین نهوهیه: بیکا به سی بهشی یه کسانه وه، سییه کی بخوا، سییه کی بکا به دیاری، سییه کی بکا به خیر، چونکه زاتی مهزن دمه رموی: {فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطَعُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ - سورة الحج - ۲۲/۳۶} (واته: جا خویشان لی بخون و بهشی ههزاری خاوهن قنیات و بهشی سوالکهریشی لی بدن).

نهوهتا نه نایه ته گوشتی قوربانی دهکا به سی به شهوه، بهشی بۆ خویان، بهشی بۆ ههزاری قنیاتکهر، که ههر چهنده پی بدهی پی رازی دهبی، بهشی بۆ دهر دووزه کهر و نهو گه دایانه که بهر دهرگا به مهردووم دهگرن و ورکی پشکی قهوی دهگرن^(۱).

^(۱) ههزاری خهلاتی خواجه، بههریه کی گمورهیه بۆ کسێ نرخێ بزانی، به لام مهبست له ههزاری تمهبلتی و تمهزهلی و دهستپیتی و بی کارهیی نیه. کاسبکار خوشهویستی خودایه. مهبست له ههزاری کهم دهستی و بی وهی و رازیبوون و قنیات کردنه به بهشی خودا، ههزاری بهم واتایه که له پوروی پیغمبران و پیاو چاکان و زانا گموره کانه، ئهمانه

بەس بە دلو دەروون دەولەمەند بوون، سامان پەرست نەبوون، بوون و نەبوونیان پێوە دیار نەبوو. جارێ پرکەیی میوان چووینە مائی مەلایی، شموو روژی لەوی ماینمو، خزمەتێکی شاهانەیان کردین، دوایی زانیمان کە مامۆستا بۆ خزمەتی میوانەکان کتیبی دەورو دەرەسەکی خۆی فرۆشتوو!

ئەم مامۆستا بەرێزە مامۆستا مەلا رەسوولی سەرگەڵوویی بوو، رەحمت لە خۆی و لە کاک موحەممەدی جوانە مەرگی کورێ بی، جاوا بە یادی رەحمت نادرن بۆ گیانی پاکی ئەو کاوی کورم و حەزروتی وەیسێ قەرەنی و ئیمامی نەوێ و ئەهلی صوفەو گشت سۆفی و دەرویشێکی بێوێی کە نارگری ناو تەکیەو خانەقاکان، بە تایبەتی بە یادی سۆفییە بێوێیەکانی خانەقای بیارەو کە خۆم بە چاری خۆم زوهدو تەقواو بەرە کەتیا ئام لەسەردەمی شیخی عەلەددینا دیو (زەزاو رەحمتە خودا، مەوێ و مەزن لە مەوێیان بۆ) را لێردا بەو یادەو ئەم چامەیدەتان پێشکەش دەکەم. بە تایبەتی پێشکەشی دەکەم بە هاوڕێ و هاو دەم و هاو دەردو هاو خەم، هاوسەری بێوێ و سۆفی مەشرەب، کە ئومێد دەکەم لە کەرەمی خودا، کە بیکە بە نمونەیی بۆ ئەو ژنە رووسوورە خوا ناسە دەرویش مەشرەبانە، کە ئەم چامەیدە رەنگ دەداتمو لەناو دلو دەروونیاندا. رەحمت لەو کەسێ بەرە لەم کتیبە وەردەگرێ رەحمت دەنێرێ بۆ دایکی سەلاح و کەسوکاری، چونکە بەراستی زۆر خزمەتی ئەم کتیبانە کردوو خودا پاداشی باشی بداتمو. ئەم دایکی سەلاح! ئەم حاجی زەکیی مەلا کەرم عەلی! (رەحمتە خودا، لە خۆت و کەس و کارو مەموو زیەدووت بۆ). بەرمووون لە گەڵ چامە کەدا:

هه‌زاری ساچاو به بهشی خودا

پادشا له چاویا مانەندی گەدا

رەنگە زەرەدە کەمێ کە پرشنگ دەدا

زەرەدە پەرێیە، خۆر گزنگ دەدا

خۆشە بێوێی چەتری سەرت بی

کالای هه‌زاری بەرگی بەرت بی!

نهخه می مهزراو رانه مه پرت بئ
 نه ترسی گورگی دهشت و ده رت بئ
 ئاسمان لیفه و زهوی به پرت بئ
 نه له گه ل که سی ههراو شه پرت بئ!
 ئالای دهرویشی له که مه رت بئ
 وهیسه که ی خۆمان به ره به رت بئ!
 ترسی روو زهردی لای سهروه رت بئ
 کرده وهی باشی خۆت سو په رت بئ!
 دلی رووناکی خۆت خه فه رت بئ
 چرای روۆشنی دهورو به رت بئ!
 تا له ریسوایی سوال قوته رت بئ
 حال و مالیکی سهرو به رت بئ!
 مزگه وتی نزیک به رابه رت بئ
 خه لوه گای گیانی به خه به رت بئ!
 هه ئالی هاوبیر قه له نده رت بئ
 کاتی پیویستی هاوسه نگه رت بئ!
 نهک له سه ر سینی براده رت بئ
 که پشته هه لکرد له زه ره رت بئ!
 نه فسی چون ده بان پم جه وه ره رت بئ
 ژنیکی وهک خۆت به هاوسه رت بئ!

وهه رگیر

نووری فارس همه خان

سلیمانی ۱۸/۸/۱۹۹۶

ھەمىشە دىمفەرموئى: قوربانىكەر لە قوربانى سوننەت بۆى ھەيە
 ھەم لىيى بخوا ھەم لىيى دەرخواردى خەلك بىدا، ھەم قايمەى لى بىكا،
 بەپىيى ئەم فەرموودەيە: سەلەمەى كورپى ئەكودە (رەزە خىواە لىيە)
 فەرمووى: پىغەمبەر (دروودە خىواە لەسەرىيە) فەرمووى: ئەو كەسەى لە ئىو
 قوربانى دەكا نابى لە پاش سى شەو لە گوشتى ئەو قوربانىيە لە مائىدا
 بىمىنى، جا لە سالى ئايىندەدا عەرزىانكرد: ئەى پىغەمبەرى خودا!
 ئەم سائىش وەك پارىكەينەو؟ فەرمووى (دروودە خىواە لەسەرىيە): ئە، ھەم
 خۇشتان لىيى بخۆن و ھەم بەشى خەلكى تىرىشى لى بدەن و ھەم قايمە
 (ادخار) یشى لىبىكەن، پار بۆيە وام گوت چونكە پار سالىكەى گرانەو
 نەھاتى بوو... (ش / د / ت / ن / تاج / ۴ ل - ۴۵).

راجىيى ھەيە لەو كەسانەدا كە لە قوربانى، دىارىيان پى دەرى،
 گوتراو: ئەو ھەزارانەن كە لەبەر دىروون بەرزى خۇيان، ھەزارى لىيان
 بوو بە نەخش و وەك خىش دەيانرايىنەو، گوتراو: ھە،
 دەولەمەندانن. پىشەوا غەزالى (رەزە خىواە لىيە) دىمفەرموئى: سىيەكى
 قوربانى سوننەت بە دىارى دروستە بدەرى بە دەولەمەندو بە ھەزارى
 دىروون بەرز!

بىزانە:

دىروست نىە گوشت و پىست و ھىچ شتىكى تىرى قوربانى بىرۇشەرى،
 ھەتا دىروست نىە پىستەكەى لە جىياتى كرى بدەرى بە قەسابەكە يا بە
 سەربەكە، بەلكو دەبى كەولەكەيشى بىبەخشى، يا خۆى سوودى لى
 وەربەگى، وەك ئەو بىكا بە مەشكەو كوندەو سۆل و كالە، بەلام لەم
 كاتەدا نابى بىاندا بەگى.

شوینی دابه شکردنی قوربانی شوین و شاری قوربانیکهره، له باره
گواستنموهیهوه بۆ شوینیکی تر دوو بۆچوون ههیه، دروست نهوهیه که
نهمیش وهک زهکات گواستنموهیه دروسته، وهک له باسی زهکاتدا نهمه
رابوورد (بروانه: فیهی ناسان ب - ۱ ل - ۳۱۲ - وەرگێڕ).

۳۷۴) باسی چهوتم (عهقیقه):

(بروانه: مختصری صحیحی بوخاری - به کوردی، بهرگی
پینجهم، لاپهه/ ۱۰۰ ههتا ۱۱۲).

چهوتم به عهرهیی ناوی (عهقیقه)یه، که نهو مووهیه لهکاتی له
دایکبوونا وا به سهری ساواوه، له شهرعا نهو ناژهلهیه که له رۆژی
حهوتهما دهکری به چهوتم بۆ، که له ههمان رۆژا سوننهته مووی
سهری بتاشری و بکیشری به زێڕ یا به زیوو بدری به ههژاران. چهوتم
سوننهته، سههر بهلگهی سوننهتبوونی نهم فهرموودهیهتی (مرووده خواه
لهسههره): ههموو کورپی ریگهی پێ نادری که تکاو شهفاعهت له قیامهتدا
بۆ باوک و دایکی بکا، نهگهر به مندالی بمری، ههتا چهوتمی بۆ نهکری،
ههق وایه له رۆژی چهوتهیدا چهوتمی بۆ سههرپرن و سهری بتاشن و
ناوی بنین (ئهحمهه/ تیرمیذی. حاکم به فهرموودهیهکی دروستی
داناوه). ههق وایه بۆ کور دوو مهپ یا دوو بزنی یا مهپو بزنی بکری به
چهوتم، وه بۆ کچ مهپێ یان بزنی بکری.

بهپێی نهم فهرموودهیه: ئوم کورزی ئهل (کعبیه) (مرووده خواه لیبه)
فهرمووی: چهزهرت (مرووده خواه لهسههره) فهرمووی: دوو مهپ یا دوو بزنی، که

بۇ قوربانى دەست بىدەن، بۇ كۆپ دەگرىن بە ھەۋىتەم، ۋە بۇ كچىش يەك مەرپا يەك بىزىن (د/ت/ن - رىشتەى دروست) عانىشەيش (ۋەزەۋە خواۋە لىبەن) دەفەرمۇئ: پىغەمبەرى خودا (ۋەزەۋە خواۋە لىبەن) فەرمانى پىمان كىردوۋە كە بۇ كۆپ دوو مەرپا يا دوو بىزىن بىكەين بە ھەۋىتەم بۇ كچىش مەرپا يا بىزىن (تىرمىزى/ ئىبنى ماجە/ ئىبنى ھەبان لە ۋەھىجى خۇيدا).

بىزانە:

ئەۋ ئازەلەى دەگرى بە ھەۋىتەم دەبى دەست بىدا بۇ قوربانى، دەبى لە تەمەن ۋە بى نەنگى ۋە ساغىدا دەق ۋەك ئازەلەى قوربانى ۋابى بە پىۋەرو قىياس لەسەر قوربانى. گەرچى ھەۋىتەم بە ھەموو ئازەلەى كە دەست بىدا بۇ قوربانى دروستە، ۋەك ۋىتىرو گاو مەرپا بىزىن ۋە گامىش، ۋەراى دروستىزىن ئەۋەپە كە ۋىتىرى يا گامىش بۇ ھەۋىتەم لە مەرپا يا لە بىزىن باشىرە، كەچى ھەپە دەفەرمۇئ: مەرپا بىزىن بۇ ھەۋىتەم لە ۋىتىرو گا خىرتەرە، گواپە رۋالەتى ئەم فەرموۋدەپە دەكا بە بەلگەى بۇ چۈۋنەكەى كە دەفەرمۇئ: دوو شات بۇ كۆپ يەك شات بۇ كچ - دانەر (ۋەزەۋە خواۋە لىبەن) - شاتى بىرپوۋە بەسەر مەرپا، ۋەقسەى ئەم قىلەپەشى بەلاۋە پەسەندە، گواپە ئەمە رەفت بە سۈننەتە، چۈنكە لە سۈننەتدا بۇ ھەۋىتەم دەق لەسەر (شاة) ھەپە بەلام بەزەپەم لەم شۈپنەدا فىقھول موپەسەرۋ كىفاپەتول ئەخپار زۇرپان ھەرقە، ئەمەى من نوسىومە ھى كىفاپەكەپە. دانەرىش لە باتى ئەمە ئاۋا دەفەرمۇئ: گەرچى ھەۋىتەم بەگشت ئازەلەى، با مەرپا نەبى دادەمەزىرى، بەلام مەرپا بۇ ھەۋىتەم باشىرە لە ئازەلەى تر چۈنكە رۋوگارى سۈننەت فەرمان بە مەرپا دەكا). ۋەكى تىرىش كەى

رووکاری سوننهت فهрман به مهر دهکا؟ سوننهت لهم شوینهدا فهрман به (شاة) دهکا، دانهر بهبئ بهلگه (شاة)ی برپوه بهسهر (شاة الضأن)دا، (شاة) له زمان و له شهرعو له هدیئا ئهمهیه که نهوموی له مینهاجا له باسی زهکاتدا دهفهرموئ: (والشاة جذعة ضأن لها سنة... او ثنیه معز لها سنتان - ودرگیږ).

٣٧٥) سوننهته کانی ههوتم:

١) سوننهته لهکاتی سهر برپینی ههوتمدا ههوتمهکر بلئ: بسم الله اللهم هذا منك واليك، ئهوجا بلئ ئهمه ههوتمه بؤ فیسارهکهس، ناوی ههوتم بؤ کراوهکه دیاری بکا.

٢) سوننهته لهکاتی گزنگدانی خۆردا ههوتم سهر بپرری.

٣) سوننهته له پپیش سهربرپینی ههوتمدا هری منالهکه بتاشریو بکیشری به زیږ یا به زیودا، وه ئهو زیږه یا ئهو زیوه بدری به ههژاری، یا به کهسئ که زهکاتی پئ بشئ. گوتراویشه: سهر تاشین بخریته پاش سهربرپینی ههوتم، چونکه بهدیمهن فهرموودهکه وا نیشان دهدا، که سهرتاشین له پاش سهربرپینه.

٤) ههروا سوننهته ئهم ئازهلئ ههوتمه به کۆلاوی پیشکهش بکری به مهردومو لهکاتی کولاندنهکهیا شیرینی تیکهل بکری، به نیازی نوقلانهی باش، که خوایاربی مندالهکهیش ئاوا رهفتاری شیرین دهبی، سوننهته که ئیسقانهکانی نهشکینن، باشر ئهوهیه که ههوتم به کۆلاوی

بیه خشریت هوه به سهر هه ژاناو بۆیان ببرئ بۆ جیگه و ریگه ی خۆیان، شافیعی دهقی ههیه له سهر به خشینه وه به سهر هه ژاراندا، به لām نه گهر خولکیشیان بکا بۆ سهری قهیدی نیه.

(5) سوننه ته به خورما یا به شیرینی تر مه لاشووی شیرین بکری، به لām به خورما باشتره، چونکه پیغه مبه ر خۆی (درووه خوا و له سه ربه) به خورما مه لاشووی مناله کانی یاری دمه ر ه کانی شیرین ده کرد.

(6) منال که له دایک بوو، سوننه ته پاش نه وه ی که پیچه رایه وه بانگ بدرئ به گوئی راستیدا و قامه ت بخوینئ به گوئی چه پیدایا. حه سه نی کوری عه لی {ره زه خوا یان لیبه} ده فهرموئ: پیغه مبه ری خوا (درووه خوا و له سه ربه) ده فهرموئ: ههر که سی خوا مندا لیک ی پی به خشی بانگ به گوئی راستیدا بدا و قامه ت بخوینئ به گوئی چه پیدایا شه وه (نوم صوبیان) زیانی پی ناگه یه نی، واته: شه وه نایگری (ئیبو سوننی) نوم صوبیان به کوردی پی ده گوتئ: هال: شه وه، جنۆکه یه که، شوین منالی چله و حه وته ده که وئ و دهستی لی ده وه شیئ. گوترا ویشه: نه وه ی که و مه شه ووره له سهر چله و حه وته منال شه وه ده یگری، یا هال ده یباته وه نه وه جو ره نه خو شیه که تووشی منالی تازه له دایک بوو ده بی، جنۆکه و په ری نیه. دانا گه ری (حیکمه ت) ی نه وه که بانگ دمه ری به گوئی منالا نه مه یه: پیغه مبه ر (درووه خوا و له سه ربه) ده فهرموئ: هه موو ئاده می زادی _ له کاتی له دایک بوونیدا - شه ی تان به سه ره په نجه ی دمه زه نی به هه ردوو ته نه شتیدا. (ب) جا و ا باش و له باره که به خویندنی بانگ راو بنرئ و دمه ربکری، وه ک له م فه رمو و ده یه دا ده فهرموئ: (کاتی بانگ دمه ری بۆ نو یژی) شه ی تان هه ل ده تو رپینی و جرت لی ددها، تا گوئی له بانگه که

نهبی، جا که بانگ تهاوا بوو، دیسان دیته وه تا قامهت دهکری بۆ نوپژ دووباره ههڵ دهتورپنیته وه (ش/ د/ ت/ تاج/ ۱ ل - ۲۲۲) ئه بو رافیع (رهزاه خواه لیبه) دهفه رموی: کاتی فاطیمه حهسهنی کوری عهلی بوو (رهزاه خواهیان لیبه) پیغه مبهرم دی خووی بانگی نوپژی ههڵدا به گوپچهکیدا (ئه بو داوود/ تیر میذی/ نه حمه، تیر میذی به دروستی داناوه) عومه ری کوری عهبدولعه زیزیش (رهزاه خواهیان لیبه) بانگی دهدا به گوپی راستی منالهکانیداو قامهتی دهخویند به گوپی چهپاندا. (ئیبنو لوندیر).

۳۷۶) باسی پیشبرکه (مسابقه) و تیرئه ندازی (مناضه)

پیشبرکه ئه وهیه که دوو کهس یا زیاتر و لاخ غاربدهن له ماوه (مسافه)یهکی دیاریدا بۆ ئه وهی دهریکه وئ که کامیان زووتر دهگه نه ئه وه پری ئه و ماوهیه، به کوردی پپی دهگوتری: ته راتین: هوشمه: هوج: غار غارین. ئه م جۆرمیان دروسته له سه ر گره و بکری، واته: هه ر که سی بیباته وه دروسته مائی له سه ر وهر بگری.

تیرئه ندازیش ئه وهیه دوو کهس یا زیاتر تیر یا تفنگ، یا شتی وا، بته قینن تا دهریکه وئ کامیان نیشانه که دهپیکن. سه ر به لگه وا له نامه و سونه تدا، نامه ی خوا دهفه رموی: {وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ} (رافه که ی له باسی سه رانه دا رابورد) سونه تیش دهفه رموی: عوقبه ی کوری عامیر (رهزاه خواه لیبه) فه مووی: گویم لیبوو چه زرمه ت (ارووه خواه له سه ربه) له سه ر دوانگه دهیفه رموو:

مهبهست له (قوة) بۆ نه‌مپۆی ئیمه، له‌م نایه‌ته‌دا که ده‌فه‌رموی: {وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ - قُوَّةٍ} تیرنه‌ندازی و تیرهاویشتنه، وه سی جار ئه‌م وشه‌یهی دووباره‌کرده‌وه^(*) (موسلیم/ د) ئیبنو عومه‌ریش (ره‌زاه‌خواه‌لایبه‌) ده‌فه‌رموی: پیغه‌مبه‌ر (ه‌رووده‌خواه‌له‌سه‌ربه‌) پێشپڕکه‌یه‌کی به‌ولاخی به‌رزه‌سازدا، ئه‌وماین و ئه‌سپانه‌ی که قال بوون و په‌روهرده‌ کرابوون، بۆ قۆشمه‌پێکردن له‌حه‌فیان‌ه‌وه‌ به‌ری دان، ئه‌وسه‌ریان ته‌نیه‌ تول وه‌داع بوو، ئه‌بوئیسحاق ده‌فه‌رموی: گوتم به‌مووسا: ئه‌و ماوه‌یه مه‌ودای چهند ده‌بی؟ فه‌رمووی: شەش هەوت میل ده‌بی، وه ئه‌وماین و ئه‌سپانه‌یش که ته‌رال بوون و قال نه‌کرابوون بۆ قۆشمه‌ له‌ ئه‌نیه‌تول وه‌داعه‌وه‌ پێشی به‌رده‌دان، ئه‌و سه‌ریان مزگه‌وته‌که‌ی به‌نی زورمیق بوو، گوتم: ئه‌و ماوه‌یه چهند ده‌بی؟ فه‌رمووی: میلی، یا شتیکی وا ده‌بی، ئیبنو عومه‌ر (ره‌زاه‌خواه‌لایبه‌) خو‌ی یه‌کێ بووه‌ که له‌م قو‌ج و قۆشمه‌وته‌رات و ته‌راتینه‌دا به‌شداری کردووه‌. (شه‌یخان/ تاج - ۸ ل - ۱۰۲ ز - ۳۳) ئه‌نه‌سیش (ره‌زاه‌خواه‌لایبه‌) ده‌فه‌رموی: پیغه‌مبه‌ر (ه‌رووده‌خواه‌ له‌سه‌ربه‌) وشتره‌مینگه‌یه‌کی هه‌بوو، ناوی عه‌ضباء بوو، به‌رایێ به‌هیچ

(*) مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌ر (ه‌رووده‌خواه‌له‌سه‌ربه‌) ئه‌وه‌ بووه‌ که هانی موسولمانانی سه‌رده‌می خو‌ی بدا، له‌سه‌ر فێربوونی ئیر نه‌ندازی، چونکه‌ تیرنه‌ندازی له‌سه‌رده‌می ئه‌و له‌جیگه‌ی ته‌قه‌مه‌نی و چه‌کی دوروهاوێژی نه‌مپۆی ئیمه‌ بووه‌، به‌لام قه‌ت مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌ر ئه‌وه‌ نه‌بووه‌، که هه‌تا هه‌تا هێزی سه‌ره‌کی له‌ شه‌رو نه‌به‌دا هه‌ر شیروته‌ر ده‌بی.

ولآخى نهدهداو ولاخ نهبوو كه پيشى بكهوى، رۆژى عه ره بىكى دهستهكى به سواری و شترىكى تۆرى بهربار له ولاره هات پيشى عه ضباء كهوت، موسولمانانىش نه مهيان له بهر گران بوو، كاتى پيغه مبهه (درووده خواه له سه ربه) ههستى بهوه كرد فهرمووى: رهوايهو به ئينه له سه ره خودا كه ههرشتى له م دنياى به قايه، لووتى به رزهو بوو، سه رى به رزهو كرد، خودا بدا له لووتى و له نه جامدا سه رى نهوى بكاتهوه! (بوخارى/ نه سائى/ تاج - ۸ ل - ۱۰۴) له سوننه تدا له باره تير نه ندازيه وه فهرمووده تى زۆر ههيه وهك ئهم فهرموودهيه: پيغه مبهه (درووده خواه له سه ربه) له لای دهسته يه كى نه سه له ميه وه رابورد، نيشانيان نابوو، فهرمووى: ئه تى نه وه تى سما عيل پيغه مبهه! تير بهاويژن و مه شق به تير و رمو چهك بكهن، چونكه له كاتى خويدا با به گه وه ريه شتان تير نه نداز بووه. (ب/ تاج - ۸ ل - ۱۰۶).

ديسان دمفهرمووى (درووده خواه له سه ربه): ئه وه تى فيرى رمبازى و تير نه ندازى ببى به لام له پاشا وازى تى به ينى نه وه له ئيمه نيه. يا فهرمووى: نه وه له خودا ياخى بووه. (موسليم/ تاج - ۸ ل - ۱۰۵).

۳۷۷) دروسته گره ويان له سه ره بكرى:

ئهم پيشبرگى و تير نه ندازيه سوننه تن و دروستيشه كه بريتي (عيوهض: وه جهل) يان له سه ره و مر بگري، بهو شيوهيه كه باس ده كرى. چونكه دمفهرمووى (درووده خواه له سه ربه): گره و له سه ره قوشمه تى ولاخى به رزه دروسته (نه بو نه عيم له - اسماء الصحابه - دا گيرايويه ته وه).

عمرزی چه زهرمتی عوسمانیش کرا: نه‌رئ ئیوه له‌سه‌رده‌می ژبانی
 چه زهرمت خویدا به ناگاداری نه‌و زاته (دروید خواه له‌سه‌رب): گره‌وتان ده‌کرد؟
 فه‌رمووی: به‌ئ. (پیشه‌وا نه‌حمه‌دو دارم‌قوطني و به‌یه‌ه‌قی) له‌به‌ر
 نه‌وه‌میش که نه‌م دوو بابه‌ته و مرزشه سه‌رم‌پای به‌هره‌ی تریان ده‌بن
 به‌هوی خو ناماده‌کردنی جه‌نگاو‌مران له‌سه‌ر خه‌باتو تی‌کۆشان.

پیشه‌رکه دروسته به‌م جو‌ره و لا‌خانه بکری: به‌ ته‌سپو به‌ماین و
 وش‌ترو فیل و نیسترو گوپ‌ریژ. مه‌رجی پیش‌رکه نه‌وه‌یه شوینی
 راوه‌ستان و خالی سه‌ره‌تای غاردان له‌م په‌ری مه‌یدانه‌وه دیاری بکری و
 نوخته‌ی نه‌وپه‌ری ماوه‌که‌میش دیاری بئ، وه مه‌ودای مه‌یدانی هه‌ردوو
 سواره‌که وه‌کوو یه‌ک و ابن و ته‌سپی هه‌ردوو لایان دیاری بکری وه هه‌رکام
 له‌و ته‌سپانه له‌وانه‌بی پیش بکه‌وی له‌وی تریان، وه نه‌ندازه‌ی پاره
 دیاری کراوه‌که‌میش دیاری بئ.

چونکه نه‌گه‌ر نه‌وپه‌ری مه‌ودا دیاری نه‌کری ده‌گونجی که
 و لا‌خه‌کان به‌پروو‌کین، چونکه پیش‌رکی که‌ره‌کان له‌به‌ر نه‌م دوو هویه
 تابتوانن و لا‌خه‌کانیان ده‌ره‌تین:

یه‌که‌م: تا سامانه‌که مسۆگه‌ر بکه‌ن بۆ خو‌یان.

دووهم: هه‌تا تانه‌ی دۆران شوینیان نه‌که‌وی! دیسان له‌به‌ر نه‌وه‌میش
 نه‌گه‌ر مه‌وداکه زۆر دوور‌بی و نه‌وپه‌ری دیاری نه‌کری ته‌سته‌مه بزانی
 که کی گره‌وه‌که‌ی بر‌دۆته‌وه.

له‌ تیر نه‌ندازیشدا مه‌رجه که مه‌وداکه دیاری بکری ده‌بی ماوه
 (مسافه) یه‌کی و ابن که تیر بیگاتی. هه‌روه‌ها به‌ مه‌رج گیراوه‌که ژماره‌ی

تیرهاویشن دیاری بکری، ههروا ژماره‌ی نهو تیرانه‌یش که نیشانه‌که ده‌پیکن، وهك نهووه بلّین: هه‌ره‌یه‌کی بیست تیر تئ ده‌گرین، کاممان پینج تیرمان لهو بیسته له نیشاندا نهووه دیباته‌وه به مهرجئ نهوی ترمان له پینج تیر که‌متر له نیشانه‌که بدا، به‌مه ده‌گوترئ (مبادره) یا وهك نهووه بلّین: یه‌کی سه‌رو چل تیر تئ ده‌گرین، پیکان و له نیشاندانی هه‌ردوولا ده‌بژیرین، کاممان دوو پیکان (اصابه‌ی زیاتر بوو، نهووه‌مان گره‌وه‌که ده‌باته‌وه، پیویسته نه‌ندازه‌ی پاره‌که یا بریتیه‌که دیاری بکری، هه‌روه‌ها نه‌ندازه‌ی دریزی و پانی نیشانه‌که چه‌ندهو چه‌ند نیه، گه‌ره‌که چو‌نیتی پیکانی نیشانه‌که‌یش دیاری بکه‌ن ئاخو به‌کام شیوه له‌م شیوه‌کارانه بووه:

(۱) لیدانی رووت، که نه‌وه‌یه تیره‌که ته‌نیا له نیشانه‌که بدا به‌لام برینداری نه‌کا. به‌مه به‌عه‌ره‌بی ده‌گوترئ (قرع) واته: کوتانو به‌رکه‌وتن.

(۲) سمین، که نه‌وه‌یه بیسمئ، به‌لام پیوه‌ی گیر نه‌بی و ده‌مه تیره‌که بکه‌رپته دواوهو بکه‌ویته خواره‌وه، به‌مه ده‌گوترئ: (خرق)^(۱).

(۳) تیهه‌لچه‌قین: پیوه گیربوون، که نه‌وه‌یه بچه‌قئ به نیشانه‌که‌داو پیوه‌ی بگیرسیته‌وه، به‌مه‌یش ده‌گوترئ: (خسق)^(۱). واته تیهه‌لچه‌قین و پیوه شه‌تل بوون.

^(۱) خرق بخاء وزاء معجمتین (مغنی المحتاج - ج / ۴ ص ۳۱۶) که‌چی له کفایه الاخیارو الفقه المیسرو شریعتی ئیسلاما به (خرق) به‌خو و ریی بن نوخته نووسراوه.

٤) كرتاندن، وهك ئهوه تيرهكه له نووکی نيشانهكه بداو بيهپهپيئي (خرم).

٥) دهرپهپين، كه ئهوهيه تيرهكه له نيشان بداو بيسمي و لهو ديووه دهرپهپي، بهمهيش دهگوتري (مرق).

جا ههركاتي گریدانی تير ئهاندازی بهرمايي، واته: به مولههقی سازدرا دهپري بهسهر (قهرع) دا چونكه له ههموويان ناسراوتره.

بزانه:

پيشپرکه دروسته به دوو جوړي:

جوړی يهگهه: ئهوهيه ئهوه كهسهكه مالهكه پيار دها بو پيشكهوتوو غهيري ئهوه دوو كهسهبي، كه پيشپرکهكه دهگهن، وهك پيشهواي موسولمانان، يا نوينهري، يا يهكي له گهلي ئيسلام بلن پييان ههركامتان پيش بكهوي ئهوهنده پارهي بي ددهم.

جوړی دووهم: ئهوهيه كه يهكي له دوو كهسه، به هاوريكه ي بلن نهگهر تو پيشكهوتي من ئهوهنده مالت ددهمي، وه نهگهر من پيشكهوتم هيچم ناوي. ئهه دوو جوړه دروسته چونكه جاري پيغهمبهر (مرووه خواي لهسهره) چوو بو لاي دوو تيب له نهنصار تيرنهاندازيان سازدا بوو، تيبكيان بردبوويهوه لهوي تريان، پيغهمبهر (مرووه خواي لهسهره).

(١) له شهريعتي ئيسلاما به ههلي چاپ به (فسق) نروسراوه.

كارهكەيانى بەرپەوا داننا، وەكى تىرىش مەبەست بەۋە پېك دى، لە ھەمان كاتدا ناشېن بە قورمار، چونكە مال دانەرەكە سوور دەبى لەسەر پېشكەۋتن ھەتا مالەكەى نەدۆرپىنى، ئەۋى تىرىش سوور دەبى لەسەر پېشكەۋتن ھەتا مالەكە بباتەۋە. بەلام ئەگەر ھەردوو پېشېركىكەرەكان مائىيان بېرىداراۋ بېرىياندا ھەركەسى پېشكەۋت ھەموۋى بۇ ئەۋى ئەۋە دروست نىيە، چونكە دەقەرمۇى (دروودە خواە لەسەربە): ھەركەسى بە ئەسپى پېشېركە بكا لەگەل دوو خاۋەن ئەسپى ترە، وە دلتىابى لەۋە كە خۇى پېش ئەۋ دوانەكەى تر دەكەۋى، چونكە ئەسپەكانى ئەۋان ھاۋتاي ئەسپەكەى ئەم ناكەن، ئەۋە پېشېركەى وا قورمارەۋ نادروستە، بەلام ئەگەردلتىا نەبوۋ لەۋە ئەۋە دروستەۋ قورمار نىيە لەبەر ئەۋەپىش چونكە مەعنای قومارى تىايە، چونكە قومار ئەۋەپە يان بىبەيتەۋە يان بىدۆرپىنى!

پېشېركە لەسەر راكردن و مەلەكردن و پالەۋانباۋى دروستە، بە مەرجى لەسەر ۋەجەل نەبى، بەپىي ئەم ھەرموودەپەى كە عانىشە (مەراۋ خواە لىبەن) دەپگىرپىتەۋە: دەقەرمۇى: لە سەفەرىكا لە خزمەتى ھەزرەتدا (دروودە خواە لەسەربە) بووم، بەراكردن بەپى نەك بەغار بەسۋارىي پېشېركىم لەكەلىدا كەرد، مەن پېشى ئەۋ كەۋتم! بەلام لەۋە دۋا كە گۆشتن بووم پېشېركىم لە كەلىدا كەردەۋە ئەمجارەيان ئەۋ لەمنى بىردەۋە، ھەرموۋى (دروودە خواە لەسەربە) ئەمە لەباتى بىردنەۋەكەى ئەۋ جارە! (د/ن/ ماچە. ئىبنو حىببەنىش لە سەحىحى خۇيدا گىراۋپەتەۋە).

پېشېركى بە ۋلاخى دەست نەدا بۇ جەنگ دروست نىيە، ۋەك گاو شتى ۋا، ھەروا لەسەر شەپەبەرەن ۋ شەپە كەلەشېر دروست نىيە، چ بە

خۇرايى بن چ لەسەر پارە بن، ھەروا لەسەر يارى شەترىنج و کالەمستى و گشت جۆرە يارييهكى تر دروست نيه. بېريارى وەجەلّ له تيرئەندازيدا وەکوو له پيشپرکەدا وایه به ھەموو دريژە پیدانیەکیەو.

٣٧٨) باسى سویند خواردن و نەزرکردن:

سویند له زمانا به عەرەبى پى دەگوترى. يەمین، واتە: دەستى راست، جا ئەم ناوہ کرا بەناو بۆ سویند، چونکە سویند خۆرەکان لەکاتى سویند خواردندا دەستى راستيان دەنايه ناو دەستى راستى برادمرەگەيان، گوتراویشە: بۆیە وا ناوئراوہ چونکە سویندیش وەك دەستى راست شت دەپاریژى. سویند به عەرەبى ئەم ناوانەى ھەيە (يەمین و حيلفو ئیلاء و قەسەم). له شەرحا دووپات کردنەوہى کاریکە به سویند خواردن له سەرى به زاتى خواى گەورە یا به نیشانى له نیشانەکانى، سەر بەلگە لەسەر سویند له نایەت و فەرموودەدا زۆرە. زاتى مەزن دەفرەموى: { لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ - سورة المائدة - ٨٩/٥ } واتە: خودا لەسەر ئەو جۆرە سویندانە موخاسەبەتان ناكا كە دین به سەردەمتاندا، بەبى مەبەست و بەبى ئەوہ كە نیازی دلى لەگەلدا بى بەلام لەسەر ئەو سویندانە موخاسەبەتان دەكا كە به نیازی دل دايان دەمەزرینن) وە دەفرەموى: { إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا - سورة آل عمران - ٧٧/٣ } وە دەفرەموى: { وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ - سورة المائدة - ٨٩/٥ } واتە: پاريزگارى سویندەكانتان

بکه‌ن و ریزیان بگرن، له‌سهر شتی به نرخ و بئ نرخ وه‌ک یه‌ک سویند مه‌خۆن). هه‌روا ده‌فه‌رموئ: {وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ - سورة المجادلة - ۱۴/۵۸} وه ده‌فه‌رموئ: {لِّلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِن نَّسَائِهِمْ} له سه‌ره‌تای باسی ئیلائه‌وه رابورد. وه ده‌فه‌رموئ: {وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ - سورة الأنعام - ۱۰۹/۶} له سوننه‌تیشدا فه‌رمووده‌ی زۆر هه‌یه له‌سهر باسی سویند، وه‌ک ئه‌وه پێغه‌مبه‌ر (مه‌رووه خوا له‌سه‌ربه‌) سویندی خواردو فه‌رمووی: (سویندم به‌ خوا هه‌رش ده‌به‌مه سه‌ر هۆزی قورپه‌ش) یا وه‌ک ئه‌وه فه‌رمووی: (هه‌رکه‌سه‌ی سویند ده‌خوا با یا به‌خوا سویند بخوا یا به‌ غه‌یری خوا سویند نه‌خوا) یا وه‌ک ئه‌وه که ئیبنو عومه‌ر (مه‌زه‌ه‌ خوا یا نه‌ی) ده‌فه‌رموئ: که‌لی جار پێغه‌مبه‌ر (مه‌رووه خوا له‌سه‌ربه‌) ئاوا سویندی ده‌خوارد: لا ومقلب القلوب: نا، به‌هه‌ل‌سوورپه‌نه‌ری دلان).

۳۷۹) سویند به‌چی داده‌مه‌زری:

سویند دانا‌مه‌زری ته‌نها به‌ زاتی خوا یا به‌ ناوی له‌ ناوه‌کانی، یا به‌ نیشانه‌یی له‌ نیشانه‌کانی نه‌بی. بزانه‌ ناوه‌کان سی جۆرن:

یه‌که‌م: ناویکه‌ تایبه‌ته به‌ خودای گه‌وره‌وه بۆ جگه‌ له‌ خوا به‌کار نایه‌ت، وه‌ک ئه‌للاو خواو په‌رومه‌ر دگاری جیهانیان و خواوه‌نی رۆزی پاداش و دروستکه‌ری جیهان و کردگار و ئه‌و زیندووه‌ی که هه‌رگیز نامری، یا هه‌ر ناویکی تر که تایبه‌تی بئ به‌زاتی خواوه‌، وه‌ک سویندم به‌و که‌سه که گیانی منی به‌ ده‌سته، ئه‌م جۆره‌ سویندی پێ داده‌مه‌زری،

ئىتر خىۋاي سۈيىند خۇر بە رەھا بىئاللى يا ھەق مەبەستى خىۋاي
گەورەبى، تەنانەت ئەگەر بلى: مەبەستم ناۋى خىۋا نەبوۋە لىي
ۋەرنەگىرى.

دوۋەم: ناۋىكە تايىبەت بە خىۋاي گەورەۋە، بەلام زۇرتىر بەبى
قەيد بۇ زاتى خىۋا بەگار دەھىنرى ۋەك: جەببار ۋەق ۋە رەبب ۋە
موتەكەبىرو قادرو قاهىرو رەھىم ۋە كەرىم ۋە رەزاق ۋە ۋىنەى ئەمانە.
ئەم جۇرە ناۋانەش سۈيىندىان پى دادەمەزرى مەگەر كابرە مەبەستى
لىيان ناۋى خىۋا نەبى ئەۋە دانامەزرى.

سېيەم: ئەۋ ناۋانەيە كە بۇ خىۋا بۇ غەيرى خىۋايش ۋەكوۋ يەك
بەگار دەھىنرىن، ۋەك: زىندوۋو، مەۋجۇد، دارا، كەرىم، بەخشندە، يا
ۋىنەى ئەمانە. ئەۋە نابى بە سۈيىند مەگەر نىازى سۈيىندى پى ھەبى،
بەلام فەرمائىشتى ھەرە دروست دەفەرمۇ: بە ھىچ جۇرى سۈيىند بەم
جۇرە ناۋە دانامەزرى، چۈنكە سۈيىند تەنبا بە ناۋە مەزنىە
شۇكۇمەندەكان دادەمەزرى، ئەم جۇرە ناۋانەش ئەۋ مەزناھى ۋە
شۇكۇمەندىيەيانە نىۋە خاۋەنى قەدر ۋە رىزىن ھەتا سۈيىندىان پى
بىخورى. نەۋەۋى دەفەرمۇ: سۈيىند بەمانەش دەخورى، چۈنكە بۇ
خىۋا بۇ غەيرى خىۋايش بەگار دەھىنرىن، كەۋاتە ھەرگاتى نىازى
پى سۈيىند بە خىۋا بوۋ دادەمەزرى، ۋە ئەۋەى كە دەللىن: ئەم ناۋانە
رىزىيان نىۋە ئەۋ قەسەيە قەبوۋ نىۋە، بە غەۋىش ئەم فەرمائىشتى
نەۋەۋى بە راستى تەۋاۋ دادەنى، ھەرۋەھا خاۋەنى كىتەبى (التقىرب) ۋە
ئەۋ يەققوۋبىش.

بزانه :

سه مبع و به صیرو عه لیم و حه کیم (واته: بیسه رو بیناو زاناو دانا)
له ناوه کانی به شی سییه من.

۳۸۰) به استنی سویند به خیر کردنه وه:

وهك نه وه كه سى بلى: نه گهر خودا نه خوشه كه مى چاك كرده وه
سویندبى مه پى بكه م به خیر. نه م مه سه له یه له لایه كه وه له سویند
ده چى و له لایه كه وه له نه زر ده چى، چونكه وهك سویند هاندان و قه دغه
بوونى تیا دایه و وهك نه زرىش له نه ستوگرتنى تیا دایه.

زاناكان له باره یه وه راجیا ییه كى به خشه وه بوویان هه یه، سى
فه رمایشتى لى دروست ده بى.

یه كه م: له سه ری هتى نه وه ی له نه ستوى كرتو وه جیبه جى بكا،
له م نموونه ی به رده ستماندا ده بى مه پ كه بكا به خیر، نه گهر
نه خوشه كه ی چاك بۆ وه، چونكه په رستنیکى ره وای له نه ستوى گرتو وه
به رابه ر به مه رچى كى ره وای.

دووهم: كه فاره تى سویندى ده كه ویتته سه ر، به پى فه رمووده كه ی
{مه رووده خوا وه سه ربى}: كه فاره تى نه زر كه فاره تى سوینده (موسلیم) (پروانه
شه رحى نه وه وى له سه ر سه حیحى موسلیم ج ۱۱ ص ۱۰۴ و مرگپر)
سه عیدى كورى موسه ییب {ره زاه خوا وه لپه}: ده فه رموى: دوو برا
كه له پووړى كیان له نیواندا هه بوو، یه كى كیان به وى تریانى گوت: با به شی

بکهین، نهویش گوتی: نهگەر جاریکی تر داوای مال بهشکردنم لیبکهی
 هەرچی مالم ههیه نهزری کا بهی! عومهریش (رهزاه خواه لیبه) پیی
 فهرموو: کهعبه ههوهجیی به مائی تو نیه، کهفهارهتی سویندهکهت
 بدهو قسه لهگهل براکهتا بکه بو خۆم له پیغهمبهرم بیست دهیغههرموو:
 سویندت ناکهوی، وه نهزکردنی گوناوه نهزکردنی برینی رشتهی
 خزمایهتیو نهزکردنی شتی کههی تو نهی دانامهزین (تاج/۳ ل -
 ۳۴۰) شتی وا له عانیشهو ئوممو سهلهمهو سهفیهو ئیبنو عههباسو
 ئیبنو عومهر و نهبو هورهیره وهگیراودهتهوه (رهزاه خودا له مموویان به) وه
 کهسیش راجیایی لهگهلاندا دهرنهبریوه، رافیعی (رهههته خواه لیبه) ئههه
 به دروست داناوه، وه کۆمهلیکیش به ئیجگاری سهلماندووایانه، چونکه
 ئهم جۆره گوتهیه له مهبهستا سوینده.

سییهه: کابرا خوی سههرپشکه دهتوانی ئهوه جیبهجی بکا که له
 نهستوی گرتووه، دهتوانی تهنیا کهفارهتی سویند بداو بهس، چونکه ئهم
 مهسهلهیه له لایهکهوه له نهز دهچیو له لایهکهوه له سویند دهچی،
 وهک له سههرتای ئهم زنجیرهیهوه روون کرایهوه، ههندی له شیوهکاری
 ئهم مهسهلهیه پیی دهگوتری: نهزری رقهبهری، واته: نهزری (لجاج)
 وهک ئهوه که بلی: نهگەر قسه لهگهل فیساره کهسکرد، یا چوومه مائی،
 یا بلی: نهگەر نهپۆیشتم بو سهفههر یا نهگەر چووم بو سهفههر، یا شتی
 ئاوا بلی، نهزری له سههرم دوو مانگ بهرۆژوویم، یا دوو رکات نوێز بو
 خودا بکهه، یا خیری بکهه، یا ههجی بکهه، یا شتی ئاوا له نهستو
 بگریو له پاشا نهزری پیوه بهستراوهکه بکات. بهلام نهگەر کهسی بلی:
 نهگەر خودا نهخۆشهکهمی چاک کردهوه مههری بکهه بهخیر ئهوه

لهبهشی نهزری (تبرر)، واته نهزری چاکه کاری، یا نهزری دلخواز: نهگهر کهسئ بلئ: نهگهر نهو شته بکهه نهزربئ لهسهره کهفارهتی سویندئ بدهم، نهوه بهبئ راجیایی دهبئ کهفارهتی سویند بدها، چونکه نهزر لهسهر کراوهکهو کهفارهتی سویند یهک شتن.

٣٨١) سویندی بیبایهخ (لغو الیمین):

سویندی بیبایهخ هیچی لیډروست نابیت، خودایش لهسهری موحاسهبهی سویند خوړهکه ناگا. شیوهی نهه سوینده وهک نهوه کهسئ بهبئ نیازی دل بهسهردهمیدای و دهلئ: نه بهخودا وانیه، بهرئ بهخودا وایه، بهتایبهتی لهکاتی تورپیی و پهلهپهل و گهرمبوونی گوشتوگوډا، که زوړتر مروډ لهه کاتانهدا ناگای لهسهر و بهری قسهی خوئی نییه. نهه جوړه سوینده نه سویندی پئ دادمهزری نه کهفارهتی ههیه. بهپیی نهه بهلگهیه: عانیسه (رهزاه خواه لیبه) فهرمووی: نهه نایهته: { لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي } له شانی نهو کهسانهدها هاتوته خوارهوه که لهکاتی گوشتوگوډا بهسهر دهمیانادی و بهسهر زارمکی دهلئ: نه بهخودا وانیه، بهرئ بهخودا وایه. (بوخاری) ئیبنو عهباسیش (رهزاه خوايان لیبه) فهرموودهیهکی وهک نههه عانیسهی ههیه. لهپایهی نههمهدهیه نهوهیش که بیهوی بلئ: بهخوا نهیرمان نهوهی کردووه، له باتی نهوه زمانی تهتهله بکاو بلئ بهخوا کامهران نهوهی کردووه.

نهگهر کهسئ گووتی: نهگهر نهو شتهه کردبه جوولهکههم یابه گاوریهم، یاله خوا یاله پیغههمهر یاله ئاینی ئیسلام بئ بهریهم، یا

بىبەش بىم، يا بەشم بە ئىسلامەۋە نەبىت ئەۋە نابى بە سوئند، نە
كەفارتى ھەيەو نە سوئندى دەكەۋى. چۈنكە ناۋى خوداۋ نىشانەى
خوداى تىادا نىيە. سوئند بە نىشانەيى لە نىشانەكانى خودا ۋەك ئەۋە
بلى: بە گەۋرەيى خودا، بە فەرمايشتى خوا، بە توانايى خودا، بە
زانستى خوا، بە خواستو ويستى خوا. ۋەكى تىرىش ئەم جۆرە ئاخاۋتنە
كە بلى لە جىي ئاگر پەرستىم ئەگەر ئەۋە بىكەم حەرەمە، جا ئەگەر
مەبەستى دوورخستىنەۋەى خۆى بى لەگردنى ئەۋە كارە ئەۋە پىي كافر
نابى، بەلام ئەگەر مەبەستى رازى بوون بەۋە مىللەتە يا بەۋە كفرە بى
لەكاتى گردنىدا ئەۋە دەستبەجى بە گوتنى ئەم جۆرە قسەيە بى برۋا
دەبىۋە فرى بەسەر ئىسلامەۋە نامىنى، لەبەرئەۋە دەبى يەكسەر بلى:
(لا اله الا الله و محمد رسول الله) ۋە داۋاى لىبووردن لە خودا بىكا،
ھەرۋەك پىۋىستە تەۋبەشى لى بىكا، چۈنكە پەشىمان بوونەۋەۋە تەۋبە
کردن لە ھەموو قسەيەكى نادرووست پىۋىستە.

بىزانە :

سوۋرگە (مەدار)ى سوئند كەۋتنو سوئند نەكەۋتن دەگەرپىتەۋە
بۇ خوازەى ئەۋە گفەتى كە سوئندەكە پەيۋەندى پىۋەى ھەيە. جا ئەگەر
سوئندى خوارد لە فېسارنادا، يا شتى پى نافرۇشى، يا ئەۋە شتەى لى
ناكرى، دەتۋانى جىدار (ۋەكىل) بگرى ھەتا ئەۋە نىشانە بىكا، ۋە بەۋە
سوئندى ناكەۋى، چۈنكە خوازە (موقتەزا)ى قسەكەى ئەۋەيە كە خودى
خۆى ئەۋە ئىشە نەكا، ۋە لە راستىدا خۆيشى نەيكردوۋە جىدارەكەى
كردوۋىتەى. بەلى ئەگەر مەبەستى واتاى مەجازى بىۋە سوئند لەسەر

ئەو بخوا که ئەو شتە نابێ ببێ بە ملکی ئەو ئەو سویندی دەکەوێ ،
خوای خوێ بیکرێ یان کەسیکی تر بوێ بکری، چونکە خوێ کارمەکی
لە خوێ گران کردوو. ئەگەر سویندی لەسەر وو شت خوارد، وە
یەکیکیانی کرد، بەو سویندی ناکەوێ، چونکە سویند لەسەر خوراومە
بەتەواوی نەکراوە، هەر وەك چۆن سویند بخوا کە ئەو دوو کولیرمە
ناخوا، ئەگەر یەکیکیان بخوا سویندی ناکەوێ. لەسەر ئەم پێومەرە
مەسەلە ی تری لەم بابەتە زۆر حەل دەکری.

٣٨٢) کەفارەتی سویند:

کەفارت وشەیهکی عەرەبییه لە زمانا واتە: داپۆشین و پەردە،
بۆیه بە کەفارتی گوناھیش دەگوترێ کەفارت چونکە گوناھەکە
دادەپۆشێ، بەهەمان واتا بە کافریش دەگوترێ کافر، چونکە نیعمەتی
خودای خوێ حەشاردەداو لە ژێر پەردە ییباومێدا دەیشاریتەو، کە
ئەو نیعمەتە حەشاردراوە بریتییه لە باوەر بەخودا، کە سەرچەشمە ی
گشت خۆشی و نازو نیعمەتو بەهەرەیکە.

جا هەرکاتێ کەسێ سویندی کەوت پێویستە لەسەری کەفارت بدا
چونکە زاتی مەزن دەفەرمووی: {ذَلِكَ كَفَّارَةٌ لِّإِيمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ
وَأَحْفَظُوا - سورة المائدة - ٨٩/٥} . کەفارتی سویند لە سەرەتاوە
سویند کەوتوو سەرپشکە لە کردنی یەکی لەم سێ شتە ی کە لەم نایەتەدا
باس کراون: {فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ

أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْفَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ - سورة المائدة - ۸۹/۵ {
 (واته: كهفارمتی سویندی دامه زراو کاتئ كه شكانتان نهوهیه خۇراگی ده
 مسکئن بدن له میانهی نهو خواردمه نییهی كه دهیدن به خیزانی
 خۇتان، یا بهرگی ده مسکئن بدن له میانهی نهو جل و بهرگی كه
 دهیكهن بۇ خیزانی خۇتان یا بهندهیئ نازاد بكهن) جا نهگهر سویند
 كهوتوو توانای یهكئ لهم سئ شتهی نهبوو پیویسته سئ رۆژ بهرپۆژوو
 بیت، وه مهرج نییه نهو رۆژانهیش لهسهر یهك بن، بهلام سوننهته،
 نهمهیه كه دهلئین: كهفارمت لهسهرهتاوه سهرپشکییهو له كۇتاوه
 ریزلیگرتنه، بهلام دروست نییه نانی پینج كهس بدا لهگهل بهرگی
 پینج كهسدا یان نیوبهنده نازاد بكا لهگهل كردنی بهرگی پینج
 كهسا، چونكه خودا كردووینی به سهرپشك له نیوانی سئ شتدا، دهی
 نهگهر شتی وا بریار بدهین شتهگان دهبن به جوار، واته: كهفارهتهكه
 نابئ له دوو جۆر لهم سئ جۆره بئ، چونكه شتی وا به پیچهوانهی
 دهقی نایهتهكهیه. مهرجی نهو بهندهیه كه بۇ كهفارمتی سویند نازاد
 دهكرئ وهك مهرجی بهندهی كهفارمتی ظیهار وایه. مهرجی خۇراك
 دانیش نهوهیه ههر ههزارهی موددی له دانهویلهی شتی كهله زیاتری
 پیژویو شوینی کابرابئ، ههرچیش ناوی جل و بهرگ بئ دمست دهدا بۇ
 كهفارمتی سویند، وهك كراس و كهواو دهرپئ و پشتین و میزمو جبهو
 سهرپۆش، چونكه خودای یاسادانهر ناوی جل و بهرگی به رههای
 هیئاوه، لهبهرنهوه نهوهی پیی بگوترئ پۆشاك بۇ كهفارمتی سویند
 دمست دهدات، دهی نهمانهیش ههموویان بهر پۆشاك دهكهون.

نه گهر که سئ سویندی خوارد شتئ نه کا له پاشا له بیرى نه بوو که سویندی خواردوووه ئه وشته ی کرد ئه وه رای دروست ئه وه یه که سویندی ناکه وئ، به پیی فه رمایشتی زاتی مه زن: {وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ - سوره الاحزاب - ۵/۳۳} هه روا به پیی ئه م فه رمووده یه (مرووده خواه له سه ربه): خودا له بهر خاتری من له سئ کاری نه ته وه که م چاو پووشی ده کا: له هه له وه له بیر چوون و له شتئ به زور پیان بکری. ده ی سویندیش بهر ئه م گشتایه تیه ده که وئ.

۳۸۳) بریاری نه زر (فووتوو):

نه زر له زمانی عه ره با واته: به ئین یا هه ره شه، له شه رعا به ئینی باشه نه ک خراپ، ماوه ردی ده فه رموئ: بریتیه له ئه ستو گرتنی کردنی چاکه یی که له خویدا به پیی بنه مای شه رع پیویست نه بی. سه ر به لگه ی ئه م باسه ئه م ئایه تیه: {يُوفُونَ بِالْأَدْرِ - سوره الانسان ۷/} (واته: وه فا به نه زر ده که ن) وه ئه م فه رمووده یه که ده فه رموئ (مرووده خواه له سه ربه): که سئ نه زری کرد که فه رمان به ری خودا بکا ئه وه با نه زره که ی به جئ بیئ، وه که سئ نه زری کرد که بی گوئی خودا بکا ئه وه با نافه رمانی خودا نه کاو نه زره که ی نه با ته سه ر (بوخاری و که سانی تر گیراویانه ته وه).

راجیایی هه یه له بریاری نه زردا، گو تراوه: ناباشه، گو تراویشه: خیریکی چاکه و حه لاله.

٣٨٤) نه زړ دوو به شي هه يه:

١) نه زړی رقه بهری، یا نه زړی که لله رهقی (لجاج) نه مه له بی شه وه رابورد.

٢) نه زړی دلخواز، یا نه زړی چاکه گاری (تبرر) نه مه به شه دوو جوړی هه يه:

یه که م: پپی ده گوتری نه زړی به رابه ری پاداش، که بریتیه له وه نه زړ کهر خیریک بگریته نه ستوی خوئی و بیبه ستی به ده ستکه وتنی ده ستکه وتیکه وه، یا بیبه ستی به رزگار بوونه وه له مهینه تی، وه که نه وه بلئ: نه گهر خودا نه خوشه که می چاکر ده وه، یا منالیکی پیبه خشی، یا رزگارم بوو له م مهینه ته نه زربن له سهرم رۆزوو بگرم، یا نویژی بکه م، یا خیری بکه م له بهر رمزای خودا، جا ههرکاتی که نه زړ پیوه به ستر او که هاته جی ده بی نه زړ گراوه که بکا، هر نه وهنده به سه که بلئ نه گهر نه و شته م بو بوو، یا له و مهینه ته رزگارم بوو خیری که له سهر بی، مهرج نییه که بلئ بو خودا، یا له بهر رمزای خودا. چونکه خودای گه و ره دمفه رموی: {وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ - سورة النحل - ٩١/١٦} (واته: نه ی موسولمانه کان! هر پهمان و به لئ و نه زړی ده که ن، به مهر جی نه وه ی برپاری کردنی یا نه کردنی دده ن و له سهر خو تانی برپار دده ن به پپی یاسای خوابی و له ناینی نیسلا ما دروست بی به جی به یینن) هه روا دمفه رموی: (ومنهم من عاهد الله لئن آتانا من فضله لنصدقن ولنكونن من الصالحين - ته و به - ٧٥/٩) جاری ژنی له پاپوریکا له دهریادا نه زړی نه وه ده کا: نه گهر

خودای گهوره رزگاری بکا مانگی بهرؤزووی، کاتی رزگاری بوو
رؤزووکه ناگری هتا دهری، جا کچهکهی یا خوشکهکهی دپته
خرمهتی هزمتو حالهکهی عهرز دهکا، پیغه مبه ر (درووده خواه له سه ربه)
فهرمانی پیکرد که خوی رؤزوو نه زر کراوهکهی بو بگری. (نه بو داود/
نه سائی).

دووم: نه وهیه که نه زر کهر خیری بگریته نه ستوی خوی بهی
به ستنی به هیج مهرجیکه وه، وه که سی بلی: نه زربن له سه رم دوو
رکات نویژ بوخدا بکه م، یا سی رؤز بهرؤزوویم، یا به ندهی نازاد بکه م،
یا دوو جزم قورئان بخوینم، له م جوردها دوو فهرمایشته هیه رای
دامه زراو (راج) نه وهیه که نه م جوردهش وه ک جوری په که م دهی
جی به جی بگری چونکه نه م فهرموودهیه به ره های فهرمانی دهکا به
جی به جی کردنی گشت نه زریکی دروست: (که سی نه زری کرد که
فهرمانبه ری خودا بکا.... تاد) گوتراویشه: مهرج نییه که نه م جوری
دوومه جی به جی بگری، چونکه به خورایی و بی بهرانبه ره، وه ک چون
گریدانه بی بهرانبه رکان وه ک به خشین و دیاری هتا وهرنه گیرین مهرج
نییه جی به جی بگری. ههرکاتی به ره های گوتی نه زر بی نه وه بکه م وه
نه ندازه ی نه زر کراوهکهی دیاری نه کرد، وه ک نه وه بلی نه زربن له سه رم
خیری بکه م یان رؤزوو بگرم، نه وه به وهی پی بگوتری خیرکردن با زور
که میش بی، یا رؤزوو گرتن بایه ک رؤزیش بی نه زرهکهی جی به جی
دهی، که هره تیشی له سه ر نییه.

۳۸۵) نه زړگردنی گوناوه دانامه زری:

نه زړگردنی نافه رمانی خودا، وهك نه وه بلئی نه زربئی له سهرم باده بنوښم، دروست نیه، چونكه دمه رموئی (مرویده خواه له سهرېږي): (ههر كه سئ نه زری كړد كه بئ فهرمانی خودا بكا با نه زره كه ی جی به جی نه كا). (موسلیم/ بوخاری) دهی نه گهر كه نه زړ بكا كه سئ مهی بخواته وه یا داوینپیسی بكا یا كه سئ بكوژی، یا به بئ دهست نویژ نویژ بكا نه وه نابئ نه زره كه ی جی به جی بكا، به لكوو جی به جی كړدنې نادرسته و تاوانه، وه له سهر رای بیگومانی جه ماوهری زانایان كه فاره تیشی له سهر نییه.

۳۸۶) نه زړ كړدن یا نه كړدنې شتی رهوا دانامه زری:

مهبه ست له رهوا موباحه، كه سئ كاریكه كړدن و نه كړدنې چونیهك بئ، وهك خواردن و خواردنه وه و خهوتن و راوهستان و دانیشن، هم جوړه كارانه له بهر چاو شیرین نه كراون، جا خواي نه كړدنیا نه زړ بكا، وهك نه وه بلئی: نه زړ بئ هه نار نه خوږم، یا كړدنیا نه زړ بكا وهك نه وه بلئی: نه زړ بئ قاوه بخوږم، نه زره كه یا دانامه زری، چونكه هم جوړه شتانه په رستن نین و نابن به مایه ی نزیك بوونه وه له خوا، له بهر نه وه پش جارئ خوښه ویست (مرویده خواه له سهرېږي) وتاری ددها، پیاوړی دی له بهر هه تاو كه راوه ستا بوو، پرسى: بوچی نه و پیاوه و رهق راوه ستاوه؟ عمرزیا ن كړد: نه وه نه بو نیسرا نیله، نا ه (نه زړ) ی كړد ووه كه به پیوه له بهر خوړ رهق راوه ستی و دانه نیشی و نه چپته بهر سی بهرو قسه نه كا و

لە ھەمانكاتدا بەرۆژووش بێت. ڤەرمووی (دروودە خواە لەسەر بێ): ڤەرمانی پێبکەو لەزمانی منەو ە پێی بلی: کە قسەبکاو بجێتە بن سیبەر و دابنیشی بەلام رۆژوو ەکە تەواو بکا (ش/ تاج/ ۲ - ۳۲۹).

نەگەر کەسی ئاھ (نەزر) بکا کە لەگەڵ مروڤدا قسە نەکا، نەزرەکە دانامەزری، چونکە شتی وا ناپەرەوايە، لەبەر ئەوە کافارەتیشی نیە. لە بوخاری شەریفدا دەڤەرموی: ژنی بە خامۆشی خەریکی حەج بوو، ئەبو بەکری صەدیق (رەزای خواە لیڤێ) پێی ڤەرموو: قسە بکە شتی وا ناپەرەوايە. ھەروەھا ئەگەر کەسی مۆمێ یا چرایێ نەزر بکا کە لەسەر گۆرێ بگڕێ دانامەزری، چونکە پێغەمبەر (دروودە خواە لەسەر بێ) نەیی لە شتی واتە: دەکاو دەڤەرموی: نەفرین و لەعنەتی خودا لەو ژنانەبێ کە دەچن بۆ سەردانی سەر ڤەبران و لەوی دەیکەن بە بێ شەری و شین و شەپۆرو ناشوگری، وە نەفرەت و لەعنەتی خودا لەو کەسانەیش بێ کە مزگەوت لەسەر گۆر دەروست دەکەن، وە لەو کەسانەیش بێ کە چرای لەسەر دادەنێن. (د/ ت/ ن/ بەرشتەییەکی دروست) لەعنەت واتە: بێ بەشبووون لە رحمەت و میھرەبانی خودا (تکایە بۆ باسی سویندو نەزر بپروانە تاح بەرگی سی لاپەرە ۳۲۲ ھەتا لاپەرە ۳۵۰ - وەرگێڕ).

۳۸۷) باسی دادویری (القضاء):

دادویری بە عەرەبی پێی دەگوترێ: قضاء، ئەم وشەیە لە عەرەبیدا بە زۆر واتا ھاتوو ە دادویری نێمچە نزیکییەکی لەگەڵ زوربەیی ئەم واتایانەدا ھەیە. وەك:

(۱) به واتا دروستکردنی شت بهقایمی و توندوتوئی و لیبونهوه لئی.

(۲) به واتا پیویستکردن، بهم واتایهیه که یهزدانی پاك دمهفرموی: {وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ - سورة الإسراء - ۲۳/۱۷} چونکه دادومر برپارهکه پیویست دهکاو برپاری پیویست دمهسپینی بهسهر لایهنی دؤراودا. سهر بهلگهی رهوایی دادومری نامه‌ی خوداو ریگهی رههبرو یهکگرتنی نهتهوه. قورنات دمهفرموی: {وَأَن اِحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ - سورة المائدة - ۴۹/۵} واته: نهی پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویست! له نیوانی خه‌لکا به‌پیی نه‌م دستووره جوانه که خودا ناردوویه‌تی بو تو به سرووش حوگم و دادومری بکه) وه دمهفرموی: {وَإِذَا حَكَمْتُم بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ - سورة النساء - ۵۸/۴} واته: ههرکاتی دادومریتان کرد له نیوانی مه‌ردومدا به‌هه‌ق به عه‌دالته دادومری بکه‌ن. له سوننه‌تیشدا خوشه‌ویست (مرویه خواه له‌سهر بئ): دمهفرموی: دادپرس نه‌گهر تی‌کۆشی و باش وردبیتتهوه بو گه‌یشتن به هه‌ق له مه‌سه‌له‌که‌داو ئینجا برپاره‌که دهرکا نه‌وه له‌م بارودوخه‌دا نه‌گهر برپاره‌که‌ی دمری ده‌کا راست و دروست بوو رووی راستی پی‌کا نه‌وه دوو پاداشی باشی بو هه‌یه، به‌لام نه‌گهر برپاره‌که‌ی هه‌له بوو نه‌وه یه‌ک پاداشی باشی بو هه‌یه، چونکه له گه‌ران به شوین رووی راستی مه‌سه‌له‌که‌دا درییغی نه‌کردووه (شه‌یخان) دیسان دمهفرموی (مرویه خواه له‌سهر بئ): کاتی دادومر له دادگا دمه‌دنیشی دوو فریشته دینه خواره‌وه بو لای و ریگهی راستی نیشان دمه‌دن و هوکاری سهرکه‌وتنی بو دمه‌سازینن، به مه‌رجی ناهه‌قی نه‌کا، دنا ههر که ده‌ستی کرد به بی دادی گورج سهرده‌که‌ونه‌وه به‌جپی دمه‌یلن! (به‌یهه‌قی).

نهمه گشتی دمرههق بهو دادومره وایه که شارمزی دادومری بی و زانا بی به برپارهکان، بهلام دادومری نهزانو بهدکارو بهرتیلخورو ناههقیکار نهوه وهک پیغه مبهمر (مرووده خواه لهسه ربه): برپاری داوه دهسته چیلای ناگری دۆزهخه. بهپیی نهم فهرمووده یه (مرووده خواه لهسه ربه): دادومرهکان سی دهستن: دهسته یهکیان وان له بهههشتداو دوو دهسته یان وان له دۆزهخدا، دهسته ی بهههشتی نهو داومرانهن که دوو نیشانه ی باشیان تیادا ههیه:

یه کهم: ههقناسنو شارمزی بابته تی دادومرین.

دوووم: وهک ههقهکه دمرانن رمفتاریشی پی دهکن!

دهسته ی دۆزهخیش دوو تاقمن.

یه کهم تاقم: دادومریکه ههقناسه بهلام بهههق کار ناکا.

دوووم تاقم: داومریکی نهزانی نهشارمزایه به نهزانی له نیوانی

خه لکا دمرانی، نهم دوو تاقمه جیگه یان دۆزهخه (د/ت/تاج/ل- ۳- ۲۰۳) دیسان دهفهرموئ (مرووده خواه لهسه ربه): ههرکه سی بوو به قازی، به نهزانی برپاری دهدا دهسته ی دۆزهخه، ههرکه سی بوو به قازی به ناپهوا برپاری دهدا له دهسته ی دۆزهخه، ههرکه سی بوو به قازی، له ههمان کاتا قازییه کی زانا بوو، هاوکات له گه ل نهو هیشدا ههقه رومرو دادپه رومرو بوو، نهو جا له قیامه تدا خواخوایه تی دادومرییه که ی سهروب هدمرچی و نه سوودی هه بی بۆی و نه زیان، سا به لکوو به بی وهی رزگاری بی له نۆبالی. (ئیبنو حه ببان له سه حیحی خۆیدا گیراویه ته وه).

زاناکان دمه‌رموون: هه‌رکه‌سی داومری له شانی دانه‌بی دروست نیه بی به دادومر، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر بیشبی به دادومر تاوانبار، هه‌ر برپاری دهرکا دانامه‌زری، خوای برپاره‌گهی راست بی یا ناراست بی، چونکه پیکانی رووی راستی به ریکه‌وتو به ته‌قله‌ی مامه‌ همه، ده‌گه‌رو بایه‌خی نیه، چونکه له بنه‌مایه‌کی ره‌وای یاساییه‌وه سه‌رچه‌شمه هه‌ل ناگری! له‌به‌ر نه‌وه هه‌ر برپاری دهرکا پی تاوانبار ده‌بی، وه برپاره‌کانی هیچی دانامه‌زری و گشتیان هه‌لوه‌شاو ده‌بن، به‌پی فه‌رمایشتی زاتی مه‌زن: { فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ - سورة النحل - ۴۳/۱۶ } واته: هه‌ر شتی که خوتان سه‌رتان لیی دهرناچی و لیی نازانن له پسپورانی زانای شارمزی نه‌و بابه‌ته به‌رسن.

٣٨٨) نیشانه‌کانی دادومر (قازی):

وه‌ک رابورد له پیشه‌وه که‌سی داومری له باردا نه‌بی ناره‌وایه بکری به دادومر، بو خۆشی ناره‌وایه که کاری وا هه‌بوول بکا، دروست نیه که داوای بکا، به‌پی نه‌و به‌لگه‌و فه‌رموودانه‌ی که توژی له‌مه‌وپیش رابوردن.

هه‌رکه‌سی نه‌م مه‌رجانه‌ی تیادابی ده‌ست ده‌دا بو دادومری.

یه‌که‌م: موسولمان بی، له‌به‌ر نه‌وه دروست نیه بی‌پروا بکری به دادومر (قازی) خوای له‌سه‌ر موسولمانان، خوای له‌سه‌ر ناموسولمانان. چونکه دادومری سه‌روهریه، سه‌روهریش له بی‌پروا ناوه‌شینه‌وه.

جائى ئەبو مووسا نوسەرىكى نەصرانى (گاور)ى دانابوو، عومەر
(رەزەمەتلىك) پىادا ھەلشاخاۋ ئەوجا فەرموۋى: ئەوان خودا دوورى
خستوونەتەو، دەى ئىۋە نىزىكىيان مەخەنەو، ئەوان خودا تىرۋى
كردوون دەى ئىۋە رىزىيان ئى مەگرن، ئەوان خودا بە گزىكارو ناپاكى
داناون، نابى ئىۋە بە ئەمىندارىيان دابىن، ھۋى ئەوۋى كە من رىگەتان
پى نادەم كە خاۋەن نامەگان بىكەن بە كاربەدەستو كارى گرنكى
دەۋلەتەيان پى بسپىرن دەگەرپتەو بۇ ئەوۋ كە ئەمانە بەرتىل بە
ھەلەل دادەنن و بەرتىلخۆرن.

دوۋەم: رەسىدە ھۆشياربى، چونكە منال و شىت قسەيان بۇ
خۇيان كارناكا، بىرپارىيان بۇ خۇيان و لەسەر خۇيان بايەخى نىە. ئىتر بۇ
كەسىكى تر چۇن بايەخى دەبى؟!

بزان:

لەگەل ھۆشيارىدا ئەم شتانەى تىرىش رەچاۋ دەكرىن: دەبى زىرو
زىنگو زەمىن رۆشن و ورىابى، ھەپۋلەو ساۋىلكەو گىلۈكە نەبى، ھەتا
بەزىرەكى خۇى بتوانى بىچىتە بىنج و بىنەۋانى كارەكەو پەى بە
بىرپارەگان بباۋ چارەسەرى كىشەو بەرەگان بدۋزىتەو.

سىيەم: نازادى، چونكە بەندە خۇى ناتەۋاۋە، دەسلاتى بەسەر
خوۋدى خۇيدا نىەو خۇى سەرۋەرى خۇى نىە، دىارە دەسلەلاتى بەسەر
كەسىكى تردا باشتى ناشكى.

چوارهم: دادپهرومربئ، چونکه بهدکار - واته: فاسق - ریځه‌ی پی نادری که سهرپهرشتی و سهره‌وکاری مائی کورې خوۍ بکا، له‌گه‌ل نه‌و گشته دلسوزیه‌ی بوی، نیتړ چوڼ ریځه‌ی پی دهری که سهره‌وکاری سهروماڼ و نامووسی کهسانی بیانی بکا!!؟

پینجهم: نیرینه‌ی، به‌پیی نایه‌تی: {الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى - سورة النساء - ۳۴/۴} واته: پیاوان سهرگه‌وره‌ی ژنانن و سهرپهرشتن به سهریانه‌وه).

به‌پیی نه‌م فه‌مووده‌یه‌یش که پیځه‌مبهر (درووده خواه له‌سهرېښ) دده‌رموئ: گه‌ل که‌سهر گه‌وره‌یی و سهرومری خویان بسپیرن به ژنی همت سهر ناکه‌ون. (د/ب/ت/تاج/ ۲ ل - ۲۰۱ حاکمیش گپراویه‌ته‌وه و دده‌رموئ: به‌پیی مهرجی هه‌ردو و پیره).

شه‌شهم: دهبئ شاره‌زای برپاره‌گانی شهرع بی و شهرع‌زانیکي باشبی و به لایه‌نی که‌مه‌وه ناگای له‌و نایه‌ت و هه‌دیشانه هه‌بی که په‌یه‌وندیپان به برپاره‌گانه‌وه هه‌یه، که‌سئ که شاره‌زایه‌کی باشی له‌وه نه‌بی ناکری به داوهر به‌پیی نایه‌تی: {وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ - سورة الإسراء - ۳۶/۱۷} واته: مه‌که‌ومره شوینی شتی که لیی نازانی و عیلمت پیی نیه و له پسپوری تو نیه) هه‌روا به‌پیی فه‌رمووده‌که‌ی پیځه‌مبهریش (درووده خواه له‌سهرېښ): دادومره‌گان سئ ده‌سته‌ن.. که له سهره‌تای باسی دادومریدا رابورد. له‌بهر نه‌وه‌یش چونکه نه‌زان به که‌لکی نه‌وه نایه‌ت، که فه‌تو‌ابدا، نیتړ چوڼ به‌که‌لکی دادومری دی، که نیشی سهره‌کی نه‌وه‌یه برپار دهریکا.

جهوتهم: دهبی له گفتوگوئی عمره بیداو له زمانی عمره بیداو له ریزمان و زمانه وانی عمره بیداو شارمزاو پسپوژی، چونکه نه گهر وا نه بی شارمزی ته وای له قورئان و سوننه تدا نابی که سهرچاوهی شهریه تن و همدوو لاشیان به عمره بین.

هه شتەم: دهبی چاوساغ و بیسه رو بینابی، چونکه کهر گوپی له قسه نیه، نازانی کابرا بی له کاره که دهنی یا حاشای لی دهکا، کویریش نازانی کی داواکاره کی داوا لیکراوه.

نۆیه م: دهبی روشنبیرو وریاو هوشیاربی، دادومری پیاوی حۆل و گیل دانامه زری، ئیتر خوی گیلی و حۆلییه که ی زکماک بی، به هوی نه خوشی و پیری و خورپه و شتی واوه تووشی بیتیکچوون بووبی.

دهیه م: دهبی گویاو قسه که ربی، چونکه لال توانای جیبه جیکردنی برپاره کانی نیه.

٣٨٩) باسی دهستوورو یاسا و نه ریتی دادومری (آداب القضاء):

بزانه:

دادومری گۆمه لی دهستووری جوانی هه یه، وهك: ئه وه جیگه ی دانیشتنی داومر له ناوهراستی شارابی، چونکه ئه وه بو ههموان چونیه که و نیشانه ی دادپه رومریه و یه کسانێ دهگه یه نی، وهك ئه وه کاتی که قازی دامه زرا مه جلیسه که ی له جیگه یه کی گوشادو به ریندابی، نه بادا

ناماد مېوانی کۆږه که تووشی نازارو سه خله تی بېن، وهک نه وه به پئی
 کاتو شوین مه جلیسه که ی به دمره وه بی و ناشکراو له بهر چاوبی و بۆ
 نه و رۆژو سهرده مه دهست بدا، ههتا به پئی کاتو سات ناشناو ناشنا
 جیگه و ریگه ی بزانی و له کاتی پئویستدا بۆ دادومری برۆن بۆ خزمه تی
 له بهر نه م فهرمو و دهیه یش که پیغه مبه ر (مرومه خواه له سه رب) دهفه رموی:
 هه رکه سی خودا فرمانی کی له کاروباری موسولمانان پیسپارد وه دمرگای
 خۆی له هه ژاران و داماوان و خاوه ن نیش و کار داخوا، بی گومان که
 خودایش دمرگا کانی خۆی له رووی هه ژاری و نیش و کاری نه ودا داده خا.
 (د/ت/ تاج/ ۳ ل/ ۲۸۸) وهک نه وه جیگه که فینک بی، نه ساردبی نه
 گهرم، دوو که ل و تۆزی نه بی، باش نیه دادومر دمرکه وان و په رده مداری
 هه بی، مه گهر له بهر پئویستی، نه گهر دمرکه وان، یا په رده مدار (حاجب) ی
 هه بوو پئویسته پیاویکی دهم و دهست و دامه ن پاکبی و دادپه رومر بی و
 نه میندار بی و فه له میکی ریکی هه بی، گه و ره و بچووک بزانی و نارمزوو
 په رست ده بی، رهفتاری میانه بی، نه زۆر هارو هاج بی و نه زۆر نه رم و
 شلیشی بی، مامناوه ندی بی. ناباشه قازی (واته: دادومر) کۆری دادومری له
 مزگه و تا بیه ستی، چونکه سکالو دادگاییکردن هه ره و بره ی تیادا ده بی، وا
 ده بی ناهه رتی بپنویژو بیروا و شیت و نه م جوړه که سانه ناماده ی کۆری
 ده بن، مزگه و تیش جیگه ی شتی واو شوینی نه م جوړه که سانه نیه.
 گو تراویشه: دادومر یکردن له ناو مزگه و تدا ناباشی (که راهه ت) ی نیه،
 هه روهک چۆن قورنانه خویندن و ده ورکردنه وه ی زانسته ئیسلامیه کان و
 فه توادان له ناو مزگه و تا ناباشییان نیه.

پىۋىستە ھەردوو ھاۋداۋا:

بەيەك چاۋ تەماشىا بىكرىن لە راستىدا پاىيە دادومرىى بۇ ئەۋە دانراۋە كە عەدالەت پاىيەدار بى، دەى ھەر كاتى دادومر لارى لەۋە ھەبۋو ئەۋە بى دادومرى و ناھەقى دەكا، لەبەر ئەۋە دەبى دادومر جىاۋازى نەخا نە نيۋانى ئەۋە كەسانەدا كە بۇ دادگاگردن دىن بۇلاى، دەبى لە جىگەدا يەكسان بن، نابى يەككىيان زىاتر لەۋى تريان نزيك بىكاتەۋە، نابى لەگەل يەككىيان رووۋخۇشې و لەگەل ئەۋى تريان مۇن و گرژبى، نابى بە نامازە يەككىيان تى بگەيەن، يا چپەو سرتەى لەگەلدا بىكا، نابى مامۇستايى بۇ داۋاكار يا بۇ داۋالىكراۋ بىكاۋ فىريان بىكا كەچى باشە بۇيان، بە كوردى پەتى كورت و پوخت: لە ھىچ شتىكا باۋى كەسيان نەدا بەسەر كەسياندا. يەزدانى پاك دەفەرمۇئ: {كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ - سورة النساء - ۱۳۵/۴} واتە: ئەى كەسانى كە پروادارن! ھەمىشە عەدالەت پەرۋەربىن و كەمەر بۇ خزمەتى عەدالەت بىبەستن).

۳۹۰) بىريارى دىارى و بەرتىل:

بەبى گومان بەرتىل نادروستە، چونكە لە چەشنى خواردنى سامانى مەردومە بە ناپەۋا، بەرتىل خواردن پىشەى ھۆزى جوۋە. خەزەت (مروۋى خۋا لەسەربى) دەفەرمۇئ: نەفرىنى خودا لە بەرتىلدەرو لە بەرتىلخۆر، بە تايبەتى لەۋانەيان كە لە دادگاۋ دادومرىدا بەرتىل بەكار دەھىنن. (پىشەۋا ئەحمەدو تىرمىزى گىراۋيانەتەۋە، تىرمىزى بە دروستى داناۋە) گفەتى ئىبنو ماجە: لەعنەتى خودا لەسەر بەرتىلدەرو

بهرتیلخۆر. وا باشه قازی واته: دادوهر، دهرگای دیاری و دهسهنه له خۆی داخا، دیاری و دهسهنه له کهس وهرنهگرئ مهگهر له کهسئ له پیش وهرگرتنی پایه‌ی دادوهریدا دیاری و دهسهنه له نیوانیاندا هه‌بووبئ، له‌به‌ر دۆستایه‌تی و خزمایه‌تی، چونکه پیڤه‌مبه‌ر (مرووده‌خواه له‌سهره‌بنا) ده‌فه‌رموئ: دیاری کاربه‌ده‌ست دزی و گزیه. له گیرانه‌وه‌یه‌کا: حهرامه. (نیمام نه‌حمه‌د)، له سه‌حیحه‌یندا ده‌فه‌رموئ: پیڤه‌مبه‌ر (مرووده‌خواه له‌سهره‌بنا) پیاویکی نه‌سه‌دی کرد به‌سه‌ر کاری سه‌ر زه‌کات، ناوی نیبنو للوتبییه‌ بوو، کابرا که هاته‌وه‌ گوتی: نه‌مه‌ هی ئیوه‌یه‌و نه‌مه‌یش هی خۆمه‌ به‌ دیاری بۆم هاتووه‌!

جا پیڤه‌مبه‌ر (مرووده‌خواه له‌سهره‌بنا) سه‌رکه‌وته سه‌ر دوانگه‌و راوه‌ستاو ستایش و سوپاسی خودای کردو فه‌رمووی: نه‌مه‌ جی پئ ده‌لئین! هه‌ندئ سه‌رکار هه‌ن که ده‌ینیرم بۆ شوینی که دیته‌وه‌ ده‌لئ: نه‌مه‌ هی ئیوه‌یه‌و نه‌مه‌یش هی منه‌ به‌ دیاری بۆم هاتووه‌، جا نه‌گهر وایه‌ نه‌دی بۆچی له‌مالی بابی یا له‌مالی دایکی دانانیشی‌ت هه‌تا بزانی که دیاری بۆ دئ یانا؟ به‌و که‌سه‌ که گیانی منی به‌ده‌سته‌ نه‌وه‌ی له‌ ئیوه‌ ناخونه‌ک له‌م ماله‌ بدا، که مائی ده‌ولته‌، وه‌ وه‌چه‌پو گووبی ئی بکا، نه‌وه‌ له‌ رۆژی دوا‌یی دا، نه‌و ناخونه‌که‌ ده‌نئ به‌نه‌ره‌ی شانیه‌وه‌و ده‌یه‌ینئ بۆ دیوانی خودا، جا هه‌یه‌ که وشتریکی دزیوه‌ ده‌یدا به‌ قه‌لاندۆشکانیدا، وشترکه‌ به‌سه‌رشانیه‌وه‌ ده‌بۆرپینئ! وه‌ هه‌یه‌ ره‌شه‌ و لاخی دزیوه‌، ره‌شه‌ و لاخه‌که‌ به‌ کۆلیه‌وه‌ ده‌قۆرپینئ، وه‌ هه‌یه‌ مه‌ر یا بزنی دزیوه‌، جا مه‌ره‌که‌ یا بزنه‌که‌ به‌ کۆلیه‌وه‌ ده‌بارپینئ و به‌ ته‌واوی ده‌یکه‌ن به‌په‌ندا.

ئىنجا ھەزرىت (دروىدە نىۋا لەسەربە) ھەردو دەستى خۇي بەرزەو ھەرد بە رادەيى وا، كە بۇ رايى (خال)ى ھەر دوو بىنبالى ومردەگەوت وە دوو جار لەسەر يەك ھەرموۋى: ئەى خودايە! ئەوا تۇ ئاگادارى، تۇ بە شاھىت بە ئەوا من پېم راگەياندىن. (تاج/ ۳ ل - ۲۹۶) لە شوپىن ئەمە بۇ كار بە دەست وابى بۇ دادومر زياتر وايەو نارەوا ترە. دادگەرى و ھەلسەفەى ئەم رى پى ئەدانەش ئەوۋىيە ومەرگرتنى ديارى سەر ھەگىشى بۇ بى دادى و ھەرامخۇرى، نەخوازەلا لە رۇژگار يىكى وەك ئەمپۇدا كە رۇژگار تەواو خراب بوو.

بىزانە:

ديارى بۇ غەيرى كاربەدەستان، وەك ديارى ھاوولاتيان لەناو خۇيانا ئەگەر بۇ مەبەستىكى نادروست بوو، وەك لە باربردنى مافى، يا ياريدەى ستەمكارى، ئەوۋە ومەرگرتنى نادروستەو تەكاردنیش بۇ شتى وا نارەوايە، ناوەنديار (وسيت) لە نىۋانى بەرتىلدمرو بەرتىلخۇردا، خۋاى قازى بى يا كەسىكى تربى، ھەروا لە نىۋانى ديارى دەروود يارى ومەرگردا، بىرپارەكەى رىك وەك بىرپارى وەكىل، يا جىدار وايە، جا رەنگە ھەندى بەرتىلدمر يا ديارى بەر مەھانەى رەوايان ھەبى، چونكە ناچارن كە بەھەرشيۋەيى بتوانن مافى رەواى خۇيان دەست بىخەن، بەلام ناوەنديار بە ھىچ جۇرى مافى ئەوۋى نىيە، چونكە ئەگەر بە وەكالەتى بەرتىلدمریش لە ھەندى كاتا تاوانبار نەبى، بە وەكالەتى بەرتىل وەگر لە گشت بارودۇخىكا تاوانبار دەبى، چونكە ناوەنديار وەك جىدارى ھەردوۋ لاوايە. وەكى تر ئەگەر ديارى بۇ پەخشى خۇشەويستى بوو، يا بۇ ومەرگرتنەوۋى مافىكى رەوا بوو، يا بۇ پىشگىرى لە زولم و زۇرو ستەم

بوو، ئەوۋە لە جۆرى يەكەما كە بۇ پەخشى خۆشەويىستى بى سۈننەتە،
لە جۆرى دووۋەم سىيەمدا بۇ ديارىبەر حەرام نىيە بەلام بۇ ديارىومرگر
حەرامە.

۳۹۱) لەم دەكەتەدا نابى دادوۋەر بىريارېدا:

لە دەشۈيىندا بىرياردان لە لايەن داومرۋە باش نىيە: لەكاتى
توۋرەيىدا لەكاتى برسىتى و توۋنىتىدا لەكاتى خەو ئى زپان و
شەۋارەگرتندا، لەكاتى خەم و خەفەتدا، لەكاتى كەيفخۆشى زۇردا،
لەكاتى نەخۇشىدا، لەكاتى تەنگە تاۋبوۋنى سەراۋدا، لەكاتى زۇر بۇ
ھىنانى خەۋدا، لە قىرچەي گەرماۋ سەرماي سەختدا. سەر بەلگەي
ئەمانە ھەمۋو ئەم فەرموۋدەيەتى (ەرۋەدە خۋا لەسەربە): دادپرس لەكاتى
توۋرەيىدا دادگايى كەس نەكا (شەيخان) چۈنكە ديارە كە مەبەستى
پىغەمبەر (ەرۋەدە خۋا لەسەربە) زاتى توۋرە بوۋن نەبوۋە، بەلگۈۋ مەبەستى
ئەو شەلەزانەيە كە بەھۋى توۋرەبوۋنەۋە پەيدا دەبى، كە مەۋف شېرزە
دەكاۋ ھۆش و رەفتارى بۇ ماۋەيەكى ديارى تىك دەداۋ سەرى ئى
دەشۈيىنى. دەى ئەۋانى تىرىش بە پىۋەرى توۋرەيى دەپىۋرېن، چۈنكە
ئەۋانىش ۋەك توۋرەيى ژىرىي دەگۈرېن و سەر ە ھۆش دەشۈيىن.

بىزان:

دادوۋەر بۇي نىيە يەكە لە دوو ھاۋداۋا كە فېرى شتى ۋا بكا كە
زىانى بۇ ئەۋى تىرىان ھەبى، مەگەر لە خودوۋدا، چۈنكە جەددى
شەرىى بەھۋى شوبھەۋ بۇرە گومانەۋە لەكۆل دەكەۋى. ھەروا دروست

نیه بۆی رێ له شایهت بگرێ به نیازی نهوه واز له شایهتیهکهی بهێت، چونکه شتی وا لایهنگری شایهتی بۆ دراوه، ههروا دروست نیه له شایهت بخورێ و پیاوه ئشاخی، نابێ شایهتی کهشیش قهبوول بکا مهگهر بهپێی گشت مهرجهکانی شایهتی که نهمانه:

یهکههه: چهسپبوونی دادپهروهری (ثبوت العدالة) که بهوه دهبی: رهسیدمو ژیره نازادو خاوهن پیاوهتی و فامیدهی کاروباری دنیاو دینی خۆی بی. جا ههرکاتی لهلای دادوهر شایهتیکی بهدکار (فاسق) شایهتیدا، وه دادوهر به حالی ناگادار بوو، نابێ شایهتیهکهی وهربگرێ، چونکه دروست نیه بریاردان بههۆی شایهتی بهدکارهوه. تهنیا دهبی شایهتی به دادو ههقانی قهبوول بکاو بهس، ههتا نهگهر هاوداواکانیش به شایهتی بهدکار رازیبن نابێ قازی بریاری پی بدا چونکه خودای مهزن دمفهرموئ: {وَأَشْهَدُوا ذَوِيْ - سُوْرَةُ الطَّلَاق - ۲/۶۵} واته: شایهتانی ههققانی دادپهروهری موسولمان قهبوول بکهن به شایهت).

دووهم: گومانی لایهنگری نهکری، نهومیش هۆی زۆره:

۱) دوژمنایهتی، شایهتی دوژمن لهسهه دوژمن وهرناگیرێ، نهگهر بۆ ئیشیکی دنیایی بی، چونکه زاتی مهزن دمفهرموئ: {وَأَدْنَى أَنْ لَا تَرْتَابُوا - سُوْرَةُ الْبَقَرَةِ - ۲/۲۸۲} واته: به جیهینانی ئهم فهرمان و نامۆزگاری و دستوورانه که لهم ئایهتهدا باس دهکرین زیاتر دلتیاتان دهکا لهوه که تووشی گومان و سهههلیشیوان نهبن. دهی دیاره که دوژمنایهتی بههیزترین هۆیه بۆ گومان لیکردن، چونکه پیغهمبهریش (مهروهه خواو لهسهههه) دمفهرموئ: شایهتی پیاوی ناپاک و ژنی ناپاک و کهسێ

كە دارى ھەددى ئى درابى، شايەتى كەسى كۆنە قىنى لە دلابى،
شايەتى شىتو، شايەتى كەسى كە لەبەر ئاغايەتى و خفمەتكارى و
خزمايەتى جىگەى گومان بى، شايەتى ئەمانە دروست نىە. (ئەبو
داوود/ تاج - ۳ ل - ۲۰۹).

(۲) سەرو قىنگى يەكترى بن، واتە: بىنەھەو وەجەى يەكترىن،
كەواتە شايەتى باوك بۇ منالى خۇى و بەرەو خوارترىش، يا شايەتى
منال بۇ باوك دايكى خۇى و ژوور ترىش وەرنەگىرى، چونكە زاتى مەزن
دەفەرموى: {ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا
تَرْتَابُوا - سورة البقرة - ۲۸۲/۲} ديارە كە بەھۇى خزمايەتیشەو
گومان كردن پەيدا دەبى، چونكە خۇشەويستى ھۇى مەيلى زۆرە. وەكى
ترىش پېغەمبەر (مروودە خواە لەسەربە) دەفەرموى: فاطىمەى كچم پارچەيەكە
لە من، دەى ئەوھتا بەپىئى ئەم فەرموودەيە منال بەشىكە لە باوك و
دايكى، كەواتە شايەتى منال بۇ باوك دايكى، وەك شايەتى بۇ خۇى بدا
وايە.

۳۹۲) بىر ياردان لەسەر ناديار:

بزانە داوا تۆمار كردن لەسەر مردوويى كەلەپوور گرى ديارى
نەبى دروستە، ھەروا لەسەر منالى سەرپەرشتيارى نەبى، ھەروا لەسەر
ناديارى بى وەكىل چونكە زاتى مەزن دەفەرموى: {فَاَحْكُم بَيْنَ النَّاسِ
بِالْحَقِّ - سورة ص - ۳۶/۳۸} ئەوھتا بەپىئى ئەم ئايەتە خودا
فەرمان دەكا بە داوود پېغەمبەر (مروودە خواە لەسەربە) بە دروستى بەپىئى

شهریعتی حق دادووری بکا له نیوان مهردومداو له حق لانهدا،
 نه مهیش واتای وایه همرچی به شایهتو به لگه ساخ ببیته وه حقه وه
 ره وایه، که واته کار پیکردنی پیویسته به پیی ئه مه فهرمووده یهیشی (درووده
 خواه له سهر به) که به هیندی ژنی ئه بو سوفیانی فهرموو: له مالی ئه بو
 سوفیان ئه وهنده ببه که بهشی خوتو مناله کانت بکا (بروانه باسی
 ژیاور، زنجیره / ۲۹۰- و مرگپ) چونکه له وکاته دا که پیغه مبه (درووده خواه
 له سهر به) ئه مه برپاره دی درکرد، هاو داوای هیند که ئه بو سوفیان بوو له وئ
 نه بوو، به لام پیغه مبه (درووده خواه له سهر به) هیندی دهناسی و دهیزانی که
 ژنی ئه بو سوفیانه، نه وه برییتی نه وه کهوت که هیند به به لگه و شایهت
 بیسه لینی که هاوسهری نه وه، نه و رسته یه ی که حه زمرت (درووده خواه
 له سهر به) پیی ده فهرموئ: (ببه) به لگه ی نه وه یه که ئه مه دادووری کردنه
 نه وه ک فهتوا درکردن، چونکه نه گهر فهتوادان بوایه نه ید فهرموو: (له
 ماله که ی ببه) ده فهرموو: (قهیدی نیه نه گهر بیبه ی) به لگه یه کی تر
 له سهر دروستبوونی برپاردان له سهر نادیارو دادگاییکردنی ئه مه
 نه ئه ره یه: له مه سه له که ی (الاسیفه) دا عومه ر (ره زاه خواه لینه) جاری داو
 فهرموو: هه رکه سی قهرزی له سهر (اسیفه) با سبهینی بیت بو لامان،
 چونکه نیمه ماله که ی دمه رۆشین و دابه شی ده که یین به سهر نه و که سانه دا
 که قهرزیان له سهر یه تی. اسیفه خوی له و کاته دا له وئ نه بوو. (مالیک
 له - الموطأ - دا گیراویه ته وه) له کو تایی نه ئه ره که دا ده فهرموئ:
 دوورین له قهرز سهره تا که ی خه مه، سهر منجامه که ی شهرو هه رایه.
 وه کی تریش دادووری نه کردن له سهر نادیار دمه ی به هو ی قهوتانی زور
 له مافه کان. جاهه رکا تی دادپرس برپاری له سهر نادیار درکرد،

برپارەكەى جېبەجې دەكرى، وه نهوهى برپار دراوه دهېى به مافىكى
چه سپاوى دامه زراو له نه ستۆيدا، له رېگهى شهرعه وه لىى ودرده گيرى.

۳۹۳) باسى دابه شكردى مالى تيكه ل:

دابه شكردى مالى هاوبه ش به نامه و رېگهى ره هبه رو يه ككرتى
نه ته وه چه سپاوه و ساخ بوته وه. زاتى مه زن دمفه رموى: {وَإِذَا حَضَرَ
الْقِسْمَةَ أُولُوا الْقُرْبَى - سورة النساء - ۸/۴} واته: كاتى كه
خزمه كانى حازرى به شكردى كه له پوور بوون. خو شه ويستيش (درووده خواه
له سهرې) دمفه رموى: شوفعه (واته: به شى ها به شو هاوسا هه لگرتنه وه) له
هه موو شتيكا هه يه، به مهرجى كه هيشتا دابه شنه كرابى. (ش/د/ت/
ن/تاج/ ۲ ل - ۳۳۲) پېغه مبه ر خوئى (درووده خواه له سهرې) مالى تالانى
جهنگى دابه شده كرد به سهر جهنگا ودره كاندا، له پاش خوئى جېنشينه
هه قناسه كان (ره زاه خوه ايان لېب) هه مان شتيان ده كرد.

جا مالى كه تيكه ل بى و هى چهند هاوبه شى بى، يا هاوبه شه كان
خويان دابه شى ده كهن، يا خود پيشه وای موسولمانان، يا جېنشيني
پيشه وای دابه شى ده كا بويان، مه به ست له جېنشيني پيشه وای كه سيكه
دانراوى پيشه وای و نه و داينابى بو دادومرى، وهك قازى و دانراوى قازى،
مهرجى دانراوى قازى (منصوب القاضى) نه وه يه: موسولمان و بالق و
خاوهن هو ش و نازادو نيړينه و به دادبى، بويه نه مانه مهرجن چونكه
دابه شكردن سهردارى و سهرومريه، نه مانه يش مهرجن بو هه بوونى
سهرومرى. له هه مان كاتدا نه گهر دابه شكردنه كه پيوستى به ژماره و

پېوانه (حيسابو مه ساحه) هه بوو، ده بئ نهو كه سه ژماره و پېوانه و روو پېوئى بزانئ، چونكه نه م دووه نامپرى دابه شكردن، به لام ئايا مهرجه كه دابه شه كه ره كه نرخ و به هاى شته كان بزانئ يانا، له مه دا راجيايى هه يه.

٣٩٤) جوړه كانى دابه شكردن:

دابه شكردن سئ جوړه: له زاراوى شهرعى شهرى فدا ناودارن: به (قسمة الرد) و (تقسيم التعديل) و (تقسيم الاجزاء) به كوردى واته:

١- دابه شكردنى به ش گه پرانه وه.

٢- دابه شكردنى ريځخستن.

٣- دابه شكردنى شتى به ش به ش. تقسيم الاجزاء به عه ره بى پيئى ده لئ. (قسمة الإفران) و (تقسيم المتشابهات) واته: دابه شكردنى مولكى هاوړهنگ، و مكوو دابه شكردنى دانه وئله و پارو روئن و هه موو شته وئنه داره كان (المثليات) يان و مكوو خانوويه كه كه هؤدمكانى و مكوو يهك و ابن، يان زه و بيه كه پارچه كانى له باشى و خراپيدا وهك يهك و ابن، يان ههر شتيكى ترى له م بابه ته، و مكوو دابه شكردنى توپئ بلوورى، يا كيلوئ زپ، يا زيو. جا نه وهى به پيوان ده پيورى پشكى هاو به شه كان به پيوان جيا ده كړي ته وه، وهك ده ربه گهنم بو دووكه س، يهكى پيئنج ربه يان ده كه وئ، وه نه وهى به كيئشان ده كيئشري پشكه كانيان به كيئشانه بو جيا ده كړي ته وه، وهك كيلوئ زپ بو ده هاو به ش، يهكى سه د

غەراميان بەر دەكەوئ. واتە: بۇ بەشكردن پېۋىستە بەشەكان ھەموو بەگەز يا بە پېۋانە يا بەكېشانە بە قەد ژمارەى سەرى خاۋەن بەشەكان جياجيا بېكرېنەۋە، جا ئەگەر پېۋىست بە تىرو پشك نەبوو ئەۋە بەبى دەۋو تىرو پشك مەكەكە دابەشەدەكرى، ۋەك سەد دىنار بۇ پېنج كەس. خۇ ئەگەر پېۋىستى بە تىرو پشك بوو ئەۋە تىرو پشكيان ئى دەكرى. ۋەك زەۋىو خانوۋىي كە پارچەكانيان ۋەك يەك بى، لەسەر ئەم شېۋەپە: مەكەكە دەكرى بە چەند بەشى يەكسانەۋە بە قەد ژمارەى سەرى خاۋەن پشكەكان، ئەۋجار ئەۋەندەى بەشەكان پارچە كاغەز دەبېررى ۋە لەھەر پارچە كاغەزى ناۋى پارچەپى لەۋ مەكەكە دەۋو سەرى، ھەرۋەھا ئەۋەندەى خاۋەن بەشەكانىش پارچە كاغەز دەبېررى ۋە لەھەر پارچەپەكانيان ناۋى خاۋەن بەشى دەۋو سەرى، جا پارچە كاغەزى بەشەكان بە جيا يەكە يەكە لۈۋە دەكرېن ۋە دەكرېن بە دەستى كەسەكەۋە كە پېشان لەۋى ئامادە نەبوۋى، تا ھەر لۈۋەپى بختە سەر ناۋى يەكە لە ھاۋەشەكان.

جا ھەر كەسى ھەر بەشىكى بۇ دەرجوۋ دەپبا بۇ خۇى، ئەگەر قايىل نەبوو پېى ناچار دەكرى كە ۋەرى بگرى؟

جۆرى دوۋەم: (تقسيم التعديل) ە كە برىتېيە لە دابەشكردنى شتى كە نرخی بەشەكانى جياجيا بى، ۋەكوو زەۋىپەك كە ھەندىكى نەرمە زەۋىو ھەندىكى شۆرەكات بى، ياخود ھەندىكى نرىكە ناۋو ھەندىكى دوۋرە ناۋبى. جا ئەم جۆرە مەكەكە تېكەل ۋە ھاۋەشە جارى ۋە دەبى يەك شت دەبى، جارى ۋايش دەبى دوو شت يا پتر دەبى. ۋەك ئەۋە پارچەپى

هه‌رزانه‌که‌یش ده‌کرین به پشکێ، ده‌ق وه‌ک دابه‌شکردنی پارچه‌یی زه‌وی
که نرخێ به‌شه‌کانی جیا‌جیا‌بن.

جو‌ری سییه‌م: (قسمة‌ الرده)، که بریتییه له دابه‌شکردنی
پارچه‌یی زه‌وی، لایه‌کی بیرێ یا باخیکێ تیا‌دا بێ، وه‌ ئهم لایه‌ی به‌ ته‌نها
بۆ دابه‌شکردن نه‌شێ، ئه‌وه نرخێ ته‌واو بۆ بیره‌که یا بۆ باخه‌که به‌بێ
زه‌وییه‌که داده‌نرێ، ئه‌وجا زه‌وییه‌که ده‌کرێ به‌ دوو به‌شه‌وه، وه‌ به‌تیرو
پشک دابه‌ش ده‌کرێ، ئه‌وه له‌م شیوه‌کاره‌دا ئه‌و هاوبه‌شه‌یان که ئه‌و
پارچه‌یه هه‌ل ده‌گرێ که بیره‌که یا باخه‌که وا له‌ ناویدا، نیوه‌ی نرخێ
بیره‌که یا باخه‌که ده‌گیرێته‌وه بۆ هاوبه‌شه‌که‌ی تر. که‌واته ئه‌گه‌ر نرخێ
بیره‌که هه‌زار دینار بوو، یا نرخێ باخه‌که دوو سه‌د دینار بوو، بۆ‌ی‌سته
ئه‌و که‌سه‌یان که ئه‌و پارچه‌یه‌یان هه‌لده‌گرێ که بیره‌که‌ی تیا‌دا‌یه بۆنج
سه‌د دینار بدا به‌وی تریان، یا که باخه‌که‌ی تیا‌دا‌یه سه‌د دینار بدا به‌وی
تریان و هه‌روه‌ها... یاخود بریتییه له دابه‌شکردنی چه‌ند شتێ به‌سه‌ر
چه‌ند که‌سی‌کا که ژماره‌ی شته‌کان و ژماره‌ی هاوبه‌شه‌کان قه‌بوولی
دابه‌شکردن نه‌که‌ن به‌سه‌ریه‌کا، وه‌ک سێ به‌نده بۆ دوو که‌س، یاخود
بریتییه له دابه‌شکردنی چه‌ن شتێ له‌ نیوانی چه‌ند هاوبه‌شی‌کا، به‌لام
شته‌کان هه‌ندیکیان گران به‌هه‌بن و هه‌ندیکیان هه‌رزانه‌ به‌هه‌بن، وه‌ک دوو
به‌نده به‌ یه‌کسانی دابه‌ش‌بکری‌ت بۆ دوو که‌س، به‌لام به‌نده‌یه‌کیان بای
هه‌زار دینار بێ، ئه‌وی تریان بای شه‌ش سه‌د دینار بێ، ده‌بێ ئه‌وه‌ی
به‌نده گران‌به‌هاکه هه‌ل ده‌گرێ دوو سه‌د دینار بگیرێته‌وه بۆ ئه‌وی
تریان که به‌نده هه‌رزانه‌به‌هاکه هه‌لده‌گرێ! هه‌تا هه‌ردوولا هاوسان ببن!

بزانن:

ھەر دابەشکردنىڭ كە نرخ دانانى تىدا نەبى، وەك دابەشکردنى كىلۇيىن زىر بۇ دەكەس ئەوۋ يەك دابەشكەر (قاسم) بۇ جىبەجىكردنى بەسە، بەلام ئەگەر دابەشكەرنەكە نرخ دانانى تىادا بوو، وەك پارچەيىن زەوى بىرى لە لايەكيدا بى، ئەوۋ بەلايەنى كەمەوۋ دەبى دوو دابەشكەرىن، چونكە نرخىرىن بۇ شت بە دوو كەس ساخ دەبىتەوۋ.

۳۹۵) دابەشکردنى مالى ھاوبەش:

ھەركاتى يەك لە ھاوبەشەكان داۋاي دابەشکردنى مالىكى ھاوبەشى كىردو يەككىيان قايىل نەبوو كە دابەش بىرى ئەوۋ تەماشى دەكەين: ئەگەر دابەشكەرنە زىانى نەبوو بۇ شتەكە ئەوۋ ملنەدمر (ممتنع) ناچار دەكەرى، لەسەر دابەشكەرنە ئەم جۇرە مالىش وەك زەوى و زارو خانوو بەرمو دانەوئلەو شتى تىرى لەم بابەتانه، چونكە بە دابەشكەرنە زىان پەيدا نابى، بەلام ئەگەر بە دابەشكەرنەكە زىان لە شتەكە دەكەوت، وەك گەوھەرى يا جلىكى گرانبەھا، كە بەھوى پارچە پارچەكەرنەوۋ نرخەكەى كەم بكا، يا وەك بىرى، يا دووكانىكى بچووك كە بۇ ئەوۋ نەشىن بىرىن بە دوو بىر، يا بە دوو دووكان، ئەوۋ ملنەدمر ناچار ناكىرى لەسەر دابەشكەرنە، چونكە خوشەويست (دروود خواە لەسەرىن) دەفەرموى: (نەزىان نە وەلامى زىان بە زىان!). لەبەر ئەوۋەش چونكە خوشەويست نەبى كىردوۋە لە بە فېرۇدانى سامان، تەنانەت ئەگەر لە دادپىرىش داۋاي دابەشكەرنەيان كىرد وەلامىيان ناداتەوۋ، بەلكوۋ ناھىلى كە دابەشى بىكەن چونكە شتى وا گەوجىيە، ئەگەر دنيا بوو بۇ

یهکیکیان زیان بوو، بۆ ئەوی تریان زیانی نەبوو، وەك ئەو یهكی له دوو هاوبه‌شه‌كه ده‌یه‌كی پارچه زه‌وییه‌كی هه‌بوو وە ئەوی تری هی هاوبه‌شه‌كی بوو، وە ئەگەر زه‌وییه‌كه دابه‌ش‌بکړئ خاوه‌نی نوّ ده یه‌كه‌كه بتوانی سوودی ئی و‌م‌ر‌ب‌گ‌ر‌ئ به پ‌ی‌چ‌ه‌وانه‌ی خاوه‌نی ده یه‌كه‌كه‌وه، ئەو ئەگەر خاوه‌نی یه‌ك ده یه‌كه‌كه داوای به‌ش‌کردنی کرد خاوه‌نی یه‌ك نوّ به‌شه‌كه ناچار ناکړئ بۆ دابه‌ش‌کردنی، به‌لام ئەگەر خاوه‌نی نوّ به‌شه‌كه داوای کرد خاوه‌نی یه‌ك به‌شه‌كه ناچار ده‌کړئ!

بۆیه خاوه‌نی یه‌ك به‌شه‌كه ناچار ده‌کړئ و خاوه‌نی نوّ به‌شه‌كه ناچار ناکړئ چونکه خاوه‌نی تاقه ده یه‌كه‌كه له داواکه‌یدا زیان له خۆی د‌ه‌دا‌و داواکه‌ی ر‌ق‌ه‌به‌ری و‌ک‌ه‌ل‌له ر‌ه‌قییه، به پ‌ی‌چ‌ه‌وانه‌ی خاوه‌نی نوّ به‌شه‌كه‌وه که داوا که‌ی بۆ خۆی سوودی هه‌یه. به‌ئێ ئەگەر خاوه‌نی یه‌ك به‌شه‌كه ملک‌یکی تری هه‌بوو، به تهنیشت تاقه ده یه‌كه‌كه‌یه‌وه بوو، له‌به‌ر ئەوه به دابه‌ش‌کردنه‌كه زیانی ئی نه‌ده‌که‌وت ئەوه هاوبه‌شه‌كی ناچار ده‌کړئ، هه‌تا هاوبه‌شیی نه‌بی به مایه‌ی ناخۆشی، له هه‌مان کاتدا به دابه‌ش‌کردن زیان له که‌س ناکه‌وئ و هه‌ر دوولا سوود له به‌شی خۆیان و‌م‌ر‌د‌ه‌گ‌رن.

٣٩٦) به‌ل‌گه له‌سه‌ر داوا‌کاره، داوا‌لی‌ک‌راو‌یش ئەگەر نه‌چ‌وه‌ ژ‌ی‌ر داوا‌که، سو‌ی‌ندی له‌سه‌ره:

سه‌ر به‌ل‌گه‌ی ره‌وا‌بو‌ونی داوا تۆمار کردن و س‌ک‌الاً پ‌ی‌ش‌که‌ش‌کردن ده‌گ‌ه‌ر‌پ‌ت‌ه‌وه بۆ ئەم ف‌ه‌رم‌و‌وده‌یه‌ی {ه‌رو‌وم‌ه‌ خوا‌ه‌ له‌سه‌ر‌ب‌ه‌}: ئەم خه‌ل‌که ئەگەر به

قسهی رووتو به داوای بی به لگه داوای هرچی بکن پینان بدری، نهوا
 گه لی کس به نارهوا داوای سهر و مائی زور کس تر دهکن، وه وای
 لیئی دبی به تیکه و لیکه و بگرو به ردهو کس له سهر و مائی خوئی
 دلیانابی، به لام بو نهوهی که نه بی به پاشاگردانی، به لگه له سهر
 داواکاره، هر کس داویه کی هه بوو له سهر کس دبی به لگه له سهر
 داواکهی هه بی، جا نه گهر داواکار به لگه له سهر داواکهی نه بوو،
 نه وکاته بو لابرندی گومان سویند له سهر داوا لیکراوه. (شه یخان
 گیراویانه ته وه نه مه گفت (لفظ) موسلیمه / تاج / ۳ ل - ۳۰۶).

بایستی نهوهی که به لگه له سهر داواکاره چونکه لایه نی نهو لاوازه،
 وه نهوهی ده لی به پیچه وانه ی رووکاری حاله، چونکه بنه رمت خاوینی
 نه ستویه، یا وه مک ملاکان ده فهرموون: نه صل به رائه تی نیممه یه، له بهر
 نهوه داوای به لگه به هیزی لی ده کری تا لاوازییه که ی به هیز بکا سویند
 به لگه یه کی بی هیزه، چونکه سویند خور گومانباره، گومانی نهوهی لی
 ده کری که به رزه وندی خوئی بپاریزی به لام لایه نی داوالیکراو به هیزه،
 چونکه بنه رمت خاوینی نه ستویه تی، له بهر نهوه به به لگه به هیز
 قنیات ده کری. جا هر کاتی داواکار به لگه و شایه تی راست کرده وه
 له سهر دروستی داخوازییه که ی برپاری بو ددری، هه تا نه گهر داوالیکراو
 سویندیشی خوارد بی هر برپاری بو ددری، چونکه فهرمووده که
 به ره های به بی قهیدو مهرج نهوه راده گیه نی، به لام نه گهر به لگه له
 نارادا نه بوو قسه قسهی داوالیکراوه به مهرج سویند بخوا، به پیی
 فهرمووده که ی پیشوو. له صه حیه ینیشدا هیه ده فهرموئی: (ئیبنو
 عه بباس ده فهرموئی: پیغه مبه ر {ده وده خواه له سهر به} برپاری داوه سویند

خواردن له سهر داوا لیکراوه) (له - کفایه الاخیار - مکه دا به هه لهی چاپ ئهم فهرمووده یه ناوا نووسراوه: وفى الصحیحین: (قضى رسول الله باليمين على المدعى) له (الفقه الميسر) مکه یشدا به بئ لیکدانه وه ئهو هه له یه روونووس کراوه. به لآم نه گهر وابئ په یوه ندی به بابه تی ئیمه وه نابئ، راسته که ی ئهمه یه: عن ابن عباس ان رسول الله {صلی الله علیه وسلم} قضی باليمين على المدعى علیه). بر وانه شهر حى نه وه وى له سهر سه حیحى موسلیم ج - ۱۲ ص ۳ عومده تولقارى بهرگى ۱۳ ص ۲۴۸ - وهرگیر).

۳۹۷) گیرانه وهی سویند بو سه رد اواکار (رد اليمين على المدعي)

ئه گهر مافه داواکراوه که هی که سیکی وابوو که ده توانرا سویند بدرئ، وه داوا لیکراو نه یویست سویند بخوا ئه وه سویند ده گهر پته وه بو سهر داواکار، چونکه فهرمووده ده فهرموی: (پیغه مبه ر (درووده خوا له سه ربخ) سوینه که ی گیرایه وه بو سهر داواکار).

(به یه قی/ داره قوطنی. ئهم فهرمووده میان باس کردووه) جا له کاتی وادا کاتئ داواکار سویندی خوارد شته که ی پی دهرئ. له کاتی خۆیدا سویند بهر وه رووی زهیدی کورپی ثابت کرایه وه سویندی خوارد، وه بهر وه رووی عوسمانیش کرایه وه سویندی نه خوارد، ئهم باسه له ناو هاوړپییانی پیغه مبه ردا دهنگی دابووه له گهل ئه وه یشدا که س ره خنه ی نه بوو لی. وهك گوتمان ئهمه کاتئ وایه که له توانادا بئ داواکار سویند

بدرئ، وهك كهسيكى ديارى زيندووى رهسيدهى هؤشيار، بهلام نهگهر كهسيكى ديارى وابوو كه له توانادا نهبوو سويند بدرئ وهك مندال و شيت، نهوه ههرموودهى مهشهور- واته: ناودار - نهوهيه كه چاوهروانى رهسيدهبوون و چاكبوونهوه دهكرئ. بهلام نهگهر مافهكه هى كهسيكى ديارى نهبوو.

وهك نهوه كهسئ بمرئ و له دهفتهرهكهيدا مافيكي لهسهر كهسئ ههبن، وه لهبهر نهوهى مردوووهكه كهلهپوورگرى نهبن كهلهپوورمهكهى هى موسولمانان بن، نهوه لهم شيويهدا داواليكراو بهند دهكرئ لهسهر نهوه ههقهى كه لهسهرههتئ بهپئى دهفتهرى مردوووهكه، ههتا يا سويند دهخوا يا ههقهكه دهدا، چونكه مافهكه لهكاتئ وادا نادرئ به داواكار ههتا سويند نهخوا، ناپشتوانرئ داواكار سويند بدرئ چونكه نادياره، خوئايشبئ واز له داواليكراو بهپئرئ چونكه ههقهكه دهفتهوتئ، كهواته تهنيا ريگه چاره نهوهيه داواليكراو چهپس بكرئ، تاكوئايى به مهسهلهكه بهپئرئ: يا مافهكه دهدا، يا سويند دهخوا.

٣٩٨) نهگهر ههردوو هاوداوا داواى زات (هين) يكيانكرد:

نهگهر دوو كهس ههرايان بوو لهسهر شتئ، وه كهسيشيان بهلگهى نهبوو، وه شتهكه له ژيهر دهستئ يهكيكياندا بوو، وهك پارچه زهوييهكه به دهستئ يهكيكيانهوهبن، نهوه قسهى نهوهيان دهخوات كه شتهكهى به دهستهويه، به مهرجئ سويندى لهسهر بخوات كه هى خوويهتئ. چونكه

نەشعەشی کورێ قەیس (مەزاه خواە لەسەر بێ) دەفەر موی: من و پیاویکی جوولەکە پارچەیی زەویمان هەبوو، جوولەکە حاشای لێکردوو گوتی هی خۆمەو بەشی تۆی پێووە نیه، منیش بۆ دادگاییکردن بردم بۆ لای پێغەمبەر (مروودە خواە لەسەر بێ) فەر موی: ئایا بەلگەت هەیە؟ گوتم: نەه بە جوولەکەکی فەر موو: (تۆ سویند بخۆ) منیش گوتم: جا قوربان سویند دەخوا، دەر بەستی سویند نایەت، ئەگەر وا بێ مالهکەم دەخوا. جا زاتی مەزن ئەمە ی ناردە خوار موه: {إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا - سورة آل عمران - ۷۷/۳}. (ئەبو داوود/ تاج/ ۲ ل - ۳۰۶ فەر موی: - ۲) بەلگە سازی بەم فەر موودەیه ئاوا دەکری: زەوییهکە بە دەستی هەردوو لایانەوه بوو، یا بە دەستی جوولەکەوه بوو، بە بەلگە بۆ کەسیان ساخ نەبۆنەوه، لەبەر ئەوه پێغەمبەر (مروودە خواە لەسەر بێ) فەرمانی کردوو بە کابرای جوو، کە سویند بخواو زەوییهکە ببێ بەهی خۆی. بەلام ئەگەر داواکراوهکە بە دەستی کەسیانەوه نەبوو، ئەوه هەردوو لایان سویند دەخۆن و دەبێ بەهی هەردوو لایان. چونکە پێغەمبەر (مروودە خواە لەسەر بێ) ئاوا بریاری داوه. ئەگەر دوو کەس لەسەر وڵاخی هەرایان بوو، یەکیکیان کەلوپەل بەسەر وڵاخەکەوه بوو، ئەوه قسە ی ئەوهیان دەخوا کە باری وڵاخەکە هی ئەوه، چونکە بە تەنها خۆی سوود لەو وڵاخە و مردەگری. ئەگەر سێ کەس لەسەر وڵاخی هەرایان بوو، یەکیکیان لێخوڕی بوو، یەکیکی تریان جلەوکیشی بوو، سێهەمیان سواری بوو بوو ئەوه قسە قسە ی سوارەکەیه، بە مەر جی سویند بخوا، چونکە هەر ئەو بەهره له وڵاخەکە و مردەگری لەم کاتەدا. ئەگەر دوو کەس بوو بە هەرایان لەسەر وڵاخی، کە له تەویله ی

یه کیکیانا بوو، به لّام ولاخه که به دهستی ههردوو لایانه وه بوو، نه وه هی ههردوو لایانه، به مهر جی تهویل که ولاخی خه لکی تریشی تیدابی، دنا ده بی به هی خاومن تهویل که. نه گهر دوو کهس له سهر شتی له ناو پا که تیکا بوو به هه رایان، یه کیکیان دهستی له سهر شته که بوو، نه وی تریان دهستی له سهر پا که ته که بوو، هه رکه سه یان ده بی به خاوه نی نه و شته ی کهوا به دهستی وه، چونکه نه م دوو جوړه شته له یه ک جیان.

٣٩٩) چو نیتی سویند خواردن له سهر کرده وهی خو ی یا له سهر هی که سیکی تر:

که سی سویند له سهر کرده وهی خو ی بخوا ده بی له سهر بوون و نه بوون (اثبات ونفی) به بیگومانی سویند بخوا، وه که نه وه له نه بوون (نفی) دا بلّی: به خودا نه و شته م نه کردوو، له بوون (اثبات) دا بلّی: به خودا نه و شته م کردوو، چونکه په ی به هه موو زانستیکی خو ی ده باو به بوون و نه بوون به بی گومان ناگای له خو ی هه یه که شته که ی کردوو با نه ی کردوو. به لّام نه گهر سویندی له سهر کرده وهی که سیکی تر خوارد، نه گهر له سهر نه بوون بوو بلّی: به خودا به پیی ناگاداری من نه و شته ی نه کردوو، نه گهر له سهر بوون بوو ده لّی: به خوا نه و شته ی کردوو به بیگومانی سویند ده خوا چونکه په پیی بردن، له کاتی بووندا له توانادا هه یه.

۴۰۰) کەسێ هەقیکی لەلابێ و حاشای لیبکا:

ئەگەر کەسێ مافیکی لەلای کەسێ هەبوو، بەلام بەلگە ی لە سەری نەبوو، کابرایش حاشای لیکرد، بۆی هەیه لەمالی کابرا لە جووری مالهکە ی خۆی بەقەد مالهکە ی خۆی ببا، بەهەر شیوەی بۆی دەست دەدا، نابێ لە جووریکێ تر ببا بەمەرجێ لە جووری مالهکە ی خۆی دەست بکەوێ، تەنانەت بۆی هەیه لەسەر فەرمایشتی دامەزراو (راجج) کە مالی خۆی ببات گەرچی بیشتوانی لە رێگە ی داومرو دادگاوه وەری بگریتهوه. دەبێ بە بەلگە و شایەت بۆ ئەم بپارە مەسەلە ی ژنەکە ی ئەبو سوفیان کە پێغەمبەر (ەروودە خواە لەسەرە) رێگە ی پێدا کە بەقەد ژێواری خۆی و مالهکانی لە مالی ئەبو سوفیان بەبێ پرس و راکردن بەکەس ببات. چونکە داوا تۆمارکردن لە دادگا هۆی کێشه و بەرهو منەت و بە فیرۆدانی کاتە. گوتراویشە: ئەگەر لە رێگە ی قازیەوه مالهکە ی دەست دەکەویتەوه نابێ وەری بگریتهوه بە پەنامەکی و شتی وا. وەکی تریش لەهەر شوێنێ مافی ئەوهی هەبێ مالهکە ی خۆی بباتەوه، بەلام بەبێ ئەوه کە دەرگا بشکێنێ، یا دیوار بپڕێ بۆی نەدەکرا، ئەوه دروستە کەوا بکا، هەتا هەر شتی بفرەوتیێ دابینکردنی لەسەر نیە، وەکوو چۆن کەسێ بەرگری لە خۆی بکا لەکاتی شالاوھێنانی هەلمەتھێنەر (صائل)دا هیچی لەسەر نیە ئەمیش ناوا.

۴۰۱) باسی شایه تیدان (الشهادة)

شایه تیدان له زاراوی شهرعی پیرۆزدا بریتیه لهوه کهسی ههوال
 بدا له مافی که بهسەر کهسیکه وهبی. سهر بهلگهی رهوایی شایه تیدان
 قورئان و سوننهت و یه کگرتنی نه ته وهیه. زاتی مهزن دهفه رموی:
 {وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ - سورة البقرة
 - ۲/۲۸۳} واته: شایه تی حه شار مه دهن، ههر کهسی شایه تی
 بشاریت هه نه وه به دل تاوان باره). هه روا دهفه رموی: {وَأَشْهِدُوا إِذَا
 تَبَايَعْتُمْ - سورة البقرة - ۲/۲۸۲} واته: کاتی سه وداو مامه لهو
 کرین و فروشتن شایه ت رابگرن) نه م جوړه فه رمان و نه مره بۆ رابه ری
 رپیشاندانه، بۆ پیویست بوون نیه. پرسیار له حه زه مت (درووده خواد له سه ربه)
 کرا له باره ی چۆنیتیی شایه تیدانه وه، به پرسیار که ره که ی فه رموو: (خۆ
 چاوت له خۆره؟ گوتی: به لئ زۆر به باشی چاوم لییه تی، فه رموو ی:
 ده به و شیوه یه شایه تی له سه ر شت بده، ده نا نا). ئایه ت و فه رموو ده ی
 زۆری له م بابته هه یه.

۴۰۲) نیشانه کانی شایه ت:

چه ند نیشانه یه ک هه ن بۆ و مرگرتنی شایه تی ره چاو ده کرین،
 وه ک: موسو لمانه تی و ره سیده بوون و هۆشیاری و ئازادی و دادپه رومری.
 که واته شایه تی بی پروا بی بایه خه، خواد په یماندار بی یا جه نگیبی، وه
 خواد شایه تی له سه ر موسو لمان بدا یا له سه ر بی پروا، چونکه دهفه رموی:
 (درووده خواد له سه ربه) شایه تی خاوه ن ئایین له سه ر کهسی که له سه ر ئایینی

خوی نه بی دانامه زری مه گهر هی موسولمانان چونکه عه دالته که
مه رچی شایه تیدانه له وانا دروست دمی، له بهر نه وه شایه تی نه وان
له سهر موسولمان و ناموسولمان په سهند ده کری. (نهم فه رموودیه به
مورسه لی بهم واتایه عه بدورره زاق گیراویه ته وه، به به ه قیش
گیراویه ته وه به لاوازی داناه). وه کی تریش گه واهی دان و شایه تیدان
را په راندنی گوته ی که سیکه له سهر که سیکی تر نه وه پیش بریتیه له سهر
داری و سهر وهری، بی پروایش شایانی نه وه نیه، هه روا شایه تی منال و
میرد منال (مراهق) و شیت دانامه زری، چونکه گوته ی منال و شیت بو
خویان کاری پی ناکری نیر بو که سیکی تر یا له سهر که سیکی تر چون
کاری پی ده کری.

قورنانش ده فره موی: {وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رَجَالِكُمْ فَإِنْ
لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ -
سورة البقرة - ۲/۲۸۲} واته: سهره رای نووسینیش دوو شایه تیش به
شایه ت رابگرن، له پیاوانی موسولمانان که له خوتانن، نه گهر دوو پیاو
نه بوون با پیاویک و دوو ژن بن، به لام بهو مه رجه که له رهفتارو
کرداری په سه نیان رازیبن). ده ی منال بهر پیاو ناکه وئ، سهره رای
نه وه پیش منال و میرد منال و شیت له که سانی نین که رهفتارو کردار
په سهند بن. هه روا شایه تی کویله به هه موو جوړه کانیه وه (وه ک
به نده ی زمره خریده و پاشه مه رگه (مدبر) و کاغز پیدراو و دایکی منال)
دانامه زری. چونکه زاتی مه زن ده فره موی: {وَاشْهَدُوا ذَوِي عَدْلٍ
مِّنْكُمْ - سورة الطلاق - ۲/۶۵} واته: دوو شایه تی به دادو عه دلش
له خوتان رابگرن به شایه ت. چونکه رووی فره مایشته له م نایه ته دا له

نازاده، به نیشانه‌ی وشه‌ی (منکم) چونکه نهم وشه‌یه بو بهرنه‌که‌وتنی
 بیروا نیه، چونکه بیروا به وشه‌ی (نوی عدل منکم) دمرده‌چی،
 که‌واته نهم وشه‌ی (منکم) ه‌ته‌نیا بو نه‌وه‌یه که به‌نده بهرنه‌که‌وئ،
 له‌بهر نه‌وه‌یش که شایه‌تی رابه‌راندن (نفوذ)ی گوته‌ی که‌سیکه به‌سهر
 که‌سیکی تردا، نه‌وه‌یش وه‌گ گوترا: سهر‌داری و سهر‌ومریه، کویله‌یش
 شایانی سهر‌ومری نیه. به دادیش به‌پیئی نهم نایه‌ته مهرجه: {وَأَشْهَدُوا
 نَوِيَّ عَدْلٍ مِّنْكُمْ} هه‌روا به‌پیئی نهم فهر‌مووده‌یه‌ی (درووه‌ی خواه‌ی له‌سهر‌به‌ی):
 شایه‌تی پی‌اوی گرزیکار و ژنی گزیکار و مرناگیرئ، هه‌روا شایه‌تی پی‌اوی
 داوینپیس و ژنی داوینپیس و مرناگیرئ.

٤٠٣) مهرجه‌کانی دادپه‌روه‌ری:

مهرجی عادلیی شایه‌ت چهند شتیکه، یه‌کئ له‌وانه: نه‌وه‌یه خوی
 بیاریزی له هه‌موو گونا‌هیکی گه‌ورمه له‌ههر گونا‌هیکی تر که‌وا بگه‌یه‌نئ
 نه‌و که‌سه دمر‌به‌ستی نایین نایه‌ت، وه خوی بیاریزی له‌بهر ده‌وام بوون
 له‌سهر گونا‌هی بچووک، مه‌به‌ست له به‌رده‌وام بوون نه‌وه‌یه که بیکا به
 پیشه‌ی هه‌میشه‌ی، مه‌به‌ست نه‌وه نیه که ناو به‌ناو گونا‌هی بچووک بکا
 به‌لام تاسهر نا. یاسای کوگر بو گونا‌هی بچووک نا‌وايه: نه‌گهر ناو به‌ناو
 گونا‌هی بچووک بکا، به‌لام به‌گشتی خواپه‌رستی زۆرتربئ له
 گونا‌هکردنی بچووک نه‌وه دادپه‌رومیری نافه‌وتئ، دهن‌ا نه‌گهر
 گونا‌هکردنی زۆرتربو له تاعه‌تی، نه‌وه شایه‌تی‌یه‌که‌ی پووچه‌له.

مەبەست لە گوناھى گەورە (كە ناودارە بە گوناھى كە بىرە) زۆر
شە. بەلام دەتوانى لە چەند كۆگرىكا كۆبكرىتەو:

يەكەم: ھەر گوناھى كە ھەددى لەسەربى، وەك داوینپىسى و
بادەنۆشى و دزى و پىاو كوشتن.

دووھەم: ئەو گوناھانەى ھەرپەشەى بەھىزىيان لەسەربى لە قورئان و
ھەدىثا، وەك پاشملە گۆيى و دووزمانى و بوختان.

سېيەم: نەکردنى پىويستەكانى ئايىنى (واجبانى دىينى) وەكوو
نوێزو رۆژوو و زەكات و ھەج و ھەر شتێ كە خود ھەرزبى (واتە: ھەرزى
عەينبى) وەك فېربوون و خویندى ئەو شتانە كە ھەرزى لەسەر
موسولمان.

گوناھى بچووگىش (كە پىشى دەگوترى گوناھى سەغىرە (ئەوھىيە:
كە گوناھى كەم بى وەك تەماشاكردنى ناپەوا بۆ ژن و پىست لە
پىستكەوتنى ژن و پىاوى ناخۆيى و نامەحرەم وەك كاتى تەوقەکردن.

يەكێ تر لە مەرجەكانى عادلى شايەت ئەوھىيە كە بىروباومرپكى
دروستى دامەزراوى ھەبى، كەواتە: شايەتى دەستەى بىدعەتكارو
دەستەى ئارەزىزوپەرستان و مرناگىرى، بە تايبەت ئەوانەيان كە بە
بىدعەتەكەيان كافر دەبن، بەلام ئەو گورۆھانەيان كە بىدعەتەكەيان
سەرناكيش بۆ كوفر شايەتییان وەردەگىرى، بە مەرجى مەرجەكانى
ترى شايەتییان تايادابى.

یه‌کئی تریان: نه‌ومیه له‌کاتی توورهبوونا جله‌وی هۆشیاری له‌ده‌ست نه‌داو به‌هۆی توورهبوونه‌وه دۆو دۆشاو تیکه‌ل نه‌کا، چونکه له‌کاتی وادا به‌رو دواى قسه‌ی خۆی نازانی و چاک و خراب تیکه‌ل ده‌کا، شایه‌تی وایش ده‌ست نادا.

یه‌کئی تریان: نه‌ومیه خاوه‌ن پیاوه‌تی و مرووت بی. که‌واته هه‌رکه‌سێ ریزی که‌سایه‌تی خۆی نه‌پاریزی و خاوه‌ن پیاوه‌تی نه‌بی شایه‌تی وهرناگیرئ، وه‌ک سه‌ماکه‌رو خۆلپێزو که‌سانئ که له‌ناو کوپری زیکردا جه‌زبه‌یان لیدی، یا وینه‌ی نه‌مانه، که قه‌درو ریزداریی خۆیان له‌کیش داوه^(۱).

چونکه نه‌و که‌سه‌ی نه‌م جوژه هه‌لبه‌زو دابه‌زه‌و هاتو هاواره بکا نه‌وه عه‌قڵی تیکچوووه شه‌رمی که‌م بووه، ده‌ی مروقی بی شه‌رم و بی حه‌یا هه‌میشه بی خیره. له راستیدا هه‌لبه‌ز هه‌لبه‌زو هه‌لبه‌پرکی و هه‌له‌که سه‌ماو به ده‌ست و پاسه‌ماکردن و ملبادان و سه‌ر هه‌لسووړان وه‌م مزراح، ده‌ق وه‌ک جمووچوولی شیت کاریکی ناشیرینه، مروقی بی سووک ده‌بی، له‌به‌ر نه‌وه متمانه به قسه‌ی ناگری.

(۱) داخه‌که‌م له‌م جوژه قسه‌ی بی تامانه له (کفایه‌ الاخیار) ده‌کیشدا هه‌یه. تکیه‌ تهماشای شه‌ریعه‌تی نی‌سلام ب/ ۴ ل - ۲۵۰ و مغنی‌المحتاج ج/ ۴ ص ۴۳۱ بکه هه‌تا له مه‌سه‌له‌که به باشی حاڵی بی. خۆلپێزو ده‌رویش و سۆفی نه‌گه‌ر روویان له خوابی و باوه‌ریکی دامه‌زراری پاکیان هه‌بی له‌گه‌ڵی مه‌لار نه‌فهندی نه‌م چه‌رخه له‌لای خودا له پێشتن (إن أكرمکم عند الله اتقاکم).

٤٠٤) به شه کانی ماف (أقسام الحقوق):

ماف دوو جوړی هه یه:

یه که م: مافی خودای گه ورمیه.

دووم: مافی ئاده میزاده.

مافی خودا له دواوه باسی دی. مافی ئاده می سئ جوړی هه یه:

یه که م: شتی که مال بئ یا مه به ست لیی چه سپاندن و ساخ کردنه وهی مال بئ. مال وهك زاته کان (اعیان) و قهرز، نه وهیشی که مه به ست لیی مال بئ وهك کرپن و فروشتن و به کریدان و بارمته و پیلینان و زهوتکردن و کوشتنی به هه له و شتی وا. له شتی وادا شایه تی دوو پیاو یان پیاو یك و دوو ژن قه بوول ده کری، چونکه زاتی مه زن ده فرموی: {وَأَسْتَشْهَدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رَجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ - سورة البقرة - ٢٨٢/٢}.

نهم جوړه مافه به شایه تیك و سویندی داواکاریش ساخ ده بیته وه، چونکه له فهرمووده دا ده فرموی: پیغه مېهر (دروود خواد لسه ربنا) به سویندی داواکارو به شایه تی شایه تی برباری ددا بو داواکار. (م/ تاج/ ٢ ل - ٢٨).

ماوردیش ده فرموی: هه شت که س له هاورپیانی خوشه ویست (دروود خواد لسه خوم و رمزاد خواد لسه رباراند) نهم فهرموودیه یان گپراوته وه. به لام پیویسته که سویند دانی داواکار بخریته پاش شایه تیدانی شایه ته که.

دووهم: شتی که مال نهبی و مه به ستیش لئی ساخکردنه وهی مال نهبی و لهو جوړهیش بی که پیاوان ناگایان لئی بی، وهک ساخبوونه وهی بنه چهو ژن ماره برین و ته لاقدان و کۆپله نازادکردن و سهررداری کۆپله و جیداری و راسپیری و کوشتنی به قهستی که تۆله کهی کوشتنه وهیه و هه موو هه ددیکێ تر جگه له هه ددی داوین پیسی، وهک ره سیده بوون و تهواو بوونی عیددهو لی خوشبوون له تۆله سه ندنی کوشتنه وهو ئیلاء (سوینکاری) و ظیهارو مردن و ژن خولعکردن و نازادکردنی بهنده له پاش مردنی خاوه نه کهی و کاغهز پیدانی کۆپله، له م جوړه شتانه دا بهس شایه تی دوو پیاو و مرده گیرئ. سهر به لگهی هه ندئ له مانه ئه م نایه ته یه: {حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ} وه ئه م نایه ته: {فَارْقُوهُمْ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوِي عَدْلٍ مِّنْكُمْ} هه زرمه تیش (مرووده خواه له سه رب) ده فه رموئ: به بی هه قداري ژن و دوو شایه تی راست و روستی دادپه رومر ژن ماره ی نایئ (د/ت/ - س/ح - تاج - ۲ ل - ۷۴). ئیبنو شه هابیش ده فه رموئ: سونه تی پیغه مبه ر (مرووده خواه له سه رب) له سه ر ئه وه دامه زراوه که شایه تی ژنان له م شتانه دا دانامه زری له حودوودو ژن ماره برین و ته لاقدا. ئه م هه دیته مورسه له.

سینهم: شتی که پیاوان بی ناگابن لئی و به تایبهت به زۆری ئافه رمتان پسپۆریان هه بی له و بابته داو ئه وان زیاتر لئی بزائن، ساخده بیته وه یا به شایه تی به چوار ژن یا به شایه تی به دوو پیاو، به شایه تی پیاویك و دوو ژنیش ده چه سپئ.

ئەمەيش ۋەك: منالېوون و كچىنى و بىۋەژنى و تاتى و پارچە
 گۆشت و پارچە ئىسكى ناو شەرمىگى مېينە و بىنويژىي و مەمك پىدان و
 نەنگى ژىر جل و بەرگ، ۋەك بەلەكى و گەپى و ئەمانە، لە سەر راي
 فەرمایشى ناودار ۋاقەۋاق (استهلال)ى منائیش لەكاتى لە دايكېوونا بەر
 ئەم بەشە دەكەۋى. ئەم جۆرە بە جوار ژن كەمتر ساخ نابنەۋە، بەلگەى
 ئەۋەيش كە لەم جۆرە بابەتانەدا شاھەتتى ژنان بە تەنيا بەبى پياۋان
 و مردەگىرئ ئەم فەرمایشى زوھرىيە كە دەفەرمۇئ: سوننەت و رىبازى
 ئايىنى پىرۋزى ئىسلام لەسەر ئەۋە دامەزراۋە كە شاھەتتى ژنان بە تەنھا
 خۇيان دادەمەزرى لە ھەموو شتىكا كەھەر خۇيان سەرموگارى بىكەن
 (عەبدورمزاك بەم مەعنايە ئەم فەرموودەيەى لە زوھرىيەۋە
 گىراۋەتەۋە) لەبەر ئەۋەيش چونكە پياۋان زۆرتەر ئەم جۆرەشتانە
 نابىنن، جا ئەگەر شاھەتتى ژنان لە بارەميانەۋە ورنەگىرئ چەسپاندىن و
 ساخ كىرنەۋەميان ئەستەم دەبى ئەۋەيش كە لە بارودۇخى وادا بە مەرج
 گىراۋە ژمارەى ژنە شاھەتەكان چواربن لەبەر ئەۋەيە كە خودا بۇ
 شاھەتتى دوو ژنى لە جىي يەك پياۋ دانائە، لە فەرموودەيشدا ھەزرىت
 (مروودە ۋاۋە لەسەربى) دەفەرمۇئ: كەم ھۇشىي ژنان برىتتيە لەۋە كە شاھەتتى
 دوو ژن بە شاھەتتى تاقە پياۋى ھىسبە (تاج/ ۱ ل - ۲۷) دەى لە شوئىن
 شاھەتتى ژنان بە تەنھا خۇيان قەبوول بى باشتر شاھەتتى دوو پياۋ، يا
 شاھەتتى پياۋىك و دوو ژن قەبوول دەكرى.

ماڧى خوداى گەورە:

ماڧى خوداى گەورە بەشى دوۋەمە لە بەشەكانى ماڧ. ئەمىش سى

جۆرى ھەيە:

جۆرى يەگەم: دەبى بەلانى كەمەۋە چوار پىياۋ شاھەتتى لەسەر

بدەن، ئەم جۆرە برىتتىيە لە داۋىن پىسى و نىربازى و چوونە لای

گيانلەبەرەن. سەبارەت بە داۋىنپىسى و نىربازى ئەم نايەت و ھەرموۋدانە

بەلگەى ئەم بابەتەن: {وَاللّٰتِي يَأْتِيْنَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِّسَائِكُمْ

فَاسْتَشْهَدُوْا عَلَيْهِنَّ اَرْبَعَةً مِّنْكُمْ - سورة النساء - ١٥/٤} و {لَوْ لَا

جَاؤُوْا عَلَيْهِ بِاَرْبَعَةٍ شُهَدَاءَ - سورة النور - ١٣/٢٤} واتە: ئەو

بۆچى بۆ سەلماندى داۋاگەيان كە برىتى بوو لە بوختان بۆ ژن و پىياۋ

داۋىنپاك چوار شاھەتيان نەھيتا).

لە صەحىحى موسلىمدا دەڧەرموۋ: سەعدى كورى عوبادە (رەزە

خوۋا ئىبە) ھەرموۋ: ئەى پىڧەمبەرى خودا! ئەگەر كەسى زەلامى بەسەر

ژنى خۆيەۋە بگرى دەبى دەستى بۆ نەبا ھەتا چوار شاھەت دەھيتى؟

ھەرموۋ: بەئى (تاج/ ٢ ل - ١٤٣) ۋەكى ترىش داۋىنپىسى و نىربازى لە

گەورەترىنى كارە ئابرووبەرەكان، جا لەبەر ئەو ژمارەى شاھەتەكان

زۆر كراون، تا شاھەتيدان لەم بارمىەۋە قورس و گران بى، ھەتا خەلگى

بى تاۋانى بى ناگا لە كەسوكارى ھەردوۋ لا بەھۆى ھەئەلەئىنى عەيبى

ئەوانەۋە ھەيپان نەچى، سەبارەت بە چوونە لای گيانلەبەرەنیش

دەئىن: ئەمىش ھەر برىتتىيە لە چوونەلای نىرىنە بۆ لای مەينە، ۋە

وھکوو ئەو خۆشۆردن پېیووست دەکا، کەواتە لەھی ئادەمیزاد دەچی
کەوابی بە کەمتر لە چوار شایەت ساخ نابێتەو.

جۆری دووھەم: بریتییە لەو مافانەی خودا کە بە شایەتی دوو پیاو
ساخ دەبنەو، شایەتی ژنان لەم جۆردا کاریگەر نیە، ئەمەیش وەك
ھەددی بادەنۆشی و ھەددی دەست و پابرینی دزو جەردەو رێگرو
ھەددی کوشتن بەھۆی پاشگەز بوونەو، کە لە عورفی شەرعا ناودارە
بە ریددەو، وەك ھەددی تری لەم جۆرە بابەتە. چونکە یەزدانی مەزن
دەفەرموی: (واشەدوا ذوی عدل منکم - تەلاق - ۲/۶۵) وەکی تریش
بە پێوەرو قیاس لەسەر مارەبڕین و راسپیری.

جۆری سێھەم: بریتییە لە ساخبوونەوێ بێنین و چاوپێکەوتنی
مانگی نوێی رەمەزان و ئەو شانەیی کە پاشکۆی ئەمەین، وەك پەلەکردن
لە دانی سەرڤترەو ھاتنی مانگی شەشەلان و کردنی نوێژی تەراویح، ئەم
جۆرە بە شایەتی یەك پیاوی بە داد ساخ دەبێتەو.

بەئگەیی ئەم بڕیارە ئەمەییە: ئیبنو عومەر (رەزە خواپاراییە)
دەفەرموی: موسوڵمانان چاویان دەگێرا بۆ مانگی نوێی رەمەزان، من
مانگم دی و ەرزى ھەزەرم کرد: قوربان! من مانگم بینی. ئیتەر
پێغەمبەر خۆی (مروودە خواە لەسەربە) لەسەر شایەتیەکیە من کردی بە
رەمەزانو، بۆ سبەینی خۆی بەرۆژوو بوو، وە ھەرمانیکرد کە لە
بەیانییەو موسوڵمانان بەرۆژوو بن! (ئەبو داوود/ ئیبنو ھەببان/ دارە
قوطنی/ حاکم، حاکم دەفەرموی: ھەرموودەییەکی دروستە بەپێی
مەرجی پیری موسلیمە).

۴۰۵) شایه‌تی کویر:

شت به‌هوی یه‌کئ له پینج هه‌سته‌وه ساخ ده‌بیته‌وهو زانست پئی په‌یدا ده‌بئ. به زۆری شت له ریگه‌ی چاوه‌وهو له ریگه‌ی کو‌ی‌چکه‌وه دهمانری‌و هه‌ستی پیده‌کری، جا هه‌رشتی به یه‌کئ له‌م دووه هه‌ستی پئ بکری‌و بزانری‌و نه‌وه له ساخ‌بوونه‌وه‌یدا پشت به‌و هه‌سته ده‌به‌س‌تری، وه‌ک دیتنی مانگ که به‌چاو ده‌بینری، به گو‌ی نابینری. زۆر شتیش به هه‌ردوولا یا به‌چه‌ند هه‌ستی دهمانری، وه‌ک به‌چه (نه‌سه‌ب) و مردن و خاوه‌نی‌تی ره‌ها، که به بیست‌نیش زانست پئی‌ان په‌یدا ده‌بئ چونکه هه‌رکاتی مرو‌ف هه‌والی نه‌مانه‌ی له‌م و له‌و له چه‌ند لایه‌که‌وه ژنه‌وت بتمان به‌یدا ده‌کا که نه‌و شته وایه‌و لی‌ی ده‌بئ به یه‌قین و وه‌ک ته‌واتور بو‌ی ده‌بئ به‌هوی زانینی نه‌و شته، له بارودو‌خی ئا‌وایشا پشت به بیست‌نیش وه‌ک دیتن ده‌به‌س‌تری‌و، بینا و نابینا له‌م جو‌ره شتانه‌دا وه‌ک یه‌کن.

۴۰۶) چه‌ند مه‌رجی تر هه‌ن بو‌ شایه‌تی:

نابئ شایه‌ت له شایه‌تی‌یه‌که‌یدا گومان‌باربی، وه‌ک نه‌وه شایه‌ت به‌هوی شایه‌تی‌یه‌که‌وه سوودێک رابک‌یشئ بو‌ خو‌ی، یاخود زیانی له‌خو‌ی دوور بخاته‌وه، نه‌وه ده‌بئ به‌هوی گومان لیک‌ردن و شایه‌تی نه‌م جو‌ره که‌سه دروست نیه. وه‌ک شایه‌تی میراتگر بو‌ میرات‌به‌خشی خو‌ی، چونکه له‌کاتی وادا قازانجی شایه‌تی‌یه‌که‌ ده‌که‌رپته‌وه بو‌ خودی خو‌ی، چونکه نه‌میش به‌شی هه‌یه له ده‌سکه‌وتنی که‌له‌پوور به‌خش

(مورث) دکهیدا، وهك شایهتی خاوهن قهرز بۆ قهرزازی نابووت، چونکه مافی خاوهن قهرز لهو شتهدا ههیه که بههۆی شایهتییهکهی ئهوهوه دهیب به مائی قهرزارهکه، نه مهیش واتای وایه شایهتی بۆ خۆی دهدا. بهلگهی ئهم باسهیش ئهم ئایهتهیه: (وادنی الا ترتابوا) چونکه لهکاتی وادا گومان پهیدا دهیب، پیغه مبهرش (درویده خواوه له سه ربه) دهفه رموی: شایهتی ناچهزو گومان لیکراو قه بوول نیه. له بهر ئهمه شایهتییه کهسانی که زیانی له خۆیان دوور دهخه نه وه وهر ناگیرئ، وهك شایهتییه که سوکاری نزیکي دهو له مه ند له سه ر ئه وه که نه و شایه تانه ی شایه تییان داوه له سه ر خزمه بکوژه که یان، فاسق و به دکارن، چونکه ئه گهر به هۆی شایه تییه که ی ئه مانه وه به دکاری ی نه و شایه تانه بچه سپی خوینی کوژراوه که له کوژ ئه مان ده که وئ که عاقله ی بکوژه که ن، هه روه ها شایه تییه ده سه بهر قه بوول نیه له سه ر ئه وه که نه و که سه ی نه و زامنیه تی نه و شته ی له ئه ستۆدا نه ماوه که شایه ته که بووه به ده سه بهری، چونکه گومانی ئه وه ی لی ده کړئ که له بهر رزگار بوونی خۆی له ده سه بهری نه و شایه تییه بدا.

٤٠٧) باسی بهنده نازادکردن:

نازادکردن له شه رعا بریتیه له نه هیشتنی خاوه نیتی له ئاده میزادا له بهر رمزای خوا ی گه وره. بهنده نازادکردن سوننه تیکی گه وره یه به پپی قورئان و سوننه تو یه کگرتنی نه ته وه. زاتی مه زن ده فه رموی: { فَكُ رَقَبَةً - سورة البلد - ١٢/٩٠ }. له سه حیحی

موسلیمدا دهفهرموی: چه زرهت (مرووده خواه لهسهر بئ) دهفهرموی: ههر که سی کوپله بی نازاد بکا، خودای گه وره له جیاتی ههر نه ندامیکی نهو بهنده به نه ندامیکی نهو که سه نازاد که ره له ناگری دوزخ نازد دهکا، ته ناهت دامه ن و شهرمگای له جیاتی دامه ن و شهرمگای نازاد دهکا. چونکه به راستی کوپله بی کو تو بهندی که ساسی و داماو بیه. نازادیش کیلی کردنه وهی گری کوپره ی نهو کو تو زنجیره به، جا له بهر نهو دادنه ری به گه وره ترین تاعه تی که بهنده نزیك بکاته وهو به گه وره ترین به هره.

٤٠٨) مهرجی دامه زرانندی نازادکردن:

بو دامه زرانندی بهنده نازادکردن مهرجه که نازادکهر مافی تهوای له گهردان پیکردنی سامانی خویدا هه بی، نیت ر ج موسولمان بی، یا پهیماندار بی، یا بیپروای جهنگی بی چون یه که، چونکه گهردان کردنه به مال لهکاتی ژيانا، له بهر نهو لهشت به خشین دهجی.

نازادکردن به گوته ی روشن (له فظی صهریح) به ره های دادمه زری، به گوته ی به مهعنایش دادمه زری، له گهل مه بهستی ناو دلدا. گوته ی روشن وهك نهو به بهنده ی خو ی بلی: نهوا تو م نازادکرد، یا تو نازاد کراوی، یا نهوا تو م سه بهرست کرد، یا تو سه بهرست و خاوهنی خو تی، لهکاتی وادا ته نیا به گوته ی نهو گوته به نهو بهنده به سه بهرست و نازاد ده بی، با مه بهستیش بهو قسه به نازاد کردنی شی نه بی. چونکه نازادکردن خوی به راست بی یا به گه مه بی وهك یهك دادمه زری، وهك له فهرمووده دا وا دهفهرموی:

گوتەى:

به واتايش وهك ئهوه پيى بلئ: تۆ له ملكى من دمرچووى، تۆ له ژير ركيفى منا نهماوى، ريگهى دهستهلاتى من بهسەر تۆدا نهماوه، تۆ بووى بههى خودا. يا ويينهى ترى ئهم گوتەيانه. پالفتەى گوتە گوتەى به واتا ئهوهيه كه ئازادکردن و شتى تريش ههلبگرئ، جا لهكاتى گوتنى گوتەى وادا ئهگەر مهبهستى ئازادکردن بئ بهندهكه ئازاد دهبئ، دهننا ئازاد نابئ.

٤٠٩) ئازادکردنى بهشى له بهنده:

دروسته كه مروؤف بهشى له بهندهيئ ئازاد بكا وهك دروسته ههمووى ئازاد بكا، بهلام ئهگەر بهشيكى ئازاد بكا ئهوا ههمووى لهسەر ئهم دهستوورەى دواوه ئازاد دهبئ، بهلگهى ئهم برپارەيش ئهم فهرموودانهيه: جارئ پياوئ پشكى خۆى له بهندهيهكا ئازاد دهكا، كه ئهمه دهگيرنهوه بۆ پيغه مبهر (درووده خوا له سه رب) دهفهرموئ: خودا هاوبهشى نيه. (ئهبو داوود گيراويه تهوه) له گيرانه وهيهكا: ئهو بهندهيه سهرتاپا ئازاد بووه. جا ههر كاتئ هاوبهشى پشكى خۆى له بهندهيهكا ئازاد بكا ئهوه تهماش دهكهين، ئهگەر ئازادكه رهكه لهكاتى ئازادكرنه كهدا دهولمه هند بوو، ئهوه پشكى هاوبه شهكهيشى دهقه بلئيرئ به پارهو بهنده كه به تهواوى ئازاد دهبئ و دهبئ ئازادكه رهكه پارەى پشكهكهى هاوبه شهكهى بدا پيى، بهلام ئهگەر نه دارابوو ئهوه پشكهكهى ئهو ئازاد دهبئ، ئهوى ترى به بهندهيى ده مي ني تهوه. به پيى ئهم فهرمايشتهى

{دروود خواه لهسه رب}: ئه وەدی بهشی خۆی له بهندهیی ئازاد بکا له سه‌ریه‌تی که هه‌مووی ئازاد بکا، ئه‌گەر ئه‌وه‌نده‌ی ماڵ هه‌بوو که بهشی ئه‌وه بکا، به‌لام ئه‌گەر ئه‌وه‌نده‌ی ماڵ نه‌بوو ئه‌وه هه‌ر ئه‌و به‌ش‌ه‌ی ئازاد ده‌بی که ئازاد کراوه. (شه‌یخان) له گێڕانه‌وه‌یه‌کا: ئه‌گەر ئازادکه‌ره‌که ده‌وله‌مه‌ند بوو ته‌واوی پشکه‌کانی به‌نده‌که ده‌قه‌بلێنرێ و ده‌بی به‌ ماڵ له‌سه‌ر هاوبه‌شه‌ ئازادکه‌ره‌که‌و هه‌ر هاوبه‌ش‌ه‌ی به‌های بهشی خویی پێ دده‌او به‌نده‌که به‌ ته‌واوی ئازاد ده‌بی.

٤١٠) ئازادکردنی بنه‌چه‌و وه‌چه‌:

هه‌ر که‌سێ بوو به‌ خاوه‌نی بنه‌چه‌ی خۆی با دووریش بی، یا بوو به‌ خاوه‌نی وه‌چه‌ی خۆی با به‌ره‌و خواریش بی، ئه‌و بنه‌چه‌یه، یا ئه‌و وه‌چه‌یه یه‌که‌سه‌ر ئازاد ده‌بی، به‌لگه‌ی ئازاد بوونی بنه‌چه‌ ئه‌م فه‌رمایشته‌یه‌تی {دروود خواه لهسه‌ رب}: که‌س له‌ چاکه‌ی بنه‌چه‌ی خۆی دهرناچێ، مه‌گه‌ر که‌سێ که‌ بنه‌چه‌که‌ی کۆیله‌بی و بیکرێ و ئازادی بکا. (م/ د/ ت/ ن/ تاج - ٣ ل - ٢٧). وه‌کی تریش بنه‌چه‌و وه‌چه‌ پارچه‌ی یه‌که‌ترین و خوین تیکه‌لن، له‌به‌ر ئه‌وه‌ دروست نیه که‌ ببن به‌ خاوه‌نی یه‌که‌تری، چونکه‌ ده‌ق وه‌ک ئه‌وه‌ وایه که‌ پارچه‌یی له‌ که‌سێ ببێ به‌ خاوه‌نی پارچه‌یه‌کی تری ئه‌و که‌سه‌ خۆی. به‌لگه‌ی ئازادبوونی وه‌چه‌یش له‌کاتی وادا ئه‌م نایه‌ته‌یه: {وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ - سورة الأنبياء - ٢١/٢٦} واته: ده‌لێن: خودای میهره‌بان مندالی هه‌یه، خودای پاک و پیرۆزه له‌ شتی وا زۆر دووره،

به لکوه نهوانه‌ی که نهوان به هاوهل و مندالی خودایان داده‌نین، وهک عوزمیرو عیساو فریشته، بهنده‌ی به‌ریزی نازداری خودان) نه‌م نایه‌ته‌ی تریشه که دمه‌رموی: {وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا - سورة مريم - ۹۲/۱۹} نه‌وه‌تا نه‌م دوو نایه‌ته به‌لگه‌ن له‌سه‌ر نه‌وه که باوک و فرزند‌ی و ملکایه‌تی کو‌نابنه‌وه.

(۴۱۱) سهررداری (الولاء)

سهررداری به عهره‌بی بی ده‌گوتری (الولاء)، له مووالاتی عهری وهرگیراوه، که بریتییه له کو‌مه‌کی و یارمه‌تیدانی یه‌کتری، وه‌کوو بلئی کو‌یله‌که یه‌کی بی له خزمه‌کانی نازاد که‌ره‌که‌ی.

له شهرعیشا سهررداری بریتییه له باوه‌نی‌تی (عه‌سه‌به‌یی) له پله‌ی دووه‌ما، له پاش باوه‌نی‌تی بنه‌چه که پله‌ی یه‌که‌می خزمایه‌تی و که‌سی‌تییه. واته: ههرکاتئ نازاد کراو خزم و که‌سوکاری باوانی نه‌بوو، نازادکه‌ره‌که‌ی یا نی‌رینه‌ی باوانی نازادکه‌ره‌که‌ی، له‌م چه‌ند شته‌دا، له جیی باوانی ده‌بن:

(۱) که‌له‌پووری نازاد کراوی بی باوان دهری به نازادکه‌ره‌که‌ی، له‌پاش نه‌و دهری به نی‌رینه‌ی باوان (عه‌سه‌به‌ی) نازاد که‌ره‌که‌ی.

(۲) نه‌و خوینه‌ی ده‌که‌ویته سهر خزمی نزیک (عاقله) ده‌که‌ویته سهر نازادکه‌رو نی‌رینه‌ی باوانی نازادکه‌ر.

(۲) به شوودانی نازادکراوی بی باوان مافی نازادکهر و نیڤینهی باوانیهتی.

(۴) نازادکهر و نیڤینهی باوانی له پیشتن بۆ نویژی مردوو لهسهری.

له عهره‌بیدا مه‌ولا (که به‌واتا سهرداره) ناوه بۆ نازادکهر و بۆ نازادکراویش.

سهر به‌لگهی دامه‌زrandنی سهرداریش له‌پاش سونهت کۆده‌نگی و یه‌گرتنه. سهرداریی یه‌کیکه له مافه‌کانی نازادکردن، به‌پیی فهرماشته‌کهی (مرووده خواه له‌سهره‌): سهرداریی و هه‌قداری هی نه‌و که‌سه‌یه که نازاد کراوه‌کهی نازاد کردووه (ش/ د/ ت/ ن/ تا: ۳ ل — ۲۹).

سهرداریی له بریاردا ریک وهک بریاری بوون به باوان (عه‌سه‌به) وایه، نه‌گهر نازادکهر نه‌بوو سهرداریی ده‌بی به مافی باوانی نازادکهر، مافی میراتبهره‌کانی تری پیوه‌نیه. چونکه خۆشه‌ویست (مرووده خواه له‌سهره‌): ده‌فه‌رموی: رشته‌ی سهرداریش له نیوانی نازادکهر و نازادکراودا وهک رشته‌ی بنه‌چه وایه که به تان و پۆی خزمایه‌تی و خۆشایه‌تی چنراوه، له‌بهر نه‌وه‌یه که سهرداریی نه‌ ده‌فرۆشری و نه‌ ده‌به‌خشی و نه‌ به که‌له‌پوور ده‌گیری. (ئیب‌نو خوزیمه‌و ئیب‌نو حه‌بیان و حاکم گیراویانه‌ته‌وه).

جا نه‌گهر باوان بریتی بوون له کورپیک و له کورپ کورپ، سهرداریی هینی کورپه‌که‌یه، یا نه‌گهر نازادکهر باوک و برایه‌کی هه‌بوو، سهرداریی هی باوکه‌که‌یه، ریک وهک ده‌ستووری باوان له که‌له‌پووردا.

بههوی سهرداریهوه ژن که له پوور وهرناگری، مهگهر ژنی که خوئی نازادکه ربی، چونکه دهفهرموی (مرووده خواه له سه ربی): سهرداریی بو نهو که سهیه که بهنده که نازاد دهکا. جا نهگهر نازادکه ژن بوو، وه مرد مافه کهی دهگویریتتهوه بو نزیکتین کهسی له باوانی.

فرۆشتنی سهردارو به خشینی دروست نیه چونکه پیغه مبهه (مرووده خواه له سه ربی) پیشگیری و نهیی کردووه له فرۆشتنی سهرداریی و له به خشینی.

٤١٢) بهنده نازادکر له پاش مردن (التدبیر):

تهدبیر له زمانی عهره بدا دووربینیکردنه له سهرهنجامی کاروباردا، له شهرعا هه ئسپاردن و بهستنی نازادبوونه به مردنهوه، ئهم جوړه یاسایه له سهردهمی نهزانیشدا له پیش هاتنی ئیسلام دا باو بووه، له بهر نهوهی کاریکی په سهنده ئیسلامیش په سهندی کردو برپاری مانهوهی داو پووچی نه کردهوه، کوچکاران و یاریده دهران گه لیکیان بهندهی خویان له پاش مردنی خویان نازاد دهگر، عائیشهیش (مراه خواه لیبی) که نیزه کیکی هه بوو، نازادی کرد، به مهرجی له پاش مردنی خوئی نازاد ببی. موسولمانان به یه کگرتن و به کوئی دهنگ برپاریان له سهر نه مه سه لهیه داوه.

نهمونده ههیه نازادکردنی پاش مردن نابی بههوی نهمانی
 خاومنیته ههتا خاومنهکهی مابن، بهلکوو ناگاهکی بوی ههیه گهردان
 (تصرف)ی تهواو له بهندهی پاشهمهرگه (مودههیه)دا بکا، بهلگهی نهم
 بریارهیش نهم فهرموودهیه که جابیر (رهزاه خواه لیبه) دمیگیرپتهوه: پیاوی
 له یاریدههرانی چهزرت (درووده خواه لهسهربه) که ناودارن به نهنصار
 خولامیکی ههبوو، نازادی کرد بهمهرجی نهوه که لهپاش مردنی خوی
 نازاد ببی، پیاوهکه هیچ مالیکی تری وای نهبوو: جا که نهم باسه
 گهیشتهوه به چهزرت (درووده خواه لهسهربه) فهرمووی: کی نهم خولامهم لی
 دهکری؟ نوعهیمی کوری عهبدوئلا لیی کری به ههشت درهم، پیغههیه
 (درووده خواه لهسهربه) پارهکهی وهرگرتو دای به خاومنهکهی (ش/ د/ ت/ ن/
 تاج - ۲ ل - ۴۱) له گیرانهوهی شافیهیدا دهفهرموئ: نوعهیمی کوری
 نهحام لیی کری. بهلام نایا خاومنهکهی بوی ههیه که ههر به قسهی
 رووت لهم جوړه نازادکردنه پهشیمان ببیتهوه یا نا؟ دوو فهرمایشت
 ههن لهم بارهیهوه، فهرمایشتی دروست دهفهرموئ: بوی نیه که به
 قسهی رووت لیی پهشیمان ببیتهوه، وهک نهوه بلئ: نهوا نهم
 پاشهمهرگیهم ههئوهشاندهوه، بهلکوو دهبی به گهردان لیی پهشیمان
 ببیتهوه، وهک فروشتن و بهخشین. پاشه مهرگی واته: تهدهیر.

۴۱۳) نامه نووسی (الکتابه):

نامه نووسی: یا کاغز پیدان، یا کیتابه و موکاته به له شهرعا
 نهومیه: بهستنی نازادکردنه به سیفه تیکه وه که ئالوگوړو ئالشتکردن
 بگهیهنی. سوننه تیکی گهورهیه نهگهر لهسهر داخوازی بهندهکه بی، بهم
 دوو مهرجه:

یه که م: بهنده که نه میندارو راستال بی.

دوووم: توانای کاسپی کردنی هه بی. زاتی مهزن دمه رموی:
{ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا - سورة النور - ۳۳/۲۴ } واته:
ئو بهندهو که نیزه گانه تان که دهیانه وی نامه نووسیای له گه لدا بکه ن
داخوازییه که یان جیبه جی بکه ن، به مهر جی ئومیدی خیریان لی بکه ن.

پیشه و شافیعی (رهزاه خواه لیبی) دمه رموی: مه به ست له
(خیر) لهم شوینه دا توانای کاسپی کردن و نه میندارییه، چونکه کاسپی
نه که ر توانای دانی وه جه له دیارییه که ی نیه، نا نه مینداریش جیگه ی
متمانه نیه که به ئینی خو ی بباته سهر.

٤١٤) مهر جی دامه زرانی نامه نووسی:

مهر جی دامه زرانی نامه نووسی نه وه یه که ماله که دیاری بکری،
ماوهی دانه که یشی دیاری بکری، چونکه دیاری نه کردنی ئهم دوو شته
مایه ی دهسته شکینی و تیشکان (غهره ر) ه، نه وه یش سهر ده کیشی بو
هه راو کیشه و به ره. ئهو ماله ی که له نامه نووسیدا له نیوانی ناغاو
بهنده دا بریار دهری نابی له دوو به شی دیاریکراو که متر بی، وه ک نه وه
ناغا به بهنده که ی بلای وا نامه نووسیم له گه لدا کردی له سهر سی سه د
دینار، که به سی بهش بیده ی پیتم، ههر به شه ی سه د دینار بی، ماوه ی
ههر به شه ی دوو مانگ بی، ههر کاتی ئهم پارمیه ت بو م هیئا نازاد به.
ئیمامی عه لی (رهزاه خواه لیبی) دمه رموی: نامه نووسی له سهر دوو پشکیش
ده بی، ده بی بهنده کاغز پیدراوه که پشکه گانی سهری به ته واوی بدا
نه وسا نازاد ده بی!.

جاری عوسمان (رهزاد خواه ایینه) له بهندهیهکی خوئی تووړه بوو، ویستی ته میی بکاو سزای بدا پیی فهرموو: دهبی له سهر دوو پشک نامه نووسیت له گهل بکه م. دهی نه گهر له سهر که متر له دوو پشک دروستبووایه وای ده کرد چونکه پشکه کان هه تا که متر بوونایه تو له و سزاکه زیاتر ده بوو، به لام زانا شهر عزانه کان به یه ک دهنگ ده فهرموون: دروسته پشکه کان له دوو پترین.

(٤١٥) گریډانی نامه نووسی:

گریډانی نامه نووسی بو بهنده له عوقدی جائیزه یه، واته: له گریبهنده دروسته کانه، چونکه گریډانه که له شانسی نه وه، له بهر نه وه بو ی هه یه که هه لی وه شینیتته وه، به لام بو ناغا (سید) له عوقودی لازیمه یه، واته: له گریبهنده نه گوره کانه له بهر نه وه مافی نه وه ی نیه که هه لی وه شینیتته وه، چونکه نه گهر ناغا نه وه ی بو هه بی کاغز پیدراو (مکاتب) متمانهی پی نا کاو له رزگار بوونی خوئی له کوئی کوپله یی دلتیا ناب، له بهر نه وه پشتی سارد ده بیته وه له کاسپی کردن^(١).

^(١) تیپینی / عوقودی جائیزه نهویه گریډر هه تا کاتی جیبه جی کردنی بو ی هه بی هه لی وه شینیتته وه، به کوردی ناوی ده تیپ: گریډانه دروسته کان، عوقودی لازیمه یه نهویه عه قده که به تمواوی دامه زرابی، عاقید بو ی نه بی هه لی بو هه شینیتته وه. به کوردی واته: گریډانه دامه زراوه کان. زراوه ی کوردی له هه موو باهه تیکا زوری مساره هه تا به تمواوی برسکی و به سپی و جی خو ی بگری.

٤١٦) گەردانکردنى كاغەز پىدراو ئاغا:

ھەركاتى گرىدانى نامەنۈوسى سازدرا كاغەز پىدراو خۇى خاۋەنى بەرھەمى رەنجەشانى خۇيەتى و ھازانجى كاسپىيەكەى بۇ خۇيەتى، لەبەر ئەۋە بۇى ھەيە شت بفرۇشى و شت بىكپى و شت بدا بە كرى و شتى ترى لەم بابەتە ئەنجام بدا. پىۋىستە لەسەر ئاغا، ھەركاتى نامەنۈوسىيەكە بە تەۋاۋى دامەزرا، شتى لە پىشكەكانى سەر نامە پىدراو دابىشكىنى، يا لەلەى خۇيەۋە شتىكى پى بدا تا بتوانى پىشكەكانى سەرى بە ئاسانى بدات. چونكە زاتى مەزن دەفەر موى: {وَأَتَوْهُمْ مِّن مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ - سورة النور - ٣٣/٢٤} واتە: ۋە بىدەن بەۋ كاغەز پىدراۋانە ھەندى لەۋ مالى خودايە كە داۋىتى بە ئىۋە. فەرمان لەم ئايەتەدا بۇ پىۋىستىۋونە. ئەندازەى ئەۋ پىۋىستىۋوۋە كە پىى دەدرى دوو ھسەى لى دەكرى:

يەكەمىيان دەلى: بەپى زورى كەمى پىشكەكان ئەندازەى بۇ دادەنرى، لە كەم كەم ۋە زور زور، رىك ۋەك مافى مۈتەكە دەدرى بە ژنى تەلاق دراۋ، ئەندازەكەى بەپى دەۋلەمەندى و دەستكورتى تەلاقدر بىپار دەدرى.

دوۋەمىيان دەلى: ئەۋەندە بەسە كە پىى بگوترى مال، چونكە يەزدانى پاك بۇ مەسەلەى كاغەز پىدان، ئەندازەى بۇ يارمەتيدانەكە دانەناۋە، بەپىچەۋانەى مۈتەۋە، لە بارەى مۈتەۋە دەفەر موى: {وَمَتَّعُوهُمْ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدْرُهُ وَعَلَى الْمُقْتَرِ قَدْرُهُ - سورة البقرة - ٢٣٦/٢} بەلام سۈننەتە ئەۋ ئەندازەى كە لە مالەكە دادەشكىنرى

چواریه‌کی ماله بریار دراوه که بی. پیشه‌وا عه‌لی (ره‌زاد خواه لیبه) دم‌فهرموی:
 نه‌و نه‌ندازه‌یه‌ی که نه‌م نایه‌ته‌ فەرمان ده‌کا به داش‌کاندن‌ی له‌ پشکه‌کان
 چواریه‌که، واته نه‌م نایه‌ته‌ که دم‌فهرموی: {وَأَتَوْهُمْ مِّن مَّالِ اللَّهِ
 الَّذِي آتَاكُمْ →}.

بزانن:

که کاغه‌ز پیدراو نه‌خوی نه‌هیچ شتیک لی‌ی نازاد ناب‌ی، هه‌تا
 یه‌ک دره‌می له‌سه‌ر بمینی چونکه خوشه‌ویست (درووده‌خواه له‌سه‌ربه)
 دم‌فهرموی: کاغه‌ز پیدراو هه‌تا یه‌ک دره‌می نامه‌نووسی له‌سه‌ر بمینی
 هه‌ر به‌نده‌یه. (نه‌بو داوود گیراویه‌ته‌وه).

٤١٧) دایکی منداڵ (نوم‌مولوه‌له‌د)

له‌ زاراوه‌ی شه‌رعی شه‌ریفا دایکی مناڵ پی‌ی ده‌گوتری:
 نوم‌مولوه‌له‌د، یا (الامة المستولدة).

جاهه‌ر کات‌ی ئاغای نازاد چووه‌ لای که‌نیزه‌کی خوی، وه‌سکی
 پر‌کرد، نه‌و مندا‌له‌ به‌ نازادی له‌ دایک ده‌بی، وه‌ که‌نیزه‌که‌که‌ ده‌بی به
 دایکی مناڵ، به‌ مردنی ئاگاه‌ی نازاد ده‌بی، ته‌نانه‌ت نازاد بوونی
 ده‌خ‌ریته‌ پی‌ش دانه‌وه‌ی قه‌رزی سه‌ر مردووه‌که‌.

کات‌ی ماریه‌ی قیبطیه‌ی دایکی ئیبراهیمی کوری پی‌غه‌مبه‌ر
 ئیبراهیمی بوو، پی‌غه‌مبه‌ر (درووده‌خواه له‌سه‌ربه) فەرمووی: مناله‌که‌ی نازادی
 کرد. (ئیب‌نو حه‌زم به‌رشته‌یه‌کی دروست گیراویه‌ته‌وه) له‌

فهرموودهیه کی تر دا دهفهرموی (مرووده خواه له سه ربه): یه کی له نیشانه کانی
نزیکبوونه وهی هاتنی قیامت نه وهیه کچی که نیزه ک دهبی به ناغای.
نه وهتا به پیی نه م فهرموودهیه منال له کاتی وادا له جیگهی باوکیه تی،
باوکیشی نازاده، که واته نه ویش نازاده، دهی کاتی چه سبا منال نازاده
نازادی بو دایکیشی ده چه سپی، ئیتر فروشتن و به خشین و بارمته کردنی
نه و دایکی مناله نادرست دهبی، هه روا دروست نیه که بکری به
راسپی ری، واته به وه سی ت که پاش مردنی ناغای بکری به خیر.
نه مانه هیش به پیی نه م فهرموودهیه: ئیبنو عومهر (ره زاه خوا یان ایبه):
دهفهرموی: پیغه مبه ری خودا (مرووده و ساوو ده مته خوا وه ره وه ایبه): پیشگیری و
نه پی کردووه له فروشتنی نه و که نیزه کانه ی که له ناغاگانیان منال یان
بووه، که پیان ده گوتری: (امهات الاولاد: دایکانی مندا لان) وه دهفهرموی:
دایکی منال نه ده فروشری و نه ده به خشری و نه به که له پوور ده گیر،
ده با خاوه نه که ی له ماوه ی ژیا نی خویدا خوشی لی و مرگری و له گه لی
رابویری، جا هه رکاتی نه و مرد دایکی مناله که ی یه کسه ر نازاد دهبی
(داره قوطنی / به یه هقی). ناغای دایکی منال مافی خو یه تی که
خرمه تی خو یی پی بکا و له گه لی دروست بی.

بزانه :

منالی دایکی منال نه مه حالیه تی:

(۱) نه گهر مناله که ی له ناغا که ی بوو، نه وه به بی راجیا یی
مناله که ی نازاده، ریک وه ک باوکی.

(۲) ئەگەر لە مێردی بوو، یا هی داوینپییسی بوو ئەو بەرپاری دایکەکی هەیه، چونکە منال لە نازادی و کۆیلەیدا دەبی بە پاشکۆی دایکی.

٤١٨) تویگه‌ری (ته‌شریح) له‌م چا‌ه‌دا کاریکی پیویسته‌ له‌به‌ر ناچاری:

له‌ گۆفاری (البحوث الاسلامیة) دا، که له (ریاض) دهرده‌چێ ده‌لێ: شه‌ریعه‌تی ئیسلام ده‌ستوو‌رو یاسایه‌که که خودای داناو زانا پیاده‌ی کردووه‌، که ناگایه‌کی ته‌واوی له‌به‌رو دوا‌ی هه‌موو شتی هه‌یه‌، خ‌وا‌ی ئەو شته له‌مه‌وپیش بووبی، یان له‌مه‌و پاش بی، خ‌وا‌ی گه‌وره ئەم شه‌ریعه‌ته مه‌زنه‌ی نار‌دوو‌ه بو ئی‌مه به‌ه‌وی که‌سی‌که‌وه که چاک‌ترینی سه‌رجه‌می در‌وست ک‌را‌وانه‌و د‌وات‌رینی هه‌موو پی‌غه‌مه‌به‌رو ره‌وانه‌ک‌را‌وانه‌.

خودای داناو زانا زۆر به‌ج‌وانی ئەم شه‌ریعه‌ته‌ی له‌سه‌ر چه‌ند بنه‌مایه‌کی رێک و پێک و له‌سه‌ر چه‌ند یاساو ئا‌وا‌و ده‌ست‌وو‌ری‌کی گشتی به‌رنامه‌ ریژی کردووه‌، مه‌به‌سته به‌رزه‌ گشتیه‌ نازداره‌کان له‌نا‌ویان‌دا ره‌نگ ده‌دنه‌وه‌، له‌به‌ر ئەوه‌ بووه به‌ سیسته‌م و به‌رنامه‌یه‌کی یاسایی گشتی هه‌میشه‌ زیند‌وو‌ی وا که ده‌ست بدا بو گشت چین و کۆمه‌ل و تا‌قه‌م له‌ کۆمه‌لانی خه‌لک، له‌ هه‌موو کات و چاخ و جی‌گه‌و شوینیکا به‌بی جیا‌وا‌زی.

له راستیدا زۆر له نموونهو شیوهکارو مهسئهله جووزئیهکانو گه‌ل لهو رووداوانه‌ی که به‌رودوا روژانه روو دده‌ن، له قورئان و سوننه‌تدا ده‌قی روژن له بارمیه‌وه نه‌هاتوو، ره‌نگه له‌به‌ر نه‌ه‌و‌ب‌ن له‌مه‌و‌پ‌یش نه‌ه‌و‌و‌ب‌ن، له‌به‌ر نه‌ه‌و‌ه پ‌یشینه‌نه باشه‌کانی ئ‌یمه له‌و بارمیه‌وه برپاری زانراویان نیه. به‌لام نه‌ه‌وی که یه‌ک دهنک گومانی تیدا نیه نه‌ه‌ویه: که هه‌موو پرس و مه‌سه‌له‌و باب‌ه‌تی، برپاری خودا له بارمیه‌وه هه‌یه، نه‌و برپاره به‌ریه‌کی له یاسا دامه‌زراوه شه‌ریعه‌یه گشتیه‌کان ده‌که‌و‌ئ. له نه‌نجامدا زانیانی ئ‌یسلام، له نه‌نجامی کۆشش‌یکی پ‌ی‌ر‌و‌زدا په‌ی به‌و برپاره ده‌به‌ن!

یه‌کی له‌م جو‌ره باب‌ه‌تانه باب‌ه‌تی تو‌ی‌کاری لاشه‌ی مر‌و‌فی مردوو، که له بارمیه‌وه ده‌قیکی تایبه‌ت نیه، له‌به‌ر نه‌ه‌و نه‌میش دادمه‌رئ به‌ یه‌کی له باب‌ه‌ته نو‌ی‌کان که روژ به روژ سه‌ر هه‌ل دده‌ن و وه‌ک دیاردیه‌کی تازه روو دده‌ن. دیاره که مه‌سه‌له‌ی تو‌ی‌کاریش به‌ریه‌کی له یاسا دامه‌زراوه گشتیه‌کانی شه‌ریعه‌ت ده‌که‌و‌ئ، چونکه وه‌ک زانراوه شه‌ریعه‌تی ئ‌یسلام به‌رنامه‌یه‌کی ته‌واوی دامه‌زراوی هه‌یه، بۆ هه‌موو که‌س، له گشت کات و سات و ج‌ی‌گه‌و شو‌ی‌ن‌ی‌کا ده‌ست دده‌ا، وه گشت باب‌ه‌ت و پ‌یش‌ه‌اتی له‌خۆ ده‌گر‌ئ و بۆ گشت کار‌ی چاره‌سه‌ری خ‌و‌ی هه‌یه. هه‌ر له‌به‌ر نه‌ه‌یه که پ‌ی‌غه‌مبه‌ری خودا (دروود خوا له‌سه‌رب) کراوه به‌ دواترینی پ‌ی‌غه‌مبه‌ران و بووه به‌ مایه‌ی میهره‌بانی و ره‌حمه‌ت بۆ هه‌موو جیهان. به‌لگه‌ی نه‌م راو بۆ‌چ‌وونه نه‌م ئ‌ایه‌تانه‌یه له‌گه‌ل چه‌ندین هه‌رموو‌ده‌دا. خودای مه‌زن ده‌فه‌رم‌و‌ئ

{وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا - سورة مريم - ۱۶/۱۹} (واته: نهی
 پیغهمبهری خوښه‌ویست! خودای تو قهت و قهت فهراموښکار نه‌بوووه
 ههرگیزاو ههرگیز هیچی له‌بیر ناچئ) له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فهرموئ:
 {رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ
 الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا - سورة النساء - ۱۶۵/۴} (واته:
 نه‌م زاتانه ره‌به‌رانی خودا بوون، پیغهمبهری راست و دروست بوون،
 مزدبه‌خش بوون بؤ نه‌وانه‌ی که فهرمانی خودا په‌سه‌ند ده‌که‌ن، وه
 ترسینهر بوون بؤ نه‌وانه‌ی که سه‌رکی‌شی ده‌که‌ن له‌فهرمانی خودا،
 حکیمه‌تی ناردنی نه‌م ره‌به‌رانه‌یش نه‌وه‌یه: که له‌روژی قیامه‌تدا
 مه‌هانه نه‌مینئ بؤ مه‌ردومو ریگه‌ی نه‌م جوړه بیان‌وویمان نه‌مینئ که
 بلئن: خودایه! خوټ دمزانی که نیمه نه‌زانو بئ ناگا بووین، که‌سئ
 فهرمانی توئ پئ رانه‌گه‌یان‌دووین هه‌تا په‌پرهمیمان بگردایه، وه
 یه‌زدانی مه‌زن هه‌میشه بالادهمستو کار دروسته). له‌نایه‌تیکی تردا
 ده‌فهرموئ: (اليوم اكملت لكم دينكم واتممت عليكم نعمتي ورضيت لكم الاسلام دينا - مائیده - ۳/۵) (واته: نه‌م‌پړؤ من
 دمستووری نایینی نیوهم به‌ته‌واوی ته‌واوکرد بؤتانو، نازو نیعمه‌تو
 به‌هره‌ی بئ پایانی خوهم رزاند به‌سه‌رتاندا، وه نایینی پیرؤزی
 نی‌سلامم هه‌لب‌زارد بؤ نیوهم کردم به‌نایینتان). پیغهمبهری نازیزیش
 (امروبوو س‌ا‌و‌ی خودای که‌و‌ر‌ه‌ی له‌سه‌ر‌ب‌ئ) ده‌فهرموئ: که‌س به‌قه‌د یه‌زدان عوزر خوا‌ی
 پئ خوښ نیه، ههر له‌بهر نه‌م حکیمه‌ته‌یه که نه‌م پیغهمبهرو
 فروستاده‌و رابه‌رانه‌ی ره‌وانه کردووه هه‌تا ببن به‌مزدبه‌خشو به

ترسینهر! (واته: رمانه کردنی ئەم پېغه مېهرانه بۆ روونکردنه وهی
برپارهکانی خودا له باره ی هه موو شتی که وه بیان و مه هانه و عوذر بۆ
که س ناهیلئ که سبه یئ بئ: ئیمه بی ناگابووین و یاساکانی
شه ریهت به ئیمه نه که یشتبوون دهنایا به ندیان دهبووین. له
ئه صله که دا نووسراوه: (لا احد احب الیه القدر من الله...) به لام وا
دمزانم ئەوه هه ئه ی چاپه. چونکه دمقی ئەم فهرموودمیه له
صه حیجی موسلیمدا ئاوایه (ولیس احد احب الیه العذر من الله من
اجل ذلك انزل الكتاب وارسل الرسل) برپوانه صه حیجی موسلیم
به رگی ۱۷ ص ۷۸ عومدمتولقاری ج ۲۰ ص ۲۰۶ + ج ۲۵ ص ۲۰۸ + تاج
الاصول ج ۲ ص ۳۳۲ + تاج ج ۴ ص ۱۷۸، تاج/ ۳ ل - ۱۴۳. رهمزی (ل)
نیشانه ی لاپه رهی ته رجه مه کوردیه که ی تاجه - و مرگی).

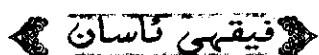
جا پاش ئەم ریگا خوش کردنه ده ئیین:

دیاره که بابه تی توپکاریش به ریه کی له یاسا دامه زراوهکانی
شه ریهت ده که وئ، وه یه کی له به رژه وهنده بایه خداره گشتیهکانی
شه رعی خوا یگریته خو، وه له شه ریهتدا نموونه و هاو وینه ی تری
هه یه، که شه رعزانهکان رای خو یانیان له باره یانه وه راگه یاندووه،
که رچی مه رج نیه رای شه رعزانهکان له هه موو بابه تی که یه کسان بئ،
به لکوو راجیایی مایه ی ره حمه ته بۆ ئەم ئوممه ته. دیاره که شتی وا
خوا یاربئ دهبئ به چراوگی، ریگه ی توپژمره وه له باره ی توپکه ریه وه
روون ده کاته وه، هه تا رووی راستی له م بابه ته نوپیه دا بپیکئ، که ئایا
برپاره که ی چیه و چی نیه.

ياسايەكى ھەمەگرى شەرىعت ھەيە كە مەبەستە بەرزە
گشتىيەكانى بەرنامەكەى خودا رەچاۋ دەكا، دەلى: ھەر كاتى دوو
بەرژەۋەندى شەرىى بەرابەرى يەكترى ۋەستان كاميان بەھىزترى
كار بەۋەميان دەكرى ۋە بەھىزەكەيان پىش دەخرى، ۋە ھەر كاتى دوو
مايەى خراپە بەرابەرى يەكترى ۋەستان، كار بە سوۋكەئەكەيان
دەكرى، ھەتا پارىز لە خراپترىنەكەيان بكرى!.

جا بەھەرھالى بى بابەتى تويگەرىى بەر ئەم دەستۋورە
دەكەۋى، چۈنكە بەرزەۋەندى رىز گرتنى مردوۋەكە، خۋاى
موسولمانبى يا نا موسولمان، لەگەل بەرزەۋەندى كەسوکارەكەى و
بەرژەۋەندى نەتەۋەو گومانبار (مەتھم) لەكاتى ھەبوۋنى گومانى و
تۆمەتدا بەرابەر دەۋەستىن، جا گەل جار بەھۋى تويكارىيەۋە
دەردەكەۋى ۋە كە تاۋان لە نارادا ھەيەو لە ئەنجامى ليكۆلنىنەۋەدا
تاۋانبار دەردەكەۋى ۋە بە سزاي رەۋاى شانى دەگاۋ دەبى بە پەندو
عيرمت بۇ كەسانى تىرىش كە لە تاۋانى ۋا بە دوور بن دەنا ھەمان
تۆلە بۇ ئەۋانېش ئامادە كراۋە گەل جارېش تويگەرىى لاشەى
مردوۋەكە دەرى دەخا كە كابرە بە مردنى ئاسايى مردوۋە، گومانبار
بى تاۋانە ۋە گومانبار بى تاۋانە. جا لە ئەنجامى ئەم ئەنجامانەدا
كەسوکارو گومانبارو مەردوم سەرچەم بەرزەۋەنديان دەپارىزى.
لەكاتى تويگەرىشدا بۇ دۆزىنەۋەى ماكى ئەو نەخۇشىنەى كابراى پى
مردوۋە، گەل جار دەردەكەۋى كە بەنەخۇشىنىكى كوشندەى درەم
نامىز مردوۋە، جۆرى درم پەتاكە دەست نېشان دەكرى، بەھۋى
نەۋەۋە پىشگىرى لە بلاۋبوۋنەۋەى دەكرى ۋە ھۆكارى خۇلىپاراستنى

لەبارى بۆ ئامادە دەكرى، شتى وايش دەبى بەهۆى پاراستنى گيانى
خەلك و سنوورى بۆ نەخۆشيبهكان دادەنى و دەبى بە مايەى پاراژتن و
سەلامەتى نەتەو.

دياره كه شهرعى پيرۆز به پەرۆشهوه بانگهواز دهكا بۆ پاريز
له نەخۆشى و، فهركان دهكا به خۆتيماركردن و دهرمان بهكار هيئان
بۆ چارمههرى نەخۆشى. كه شتى وا بهرژهومندى نەتەو دهپاريزى و،
دەبى بە مايەى ئارامى و ئاسايش و خۆشگوزهرانى بۆ رۆلەكانى و،
رزگاربان دهكا له مهترسى و كارمسات، بېگومان كه ئەمهيش ريك
بهپى بزاڤى ئەو ياساو دهستووور و بهرنامه باشانهيه كه خوداى گهوره
دايناون و بهپى چارمنووس برپارى لهسهربان داوه.

٤١٩) فيربوونى تويكارى (تشریح):

دياره و بهلگه نهويسته فيرخواز ههركاتى فيرى ئەم بابەتە
زانستىيانە ببى، له زانستى پزىشكيدا، خيرو بيړىكى بى شومار دهست
نەتەو دهكهوى. وهك شارمزا بوون له چۆنيتيى ريكخستنى جهستهى
مرؤفو ئەندامهكانى دهرهوهى و دهسگاكانى ناوهوهى و، جيگه شوين و
قهبارميان، خواى ساغ بن يا نەخۆش، وه ئەوه به كردهوه مهشق
لهسر ئەمانه بكاو، بهره بهره فيرخواز فيرى دۆزينهوهى توشبوونى
نەخۆشينهكان ببى و ريگهچارهى چارمههركرديان بزاني.

جا ههركاتى ئەم دوو بهرژهومنده بهرامبەر و مستان واتە:
بهرژهومندى پاراستنى ريزى مرؤفو ئەم كۆمهله بهرژهومندهى نەتەو

که روون کرانه‌وه، نه‌وه زاناکان ته‌ماشا ده‌کهن: کام له‌م دوو
به‌رژه‌وه‌نده دامه‌زراوتره، نه‌وسا به‌پئی نه‌وه‌یان که باش‌تره برپار
دروست ده‌بئ، خوای به‌رکردن بی یا به نه‌کردن.

جا له‌سهر نه‌م بنه‌مایه بفه‌رموون له‌گه‌ل رای چه‌ن زانایه‌کی
پایه به‌رز له‌م بارمیه‌وه.

له زانای پایه به‌رز شیخ حسنین مخلوف) پرسیار کرا له باب‌ه‌ت
برپاری توپ‌گه‌ری لاشه‌ی مروقی مردوو‌وه، نه‌مه وه‌لامه‌که‌یه‌تی له
دواوه:

(بزنانن که دهرمان‌کردن و چاره‌سهرکردنی نه‌خۆشی و ئیش و
نازاری له‌ش کارپکی ده‌واپه، مایه‌ی پاراستنی به‌ره‌ی ئاده‌میزاده له
فه‌وتان، هه‌تا نه‌و کات و ساته‌ی که خودا دیاری کردوو‌وه بۆ مانه‌وه‌ی
له‌سهر رووی زه‌وی، به‌پئی چاره‌نووسی خوایی. نه‌مه له کاتی‌کا که
په‌غه‌مبه‌ر خۆی (مرووده خواد له‌سهر‌به‌ئ): دهرمانی بۆ خۆی به‌کار هی‌ناوه، له
نه‌خۆشینا به دهرمان خۆی تیمار کردوو‌وه، وه راسپیری که‌سوکاری
خۆی و موسو‌لتمانانی تریشی کردوو‌وه که خۆیان دهرمان بکه‌ن، نه‌وه‌تا
ده‌فه‌رموئ (مرووده خواد له‌سهر‌به‌ئ): خۆتان تیمار بکه‌ن و نه‌گه‌ر نه‌خۆش
که‌وتن دهرمان به‌کار به‌ئینن، چونکه خودا ههر دهر‌دپکی داناب‌ئ
دهرمانیشی بۆ داناوه، ته‌نیا بۆ یه‌ک دهر نه‌بئ که پیری‌یه، دهر‌دی
پیری دهرمانی نیه، ته‌نیا چاری نه‌وه‌یه که روو له خودا بی و پیری
ناخر خیر‌بئ!) (د/ت / ن/ تاج/ ٤ ل - ١٩١).

ههروا دمه‌رموئ: (مرووه‌ی خوا‌ی له‌سه‌ربە): له راستیدا خودای بالا دەست و شکۆمه‌ند هه‌ر دهردیکی ناردبێ چارمه‌ریشی بۆ ناردوو، هه‌یه ئه‌وه دهرانی، هه‌یشه‌ نایزانی. ئه‌وه‌ی وا له‌به‌ر چاو ئه‌مه‌یه‌و هه‌موو که‌سیش دهرانی که له‌پاش خۆی (مرووه‌ی خوا‌ی له‌سه‌ربە) یارانیشی هه‌مان رێبازی پیرۆزی ئه‌ویان گرتوو‌و دهرمان و تیماریان به‌کار هێناوه. که‌واته‌ فی‌ربوون و هێکردنی پزشکی کاریکی ره‌وای په‌سه‌نده، به‌پێی گوتارو کرداری پێغه‌مبه‌ر خۆی (مرووه‌ی خوا‌ی له‌سه‌ربە) به‌لکوو چه‌ند نایه‌تیکیش هه‌یه که دوور یا نزیک ده‌بن به‌ به‌لگه‌ی ئه‌مه، وه‌ک له‌ قورنانا هه‌یه که رێگه به‌ نه‌خۆش ده‌درئ که رۆژوو بشکێنێ، هه‌تا چارمه‌ری خۆی بکا، نه‌بادا دهرده‌که‌ی ته‌شه‌نه بکاو په‌ره‌بسی‌نێ!.

هه‌روه‌ک رێگه به‌ نه‌خۆش ده‌درئ له‌ حیاتی ئاو خۆئی پاک به‌کار به‌ی‌نێ، نه‌بادا زامه‌که‌ی ئاو‌دز بکا، یا دهرده‌که‌ی زیاتر ببێ، یا به‌ به‌کاره‌ی‌نانی ئاو نه‌خۆش بکه‌وێ.

ده‌ی ئه‌مانه به‌ گشتی نیشانه‌ی ئه‌وه‌ن که خودای یاسا دانهر مه‌به‌ستی‌تی که مرو‌ف دهرمان به‌کار به‌ی‌ن و دهر‌دو نه‌خۆشی چارمه‌ر بکه‌ن و پارێز له هه‌موو شتێ بکه‌ن که ده‌بێ به‌ سه‌رچاوه‌ی ئێش و ئازار بۆی، بۆ ئه‌مه‌یش حیایی نیه له‌ نی‌وانی دهر‌وه‌و هه‌ناوی مرو‌ف دا، واته: له‌ نی‌وانی دیوی دهر‌وه‌و دیوی ناوه‌وه‌ی جه‌سته‌ی مرو‌ف‌دا. وه‌ک پێشه‌وا ئیبنو ئه‌ه‌ییم (ره‌مه‌ته‌ خوا‌ی ئێبه‌) له‌ په‌راوی (زاد المعاد)‌دا ئاماژه‌ی بۆ ده‌کا.

جا لهسەر ئهم بنیاته هونهری پزیشکی، به زانست بی یا به کردموه، فهرزی کیفایهیه، پیویسته لهسەر نهتهوه که دهستهیی لهم بوارهدا ئاماده بکا، ههتا ههئسن بهم ئهرکه، دهستووری فهرزی کیفایهیش وایه: ئهگەر جیبهجی نهکری نهتهوه سهرحهم تاوانبار دهبی، به نهکردنی ئهو فهرزه.

سهرمپای پزیشکی ههموو زانست و هونهرو کاروباری که نهتهوه پیویستی بییان ههبن، وهك ئهو پیشهسازییانهی که دهبن بههوی مان و گهشهکردن و پیشکهوتنی نهتهوه، ئهمانهیش گشتیان له فهرزی کیفایهن، یهزدانی یاسادانهر فهرمانی پی کردوون و بانگهوازیان بو دهکاو، ههپهشه دهکا لهوانه که لهم بوارانهدا کهمهترخمی دهکهن و له رهورهوهی پیشکهوتن بهجی دهمینن.

دهی! یهکی له سهرهتاکانی هونهری پزیشکی، بهلگوو یهکی له یاسا پیکهینهرهکانی، توپکاری لاشهی ئاداهمییه، لهبهر ئهوه نهستهمه پزیشک بهبی پسپۆری باش لهم مهودایهیدا بتوانی دهرمانی جهسته بکا و تیماری نهخۆشی بهگشت جوړه جیا جیاکانیهوه بکا، چونکه لهپیش نهمهدا گهرکه له ریگهی توپگهرییهوه، به گوتارو به کردار، به زانست و به کردموه شارمزی کون و قوژبن و دهرموه ناوهوهی جهسته ببی، ئهندامهکانی و جمگهکانیان و جیگهکانیان و چۆنیتی پهیومندی نیوانیان و ههموو زانستییهکی تری لهم بابته به باشی هترببی و مهلهیان تیادا بکا، چونکه پزیشک گهرکه لهم بوارانهدا مهلهوان بی، نهوسا دهتوانی بهو ئهرکه پیروژهوباره قورسه ههئبستی

که خودا داپناوه له سه‌ری سه‌بارمت به چاره‌سه‌رکردنی نه‌خوشان و دهرمانکردنی نه‌خوشین. بیگومان ئەمه به‌لگه نه‌ویسته‌و که‌س له‌مه‌دا گومانی نیه. ئەوه نابێ به ره‌خنه ئەگەر که‌سی بێ: که‌ی ئەمه وایه؟ خو له‌کۆندا پزیشکی بووه‌و توپکاریش نه‌بووه، چونکه له وه‌لامی ئەم جو‌ره به‌رپه‌رچدان‌وه‌دا ده‌لێین: کات و سات رۆژ ده‌بینی، ئەوه‌ی له کۆندا بووه پزیشکییه‌کی سه‌ره‌تایی بووه، بۆ چاخی خو‌ی ده‌ستی داوه، چاره‌سه‌ری دهرده به‌رچاوی (ظاهر) ه‌کانی کردووه، ئیمه قسه‌مان له پزیشکییه‌کی فره ته‌واوه که چاره‌سه‌ری بۆ سه‌رجه‌می دهردو نه‌خوشییه‌کان و له رووبه‌ری له‌ش و هه‌ناوی ته‌واو شارم‌زایی. ئەمه له کاتی‌کدا که رۆژ به رۆژ زانسته‌کان په‌ره ده‌ستینن و سات به سات زۆر ده‌بن و هۆکاره‌کان به‌ره به‌ره گه‌شه ده‌کهن و پتر ده‌بن.

ده‌ی که ئەمه حاڵی توپکاریی بی وه‌ک باسکرا، ئەو به‌لگانه‌ی که فی‌ربوون و فی‌رکردنی پزیشکی پێ‌ویست ده‌کهن ده‌بن به به‌لگه‌ی پێ‌ویستبوونی توپکاریش.

چونکه یاسایه‌کی سه‌ره‌کی ئوصو‌لێ هه‌یه ده‌لێ: که یاسادانه‌ر هه‌ر شتێ پێ‌ویست بکا ده‌بێ به‌ه‌وی پێ‌ویستبوونی هه‌ر شتێکی تریش که ئەو پێ‌ویسته که پێ‌ویستی پێ هه‌بێ. وه‌ک ئەوه خودا نوێژی پێ‌ویست کردووه به‌ه‌وی ئەوه‌وه پاکیش که مه‌رجی دامه‌زرانی نوێژه پێ‌ویست ده‌بێ، ده‌ی مادام له‌سه‌ر سه‌ته‌ی له نه‌ته‌وه پێ‌ویسته که فی‌ری پزیشکی ببێ و به‌کاری به‌ی، پزیشکیش به‌بێ توپکاری

جىبەجى ئابى، كەواتە پىۋىستە تويكارىش بەگفتارو بە كىردار
فېرىبىن.

ئەمانە بەلگەن لەسە ئەوۋە كە تويگەرىي ۋەك پىزىشكى
فېرىبوون ۋە فېرىكىردن ۋە پىئەلئىسانى دروستە بەلگەن لەسەر ئەوۋە
كە تويگەرىي فەرزو پىۋىستە لەسەر پىزىشكى پىسپۇر لە پىزىشكى
تايىبەت بە مەۋۇ.

ۋەكى تىرىش لەھەر شىتىكا تويگەرىي بىي بە بەلگەيەكى رەۋا بۇ
چەسپاندى مەبەستىكى رەۋاى شەرى ئەوۋە دروستە، ۋەك تويكارىي
لاشەى مەۋۇ بۇ دۆزىنەۋەى ھۆى مردن، كە زۆر جار ئەو كارە دەبى
بەھۆى ساخكردنەۋەى تاۋان لە ئەستۆى تاۋانكارىكا، يا دەبى بەھۆى
بى تاۋانىي گومانبارى لە رووداۋىكى گومان لىكاراۋدا... ھەتەد.

بەلام ئەۋەندە ھەيە دەبى ئەم جۆرە بىرپارانە سەرىپىي نەبن ۋە
نەبن بەھۆى روودانى كارى ناھەموارى بى شەرى تر.

كورت ۋە پوخت ھەركاتى دەستەيى زاناي پىسپۇرى خوداناسى
خاۋەن ۋە مەۋە تەقۋا فەتۋايندا كە تويكارىي بۇ فەيسارە مەبەست
دروستە يا پىۋىستە ئەۋە بىرۋا بە فەرمائىشتەكەيان دەكرى ۋە كار بە
فەتۋاكەيان دەكرى.

٤٢٠) بریار (حوکم) ی تهئمین:

تهئمینیش وهك تهشریح پښووستی به توږزینه وهو
شیکردنه وهو لیکولینه وهی تیرو تهسهل ههیه، نه‌میش چهند به‌شیکی
ههیه، وهك تهئمین له‌سهر مالو تهئمین له‌سهر حیات. هه‌تا ئیستا
رای شهرعزانه تازه‌گان له‌م بارمیه‌وه یه‌ك نیه، بگره زوربه‌ی
لیکولنه‌رموه نوپکان رایان وایه نه‌م دوو جوړه تهئمینه دروست نین،
یه‌كی له‌م زاتانه كه ده‌فهرموون: تهئمین دروست نیه مامؤستای
رحمه‌تی شیخ محمد به‌خیت مفتی الدیار المصریه‌ی پیشتره،
یه‌كی‌تریان مامؤستای ههره مه‌زن شیخ عبدالرحمن تاج شیخی
پیشووی جامیعول نه‌زه‌ره. کؤمه‌لیکیش ده‌فهرموون: هه‌موو
جوړیکی تهئمین دروسته به مه‌رجی سهرنه‌کیشی بؤ سوود (ریبا).

کؤمه‌لیکیش ده‌فهرموون: هه‌ندی جوړی تهئمین دروسته و
هه‌ندیکی نا دروسته. بؤ نمونه مامؤستای پایه به‌رز موحه‌مه‌د
ئه‌بو زه‌هره (هممه‌ته‌خواه لېبه) ده‌فهرموئ: بؤ نمونه تهئمین له‌سهر
سه‌یاره و خوشرؤ بؤ چاککردنه‌وه‌ی حهرام نیه، گهرچی هیشتا دلم له‌م
برپاره چه‌کهره ده‌کا.

بسم الله الرحمن الرحيم

له سه ره تاوه نه ديبه عه ره به كان، كه ويستيان زار او نه نوئ
 نه وروپاييه كان بكن به عه ره بي، تووشى بارودوخيكى وهك ئيستاي
 ئيمه بوون، دهسته يه كان رايان وابوو كه له وه رگه پراني وشه نوئكاندا
 زور پي لي هه ل نه برن، وه له جياتي ته رجه مه كردني نهو موفرده اتانه به
 عه ره بي خودي موفرده اته كان به كار بهينن. به لام هه ره روشنبيره كانيان
 گو تيان: نه، هه رچي نه مړو ريخنه بكا ته ناو زمانه كه مان هه تا هه تايه
 شوينه واري ده مينئ، شه قل و شيوازو نازداري و قه شهنگي زمانه كه مان
 ده شيوينئ.

له راستيشدا هه روهك چاوي شين و قزي زهر دو ليوي نال له ناو
 عه ره باندا نامون، وشه ي نه وروپيش له ناو زماني عه ره بيدا ناو زهق و
 ناقولا يه. وه هه روه ها وشه ي بيانيش له ناو زماني خو ماندا. بويه
 به نده يش له هونه ري وه رگه پراندا نه و نده ي بوم بكرئ په نا به وشه ي
 كورد ي په تي ره سه ن ده به م.

چونكه دلنيام له وه كه نه م بوره گله يه ي ئيستا هه ندي كه س
 ده يكه ن و ده لين: گوايه نه م توندره ويه له ته رجه مه دا كاريكي ناباشه،
 دلنيام له وه كه نه م بوچوونه هه له يه و ئايينده نه وه ده چه سپيئي. له بهر
 نه وه گوئ نادم به لا قرتي و ره خنه ي نه م نهو، هه روهك چون زانا
 دل سو زه كان ي زماني عه ره ب گوئيان به شتي وانه ددها، له نه نجامدا
 قسه كه ي نه وانه سه ركه وت كه ده يان گوت: عه ره ميبه كي په تي ره سه ني
 پاك.

ئەمە لەلایەك، وەكى تریش ئەم زاراوہ شەرعیانە لە سەرەتای
گەشەکردنی شەریعەتی ئیسلامەو، وەك ئیستا ئاوا دامەزراو
چەسپاوو ناسراو مەشھوور نەبوون، بە تاییبەتی كە رووبەری خاکی
ولایت و دەولەتی ئیسلام بەرەبەرە پان و پۆرو فرەوان بوو.

رئ دەكەوت زانایەکی گەورە لە میسر زاراویکی پیش نیاز
دەکرد بۆ بابەتیکی شەری، زانایەکی تر لە شام یا لە عێراق یا لە ئێران
بۆ هەمان مەبەست زاراویکی تری پیشنیاردەکرد، جا بەرە بەرە
ئەوزاراوانەشەن و كە وكران، وە کامیان لە بارتر بوو چەسپا، وە
نایەخەکانیان فەوتا، جاروباریش چەند زاراوہی ئی بۆیەك مەبەست
دەچەسپان و هەروەها زانستەکانی تریش.

سەرەنجام کتیبی شەرع پەیدا بوون، گەلی لە زانا گەورەکان
کتیبی فقیهان دانا، لەمەتن، لە شەرح، لە حاشییەو پەراویز، بەرە بەرەو
رۆژ بە رۆژ زاراوہو عیبارەت و یاسا شەریعیەکان بەرەو پیشتر
دەرۆیشتن، هەتا کار گەیشت بەم شیوہیە ئیستا، لە هەر شوینی
گوترا: (صلاة الليل، صلاة التهجد، القراض، المهر، زكاة الفطر،
الوضوء، الاستنجاء .. قاد) هەموو کەس وەك یەك تێدەگا، نامۆی لە
واتای ئەم زاراوانەدا نیە. دەی ئومیدەكە ئیمەی کوردیش لەم جۆرە
کۆششەدا بەرە بەرە و پیش بڕۆین و رۆژ بەرۆژ زمانەكەمان
بەرەو پیش بەرین.

بەلێ خوا یاری ئەم ئاواتەمان دیتەدی. بەلام ئەم تەحفظو
دەكەم. دەلێن: رۆژی لە قەراخ حەوزەكە ییبارە، فەقی شیتە دەرسی
تەفسیر لە خزمەت مەلای گەورە ییبارەدا دەخوینن، مەلا سەرنج دەدا

فهقئ شیتته نایه ته کان ناخوینیتته وه، مه لا ده فهرموئ: فهقئ! ئه وه بۆ نایه ته کان ناخوینیتته وه؟ فهقئ ده لئ: قوربان! له شم پیسه! مه لای گهرهیش ده فهرموئ: چۆن به له شی پیسه وه ده رسی ته فسیری قورئان ده خوینی؟ ئادهی فه قیینه له وه حه زه ی مه لکیشن و له شپییسی ده رکه ن! فه قیکانیش چوار په لی ده گرن و له سه ر فه رمانی مه لای گه وه له حه وزه که ی مه ل ده کیشتن. فهقئ شیتته ییش زۆر زیره ک ده بی، له ناو حه وزه که وه به مه لا ده لئ: قوربان! تۆ لای خوئ مه لای گه وه ی بیاره ی، نیه ته که به ده ست خو مه، نیه ت ناهینم!! ده ی ئه وه تا به س نیه ته که به ده س خو مانه که چی چوینه ته سه ر که لی شه یقان نیه ت ناهینن!.

جا برام! وابه چاوه وه که سه ر لیشتیواو له م ولاته ی ئیمه دا زۆر زۆره، گه ئی ده رووی ره حمه ت له گه لی کورد کراوه ته وه، به لام به خودا شه ره گیرفان وزه ی دۆلارو دلسۆزی زۆر زۆری ده رو دراوسئ ناهیلن نیه ت به ینین. به لام خوا شایه ته که ئه مجاره ئه م ده رووی ره حمه ته که سانی دای ده خه ن که خو یان به روشن بیر ده زانن، که خو یان به پی شه نگ ده زانن. نه مه لایان تیادایه، نه شیخ نه حاجی. مه گه ر مه لا دروینه و حاجی نا حاجی.

به راستی پیاو قیزو بیزی دیتته وه له م بارودۆخه، که سانی روشن بیر به ناو، خاوه نی شه هاده ی به رز، بۆ قومی باده، بۆ مه رحه بایی، گوئ به هیچ به رژه وه ندیکی گه لی کورد ناده ن، وه ک ئه لقه به گوئی لایه نی به هه ق و ناهه ق له سه ری ده که نه وه، به راستی گه ئی جار هه زار هه زار ره حمه ت ده نیرم بۆ صالح زه کی که قائید فیرقه ی دووبوو له که رکه ووک له داخی زۆله کورد سویندی به ته لاق خواردبوو که هه تا ماوه به کوردی قسه نه کا.

من ئەم قسە بۆ ئەو ناکەم کە ئەم سەرلیشیواوانە بێنەو سەر
هۆش، ئەمانە دڵ مردوون، گەلی کورد وەک دەواجن تەماشادەکەن،
ئەمانە بەمنی هەزار هۆشیار نابنەو، ئەوانە خەریکی ئاوەدانکردنی
گرفتاری خۆیان و کاولکردنی کوردستان، بەلام مەبەستم ئەو یە کە
بلیم: (من کوردم بەلام لە کورد بیزارم!).

ئیتەر پیویست بە درێژەناکا، کئی بەکییه؟ کئی گوئی لە قسە ی هەق
دەگری؟ رۆژی درۆ دەلەسەو چاووراو دزی و جەردەیی و پیاو
کوشتن و خوین رشتنە.

نەفرەت لەم رۆژەرەشە. نەفرەت لەو کەسانە کە بۆ قومی باده، بۆ
کەشوفشی ئاواتی گەلی کوردیان زیندەبەچالکرد. لەعنەت لە ئەبو
رەیفالەکانی کورد:

ناخ براکوژی، ئە ی شەرە گیرفان!

لەعنەت لەوانە ی کە هەلیانگیرسان!

مامۆستای گەرەو مەزن جەنابی مامۆستا ئەحمەد عیسا عاشوور (رەزاو
رەمەتە خوداە لایبە) دەوری دوو سێ پەرە ی تری لە بابەت تەشریح و تەئمینەو
نووسیوە، پالفتەکە ی ئەمە یە کە عەرزان کرا.

بەلام هەر کەسێ دمیەوئ بە باشی لە بارو دۆخ و حالە کە حالی ببی و
باشە موراجەعە ی شەرعزانیکی گەورە ی لە خواترس بکا، چونکە بەپێی
بۆچوونی بەندە کاتێ کار بەرای زانا نوێکان دەکری:

١) کە زانای شەعزانی لە خودا ترس بن و شیای کۆششکاری بن و ئەهل
بن بۆ ئیجتیهاد و فتواگەیان ساخ لەبەر رمزای خودا بی، نەوێک لە ژیر
کاریگەری مودارات و موحامەلەو شتی وادابی.

۲) ھەركاتى دەۋلەتى قورئان و سوننەت لەھەر لا دروست بوو، بە راستى نەك بەقسە، ئەو كاتە ئەو دەۋلەتە ئەم جۆرە بابەتەنە لەبەر رووناكى دەستوور دەجەسپىنى نىتر لەسەر موسولمانانە كە بە دۇنيايى پەپرەوى ئەو بەكەن.

دوا گوتە :

سوپاس و ستايش بۇ خوداى تاك و تەنيا، بە يارمەتى خوداى گەورەو مەزن، ئەمپۇكە يەكشەممەيە، رىكەوتى (۱۹۹۶/۹/۲۲) لە وەرگىرانی بەرگى دوومى ئەم كىتەبە پىرۇزە بوومەو. لە خوداى مېھربان داوا دەكەم دايبىنى بە تاعەتلىكى جوان، بە خىرىكى نەبراو، بە مېھربانىي خۇي قەبوولى بفرمووى، وە پىت و قەرى تى بخا، وە برەوى پى بدا، وە بىكا بە مايەى پاداشتى باش و سەرچاۋەى رەحمەت بۇمان، بۇ خۇمان و باوك و دايك و منال و خزم و گەسوكارمان، بۇ مردو و زىندوومان، ھەروا بىكا بەسەرچاۋەى رۇشنىرىي لە ولاتدا.

خودايە! بە رەحمەتى خۇت رەحمەت برىزى بەسەر ئەو كەسانەداكە بايەخ بەم كىتەبە دەدەن و خەرىكى دەبن و موتالاي دەكەن و بەھرو سوودى ئى و مردەرگن و خزمەتى دەكەن و چاپى دەكەن و كارى پى دەكەن. بە راستى ئەم كىتەبە گەنجىنەيەكى لەبن نەھاتو. بۇ كەسى خۇي چاۋى دىن و دنيايە. لە كۇتايدا تكام ئەمەيە :

۱) رەحمەت لەو كەسەى چاۋ لە ھەلەمان دەپۇشى.

۲) زۇر مەبەستم بوو كە خالبەندى ئەم كىتەبە وەك ئەسلەكەى وابى، بەلام وا جارى لەسەر ئەم شىۋەيە چاپكرا، كە ئەمىش لە خودا بەزىادىي زۇر باشە بە تايبەتى لەم چاپى دوو ھەمەيدا كە ھەر زۇر ناپاب و پەسەندە.

۳) تەڭرەك ۋە ئاۋۇستام مەھەلە بەرپەزەكان دەكەم كە دۇنيابىن لە تەرجەمەكە، چۈنكە خۇاياربى تەرجەمەپەكى ئەمىنە، خۇا بېكا بە ماپەى ئەمەن ۋە ئاساپش بۇ ھەمۇومان.

۴- سۇپاس بۇ خۇداى گەۋرە كە بە دەستى خۇم ئەم چاۋى دۇۋەمەم پاك نوۋس ۋە ھەلە بۇزىرى كەرد، لە ۲۰۰۶/۹/۱۲ تەۋاۋم كەرد. ۋە لە زۇر شۇۋىن ھەندى چاكسازى شىۋوم ئەنام درا لەبەر ئەۋە ئەم چاۋە نوۋپە ھەتا بلىيت پاك ۋە پۇخت ۋە ۋە شەنگە ۋە جىگەى مەمانەپە.

غفر الله لى ولوالدى ولسائر المسلمين. و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين. ﴿وصلى الله تعالى على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه وسلم﴾.
 ۋەلى المقال الآتى المقام: (كلامنا ختامە سلام)

ۋەزگىر

نورى فارس ھەمەخان ھەسەن

سلىمانى / مامۇستايان

پېړستی باسه کان

لاپهړه	پېړستی سره باسه کان	زنځيره
	باسی دابه شکردنی کهله پوور له نیوانی کهله پوور به رانیدا (فهرائض)	۲۴۳.
	چونیتی دابه شکردنی کهله پوور به سسر خالواندا	۲۴۴.
	به شه دیاریکراوه کان (الفروض المقدره)	۲۴۵.
	بیبه شبوونی نه که کان به هوی دایکی مردووه که وه:	۲۴۶.
	بیبه شبوونی ته وای براو خوشکی دایکی به هوی هم چند که سه وه	۲۴۷.
	بیبه شبوونی ته وای براو خوشکی باوکی	۲۴۸.
	بیبه شبوونی ته وای برای باوکی و دایکی و خوشکی دایکی و باوکی:	۲۴۹.
	چوار که س هن خوشکی خویان ده که ن به باوان	۲۵۰.
	هم چوار تا قمه یش خویان کهله پوور ده گرن به لام خوشکه کانیان کهله پوور ناگرن	۲۵۱.
	کهله پووری باپیره له گهل براو خوشکدا	۲۵۲.
	باسی راسپیری (وه سینت)	۲۵۳.
	راسپیری پیویست (الوصية الواجبة)	۲۵۴.
	باسی ژنهینان (النکاح)	۲۵۵.

لایىرە	پىرىستى سەرەپاسەكان	زىجىرە
	سوننەتەكانى ژنەينان	۲۵۶.
	كۆكردنەوھى چوار ژن بەيەكەوھ دروستە	۲۵۷.
	بېرىرى مارەكردنى كەنيزەك بۇ ئازاد	۲۵۸.
	تەماشاكردنى ژن و پياو بۇيەكتەر	۲۵۹.
	گرېدانى مارەبېرىن (عقد النكاح)	۲۶۰.
	باسى خوازېنىنى ژن	۲۶۱.
	ھۇيەكانى ھەقدارى (اسباب الولايە)	۲۶۲.
	باسى ئەو ژنانەى كە مارەيان نايەت	۲۶۳.
	باسى ئەو نەنگانەى كە دەبن بەھۇى ھەلۈەشانەوھى مارەبېرىن	۲۶۴.
	سوننەتە ناوبردى مارەيى (تسمية المهر)	۲۶۵.
	باسى ھەقى مۇتە	۲۶۶.
	بېرىرى ژن بەژن	۲۶۷.
	نانى شايى	۲۶۸.
	مەرچى پىئويستېوون يا سوننەتبوونى چوون بۇ سەر دەعوەت	۲۶۹.
	نۆرەكارىيى (قەسم) لە نىۋان ھاوسەراندە	۲۷۰.
	دەوكردنى كاتى رىئىۋارى	۲۷۱.
	ژنى لە مېرد ياخى: ناشزە - نافەرمان	۲۷۲.
	باسى خولع، واتە: ژن دامالېن	۲۷۳.
	باسى ژن تەلاقدان	۲۷۴.
	تەلاقى بېدىعى و تەلاقى سوننى	۲۷۵.

زنجیره	پیرستی سهره باسه کان	لاپه ره
۲۷۶.	ژماره ی ته لاقی پیای پیای نازادو پیای بهنده	
۲۷۷.	باسی چهرتکردن (استثناء) له ته لاق	
۲۷۸.	باسی ته علیقی ته لاق	
۲۷۹.	ته لاقدان له پیش ماره کردندا	
۲۸۰.	ئهم چوار کهسه ته لاقیان ناکه وی	
۲۸۱.	ته لاق دوو جوړی هه یه: رجعی وبائن	
۲۸۲.	داریزگهی ژن گیرانه وه (صیفة الرجعة)	
۲۸۳.	ته لاقی بائن	
۲۸۴.	سئ ته لاقه به یه ک گفت (لفظ)	
۲۸۵.	رای جه ماوه ری شهر عزانه کان	
۲۸۶.	حوکمی ئیلا (سویندکاری) واته: ژن له خو حرام کردن	
۲۸۷.	باسی ظیهار	
۲۸۸.	شهره نه فرین (لیعان)	
۲۸۹.	عیده: العدة	
۲۹۰.	مندالدان پاک کردن وه: الإستبراء	
۲۹۱.	مافی ژنی عیده گر	
۲۹۲.	پیویستبوونی تازیباری و ره شپویشی بو ژنی میرد مردوو له ماوه ی عیده کهیدا	
۲۹۳.	شیر خواردن (رضاع)	
۲۹۴.	ژیوارو پیویستکهری	
۲۹۵.	ژیواری کویله و ناژهل	

لاپهړه	پيړستی سهره باسه کان	زنجيره
	ژيواړی ژن (نفقة الزجة)	۲۹۶.
	ژيوار به چي و کهي پيويست دهبي؟	۲۹۷.
	کاتي ميړد تواناي ژيواړی ژني نه بوو	۲۹۸.
	سيغه کردن (نکاح المتعة)	۲۹۹.
	باسي پوره وده کردنی ساوا (حضانه)	۳۰۰.
	مهرجه کاني پوره وده ی ساوا:	۳۰۱.
	تاوانکارییه کان (الجنایات).	۳۰۲.
	مهرجه کاني پيويستبوونی توله سندن.	۳۰۳.
	کومه لي له جياتي يه کس ده کوژينه وه.	۳۰۴.
	توله ی نه دنام (قصاصی اطراف).	۳۰۵.
	توله ی برين (قصاص له جراحتدا).	۳۰۶.
	خوينبايي: خوین (ديه).	۳۰۷.
	به هو ی چه ند شتيکه وه خوینی هله قورس دهبي.	۳۰۸.
	خوينبايي ژن.	۳۰۹.
	خوينبايي خاوه ن نامه کان.	۳۱۰.
	برين و له کارخستنی هندی نه دنام خوینيکی ته ووايان ده که وي.	۳۱۱.
	باسي لایردنی که لک و هيژ.	۳۱۲.
	باسي بريني نيسک دهرخه رو ددان.	۳۱۳.
	خوینی نه و نه دنامه ی که سوودی ديار ی نيه.	۳۱۴.
	باسي خوین بايي بهنده و ناو له مه ی ناوسک.	۳۱۵.

زنجىرە	يېزىقتى سەرە باسەكان	لاپەرە
۳۱۶.	چەند مەسەلەيى.	
۳۱۷.	باسى پاكانه (قەسامە)	
۳۱۸.	باسى كەفارەتى كوشتن.	
۳۱۹.	باسى تۆلەي تاوان كە ناودارن بە ھەددە شەرىئەكان.	
۳۲۰.	تۆلە (ھەددە) شەروالپىسى.	
۳۲۱.	مەرجهكانى ھاوسەردارى ئەمانە.	
۳۲۲.	تۆلەي بەندەو كەنيزەك.	
۳۲۳.	باسى نىربازى و چوونە لاي چوار پى.	
۳۲۴.	ھوكمى چوونە لايى بە شەرمىگانەبى.	
۳۲۵.	باسى ئاۋ ھىنانەۋە (استمنا).	
۳۲۶.	پانپانۇكىي ژنان (تساحق النساء).	
۳۲۷.	بوختان (القذف).	
۳۲۸.	ھەددى بوختيان.	
۳۲۹.	بەچى ھەددى بوختان لە كۆل دەكەوى.	
۳۳۰.	مەيخۇر - بادەنۇش - مەينۇش.	
۳۳۱.	ھەددى ئارەققۇر.	
۳۳۲.	خوتىماركردن بە مەي دروست نىە.	
۳۳۳.	باسى ھەددى دزى.	
۳۳۴.	مەرجهكانى دەستپىنى دز.	
۳۳۵.	سەرئەنجامى دزى.	
۳۳۶.	باسى تۆلەي ريگرو جەردە (قطاع الطرق).	

لاڤهړه	پيرستې سهره باسه كان	زنجيره
	باسی هلمه تهینان (الصیال).	۳۳۷.
	بریارې بهرگریګردن له گیانی خوی.	۳۳۸.
	دهسته بهربوونی زیانی چوارپی.	۳۳۹.
	باسی ئهوانه ی که یاخی دهبن له پیشه وای موسولمانان (البغاة - یاخییه کان).	۳۴۰.
	چونیتی شه پرګردن له گهل یاخیبووان؟.	۳۴۱.
	باسی پاشگه زبوونه وه (ردة).	۳۴۲.
	سزای پاشگه ز (جزاء المرتد).	۳۴۳.
	چون چونی داوای په شیمان بوونه وه له پاشگه ز ده کری.	۳۴۴.
	به فیرو چوونی کرده وهی پاشگه ز.	۳۴۵.
	بریار (حوکم) ی نویژنه کهر.	۳۴۶.
	تیکوشان و غه زاکردن و خه باتګیران.	۳۴۷.
	مهرجه کانی پیویستبوونی غه زاکردن.	۳۴۸.
	بریارې دیلی بیپروایان. (حکم اسری الکفار)	۳۴۹.
	موسولمانبوونی منال.	۳۵۰.
	باسی که لوپه لی کوژراو.	۳۵۱.
	دابه شکردنی مالی تالانی.	۳۵۲.
	مفته مال (مال الفیئ).	۳۵۳.
	بریاره کانی سهرانه (الجزية).	۳۵۴.
	مهرجه کانی پیویستبوونی سهرانه.	۳۵۵.
	ئه اندازه ی سهرانه (مقدار الجزية).	۳۵۶.

زنجیره	پېرستی سهره باسه کان	لاپهړه
۳۵۷.	نیشانه کړدنی جلو و بهرگیان.	
۳۵۸.	باسی نه چپرو سهرېپراوه کان.	
۳۵۹.	باسی سهرېپراوه کان (ذبايح).	
۳۶۰.	راو کړدن به گوشتخوړه مه شق دادراوه کان (الاصطياد بالجوارح المعلمة).	
۳۶۱.	برپاری نهو پارچه په ی له زیندوو ده بیته وه.	
۳۶۲.	باسی خوارده مه نی (احکام الاطعمه).	
۳۶۳.	خوارده مه نی حه لال و خوارده مه نی حه رام.	
۳۶۴.	برپاری نه وهی که لبه ی ه بهی یا چنگ و چرنوکی تیژی ه بهی.	
۳۶۵.	که ی دروسته که مردار بخوړی؟.	
۳۶۶.	مردووی ماسی و کولله.	
۳۶۷.	باسی قوربانی.	
۳۶۸.	چی بو قوربانی ده ست د ه دا.	
۳۶۹.	مهرجه کانی دامه زړاندنی قوربانی نه مانه ن.	
۳۷۰.	چی بو قوربانی ده ست نا دا.	
۳۷۱.	کاتی سهرېپرنی قوربانی.	
۳۷۲.	چی له کاتی سهرېپرنی په سه نه.	
۳۷۳.	چی له قوربانی ده کړی؟.	
۳۷۴.	باسی حه وتم (عقیقه).	
۳۷۵.	سوننه ته کانی حه وتم.	
۳۷۶.	باسی پېشپرکه (مسابقة) و تیر نه ندازی (مناضلة).	

زنجیره	پیرستی سه ره باسه کان	لاپه ره
۳۷۷.	دروسته گره ویان له سهر بکری.	
۳۷۸.	باسی سویند خواردن و نه زکردن.	
۳۷۹.	سویند به چی داده مەزئی.	
۳۸۰.	به ستنی سویند به خیرکردنه وه.	
۳۸۱.	سویندی بیبایه خ (لغو الیمین).	
۳۸۲.	که فاره تی سویند.	
۳۸۳.	برپاری نه ز (فووتوو).	
۳۸۴.	نه ز دوو به شی هیه.	
۳۸۵.	نه زکردنی گوناوه دانامه زئی.	
۳۸۶.	نه زکردن کردنی یا نه کردنی شتی رهوا دانامه زئی. (نذر المباح لا ینعقد)	
۳۸۷.	باسی دادوهری (القضاء).	
۳۸۸.	نیشانه کانی دادوهر (قازی).	
۳۸۹.	باسی ده ستوورو یاساو نه ریستی دادوهری (آداب القضاء).	
۳۹۰.	برپاری دیاری و به رتیل.	
۳۹۱.	لهم ده کاته دا نابی دادوهر برپاریدا.	
۳۹۲.	برپاردان له سهر نادیار.	
۳۹۳.	باسی دابه شکردنی مالی تی که ل.	
۳۹۴.	جوړه کانی دابه شکردن.	
۳۹۵.	دابه شکردنی مالی هاوبه ش.	
۳۹۶.	به لگه له سهر داواکاره، داوالیکراویش نه گهر	

لاپهړه	پيړستی سهره باسه کان	زنجيره
	نه چووه ژير داواکه، سویندی له سهره.	
	گيړانه وهی سویند بو سهره داواکار (رد اليمين على المدعي).	۳۹۷.
	نه گهر هردوو هاوداوا داواي زات (عهين) يکيان کرد.	۳۹۸.
	چونيتي سویند خواردن له سهر کرده وهی خوی يا له سهر هی که سيکی تر.	۳۹۹.
	که سي مه قیکی له لابي و حاشای ليکا.	۴۰۰.
	باسی شایه تيدان (الشهادة).	۴۰۱.
	نیشانه کانی شایه ت.	۴۰۲.
	مهرجه کانی دادپه روهی.	۴۰۳.
	به شه کانی ماف (اقسام الحقوق).	۴۰۴.
	شایه تیی کویر.	۴۰۵.
	چهند مهرجی تر هن بو شایه تی.	۴۰۶.
	باسی به نده نازاد کردن.	۴۰۷.
	مهرجی دامه زړاندنی نازاد کردن.	۴۰۸.
	نازاد کردن به شی له به نده.	۴۰۹.
	نازاد کردن به چه و چه.	۴۱۰.
	سهر داری (الولاء).	۴۱۱.
	به نده نازاد کردن له پاش مردن (التدیر).	۴۱۲.
	نامه نووسی (الكتابة).	۴۱۳.
	مهرجی دامه زړانی نامه نووسی.	۴۱۴.

زنجیره	پیرستی سه ره باسه کان	لاپه ره
۴۱۵.	گریدانی نامه نووسی.	
۴۱۶.	گهردانکردنی کاغه زیپدراوو ناغا.	
۴۱۷.	دایکی منداډ (نوممولوله ده).	
۴۱۸.	تویگه ریی (ته شریح) له م چاخه دا کاریکی پیویسته له بهر ناچاری.	
۴۱۹.	فیربوونی تویکارییی (تشریح).	
۴۲۰.	بهریار (حوکم) ی ته نمین.	